

مجدد آفرین شد
ملکین معالی

مذهب الاسماء فی مرتب الاشیاء
تألیف
افنی محمود رنجنی سجری

میکر وفام تهیه شد

نقیس کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب	منتخب اللغة	فارسی
مکتب	بدست نیامد	
مؤلف		
خطی	نسخ ۱۹ سطری	
چاپی		
سال طبع یا تحریر	عدد اوراق	۱۶۲
جزء کتب	لغت	شماره ۴۸
شماره عمومی	۲۶۹۱	شماره قبض
واقف	افضل الملک	تاریخ وقف
طول	۴۴	عرض ۲۲
		سانتیمتر قفسه

باز این شهر
۱۳۵۳ ع

سال ۱۳۵۸ خورشیدی
بازبینی شد

باب ۲ اسماء الله تعالی و صفاته العلی هو الله الذي
لا اله الا هو اوست خدای که نیست خدای مکرر و الاحد
یکست بخدای الماقل همیشه بود الاخر همیشه باشد الابد
والا زلی همیشه الاعلی والا کرم بزرگوار تر الباری آفریدگار
الباسط کستراننده و فراخ کننده دوزی الباطن بیرون
ازوهم و جگونگی الباعث برانگیزنده مردگان و فرستنده
رسولان الباقی همیشه و پاینده البدیع نوآفریننده آسمانها
و زمزمه البصیر بینا البعید دور بقدر یعنی که قدر او
تمام ^{نداند} ت الثواب توبه پزیرنده ج الجامع فراهم آورنده الجبار
بزرگوار و کامکار الجلیل بزرگ و بزرگوار الجواد بخشنده
ح الحافظ و الحفیظ نگاه بان الحاکم و الحکم داور الحسیب سنجنده
و شمار کننده الحق سزا بخدای و درست بیادشاهی الحکیم
درست کار و درست گفتار الحلیم بردبار الحمید ستوده ^{الجنات}
مهربان المحی زنده همیشه خ الخالق و الخلاق آفریدگار و
باندازه

الدلیل راه نمای الدیان پاداش دهنده
ذ الذاری آفریننده ذوالجلال و الاکرام خداوند بزرگوار
کردن ذوالطوار خداوند آفرین کردن نعمت ر الرازق
و الرزاق روزنی دهنده الرافع و الرافع برآوردنده و پاینده
کننده

رفیع الدرجات بر دارند پایگاهها الربّ بخداوند و پروردگار الرحمن
 بزرگ بخشایش بر همه خلق الراحم والرحیم بسیار بخشایش بر ^{مسلانان}
 الرشید راست تقدیر و راه غمائی الرقیب نگاهبان
 بر مهر خیزی الرؤف والرؤف مهربان **س** السامع والسمیع
 شنوا السالم والسلام والتّسليم فی عیب السّجود پاک **ش**
 الشافی شفا دهنده الشاکر والشکور سپاس دارندة الشاهد
 والشهید دانا بر هر چه بنده کند **ص** الصانع آفریدگار الصبور
 والصّابر والصّبار بر دبار که شتاب نکند به عقاب مهتر
 و شاه نیافزندان **ض** الضار زیان دهنده **ط** الطاهر پاک
ظ الظاهر پیدایستی و غلبه کننده **ع** العادل والعدل
 داد دهنده العالم والعلّام والعلیم دانا العالی والعلی
 بزرگوار و برتر از همه خلق العزیز از چند و پی همتا
 العظیم بزرگ و بزرگوار العول یار العقود در کنارنده و
 پوشنده کناه **ع** العافر والغفار والغفور آمرزنده و پوشنده
 کناه الغالب غلبه کننده الغنی فی نیاز الغوث والغياث
 فریادرس بندگان **ف** الفاتح الفتح داور و کشاینده
 الفاطر نوآفریننده الفرّح یکانه **ق** القابض

یاکنزه از وصفها ناسرا القیم همیشه القریب نزدیک بعلم القوی

ابوعون خرا ابوالمستمع خرا و ترا ابو نافع سرکه ابو الخضيب وابوكا^{مل}
كوشة ابو جابر نان ابو نعيم نان میده ابو الحيوه ابو حيان
وابو الغياث وابو مدرك آب ابو بشر نقل ابو رجاء سفره
ابو جامع خوان ابو الادهم ديك ابو زين ثريد ابو قحطام
سبيد وابو عامر سبكا ابو الحسن وابو الفرج كرداب ابو جيل
وابو الحضرة ابو النضر سيرم ابو صابر نمك ابو مسافر پندر
ابو مقاتل كز ابو حسان روغن ابو الشفاء شكر ابو^{العوام}
ناطف ابو الاسود وشاب ابو خطير^ط بن نوارد ابو الاصغر
خرنبره ابو المسح ماہي تازہ ابو جيب ماہي شود ابو المہر بناء
وابو المستمع وابو مطوب شراب ابو مونس شمع ابو الرضا چراغ
ابو التمرى بربط ابو اللہ وطنبود ابو الصعب ناي ابو شايق
سرود ابو المنى رسول دعوة ابو الفضل دينار ابو كورددم
وابو الكمال نديم ابو المثنوى ابو المنزل ميزان ابو صفر طفيلي
ابو طاهر اشنان ابو مالک طشت و كويند پيري و كويند كرسنگي ابو
البارس خلال ابو الامن وابو الرضا سيرى ابو عمر كرسنگي
ابو ميسرة تو انكري ابو مترية دروشي ابو الحرمان عاجزي
ابو الجمل زمستان ابو دوح تابستان ابو المنشر و زابو السکن
شب ابو قابوس آفتاب ابو الوضی ماہ ابو قيس كوهي است بكة
ابو البیضاء حبشي ابو الحركة طي ابو ادريس فيج المرأة والله

الحض ابو سريح كنية العرج لمرقة التهاب النار فيه ابو قلوب
جامر است که بروم با فندا ابو جاحب التني است که از سم شود
بجهد جون بر سنگ رود ابو الصلت شمشير ابو الوفاء
سير ابو المضاء وابوطالب وابو منقل اسب ابو عمار اسب
پارسي ابو الاخل ابو المختار استر ابو زياد خرا ابو ايو
وابو صفوان اشتر ابو ذغل وابو المجاج پيل ابو الذيال
وابو مزاحم کاو وابو القريض کاوميش ابو السفاح آهو ابو
الحارث وابو الاشبال وابو قراس وابوشير ابو عدي بجشير
ابو الحريش وابو جذامر بلنگ ابو الحكم وابو سهيل يوز ابو
جعده وابو جعالمه وابو مغطه كرك ابو كلالة كفا ابو قيس
وابو زيل شقال ابو حميد خرس ابو زنة كبي وابو عقبة كجو
ابو خالد سك ابو يراج سكا بي ابو النجم وابو الحصين روباه
ابو الخماس راسو ابو عدش ابو زباب موش ابو الحسن وابو
الوشى طادوس ابو القسم كوكس ابو الاشيب بانا ابو الصيم وابو
قوة عقاب ابو صاده شاهين ابو عياض وابو سراقه باشه
ابو الخطاب موش كيو ابو زجر وابو الاخيل وابو القفعا
كلاغ ابو البخري شك ابو خديج كلك ابو الهيثم كلك ابو
السامري اشتر مخ ابو شبيب دلاج ابو الهذيل وابو سهيل
وابو عكرمة كيو ابو برقيش مرغيت زكاريت ابو المندر ابو

جماعة

القطان وابو سليمان وابو نهان جرده ابو الاخبار وابو الريح
وهو ابو الكندي كيو ابو الحزب خشك ابو الملح كنو
ابو العلاء بليسك ابو يباح شب پره ابو جعفر وابو نبته
مكس ابو اليسع بشته ابو حشر زنبور ابو طامر وابو الوثا
كليك وابو عجرد وابو خاوب طخ ابو عابد ماهي ابو الضحاح
كنزوك ابو حشل سوسا ابو شام سرين كردان ابناء السلک
وابناء الن هانين وابناء الدروب سدا في که از کوي بر
کيوند وابناء السلک دزدان ابناء درنة فرومايگان الابوان
بدمر وادرميوم آبت روزي تختكم الابتر والانشي براء
مردم بي فزند وبي خير ودم بريده ومار کوتاه دم البترج
الابتران بنده وخر سيمابندک قلعة خيس مما اتع سخت کردن
الابجر والانشي بجر او او بخته ناف البجرج الابلج رک ساق
الاباجلج والابلج من الفرس والبور بمنزلة الالکما من الانسان
اللاجج والانساجاء کران او انا الابجر والانشي بجر او کنده دهن
البحرج الابد همیشه وبعشكي وهرگز الابد والابود والابيد حه
تقول لعرب لا اتيک بدلا لآباد وابد الابد وابد اللبدین نيام
بتو هرگز ويقال هوک ابد سرول سدا اتباع الابد والانشي
بداء آنکه رانهاش از نيك يکد وريود البتج الابرج والانشي
بجاء نيكو چشم البرج ج الابد کا ونياه وسفيد البروج الابدان

بامداد و شبانگاه ابرش آن اسپ که نقطه‌ها خرد دارد و سن
 سیاه سفید البرشج ابرص والانثی برصا و پس ابرص
 والابرص ماه و سام ابرص جنبی است از کرباسک سوام ابرص
 و البرصج ابرق سن پس و نیز باریک و سبک ابراقج
 ابرین نام یکلیست معروف الانزادیک افزار ابراینج
 ابرنج والابری پشت در شده و سینم پیرون اطه ابرنج آن
 اسپ که کونسته وی فرو نشسته بود والابری ان خصم
 که مقهور کند دیگر خصم ابرنج رود فراخ که در و سنگ ریزه
 بود ابرابنج ابرطمان دورک است در اندرون دست
 اسب ابرطر والانثی برطراب زوین بزرک البطرچ
 الابعدهویش و رتر الابعدهو ابرغث کرد رنگ و مرغیت
 البغثج ابرق سن که از بوست کنو بود ابرقع کلاغ پیسه
 و اسپ پیسه داین کونین الایکم والانثی بکاء کنک الیکم ابرداء
 نام جایگاهی است ابرنج والانثی بجا و نیکو روی والایح والایله
 کشاده ابوی ابرنج والایلهج ابرنج تکبر ابرق آن اسپ که
 دورک دارد کی سفید و دیگر هر رنگ که باشد و استر اینر
 البلقج الایخت سقم و سکنند فراره الایله والانثی
 بهاء سر سبک و خویله البلقج الایهر کی است در پشت بدله
 پیوسته و فراتر از کلیه البهرج الایهل درخت او رین الاسفین

یفتند

سفید و لانی بیضاء البیض ج البیض شمیر و جانی و نام گو^{بست}
الابیضان پیه و بیان و شیر و آب و د و رک است از سوی
ناف الایل سر زاهدان الایلون ج یقال لعیو ابن مریم ایل
الایلین **ف** الالباء با درخمان و یقال ارض ذات اتاء زمینی
بر و مند الاتان ماده خوالق و الاتن و الماتواء ج و اتان
الضلع سنک کان ان الاتخی بر دیمعی الاتقی بر میز کارت الاتقو^{ن ج}
الاتع در ذکر دن التلع ج یقال فی سیرم اتم ای ابطاء الاتوم
ان زن که راه کنه بول و کود کش یکی شده باشد و الاتون
کخن الاتانین ج الاتونی کخن تاب الای و الاتای و غیر
وسیل ای و اتای سیل که باران آن بتومسد **ف** الالاب
درختی است الواحده اثابته الالاث کالاخلنه الواحده اثابته
و قیل جمع لا و احده الاثام عقوبه و اثم و ادی است در
دوخ لغوز بالله منها الایح پهن پشت الایح بزرک شکم
الاث نشان و نشان ریش و خروست پیغامرم و آنچه ایشان
روایت کنند الاثارج و قرئ او شة من علم ای بقیة الاثر
کوهرشیر الاثودج الاثر روغن خالص الاثرم و الانی ثراء
دندان پیش شکم الاثرم ج الاثط کویس الشطج الاثط و الانی
تعلاء انکه دندان افرونی دار حالش ج الاثل کوشور الالاب
خاک و سنک رینه الاثوق درختی است الماثرم رخنه شده الاثودج و

شعرانیست موی بنوه الاثمه آن شود که چون برود در
زمین نشان شود از سم وی الاثمه حکم الاثمه بنوه کار الاثمه
والاثمه ج والاثمه والاثمه دروغ زنت ج اجاد کوهی است
فرس اجای والاثمه اسمی تیره رنگ الراجاج برده الاجت
بریده کوهان رجل اجنه مردی بزرگ پشای الاجنه سخنی
کرم الراجاج والاثمه اجزاء آنکه چشم وی سخت سرخ باشد و فراخ
الجم ج الاجی والاثمه جواء او بخت پست و سست الاجدان
شب و درون الاجدد ر و اثر الاجنه والاثمه جذع بیده
بینی المجنه ج الاجل جنه الاجادل ج الاجنه والاثمه جذع
قناده آنکه شست المجنه ج الاجر مزه و کاهین الاجور ج الاجر
کرکن الجری والجوب ج الجواب ج الاجر اسب خرد موی
ونخر دنبال و زینیه نبات الجرد ج و یوم اجرد روزی
تمام الاجر یک راست الاجار ج الاجر اشتراک سرد
ریش بود الاجش بلند آواز الاجطام مایه عام الاجل زمان
الاجال ج و یقال فعلت ذک من اجلک ومن اجلک کردم آنرا
انتهی الراجاج والاجله والاجلی آنکه از دوسوی پیشاوی وی
نشده بود الاجلج آنکه بهاش فرام نیاید که سخن بگوید الاجل
بزرگوار تر الاجلون ج الاجم آنکه مزه ندارد و بنا آنکه و
کوسند و کاه وی سر و منقح اجم ز و غیره الجم ج الاجمه پیه

الاجام والاجم والاجام ج اجم هم اجمون ج یقال سرت یوی اجم
و یستی جماع هم دون و شب بر فم ماء اجن الی طم بکنه
الاجناء کز سر و الاجناء پشت بر و دله الاجنب والاجنبی
پیکانه الاجانب ج الاجوف بزرگ شکم و میان تی و لولا الاجا
ج الاجوفان شکم و فوج الاجهر والاثمه جهر او و زکورا الجم ج
الاجری خانه بی سقف الاجید والاثمه جید او دراز کون
المیود ج الاجر مزه و الاجراج ج الاجن آنکه علة استقا
دارد الاجن کوه الاحد یکی در و یک تنه الاحاد ج الاحد
کوهان پشت والاثمه جذع باء الحد ج الاحل یک دوش
مالیه الاحد مرد سبک دل و دزد سبک دست و اسب اندک
موی دنبال و نام مجری است از عرض شعر و الاخذ
والاثمه جذع فی مره الخذ ج الاحرار البقول ترها که
بتوان خورج انرا جل اخرد و ناقة حراء اشتری که
فی پایش خشک شده بود الخرد ج دینار لخرش دیناری
درست از نازکی الخراسپ کویه دنبال الاحسب آنکه موی
سرش و اشتر سرخ سفید و سرخی که با سپیدی آمیخته
بود الاحص والاثمه حصاء اندک موی الخص ج الاحص
بداخر الاحصان بنده و خوراحط مردم سخت لاغرا لا
کو خور که تی کاه وی از هر دو سو سفید باشد الحقب ج الاحق

آن اسپ که پای همان جای نهد که دست در رفتن و آن اسپ
 نیز که عرق نکند و سزاوارتر از آنکه داور و ترازو باشد آن اشتر
 که بی پایش سست بود احد بغایت ستوده و نام پیغامبر
 الاحمد و نوعی است از حلو الاحر سرج و الاثنی حمار المخرج
 والاخر دنک سرج و آنکه با او سلاح نبود و لقب کشنده اشتر
 صالح و اخر ناصع و غصب و قانی سرجی سرج يقال موت
 احر مری سخت الاخران گوشت و شراب الاحر سخت
 دیر الاحرش و الاثنی حشاش با یک ساق الحش ج الاحرش
 کوسفند دزد الاحرش کالیو الحق و الحق و الحاق ج الاخر
 مرد سیاه دندان و اسپ سیاه و دنک سیاه الاخرش و الاثنی
 حشاش آنکه بر کتار و وحشی مای رود و گویند بر این
 الحنف ج و اخف نام مردیست الاخوذی و الاخوذی
 آنکه بجز بوی و نشود از پیشاری الاخوذ و الاثنی خوراء
 آنکه سپیده چشم وی سخت سپید بود و سیاه سخت سیاه
 الخو ج و الاخوذ نامیست سارده مشتوی و الاخوین دیر
 الاخوین و الاثنی خوصاء آنکه گوشه چشم وی تنک بود و الخو ج
 رجل اخوف عظیم الخوف الاحو و الاثنی خولاء گوشه چشم الخو ج
 الاحو و الاثنی خویاء سیاه بام لب الخو ج و قرش احوی سی
 سیاه بش و سرج و دنبال و بجز احوی اشتری سبز که سیاهی و زردی

باوی آینه بود و ظنی احوی اموی که بر پشت وی دو راه بود
 خ الاخ برادر الاخوة و الاخوان و الاخوان ج الاخش پلند
 الاخشان بول و غایط الاخیة نام متولست از من با ماه
 الاخم و الاثنی خشاء بن بنی الختم ج الاخدب دراز و ابله
 الاخذ خفته پای الاخذی منسوب الی اخذ و هو قمل
 من الخیل اقلت یضرب فی حجر یكون بکظمة الاخدع رک حجامه
 کاه الاخدع ج الاخدم اسپ که پای وی بجای خال سفید
 بود الاخذی و الاثنی خذ و است کوش الخذ و ج الاخر ب
 شکافه کوش يقال یجت باخرة بفرختم به نسبه و يقال است
 فلان باخرة ای بموخر العین دیدم فلان بکوشه چشم الاخر ج
 و الاثنی خرجاء کوسفند سیاه سفید الاخرش و الاثنی خرساء
 کتک الخرس ج و لبن اخرس شیری سخت تیره الاخرق دریده
 کوش و الاثنی خرقاء و آنکه هیچ کار نتواند کردن الخرق ج الاخرم
 و الاثنی خروء بنی بریده و زرد کوش سوراخ کرده الخرم ج الاخرم
 سراسخوان کتف ان سوی باز و الاخران دو الخرم ج الاخره
 و الاثنی خرماء کوبه دنبال چشم الخرم ج الاخرم مارند الاخشب
 کوه بلند و بزرگ الاخشب ج الاخشبان دو کوه است بکله
 بجل اخف و ناقة خشفاء اشتری کرکن الخشف ج الاخشم
 آنکه کند و بوی نشود الاخشف اسپ پهلوسفید و دسن پسر

انظر في كتابنا في
 الفقه ٧ شهر ١٣٠٢
 قمری ١٢٨٧ هجری

الاخضر رنگ سبز واسپ دیزه واشتر دیزه واشتر سبز رنگ
و آب صافی واخضر ناضر سبزی سبز و فربس اخضر اورد
خاکستر کون واخضر افحل سبزی زرد بام الاخضر کردن
فرو نشسته الاخطب آن خرکه بر پشت وی خطی سیاه بود
و کور خرسبز الاخطب والانشی خطباء کاسکینه مرغیت سبز
رنگ ای کراج الاخطل والانشی خطباء دواز کوش الخطلج
الاخطم دوازینی الاخفج کج پای الاخفش خرد جشم و بدین
و نام مرغیت الاخلف اشتر که کوشش بیک سوی چپیده بود
الاخلق کوه نسوا الاخاس بنج آتھا الاخض والانشی خضاء
باریک میان و آنکه ته پای او بر می نرسد الخضر الاخضر لک
الاخضر والانشی خضاء بینی باز پس جسته الخضر ج الاخضر والانشی
خضاء که سخن به بینی گوید الخضر ج الاخضر نرم شکم الاخضر
والانشی خوصاء جشم دود دافقاده الخوص ج بیور اخوق
و ناقه خوقا و کون الخوق ج الاخضر والانشی اخینه اسیرده
الاخذاء ج الاخیف والانشی خیفاء یک جشم سیاه و دیگر سبز
واسپ لایتز کونید الخیف ج و جل اخیف اشتری فراخ پست
الاخیل کرانه مرغیت سیاه بام و جگر اخیل روی با خاکد
الاداء دست افزار الادوات ج الادام ایدم فروش الادب
شکفی الادب فرهنگ الاداب ج الادبس ایخت سبغ و خرسینه

بهر ادخن و ناقه دخاء اشتری بین رنگ الاخضر اللد
نیرو الادن والادرة بادکنی الادرد دندان باکونه
افتاده الادبع اسپ سر سیاه و تن سفید الادرم آنکه دندان
ندارد و کعبه ادرم بزوی ناید به از کوشش و مرقه ادرم
لک لک الادبع سیاه جشم سخت سیاه الادرم رنگ سیاه و خرد
دیزه الادنی آنکه سر ویش بسوی کوش چپیده بود و
مرد و ناپشت الادک اسپ بهن پشت الدکج الادکن تیره
کون و خرد ادکن نیلگون الادم دواز رخ و مرد دواز سیاه
و خرسیه الادمه بدون پوست الادم والادماء ج الادم
آنکه دنبال ابرویش باریک بود و پیش سبز الادماء کج ویش
ادماء سر و دفاشده الادنی نزدیک یقال لغتیه ادنی ای اول
یشی الادت محرم بد و در آمد و کورت بد ویش فرو شده الادوش
تیه جشم از علة الادمان پولاد و خاک نرم که دندان نزدیک بود
و نکل الاضم رنگ سیاه واسپ سیاه اللهم ج والادهم بند جوین
که بیای نهند الاداهم ج الادبی سخت تر الادیب با فرهنگ اللدبا
ج الادیم م الادم والادیم ج ثوب ادی جامه فراخ والادان
والادین بانک نماز شاه اذراء کوسفندی که کوش وی
سیاه و سفید بود و تن سیاه الاذری جامه است مسنوب
بآذریجان مسک اذفر مشکلی تیرجوی الاذلف والانشی لفاء

هموار بینی الذلف ج ذکر اذ لُح واذ لُحی ای مشتق فی الاذن
آنکه آب بینی اش می رود الاذن و کوتاه نَخ بعید اذ وناقده
آذینه اشقی می که بر جای آید نیکم الاذنی بَخ و مکروه
الاراس بزک سر الاراک درختی است الواحدة اراکة
الارنب جامه الاراب ج الارنب اشتر مخ خاکستر کون والارنب
والارعد پتله رنگ الاربعاء جهاب شبه الاربعاء ج الاربع
رمون الارنب والارنب رتاء کوفته سخن الوت ج الارنب کو سفند
سیاه سفید الارنب درختی است فرس آرم اسپ لب زرد
سفید والابح دمید ن بوی خوش والابح ایض الارنب
الامعاء لا وحدها وقل واحد هارجب الارنب اشتری
که در نه اش بلز جوب بر پای خیزد الارنب بزک پای و فرس
ارجل اسپ یک پای سفید الارنب دوازه دندان که از پس
ضواحک بود الرجاکی الارنب والارنب رتاء آنکه پایش عوار
بر زمین نشیند الرنب ج والابح سم فراخ الارجل اسپ پشت
سفید الارباخته ماده کاودشی الارنب ج الارنب اسپ هم سفید
الارذل ناکسان الواحد رذل الارذل خوار تر الارذل لونج
الارذلان الخوف والحذر الارنب رذی لشک الارنبه
ناجود والارنبه درخت الرنب الارنبه الارنبه بوج
والارنب والارنب رتاء لا غمرین الارنب ایض الارنب انجدها

ایند در جواحت الارنب آنکه طعام می بوید از جوی الارنب
والارنب رتاء ناکشاده دندان الارنب ج الارنب زمین
الارضون والارضات والارض ج الارنب جمع علی جمع
قیاس والارض زکام و لوزه و دست و پای اسپ والارض
خوم الواحد ارضه الارطاة درخت سفید الارنب
کیا می است که بدان پوست پیرایند يقال ایدم ماروطه
ومرطی الارنب آنکه دستش می لرزد الارنب ان لشکر
که با پاره کوه ماند الارنب خسته ناکرده الارنب باریک ران
الارنب اشتر که زو فلک وی از هلود و دبود الارنب
زیر الارنب والارنب رتاء بزک کردن الرنب ج الارنب
اسب که نقطه اخرد دارد و مارینقطه الارنب مار سیاه سفید
والارنب ایض الارنب ج الارنب بزک زانو الارنب چشم درد مند
يقال بهارم نیست انجاکی الارنب لیکن الارنب اشتر سرخ
که با سیاهی زرد الارنبه پیوه زن و مرغ و کونید الارنب ج وعام
انمل و سته رمل و سالی انک باران الارنب خر کوشه ماده
وسر بینی ج الارنب ج پوست سیاه الارنب شویده
عقل الارنب والارنب رتاء آنکه سر بایش از یکدیگر دود بود
و پاشنه نزدیک الرنب ج الارنب آنکه جال و مردم را خوش
ایند و نیز خاطر و قلب الرنب دی که از هر چیزی بهر اسد الارنب

و آن باد که میان مباد و جنوب آید الا نیز جوشیدن دیک درین
 الا نیز که آنکه راهش از هم دور بود **س** اساس و اساس
 و الا نیز بنیاد و اساس و اساس ج و یقل فقلت علی
 اُس الدهر اسباب السموات ابوابها الاسباط فرزدان یعقوب
 الواحد سبط الاستین یخ درخت بوسیده الواحدة استنة
 الاستة و الا نیز سماء بزرگ بن السَّج ج وجه اسج روی
 نرم گوشت الاسج و الا نیز سراج سرخ جثم السجرج جمل اجم
 اشتري که بانک نکتد الا سجم سیاه و اسجم داج شی تحت سیاه
 از تارکی الاسد شیر الاسود و الاسادج و الاسیدج و الاسد
 نام قبیله است و نام برجیت در آسمان الاسد شیر ماده
 الاسد ان هر دو روشن و بالزا و الصل لغتان فیهما ذکر الاسد
 ذکر است الاسر شیشه الاسر آنکه نافش را علی بود و
 نیزه میان تری الاسطح در از کردن الاسعف آن اسپ که
 پیشاوی سفید بود الاسفان و الاسیف غمکین الاسیفونج
 الاسفر سبیدی که برخی زند الاسفع رنگ سیاه الاسفل
 فرو ترا اسفلونج الاسفی و الا نیز سفواء آن اسپ که موی
 پیشایش اندک بود الاسفع مرغیت الاسقف و الا نیز سقف
 در از پای السقفج الاسقف کفش الاسک و الا نیز سکا
 خرد گوش السکج الاسل سینک الاسلة سر زبان و سر نیزه

و از دندان الانو ج الاروت زهریوم اژوان و لیله
 اژوانه دوزی و شی صعب اژ وند کوهی است اژری
 انکین اژیب خرمند اژمباج اژیحی آنکه شاد
 شود چون عطا دهد يقال ارض ارضه زمینی برسد
 اژیکه تحت آسته اژایکج و يقال ظهرت اژیکت
 الجرج اذا ذهبت غیثته و ظهر لهم الصبح احمز الاژی
 و الا نیز زبأ آنکه موی ابر و بیار دارد الریجج الایح
 و الا نیز زبأ آنکه ابرویش باریک باشد الریجج الایح شکاه
 الاذاجج الاژریت و قوه الاژوج الاذق و الا نیز
 رذقاء سبز جثم الریجج و الاژرق آب صافی و نضل
 اژرق یعنی تحت روشن الاژعرو و الا نیز زعرا اندک بویقت
 الرعرج و الاژعرو موی که پر ندارد الاژعی کوتاه و فرومایه
 میق اژق اشتر مرغی بسیار الاژفل الجماعة و يقال جاذا
 بان قلم ای جماعتهم الاژل و الا نیز میسک و هیس الاژل
 الشدة الاژل کرک لاخرین الاژلم الجرج نامی است دوز
 الاژمل آواز الاژملج الاژافی و الا نیز نیزه است منسوب
 بنی یزن و هو ملک من ملوک حیث الاژد و کزین الاژهر
 سفیدی روشن و الاژهر و الا نیز زهره سرخ سفید الزهرج
 و یوم الاژهر روز آینه الاژهران خورشید و ماه الاژبر سنده

وباریکه نای ارش الاسلف والانی سلفا و پی ازین بیه
 التلت ج الاسلع پیش لحم اسلع کوشی خام اسماء نام ز نیست
 الاساطیک تا یقال قباء اسطاط و تعل اسطاط الاسم والانی
 سماء کندم کون السمرج الاسمران آب وینو الاسوان اند و
 یقال اسوان اتوان ای حریص حزین الاسود والانی
 سوداء سیاه السودج والاسود آب صافی و میان دل
 و مار بزرگ سیاه یقال اسود سالح کنکر بر الاسوده ماده
 الاساودج الاسودان خراط آب کونید و سبک سیاه واسود
 العین نام کو بیت الاسوق عمکین الاسوق والانی سوقا
 دراز ساق و نیکو التوق ج الاسول والانی سولاء آنکه
 فرود ناف وی آویخته بود السؤل ج و سحاب اسؤل ابری
 بارنده الاسیرد ستیکر کرده الاسری والاسراج والاساری
 ج الاسیف مزدور و عمکین الاسفاج وجه اسیل دوی
 کشیده ش الاشاءه خرابن خود الاشاءج الاشتات بر کند
 الواحد شت الاشتر والانی شتراء دریده جشم الشرج
 الاشج سر شکسته و آنکه بر پیشانی نشان شکسته دارد الاشج
 پی پشت پنجه دست و استخوان لنگ اسب و مار نر الاشاجج
 الاشد سخر الاشد از پانزده ساکی تا جل ساکی و غایت
 جوانی و قوت الاشدخ فراخ لب الاشدق والانی شد قاء

فراخ کوشه دهن الشدق ج اشراط الساعه شاهان و شاهان
 الواحد شرط الاشران والاشتر والاشتر دنده الاشادی والاشتر
 ج یقال هو اشران افران و اشراف و اتباع الاشرج و یک خایره
 از ستودان آنکه یک خایره اش از یکدیگر بزرگتر بود الاشرج
 دینار الاشراف بزرگوار تر و شکب اشرف دوشی افراسه الام
 سر پنی بریده و لب زین شکافته والاشتر والانی شتر راء
 کز جشم الشرجج الاشعب والانی شعباء ان آهوک سر دای
 وی از یکدیگر دور بود الشعبج الاشعب کرد لود موی
 و منج جوین الاشعر بسیار موی تن و موی کرد کرد هم الاشعرج
 الاشران دو کتاره فرج الاشعل ان اسب که باره از دنبال وی
 سفید بود الاشعی والانی شعواء آنکه دندان وی کز رسته
 بود و آنکه دندان افریخ دارد رجل اشفع و اشق مردی دواز
 الاشقی و شکب الاشر و سرخ موی و اشترخت سرخ چون لک
 خون اسب بود و اشقر اشقر سرخ تابنده و اشقر ادم میانه بود
 و اشقر افریح سرخی سفید بام و اشقر مدنی سرخی که باز دی
 زند الاشقی بد بخت تر الاشکل سرخ جشم و آن کو سفید که تی
 کاه وی سفید بود الاشل والانی اسلا و خشک دست الشلج
 الاشط والانی شطاء و موی الشطج الاشتم والانی شماء
 بلند پنی الشمج و حیل اشتم کو بی که سر آن دراز بود الاشتمب آنکه

ای نشاط کننده
 در بکبر

دندان و شن بود و ابداد الاشوس و لانی شوسا و آنکه
بدن بال چشم نکرد از خشم یا از بکتر الشوس ج الاشوس و لانی
شوسا و آنکه بک چشم بسیار بر هم زد الشوس ج الاشوس
و لانی شونها و آنکه زود خشم کند الشوس ج الاشوس
که سفید برو غلبه دارد ای خنک و اشتر سپید و آب صافی
و فرس اشوب اشقر اسی سرخ خنک و اشوب ادهم سیاه
خنک و اشوب اخضر بنر خنک الاشهران طبل و علم الاشهل
و لانی شهل و میش چشم الشهل ج الاشوب آنکه سفیدی
در موی وی بدید آمده بود الشوب ج شعرا اشوب موی
سفید و وجه اشیم روی با خال ص ^ص يقال اخذها با مهادها
ای بکها الاصح موی سرخ و سفید الاصحی تا زبانه الاصح
آنکشت الاصاب ج اصابع العذراء آنکشت کینرکان و هو عیب
الاصح که هم اسپ سر دی سپید بود و هم دنبال نیز الا
والاصح خرگز رنگ و لانی صبا و الصرا و الصب و الصبح
الاصح کور سرخ رنگ الاصح کران آواز الاصداء اشتر دینه
و اسپ سیاه سرخ بام الاصدان دورک بمان دنبال چشم و گوش
و بالز و السین لغتان فیما الاصدف و لانی صدفا و آنکه
خرده پایش بسوی کر بود و اشتر نیز گوید الصدف ج الامران
کرک و کلاغ الاصح که کردن الاصح خرد و تر الاصفوان زبان

و در ^ص يقال المرء باصفره ای بلسانه و قلبه الاصف کور الا
کور و الاصف و لانی صفر از زرد و گوید سیاه الصفر ج
اصفر فاقع زردی زرد و فرس اصفر اسی زرده الاصفوان
زرد و عفران الاصفع اسپ که زور سر دی سپید بود الا
و لانی مکاء و آنکه زانوش دهم کوبد الکف الصک ج الاصل
بن هر چیز و بنیاد الاصول ج و يقال الاصل که ای لاجب و لا
لسان و قيل لانسب لک و لالسان الاصلاب زینهار و کمال الاصله
اخبث یثب علی اللسان الاصلح کری کر الاصلح دغ سر الاصلح
و الصلوان ج الاصلف زمین سخت الاصلم بریده گوش الاصلح
خرد گوش و نیز خاطر و بجل اصح مری یا رای و سنک و کعب
اصح بز و لی خرد الاصلعان رای و در الاصل و لانی صحاء
کر الاصل ج و الاصلم مار که افسون بندی برد و نیز سخت و بحر اصم
سنگ سخت الاصل کند و بغل الاصور کز کردن و ارز و مد
الاصول ماده اشتر سخت الاصل ج الاصول بسیار بشم
الاصل و لانی صبا و اشتر سرخ با سپیدی آینه الصرب ج
شعرا اصرب موی میگون الاصلد پادشاه بیکه و کر کردن
الصید الاصله خطره که از شاخ درخت کنند الاصلص
نیم حب که دران شاهرم کارند و يقال له منه اصف و کصف

ای دَعْرُ و انقباضُ الاصلِ مردم اصلي و الاصلُ نزدیک
فروشدن آفتاب الاصلُ ج الاصل ج و قبل الاصلُ
واحد و جمعهُ اصل و جمع الاصل اصلانُ يقالُ جاوُ
باصطلاحهم اي باجمعهم **ض** الاضاهُ ابكر الاضاج الاضاج
بعين اصبحت و ناقة ضباء اشتری که سوله او بدر آمد
بود الاضبط و الاثني ضبط و حب راست الضبط ج الاضبط
کردن بين الاضاهُ آن قربانی که هر جا کند الاضاح و الاضاحی
و الاضاحی ج اضراس الحلم دندانها خرد الاضر و الاثني ضراء
آنکه دندانهاش از هم بر نیاید الضرج اضعا ف کتاب میان
نامه اضعا ف احلام خوابها شود و الاضی و الاثني ضیری
جود کننده **ط** اطایب الخرد و بین انچه در شکم اشتراک شده
بود الاطخ خویله الاطخ خاکستر کوف الاطش کران کوش
الاطش آنکه بر ابروش هیچ موی نبود الاطش ست زانو
الاطش کرک دینه و جامه است معروف و جامه که منته که از
خان خاکستر رنگ شده باشد و درم بی نقش الطش ج الاطش
در سماها و نحه الطب یکی تقابل بلخ فی العلم اطوبیه ای بلخ
اقصاه الاطوم ما بیت در دنیا الاطیب باک تو و خوشتر
الاطیبان خواب و نکاح الاطیر کناه يقال احبب باطیر غیر **ط**
بانک نافر و محل و محل و بانک موزه الاطعمه کوزه و کاسه

و انچه بدان ماند الاطام ج **ظ** الاظفار نوعیت از بوی خوش
و اظفار نام شهر بیت الاظفر و الاثني ظفر دراز ناخن الظفر
الاکل زیر سوله اشتراک الاظلات و الاظال و الاظال ج الاظح
و الاثني ظمياء سیاه بام لب الظح ج و دمع اظح نیزه کندم
ع الاعبل سنگ سفید الاعجر پرده شکم و کیسه پرسم و خوب
بسیار کوه الاعجر بزرگ سرب الاعجف لاغر المعاف ج الاعجم
بسته زبان الاعجم و الاعاجم و العجم ج الاعراب اصل بادیه
الواحد اعرابی الاعراب ج و ليس الاعراب جمع للعرب
الاعراف بالاساس میان بهشت و دوزخ الواحد عرف الاعرج
و الاثني عرجاء لنگ العرج و العرجان ج بعین اعرج اشتری
دو کوبان الاعرف آن اسپ که لبش بزرگ دارد و کوروت
دراز الاعرم سیاه سفید و رمه بزومش الاعرم در پی سلاح
واسپ کردن بال العزل و العزل و العزل و العزل و العزل
آن ابر که باطن ندارد الاعسر و الاثني عسر و عسر
بسر چپ راست الاعسم و الاثني عسم خشک دست العسم
ج الاعشاده آتها و قد اعشاد و یکی شکسته الاعشی و الاثني
عشواء شب کوب الاعضل دندان مشترک کز الاعصم آن آهو
که دست و پای سفید دارد و فرس اعصم البئی اسپ که دست
راست سفید دارد و اعصم البیسی آنکه دست چپ سفید دارد

۱۱
 لا اعضاء كثر في حوض الاعصب ان كوسفند كه درون
 سردی وی شکسته بود الا عضد باریک بازو الاعف
 انكه عودت وی بسیار برهنه شود الا عفر سپید نه شدن
 و آه سرخ بام العفرج الاعفك خویله الا عقد گرفته سخن
 والا عقد سك الاعقل ان ستور كه پایش اندك مایه خم دارد
 الا علم شكافه لب زینن الاعلی بزكوار الا علون ج الاعا
 ج الاعش انكه بد پند و از چشم وی آب می ریزد يقال
 اعش ارض اتباع الاعی والانی عیاء نابنا العی والعیان
 ج اهنان السماء چند انكه بتوان دید از آسمان الواحد عن
 الاعش والانی عیاء و شش انكشت العش ج الاعق و
 اللانی عیاء و در انكردن العنق ج الاعوج کیل العوج ج
 واعوج نام اسپت الاعوی یک چشم العودان ج الاعیسی
 والانی عیاء و شش سپید كه اندك مایه سرخ دارد العیج
 الاعیط والانی عیاء كردن العیط ج الاعین والانی عیاء
 فراخ چشم العین ج الاعاز یعقوب نام دارویی است الاغانی
 بانك بر و لانه الاغیر تیره رنگ والاغیر بالثاء ایض العنق ج الاعیسی
 اسب سهند و شش سپید تیره رنگ و كركه تیره و شش كردن
 به مهاب العیس ج الاغم انكه سخن هوید انكول العنق ج الاغنام
 ج الاغرس سفید روی و اسب سفید روی را نیز گویند و جوب

العر والغوان ج الاغرل خسته ناكوده الغول ج ويقال
 هو فی عیش اغرل او در عیش فراخ است فراغ العشی
 اسپ هم سر سفید حار اغضف خوی او خسته كوش
 و لیل اغضف شی چند دوشب بد رازی و يقال هو
 فی عیش اغضف اذا كان ناعما الاغطش والانی عیاء
 انكه بد پند و از چشم آب می ریزد الاغلب والانی
 غلباء و سبتر كردن الغلب ج الاغلف خسته ناكوده الغلف ج
 الاغصص لیكن الغصص ج الاغم والانی عیاء انكه موی بسیار
 دارد بر پیشانی و قفا الغم ج الاغن والانی عیاء انكه
 سخن به پنی گویند الغن ج الاغید والانی عیاء لو نهم كرد
 و نازك خلق العید ج الافاك بحث دروغ الافاكون
 ج الافانیه بایست الافانی ج الافح انكه بند انگشتان وی
 نرم بود و بین الاقل والانی قتلان آن ستور كه دست وی
 از برد و در برد القتل ج والاقل انكه زو ناك سخت بود
 و ان تیر كه از برد و در برد الاقتمون دارویی است الاغ
 والاغ والانی فجاء انكه در هاش از یکدیگر و در برد الاغزان
 عرب و عجم الاقذع والانی فدعوا انكه جرده از دست یازد
 پا كج بود و ان اسپ كه سرین وی بر تیر بود از دیگر افراد
 النجوم ستارگان روشن در كنارها و آسمان اخره الحر سخی

۱۳
 هو کوا الافرج والانشی فرجاء انکه مرد وایله وی بزرگ باشد
 و بهم نرسد الفرج ج الافرج والانشی فرجاء تمام موی الفرج
 ج الافرجی از یکدیگر دور و آن خروس که در کوید دارد
 و آن اسب که یکی سرین وی بر تپا شد از دیگر الافرج انکه
 لکی دارد بر پشت بزرگ الافرج سفیدی ندر و شن ^{افضل}
 فاضل الافضلون والافاضل ج الافضلان داد و اعنی
 الافطاء والافطس نای پنی پنی فرو نشسته الافطس پنی
 و پنی پای الفط ج الافعی را ده الافعی ج الافقم دندان
 زیرین پیش پیرود آمد الفقم ج الافقی منوب الح الافاق
 الافکل بر نه ^{قوله} الافاضل ج الافی کشاده دندان و کز دست الافی
 شکافته لب زیرین الافل رخته دارد و شمیر افناء الناس آخته
 از هر بنی الافرقی ترسوفار شکسته الافوه والانشی فوهاء
 فراخ دهن و داز دندان الفوه ج الافی فراخ دهن الافی
 پوست تمام پیراسته الافی والافی والافقه ج الافیکه دروغ
 الافانک ج الافیل اشتخره الافال والافلیج الافیون م
 قی الاقب والانشی قباء باریک میان و لب را نیز کوید القبت
 ج الاقبل والانشی قبلاء انکه جفتی در پیش کرد القبل
 ج الاقدار مردم کوتاه و آن اسب که پای در پیش دست نهد
 در رفتن الاقلی تر پیداده القنج القناذج الاقرنجی

نزدیکتر الاقارب ج الاقرح آن اسب که جند مقدر دردی
 از روی سفید بود القرح ج الاقرح کل القرح والقرحان
 ج والفت اقرح هزاری تمام الاقرن والانشی قرناء پیوسته
 ابر والقرن ج والاقرن کشتن بزرگ سر والاقارن ج الاقره
 والانشی قرهء خار کن القره ج رجل اقری مردی بزرگ پشت
 الاقرن والانشی قرلاء لک وزشت القرح ج الاقرم ضیف
 الاقسط راست و بهتر الاقرم الاقشر سرخ سرخ الاقضم دندان
 از نیمه شکسته الاقصر و در تر الاقص درشت الاقضم دندان
 ریزیده الاقط کتک دهم اقطاع دردی پاره پاره الاقطع
 بریده دست العطمان ج الاطمان شمشیر قلم الاقص والانشی
 قعساء پشت در شده و سینه پیرود آمد القعس ج الثابت
 و لیل اقصی شی که روز ندارد شد از دازی الاقم و
 الاقمن بن پنی فرو نشسته الاقفل انکه بر سر انگشتان رود
 و کوید انکه انگشتان بسوی وحشی جسته بود و اشترا
 نیز کوید الاقفع انکه انگشتان پایش جسته بود الاقلب ^{دله} بالکر
 لب الاقل زرد دندان الاقلب خسته ناکرده القلف ج
 الاقرح کون الاقف والانشی قفواء انکه کوش وی خرد بود
 القف ج والاقف اسبی هم قفا سپید الاقنی والانشی قنواء
 انکه میان پنی وی بلند بود القنج الاقور کوه دراز و مردم

درا کردن يقال لقيت منه الاقويين اي الدائمة ديم
ازوي سخي ويقال بلغ في العلم اقويه اي منها الاقرب
سپیدی تیره رنگ الاقربان پیل و کاویش **ک** الاکا
بر زکرا کارونج واکرجه الاکارج باجه پخته وکارج
الارض کنارهاي زمین الاکاسره خوشروان الواحد
کسری الاکاف بالان کر الاکافونج الاکال بسیار خواره
الاکالونج يقال ما ذقت الا لا اي طعام الاکید رنجور
و بزیک میان والمرة کبداء الکبدج الاکبر خلایق ارذل
الاکبرون والا کابرج الله اکبر اي کما الاکبران ونفس
الاکبس سرچکاد پیش در آمد وکونید بزیک سرچکل کف
مردی بهن شانه دردمند کف الاکع انکر پوست پنی
وی باز شود از سرخی الاکل والانثی کلاء سیاه پلک چشم
اکحلج والاکل میانکی دست الاکدر تیره رنگ الاکرع
والانثی کرعاء باریک ساق الاکرعج الاکرع بزکوارتر
الاکرمونج الاکرمج الاکرعج والانثی کرعاء کوتاه پنی وکوتاه
قدم واسپ خرد لب الاکرعج الاکعج لک الکسانج الاکتر
کوتاه دندان الاکشف پی پیر وانکه موی از دوسوی سویی
بشده بود الاکشفج الاکشم والانثی کشما پنی ازین بریده و
ناقص خلق الاکشمج یوم اک روزی سخت کرم الاکل خوره

دندان الاکلف اسپ سرخ نه خالص واشتر دان کویسند
ورجل اکلف الذي بوجه کلف الاکله بالاکه سرش پنی
نبود الاکم والا کامج الا کامج الا مکد تیره رنگ الاکش الذي
لا یکا دیص الاکله والانثی کهاء ناپسند ودر زاد الاکرج
الاکرعج والانثی کرعاء انکشتاش خشک شده باشد الاکرعج
الاکول فراخ شکم الاکولته کوسفند پروای الاکلب سپیدی
تیره رنگ الاکی بدل الاکل سم کاسه الاکیله کوسفند
دو **ل** الالاء دنبه فوش الالاء درختی است الالال
کوهیت بکده الله خدای سزای پرستش الاثع والانثی
لثعاء انکه سین را با ناکرداند ودارا باغین یا لام درخت
سخت کفتن الاثعج الاثی والانثی لثیاء مردم پهوده کوی
واشتر که یک زانو کوی از دیگر بزرگتر بود الاکد سخت خصوص
الکدج الاثی خیانه الاثی والانثی لثاء ناکشاده دندان
الکدج والا لثیاء وشرها هم برآمده چنانکه نزدیک باشد که
بکوش رسد الا لثیاء انکه دندانهاش ازین افتاده بود الا لثیاء
سفید لب وانکه دندان وی بشده بود الا لثیاء والانثی لثیاء
سرخ لب که با سپیدی زرد الا لثیاءج الا لثیاء یکی از هر خیزی
ومردی که او را زن باشد الا لثیاء هزار الا لثیاءج
الا لثیاء درختان هم درشده الواحد لثیاء ولثیاء الا لثیاء

۱۱۳
 که سر ویش هم پییده بود الالف والانی لفاء دیو سخن
 و سبب دان الف ج الکن والانی لکناء شکته زبان
 الکن ج اللم لک نیزه سخت کونه الال والالان ج الال
 یک روی کارد الالان دوروی اللم درد الالام ج الالام
 الالط ان اسپ کرب زین وی سفید بود الالغی انکه
 هر چه پسند بشد جان آید الالی والانی لمیاء سیاه کونه
 لب الالی ج وشجره الی الظلال من الحضرة الالنج والالنج
 عود الالوره ایض الالند ک سخت خصوصه والالوی ایض
 الالوت ضعیف وخوله الالول والالوت پیغام الالیکه
 رجل الیان اذ کان عظیم الالیه ولا یقال للراة الالباء وانما
 یقال عجزاء ونجاة الیانه میشی دینه اور الالیه کوشت
 نشستگاه الالیان دور و هو علی غیر القیاس والالیه کوشت
 بن انکشت استودینه الالیه سوکند الالیا ج الالین
 بی بک الالنج والانی لیفاء که سخن هوی انکوید الالیف
 بنشین الالاف ج الالیل بانک آب یقال لیل الیل ولایل
 ولیلته لیل الاوشی تاریک الالیم درد مند م امام فرایش
 الامانه زنها لالامانات ج الامت بالا الاموت الامت پرستار
 الاماء والاموان والای ج الامل راست و بهتر و بکنیده تر
 الامثل ج الامن انکه شانه اش درد کند الالخط انکه اب

پنیاش بی دود الامد پایان کار الامنج والانی محاء
 انکه زانه اش دریم ساید جون برود الامنج ج الامرفمان
 و کار الامودج والاموه البرکه والفاء امراه امروه زنی
 مبارک برشوی خود الامردی ریش و درخت بی ک
 المردج الامر تلخ تر الامران در ویش و پیری یقال لقیث
 منه الامرین ای الدامیه دیدم از ویشی الامرط بی مژه
 وانکه موی اندک دارد بر شا کوش و پیری بر المرطج والا
 دزد الامره والانی مرهه سفیدی چشم الموده ج الاس دی
 الاماس والاسس والاموس ج الامسج انکه پایش هموار بر زمین
 نشیند وانکه استاد باشد در اشنا کردن و سخت دروغ
 زن و کرب ولا غر و زمین بی نبات والاسج والاسق و
 الامدج الامعر والانی معراء اندک موی تن المعرج الامع
 زمین سخت باسک ریزه المعر والاما عرج الامعط انکه موی
 ابر ویش بر تپیده بود واملط ایض الامعر موی بر تک کل
 سرخ واسپی نرین سرخ الامق دراز الامقت سپیدی که
 اندک مایه سرخی بالان آمخته بود و سبز که به سفیدی زید
 الالکس زمین ساده وان اشتر که ریش ندارد ویشی امس
 جیزی نمر هم ملط تیری بی بر الامن والامنه ایض الامون
 ان اشتر که ایمن باشد از سنی وی در مرقن الامق سفید که

این کتاب از کتب قدسیه است
 که در این کتاب
 کلماتی است که
 در این کتاب
 آمده است

۱۵
 رنگ الامیر فرمان دوا الامراء ج الامیل بی شمشیر و
 بد سوار المیل ج الامین استوار و الامناء ج و آیین مقصود
 و معدود و همچنین بادای الام اسعبد دعائی الایهه ابله
 کوسفند ن الاناب مشک الاناه زنه آهسته انا زید مرغان
 برکنده الانام افرید کان لا واحد که من لقطه و لایجمع
 و لایصرف خیمه انخان خیری کور انوشه الانبط اسپه شک
 سفید الانجنان انکدان الانجر لنگر کشتی الانجج والانفی
 بجاء انکه سفید چشم وی سخت سپید بود انجج ج
 الانجل والانفی بخلاء فراخ چشم انجل ج الاند زخرمن
 کاه و اندر نام شهریت الاندین رسن الانزال ناکسان
 الواحد نزل الانزدوت زنجروی الانزع انکه موی
 ندارد در پیش سرالترج ج الانسه خرمی الانسل باریک
 دان بیک انشاط جاہی کرمیک کشیدن آب با سر آرد انضاب
 الحرم سنکها کرمیکاره حرم نهاده بود الانصار یاران پیغامبر
 که از مدینه بودند الواحد ناصر در هم انصاف در می نهم
 الانصب کوسفند راست سر و خرافراشته کوش النصب ج
 الانطاکی دارویی است الانف بینی الانوف والاناف والا
 ج و اول هر چیزی را انف گویند و يقال انف العذ و اشده
 و انف الجبل نادر کیشخص و انف الباب طرفه جین یطلع جبل
 انف

ای جز خانه
زبور

انف اشتری که پیش در کند از پیش الانف دینه الانفس
 نفس تر الانفسان کرم و مجد الانقد خاریت الانکب یکا
 وان اشتر که از لکی بر یکسود و الانکب بیخبر الانکر زشت
 الانراسپ بلند یک رنگ الانعص انکه موی ابرویش باریک
 باشد الاعلہ والاعلہ سر انکشان الانامل ج الانواء من لواء
 ماه الواحد نوع الانوج صوت مع تنجج الانوس سر انکر زده
 الانوف زنه خوش بوی بینی الانوف مرغیت الانوک
 الاحق الانیاب چهار دندان پشتر النابان پشتر النابا دو
 الناب یکی الای حکام الانث نرم آهن الایس مویس يقال
 ما بالترایس ای احد الانفس کوشت خام و الاواب انکه
 بهر چیز با خدای عزوجل کرد الاوابون ج الاوابد رندکان
 و فرس قید الاوابد اسپ که برود قید کنند الاوان حکام الاث
 ج الاواه انکه آوه بسیار کند از بیم عذاب خدای تم الاوابون ج
 يقال جاوا من کل اواب ای من کل ناحیه الاوابان ناکسان
 والاواش و الاواب ایض لا ویر بسیار بشم يقال واذا قت عندهم
 او حسن یعنی الطعام اوحد الدهر یکانه رود کاد احدا
 ج اوحد قبیل است لایس يقال ما ادری ای او دگ هو
 ندانم که چه مرست او اوحد موضع بالبادیه والاود کثیری
 الاودق خاکستر کون و اشتر سیاه که اندک مایه سفیدی با او

آمیخته بود الاورنگ والانشی و زکاء بزرگ سرین الورنگ
 ۱۶
 يقال مادري ابي الاولم هوندانم که چهره مست او الاورنگ
 عطا و اوس نام پسله است و نامست کرک را الاوسط میانکی
 و پسندیده تر و بزرگتر تر و بهتر الاوسط و الاانشی و طفاء
 دراز تر و گویند درازا بر و الوطف ج الاوعس یک
 نرم الاوق کرانی الاوقت جاد و الاوقات و الاوق ج
 الاوق کران کوش الاوقص و الاانشی و قصاء کوتاه کردن
 الوقص ج الاورک آنکه آنکست اشتوی و ی بریکه یکد افتاده
 بود الاوق نخست الاولون و الاویل و الاوای ج اول من
 اسیر پیر اول من اول من اسیر پیر تر اول العام الاول
 پیراد و اول گفتندی در جاهلیت روز یکشنبه را الاوای
 دیوانکی الاولی سزاوارتر الاوسن است تره الاهیر
 بسیار گوشت الاهم دندان پیش شکسته الاهداء و کج الاهد
 و الاانشی من باء دراز تره الهدب ج الاهدل و الاانشی هلا و
 بزرگ لب الهدل ج الاهرت فراخ گوشه دهن و شیر دایتر
 گویند الاهره خرده خانه الاهرابج الاهرج آخری تر که در
 بجاند الاهم و الاانشی مضاعف باریک میان الهم ج الاهل
 کرده و خاندان الاهلون ج الاهلای ج و سزاوار هواهل
 التقوی و اهل المغفره او سزاوار است که از او بترسند و سزاوار

است که ترسند با پیام زده و اهل کتاب چهره دان و سیاهان
 و اهل الرده کسانی که از دین برگشتند بعد از وفات رسول
 الاله و الاانشی هلباء بیاموی تن و اسپ بیاموی
 دنبال الهلب ج الاهلک کوتاه کردن الاهنج کردن فرو
 نشسته و آنکه میان پشت وی فرو نشسته بود و اسپ کوتاه
 کردن الاهوج دراز و خویله الاهون آسان من قوله
 تعالى و هو اهون علیه ای هین سهل علیه و اهون
 گفتندی در جاهلیت روز دوشنبه را الایس بی پاک عام
 اهنج سالی تمام الاهیگان خوردن و نکاح و يقال فی الیهیگان
 ای فی الخضب و حسن الحال الاهیف و الاانشی هیفا و باریک
 میان الیهف ج الاهم اشتراشکی زده الهم ج ای الايام فی
 قوله تع بايام الله ای بعقوبتهای خدای تعالی الايام العلوات
 ده روز اول ذوالحجه الايام المعد و دات و الايام الشریقی
 سه روز از پس روز عید اضحی الايام البض سیزدهم
 و چهاردهم و پانزدهم ماه ایام العز هفت روز است سه
 روز از آخر ماه شباط و چهار روز از اول اذار الصر نخست
 روزانان الصبر دوم الوبر سیم الاخر جهادهم المؤتمر سیم
 مطلق البحر ششم مکفی الظعن هفتم الایس آنجا که گوشت
 نباشد برو از ساق الایسی ج الاید قوت رجل اید مردی

١٧
 سحت قوت الایدع زعفران وخون سیاوشان الایر المکر
 الایر والایر باد شمال الایود والایار ج الایوسک سحت
 الایسر دست چپ الیسر والایاسرج الایصر جک وزینها
 وان رسن که دامن خیمه بدان باز بندند الایاصرج الیلط
 نهیکاه مردم وتری کاه اسپ الایاطل ج الایکه مرغزار الایکات
 ج الایل والانی یلا عکوتاه دنلان الیل ج الایم پیوه مرد
 وزن الایای ج الایم والایم ولاین ماد الایوم والایون
 ج الایمن راست دست الایامن ج الایوب نام پیغمبر بیت
 یوم الیوم روزی روشن وکونید روزی سحت الایهقان
 زعفران وخون سیاوشان و سره الایم کوه دراز الایام
 ج الایهان اشتر مست وسیلاب وکونید که سیل وانش سوزان
 ای کلام وهر کلام وجه رجل ابان مردی
 که رحم بر دالاباص لنگان ابل ابال اشترانی که بکیاه ترکفایه
 کنند از لب الایض روز کاد الایاض ج الایله نهک خرما
 و فیها ثلاث لغات ایلمه وایله وایله ای خوصه الایسه
 دژک وایسه الکعب ازک فی الاین ج الایله ماره خرما وایله
 نام دهیت در بصره الایمه شکوه الایرج والایرج
 ترنج الواحده ارجه و ترنج الایر و اشکره شکره الایسوع
 والایسوعه سبیزه انال نام جایگاهیت و نام مردیت

الاشر کوه شمشیر و نشان ریش الایرج الایفته دیک پایه
 الایفی والایافی ج الایکول خوشه خرما الایکیل ج الایاج
 آب شوب الایجد اشترینیر و الایجاد ج الایجره مزد الایجر
 ج الایم پناه الایام ج الایخته بلندی برج الایجن ج
 ج الایحاش تشکی و ناله احادی یک الایجوش کرد و الایحاش
 ج الایخته بر دیک الایحاش ج احداثام کوهیت الایحاش
 سحن الایحاش ج الایخته نام مردیت ج الایخت خواهر
 ومانند الایحاش ج الایحاش و شکاف در زمین والایحاش
 ایض الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش
 سوسن الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش
 ج اذ نام مردیت الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش
 والایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش
 کندم کوفی و پیوستگی چیزی ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش
 کوش الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش
 ج ورجل اذن خوش شواهر ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش
 ثم و یقولون هو اذن ای یقبل کل ما یقال له کالاذن السامع
 اذن الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش
 فلان فی اذن عنانی ای فی الدایمه اقتاد فلان در سنجی
 الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش ج الایحاش

بن دان الارايي ج الارجوان روشن وارغوان كراجو
الاجوحة بازي كرا اراجج والارجوزة بيت كوتاه
الاراجنج الاردن خواب ونام شهرت الارذ والارذ
والارذ والارذ برغ الارفر حد زمين الارف ج ارگون
القرية مهر ده الارذ نهر تر وجا يکه خرابه درخت
جون برخج الارذ ج الارذ ویر براده کوهی الاروی
جمع القلة والارذی جمع اکثره علی غیر قیاس **الارمولة**
بزکوهی بانک کتده **س** اسامة نام مردیت وناست
شهره الاسوع هفتة الاسایع ج الاستادم الاساتدة ج رجل
استوب مردی بسیار خواره الاستدی نوعیت از جامه
الاسر کر فکی بول يقال عود اسرجوی که دارد الاسر
خویشان الاسرج الاسرف سرب الاسر و طاع زرد کرم
که در فیک بود الاسایع ج الاس بنیادیهاک هو فی اسطحة
قومه ای فی وسطهم الاطعمة مثله علی القلب الاسطوانات
ستون الاسطوانات ج حل اسطوان اشتری بلند الاسطوان
افسانه من السطر الاساطیر ج الاسقف زاهد ترسیان الاساقفة
ج الاسکلاد اسکف بک زین چشم الاسکفة آسانه زین
در الاسن والاسن کوشت دیرینه الاسان ج الاسکوب
ناودان الاسکيب ج الاسکوف کفشک الاسکيف ج الاسلوب

الاسایب ج الاسیلم رکیست عیان خنصر ونصر بر پشت دست
ش الاشابة آینه از هر جنبی مردم الاشاب ج الاشابة
سبوسه سر و خردامه الاشوب آواز دوشیدن شراشرا
تنکی دندان والاشورة ایضا الاشکزد وال سیرم وجنوا
دریای الاشان الاشلی اشان فروش **ص** الاصبع
انگشت الاصابع ج الاصبوحة بامداد الاصابع ج الاصد
پیراهن خرد الاصطرلاب م الاصلحة صطحة اصل الاصلحة
ج الاصلع نوعیت از ماض **ص** الافحوة آن چتر که در **ن**
بخند آرد الافحیة آنچه قربان کنند الاضیاء والاضای
والاضای ج ط الاطام کر فکی شکم الاطوذه بن ناخن و
کناره سرخی لب بروت سود ارد دیک الاطرج و
الاطرف سوفار تیر الاطروش کران کوش الاطار شج
الاطم ناه الاطام ج ط الاطوذاخن الاطافیر ج **ع**
الاعجوبة شکفتی الاعاجیب ج الاعیج ما که امنون پندیده
ویر جلد بر مردم والاعیجات ج **ع** الاغورد نغمه و آواز
خوش الاغارید ج الاغلوطة آنچه مردم رادر غلط افکند
الاغلوطات والاغالیطج الاغینه سرود الاغالی ج **ف**
النفوس اشیان کتوا الا فاحیص ج الافعوان مادنر الافق
کرانه آسمان الافاق ج والافق اسپ نیک رو ق الافقوان

كافو يسيرم الاقامجي ج الاقنة خانه ديكوه الاقن ج **ك**
 الاكل خارش يقال وجدت في جسدي الكالا اي الحكة
 الاكدوبة دروغ الاكاذيب ج الاكوة مغاك الاكوج
 وكذلك سمي الخراش اكل الاكل بارد رخت الاكال ج
 يقال فلان ذواكل فلان يناديه ايت از دينا و قيل هو
 ذواكل او خردمند ست وثوب ذواكل جامه بسيار
 ديسان الاكلة لقمه وغيب راينز كويند الاكل ج ويقال
 فلان اكلة شربة فلان بيار خوريد و اشامد الاكسة
 آسيان مرغ هر جا كه باشد الاكثات ج **ل** اللبة كرسكي
 اللب ج اللعوبة بازي است از بازيها الالاعب ج اللفه
 اللفتمه اللقية يردك الاق ج اللوة سوكند وعود
م الامان استوار الام اصل هر چيزي وجا يگاه من قوله
 تعا فامة باويرة اي تسكنه النار ومن الكفي ام النجوم
 وام حيدر اسمان ام السماء راه كاه كشان ام دفر وام
 درنة جهان ام شمعة افتاب ام ميزم باد شمال ام
 زويعه كردكاه ام ذكوان زين ام دين زين في نبات
 ام صبار ينك لاه ام راشيد بيان ام الطار وام عبيد
 دشت ام التري وام رجم مكه ام اكساب لوح محفوظ ام
 القرآن سورة الحمد ام الفضائل علم ام الرذائل جهل ام الوق

علم ينزه ام الطفل زن باكودك خرد ام العيال انكه عيال را
 او دارد و ديك را ينز كويند ام الشوى وام اتزل مينيا
 فاذا كان رجلا فابوا المتوى وابو المتزلا ام الطعام كنم
 وجاي طعام در شك ام القرى آتش ام التراس سر جكاد
 ام الداغ جاي مغرر ام الصبيان ككودكان و قيل ريح
 تقريهم ام سويد وام عربة كنية اسب ام المنذر اسب ديان
 ام سعيد اشتر ام زيان كا وام جنس وام المنخر ام
 الاموال كوسفند ام السخايل وام سويد ماله بدم عرخته
 وام فرقة ميش ام عامر وام خنوب وام طريق كفاد
 ام عنوان خروش ام جنادة يبرغ ام الحوار عقاب ام
 حفصة بط ام جميل كوبر ام عطية مكيان ام شميل جرد
 ام عوف ملح وكنية زيبست ام طابق بر وانه جرداغ ام
 طلحة شبنم ام مقرض وام راشيد موش ام ادرام موش
 دشتي ام الوليد كش ام سامر وام عريط كودم ام جين
 جنيسيت از كرباسك امات جين ج ام سالم خروك
 وام جندب بيد ادي ام الندامة شتاب زدي ام القلاد
 ساكني زين كه در كردن بند بود ام عيلان درختي
 ديبا ديه ام كلب درختي است ديكوه بر كش جون بر ك
 بيد ام التردان ميان بس خرد كاه واسم اسب ام الفلق بند

۲
 اُمِّ حَكِيمٍ تَرَاوِدُ اُمِّ جَبَّو كَرِيٍّ وَاُمِّ خَتَوْدٍ وَاُمِّ خَشَافٍ
 وَاُمِّ طَبَقٍ وَاُمِّ الرِّبِّيِّ وَاُمِّ الدُّهْمِ وَاُمِّ قَشْعَمٍ سَخِيٍّ اُمِّ يَلْدَمٍ
 وَاُمِّ كُلَيْتَةٍ تَبَّ اُمِّ قَشْعَمٍ مَرَكٍ وَكَفْتَارٍ وَهَنْكُوتٍ وَاَلَامٍ
 وَاَلَامَةٍ وَاَلَامِيَّتَيْنِ مَادِرِ اَلَامَاتٍ وَاَلَامَاتٍ جِ اَمَهَاتٍ اَدِيٍّ
 كَوِينِدِ وَاَمَاتٍ بِهَامٍ اُمِّ اَلْوَلَدِ مَادِرِ فَرْزِيَدِ وَاَلَامَةِ بِالَا
 مَرْدَمٍ وِبِشَوَادِيْنِ وَكَوَدِهٍ وَهَنَامٍ اَلَامُ جِ اَلَامَسِيْتِ شَا
 اَلَامُوخَتِ بَرَكِ دَرخْتِ تَمَامٍ وَهَوِيْتِ ضَعِيْفٍ اَلَامَايِخِ
 جِ اَلَامُوْرَ اَزِيْ اَيُوْرَ جِ اَلَامَايِخِ اَلَامُوْدُ زَنْ
 نَا زَكِ وَنَمِ اَنْدَامٍ وِشَاخِ دَرخْتِ نَمِ اَلَامَالِيْدِ جِ اَلَامِيٍّ
 نَا نَوِيْسِنْدِهٍ وَاَنَكِهٍ اَز مَكْرٍ بَاشْدِ اَلَامُوْتِ جِ رَجُلٍ اَمَسْتِ
 يَنْقُ بَكْلٍ شَيْءٍ اَيِ بِنَايِيْ اَسْتِ فَاعِلٍ وَمَفْعُولٍ رَا فَاعِلٍ رَا
 بَفْعٍ مِمَّ وَمَفْعُولٍ رَا بَسْكَوْنِ مِمَّ اَلَامَسِيْتِ اَرَزْدِ وَدَدُوغِ
 وَخَوَانْدَنِ اَلَامَايِخِ جِ اَلَامَهِيَّانِ شِيْرَتِكِ وَطَعْمِ بِنَاكْسْتِ
 نِ اَلَامَايِخِ مَرْدَمِ بَرِيَكِ بِنِيْ اَلَا نَانِ نَالَشِ اَلَا بُوْبِ مِيَانِ
 اِيْنِ بِنْدِ نِيْرُوْ تَا دِيْكَرِ بِنْدِ اَلَا نَابِيْبِ جِ اَلَا بُوْشِ بِيْخِ تَرُوْ اَلَا نَابِ
 جِ وَاَلَا نِيْ مَادِهٍ لِمَلَانَاثِ جِ اَلَا نَشِ جِ اَلَا نِيْشَانِ مَرْدِ وَكُوشِ وَ
 مَرْدِ وَخَايِهٍ اَلَا نَجُوْجِ هُوَ هُوْدِ اَلَا نَا جِجِ اَلَا نَشِ خَرِيْ وَتَقَالِ
 كَيْفِ اِيْنِ اَنَشِكِ بَعْنِيْ جَوِيْسْتِ نَفْسِ تُوْ اَلَا نَشُوْطَهْ كَرُوْ كِهْ
 بُوْشَلُوْ اَرَبِنْدِ نَدِ رُوْضَتِهْ اَنَنْ مَرْغَزَادِيْ كِهْ بَخْرِيْدِهْ بُوْدِ اَلَا نَقُوْ
 عِيْ

كَوْنِيْدِ مَرِيْرَ كَا سَرِ اَلَا وَا دَكُوْ اَلَا وَا مِ تَشْكِيْ اَلَا وَقِيْرَ جِهْلِ وَ
 هَفْتِ دَرْمِ سَنَكِ وَكُوِيْنِدِ هَفْتِ دِيْنَارِ وِنَمِ وَدَرْقُوِيْ جِهْلِ
 دَرْمِ سَنَكِ بَرُوْدِيَكِ طَبِيْبَانِ وَبَرُوْدِيَكِ رُوغْنِ كَرَانِ دِهْ
 دَرْمِ سَنَكِ اَلَا وَا قِيْجِ اَلَا وِلِيْ نَخْسِيْنِ وَاِيْنِ جِهَانِ اَلَا وِلِيْجِ
 اَوِيْسِ نَامِيْسْتِ مَرَكِ رَا وَا مِ مَرْدِيْتِ هِ اَلَا مَبْرُ سَا زَكَارِ
 اَلَا مَبْجِ اَلَا هَوِيْتِ مِيَانِ آسْمَانِ وَزِيْمِيْنِ جَرَفِ يِ رَجُلِ
 يَارِيْ عَظِيْمٍ اَلَا يَرِ اَلَا يَلِ بَرَكُوِيْ اَلَا يَابِلِ جِ وَبَابِ اَلَا يِفِ
 اَلَا مَسُوْدِ اَلَا بَا ضِ اَنَ رَسَنِ كِهْ خَرْدِهْ دَسْتِ اَشْتِرِيَانِ اَنُوِيْنِ
 اَلَا يَالِ كُلِهْ مَرِغِ وَاَلَا بُوْلُ وَاَلَا بَابِلِ اَيِضِ اَلَا يَابِلِ جِ اَلَا يَابَانِ
 هَنَكَا مِ اَلَا بِيْتِ تَنَكِ وَكُوِيْنِدِ خَشَمِ اَبْرَاهِيْمِ نَامِ بِيْغِيْرِيْسْتِ عِ اَلَا بَرُوْ
 يَزِيَايِ زُوْنَكِ وَآنِ رَهَانِ وِنِشِ كَزْدَمِ وَسُوْنِ اَلَا بَرُوْجِ اَلَا بَرُوْدِ
 سَرِيْ كِهْ پَرِ اَبْرُوْ بُوْدِ وِسْرُ اَصِيْعِ دَرْمِ اَلَا بَرُوْ سُوْنِ كَرِ اَلَا بَرُوْتِ
 سِيْوَسِرِ وِبِنْبِهْ كَسْتِكِ اَلَا بَرُوْجِ كُوْلِ شِيْرَزِ اَلَا بَرُوْ بَرُوْدِ
 خَالِصِ اَلَا بَرُوْسِيْمِ اَبْرُوْسِيْمِ اَلَا بَرُوْسِيْمِ اَبْرُوْسِيْمِ وَرُوْشِ اَلَا بَرُوْتِ اَبِ
 دَسْتَانِ اَلَا بَا دِيْقِ جِ وَسِيْفِ اَبْرُوْتِ شَمِشِيْرِيْ رُوْشِ تَابِنْدِهْ
 اَبْدَارِ اَلَا بَرُوْجِ نَبَانْدِ بَرُوِيْنِدِ وَكِرِ سَا اَلَا بَا يَزِيْمِ جِ اَلَا بَرُوْ بَعْلِ وَ
 بَا قِيْ رِيَكِ كِهْ بَا نَدِ بَرُوْ مِيْنِ جَوْنِ دَا مَهَا اَلَا بَا طِجِ اَلَا بَرُوْتِ
 رَكِيْسْتِ مَعْرُوْفِ اَلَا بَا كَرِ بَا مَلِدِ اَلَا بَلِ نَامِيْسْتِ جِهْلِ اَشْتِرِيَانِ
 اَلَا بَالِ جِ رَجُلِ اَبِيْ مَرْدِيْ اَشْتِرِ دَا دِ اَبِيْسِ لَقِبِ مَهْرِ دِيْوَانِ

۲۱
واسمه عزرا بن الالباسنج ولابن والابنم پسر لابنا وبنون
ج ابن التم پسر بنای پدری ابن الخال پسر بنای مادری ابن عم کج
پسر بنای نزدیک يقال هو ابن عمه لحاقا اتباع ابن عم الکلاله
پسر بناء دود ومن الکفی ابن همره وابن عجره فرزند
باز پسین ابن البوح فرزند ابن الاش دوست کزیده ابن
جلا شاخته هرکس ابن فضل پی نام ابن صبح طین عجل حرام
ناده ابن السبیل راه کنه ابن الارض غریب وان کماه
که زود در رسد وزود وارسد ابن الحرب مرد جنگی
ابن العمد شمشیر ابن الیل درد ابن ابیص نام در دیت
در عرب معروف ابن خلاوة فی کنهه يقال هو ابن حذیه
او داناست بران ابن الایام اهل زمانه ابن مخاض اشتربک
ساله بنت مخاض ماده نبات مخاض ابن لبون دوساله
بنت لبون ماده نبات لبون ج ابن آدی توده نبات آدی
ج ابن غریس راسو نبات غریس ج ابن مفرض دله ابن قتره
ماریت خرد ابن طبق ماریت زرد ابن وردان تانویکون
ن الحامات والبالوعات ابن طاهر یکک ابن المامع آبی ابن
دایه کلاغ ابن النعام شاه راه ابن الیوم روزان دخا و صبح
ابن حمز شب تانیک ابن الیالی ماه ابن سحاب باران ابن
حبه ابن طاب جنسیت از خرد و مدینه ابنا سیم و ابنا حیر شب

و دوزان ملاح دوزان و اشتر الابنه دختر ابنة الکرم می
ابنة الایام وابنة الحیل مخفی الایام انکشت اشتر الایام ج نت
الانوات رشوت و کویند خراج الاناوی ج الالب پیران
پی آستین و پی کربان **ث** الاش دوغان خالص و نشان
الاناج الاثقال خوشه خرا الاثم بزه و زنا و کویند می الاثم
ج الاثم سر مهر الاثم ج اثنان و اثنان دویوم الاثنین
روز دوشنبه الاثناء و الاثناء و الاثنی و الاثنین ج ج
الاجاج برده الاجاربان الاجاجین ج الاجاص الوسیاه
الاجاجین ج الاجانه کربان الاجانات و الاجاجین ج
الاجرام الاجریاء عادت الاجیل مردم بد دل الاجایل ج
الاجل درد کردن و کله کاود شتی الاجال ج ج الاحدی
تانیث الاحد الارض کافیه الاحارض ج الاجل ابنة
شیر که بد و شند و بخانه فرستد از پیش الاحلابات ج
الاحیل سوراخ ذکر و ان پستان الاحایل ج الاحنه کینه الاحن
ج خ الاخاذه اکبر و رشت الاخاذ و الاخذ ج الاخطام
کل سیاه دلهم الاخلاصه درمها قل هو الله **ن** الادم نان
الافم ج الاداوه مطهر الاداوی ج الاد شکفت و مخفی الادرام
الادرات ج الادریک الکشته ادیس نام پیغمبریت عم الاد
در کردن و شیرین **ذ** الاذکر کرم الاذن فرمان و

۲۲
 دستوری الاذواب والاذیاب مسکه بکذا خت ر الاراض
 شادروان الالان جنازه الارذب والاذیبة حجة وزیرکی
 والارذب اندام والارذب ج الارذة اتش دان الارذوح
 الارث میراث الارذب مکمال لاهل الشام کالقیمة لاهل
 العراق الارذبة خت بخت بوزک الارزام آواز رعد الارذب
 کوتاه بوزک الارذبة کلوخ کوی الارذب تکر خرد قطم
 الارذب ج الارم والارم نشانی که در میان بود الارم
 والارم ج وارم پدر عادت و کونید نام باغ شداد است
 و کونید نام شهر ایشان الارم و خاکستر ازمینیه نام شهر است
 الارم علی الارم بوزک الارم ج لغه شامیه
 الارم و انجا که آب در حوض شود والارم و برب و يقال هو
 ازاء مال ای يقوم علیه ویصلحه الارم والارم الارم
 والارم ج الارم البره الارم دروغ الارم نکرده الارم
 ج س الاساده بالاسد ج الاساد دیوار که خوب بالان
 بدن بندند و آن رن که اسیران را بدن بندند الاساده و ال
 نکاب واساف نام بنیت الاسب موی بن الاسب والاسب
 ج الاسب بن الاسب ج و يقال فعلت ذاک علی است الله
 ای علی او که و است الکلب سخی الاساد چهار مثقال و نیم الاساد
 ج الاسترق دیبا سطر الاستقاء علیست الاستخ سبزه

الاساتج دراهم الاسجاد دره اخو شروان اسحق نام پیغمبر است
 الاسجل درخت سواک الاسجل ج اسحان نام کویت اسریر
 خد اوند صورت شتر است اسریر لقب یعقوب پیغمبر است
 الاسطارة افسانه الاساطیر ج الاسفاناج والاسفاناج بنایت
 الاسفیط نوعیست از شراب يقال انها لقة دوقمة الاسفیط ج
 اسفید الاسکاف کفش و کل صانع اشکاف الاسکاف ج
 الاسکبان دوکناره فرج الاسکبکی الاسلال دردی و
 کونید رشوت الاسلام سلال الاسلح ضرب هذا الشجر والاسم
 نام الاسلح الاسامی ج اسمعیل نام پیغمبر است الاسادم
 الاسانیدج الاسوار دست و رجن الاساوج يقال لیسوة
 بفلان ای اقتداء مرا بی روی است بفلان ش الاشاح
 انجد در بر افکنند الاشقی درفش الاشافی ج الاشام اعراب
 دریش اشویل نام پیغمبر است ص الاصار رسن که دامن
 نیمه بدان بامع بندند الاصح الاصبح بام الاصبح نکست
 الاصابع ج و يقال له فی هذا الامر اصبع ای اثر حسن الاضر
 زینهار و کرای و به الاصادج الاصل الاصاص ج الاظام
 کفجه اتش ان الاضطیل جای ستور الاضطلات والاضایل
 ج الاضطلی والاضطیلین کزد الاضطلیت سمش که رند
 الاضالیت ج ض الاضیارة والاضیارة دسته نامه الاضایر

۲۳
 والاضایم ج الاضداد عراب زیریوم اضمحان روزی روشن
 الاضیح خرخر وکیم زرد از وشم واسپ نیک دو و بیار
 عرف الاضطراب بجاری ط الاطارد در زخایه وکناره لب
 وکولم آسیاکه دندان دارد و جنبه غریب و جلدان الاطر
 ج الاطریه تنجاشه الاطرح کولم دراز الاطریل
 م الاط سینبر الاطل تهیکاه الاطال ج الاطمانه سائیه
 وآن دوال که بر سر زه کان بود ع الاغاء آوند الاعیه
 ج الاعماله شکر که بد وشد و بخانه فرستند از پیش الاعذار
 همان ختفه الاعصار کرد باد الاعاصیر ج الاعلیط برک
 سرخ الاعالیط ج الاعریض شکو کارد والاغفاء حوا
 سبک الاغلاطال الحیانه ف الافریز کناره لب سرای از خشت
 وکج الافاریج الافک دروغ الافیک کناره رخ الافینکان دو
 ق الاقاء سیر الاقامه بانک نماز واقامه الاقلید کلید الاقالید
 ج الاقلیم کشور الاقالیم ج والاؤس سبعة اقالیم مقسومه علی
 عدد الکواکب السبعة فالاول منها یلکب الی رجل و هو بلاد
 الهند والثانی الی المشرقی و هو بلاد الصين والثالث الی
 المریج و هو بلاد الترك والرابع الی الشمس و هو بلاد خراسان والخامس
 الی الزهره و هو بلاد ماوراءالنهر والسادس الی عطار د
 و هو بلاد الروم والسابع الی القمر و هو بلاد الثلج الاکاف
 بالان الاکف ج اکسیر کیمیا الاکیل تاج ونباتیت الاکیل ج

الاکیل

الاکیل نام منزلیست از منزلها ماه ل الماله خدای الالهتج الاله
 العباده وقری من قولتم ویدکره والتهک والالهتج نامیت
 افتابرا الالهیه خدای الالهتج کرک ماده الاله خدای و خدای
 و همایکی و هم سوکندی و عهد و زینهار و خویشتی الماره
 سوکند والای نیلکوی الالهتج الیاس نام پیغمبریت عم الیاس
 الیاس واتباعه م الاماره پادشاهی الاماره ج الامام پشغاز
 وپشوا وروژه بیا الالهتج والامام فی قولتم لبامام مبین
 ای بطریق واضح والامام الکتاب من قولتم فی امام مبین یعنی
 اللوح المحفوظ الامر شکفتی وکار سخت الامه نغمه الامم ج
 الامدان الماء النافع السخه الامر بجه کوسفند الامره ماله
 والامره انکر فرمان بر کسی فرارد الامعه انکر هر کرا بید کوید
 که من باتوام الاملید والاملس زمین دکی الاملید والامالیس
 ج ران املیسق اناری که آب دندان باشد ن الاناء جای
 آب الایته ج الاوائی ج الانجات پرو و دماجون بنفشه
 و جداران الانجاس والانجاس الوالانجیل کتاب عیسی ع الانا
 ج الانسان مردم واحد وجمع و مذکر و مؤنث دین یکسان بود
 الانسی یکی الانس والانس والانس والانس ج
 والانسان نام آیهست در عرب معروف و انسان سرانگشت وانشا
 العین مردم که چشم اناسی العین ج الانسی بریای کبریا مردم دارد

۲۱۵
 ولفني القوس شكمان كدوي فرا كشيده دارد الانضاف
 داد الانفحة والانفحة ينويها الانفحة الانقاض بانك ما
 وعقاب ومحل ورعد الانكار خلاف الاقرار والانزواني
 والاني هتكم الانافج والوان ينم كيند الاونج الاونج مرغ
 آبي وكويند بط الاوزونج ورجل اوز وامراه اوزة
 اي ضمة و صيرة الاله اب پوست ناپراسته الاله ج الاله
 برش كياخته الالهات ج الالهان جوب خوشه خرا الاله ج
 الاله ج والاله ج مليله الالباء والالباء والالباء روشني
 اقباب الالباء يشقوان و خاك كه كودا كرد خيمه فر كنند
 الالباء ج ياره ونام دانديست الالباء دود الالباء شمال
 الالباء مسلمان الالباء درگاه الالباء ل الالباء ج
 والاسماء التي في اولها الف الموصل عشرة ابن وابنة واشات
 واتشان وامرء وامراه وايم وايم واسم واسم فقط تتم
 كتاب الالف بتوفيق الله وحسن تيسره كتاب الباء باب
 الباء المفتوحة الباء مرجم بسيار جماع الباء منزل وانجا
 كه اشتراك دارد وجماع الباء ج الباء كنه الباءونج الباء
 الابواب ج وباب السماء راه كهكشان البابلية شرايست الباءونج
 شخير بكن الباءونج رجل باثني الشفة مرجم اما سيدة لب
 شفة باثني لب بر اما سيدة انبياري خون البلاء واجال حلة

باجة الباجل بسيار كوش الباحة ميان سراي البوح ج الباجر
 خون سرخ البواجر ج الباد اندون وان البادرة كوشه وجر
 كودن البواجر ج البادلة كوش ميان بغل وان بستان الباء
 ج للبادن تناور البدن ج البادي انكه در باديه نشند و
 يقال افعل هذا الامر بادي بد وبادي بد ي بكن اين كار
 پشت هم چتر البادية م البوادي ج الباذخ كوه سخت بلند
 يقال رجل باذ البسة بين الهذاة اي مرد ي بد حال الباذبوع
 والباد رون بادرواز دست در آيد البواجر ج البارحة
 دوش البارحة الاولى برندوش البارد بادبوسته جرد
 و آب سرد و بوم بارد روزي سرد البارض اول نبات كبريد
 آيد البارع انكه در مهري زود هكسان شده بود الباردت سنج
 يابرق البواقي ج البارياتج بارنامه الباريات ج الباري افريد
 الباري والبارية بوريا البازل اشترشت ساه ودرهم شده
 نرواده يكسان البوازل والبزل والبزل ج البازل والبازل
 باز الابواز والبيران والبزاة ج البارياتج بارنامه الباس كارزار
 وعذاب والباس والباساء سخي وجبة باسر دوي سخت ترش
 الباسط كسترانده و فراخ كنده روزي الباسطون ج الباس
 خرابن دراز الباسقات والبواسق ج الباسل مرد دليرو شير
 نيز كويند البواسل والبواسلون ج الباسلق رك زير نيمه الباسورم

٢٥
البواسيرج الباشق باشه البواشقج الباصرة جشم الباضعة
آن جراحت سرکه کوش بشکافد الباطل نادریست الاباطیل
ج الباطن نهان البواطنج وباطن البلد اندرون شهر وباطن
المرفق کوزیر زانو الباطية جاي بنید البواطنجج الباع
کواز البواعج الباعث فرستنده وبراکنیزنده الباعثونج
الباعک الاحق الباع م البیغانج الباعریة جامه کتان الباعی
شمکاد الباقرة دسته تیره الباقراکاد ولبواقرج الباقرة زیرک
حذرکننده وسخنی البواقجج الباقل نشان ریش بدیده آمده وباقل
نام مردیست الباقلاء ولباقلی باقلی الباقلاء باقلا فروش
الباقودة ماده کاد الباقی پائیده وپیشه الباکرة میغ بامدادی
البواکرج الباکورة نوباده البواکیرج الباکي کورنده البکیج
البال دل وکار وحال الباللة انبان یقال فلان باله ای یقم
بالبلد اللین البایسی شیر تیره که شیر تازه دران کنند البانغ
بجای مردان رسیده ولبانی بالغة البانغاء باجیه البالود نام پوت
که در پوشند البالوعة جاه میان سراي البالوعاتج البان دخت
بان الباننداشت کله کبران البامت بهتان کورنده الباهل آن
اشترکه بستان بند ندارد البهلج البایر ملاک شده البایرون
والبورج ولبائر زمین خراب البایس سخنی رسیده البایسونج
البایقة الحادنة البواقی ولبایجة ایض البواجج البایکة خرابین ینک

یار الباین جدا شده واکلما از دست راست شیردوشد
البیرشی یغادی الاسد البورج البغلاء طوطی البات اخیرا
وکلای البئات ولبیتی کلیم فروشن البت کلیم ویرین بزیر پافته وادالرجامه
البوتج یقال صدقة بنه سلة انقطعت عن صاحبها وبات
وطلعتا ثلثا نبیة ولافعله ای ابدا ویقال خطبة بترأ خطبة
که محمد بن حسن خدای ودرود رسول عم نباشد البتج سخت کردن
البتول خرابین جدا کانه البتول لقب فاطمه زهراست سمیت بتولا
لانقطاعها عن النساء فضلا ودينا وحسبا وسمیت مريم لانقطاعها
عن الرجال واختصاصها بطاعت الله نعم البتيلة مراندای که
بکوشش آکنده بود وکژد وخرکه جدا کنند نشاندن ولبتايلج
البت اندوه سخت البتوثج البشر هرچه بچید ازاندام جوش
خوردک و غیر آن البثورج البثق بند آب کشاده البثوقج البثنة
زمین ولبغیر البثينة ولبی اسم امرأة البثينة کند میت معروف
به شام یقال شیئ بئیر ای کثیر ویدیر وبعیر اتباع ولبیل البیر
اکثیر ولبیل من الافنادج البجاری سخنی البجاء مهتریزک
اندام ولبکودوی البجیل ایض البجیاج آنکه کوشش وی می لرزد
از فری البجیاجج البجات خیر جوینده البجت خالص طعام بخت
طعامی فیان خودش البجة زن کران آواز البجردی الباجر ولبجور
والبجایج ولبجاسب نیک رو دین رحم و آب شود و سواد شهر
والبجردا ویاخذ البعیر البجری بانک خورنده البجوج بجه کادوشی

الحاجُّ ح الحجرة آن نافع كه كوش وي بشكافندي در جاهلية
خ الخال سخت بخيل الجنة دولة الخركنده دهن الابحاج
الجس زيني كبر و يدي آب دادن النخص كوشت پاي
الخطه كوشت جنم و كوشت سوي اشتر النخصات ح النخدات
زن برك بن وساقى بخنداه ساقى تمام كوشت واستخوان
البخوخاء تر الواحد بخوة والبخور هر چه بدان بوي كنند
البحرج البخل سفل الخلاء ح الداء باديه البدء ايض الداء
مهر واستخوان كه تمام شكسته نشود ازان چيزي البدء و البديح
زمن فراخ و خالي البدء ح البدء ماه شب چهارده البدء ورج
وبدء نام جاهيست بمان مكه و مدينه و غلام ببدء تمام الله جواني
البدء ده هزار يا صفت هزار دنيا و پوست بزغاله از شير باز كرده
البدء و عي ببدء جسي پر كوشت و تمام البدء درد پاي و دست
و البدل و البدل هم بدل الابدال و البدء لاء جماعة البدن تن
آدي و تنه جامه و تنه كونا و بركوي پير الابدان ح و رجل بدن
مردمي تن آور برك البدن انچه قربان كنند البدن و البدن
ح البدن و انكه در مهري بدن و كنند ايدا و ايد و بنديكشت و البدن
و ابدئي آن جاه كه در اسلام كنند بود البد وي انكه در پايه بود
و البدئي كايي شكفت البديع نو و نو كنند و خيك انكيين البديع
سخن نا انديشيده البدل بركو البندادون ح البندال بخنده

البيع

البَدْجُ بَرْدُ الْبَدْجَانِ الْبَدْجُ الْخَشِ الْخَشِ الْبَدْجُ تَحْمُ الْبَدْجِ وَبِحِ الْبَدْجِ
أَنَّهُ دَانِ زَادَ الْبَدْجُ وَلَمْ يَخْشَدْ الْبَدْجُ الْبَدْجِيُّ وَالْبَدْجِيُّ بِشَمِ
وَالْبَدْجِيُّ بِشَمِ الْبَدْجِيُّ الْبَدْجِيُّ الْبَدْجِيُّ الْبَدْجِيُّ الْبَدْجِيُّ الْبَدْجِيُّ الْبَدْجِيُّ
بِأَنْسِينَ شَبَّ الْبَدْجِيُّ تَكْرُ وَدَوَّكُ تَرَاشِ الْبَرْوَةُ نَامَةُ بِزَارِي
الْبَرْوَةُ جُ الْبَرْوَةُ زِمْرُ فَرَاخُ وَخَالِي الْبَرْوَةُ جُ دِرَاخُ مَنِي عَلَى الْكَمَرِ
نَامَتِ آقَابُ الْكُزْبَرَاءُ كُوزُهُ آبُ سَرْدُ كَرْدِهِ الْبَرْوَةُ كُوزُهُ
أَوْتَرُ الْبَرْوَاتِ جُ الْبَرْوَةُ زِمْرُ فَرَاخُ وَخَالِي وَالْبَرْوَةُ الْبَرْوَةُ
زَنْ نِكُو الْبَرْوَاتِ جَامَةُ أَيْتُ حُوبُ رَا الْبَرْوَةُ كَلُوطَاهُ جَايُ
الْبَرْوَةُ جُ الْبَرْوَةُ كَلُوطَاهُ الْبَرْوَةُ الْبَرْوَةُ زِمْرُ زِمْرُ الْبَرْوَاتِ
وَالْبَرْوَاتِ جُ عَيْنُ بَرْوَةٍ أَوْ جَشِي فَرَاخُ نِكُو الْبَرْوَةُ سَجِي الْبَرْوَةُ تَكْرُ
الْبَرْوَةُ بَرْوَةُ سَحَابُ بَرْوَةٍ أَوْ تَكْرُ الْبَرْوَةُ سَحَابُ الْبَرْوَةُ
جُ الْبَرْوَةُ بَامَادُ وَشَانَاكُهُ وَبَرْوَانُ نَامُ شَهْرِيَتِ الْبَرْوَةُ نَاكُورُ
الْبَرْوَةُ بَرْوَةُ الْبَرْوَاتِ جُ الْبَرْوَةُ دُوحُ تَرُ الْبَرْوَةُ شَمِ الْبَرْوَةُ الْبَرْوَةُ
جُ الْبَرْوَةُ شَمِ الْبَرْوَةُ وَبَرْوَةُ نَامُ شَهْرِيَتِ الْبَرْوَةُ نِكُو كَارُ الْبَرْوَاتِ
وَالْبَرْوَةُ بَرْوَةُ الْبَرْوَةُ زَنْ خَرْدَمَنْدُ وَكُونِدُ أَنْ زَنْ كَرْبِيَا
بَرْوَانُ أَيْدُ الْبَرْوَةُ كُورُ وَدِيوارُ وَمِيَانُ دِيَا وَخَرَةُ الْبَرْوَاتِ جُ
الْبَرْوَةُ آبُ سَجَتِ الْبَرْوَةُ الْبَرْوَةُ جُ الْبَرْوَةُ بَرْوَةُ الْبَرْوَةُ
كَوْدَشِي الْبَرْوَةُ جُ الْبَرْوَةُ وَالْبَرْوَةُ جُ الْبَرْوَةُ بَرْوَةُ الْبَرْوَاتِ جُ
الْبَرْوَةُ مَنِي بَا سَكُ دِيَا وَكُونِدُ سِيَاهُ وَسَفِيدُ الْبَرْوَةُ جُ

البرک کردا کرد سینه و اشتر بیار فروخته البروک ج البرک
 افرونی و بیاری و فراخی البرکات ج البرکویه چهار یک مرزبان
 البرکوات ج البرم آنکه در دقار شود از بخل الابرام ج البرمه
 مار عشاء البرم ج البرمدم البرامده ج البرشاء و البرنساء
 مردمان البراستاء ایضا البرنکان جنیت از یکم البرانکه ج
 البریت جنیت از خرد و قح سرتک البریات و البرای ج البرود
 آب سرد و سرهم البرو قه آن درخت که چون آب برسد سبز
 شود البروک آن زن که شوی کند و فرزندش باشد البره
 آن زن که می لرزد اندام وی بر هیوت نام رود دست بپوش
 و گویند ارواح کافران در نجاست و الله اعلم البری خاک البری
 بد کناه البراء ج البریه و البریه آفرید کان البرایا و البریات ج
 البریه و البریت بیابان البراری و البرایت ج البرید یک
 و چهار فرسنگ و نان و آب برر البرودج البری باراک البرود
 ج البریت طعام که بسازند از شیر و دغن البرایق ج البریم
 بیست و طعام پی گوشت و کردی مردم البراء ج البریمان کوهان
 و جگر البراز جامه فروش البرجامه و سلاح البرودج البرود
 تخمیان و دغن جراج البرودج و بر القطرات هر نیم و بر الحبه
 ملینک البرمه خورجکیار و شبان و نیک البریع زیک البرقاء
 ج و نیک نام مردیست البریم دسته ترس البساط زمین مومن

البساطه درختیست البسب بیابان خالی البسایح البسج
 جامه بسته البساج ج البسطة فراخی و افرونی البسل حلال و حرام
 و هو من الاضداد البسوس اشتر که شیرند بی نواختن
 البسوس ج البسیسته طعام که بسیارند از آرد و دغن البیسط
 و البسیطة زمین و البیسط مردم کثایند روی و جنیت از عروض
 شعر البسلبه باقی بنید در قنینه ش البشاک دغوغ زن البشامه
 درخت سواک البشرادی واحد و جمع مذکر و مؤنث درین
 یکسان بود البشرة بیرون پوست و البشرات ج الاشاره جمع البشر
 طعام بشع طعامی باخوش البشم بوی معده البشر مرده دهنده
 البشر و البشراء ج رجل بشر و امراه بشره مردی و زنی یکو روی
 البشیش روی البصاصة چشم البصاال پیاز فروش البصریانی
 چشم و دانش الانصار ج البصره شک سست البصره کلی که با سر
 زند البصر ج البصل پیاز الواحد بصلة البصیلة پیاز و البصر
 بینا و البصر سوبین سک البصره حجت و سیر و زره و کواه و یقین
 و محیط غانخرد و خون کرده بر زمین و سختی خف اشتر
 البصایح البصیص لوزه و درخنده البص البصه و البصه زن
 نازک پوست البصعته پاره گوشت البصع ج البصیع گوشت
 و عرف و پاره زمین خشک در میان دریا البصعاع ط
 البطاقة سرهنگان روم الواحد بطریق البطال نابکار البطحاء

٢٨
 دود فراخ که در آن سنگ ریزه بود البطیحة ایض البطایح ج البطور
 دنیله البطور و ن ج یقال بطراش اتباع البط البطوط والبط
 ج البطة دبه البطایح البطل دیر الابطال ج البطن شکم
 وقيله کم انعماده وزین نشیب البطون والبطن سوی دراز
 از پر البطنان ج و بطن السماء آن سو که باماداردان آسمان
 و بطن مکه اندرون مکه و بطن البلد اندرون شهر و بطن الخوت
 منزلیست از منزلها ماه و بطن الکف اندرون پنجه بطون
 الکف ج و دخل بطن مردی که اندیشه او شکم بود البطیر بطار
 البطیط مندل و البطیط العجب البطی شکم او و البطی دندک کتله
 البطایح ج انبطر آنچه بکدارد خسته کند البطورج البطراء
 زن خسته ناکرده البطرج ج البعاع کرایه یقال انقی علیه
 بعاعه ای ثقله البعث آن کروه که جانی فرستد البعوث
 ج بعد پس البعیر بشک الابعاج بعض برخی الابعاض ج
 البعل شوی البعولج والبعل آن زمین که باران نرسد بد آن
 و آن خرابی که آب از یخ خورد بی آب دادن والبعل الرب
 بلفه اهل اليمن یقولون من یعل هذا الثوب ای من ربه و بعل
 نام بتیست من قوله تم اند عوث بعلای ای صنما و یقال ربنا
 والبعل والبعلة زن البعلات ج البعوض پشه الواحدة بعوضه
 البعید دور البعد ج و یقال نخ غیر بعید ای بان شونه بفران

البعير اشتريه و ده یکان بود البعرة والبعران ج الابعار ج
 البعاث آن مرغ که صید کند البعثان ج البغال استران
 البغالون ج البغته ناکرمان البغضاء کوسفند سیاه و سفید
 بنقطه نقطه البغث ج البغر تشکی اشتی که سیر نشود البغثة
 باران که زمین جرب کند البغضاء دشمنی البغل استر و الاثی بغلة
 البغال و البغول ج البغیض دشمن البغی زن تباه کار و برادر
 البغایح البغیة طلایه البغایح ق البقار کون البقارون ج
 البقال تره فروش و انکور فروش البقالون ج البقاقة و البقا
 و البقاقة بسیار کوی البقر کا و نام جنیت البقره و الباقرج البقره
 یک نر و ماده یکان بود البقره ماده کا و البقرات ج و البقره العیال
 الکثیر البقره اختلاف البقرین و یقال ما ادری این بقع ای ذیبت نام
 که یکا شد البقاع کوسفند سیاه بنقطه نقطه البقع ج البق پشه
 بزیرک الواحدة بقعة البقون ج البقل تره البقول ج البقلة الحما
 و بقلة العنکب شاه تره البقلی تره فروش البقم دار بریان البقم
 خارده سبز البقرة البقرة پراهن بی آستین و بی کربان البقر ج
 البقیع زمین فراخ البقیع ج و بقیع الفرقه کورستان مدینه البقیة باز
 فائده البقایح و البقیة الطاعة من قوله بقیة الله ای طاعته
 و قبل ثواب الله و قبل رزق الله و قوله اولو بقیة ای طاعة
 و دین البکاة و دین البکاة بکة اندرون مکه عمر الله تم البکاة

۲۹
 اشترجوان الالبكر والبكار والبكاره ج البكره اشترجوان
 مده وحلقه دوال شمير وجرخ جاه البكر والبكران ج
 ديقال جاذا على بكرة ايهم اي يجمعهم البكور والبكره خروا
 بكاه رس البكرج البكي والبكيه اشتراندك شير البكار ج
 البكيه خروا وپشت بشير تركرده البكم كنك البكار ج ل
 البلاء آزمائش وعطا البلائق آب بيار البلاس م البلس
 ج البلاطيكه كدرميان سراي افكند البلطج البلاغ كفايه
 البلعج البلبال ناله ووسواس البلايل ج البليكه كشادكي
 ميان ابر والبلده ايض البلم خروا نارسيده البلد نشان البلاد
 ج والبلد والبلده شهر البلدان والبلاد ج والبلد الحرام و
 البلد الامين مكرها الله تم ويقال ترك الله م فله بلد
 اي ذهبت اسنانه والبلده بيسنه وانجه برزوين نشينه ازبنيه
 اشتر وبيابان ونام منزليست از منزل ماهاه البلد في شهري
 البلد يوزج البلس اخير البلوس سوسوك مرغيت البلعج
 البلعبك نام شهريست البلس بنك سست البلاع ج البلعك
 اشتر آسبن البلاعك ج البلم م البلي هر زكي كه سفيد ي
 بان آيخته بود و سراي پرده البلقع بيابان البلاع ج البلم
 تملك البلقع البلقع ج فربه البلقع كوهانه البلود بلود
 البلوط درختيست كه باران خورند و لك بليدان البالوعه

جاه ميان سراي بله دست بدار البليد كند البليغ كدر سخن
 آجار ساند كه خواهد والبلاغ ج والبليغ تمام البلي بادر جيايان
 البليغ بيله البليه ان اشتر كه بر سر كور خداوند بندند تا بمرح
 والبليه والبلوي آزمائش م البلم اليوم ج ن البناء بناك
 البناء ونج البناء لعبتان كه دختران بازند ومن الكفى
 بنات الدهر حوادث زمانه بنات الليل احطام با حادثه كدر شب
 افتد بنات صعد وبنات كدر خرد شي بنات الفلا اشتراني
 كدر پشان بيابان كدر اند بنات الماء هر حيوان كه در آب باشد
 بنات الرمل سيوك بنات الخد و زنان بر دكي بنات الرد
 ريش ورشتك بنات البطون و دكافي بنات العين اشك بنات
 الصدر اندر شمش بنات اللهور ودها كه برزند بنات المنايا يوت بنات
 اوبه شمار بنات التاينان مودي بنات الارض جويهاء
 خرد بنات جرد وبنات مخرميهاء تابستاني بنات نعش
 الكبري ستورنك ميهن بنات نعش الصغري ستورنك كين
 وقد جاء في الشعر بنو نعش واين هر كي هفت ستاره است
 كه سه دانيات كویند و چهار را نعش البنادك بجه يتوپر
 البتانيه سرانكشت البنات ج والبنان الاطراف من قوله
 تعاواضر جوا من كل بنان البنج بك البند علم بزرگ البند
 ج البنفس ينفسه النفس ينفس م البنت بوي خوش البنات

ج ومن اكنفى بنو الدنياء آدميان بنو اسرائيل پيران يعقوب ع
 بنو الاصغر وديان بنو قنطوراء تركان بنو الفراء دزدان
 ودر ویشان بنو الاعيان قبيلة ازك پير وادر بنو العلات
 كه پير كنى بود وادران مختلف بنو الاخياف كه مادر كنى بود
 ويدران مختلف البسقة كلك پيران البنايق ج البنية خانه
 خدای عز وجل والبواب ديان البوابون ج البوابات بيا
 البوال خشك بول كنده البوتقة بوتر البوغاء خاك نرم
 البول كيز الابوال ج يقال بينهما بون وین بمان دو فرقت
 البوان پوستى كه كاه دران كنند تا شرمه من اشتره الهاء
 زيباى واشترام بنزدك دوختن البهات بهتان كويند
 البهار كل زرد وپريد اسب وجره اشتر مرغ البهتي مردم
 تن آوردن بهراج البركيا ميت البهرج نهر البهرم والبهران
 خشك ريزه البهادم ج البهزة ناقه برك وزهر البهانيج
 البهظة برنج بشير البهق غليظة البهكة زن نيكواندام
 البهاكم ج البهجة بجه كوسفند نر و ماده نكويند البهام والبهم
 ج البهانة زن خوش بوي وخذلان البهانات ج نيم صفة
 البهاء والاهى والبهاء ج البهوي ان اشركه بد روي بخي
 بود وادر دي عربي البهونيات ج وخبر بهي و بهج ووي
 زينا وبنكوه البهية البهتان البهيرة زن نيكوكران كابين

البهارج فرس بهم اسبي يك رنگ بهم ج البهجة جهاد باي
 البهايم ج البياض سفيدى وشير و كاغذ و بياض البيض
 سيدى خايه البياض خود كر البياض م البيت خانه وزن
 وبيت شعر الابيات ج والبيوت ج الابابيت ج والبيت المعمور
 خانه است در آسمان جهاد و البيت العتيق والبيت الحرام
 وبيت الله خانه خدای عز وجل والبيت المقدس وبيت
 المقدس م وبيت النار اتش كيران بيوت النار ج وبيت الصم
 بخانه وبيت الفراغ وبيت الماء آب خانه وبيت الميزان
 خانه تراز و وبيت الطاحونة خانه آسیا وبيت الد ولاب
 خان ج و يقال هو جادي بيت بيت او همسايه مننت خانه
 در خانه پوسنه البياض بيجاده مهره است بيد جدي يقال
 رجل كثير المال بيدانه بجيل اي غير انه خيل البیداء بيا بان
 البیدج البیدانه ماده البید خرم كاه البیادج البیدق
 بياده شطرنج البیادق ج البيرم عود آمين البيرز كرين
 كاذر البیادج البیض خايه مرغ و خود كه بر سر زنند الواحدة
 بيضة البیوض ج والبیض سخي كروان آماس كه در دست
 اسب باشد البیضاء اقتاب وزين ناكشته البیض ج البیضة
 میان شهر و بیضة البلد الدليل العاجز والمفرق بالامور فتكون
 ملحا و دما و بیضة القیظ سخي كروان تابستان و بیضة خدر كرتك

۳۱
 دوشیزه البطار والبطر بختك ستود البطار ج البطار بظف
 البوط ج البع خريد وفروخت البوع ج البع انكه بارم ما
 فروشد البع كا وبرا بقر جولا وكرجين الباق ج البقود
 البقر ه البلم كوزه بنه البلم ج البلموت كلومند والبين
 الوصل والهجر وهومن الاضداد بين بيان رجل بيت مردی
 كشاده زبان كه قاد بود بر سخن كفتن البينة حجت وكواه
 البينات ج البوت غم شب البيا ب ج البیوض مرغ خایه كن
 البیون جاه دور فرد البیون نون البیس شیر البیامین
 ج ونبس نام مردیت البیوج آخه در میان كشت بیاي كشت
 تامرغان بهر اسند البیثرة ذخیر البیثرة ویش البیوس ج
 والبیس والبیس بخت من قوله تم بعد اب بیس ای شلی
 باب الباء المضمومة يقال عنده جده ذاك ای علم ذاك
 البحر كاربوك البجرة او بختي ناف البحر ج البحر دایمه
 البحاری ج البحر حة میان ساری البحاری ج وحبو حة
 الجنة میان بهشت ج البخر مردم كوتاه البخارج وخبز قبیله
 البخان العلة البخارم البخارج البخت والبختی البختی
 البخت والبختی البختی لجه در زندان زند و البختی
 البیامه اقل رفتن البیامه البیامه البیامه البیامه
 ویقال لا بد له جاره نیست اولاد و ما به بد ای طاقه

البذر برینه انكر يقال ما لم مذم ای رای و البذر خانه
 صیاد البذر والبزاج البزاد آب سرد البزاده ساوین
 البزاد آب سخت انك البزاقم البزاکیه نوعیست از
 كشی البرام كنه ای اك البرایة تراش قلم و دوک و جزان
 واهل چیزیت كه زبان بخوند تا بجه بفتند البرایل موی
 كردن خرده البزوتن درستی الابزاج البریور بلغور
 البزرة پای رخن و برص روین با امین كه در پی اشتر
 كند البری والبزون ج البزوة توده البرش بجه شیر البرش
 ج البرجاس شانه است انده هوا البرج كوشك و منزل كاه
 ستاركان انده آسمان الابراج والبزوج ج و برج الحمام كبوتردان
 البرجد كلم بخط البراجد ج البرجمة بند انكشت البرجم ج
 برجاء الوحي لجه رنج و نشان وحي يقال لقت منه البرجین
 ای اللامیه دیم از و بختی البرد نوعیست از جامه البراد و البرود
 ج البردة كلم خرد البردی خرد نيك البركندم البرك برك
 البرانك ج البرصوم لجه سر شیشه بدان سخت كند البرصم ج
 والبرجم والبرعوم شكوفه درخت بیس از انكه باز شكفد البرعوه
 خلاف كل البراعم ج البرعوث كيك البراعث ج البرقة زمین
 باریک و سبك البراق البرقع والبرقع روی پوش البراقع و
 البراقع ج البركندم آسیا البركج ورك نامیست ذوالجهد

البومة ديك ستكين البرم والبرام ج البرنس سر بوش البرنس
 ج البرودة سردی البرمان ججت البراهین ج البرمة باده
 از دو زکار البره ج ز البراع ذرک البراق خور بالین
 والقاد لفتان فيه البریون السندس س البستان م البساتین
 ج البستوة بستک البساتیق البسرخاره خا الواحدة بسره
 البسارج والبسره نبات که قوت گرفته باشد البسلة مزدافس
 ش البشادة والبشری مزدکاف ص بصاقة القمر سگ تابنده
 البصرنا حیه البصم بالاکه میان خنصر وبتصر بود الابصار ج
 ص البضع نکاح وخرج زلف الابضاع ج ط يقال بطن ذا
 خرج جاجون دیرست بیرون آمدن این البطنه بالا يقال ذهب
 دمه بطلا ای باطلا خون او باطل شد البطم بن کل الکور الواحدة
 بطمة البطمین ترلست از غزلها ماه ط البطاره بلندی لب
 زبرین وکنانه فرج ع الباق بانک باران البعظ میان دود
 و میان فحش وخصیه البعاطج يقال لقیمه بعیدات بین
 اذا لقیمه بعد حین ع البقام بانک آب وآن کوساله البغض
 دشمنی ق يقال بقعان اهل الشام خادمان اهل شام وهم شتر
 الناس البقعة باده زمیر البقاع ج البقیری کومون بانمی
 البقيلة قبيلة است سعدی وسعد وک البکا والبکاء کریمه
 البکرة بامداد البکر ج ل الببل هزارستان و مرچ سبک البابل

ج الببله جای شراب وکوزه محوسک الببله ما خلف العار
 الى الاذن ای از کراش ریش تا بکوش کرمی باشد بران و
 الببله سبیده دم وکشاکی میان ابرو والبسن والبسن شر
 البلاسن ج البلم سوسومر غیت البلازم ج البلمه سنک
 الله میان سرای افکند البلمه ما کون آن سوراخ کزیر سنک
 آس بود البلم ج البلم والبلم راه کدر طعام وشراب ان
 کل البلام والبلاعم ج البلمه قوت روز وآنچه روز گذشت
 بدان البلم ج البلمه جنسیت از ترکان البلمه هر یکی که با آن
 سبیدی ن البندرم البندره ج البندق کل مکان کوه
 و بندک وکروسه پنبه وکنده خمر الواحدة بندقة البندق
 ج البندر کماره فرج البک الاصل البن بن خم البني والبنیان
 بنائیات الطريق راهها مجهول و البوال انکه بول باز نتواند
 داشت البو بواصل مردم وجزء البو بفته بفته يقال وقع فلان
 في بوح ای فی اختلاط البود هلاک شده واحد وجمع دین یکسان
 بود والبود زمین خراب البوار والبیوان ج والبود مردم تاه
 کانکره دود وبع چیز بود البورای منسوب الی بوران وپی
 بنت پرویز البورة کزانش دان البودی والبویاء والبویدیه
 بویا البوسن والبوسی شخی البوص کونه دوی يقال ما احسن
 بوصه والبوص کوسه مردم البوصی شخی خرد البوطة بوته

البوق م الابواق والبيقان ج والبوق دروغ وباطل رجل
 بولة كثير البول البوم بوي مرغيت الواحدة بومة البوم
 مرغيت الهار سصد رطل وهو شئ يوزن به ولشتر وار
 الاميرة ج الهزم مردم كوتاه وحكم خلق الهاترج الهتان ددوخ
 الهاتين ج الهشته سندره ونام قبيلة است الهزدمه عليست
 الهرة ميان رود وهر الليل ميان شب الهصل شور الهما صل
 ج الهصلة زن كوتاه الهلول مهر نيكوروي وخوش
 منش الهاليل ج الهمة مردم دليركه بر وخر نياست وكروي
 سواران الههم ج الهى جولاكشكي نوعيت ان خاديقال
 هو من اهل البيوتات اواز خاندان بزمكست باب الهاء المكسوة
 البقع نيك انكين ج الهجاد كلم بخط الهجد ج الهجاد والهجاء دي
 لعل د الهدادان مرد وسوء زين كه بر بهلوي است بود الهلا
 الهاديكي البدة والبدة ج البدع والبدعة نو اورده
 البدع ج البهل بدل الابدال ج البدة جامعة باد دوزه
 البندن ج البرجيش ناميست ساره شترى را البرذون
 است تركي البرازين ج البرنيكو كاري واجه بكبي فرستند
 البرس بنبه البراس ج البرسام علة برسام البراسم ج
 البرشاع بي دل البرطام مرد بزرگ لب البرطيش صند
 البراطيش ج البرطيل سنگ دواز البراطيل ج البرغش بشه

اي لم زاده

البرغش

البرغيل ان شهر كه انيك سوكت بود وانديكر سودشت
 البراغيل ج البرقش مرغيت برقع آسمان جهارم وكويند
 مغمم برك نام جاي است البركة حوض وكردا كرد سينه
 البرك ج البرزة جامعة خلعت وسلح البرزجه البرز تخميانه
 دودغن چراغ البرودج البساط شادروان البسطج وبساط
 الرحمة سفر البسط ان ناقة كه بر بجه ديكرى قربان باشد الابا
 ج البصر سنك سست كه با سبيدي زند من البضا عة
 باده كه مال جدا كند وجايي فرستند البضا ضات والبضايع
 ج البضع از سباده سال وكويند تابه ط البطاقة رقعة
 فهار قم المتاع البطان كشم البطن ج البطانة دوست خالص
 واسترجامه البطانات والبطاين ج البطح خربزه البطحى
 خربزه فردشع البغال جاع غ البغمة حاجت ك البكر زن
 دوشيرم وفرزند تخمين ويده واددين كويند اندران حال
 وكا وجوانه والاكاج والاكريم كل امر اوله ويقال ما هذا الامر
 منك بكرة البكرة سرشت يقال غير بكرة اي اوله ويقال طبعه
 البليت راو البليت ج البلسن شر البل حلال البلور بلور
 البوط كه كيدان بلو سفر وبلي سفر اشتر كه سفر ديلاغر كرده
 باشد ايلوا ج البناء والبناء ديوار يست البنت دختر البنات
 ج ومن الكنى بنت الشقة سخن بنت العسكر راي وند برب

۳۱۵
وشرعت اللدم و بنت العقود و بنت نارین خورد فی کرم
باز کرده بنت الجمل و از که از کوه باز شوند بنت الصدور
اندیشه بنت المیترب البیج اصل البصر نکشت جهارم البنا
ج و الیوان جوب پشین خیمه البون ج ی البیاح مای شیک
البیتة خورد بباد ریشانه و ذی البیج جاه الابرار ج و الابرار
ج البیس تحت البیطار البیعة کلینا البیج ج البین جند آنکه
از زمین چشم رسد تم کلب الباء جند اسد و منه و الصلوة علی بنیه
کتاب التاء باب التاء المفتوحة التاء ان خاک که اشتربان
بویک التابع پس رو و التابعون و التبیع ج الاتباع ج التابعون
ایشان که محابه رسول راعم دیکه بودند و التابع کوساله یک
سالمه التابوت م و بجا که توریته دوی نهند التوابیت ج و
التابوت ما انقلت علیه صلوة الصلوة التابل دیک افراذ التوابیل
ج التاء آنکه زیانش با تا کرد و التاج افسر التاج ج التاء یکبار
التاجر بانه کان التجار و التجار و التجار و التجار و التجار و التجار
آرد و روش و التاج افسر التاج التاء یکبار التارات و الترة ج التا
مردم بزرگ و بسیار کوشش التاریس سپرداد التوارس ج یقال
تاعس و اعس اتباع التافه اندک یقال شیئ تافه ای حقیر
التاک احمق التاکیل د و الهاکه بیلان زین تحت کشند التائب
درخت تاخن التالد و التید مای کن و جل تا مای ای دو غیر

التاک

التاک کوان بلند التواک ج التامورتن و خون و یقال بالدار
تامور ای احد التامورة خلان دل و آب دستان و هو مع و شبه
التان رسته نکلده التاویل انجه معنی باوی کردد التاویلات
ج التائیة آواز ب التاب و التاب زیان و یقال تبالفلان ای
هلاکاً که بتا شمر البیج ابتداء مع التبان کاه فروش التبانون
ج التبیح سخیج و سخی التبارج ج التبل کینه التبول ج التبن
باریک بین التبیع پس رو و کوساله یکسالمه التباع ج التروی
و تروی پس یکدیکر التقل جند و بیه التافل ج ح التجریر
داغ که بر کرد اگر چشم اشتد نهند التاجیر ج التجریر تنکی
دندان التاجیر ج التجم آواز اسب چون علف پسند التجة
پادشاهی و درود التجات و التاجاج خ التجت معروف
التخوت ج التجمة التاج ج التجریر زبر بجن التاجیر ج
التخم و التخم جاوه التخم و التخم ج د التبیح جسته افرو
التدل ناز التد مری موش خرد و باریک که ناخن ندارد و
خر خرد منسوب بتد شریست بشام و یقال مبالد ار تد مری
ای احد و اذن تد مریه کوشی تحت خرد د التدرج و التدرج
تد و التدرج ج التذکرة یاد کار التذنوب خرم که بختی از
سوی دنبال دارد د التراس سپرد و سپرد و التراسون ج
التراج دیان التراجون ج ترک ای ترک دست بداد التباء

۳۵
خك وزمين التربة سراكشت ولبانك التراتج الترت
دام مذكرونت دین یسان بود و يقال جعل تربوت
وناقة تربوت الترویس كوساله الترخ غم الترخ شتاب
زده حوض ترع حوضی برآب الترعیب **ح** التراعیب
التروية خیر کردن الترائیج التركة خود التركج التركة
میراث التركیب نهاده الترویتم الترویات والتراویج
ج التروية شتم ذوالج التربة استخوان سینہ التراب
ج میزان تربیص تراویجی حکم التریكة آن زن که او را بچس
نخواهد وخایه اشتر مرغ الترایکج التربة اثری که از حیض
بماند بود و الترافد زن دل الترویل ذکر دراز که سخت
شود من الشاخن مورسالا واحد لها وقيل واحد لها
لتخاف التمیم برتر شراب بهشتیان وکونید شرا بیت الله
بهشت وکونید نام چشمه است الله بهشت التبع نه یک ش
التشبع باهم جسی اندامها **ح** التصد برآن رسن که بر سینہ اشتر
بندند ط التطوع طاعة که نه فریضه بود و نه سنت **ح** التقلان
دود التعانج يقال نقساکه ونكساها لک بادا و لا و لک و ساری
التقصوض خرا و سياه سفید التعودیم مع التعاد معرب يوم
التعابن ای یغبن فیه اهل النار التعانین دال خال درخت
ای نیک زنک التعزید بانک بلبل **ح** التقایج داراقرین التقایق

و اکند

یوکنند ها التقایق ترکش کفنه التفت انچه دیناسک ج
بجای آنکه جزین سر ستردن و باخن جیدن و غیر آن التفره
کولب زبرین و نباتیت بنو التفرجه جاکه قبا التفسره آب که
بجفتک برید التفسیر انچه معیرا روشن و پید کند التفسیرج
التفلة آن زن که بوی بکارند **ح** التفریب ان اسپ که دو
دست بهم بردارد و بهم بزند التقطیع بالاء مردم و اندازہ التقوطی
والتقیة برهیز کادی التقی برهیز کادی التقیاءج ک التکلیف یخ
التکالیفج **ح** التلا زینهار التلیئة التلع دراز کردن التلعة کنه
آب بر بالا التللاج التل پشته که سرش بس فراخ بود التلال و
التلولج التلم کل زمیز التلامج التلثة والتلوثة حاجت التلید
آنکه بخرد کی او را بیلاد اسلام آید و ما لکن التللاج رجل تلج
مردی دراز التلیل دراز کردن التلیئة باقی وام التمام خرما
فروش التماؤنج التمام آنکه زبانش با نا کرد التمرخ التمره
یکی التمر و التمرانج التمری آنکه خرما دوست دارد التمیم سخت
و تمیم قبيلة است التیمرة تقوید التمارقود ک و التمروری
ایض التمریم التمانیرج والتمود وجه الارض التناؤج بانک در
التنضب درخت جوب تیر التبوط والتبوط مرغیست التوقفه
والتوقية بیان التنايفج التنوم روز کدی که یاهست بافتاب
بمی گردد وقت غازی ماد التمنية ایکر التناهیج و التواب

توبه كنند و بنيزند التوابون ج التوبون هم شك و دوم تيركه بان
توا كنند التوبان دو التوبون و التوبون ج التوبون ان جوب
كه بربان اشتريند التوبون ج التوبون بغير دركوه كه
بدان دست و شونيد و طبق شمع الاتوانج التوباب و
التوبون جاك التوبون كتاب موسى التوبون جامه است موع
التوبون ج التوبون شك تن اندامها التوبون م التوبون
ج التوبون كره خريسال التوبون خانه كه بسازند از شاخ دخت
التوبون رسن الفه التوبون ترهات يقال رجل تهام
وامر اة تهامة مخي و زني اناهل تهامة التوبان باران
خرد قطره التوبون هلكه ملكي التوبون مخي كره و بذلك سميت تهامة
التوبون جهودي التوبون اكالي التوبون موج آب التوبون مخم
روشن التوبان و التوبان مخم فضولي التوبان و التوبون
خاك التوبان ج التوبون نيز التوبون و التوبان و التوبان
ج التوبون السجدة التوبان بيا بان دور التوبون التوبون ريك هامون
التوبان ج باب التوبان المصنوع التوبان شلوار كشي بان
التوبان ج التوبون مرغيت التوبون التوبون التوبان و
سايه التوبان ج وبع لقب ياد شاه يمن التوبان ج التوبون
كه بدان برخاين شونيد التوبون مديده التوبون التوبون
مردم كرايمه التوبون ناكواند التوبون يقال وقعوا في واد

تجرب

تجرب اي في الداهية افتادند در سختي التراب و التراب خاك
التراب و التراب التراب ج التراب ميراث يقال جاء الناس ترابا
اي جميعا يقال ما ادي اي تخم هو ندم كه جبهه دست او التراب
درد و كران ثناء التوبون جينه دريك التوبون سيرا التوبان و
التوبان التوبون ج التوبون در و مرغزار التوبان ج التوبون مخي
لب و نعمة التوبان ج التوبون الواحد تركي التوبان ج التوبان حله
ترجة التوبون ان كل كه درين جوي ياند التوبان اخرافا
توبون السبع نريك التوبان يقال وقعوا في وادي يضل اي في
الداهية افتادند در سختي يقال وقعوا في فليس اي في الداهية
التوبان سيب الواحدة تفاعلة التوبان سيبو التوبان حان
و آنچه ياند انعام در دندان الانفاق و التوبون و التوبان التوبان
سياه كوش التوبان التوبان بغير كادي التوبان بالش تكيه
تكم جاه زمزم التوبان باقي دام التوبان ملكي التوبان و التوبان حان
التوبون توبون مرغيت التوبان مرغيت در زمزم حجاز التوبان
التوبون كيو مرغيت التوبان نام شهر عانت التوبان التوبان
التوبان الاصل توفج نام جاكاهيت التوبان مخي التوبان التوبان
مهر يمين التوبان يقال ما بالشار توبون اي احد التوبان التوبان
التوبان باب التوبان المكسور التوبان التوبان نامره كرده التوبان
التوبان سيبو سر التوبان كاه و قلع برك الاتبان و التوبان ج

٢٧ الجفاف بركستوان الجفاف في الحيلة لوضع بالحق الادب
 التحليل بين زجاجة التحليل ج الترتيب من الادب ج
 الترتيب ترتيبه الترتيب كنه الترتيب ج الترتيب انك اشترازا
 يكون جرائد الترتيب تراكب التسع ان اشتراك في دوز باب آيد و
 هفت روزنه وروزنه باب آيد الترتيب دابزين القعدة
 كشتنيز تر الترتيب كراويا التقصير والتقصار كودن بند كوتاه
 المقاصير ج التقين زيكر يقال فلان ابن تقين فلان استا
 در پيراندا ختن وجران التكة شلوار بند التلک ج التکی
 شلوار بند ووش وشلوار بند بافی التلام كل زمی التلم
 ج التلعاية بسيارى التلقاة حاضر جواب تلقاء برابر التلاد
 دم زكران التلم والتليل شاكرد التلام والتلاي والتلاميذ و
 التلاميذ ج التلو بجه اشتراك انيس ماددي شود الانلاج
 التمان تن ديسه التمايل ج التمراد آجاكاه ككبوتران
 بجه برارد اي كاردو التماس تيك وخت وروغ زف التماس
 ج التمس مريد بليد يقال ولد المولود لتام ولتم اي نرماه
 زاد دليل التمام داز ترين شهادت سال وتمر تمام بالفتح والكسر
 التنبال كوتاه التنايل ج التنبال التنبال اذ التنا
 ج التولة مانند تقويدي كزنان سازند تاشويان ايشانرا
 دوست دابدي التيقه ج كوسفند يقال اتانا ليتفاق الهلال

اي حيز

اي حيز اهل آه با آن وقت كه ماه نوشود التيقه كوسفند كه
 در خانه دابدي براي شير التيقه اخير الواحد تيقه والتيق
 نام كوهيت وكويد مجد يست بشام والله اعلم ثم كتاب التيقه
 وتوفيقه والصلوة على محمد وآله واصحابه اجمعين كتاب التيقه باب
 التيقه المفتوحة التيقه الكثير من كل شئ الثابت استاده الثابتة
 زن پير التيقه ادرستار التيقه كل التيقه كنه وكشده تر التيقه
 والتويج التيقه كل التيقه التيقه كوسفند يقال ماله ثاغية
 لا اعية نيت كوسفند ونه اشتراك التيقه ستاره ووشن واشت
 بسيار شير التيقه ج الثالث سيم ثالثة التاي غني التام مريم
 الثاني دوم الثابتة شرا ملة شوانكه كوسفند الثابت ان جاء
 كه خشك شده بود و باز آيد پرون آيد ب التيقه حجت التيق
 ج الشيخ ميان بيت الاشاج البيرة زمين زمين يقال لم يبق منهم
 ثيبك واميبك اي شجاع ولا جبان شير كوهيت التيقه شك
 در زمين التيقه ج ماء تجاج آبي ديزان التيقه شك التيقه
 التيقه جامعة سطر التيقه ج التيقه مريم بسيار كوشة التيقه
 بيتان مريم وزن التيقه والتيقه ج التيقه زن بزرگ بيتان
 ويرد التيقه كوشة التيقه ج التيقه جاد ديسه التيقه ج
 التيقه التيقه والتيقه التيقه كوي التيقه شكاف لب التيقه والتيقه
 تو اكوي التيقه ان اشتراك سوداخ بيتان فراح بود التيقه

الثري خاك نم دار الثريا زمين نم دار الثريد والثريد م
 الثريد ج الثري توالكري وبيار يقال مال ثري اي كثير
 ط النطاء والنطاء جينده است الشط كوشه الشط والنطاء
 ج الثعب راه كنه آب در رود الثعبان ج الثعب صدف
 مرواريد خوشاب الثعبه خرم نرم شده الثعب ج الثعب روباہ
 وموي روباہ راينز كويند وكفتارند وان قد كمر بستان فرو كنه
 اذنيه الثعالب ج ثعلب نام مديت الثعلبة روباہ ماده و
 اندرون وبيرون الثعلبي روباہ دوز داء الثعلب كرموي
 يزدان دم ج الثغام سفيد خار دلخيت الثعب دندانها
 يش الثغود والثغود والثغور والثغور در بند بيان كفر واسلام
 الثغور ج سك شكار ي الثغار ياردم كالثقال اشتر
 ويريد الثقل ج الثغر فرج شير وان جمله سبع الثغر ياردم الانقار
 ج الثقات زانو بدست وپاي اشتر الواحد ثقتة الثقات
 انكه نيزه راست كند امراة ثقال زني كران الثقب روند خا
 دجل ثقف مدي كران وزيرك الثقل كلاء خانه الاتقال ج الثقل
 آدي ويري الثقوب يرم اشتر انكيز الثقب ج خل ثقيف
 سكر ترش الثقل كران الثقال والثقل ج الثقل والثقل
 ان زن كنه فرزندش برده باشد الثلث اسم شعبة الثلثاوات
 ج ثلاثة سم الثلب عيب الثلاب ج ربح ثلب نيزه وخنه دواوچه

الثلوث نام جايا كه هيت الثلج برف الثلجي برف وروش الثلج كين
 يمل الثلث كوسفند بيار الثلب سبك م الثماني بايت ثمانية
 هشت ثمانية عشر وثمانية عشرة هزده ثمانون هشتاد ثمانية مئصد
 الثمد اب انك الثماذج المثمرة بار درخت الثمر والثمار والثمار ج
 الثمر ج الثمار ج والمثمرة كرم تازيانه الثمل سمي مست الثملة
 يشي كبدان قطران براشتر اند الثمن بها الاثمان ج ثمود نام
 قوم صالح يغيرهم الثوم ان كوسفند كه چيزي ي كند يش
 دهن الثم ج الثيمرة مسكه كبد يد آيد يش ازانكه هم آيد
 الثيملة باقي طعام وشراب در شك الثمل والتمابل ج الثمين هشت
 وثوب ثمين جامه قيمتي ث الثناء سخن نيكو للثنايا ج هار دند
 يش دهن دوزير و دوزير الثيسان حد الثنية يكي والثنية
 عقمه كوه الثنايا ج الثني اسب وكا وكوسفند سمه ساه واشتر
 پنج ساه در ششم شده الاثاء والثيا ج والثواب ياداش
 وانكبين الثوب جامه الاثواب والثياب ج الثواب جامه فرش
 الثواب خلاف الثيادات الثور كا ويز اليران والثود والثود
 والثودة واليثر ج والثور السيد والثود ديوانه وباره لك
 دنام برجيت در آسمان وثود نام قبيلة است وثود الطل عمار
 رسول م وثود الماء يرم سمه الثودة ماده كاو والثورات ج الثول
 كوز انكبين الاثوال ج الثول ديوانكي كوسفند شاه ثولاء كوسفند

دیوانه التومل غلامی عام خلق نیکو فرجه التوامل ج التوملة
 کردی مردمان و کوه کان التوی مهان التوی سواکله کوسفند
 و نام جایکا هیت بکوفه شهلان نام کوهیست **ی** الشب زن
 کرده و شوی کرده مرد و زن کویند التل بر کوهی التل
 ج و التل نام کوهیست التل و التل ریزدانه اعلم باب
 التاء المضمومة ب الشبة کروه و میان حوض الثبات و الثبات
 ج التوبة کریمک **ب** التوبة میان سیننه و میان رود التوج
 التاء نباتیست الترم باقی خورده درین کاسه الترام ج
 الترقی جامه قزوینی الترمطة کل تر یقال وقع فی شرمطة
 الترملة روباها مده التریا برین و نام متر لیست از متر لیاها
 التالة روباها التبة جنسیست از کرباسک التوب ج الثبات
 از دلم الثبا بن ج الثعور و خورده دوی الثعلبان و روباها
 التعل دندل افرونی و پستان افرونی از تور ثعلبات نام
 جایکا هیت **ج** الثغار بانک کوسفند التغامه جرمه که کرم پبله
 بدان سد الثغرة کوه دور سیننه الثغرج **ف** الثغاء سیندان الود
 ثغاءة الثغروق بشیرم بر سرخا و آن انکور الثغاری ج الثقل
 بتین طعام **و** الثغابة خورده متة الثغبة مایه آتش و سوراخ
 متة الثقب ج **و** التکنة کله مرغان التکن ج **ل** ثلاث سه سه
 التلث سه یک الثلاث ج وثلث دودانک ثلثان چهار دانک

التلة کوده التل ج التلة دخنه التل ج **م** التمال دهنه مار و جزو
 التالة کف شیر و لیف سر سوا التامة درختیست ضعیف و بها
 سبی الرجل تامة التلة آن خرقة که قطران بدان بر اشتراند
 التل ج یقال ماله ثم و لاد ثم ای قاش الثمن هشت یک الاثمان
 ج التملة کل که از جاه برارند **ن** ثناء دودر الشند وة بن پستان
 التنادی ج التنة پس خورده دست و پای اسپ و میان ناف
 تازهار اندرون شکم **م** التنج ج **و** التواج بانک پیش الثویاء
 آسای دهن باز کشیدن التورة کینه التورج التولول نا شکک
 التویل ج التوم سیر الواحدة تومة و التومنة برا زبان شمیر
 التومیة سیر و التوة آن خرقة که در زیر مشک شیر افکنند التوی
 ج التویاء تبکین و الله اعلم باب التاء المكسورة ب الثبان اونی
 که دران چیزی بجای برند التوطیة مرد کراخان **ف** الثقال آن
 پوست که زیر آس دستی باز افکنند الاثفیع ج **ق** الثقاف کالبد
 نیره الثقف ج الثقة استوار الثقاة ج الثقة استواری الثقل
 کرای الاثقال ج و قلم نعم و اخرجت الارض اثقالها قبل ی
 اجساد بی ادم و قبل اثقال الارض کنوزها **هـ** الثلب اشتر
 سخت بر التلبه ج التمال پشت و پناه الثمن آن اشتر که بکرو
 باب آید و شن روزنه و دز هشت باب آید **ی** التناء پیش

در سراسر مثل الفاء الشاء والينان من الثمانية رسل بسمين واماوين
 اللين نبات برهم افتاده از سيارى امراء شى زنى كه دو فرزند
 زاده بودى ثياب الحقوق جامها نهادنى النياى جامه دار
 النيل غلاف قضيب اشتر ويزن الاثيال ج النعمة كرك مده
 ثم كتاب الشاء كتاب الجيم باب الجيم المفتوحة الجاب والجاب
 كنده خريفت الاجاب ج الجاية باسخ جابر بن جبته نان الجاية
 انكه خراج كركند الجابة ج الجاية حوض برك الجواي ج
 الجابة باسخ الجايلق قاضي ترسايان الجاوم ديوفيرك
 اى منتو الجواثم ج الجاينى برزناو افتاده الجي ج الجاجة
 خرهم الجاجات ج الجاحظ انكه ديله وي بيرون خريه
 بود الجواحظ ج والجاحظ لقب عربى بحر والعين الجاحظة
 جشم بيرون خريه الجاجم جاياكه سخت كرم الجادة راه
 راست الجواد ج الجادة شكك اى مرغيت الجادل
 بجه اشترقوى شده الجواد ج الجادى زعفران منسوب
 الى جادية وهى قرية بالشام ينبت بها الزعفران الجاذب
 اشتر كه بشروى كم شده بود الجواذب ج الجادل شادان
 رجل بجاذ وامره جاذية كوتاه دست الجاذ نه زاهدنده
 وهمايه الاجوار والجرة والجيران ج الجارة زنى هم سايه

والمه زينة الجارات ج الجارة دست انك الجوايح الجارحة انام
 وجرع شكارى الجوايح ج الجايد خفنه سخت وامره جارز
 زنى نازاينه وارض جارزة زينى خشك دل الجارن رسل
 كهسه وبعده مار الجارن ج يقال جارن مارن اى لين امس الجا
 بداخر وسنة جارودة سالى تنك الجارى اب روان الجوارى ج
 الجارية آفتاب وكينرك وكشنى روان الجاريات والجوارى ج
 الجاسد خون خشك الجاسوس خبر برسته الجواسيس ج الجاش
 آخه بطلبه از دل جون بهر اسد الجاشريه شراب كه بوقت صبح خورند
 الجاشريات ج الجاشريه آخه كه دنبال بران آيد از اسب الجوع ج
 الجاقران استر كه از كشتى بارمانده بود الجواقر ج الجاقر موي كرد
 آمله بر سر سبك نوان همه چيز الجال كردا كرده نون جاه و
 الجال العربية يقال ماله جال اى غريمة الجالس نشسته الجا
 ج الجالفة ان جراحت كه كوشت وپوست بر دوان سال كه مال
 يلاك كند الجوالف ج الجالغ والجالعة زن بليد زبان الجالعا
 والجوالع ج دم جامد خوفي خشك الجامع كود كنده وسجد آينه
 ومصحف قران الجامع ج ويحل جامع مردى مزمند وامر جامع
 كاري باندام تمام وقدر جامع ديكي كه كوسفندي كوشت دارد
 وجامد جامع خوي كه سخت بار بود آستنى وي الجامعة غل

١٤١
الجوامع ج الجامور دل درخت خرما الجاموس کاویش الجوالیس
ج الجاموسی کاویشی الجان بذر پریان و مارنه بزرک و کویند
مارغید الجنان ج الجانب بیکانه و ناجیت الجواب ج الجائحه
استخوان خرده بملو الجوارح ج الجانی کناه کار الجانوز ج و الجناه
ج الجاواو آن لشکر که سیاه نماید از پیادی سلاح الجاورس
کاویرس الجاه آب روی و قدر رحم الجامض تیز دل الجاهل
نادان الجاهلون و الجاهال ج الجاهلته پیش از آمدن در سلمانی
الجاهلیات ج الجائحه که چیزه دارساند الجوامع ج الجایر جود
کننده الجایرون ج و الجایر جواره بجد ها الرجل فی خلقه
الجایزه عطا الجوارح و الجایزه تخنه که زیر کند کنده الجوز
و الجوزان ج الجایع کرسنه و الجایع ج یقال جایع نایع اثیاع
و قبل عطشان الجایفه آن طعم که بجوف رسد الجایله آن باد
که سنک ریزه آورد الجایله آن صید که از پیش در آید
الجایا کردا کرد سرجاه الجایب وقت خرما بریدن الجیاه تخنه
کفشک الجیاد بزرگوار و کامکار و دورا ذات و کورن کش
الجیادون و الجیابره ج و الجیاد شکسته بند فرس جیاد اسپ
که دست و پای بندهد للجیاده خرما بن دراز که دست بدان نرسد
و نافه جیاده نافه بزرک کوهان الجیان بدل الاجیان ج الجیان

بیر فروش الجیانون ج الجیانه دشت الجیانات ج الجیحل شک
بزرک الجیاحل ج الجیهوت و الجیهوت و الجیهوده و الجیهیه
بن کوازی یقال قوم جیهیه خلاف القدریه جبریل و جبریل
فرشته است مغرب عم الجیل کوه الجبال و الاجبال ج الاجیل
الرحمه کوهیت در عرفات الجبله کوهان اشتر و امراه جبله
بزرک خلق الجیوب روی زمین و زمین درشت و لا یجمع الجیه
یشاف و نامی است اسیر الجیاه ج و الجیهه مهر و کوره و خواری
و نام منزلیت از منزله ها و ماه الجیهه دست رنج و جوبه ها که
بر شکستگی بندند الجیایر ج الجیزان خشک الجیان ج الجیین یک
سوی روی الاجنه ج و الجیین بدل الجیان ج نعل جشام
مردی بیار خواب الجیئات پیر دستی الجیخ خاک با شوره آینه
الجیل موی ابنه الجیل ج الجیله موریاه الجیم کشته قصب
نا کرده الجیوم ج الجیوه پار و مسک فراهم نهاده الجی ج الجیث
دال خدای یک دو الجیئات ج ح الجیح مهر الجیح ج و الجیح
و الجیح جیح ج الجحد انکار الجیود ج رجل جحد مردی اندک
خیمه و عام جحد سالی اندک باران الجحد رکوتاه محکم خلق
الجحد ج الجحش و الانثی تخنه خرکه الجحش و الجحاش و
الجحشان ج و الجحش پشم که شبان بردست پیچد تا برسد الجحش
لشکر بسیار الجحافل ج الجحله لب اسب الجحل مهر و شک بزرک

۱۲۲
 و جنسیت از کویاسک روزگرم کوشید اورا و بجهت سوسمار و کوش
 انکین الجولج الحمة جشم الحما ج لغت عاينة المحوش زن پیر
 الحن بد پرورده المختل لب ستر المحوش کوک خرد سبت
 دسید الحیش دو کوشید بهان الحیم آتش بزرگ **خ** الخاف
 والخيف باد پر و الخيف او از شکم **د** الجد ابادان که عام بود
 وجد الدهر هيشم الجد و آن زن که پستان وی خرد بود و آن
 بیان که در و آب نبود و اشتر و کوشند از شیر بشه الجذاذ وقت
 خرد بریدن الجد خاذه خرم الواحدة جد لثة الجد آل یباع مرغ
 الجد لثة زمين الجد لثة بره آهو در همه حالها نر و ماده یکسان بود
 الجد ب تنک سان الجد و ب ج ارض جد بة زمینی خشک
 الجد کوردو الجداف ایض الماجداث والاجداث ج الجد
 پله پله و پله ماده الاجداد و الجد و د الجد و دة ج و الجد
 بخت و بزیک من قوله تم جد ربا ای عظمة الجد مادرمادر
 و مادر پدر الجدات ج الجد د زمين مومن و نرم و آن راه
 که در آن در شقی بنود الجدات ج الجد د دیوار الجد ران ج
 و الجد نباتت الجنة افزونی که بر کردن بر آید الجد رية
 خمریت منسوب بجد و می قرینه بالشام الجد ع بد پرورده
 الجد ف نباتت و طعامیت الجد ل پکار الجد ل پکار کش
 الجد ل اندام الجد و ل ج الجد ل و زه حکم یافته الجد ل ج الحمة

کوتاه الجد ج الحد و کوشند که شیرش خشک شده بود الجد ل
 ج الحد و ل جوی خرد الحد اول ج الحدی سارده باز بین از
 بنفوزیکه کین که قبله بدان بشناسند و نام برجیت اند
 آسمان و الحدی بر غاله الجد و الا جدی ج الحدی دولی و
 جامه نو روی زمین الجد د ج الحد بدان شب و روز الجدیر
 دیوار بست الجدات ج الحد و ستر اول الجد ران ج الحدیر
 شواک کوشند الجدایر ج و الحدیرة الطبیعة الجدیل رس
 که در کردن اشتراکند الجد ل ج و الحدیل نام غلیست مرغ
 الجدیل ناحتی است و جدیل نام قبیله است للجدیه و الجدیه
 جیتن چرمیت آنکه در زیر دقتین زمین و آن جد پینی
 الجدایا و الجدایا و الجدی ج و الجدیه خون بر زمین الجدایا
 ج الجد ب دل درخت خرم الواحدة جد بة الاجداث
 ج الجد د توی زمین الجد و ب ج و الجد د اصل الحساب و اجرة
 الغنی الجد ع اسپ و کا و کوشند و آهو و ساله و اشتر
 جهاد ساله دینیم شده الجد عان و الجنع و الجنع ع ج الجد لان
 شادان الجد ماء کوش بریده وید جد ماء دستی بریده الجدین
 پست الجداج **د** الجراحة ختکی الجراد ملح الواحدة جرادة
 الجراد دو بینه مال الجرادون ج و الجراد ان لشکر که از بسیاری
 کپی خوشتن می کشد و آن کزدم که دنبال می کشد الجرام وقت

۴۳
خوابیدن و خسته خرا و گویند خرا و خشک الجرام خوابیدن
الجرب كالجرب كركن الجراب ج الجرا و نام آسمان جون ساره
بتوان دید الجربة الجماعة الجراد نباتات المرحه راه
الجرجر كودون الجراجرج الجرج خستكي وناج الاجراج ج
الجرد جامه كهنة الاجرادج الجرداء خرا و بي برك الجردج
الجردق كرده الواحدة جردقة و هي معرفة الجردق ج الجردنج
كردنا معرب الجرد در دت ستود الجرب كوه و اعراب زير
الجر الجرة سوي الجرات والجرا ج الجرز تنك سال
وزمير كبران بادن يامه بود الاجراج الجرس دراي
الاجراس ج والجرس آواز ضعيف الجرشن پاره از شب الجرش
ج الجرج والجرجاء ليك راست الجرج ج والجرج يحميه در
توي رسن الجزل والجزدل والجزة وكنه سنك الجراول ج
والجزدل كفتار ارض جزة زميني بيار سنك يقال لا جرم
ماينه و قيل معناه حقا الجرفش دم بزرگ هلو الجزو و بجه
سك وان يشرطن جملة سباع الاجزاء والجراول ج الجرو راسب
ناظران الجردج الجرا بيار خوار و اشتر بيار خوار و انيز كويند
الجرج الجري دليل الجرب كوي الاجربة والجربان ج الجرج
خسته الجرجي الجرب پش خرا و دوده كرده الواحدة جربة و يوم
جرب روزي تمام و الجربة يادكار ديوان و كروي جدا كرده مسمي را

نام زد کوزه الجرایح الجری رسن که در کردن اشتر کنند الجزود
والاجزوة الجریة والجریة کنایه الجرایر والجریایم ج و یقال فلان
جریمه اصله ای کاسهم الجریش بلغور الجرشان ج الجریض غصه
و شجوار سود الجریم تناور الجرائم ج والجریم خسته خرا و خرا و خشک
الجرین آنجا که خرا خشک کنند الجرون والجران ج ز الجزاء
یاداش دادن الجزاء اشترکش الجزاد و ن ج الجزی کی آب دیا الجزر
کوز الجزرة کوسند فیه الجزج الجزع مه بین الاجزاء ج الجزع
زاری کننده الجزل بهم زفت و خشک الاجزال ج امره جزلة
زیت بزرگ شیرین الجزم حرف ساکن وقلم جزم قلم سرایت الجزنة
کزیننه الجزیات ج الجزود اشترکشی الجزود ج جزود فراح شکم الجزوة
کوسند که بشخص بزند الجزوع ناشکیبا الجزع ج الجزیره زینر
خشک دیمیان دیا الجزایر ج الجزیة کله کوسند که از دمه
جد کنند الجزع ج الجزیول بزرگ الجسد تن مردم الاجزاء
والجسود ج الجسد خون خشک الجسد مردم تن آرد و اشتر
بزرگ الجسود ج الجشرة ماده الجشرب دران الجسود دلیز
الجسود ج الحسیم تن آرد الجسام ج ش الجشاء کمان سبک الاجشاء
ج الجشاء سریند الجشاء و ن ج طعام جشبت طعمای بی نمان خورش
الجشتر مسک که در کانه دیا بیای کند الجشیر تیر دان و حوال بزرگ
الاجشرة والجشیر ج الجشیش بلغور الجشیشه بلغور و

۱۴۴
 الجصاص ككر الحصاصه كان كج الحص كج الحصة ياره كج
 خط بزرگ وفي الحديث ان اهل النار كل خط مستقيم
 الجعاب جعبه كرجعبه وروش الجعابوت ج جعاب سني كرس
 نايست كشار الجعاب دبر مردم الجعبه تردان الجعاب ج
 الجعبر مردم كوتاه الجعاب ج الجعبرية زن كوتاه الجعبي مرسخ
 الجماع الارض الخشنة المجمعة بانك اسيا الجعده رجوع
 وموي زنكن الجعاج وقلع جعد قد ي كوتاه رجل جعد
 الاصابع كناية عن النخل وبعير جعد اشترى بسيارشم الجعة
 كرسب وجعة نام مديت الجعر حدث سباع الاجمر والجعود
 ج الجعس مردم وجرد الاجناس والجعوس ج الجعظ مردم
 بد خوي الجعظي مردم بسيار خوار الجعفر جوي بزرگ وكوي
 جوي خرد الجعاف ج وجعض نام مديت الجعقل السليم
 من النساء الجعل خرابن سخت كوتاه الواحدة جعلة امرأة
 جماع زني پير وكونند مردم را كه اجعم والجماع اشترى من الجعول
 بجة اشترى مرغ الجميلة باي مردم الجعق جعنة مرغيت
 الجفائق الجفاح بادبر الجفجف باد سخت وزين بلند الجف
 بزغالة جهاراهم الجفاج والجفر جاه ناير استه الاجفاد د
 الجفون ج الجفل ابرك آب برنجته بود الجفول ج الجفلي مهاي
 عام الجف نام قبيلة است الجفة كروه مردم الجفن بلك جسم

ونيام شمير الاجفان والجفون ج والجفنة بنج دو وكاسه بزرگ
 الجفن والجفان ج الجفنة بزرگ الجفان ج الجلاء
 دارو روشنائی الجلاء روشن كنده الجلاب م الجلاء تازيان
 زن الجلال والجلالة بزرگوارى الجلالة كاوسرين خواره
 الجلبة بانك الجلابة سير يقال على كل جليلة كذا الجليلة بانك
 تند قرية جلاء دهي في حصار الجلد زين سخت وخرابن
 كه صبر نتواند كرد از آب وان پوست كپركه كند وبرا شتر
 بندند تا شردهد الجلاد ج والجلد ككول والجلد ايض الجلد
 والجلاد والجلاد ج ويقال هو جلد نجد اي عون الجلدة اشترى
 كه شيرش جرب بود الجلاد ج الجلز سنان زفت الجلاد ج الجلوس
 اشترى قوي بزرگ وزين درشت الجلاس ج الجلسد نام بتيت
 الجلبد الرجل الجافي الكثير الشعر الجلعبات والجلعة مده اشترى
 سخت الجلعة زن يليلد زبان وفي شرم الجلعات ج الجلعة بجة
 خرد والجلعظ شير ترم الجلف بزرگ پير بزرگ برامه الجلباد بان
 كشتي الجلول ج الجلدة بشك الجللات ج الجلل بزرگ وخردا
 ينز كويند وهو من الاضداد الجمالان دو كار والجلم يكي فردان ويقال
 اخذ بجلته اي كله واخذ جلته الجرواي هم بالجلد سك بزرگ
 واشترى بسيار الجلاد ج الجلنقع اشترى بزرگ يقال السماء جلوا وسمان
 ياكست وجهه جلوا وبنافى فراخ وجلوي نام اسبي است الجللة كند

۴۶
 رود الجلاء ج الجليل ثم شبه الخيل همتين الجلاء الجليفة أن
 سال که مال هلاک کند الجلیل بزرگ و بزرگوار الابلجة والجلادج
 والجليل بنایت یافتن ماله جلیله و لادقیقه نیست او داماده اشترونه
 کوسفند الجلیفة الموضع تجله حصاه ای تنجیه الجلی تنقض الجانی
 المجد انچه نفراید المجدات ج و سته جماد سالی که هیچ ندارد
 و آن زمین که باریان نرسد بدان و فاقه جماد اشتري که شیر ندارد
 الجمانة اشتري جمز الجاش م الجماعة کرده الجماعة ج الجمال نیکو
 الجمال اشترون الجمالون ج انا جمال اولدی بر المجد ج المجد
 ج المجدی بیخ فروش المجر مقدار هزارین و انکشت الواحدة
 بجرم سنک که به منانند ازند المخرج جماد جرمی خرمی زرد
 ذو الجمل و ان الجمع همه کرده المجمع ج و جمع خرد لغه را گویند
 الجمعة زمین درشت المجل اشترون الاجمال والجمال والجمال
 والجمالة ج الجمالات والجمال ج والجلل سک من همک البحر المرمی
 و يقال جاء و اجم العفیر وجاء العفيرة ای باجمعهم و امرأة جاء
 المرافق زنی که نو نلک وی پر کوشش بود و شاه جماد کو
 بی سر المجد آب کرد آمد درجه المجمع انکه او را هیچ چیز باز
 ندارد از مراد او و اسب سرکش و اسب نشاط را نیز گویند المجمع
 اسب بسیار و دچاه بسیار آب المجمع همه و يقال هو الراي او
 نیک دایت الجمل به که اخته و رجل جمیل مردی نیکو روی

الجمم کیا که قوه گرفته بود ن الجناب درخت الجناء بزرگ سرو
 الجناب کرد اگر در ساری و الجناب ناحیه الاجنبه ج الجنابة م
 الجناح بال مرغ و هو عشرون ريشة أربع فؤاد م و أربع مناكيب
 و أربع اباهر و أربع حوافی و أربع على الاجنبه ج و الجناح دست
 من قوله ثم و اضم اليك جناحك و اعلم ان جناح الانسان يدان
 ان يد الطائر جناحه و الجناح جانب من قوله ثم و اخفض
 جناحك للمؤمنين و الجناح ان کرده که بود و سوي لشكر باشد
 استظهار الجمانة جنازه جون مرده بران مخط باشد و جون
 نباشد سر بر کوبند الجنان ج الجنان دل الحبیب بهلو الجنوب ج
 و الجنوب فرغان من قوله ثم ما ذكرت من جنب الله ای فی امر الله
 و طاعته و قوله ثم و الصلح حب بلجنب ای یارد و سفر و الجنوب
 و الجنوب ناحیه الحبب در پر هلو قدیم جنباء قدیمی بسیار کو
 الجنوبه انچه که ترازد درخت بود و مهتر از نبات الجنة بهشت و
 بوستان الجنات و الجنان ج و الجنة الخلد بهشت جاویدی و
 جنة عدن بهشت پایندان و جنة الماوی بهشت ساخته جای
 و جنة النعم بهشت ناز و نعمه و جنة الفردوس بهشت بسیار
 درخت الجند زمین درشت که دران سنک سفید بود
 الجند سنک الواحدة جند لة الجنادل ج و جندل نام قبيلة
 الجندل زمین سنک لاج الجنوب باد که در برابر شمال جهنم است

وَالْجَنَابُجُ الْخَوْجُ اشترکه از نشاط بربک سورد و الجنب
غریب الجنیته مة و آن اشترکه بفرستی تا تر ابران خوار بار آرد
الجنابج الجنین بجه دوشم الاجتجج تمر جینی خرابار جید
الجنیته کنه الجنایاج و الجواب پاسخ الاجوبتج الجواد جواد
الاجواد الجودج و الجواد اسپ نیک رو و الاجواد و الجیادج
الجواز کارنامه الاجوزة ج يقال لطالب اللیل حواس عوان
الجوط بسیار گوشت و بیار خوار و کشته و کوبید بدو جود الجوا
کردند الجوالج آخه از سرفی و دودج در هوا شود چون پنبه الجوب
سیر و پیر این زمان الاجوابج الجوخان آخه خراشک کنند
الجود بایان نیک الاجوادج الجودستم الجودبم الجوادبج
الجود کوز الواحدة جوزه وجوزه القطن کوزه پنبه و يقال
الشیء ای وسطه الجوز لک و کوسفند میان سفید و نام برجیت
در آسمان ای دویکر الجوز جانی کوز کانی فادسی معرب الجوز
کوزه الجوز دل بجه کبوتر و زهر الجوانل الجوزینق کورینه
الجوسق کوشک الجوش و الجوشن سینه و الجوشن م الجوشن
ج الجوشنی جوشن کر الجوعان و الانی جوعی کوسه الجیاج
الجوف اندر من شکم الاجوافج و الجوف زمین هموار جوقه
کردی غلام جوق جماعة الجون اشتریخت سیاه و رنگ را
نیز کوبید و بومین الاضداد الجونج الجونة اقتلب الجومیان

آسمان و زمین اللجواءج الجومر آنکه بخود باید و الجومر کومر
الواحدة جوقه الجوافج الجومری کوه فرخ و ش الجوا آنکه بجا
درون و پرا تابه کرده بود و الجهاد زمین سخت الجهازم و فرج
زن الاجهزة و الاجهزاتج و الجهاز آخرا و يقال ذهب في جهانه
ای نفر و ذهب في الارض فلم يعد و الجهاز آخه بر پشت اشتر
بود از بالان و موی و جزان الجهالة نادانی الجهازم ابر که آب بخت
الجهد سخت و کوشش الجهر مئة نوعیت از بچ کراغاید سرخ
و سفید الجهم بزرگ سرگردی الجهم شیر الجهازم و الجهموم
ج ووجه جهم روی سهمن الجهمه از اول شب تا جبار یکی جهم
دو رخ نفوذ باسه تم نهاسما و جها و آسمانی بر حته الجهوه نام ذبر
چون بر من بود رجل جهوری و جهر مردی دیداری و بلند و اند
الجهرول نادان الجهلج و الجهر جاه پاک کرده الجهر اسب زود
رو الجهره کرک ماده الجهرض بجه کما ز شکم بیفتد و آن اشترکه
بجه بیفتند و الجیار خرک و صانوج الجیاش اسپ زود و
الجیاشه جاه بسیار آب الجیده کوتاه الجیادج الجور و پاشنه
در الجیش لشکر الجیوشج الجیلان آن سنگ ریزه که باد آرد و
الجیلان آهن کردون الجهموق سرکین موش باب الجیم المضمومة
ب الجیاء بد دل الجناب آخه بر سر شراشتر کرد آید چون
سکه و لیس لایان الابل زب الجبار الهد يقال ذهب دمه جیاء

۱۲۷
ای مدد اخوش هر شد و جبار نامیت سه شبه را الجباع
زن کوتاه و تیر که نبرد ارد و نرسکان الجب جاه الاجباب و
الجباب و الجبج الجبته مة و آنچه نره بد و کن ردا نسان الجبب
و الجباب ج و الجبته انما که لک باق پیوند الجبتان دو الجبب
ج الجبجته زینل جزمین الجباب ج الجبجی عکسه و الجبل کردی
بسیار الجبن و الجبن پیر **ج** الجبته پشته زمین الجبته بالاء
خفته یا نشسته الجبج الجثمان کالبدن و بالین لغتیه
الجبته آنکه بسیار خواب کند الجبته کرک کندی الجفاف آن
بود که هر چه پیش آید برود الا جفج الجبال زهر کشنده الجمام
در دجتم که چشم بر آسازان الجمر سوراخ مار و جزو الاجزاء
و الجمر ج **ج** الجناوب و الجذب ملح سبز دانه پای الجنادب
ج و الجذب اشتون بزرگ **ج** الجذاد دست و کزد و خرا الجذجد
جاه بسیار آب و نزدیک الجذجد ج الجذ جاه در میان کلاه الجذ
راه در کوه الجذ ج الجذری **ج** الجذاد باره ناره الجذد
ج الجذام عفتیت و نام قبيلة است الجذامه بن شوی غله
که در زمین بماند الجذام ج الجذ مؤننا و ک خرا الجذاز این
بطلاد و شمیر بنان الجذام الاکول الجرامض کران جان الجراف
سیلاب که هر چه پیش آید برود الجرافش بزرگ بهل الجرافش ج
الجرامض کوه بزرگ الجربان و الجربان نام شمیر الجرب بزرگ و الجرب

بن درخت و جایگاه مود الجربان ج الجرجة غنخ الجرج ج الجرجون
اشتران بزرگ را کونید الجراجن ج الجرج خنکی الجرج ج الجردان
نر آب الجرد و الجردان موش دشتی الاجراد و الجردان ج
الجرة دام ابو الجرد کرد الجردة ج الجرش مردم بزرگ سینه
داشت بزرگ الجراش ج الجرفم مردم سخت پیر الجراضم بیاد
الجرجة یک شربت آب الجرج ج الجرج کان رود الجرم کنایه الاجرام
ج الجرمون بجه کرک و خوض خرد الجرامین ج الجرمون غوکش
الجرامیق ج الجردوم کر مسیر الجرام ج جرم نام قبيلة است الجرجة
ماده موش بزرگ **ج** الجزء و الجزء پاره درهم الاجزاء و دوسه
کارد و شمیر و جزآن الجزاء ج الجزاء آنچه جزا را دهند از اشتر
کشته الجزاة یثم ریزه الجزاز کرک که بخورند الجزیز کزد **ج**
الجسام تن آدم الجثمان کالبدن **ج** الجشاء و الجشاء الرفع الجشة
خشونت بجه الرجل فی صدره الجش کوه الجش ج **ج** الجعالة
پای مزد و الجعل ایض الجعیوب مردم کوتاه الجعایب ج الجعسوس
فرومایه الجعاسیس ج الجعشم کوبیدن الجعشوش مردم خرد
باریک الجعاشیش ج الجعلم الجعلان ج **ج** الجفاء رود آور
الاجفاء ج الجفافة برك سبست الجفت کشت الجفرة میان مردم
و جزو الجفر ج الجفري کارد و الجف پوست و کروی مردم الجفوف
ج الجففة جاه خرد **ج** الجلابم الجلاح سیلاب سخت الجلاء

۱۴۱
اشترخت الخلف كل سرخب الجلالة ماده اشتر بزرک الخلاق
کوده به الجلب جوب کزد وبالان اشتر الجلوب ج الجلبان
مک بناتست الجلبان بنام شمشیر الجلبه پوست ریش و پوست
کمد بالان کشند الجلب ج الجلبه آخر زمستان الجلب زنگ
دف و جوفان الجلاجل ج و ججل نام جایگاهست الجلبان
کشتن خشک و میانه دل يقال افعل ذلك الامر في ججلان
قلبه الجبلونه کلغونه الجبلونه ماده اشترخت والجبلونه
ایض الجبل م الاجلال والجلال ج الاجلاو ج والجل کل و جل
و کل هم يقال جل الشئ اي معطره الجبله جاي خرم الجلال ج
الجلال کلشن الخلق دارا فزین الجبله آخه برین از رز
الجلم ج الجلود سک بزرک الجلامین ج الجلمار کلشن الخلقین
کل انکین الجلاذی پوست فروش الجلی تانث الاجل والجلی
کابزرک الجلم ج م الجماع باری است از باریها الجماره دل خرم
الجمازکی الجماره لاینین الجمارات ج الجمال نیکو و جل جمارکی
مردی بزرک خلق الجمالیه ان نافع که بر حلقه جل بود الجمان
همه یسین الواحده جماعه الجمه کاسه سر و قح جوبین
و عود سبز و جاه که در شورستان بود الجمار ج الجمل زمین
بلند درشت الجمار والا جمار ج الجمران نوعیست از خرم الجمر
یاده خرم و کوبید یاره روغن ج بسته الجمر ج الجمره خرم که رنگ

تمام در آورده بود و نرم نشد بود الجمعه و الجمعه آیدنه الجمع
والجمعات ج و يقال مات بجمع اي مات و ولد هانی بطنها و يقال
فلانة من فلان بجمع اذ الم یقتضها و يقال امر فلان بجمع اذ کان
مکتوبه ولم یعلم احد الجمل رس زفت الجمله به الجمل ج الجمعه
کوده و موی فروز کوش رسیده الجم ج الجمور کوده و ریک بزرک
الجماهر ج الجمود درختست بهیود درخت انجیر **ج** الجنبان او یا
مردمان و جامه که در بندند الجناح تنکی و بزه الجناح م الجنب
جنابه رسیده واحد و جمع و مذکر مؤنث دین یلسان بود
والجنب دوری الاجناب ج الجنبه کنبه الجناح ج الجناح پاره از
شب الجنبه لشکر الجنود والا جناد ج الجندب ملح بر الجنادب
ج الجندعه جنسیت از خردن کان الجناد ج الجندی لشکری
الجنته سبزه فراخ و دیوانکی الجنت ج والجنته الخمران الجنون دیوانکی
و الجواد تنکی الجوارش کوارش الجوارش ج الجواذق غایه
کوازه الجوالق جوال والجوالق ج الجوالق جوال فروش الجوجو
سینه کشتی الجاجی ج الجود خلاف الجود الجودی کوبی بمصل
که کشتی بوج عم بران بایستاد الجود والجوش والجوع کوسنی
الجوداب کوزاب الجود که در وجهه کاودشتی بود جودی جامه
کوددی الجوشوش سینه الجاشیش ج الجوفی نوعیست از پای
الجول کورد کورد اندرون جاه الاحوال ج و يقال کرجول اي

۴۹
ليست له غريمة الجؤنة روغن دان و تانكوي كريان الجؤن
ج الجؤنة رقع مشك الجؤن تاناي المهر جهر روي و
يقال ما حسن جهر جه نيكوست جهر روي او باب الحيم
الكسوة الالف الحاء والجاوة غلاف ديك الجبابة
شمالو الجبارة دست اورنجن وجوب كه در شستكي بندند
الجبانات والجبائرج الجبابة والجاوة آب كودامه درجه
الجبت ديود جادو وهرجه به برستند آواز خدي عزوجل
الجح جاي كوئانكبين كه انكبين در انجا كنند الاجح ج جبريل
وجبرين جبريل م الجيز والجيس ست و تنكي قوي الاجياز
والاجباس ج والجيس كرك الجبل كروه بيار الجبله افريد
الجبيلات ج الجبوة آب كودامه درجه رجل جبر شدي
التجبر الحقة توانكري ج الحظ زنت تحت الجذاز ديول
الجذوان ج ذ الجذ اصل الجذ ورج المذع تامل الجذوع
ج الجذل تنه درخت وآنكه بيرون خاسته بود از سر كوه الاجذال
ج الجذم اصل دم وجزو دين دندان وكونه درخت الجذار
بناوك خرما الجذمة تنع شمشير باره تازيانه الجذم ج الجذوة
افروخته آتش الجذي ج ر الجراب اتيان واز سر جاه تا آب
الاجربة والجرب ج المراحة خنك الجراح والجراحت ج الجران
اندره كنون اشتر الجرن ج الجراية اجرا الجرايات ج الجربة

خرماتان الجرب ج الجرباء با دكه ميان باد شمال وديور جهد
الجرجر ياتلي الجراجج الجرجس يشه الجرجير نزه سوه الجرجر
ج دجرجير ملك افر يقته الجرد خل اشتر برك الجرة شخرا
اشتر جون برارد الجرات ج الجرد كود جامه الجرد والجرونج
الجوام زهر كنده الجري تن مردم الجرفاش مردم برك الجرافيش
ج الجرم تن وطان الاجرم ج الجرة كويك خرما الجرم ج الجرو وبعه سباع
وخار خرما وناخرخر الاجري والجرا ج الجرواض مردم تن آوره ستر
يقال ضرب جروته اي نفسه الجريال زنك ي زنك سرخ وآنختين
يلم جربة النجوم آسمان الجري نو عيست از اي الجربة علف دان
مغ الجريث ما را يي ز الجزار والجزار وقت خرما بريدن وشم
كوسفند بريدن الجراف انجدي حساب بود الجرافات ج الجرد
كرد الجرة يشم بريدن وهرم بجمده الجرات ج الجزعة باقي آب در
مشك وجزان الجزع كودش رود الاجزاع ج الجزلة باره خرما
الجزمة كله اشتر الجزية كزبه الجزى ج س الجساد رعفران الجسد
ج الجسريل جوين الجسود ج الجسم تن الاجسام والجسوم ج
س الجشب پوست ناراي ناش س الجص كج الجعاز رسن
كه بدان درجه شونند الجعال آن خرقة كه ديك بدان از ديك دان
فوكيزند الجعل ج الجعي دبر مردم الجعثن بنج درخت الجعة بزرجر
رجل جعظارة مودي كواهل الجلاء دار ووشاي الجلاء توند

○
الجلود الجلدة برده وروحه الجلدة جلدانام جاياكاست
الجلد ابوتك بي آب الجلبد رد الجلبد ج الجلبد والجلد
مردم سخت پير الجلباط انچه موي بيارد دارد بر دارد الجلد
يوسست الجلود ج والجلود من قوله تم وقالوا للجلود هم لم شهيدتم
علينا كفاية عن الفوج الجلدة والجلدة زينة درشت الخلف
مرد جامي وجم تي الجلوف ج والخلف بدن الشاة بالراس ولا
قوام الجلقة تراشش لم يقل المل جلقة جلف نام جاياكاست
بشام المل شوي غله الجلقة ج الجلوكيلوي الجلواخ وودفراخ
الجلوان يار شمنه الجلوانة والجلوانة ج الجلوة دست پيمان
الجلي ج الجلود جلفوزه المارقة جمان الجايز ج الجماع كناية عن
النكاح ويقال بومة جماع ديك برك الجمالة كله اشتر الجمالات ج
الجنابة كناه الجنابات ج الجنث اصل الجنثي انكر وكويند زكر
الجنين استخوان بنبه الجناجن ج الجنس كونه الاجناس والجنوس
ج الجنطاطه انكه در شود تريك طعام خوردن الجن انكه از
جسم پنهان بود چون فرشته وديو وپري والجن والجنه پري
الجنبي يكي الجنه ديواني والجواء غلاف ديك عن الاحمر والجواء
نام جاياكاست والجواء والجواب وودفراخ يقال هو جصف
الجوار وغيث جوداي كثير المهاد قصد كه بسوي دشمن
بود مجرب الجسد انكه مال سلطان بد وديليد الجبانة ج ببر

جنتام بكسر الجيم والهاء جايي وودفرد ونامت جنتام
الجناء والجنابة غلاف ديك الجاي ج الجيار والجنان جرك
الجيد كردن الاجياد ج الجيفة مرد الجيف ج الجيل كاردان
وكره ي مردم الجيم اشتر تير شهوت الجنه والجنه بار كين الجنات
والجنات والجاي ج تم كتاب الجيم بحمد الله ومنه والصلوة على نبينا
كتاب الجاء باب الجاء المفتوحة الالف الجاء زنت سليطه وكويند
مرد نيكو كار ونام قبيله است الجاب كناه الجايف يتركه دريش
تير اندازند الجابل جيتاد الجاير مجلس عمادي الجاير رسن
كه بدان بر درخت خرما شوند الجاي كودك كه فخر دين آله
بود وان يتركه بشانه رسد وبران نيابد الماكلة اشتر خرد كام
الحاتم كلاف سياه والحاتم القاضي وحاتم نام مرد ي سخي بود در عرب
الحاج خر خايسست بموسونك روغن كنند ازان الحاج حج كنند
الحجاج والحاج والحجج والحج الحاجب ابرو واول خورشيد الخواجب
ج والحاج برده دار الحجاب والحجته الحاجت نیاز الحاجات
والحاج والحو الجوخ والحوايج الحاجر كواب باران والحاجوز ج
الحاجز بشوش وديوار الحواجز الحاذان زنت كه شوي راسوك
دارد الحادث نو ويزشونه الحادث والحواذ ج والحادث
حديث كنده الحادثون والحادث ج الحادثه مردم كوشين ستر
وعين حادرة جشمي كوشين تمام الحادث وركوشوار وانچه بروي

۵۱
کودک کنند از نیل چون مدانی الحاذق بنان مردم و درختیت
والحاذق الحال يقال هو خفيف الحاذق الحال وسبك حاله
الحاذق زخم فركيزه الحاذقون ج الحاذق تحت استاد الحاذق
ج يقال هو حاذق باذق اتباع رجل حاذق مردی بالغیر الحاذق
کلابه الحاذق ج الحاذق آب کرم و یوم حاد روزی کرم يقال
حاذق یا اتباع و جائز بالجم انهم الحاذق بزکوة الحاذقون و
الحواش ج والحاذق شیء الحارسته باسان الحرس والحراس
ج الحارش صیاد و سوار الحارضة جراحت سرکه پوست شکاف
الحوارض ج الحارقان دورکت در زبان الحارقة زن تنک
اندام و آنجا که زن بسری پیوندد الحارک ذوق کشف است
الحوارک ج الحاریة آن مار که از بسیاری دهر و پیری نقصان
گرفته بود الحارز شیرتوش الحارز آنکه موزه او تنک بود
بروی الحازم حزم کیزه الحازمون ج الحازمی آنکه در اعضا و
درخال روی نکرد و قال کیر الحازق و الحزاة ج الحاض غیبت
الحاظ شماری الحاسون ج الحاسد بدخواه الحاسدون و الحاسد
و الحسد و الحسدة ج الحاسر بی زهر و بی خود الحواسر ج الحاشیة
احدی الحواسر الحسن آن چیز که بدان چیزی دریابند و بی سمع
و البصر و شم و ذوق و لمس الحواسر ج و الحاسه بلاد سر و باران
الحاشر آنکه نخست خیزد و در ستاخنر یعنی پیغمبر و الحاشر کرد

کننده الحاشرون ج الحاشیة اشتد خرد و ناحیه الحواشی ج الحارص
آن عمل که موی می ریزد از مردان الحارص آن باد که سنک آرد
الحاصل باقی حساب الحاصون زن پارسا الحاصنات و الحواصن ج
الحاضر آنکه در شهر نشیند الحاضر فن ج الحاضنة دایه و مرغ که
برخایه نشسته بود الحواضن ج حاطب یل که هر چه بزبان آید
بگوید الحاطمة الداهية الحاطوم انچه طعام بگذارد الحافة کناره
رود الحافات ج الحافون نواسته پسرینه الاحفاد و الحفدة ج و
الحفدة الاعران و احدهم حافون و قبل الحفدة الاخطان و الحافون الخدم
الحافدة نواسته دخترینه الحافون ج الحافر هم الحوافر ج زلات الحافر
اسب و اشتر و غیر الحافرة اول کار و يقال رجعت علی حافری ای
فی طریق الحافظ نگاه دارنده الحافظون و الحفاظ و الحفظة ج الحافظان
کوشکی و برهنکی جنب حاف نای بی نان خورش الحافان دورکت
سبز نریمان الحاف یکی الحافل پستان پریش الحوافل و الحفل ج الحاف
برهنه پای الحافون و الحفافة ج حاف القنایان پسر کردن الحافرة
نایت رستاخنر و الحافون حابس البول الحافنة پسر ندان يقال
مالیت فی فیه حاکمة الحاکم داور الحاکون و الحکام ج الحاکم الاحوال
ج و کل سیاه و کرد ناکه کودک را بدان رفتن آموزد الحاکبان دو
رکت از دو سوی ناف است الحالب یکی الحالبیة الحوالب ج
الحالة بشتو آرد جامه الحالق پستان پریش الحلق و الحوالق ج و

۵۲
 والخالق كوه بلند و موی سرنده الحلقه ج الحالك سخت سیاه
 والخالک ایض الحوالک والحوالک ج الحالم خواب دیده الحالون
 ج الحالوم شبیه بالجهنم اَرطَب منه طعام حانر طعامی زبان کز
 الحانر تروش هم الحوامر ج وبعیر حانر یا کل الحمر الحامل و الحامله
 زن باردار الحاملات و الحوامل ج حامل الحظ آنکه خطبرد الحار
 آنکه بار بر پشت نهد یا بر سر الحامی لکش اشتراک از دوده بجبه
 گرفته بودند ی نیر و یار کار نفرمودندی در جاهلیت و الحامیه
 مر ج دیو که قوم خود را نگاه دارد و کناره سم و جشمه آب کرم
 الحوامی ج الحائنه دوکان می فروش الحان از زمین یقال له
 حاله و لا انه ای ناقه و لا شاة الحانوث کلبه الحوانیت ج الحانوث
 و الحانی و الحانوثی کلبه دار امرا حائنه که شوی را نکند از
 مهربانی که باشد بر فرزند الحادی مار افشای الحادی و الحادیه
 چرب و ددی الحوائج الحایب کنه کار الحوب ج الحاج نیازمند
 الحایر کوآب باران الحوران و الحیران ج و یقال حایر بابر
 ای مالک الحایش خرماستان و آب خانه الحایر ناقه که نربرد
 کشتی نتواند کرد از تنگی اندام وزن حیض افتاده الحواض
 و الحیض ج الحایط دیوار الحیطان ج الحایک جوله الحواکیج
 الحایل اشتراک ماده و اشتراک الحول و الحول و الحیال ج
 الحایم کردند الحوام ج ب الجاء خاصه پادشاه الاجاء ج

الحباب بیشتر آب دریا الحبارت ج الحباض سوار کان آب و الحیب
 ایض الحباب حم فروش الحبارت ثلث الحبارت ج الحباض پنبه زن
 الحبال رسن تاب الحبالون ج وحب الرمان ناردان وحب
 النیان کنودانه وحب الرشاد سبند دانه وحب الفرج
 تخم بکرک وحب الرزقه هر تخم وحب القطن پنبه دانه وحب
 المزین وحب قیر تکرک الحبه شعیران و الحبه الخضراء کل
 آنکود التودا و سیاه دانه وحب القلب میان دل الحبه
 کوتاه محکم حلق الحبارت ج الحجاب مرکوتاه الحجاب ج یقال
 حبه انت و شبنم الباع الجبر کوندوی و دانستند الحبار
 ج و حیر الامة لقب عبد الله عباس الجبر و الحیره را مش الجبر
 مهم در از پشت کوتاه پای الحبر ج الحبر مینه نامد الجبس
 کوتاه سیاه و زندان الجبوس ج الجبس و الحبشه م الجبشان
 ج یقال مابه حبص و لا یبص ای حرکت حبیط طق بانک سم
 اسپ جون بر شک دود الحبق بودند و ضراط الحبکه پاره
 بست الحبک ج الحبل عهد و پیمان و دین و نامه و رسن و آن
 ریک که بر من جون رسی بود الحبال و الحبل ج و حبل الوريد
 ریک کل و حبال الوريد ج حبل العاتق پیمیان دوش و کردن
 حبال العاتق ج الحبله شاخ رز الحبلق کوسفند خرد الحبن
 آب که در شک افتد الحبظاء و الحبظاءه و الحبظی کوتاه بزرک

المجور سخي الجيب دوست الاحباب والاحبة والاحباء
ج الحبير ابريلك رنك ازبشاري آب والحبير بالحاء والحاء
كف دهن اشت الحبارج الحبيكة راه الحبك والحبايك ج الحبي
ابرکه بد يد آيد جون کوهي پيش از آنکه بپراکند
الحث اسب سبك والاحتات ج الحث روياء نر الحثف
مكي الحثوف ج يقال مات حثف انفه بر ستر خود بمرد
الحثم واجب الحثن مانند الاحتان ج الحثوت خرابان که
ببفکند بارخوش الحثيرة مهماني الحثي سبت مقل وكلاء
خانه وكوشه زبيل ف الحثاث كادرس الخط مجده كدر
شکم کوسفند بود الاحطاط ج ارض حثوا زميني بسيار خاک
الحثيث السريح ج الحثاء ناحيت الاجزاء ج الحثاة سواركان
آب الحثاء ج الحثاج استخوان ابر الاجته ج الحثاج انكج بيار
كند الحثاجون ج الحثم الحث الاكبر عيدا كوسفندكان والحث الا
عمر الحثام كراي الحثامون ج الحثية استخوان سرين يقال
لا حثجة ولا الحثجة اي لاشك ولا تحليط الحثاة والحجر سنك
الاجار والمجاره والجودج والحجر الاسود سكي است بر دكن
يمنى نهاده ويقال رمت منه حجر الارض اي بالذاهية الحثران
زرويم الحثران الجودج وحجرة قصبة اليمامة الحثفة سبر
از پوست الحثف ج الحثل جنيت انكك الحثلي جمع على غير قيا

والحثل صفاد الابل الحثل باي ويحن الحول ج الحلاء كوسفند که
لنکهای وي سبد بود الحلاج الحجلة خانه ارسته المجال ج الحجة
باد ريسه بستان الحجات ج الحجة بار درخت تمام الحجرة سيا
جشم الحجرة خنز کير بازي است الحجون كورساييت بکله
الحذاء نام قبيلة است الحذاء تودعوسر الحذاء ج الحذاء
جواني ويقال افعل ذلك اي باذله الحذاء انكر وديان وينز
کويند زندان بان الحذاء دون ج يقال للقبلي حذاء ج بداج
الحذاء بالا الحذاء ج الحذاء ان ناقة که استخوان پس نم وي
بد يد آيد بود ان لا غري حذبة الكبد بلندي ميان جگر
الحديث هر چه طهارت تباه کند و مر ج جوان و حديث مردم و باران
دوم الحديث والحديثان ج رجل حديث مروي بيار حديث كل
وبايتكان الواحدة حذرة الحذير ناي كارد وشمير وكناره وجاه
الحذودج الحذر زمير شيب والحذ ودايفم وعين حذرة
بدرة چشم برکوش تمام الحذف بايتكان الحذقة سياهم چشم
الحذف والاحداث والحداث ج الحديث سخن ونو الحديث
آمن وشمير تيز الحذاء ج والحديد هم حذ الاحداث ج الحذيقه
يوستان وخراستان الحذائق ج الحذاء نيلين دود الحذاء
ج والحذية حذاء ريشي کوتاه وقصيدة حذاء که دران بهج
عيب بنود قصايد حذ ج يقال اخذ حذاء فمرة اي بجمعه الحذاء

جیمیت که از حبیب که بنزد و بخورند و الخرابانک و يقال
هو حذران یفعل کذا ای چگونه او سزاوارست که کند چنین
والخرا والخراة میان سرای الخراث بر زکر الخراثون ج الخراة
کرمی الخراف کج بوداشنان ووش الخرافون ج الخرافان
والتکس که حرم گرفته بود الخرم ج الحرامته نوعیست از کشتی
الحرک حرکة الخراث مسته يقال حران بران اتباع الحرب
کارزار الخروب ج والحرب کارزار کنندگان الحربه نیزه
کوتاه الخراب ج الحربیصته نوعیست از زبور الحربی بلکه
عهد ندارد الحرب کشت کاریده وکاه الحرب ج الحرب جناده
کبران الخراج ج والخراج وخرج نهر الحجة درخستان الخراج
والخراج والحاجه الخرج بادسرد الخراج ج الحره زمین
سنگ لاج الخراث الخراث والخراد والخرود والاحرون
ج وبعبر خری یروی الخرة وخری نام مدیت الخرد
شش خنج الاحواز ج الحرزة بهترین مال الخرس روزگار
الاحراض ج الخرشاء نباتیست همچون سندان و حیه حوشاء
مادی است درشت پوست الخرشف خالیدیت که خورید
الخراشف ج الحرصه ان جراحة که پوست سر شکافت
الخرص انکه اندام یا عشق بن کداخته بود و انکه سلاح
ندارد الاحراض ج الخرم و الخرم یک طعم وقرات نیز گویند

الاحرف والخرف ج والخرف کنازه شمیر و اشتر لاغ و اشتر نیز
گویند الاحرف والخرف ج والخرف الوجه من قوله تم وین التار
من یعبد الله على حرف ای علی صبحه واحد و حرف الجبل
جانبه الخرف اتش و الخرف سوختن که جامه را افتد در کوفتن الخرفه
کوه کلو الخراف ج الخرقه و الخرقه استخوان سرهین الخراف
والخراکیک ج الحرم کردا کرد مکه و الحرم الحرم و حرم الله مکه و حرم
الخمران مکه و مدینه الحرم خلیس الحرم ج الحرم سندان الحرم
الحرقة سوزنی که در کوه بود الخرد اشتر اندک شمیر الخرج ج الخرد
باد کرم که بشب آید الخرایج ج الخرق و الخرقاء سوخته الخرف
آن اسپ که بر جای بایستد و زودد الخری پریشان الخریه شمیر
والخریسته آن کوسفند که بشب بدزدند الخراس ج الخریه پر
و کورکن و بجه مار و کوش خیمه الخراس ج الخریض آرد الخراس ج
الخریصة آن باران که پوست از روی زمین بردارد از سطحی الخریف
هم پیشه الخراف ج الخرف اتش سوزان الخرقه کاجی الخربک انکه خاش
نبود بنان الخرم پیرامون الخری سرازار الخرقون والاحراض ج
الخراة نباتیست الخرابیه زهار درشت الخرا شاکو الخرا و نج
الخرا سوسه سر الخرا در ددل الخرد خسته کان الخرم و الخرن
والخریزه زمین درشت الخرم و الخرق و الاخرقة و الخراثان ج
و بعبر خری یروی الخرن الخرنل کویاه حکم خلق الخرد کلنده

۹۴
 الخزانة ج الخزوة بالا الخزانة والخز ولبات ج الخزيق بانك
 بود الخزيقة كوده الخزيق ج الخزم كرد اگر ديسنه الخزين اندك
 من الحناء انكه يا شامند الحسوة ايض الحساب شمار كره الحساد
 نيات است الحسب هر چه بفرزند از كوه مردم الاحساب ج ويقال
 افعل كذا على حسب ذلك اي على قدر ذلك حسب بين الحسبان
 جواز ج الحسد بدخوابي الحمران از بيان الحيرة اند و هر كدشته
 الحس سر كاهيه و بسوزد يقال جاء من حسه و بسمه اي من
 حيث شاء الحسد كينه تحت اللذول و خارسه كوشه الحسم
 بنو سته و بد اخير الحسوم ج الحسن نيكو و الانثى حساء و
 حسنة الحسان و الحنات ج وجه حسن و بي نيكو و الحسن الحسنة
 نيكوي يقال حسن بس اتباع و الحسن كانه استخوان ساق دست
 از سوي انگشت است و الحسان حسن و حين و كويند نام دو
 ريكت الحسنة المال الحسود بدخواه و كينه و الحسد ج الحبيب بته
 و شهاد كننده الحبيبون ج رجل حبيب مودي كوهي و هزيند
 الحسیر از آن خود و اشترا نده الحيس بانك اتش و القيل ايض الحسيفة
 و الحسكة كينه تحت در دل و الحسكة و الحيك چوند رك الحيل
 بجه كاه و لا واحد له من لفظه الحشاء الله و نهي كاه و عنه
 و ناليت الاحشاء ج الحساد زمين نرم الحسد كوده و شكوده
 الاحشاء ج الحسود كوده و الحشر الحفيف الصفيرو سنان

حشر ساني بايك اذن حشرة مشرق كوشی خرد و بايك الحشرة
 خزنده الحشرات ج الحشر ج جاء خرد در میان سك ربه و كوزه
 ميرك كل الحشارج ج الحشر ج خرد كرك ميرك الحشر خراستان
 و آبخانه الحشوش و الحشاش و الحشان ج الحشيف خراجك
 الاحشاف ج و الحشفة بستان اشتر الحشفة و نر خسته كاه مردم
 الحشفات ج الحشم خن مة كار الاحشام ج الحشوا كين بالش
 و جزان و اشتر خرد الاحشاء ج الحشيان دمه كوفته الحشيش
 و الحشيش كياه خشك و الحشيش آن بجه كيه بيفته و مرده باشد و
 الحشيف جامه بد الحشيشه نالي الحشاياج ص الحصاء و سالتك
 و طيبة حصاء و بشي شكته و كونه كه در از نشود الحصاة سك ربه
 و سك كه در شانده بود الحصى ج الحصات ج و الحصاد خرد
 يقال هو ذ و حصاة و اصابة اتباع و يقال لكل قطعة من السك
 حصاة الحصاد در و نكر الحصان زن بار السك الحصن ج الحصب
 باد كه سك ارد و الحصب ايض بالصاد ميزم الحصاء و الحصبصة
 سك ربه خرد الحصبه علت سرجه الحصد كشت درود
 الحصاد ج و أيام الحصاد در و نده درودن الحصد استوان
 درج حصاء و ربي محم و شجرة حصاء و درختي بيار برك
 رجل حصير مربي كرايجان كه بچين ندهن الحصف بر جوشيد كي
 انلام از بيار بي خون الحصور و انكه حاجش نبود بر زنان و آن

اشترکه سوزاخ بتانش بته بود الحصرج والمصور لقبی
 زکریا عم الحصید کشت در دوده الحصاریدج وبقال حصاید
 الستم کفها که بدان زبان برون الحصیده بن غله که در ^{بین}
 باند الحصرید بادشاه وپهلوزندان وآنکس که در دانه دد
 سخن وآنکه شراب بخورد از بخل وحصیر الحصرج الحصیره
 جای خرا الحصریدی حصیر فروش ثوب حصیر جامه نو
 بافته الحصل بنایت الحصین استوار بقال حصین حصین
 حصار نامیت کفارا حصار بنی علی الکسرام ساره ^{است}
 در جانب جنوب الحضاره والحصری آنکه در شهر نشیند الحصن
 نام کوهست بنجد الحصون اشترکه یک یک بتانش بنده بود
 وان کوسفند که یک بتانش از دیگرستان دراز بود الحصن
 ج الحصری بنج الحصاریدج الحصری بنکوه الحصار ^ط
 الحطاب هیزم فروش الحطابه هیزم واز آردن کان الحطاطه بر
 جسته دوی الحطب هیزم الحطب الجزل هیزم زفت و خشک
 الحطب سخت لاغر الحطوط زمین شیب و تلک مرغبت الحطوم
 شکسته الحطم ج کان حطب جایی بسیار هیزم الحطیطة آنکه
 فروند از چرمی الحطم دیوار است بیرون خانه کعبه از سوی
 مغرب الحطی و دم ورمایه ^ط الحطال الذي یحاسب اسلم بما
 ینفق علیهم الغد بخت و نیاوه الحطوط والحطاء ولا حطج الا حطی

جمع الاحط علی غیر قیاس الحطل تنک دست وان اشترکه حنظل
 خورید الحطوة تیراویکی الحطوات والحطائج الحطیة شوکله لشر
 الحطایرج وحطیة القدس نامیت بهشت والحطیظ والحطی
 دولتی الحطی اسب هشتم در سابقه الحطیة کنیزکی که از زن
 پنهان دارند الحطایاج **ف** الحفایج کزته الحفار کورکن الحفان
 ج الحفای کوش کام الحفان خند مکرار و بجه اشترخورد ^{حلقه}
 حفانة الحف هزاد تو الاحفاج الحق بتاهی دندان الاحفار
 ج الحفص بجه شیر وز نیل جرمین الاحفاص ج حفصة نامیت
 شیر و نام زنیست الحفص قماش خانه وان اشترکه قماش خانه
 بروهند الاحفاص ج الحفظة فرشکان نگاه دارند الحقل
 کرده و شکرده و انجن الحقل آنکه دانه از یکدیگر دور بود الحفنة
 چند آنکه در د کف کجند الحقیاء والحقیاء مردم کوتاه فرجه الحقی
 کور الحقیظ نگاه بان الحقیظ کینه و خشم الحقیف بانک و دخت
 و بر مرغ و بانک پوست مار بقال جاء و بحقیقه ای با جمع الحقی
 دانا و کوبند مهران الحقیون ج والحقی جامه دست باف **ق** الحقا
 حقه کز الحقا قوت ج الحقیب رزمین اشتر الاحقاج ج الحقود
 الحقوق ج والحق واجب و نزاراد الحقل ای یک بیک الحقول ج
 الحقلک مرغیل و کوبند ست و کوبند بزه کاد الحقول ازاد و آنکه بند
 از آردن الاحقی والحق والاحقاع ج الحقوة در شک الحقود بدخواه

وکنه و الحقدج الحقوق کوه که انداختن آواز دهد الحقوق
 ج الحقيقة جامه دان يقال حقير نقير اتباع الحقيق درستی الحقايق
 الحقیلة گندم دراز شاخ الحقیق غیر است **ل** الحاکک بکین
 ساي الحاکون ج الحكم داور و میاخی الحکمة حلقة کلام الحکیم
 سم کناره یزید و یحول که کودکان بازند الحکم درست کار و دست
 کفاد و استوار الحکماء ج **ل** الحلاء تب خال الحلاج بنبره الحلاجون
 ج الحلاس پلاس فروش الحلاف سوکند خواره الحلافون ج
 الحلاق و حلاق بنی علی کسر و الحلال فرو دایند الحلال روا
 و آنکه از حرام پیرون آید الحلاوة شیرینی الحلاب پسر همان یکدیگر
 الحلب مال سلطان و شیر و و شیده الحلاب ج الحلبانة اشت
 بشیر الحلبانة اسپان که فرام آرند سالقت و الحلاب ج الحلبس
 دلیله الحلو و قی جنبه است در و یک الحلبس دیر و فراخ شکم
 حریص الحلباء کو سفند و سرخ الحلبس الحلف سوکند الحلفاء
 کوهة الواحدة حلفاء و حلقة الخلق کلو الخلق ج الحلقمة
 الحلاق و الخلق ج و الحلقة زده و آن زن که بدین بزرگ
 بن شوند الخلق ج و الحلقة جامعة من الناس حلك الغراب
 سیاهی کلاغ الخلق و نوعیت از کوباسک الخلقوک سخت سیاه
 الحلق روغن کنجید و شیر سخت العلم کفر خرد الواحدة حلقة الحلقة
 سریشان محرم الحلمات ج الحلة آن اشتر که کف دارد الحلو و د

و الحلوی شیرینی الحلاوی ج الحلو سنک که بران دار و چشم سلند
 الحلوب و الحلوبة اشتد و شال الحلاب ج الحلی پیرایه الحلی ج
 الحلیب شیر و شیده حلیة شیر ستانیت معروف الحلیج بنبره
 الحلاج ج و الحلیجة عصا ره نحی سن او کین انفع فیة عو الحلیف
 هم عهد الحلفاء ج و رجل حلیف مردی تنو زبان الحلیل شهر
 الاحلاء و الحلات ج الحلیلة زن الحلال ج الحلیم برد باد
 الحلاج بغير الحلیم اشتري فیه حلیمة نام زینت و نام جایگاه
 الحلی گندم خشک نباتیت الاحلیة ج **م** الحماو پد رزن و الم
 و الحماو ایض الاحماو ج الحماو رزن و گوشت ساق اسب الحماو الحما
 خلیس و الاحماو ج الحماو خروان الحماوون ج حمادة القیظ سختی کوه
 تموز الحماو کاه ارن و الحماو کوه و کوه کیهیت که در حلقه بندد
 الحماطة میانه دل و درد کلو و سوزش دل الحماو بارکش الحماوون ج و
 قوله نعم حمالة الحطب بردارنده میزم کلبیة عن النیمة الحماله دیت
 و دوال شمیر الحماو کبوتر و هر چه طوق دارد از مرغان الواحدة
 حمامة الحیاء ج و الحمامة اشتد مرغ ماده و استخوان سر سینه اسب
 و سینه اشتر که بر سر میز بنشیند و ساحت و جرح باد و عین مال
 و آینه الحماو کوبه الحماو ج الحماوی کوبه بان الحماوی رکب الحماوی
 یوم حمت روزی سخت کرم الحمة بانک اسب جون علف
 پند الحماو نباتیت عجم و الحمة نباتیت و حمة نباتیت شیر و نام

۵۷
 مرغیست المیش باریک ساق حشائ و حشائ ساق باریک المیش
 کلاه شور الموش ج البقلة الحقاء و شبنک المک شیش الو^ح
 حكمة المجل بارد دخت و بار شکم الاحمال ج المجل برونه و میخ
 سیاه الملائ ج والمجل نام برجیت در آسمان جملة العرش بر
 دارند کان عرش المائل یکی المجل جردده بیه الواحدة حمة
 و يقال ما لی من ذلک الامر حم ای بزل المجل و بزم المجل ج و
 شقة حاء لب سیاه بام المجل حشمة آب سخت کرم المجل ج
 المجلان کنه خرد الواحدة حنانه المجل اشتی باریک المجل ج
 المجل خیک و دغن و انکی المجل ج و شقی حشمت ای شلیک
 عین حمة حشمة خلیش ناک المجل ستوده المجل و المجل دوال
 سیرم قلب حشمت دلی سخت المجل فتور المجل کوسند در^{دیده}
 المجل بایند المجل ج والمجل سنده و خاشه سرب المجل حشمت
 دتب کوفته و آب کرم و خوی جها یای و باران تابانی الاخاء
 ج المجل برین مال المجل ج المجل رشک المجل ج الحناط
 کنده و دوش الحناطون ج الحنان مریانی و يقال طریق حنان را بی
 دوشن و قوس حنانه کانی بانک کنده کعب حشمت و بجوی بسیار
 گوشت الحشمت شاترک بنایت المجل مردم کوناه و پوستین
 کوناه موی الحشمت سبوی سبز الحشمت ج المجل و المجل نای کلو
 الحناط ج الحناطون سواک الحناط ج الحناطون اشترکان و

الحندیقون نوعیت از شراب الحشمت مار و هر چه بکنند از مرغ
 و خزند کان الاحشمت ج الحنط باریک کوندک الحناطون ج الحنک
 کام الاحنک ج و حنک الغراب منقار کلاغ الحنک مردمی کوناه
 فردایه الحناطون ج الحنک زن الحنات ج الحنوة نوعیت از سیرم
 بیابانی الحنوط بوی مردکان الحنط ج الحنوت بادبانک کن الحنید
 گوشت بریان کرده دپیوست و نوعیت از دغن الحنیه
 لکان پی زه و کان بنیه زن الحناطون ج الحنیف مسلمان الحنفاء ج
 الحنیفة مسلمان الحنین بانک اشتر الحنیفة لکان و الحواء ماراضی
 الحواب نام آیت معروف الحواری یار و کازد الحواریون ج
 الحواری النبی لقب زید عوام الحوای آنکه مردارید سوراخ کند
 الحواصل الموالک جولا هم الحوکی ج الحوب کناه الحوای مردم
 الحوای داغ الحوبة مادریا قرابتی از سویی مادر و در دشت التوک
 کوناه الحوتل ج کوناه الحوتل جکر و آنکه کوناه است يقال لی
 فی حوجاء و لا لوجاء ای حاجه الحوجلة شیشه خرد سرفراخ
 الحواجل ج الحوجم کل سرخ و کونید کل سفید و کونید کل صد برک
 الحوذان نیلوفر الحوذ سیدار و ادیم سرخ عین حوزا و جشی سیده
 سخت سپید و بجنان سیاه امراة حویدة زنی سید الحویدة
 نایمه الحویش بزرگ شکم و شکل کاه اسپ الحواش ج عین
 حوصاء جشی که کوشه دی تک بود الحوصلاء و الحوصلة علف

۵۸
 دان مرغ الحوصل ج الحوض م الاحواض والياض ج الحوف ان
 پوست که زنانه و پوشند بچون حايض باشند الحوف ان تیره است
 الحوقل سخت پر و مردم کوتاه ستر و عود مردم الحوقل ج
 الحول باد و الحول سال الاحوال ج حول پر امون حولي ج
 ويقال لا حول جنبش نیست عین حولاء جشی کار الحولي
 اسب و کوسفند یک ساله الحولي ج الحوم اشتريسيه الاحوام
 ج الحوانه درشت الحواين ج الحومة حركاه الحوات ج الحور
 المعنى يقال عرفت ذلك الامر في حور كلامه الحورية جرب و ردي
 الحوايج ي الحيا بان كذمين زنانه كند الحيا و شرم و فرج
 اشترا الاحياء والاحيى ج الحيوه زنانه الحياك جوالاه الحيد
 بلندي که از کوه بیرون خاسته بود الاحياء والحيود ج الحيدان
 سنک که از سم شود بچند در دقتن الوحده حيدانه الحيد
 والحيدة شير الحيا درج الحير شواکه اشترا الحيو ج الحيران سرگردان
 الحيارى ج الحير والحير جاي الاحيان ج الحيرتون زن پر الحيزم
 کرد که در سينه الحيا زخم ج الحيس طعام که از مسکه و زهره سازند الحيسل
 باسكان الحياصل ج يقال وقعوا في حيص بيص اي في ضيق الحيص
 في غاذي زنانه الحيقظان دراج نر الحيا كان انكر که دوش خود
 ي جنبانه در زمين الحيكلة كليت الحين هلاكي الحان ج الحيون زنانه
 وجانوران الحيوالات ج الحيوض ان اسب که بکود د از ان اسب که

سواد الحی زنانه و قبله کم از شعب الاحياء ج حي العالم ميثا الحية
 ما الحيات ج الحيو و نرجه بل باي الحی والانش حية شرمکني
 باب الحاء للضمومة باب الحباب دوستي و نوعيت از ما الحباري
 جوزاده الحباريات ج الحباسه الجماعة الحباب صوت اسفل
 اللسان الحبت دوستي و خم و سپايه که خم بران نهند الاحباب
 والحباب والحبت ج الحبة حانه ميان انكود الحبابات ج الحباسه
 بستكي الحباب الضراط الحبسة بستكي زبان الحبک راهها آسمان
 الحيلة ابو زکرون بند و بار عضه الحبل ج الحلي زن آستین
 الحبالی ج الحتامه آنچه بماند از طعام بر خوان الحش و هاف
 و باره که در دامن خیمه و وزند اللحات ج الحشاوه و الحشالة
 خرده کاه و جوان الحش یک درشت الحقل بترين طعام الحوة
 بارة خاک الحش ج الحمة نودش الحج الحمة خانه خود الحمر
 والحیات ج الحمر الحماکه و کور انداز کانه ازاد الحمة آهن کور
 در سر جک المحج ج الحيايردک الحدف جواني الحد دوج
 اشتروفاخ الحذافة طعام يقال ما في رحله حذافة حذاف نام
 قبله است الحذاقي تيز زبان الحذمة زنانه الحذنة كوش الحذنة
 دو کوش الحذ با و مرکب الحراث رقتن جاي زه که در سوزانيد
 الاحرث ج الحراف آب سخت شود و سوحته که از او زکونيد
 الحرب بناتيت الحرايت ج الحرجل حرة مردی بسيار خوار الحرجل

شملو الخلب ج الخلوب تحت سياه الخلقان خاده خا که دوبر
 ازان بخته بود الخلقوم نای کلو الخلاق ج الخلة نوعیت از
 کرباسک الخلوک تحت سياه الخلوک ج الخلی جنبه است
 الله ربک الخلة ازار و رداء الخلل ج الخل خواب که بیند الاطلام
 ج لمقام خلو لمعا می شرب الخلون مزدکائی و قد نزل و اسم من
 الخمار تحت الخماض ترش و کونید جکری الخماضیه
 جکری و الخماطه کاه کاورس الخماق باد آبله و الخمقاء ایض
 الخماق تب اشتر الخمة زهر کزدم الخماق ج الخمة الله مردمان
 بسیار ستاید الخمة الله مردمان او بسیار ستایند و این بنای است
 فاعل و مفعول و فاعل و انفع و مفعول و لم یسکن یم الخمر سرخی
 و موزنه الخمر ج و الخمر باد سرخ الخمر سرخ سرخیت الخمریت
 الخلان ستور که کسی را دهند الخلو ج دم آنها که يقال ماله حم طارم
 ای بد الخمر سياهی بن دندان الخمر ج و خمر الفراق قد رده
 الخمر و کوی الواحدة خمر الخمر تب الخمرات ج الخمرات شراب
 الخمر او لقب عایشه صدیق حقی نام مردیت **ن** الخمرات
 پیاده يقال ماله خمرات ای بد الخمرات الله موی روی خود
 بر کند الخمرات ج الخمرات نای کلو الخمرات ج الخمرات
 الخمرات مسمیه چشم الخمرات ج الخمرات و الخمرات ج و الخمر
 نوا الخمرات ج الخمرات ازایش الخمرات ج خمر نام رودیت **الاصط**

و يقال الخمر رجع بخت خمر ای بازگشت نومید **ح** خوار البقر
 بنایت الخوار ج خوار نروده یکسان بود تا شیر خورد
 الاخوذة و الخوران و الخوران ج الخوار نای میده الخوطة
 کربک غله الخوب کاه الاخواب ج الخوب مایه الاخوات و الخوات
 ج و الخوب نام بر جیت در آسمان الخوب رسته خورش الخوب
 یتحول الخوب کاهه حشف الاخواب ج الخوب حید کرب
 الخولة ایض الخولا یوست که با پیچه بیرون آید در حال زادن
 يقال مایه خویماء و لا یویء ای حاجه باب الخاء الکسوة
ب الخناس در زاده آسیا الخناسه زخرب الخناسات ج الخناس
 راه آسمان جویسکن الخبک ج خبال الساق یضاء ساق الخباله
 دام دامول الخبال ج الخب دوست الاخبال ج الخبة تخمها
 دشقی الخب ج الخبر عداد و نشان الخبور ج و يقال ذهب
 حبره و سمر بشد نیگوی او الخبره زر دی بن دندان الخبر ج
 الخبره بر دمی الخبر و الخبرات ج الخبوس حوض آب الاخبال ج
 الخبل دایمه الخبول ج الخبوس موم الخبول ج **ت** الخبز کردا
 کرد چشم و کرد کرد و کرد کرد و ناخن و کلاه کوش الخبز ج
 الخبز پیاده که در دامن خیمه و زند الخبز مانند يقال بها خبزات
 ای سیان **ث** الخبزات خواب و سمره الخمره کوب زین الخبل
 نوعیت از درخت که می **ج** الخوار الخمر و موم کوران الاخبال ج

الجباب برده ویک دراز الجبج الحجاج داغ که بر استخوان
 ابروی اشترهند و الحجاج استخوان ابرو الا حجة الحجاج
 آن رسن که زانو اشتر بدان بامیان بندند و حجام نام زینست
 در عرب الجمام دهن بند اشتر الحجة سال الحجج والحجة
 فرم کوش و کوبند مروارید که در کوش کنند ذوالحجة نام ماه
 ذوات الحجة الحجج الحجج خرد و نزدیک و دیار نمود و آن مقلد
 که دیوار خانه کعبه بدان پوسته بود و الحجج الحرام من قوله
 نعم حجرا محجورا ای حراما محجورا الحجج اسب مادیان المحجور
 المحجور والاحجاج الحجج المباشرة مادیان که قصد فعل کند المحجل
 بای ریخن و پای بند که بر پای نهند المحجول الحجج خرد
 الحذاء موش کبر الحذاء والحذاء ج الحذاء جامه سوک الحذاء
 والحذاء ج هودج الاحجاج والحذاء ج والحادج ج يقال هو
 حذرك ملوک اذا كان صاحب حدیثهم وسمی الحذاء ثان اول
 كما يقال اقل ذلك الامر مجد ثان ذلك ای باوله الحذاء یکانی
 الحذاء یتری دندان الحذاء یعلن الاحذیته ج يقال حذاء
 الشیء اذ اذوه الحذاء بریز و سلاح الحذاء یان سند بد الفرع
 الحذاء یتر کوبل خروس و یاره زمین الحذاء یج الحذاء یاره
 کوش الحجج زن الاحراج حواء کوهیت بکله الحذاء بند
 تنک الحذاء یغ زده و نیز جنسیت از کوباسک با افتاب ہی گردد

روی فرازی کرده و زکر که خوانند و الجرابی ج الحریش
 بجده مارب الحجج رزه که جامه بران افکنند تا خشک شود و آنجه
 سک شکاری را دهند و قلاده سک و کوش ای الاحراج ج الحجج
 تعویذ الاحراج الحجج زهر الحرفة یسه الحرفش از بدل الحرام
 حرام و واجب الحرف زلفک و طعام حریف طعای یتر
 الحزام بر بند کودک و تنک اسب الحزام ج الحرف کوه و الحرف
 ایض الحرافه زمین درشت الحرافی ج الحرافه شمار الحسبه
 محبتی الحش دراز پس زه الحش کل بجده خرد از هر چیزی الحشل
 بجده سوار الحشول ج الحشی چاه خرد نزدیک الاحیاء والحیاء
 ج الحشنة کینه يقال فلان من حشوة بنی فلان ای من زههم
 الحشوة پناه که از دشمن ترانگاه دارد و حقیقه که پیش و پس او
 بلند گردانند چون بالاف العطان اسب نر الحصن ج الحصار فی
 مرغیت الحصن سنک الحصار حصن ج الحصرم کورک الحصرمة
 کورک و رجل حصرم مردی که همی نهد بد البته الحصری کشتی خرد
 که سازند از کوبه و کیه الحصره نیاوه الحصن ج الحصن ذوالحصن
 ج الحصار اشتریک الحضب آواز گمان و از نر الاحضاب ج
 الحضج آب تیره در حوض الاحضاج ج الحضر شک بزرک الحضاجر
 ج يقال حضر حضر اتباع ضم الحضر فرزند زیر بغل و بن کوه
 و کوش الاحضان والحضون ج الحطة کله شهاده و آن کله

۶۲ که بگفتن آن گناه از بند فرو نهند **ط** الخطار خطیر **ف**

الحقیر بنایتست الحقیق خانه خرد و ذوق دان الاحفاش ج

ق الحقیق چریت که زبان عرب بر میان بندند الحقیق ج

والحقیر کویت معروف الحقیقه بنیاد سال الحقیق ج

الحقد کینه الاحقاد ج الحقیق ریک کز الاحقاد و الحقیق

ج الحق الحقیق سر سالد بهرام شده الاحقاد و الحقیق ج الحقیقه

ماده الحقیق ج **ک** الحکایمه الحکایات ج الحکمه خارش الحکک

ج الحکمه سخن درشت و درست کادی الحکم ج **ل** الحلاب جای

شیر الحلاب بود ج الحیلاب بنایتست الحیث آنکه الحیث

بخیل مذکور و ثروت دین یکان بود یقال رجل حیلز و امراه

حیلز الحیلز کوتاه الحیث یقال اشت و تیر جهام الاحلاس

ج الحلیف سوگند و هم عهد الاحلاف ج الحلقام و بال شینه

تجام الحلی حلال و آنکه از حرم بیرون آید و الحلی ضد الحرم الحلیه

آنجا که فرو د آید الحلی ج و الحلیه مردمان امه الحلی خرد و بر داری

الاحلام ج الحلیه نشان روی و زیور الحلی ج **م** الحمار خرن و الحمر

و الحمر و الحمرات و الاحمر ج الحماره پست پای مردم و خر کاده و خرک

حلج الحمارات ج و الحماره آنجه کرد آموخ حوض بنهند نال و بنشود

و آن سگ که صیاله کرد آموخ جایگاه خویش بیای کند الحمار ج

الحمار الوحشی کز و خر الحماران دوستک که کشک بران خشک کند

حمار قبان خرک حاک حمر قبان ج الحماره دوال نیام شمشیر الحمار

ج الحمار مری الحمر سیاه غیت حمر بارانی که پوست از زمین

برد از سختی الحمره خشم الحمره خود حصص نام شهریت بشام

الحمل بار اشت و بار که بر پشت نهند یا بر سر الاحمال ج الحلاج

دم آنکه در روی کا و الحمال ج الحلاق کرد کرد اند دون چشم

الحالیق ج الحی خلاف الباح حیر جایگاهیت **ن** الحنا و حنا

الواحدة حنا و الحنائی حنا و رش الحنج بش ماده الحنا ج

الحنه کینه الحنات ج الحنال آنجه در کام ستور کنند الحنث بزه

یقال بلغ الظلام الحنث ای جری علیه القلم بالطاعة و العصية

الحنج اصل الاحنا ج یقال رجع الی حنجه و بنجه ای اصله الحند

ناریکی الحنادس ج الحند و رة و الحند برة سیاه چشم الحنادس

ج الحنواب کز ردشتی رجل خنقره مردی کوتاه الحنطه کندم

الحنط ج الحنطی کندم و رش الحنوجوب زین و جوب کز

و د بالان الاحناء و الحنی ج و حنو الحیل نایب کلب حنی

سک چهار چشم **ی** الحیاصه حلقه تنک یقال قعد بحیاله ای بازایه

الحیة نام جایگاهیت یقال لا فعل حیرتی اللهم ای ابد الحیضة

خرقه حایض الحیض کوتاه فربه الحیلة جاره الحیل ج الحین حکام

تم کتاب الحاء بعون الله و توفیق کتاب الحاء باب الحاء المفتوحة

ا الحاء شرکات اذ کت الحاء خویشی الحواب ج الحابط خفته

يُقَالُ مَالُهُ خَابِطٌ وَلَا قَاطِفٌ أَيُّ بَيْعٍ وَلَا فَرْسٍ وَيُقَالُ مَا أَدْرِي
أَيُّ خَابِطٍ الْبَيْلُ هُوَ نَدَامٌ كَرَجُهُ مَرْدَسْتُ أَوْ الْخَابِطَةُ خِمَ الْخَوَافِي ج
الْحَاثِمُ وَالْحَاثِمُ أَنْكَشَتِي الْخَوَافِي ج وَخَاتَمُ الْبَيْتَيْنِ مَهْرُ بَغَامِرَانَ
يَعْنِي مَحْمُودٌ مَصْطَفَى مَ الْخَاتِمَةُ سِرَاجُ الْخَاتِمِ شَيْرُ سِتِيرٍ وَجَزَانُ الْخَا
شِيرُ دَرْبِ شَهْ شُونَهُ وَالْخَادِرُ الْجَبْرَانُ دِينَارٌ خَادِعٌ دِينَارِي كَمْ
أَنْتَكَ مَقَالُ الْخَادِمِ الْأَخْدَمُ وَالْخَدَامُ ج الْخَارُ دَرْخِي اسْتَخَارْتُ
اَشْتَرَدُ الْخَرَابِجُ الْخَارِجُ بِرُفْتِ شُونَهُ وَخَارِجُ الْبَلَدِ بِرُفْتِ
شَهْرُ الْخَارِجِيِّ زَرْهٌ كَمْ بِرُفْتِ شَهْرُ زَنْدِ الْخَارِدُ زَنْ شَرْكِي الْخَرْدُ
وَالْخَرَادُجُ الْخَارِيزَانِيُّ عَلَى الْكِرْدِ دَحْكَو وَحَكَايَةُ وَبَانَكْ مَكْسِ
وَبَانِيَسْتِ الْخَارِيقُ يَتْرَكُهُ بِرُشَانَهُ آيِدُ وَالْخَاسِقُ أَيُّ الْخَارِيزَانِيِّ خَرِينَةُ
وَلَكِنْ بَانَ الْخَارِيزَانِيُّ وَالْخَزَانُ ج الْخَاسِرُ زِيَانٌ كَالْخَاسِرُونَ ج يُقَالُ
خَاسِرٌ خَامِرٌ دَابِرٌ اتَّبَعَ الْخَاسِفَ لَأَعْرَ الْخَاشِعُ تَرَسَ كَالْخَاشِعُونَ
ج الْخَاصِرَةُ تَهْيَكَا الْخَوَاصِرُ الْخَاصِرَةُ ضِدُّ الْعَامَةِ الْخَوَاصُ ج
الْخَاصِبُ اَشْتَرَمُغُ نَزَا الْخَاصِعُ فَرُوقُ الْخَاطِي كَنَاهُ كَالْخَاطِيُونَ
ج الْخَاطِيَةُ كَنَاهُ الْخَافَةِ خَرِيطَةُ أَدِينِ الْخَافِقِ كَنَاهُ شَهْرُ الْخَافِقَانِ
شَرْقٍ وَمَغْرِبُ الْخَافِقُ بُوِي مَا دَرَانَ بِنَايَسْتِ الْخَافِي بِرُفْتِ
الْخَافِيَةُ بِرُخَرْدِ أَنْبَالِ مَغْ وَزَلُوعِ خَرَمَا الْخَوَافِي ج خَاقَانُ لَقَبُ
يَادِشَاهُ تَرَكَانَ الْخَالِ نَشَانَ الْخِيلَانِ ج وَالْخَالُ عِلْمُ الشُّكْرِ وَاشْتَرَدُ
تَرْزُوكِ وَتَوْعِيَسْتِ اَزْبَرْدُ وَابْرَامِيدُ وَادِيَا بَانَ وَنَامُ كَوْهِيَسْتِ

وَيَجْلُ خَالٌ وَامْرَأَةٌ خَالَةٌ خَرَامَنَدَه وَفَرِسَنَدَه وَالْخَالُ بَرَادِرُ دَر
الْأَخْوَالِ وَالْخَوْلَةُ ج وَالْخَالَةُ خَوَاهِرُ دَرِ الْخَالَاتِ وَالْخَوْلَةُ ج رَجُلٌ
خَالٌ مَالٌ أَيُّ مَتَعَهُ الْخَالِدُ جَارِدَانَهُ الْخَالِدُ وَنَجْ وَخَالِدٌ نَامٌ مَرْدٌ
الْخَالِجُ خَاةٌ بَحْتُهُ الْخَالِفَةُ حُوبُ بَانِيَسْتِ خِمَهُ وَيُقَالُ رَجُلٌ خَالِفَةٌ
إِذَا كَانَ كَثِيرَ الْخَلَاَفِ وَخَالِفَةُ الْبَيْتِ بِسِ خَانَهُ وَالْخَالِفَةُ كَنْ بَانُو
خَانَهُ الْخَوَالِفُ ج وَيُقَالُ مَا أَدْرِي أَيُّ خَالِفَةٍ هُوَ نَدَامٌ جَبْرُهُ مَرْدٌ
أَوْ الْخَالِقُ أَفْرِيدُ كَارِ وَبَانَدَانَهُ كَنَدَهُ الْخَالِيَةُ كَوْزُ بُوْدَهُ الْخَا
شَاخُ بَرُفْتَارِكِ الْخَوَامِصُ بَارِيكُ مِيَانِ الْخَامِطُ شَيْرُ بُوِي كَوْفَتُهُ
الْخَامِعَةُ كَفْتَارَاهُ الْخَوَامِصُ ج لَحْمٌ خَامٌ كَوْشِي كَنَدَهُ الْخَامِلُ بِنَامِ
الْخَامِيَزُ كَوْشِي خَامٌ كَمْ دَرْ سِرْ كَهْ أَفْكَتَنَدِ الْخَوَامِيَزُ الْخَانُ كَادِرَانَ
سِرَايِ الْخَانَاتِ ج الْخَانَتَانِ مَغْرِبُ الْخَاوِلِجَانِ مَ دَارُ خَاوِيَةٍ
خَانَهُ خَالِي اَزْمَدَمِ الْخَائِلُ خَذَ مَكَارِ الْخَوَلُ ج وَالْخَائِلُ سَابِيَانِ
الْخَايِمُ بَدَلٌ وَسِرَاسَانِ الْخَايِنِ نَاسْتَوَا الْخَايِنُونَ وَالْخَوْمُ ج
مِنْ قَوْلِهِ نَمَ خَايِنَةُ الْأَعْيُنِ خِيَانَتُهُ **ب** الْخَبَارُ زَمِينُ سُسْتِ
الْخَبَارُ نَانُ وَالْخَبَارُونَ ج الْخَبَالُ تَبَاهِي خَبَالُ نَامٌ دَوْدِيَسْتِ دَرِ
دَوْدِخِ وَيُقَالُ طِينَةُ الْخَبَالِ أَيُّ صَدِيدِ أَصْلِ النَّارِ الْخَبْتُ بَارَانَ
دِنَاتِ يُقَالُ خَبْتُ السَّمَوَاتِ الْمَطَرُ وَخَبْتُ الْأَرْضِ النَّبَاتُ الْخَبْتُ
كَزْبَرُ وَيُقَالُ خَبْتُ خَبْتُ اتَّبَاعُ الْخَبْتَةِ دَاهُ دَرْ رِيكِ الْخَبْتُ زَمِينِ
نَدَمٌ وَهَامُونَ الْأَخْبُتِ ج الْخَبْتُ وَهَامُونَ الْأَخْبَاتِ ج الْخَبْرُ الْخَبْرُ الْأَخْبَارُ

ج رجل خیر مردی دانا الخیر تو شه دان و اشتر بسیار شیر الخیر
 ج الخیراء والخیرة زمین است الخیرج کودک نیک پرورده
 الخیط برک درخت فرو گرفته الاخطاج الخیطه آب اندک
 وزکام يقال اصابته خیطه بنقلة اتباع الخیل دیوانگی الخیرولج
 ساقی خندانه ساقی کوشین واستخوان آورا الخیبه کوش
 تنک کرده وراه در دیک الخیاب ج الخیث پلید الخیث
 ج يقال هو حیث بنیث اتباع الخیثه درخت خنظل الخیر
 آگاه کننده و نزدیک الخیرون ج والخیر کف دهن اشتریشم
 وی و نبات الخیض والخیضه افروشه الاخضه والخیض
 والخیاب ج التناز والتنازل فریبده الختم انکوبن الختم اما
 الاختان ج الخیثه انکشتوانه الختایع ج الختله میان ناف تا
 زهر الخشی سرکن کاوالا خشاء ج الخجوج باد سخت الخجوجی
 دراز پای الخداع فریبده الخدباء زده نرم الخد شکاف زمین
 و طارخ الخدان دودخ الخد و دج و خد العزله لاله ساقی خد
 و خد لجه ساقی زفت کوش و باریک استخوان امراه خد لوزنی
 ستر ساق الخدمه پای ریختن و حلقه کرد الخدم و الخدام و الخدمه
 ج يقال قضی الله خدمتکم ای هتکم الحرب الخدمه کوسفندی
 که بایها وی سفید بود الخدم ج الخد حق العنکوبت الخدیج تمام
 خلق و ناقص مدت الخدمه ماده و اصلها فی الناقه و خدیجه نام

زینت الخدین دوست الخد رفقه آیین ای انکه انکود و خرا
 و انار از خانه بیا و بزند الخد زرق بالذال والذال و الترای عنکوبت
 نر الخدق را و یک مرغیت الخدم شمشیر بران رجل خدم مرد
 جواغره موسی خدمه استره تیز اذن خد و او کوشی ست
 آمان خدمت ماده خری فریه الخد ول دیروان آهوه از
 آهوان پس افتد الخد ولج الخراج ح مردم و جزو الخراب
 و بران الاخریه و الخریه ج يقال مکان خراب و خرب الخراب
 و بران کننده الخراتان دوساده است رجل خراج و لاج مردی
 در کار شونه و بیرون آینه خراج بنی علی الکسر بازی است
 الخراج تاوان و الخرج ایض الاخراج والاخرجه ج الاخراج حج
 و خراج الرأس کزیت الخراذه باد بربک و عین خراذه خشمه
 آب بایک کننده الخرازمشک دوز و مهره سایی الخرازون ج
 الخراس خم فروش الخراس سخت دوزخ زن و ساکن الخراس
 ج الخراط حقه کولخراطون ج الخرب جوزنر الخربان ج اذن
 خراب و کوشی شکافته الخربصیص کوشوار الخربق بیک الخرج
 مهرینه لاجع له الخرج اول ابر که بدید ایل الخرجاء آن کوسفند که
 بایها و روی وی سفید بود و هت کاه و انگاه که یک هلووی سفید
 بود و یکی سیاه الخرجه راه الخرجه بانک پلنک الخرجل سپندان
 الواحده خرج لک الخردیک پسر کم معبران الخردهم الواحده خرد
 الخردیک و م

الخَزِينَةُ مَهْرُ فَرْشٍ وَخَزَنَةُ الظَّهْرِ مِثْلُ بَيْتِ الْخَزْنِ خَمِي
 الْخَزَاءُ زَنْ كُنْكَ وَلَشَكْرِي بَانَكِ اِذَا بِيَادِي وَاِبْرِي رَعْد
 وَبَرْقٍ وَدَاهِيَةِ الْخَزْصِ كُوسُهُ بَاسِرًا وَجَلَّ خَزِيصٌ مَرْدِي كُوسُهُ
 سِرَّازِهِ الْخَزْعَبَةُ زَنْ نِيكُوَانْدَامُ الْخَزْفُ أَنْكِهِ يَمِجُ نَدَائِهِ كَرَكِيدِ
 اِذَا بَرِي الْخَزْفُونُجُ وَالْاَنْثَى خَزْفَةُ الْخَزْفَاتُجُ الْخَزْفُ بِيَابَانِ
 فَرَاخُ دِهَامُونِ وَدُوزَنْ خَانَةِ الْخَزُوقُجُ الْخَزَفَاءُ اَنْ زَنْ كَه
 يَمِجُ كَارِشْتَوَانْدُ كُودُ وَاَنْ كُوسْفَنْدُ كَه كُوشِ وَي دِهْمَنَاشْكَافَتِه
 بُوَدُ وَجَدَانَا شَدِهْ وَاَذَنْ خَزَفَاءُ كُوشِي سَوْرَاخُ كُودِهْ الْخَزْمُ
 تَدِي كَه اَنْ كُوهِ بِرُونِ خَاسْتِه بُوَدُ الْخَزَامُجُ يُقَالُ مَا سَمِعْتُ
 مِنْهُ الْخَزَاءُ الْخَزَمِنْ جَمَانُ الْخَزَائِنْجُ الْخَزُوشُ خَارِجُ سَمِ
 الْخَزُونُوبُ شَمُوكِ الْخَزُوجُ نَاقَةُ كَه دُودُ خَسْبِدِ اِذَا شَرْتَانُ الْخَزُودُ
 زَنْ شَرْمِكِنْ وَالْخَزِيلَةُ اَيْضًا الْخَزَائِنْجُ الْخَزُوشُ زَنْ زَانَسَانِ
 الْخَزُوفُ لِرَكِ الْاَخْرِفَةِ وَالْخَزَفَانُجُ وَالْخَزُوفُ اَصْبَحَ تَاذِي
 شَشِنْ سَالِهْ الْخَزُوفَةُ الْخَلَّةُ الَّتِي مَخُوضُ وَالْجَمْعُ الْخَزَائِقُ الْخَزِجُ
 شَاكُودُ الْخَزَجَاغُ الْخَزِجُ وَخَسَنَامُ زَكَطَاقُ يَلْجَفُ بَارِزِي لَسْتِ
 الْخَزِيلَةُ مَرَاوِدِ نَاسَفْتِه وَزَنْ سَرْمِكِنْ الْخَزِيرُ بَانَكِ اَبَ وَجَايِ
 دِهَامُونِ دَرْمِيَانِ دُوبَلَنْدِي الْاَخْرِفَةُجُ الْخَزِيطَةُ مَهْ الْخَزَائِطُجُ الْخَزِجُ
 لَفِجُ اِشْتَرَجُونِ اَوْ يَخْتَدُ بُوَدُ وَزَنْ نَزَمُ اَنْدَامُ الْخَزِيفُ وَقْتُ بَرَكِ رَغِيقِ
 الْخَزِيفُ وَالْخَزِيفُ بَارَانِ كَه دِرَانِ وَقْتُ اَيْدِ الْخَزِيفِي مَاوُ كَه خَمِيرُ كِنْدِ

الْخَزَانُ خَزْفُ فَرْشٍ وَالْخَزَانُوجُ الْخَزَائِفُ سَفَالِيْنِهْ فَرْشُ الْخَزَانِ
 جُ الْخَزَانُ خَزِينُهُ دَارُ الْخَزِيدُجُ بَادُ جَنْوُبِ وَنَامُ قَبِيلَةُ اسْتِ
 الْخَزَعَالُ اَنْكُهُ لَنْكَ وَارُودُ الْخَزْمُ الْخَزُودُجُ الْخَزْفُ سَفَالُ الْخَزْمُ
 اَنْ دَرِخْتِ كَه اِذَا بُوَسْتِ اَنْ دِهْمَنِ كَسْتِ الْخَزُودَةُ مَادِهْ كَا وَالْخَزِيرَةُ
 سَبُوهَرُ الْخَزِيشْتُمُ هُ الْخَزَائِنْجُجُ الْخَسَانُ هَلَاكِي وَزِيَانُ الْخَسِ
 كِيُونَا بَاتِيَسْتِ الْخَسِيْسُ اَكْسُ الْاَخْسَةُ وَالْخَسَائِسُجُ الْخَسِيفُ جَاهُ
 دَرَسَنْكُ كِنْدِهْ الْخَسْفُجُ نَاقَةُ خَسِيفَةُ اِي غَزِيرَةُ اِشْتَرِي
 سِيَارِشِيرُ الْخَسَاءُ زَبُونِ رِيَكِ سَوْدُ وَجَايِ كُوزَانِكِلِيْنِ
 الْخَسَابُ جَوْبُ فَرْشِ الْخَسَابُونُجُ الْخَسَائِسُ خَرْدِ سِرْمُ دَمِ سَبَكِ
 دَمِخُ كَه صِيْدُ لَنْكَدُ وَخَزِينَةُ الْخَسْبُجُ جَوْبُ وَالْخَسْبَانُجُ جَبَّةُ
 خَسَاءُ پَشَانِي نَاخُوشِ وَخَشَكُ الْخَشَبِ دَرِشْتِ وَالْخَشِنْ وَالْخَشِيْنُ
 اَيْضًا الْخَشْنُجُ الْخَشْنُ اَشْ كُوكُنَادُ وَالْخَشْنُ اَشْ الْجَمَاعَةُ الْخَشْنَةُ
 بَانَكِ جَامَةُ نَزَوُكَ غَدُ وَغَلِيْلَةُ الْخَشْمُ سَبَكُجُ وَكُوزَانُو وَكُونِيْدُ كَلَهْ
 كُوزَانُ الْخَشَائِدُجُ الْخَشْفُجُ الْخَشْفَةُ اَوَا زَبَرْجُونِ پَايِ بَرُو
 نَهْمَنْدُ الْخَشَلَةُ خَرَا جَلَكُ الْخَشُوفُ نَزْدُ زُوْدُ دَرُو وَالْخَشِبُ يَتَرَا
 وَشَمِيرُ تَامُ نَا كُودِهْ دِهْمُونِ الْاَضْدَادُ الْخَشَابُجُ الْخَشْفُجُ كَه اِنْ
 نَاوَدَانِ دَرَاوِيْدُجُ الْخَصَائِصُ كَشَادِي مِيَانِ دِيَكِ پَايِهْ وَخَصَا
 الْمِثْلُ سَوْرَاخُ اَرْدَبِيْرُ وَالْخَصَائِصُ دُوزَنْ خَانَةِ الْوَاحِدَةِ خَصَا
 وَالْخَصَاصَةُ دَرِشْتِ الْخَصَائِفُ نَغْلِيْنُ كُورُ وَحَدُّ دُوزَنْ الْخَصْبَةُ

۹۹
 خرابی خرابی الحصاب ج الحصر میان مردم و جرد و الحضور
 ج الحصر آب سرد و بجل حصر مردی سر یا فته الحصفاء آن
 کوسفند که مرد و تیکاه وی سفید بود و باقی سیاه الحصفه
 جله خرا الحصف الحصاب ج الحصل کرد که در تیر انداختن
 بندند الحصول ج الحصله مة الحصال ج الحضم حضمه کشته
 یکی را گویند و جماعتی نیز در جمیع علی الحضم الحضم الحضم
 بکار کش الحصر و الحصار ج مکان خصب جایگاه آبادان
 الحصفه است که شیر بران یزد الحصفه گوشت باز و گوشت
 میان پهلوی و پاره موی الحصایل ج الحصین فاج الحصن
 ج الحصى خایه برون کیده الحصیة الحصیان ج حصی کلبی
 بی علم الحصاب کلهم سیمین که کنیزکان بردست بندند
 و الحضر ایضا الحضر نوعیت از قطران الحضر نبات
 الحضر سبز و الحضر الحضر لقب بلیان ملک الحضر الحضر
 و آن لشکر که سیاه نمایند از بسیاری سلاح و حضراء الذین زن
 نیکو در جایگاه بد الحضر خربزه حرد الکف الحضر ساره
 و کف حصب کفی در بسته الحضر آن خرا که خاره وی برزد
 در حال سبزی خاره الحضره آواز شک اسب و درگاه الحضره
 کندم جوشیده الحطاء ضد القواب الحطاء کلاه و الحطیة
 ایضا الحطایاج الحطای نام مردی است الحطای نیزه جنبان الحطای

خط نویس الحطایون ج الحطب کارد بزرگ الحطوب ج الحط
 آنجه در میان کنند چون کوبندند الاخطار ج و الحط القدار
 الحط م الحطوط ج و الحط موضع بالعمامة الحطی نیزه است منسوب
 بدان موضع الحط سخت زشت الحط بسیار خطا و نیزه کوز اذن
 خطا و کوشی الحط سست الحط پیش دهن و بینی سباع
 و بینی پل و مقدار مرغ و نوعیت از شراب الاخطار ج الحطو کژی
 الحطیب خطبه کنده الخطباء ج و خطیب الانبیاء لقب شعیب
 پیغمبر الحطیر بزرگوار و مهارا شتر الخطار ج حمل خفیف اشتري
 زوددد الحطیفة آرد شیر الحطایف ج **ط** يقال لم خطا مظا
 کوشی آنکه الحفاف موده و دش الحفافون ج الحفاف
 القدم که پیش پایش پهن بود امراه حفاقة الحفافی باریک
 میان حقان نام شهریت و حقان سیر نباتیت معروف و
 حقیة ایضا الحقان جوشن الحفرة زن شریکین الحفارات و الحفاد
 ج الحفص آسانی عیش الحفق آواز نعلین الحققان جستن دل
 الحفوان برق که پهن باز شود الاخفاو ج الحفيدة اشتري مرغ
 سبک الحفاد ج الحفیر بد رقه الحفراو ج الحقیف سبک
 الحفاف ج يقال خیف و یف اتباع الحفی پوشیده الحقیة جاه دیگر
 باره کنده الحقیایاج **ق** الحقوق آن زن که از فرج او بانگ آید و دیگر
 جماع **ل** الخلاکاة تر الواحد خلاة الخلاء زمین خالی که در آن

۶۷
بجذب بود و آنجا که الخلاب فریبند و الخبوت ایضا الخلاص
رستگاری الخلاق بناوه الخلاق آفرید کار الخلال سرکه فروش
الخلالونج الخلال خاره خراب الخبته زن فریبند و خواهند
الخلین زن خویله الخبیم دوازده الخلال پای رخن الخلال و
الخلاجلج الخلل دل الاخلادج الخلد کوشور الخلدج
الخلطاء نام جایگاه است و جل خلط مرده آمیزند الخلع کوش
که به سفر بزند الخلعاءج الخلفج گفتار الخلف فی سامان کار
و استخوان کویاه ترین بهلو و تورد و سرا لاخلافج یقال قاش
ذات خلفین ای راسین الخلف فرزند بد و سخن بد و کردی
که از پس یکدیگر در آیند الخلوفج الخلف ناسامان کار و فرزند
نیک و بدل الخلفه و کار الخلفه اشتراستن الخاضج و این
جمع است نه از لفظ و جدان و قيل فی جمعها الخلفات خلف
پس الخلق آفرید کار الخلاقج الخلق خوش بوی الخلق جامه
که نه الاخلاق و الخلقانج الخلقاء نام آسمان چون ساره
نتوان دید و صخره خلق و سکی بنو و امراه خلق و زنی بسته
اندام الخلل سرکه و مرد لاغر و اشتراک ساله و رکیست در کرد
الخلالج و الخلل راه در یک یقال ما عنده خل ولا خمر ای خیر
ولا شر و خل خمر که می و خل زبیدی سرکه میوین و خل عیس
سرکه که نه و خل فنی سرکه ترش الخله می ترش و دوستی و درویشی

و حضرت الخلالج یقال خلل الشی ای وسطه الخلیه سبک الخلیون
پنبه دانه و سنگ آتش زنده الخلوان اشتراک بر جای بایستد
الخلوب دروغ زن و فریبند الخلوچ آن اشتراک بجه از زبان
کنند الخلجج الخلوص دروغه الخلوک نوعیت از بوی
خوش الخلاقج الخلیج پاره از دیوان جوی که از جوی بزرگ
باز کنند و آن درخت که از آن کاسه کنند و در سن الخلیج و الخلیان
و الخلیجج الخلیس موی سیاه و سفید و درسته خویل الخلیط
هم جای و هم جب واحد و جمع درین یکسان بود و در جمیع
على الخلطاء و الخلط و الخلیط کند و جوب هم آمیخته الخلیع کرک
و صیاد و یقال هو خلیع العذار و ناپاکست الخلیف راه در
کوه الخلیفه آنکه بجای دیگری که از پیش وی بوده بود ایستاده
بود الخلاف و الخلفاءج و الخلیفه لقب آدم عم الخلیفه خود آفرید
الخلیل دست الاخلاء و الخلالج و الخلیل درویش و دست
شمیر و دست تن و دل و بینی و لقب ابراهیم پیغمبر الخلی الخلی
الخلیه آن نافر که بر بچه دیگری آموخته بود و کشتی بزرگ و
جای کور آنکین الخلیایج الخادی فروش الخارونج
الخاصه درویشی الخمان ناکس الخرمی و کویند انکود الخورج
مکان خمر ای کثیر الخمر و الخمر و رک من الشجر خمره الطیب و مدین
بوی خوش خمس و خسته پنج خمس عشره و خسته عشره پانزده خمس

۶۸
 پنجاه خستمانه بانصد الخط نوعیت از اداک که بخورد الخطه
 می تروش و شکوفه ز الخمل ریشه و پیرز جامه الخولج
 الخود آن جایگاه که آتش در آن کنند تا غیرد الخوش پشه
 الواحده خورشه الخوج گفتار الخوج الخیرم وارد خیره
 نیز گویند الخیرج الخیس آن لشکر که پنج رکن دارد الاخمسه
 والخیس والاعظم خمساء و خمس نام مردیت رجل خمس
 البطن وامراه خمیصه باریک میان و الخمیصه کلمه سیاه جهاد
 کوشه که در علم دارد الخایض ج الخیط کوشه بریان کرده
 الخیط ج الخیل جامه بر زک الخیل ج الخیله یک دم و درخت هم
 در شده از بیادری الخایل ج الخناس دیو که وسوسه کند
 الخنثر اندک مایه شاع در خانه جود بر وند الخنجر دشنه
 واشتر بسیار شیر الخناجر ج الخندیش می که نه الخنادس ج
 الخندق کنده الخنادق ج جود خنر کوزی دث الخنساء
 کادینی بان جسته و زن دایتر گویند الخنسل ج و خنساء نام
 زینت رجل خنسل ای ماض الخنغ خوار الخنقه کولب
 زینین الخناعب ج الخنقیق الدامیه الخنافق ج خنوخ
 لدریس الخنورین و آن چیزیت همجوسینک الخنوق
 اشتر که دست می بجد در رفتن الخنف ج الخنف کان
 مشر الخنف ج و الخواء جایگاه خالی الخواء بانک الخوان

الله باک نداد از هر چه کند و نام مردیت رجل خوار مردی
 ست خورج و أرض خواره زمینی ست و ناقة خواره
 اشتر بسیار شیر و نخل خواره خرابن بسیار بار الخورج الخوا
 زبیل باف الخوان شیر و الخوان ناستود و الخون ایضا
 الخوانون ج و خوان نامیت سبع الاول و الخونج دلیل
 و بجه خرکوش و نوعیت از کس سکی خورقه نام زینت
 الخوشاء زن نازک دم الخوخ شفا و الواحده خوخه
 و الخوخه در بجه در میان در بزرگ و جامه سرخ الخورزین
 نیکو خلق الخوج الخور زمین مامون بمان دو بالا الخورج الخور
 راه کنه سر کین ازین است و ان اشتر الخور انات ج شاه خوصاء
 کوسفندی یک چشم سبز و یک سیاه الخوص ج الخوق حلقه زین
 با سیمین در کوش و جز آن و حلقه اکثری الواحده خوقه الخوقاء
 ناقة کرکین و بیابان که در آن آب بنود خول نام زینت الخوکع بد
 دل الخولجان معروف **بی** الخیاط در زی الخیاطون ج الخیال انچه
 در میان کشته ز آب یا می کنند لمرغ و وحش بشود و الخیال و الخیاله
 صورت که بخواب بشند الخیال صاحب خیل ای اسپ دار الخیام خیمه
 و دال الخیام اکثری الخیتمور کرک و غول و کوراب و خنقی الخید
 الامر یقال اقبل علی خید تنک ای امرک الاول الخیدع کوراب
 و راه روشن الخیر نیل الخیر و الخیر نیل الاخیار ج الخیر خواسته

واسپ من قودتم آخت حبت لجر ای الخیل خیر بر الخیر بر الخیر
 ج امرأة خيرة زني بزهرة الخيزران في الخيزرانة والخيفوجة
 دنبال كشي الخيزرانة ج الخيسفوج بنبه دانه الخيش بترين كمان
 الخيشوم اندرون بني الخياشم ج وخياشم الخيل تندها كوه
 الخيصعة خور كه بر سر نهند و كود حركاه الخيط رسته الخيط
 ج والخيط الابيض سپيد ي روز والخيط الاسود سياهي شب و
 خيط باطل آخه كركاه بيند از خورشيد جوت تار عنكبوت و
 الخيط والخيطي كله اشتر مرغ الخيطان ج الخيطف اشتر رود
 رو الخيطل كره الخياطل ج الخيعل كرك و غول و شي بي آئين
 و بي كريان و الخياعل ج الخيف كونه روي و كوه و پوست پستان
 اشتر الاخفاف ج الخيفان ملح كه خطها مختلف در ويد آمده
 بود الخيفانة اسب دست و پاي دراز الخيفق بيان فراخ و
 اسب زود رو الخيل اسب است و ناي است لشكر و الخيول مة
 الخيمات والخيم والخيام ج الخيمي خيمه فرش باب الفاء المضمومة
ب الخبائة آن زن كه بد بد آيد پس نهان شود الخباج الخباز
 و الخبازي خور سقم نباتت الخباسة غنيمت الخبة ركوي الخيب
 ج الخبة خر كوش نباتت رجل خيمه كثير الضراط الخبر الكاهي
 الخبز و الخبام الخبز نان الواحده خبز الاخباز و الخبوز الخبضة
 شير الخبضة خبذ انكه در كوش خبذ انه هبة باشد الخبز ج الخنع

راه و اساد الخبضة يلكاه الخنون و الخنونة دامادي
 الخنارة الشئ باقي خبز الخث خاشه سياه كه بر سر آب رود بود
 و سكر كركاه و كره جاي نلاند ج الخبائة كران احق و خيل
 خبائة كشي كه كشي بيار كنند ج الخبازي و الاثني خبازية
 اشتر و خرسياه و الخبازية عقاب و شب تاريك و برسيه الخدعة
 انكه مرده مانر اسيار فريد و في الحديث الخب خدعة الخدو
 توارك اس كه در قطب بود و باد فرك الخبازيف ج و الخرم
 حدث مردم الخرم و الخرم كوسرين و الخرب و الخربة
 ايض الخرب ج الخراج مكن كردن الخرجان ج الخراطبايت
 الخراع ديوانكي اشتر الخرافة سخن خوش كه ازان خنده آيد
 الخرافات ج الخربة دستك مشك الخرب ج الخرب سوراخ
 انكثري و سوراخ بود و آن پيل و جزان الخريفي شوند و در
 قاش خانه الخريفي ج الخرج غنم الخرج ج رجل خرجة و لجة
 مردی در كار شوند و بيرون آيند و امرأة خرجة زني كه بيار
 برون شود الخرم و الخري سوراخ اسيا الخرزة دوز مشك
 الخرزج الخرس مهلني زانيفان الخرسنة ان طعام كه اورا سازند
 الخرس سمج كه در خيك زنند الاخراس ج و الخرس حلقة
 زرين يا سمين كه در كوش و جزان و حلقة سنان و سنان و
 نيزه الخرصان ج و الخرص انجا كه برك بود و بران از شاخ خرما

الخُرطومُ بفتح دمي ونايز كويند الخراطيمُ ج ويقال خرطوم
 القوم اي ساداتهم الخُرْعوبةُ زن يكوننم الخرايعب ج
 الخُرقةُ بار درخت الخُرقةُ سوراج نومه كوش الخُرقةُ الخُرقةُ
 جهلك مرغيت الخُرْمُ سري است الخُرْمُ دانه شموك
 الخرايبُ ج الخراي ديجان بدوي الخُرْزُ القوي الشد
 الخُرْزُ در دشت الخُرْزُ خر كوش نر الخُرْزُ ج الخُرْزُ
 الترهات واحد ما خر عيلة خر عيل اي باطل خر عمة نام
 مردی است **س** الخسر والخسران زبان **س** الخشاء المدي
 سر كوش والخشاء ايض الخشاءات والخشاءات ج الخشارة
 جوي باريك وباقي علف كه ستر بكنارده وباقي طعام كه برخوان
 بماند ويهيج كادياد وخرما جلك الخشاع الخجيل الخشارم بانك
 الخشاب شب برك الخشاب ج الخشام كز قلي پني وكوه دزان
 الخشناج معرب **س** الخصاصه مخاي انكوا الخصى خانه الخصى
 الاخصاص والخصوص ج الخصلة باره موي وامكلا انكوا
 الخصل ج الخصومة داودي الخصومات ج الخصية خايه الخصى
 دو الخصى **س** خضارة نامي است ديانا الخضار ج مردنجيل
 كه رادي نمايد از خود الخضاري كشته الخضاري مرغيت
 سياه بام منسوب الى خضارة وهي البحر الخضبة ان زن كه بيار
 خضاب كند الخضرة سبزي الخضرم بجه سوسمار رجل خضعة

الذين مردی كرهتني كند الخضة سبزي ارش الخطاف
 انكشت شو وچك آمين وآهن كز دركام وپرستور مرغيت
 الخطاطيف ج الخطافان ابن سوي وان سوي بكرة جون اذان
 بود الواحدة خطاف خطافي نوعيت از ماهي الخطبان تحتل
 كه خطها در ويد يده امده بود الخطافي دست ابوي الخطبة مة
 الخطب ج الخطبة كاربزرك وحصلة الخطط ج الخطوة كام
 وفزان بر داري الخطوات ج **ف** الحفارة مزد بد رقة الحقائق
 شب برك الحقايش ج الحقائق سبك الحف موزه ودست
 دياي اشتر الاحفاف والحفوف ج الحفنة نهاي **ل** الخلايس
 دروغ الخلاصة يعفن ديره والخلوص ايض الخلاصة ان
 دندان بيرون كشد بخلاك والخلل ايض الخلب برك رذ الواحدة
 خلبة الخلب ليف وكل الخلب برقي كبران يارد يقال برقي
 الخطب والبرق خلب الخلل جاوداي والخلل كوروش الواحدة
 خللة الخللان ج الخلو كرد نيايت الخللان دوست ويژه
 الاخلاص ج الخلطة ابازي الخلق خوي الاخلاق ج الخلقاي
 كهنه فرش الخلّة دوستي ودوست وكياه شيرين الخلو
 دم دهن الاخلاق ج ويقال وجبت القوم خلوفيا فتم قوم
 مردان بشه وزان بمانه والخليقاء بيني سب بغير خلي
 ياكل الخلّة **م** الخادم ويقال جعل في خادهم اي في رحتهم الخا

آنجا که آنرا از شعله‌های بنور آتش در دایه ای اشتراک نماید
 ز قوه ذوی ای زفتک الخاکی شک سیاه که از آن نیکین کنند
 الخمره مصلی نماز و غیره بایه الخمره الخمره بنیک الاحاس و الخمره
 ج رجل حصان و امرأة حصان بایک میان الخمره بنوعیت
 از آندهر الخمره ج **ن** الخناس دیرینه الخناس ماده اشتراک
 الخناس سوسن الخناس بسیار کوش و الخمره ایض الخناس کوفتن
 کلو الخناس کند بغل و الخناس فی الابل الزکام فی الناس الخمره
 خم خرد الخناس ج الخمره انچه زبان خانه دندان زنده الخناس
 ج الخمره آنکه هر دو لاله دارد الخناس و الخناس ج الخمره اشتراک
 بسیار الخمره الخمره و آنکه کبر الخمره رجل و مشری و مرغ
 و زهره و عطارد الواحده خاس و یقال الخمره بانفس خردکان
 الخمره کله اشتراک الخناس ج الخمره و الخمره خردی
 الخمره خردی ماده الخمره و الخمره ج الخمره و الخمره
 کاو الخمره و یقال انچه در ان الخمره بر کفر الواحده خمره
 الخمره شاخ درخت یک ساله الخمره ج الخمره بنوعیت
 الخمره بزرگوار بایه الخمره **ب** الخمره بنوعیت
 الخمره ج الخمره داغ که بر آن اشتراک الخمره آن پرده که
 در دوی بهر بود الخمره در دوازده الخمره مهر و سرخام و قوله تم
 و ختامه مشک ای آخر طبع مشک بود الخمره و الخمره انچه در

خمره از دوی **ن** الخمره سرکین کاو الاخضر ج **د** الخمره
 نماز که در دوی سوره الحمد بخواند الخمره داغ یقال بغير خمره
 اشتراک داغ کرده الخمره اشتراک بخت بخت الخمره پرده الا
 و الخمره و یقال خمره ساقی خمره ساقی زفت کوش و بایک استخوان
 الخمره و الخمره زین خمره الخمره دوست الاخوان ج
 الخمره راف بنایت **د** الخمره پوست مار و پوست خایه ج
 نمی بود و تریزه بنایت الخمره آنکه انگین بد و بر و بند الخمره
 ج الخمره ناخن الخمره بزرگوار سخی الخمره بزرگوار و کوی و کله
 الخمره ج الخمره زین خمره الخمره بزرگوار و کوی و کله
 بید الخمره الخمره ج الخمره راه بر استاد الخمره درخت کایزه
 الواحده خمره **د** الخمره مومین که در استخوان پنی اشتراک
 کنند الخمره ج الخمره کجینه و تونک و کوزانوی بند درو
 دهن الخمرات و الخمرین ج الخمره در دکلوش الخمره بنوعیت
 جوبین که در پنی اشتراک کنند الاخمره ج الخمره بی سرخمر
 کوز بزرگ الخمره کوز که او را از شکم مادر پرورند آرد زنده
 الخمره آهویه که قوه گرفته بود **د** الخمره صندل ج
 الخمره ج الخمره فراخ سال الاخضر ج **د** الخمره سیاه
 دواة الخمره ج یقال ذهب دمه خمره مضرا ای بد راخن
 او دهن شد و یقال هذک خمره مضرا ای هنیام راخن و

الخضم يبارعنا الخصارم مهالهمج والخضم كروه بياروسك
 افسان الخطا كناه الاخطاءج الخطام مهالخطم الخطبنا
 الخطر دسه دويست اشتر الاخطارج الخطه انجاكه خطكشد
 تاكسي ديكر فرونياد ياينا تكد الخططج الخطي خري
 الخفاف پوشش الاخفيهج الخفج خايه كرت وملزبانك الخف
 سبك الخفة سبكي ل الخلاف آستين پراهن وپد سرخ و
 الخلاف ضد الوفاق ويقال جلست خلاف فلان اي بعده
 الخلال ام الاخلةج وخلال الشئ وسطه الخلب ناخن وپرده
 دل وپاره جكر الاخلابج ومنه قيل للرجل تحته النساء انه
 الخلب ساء الخلط آمزش وان تير كركر سته بود وراستي نديرد
 الاخلاطج الخلقه جافه خلعت وكونيد بهترين مال الخلعج
 الخلف پستان اشتر الاخلافج الخلفه دركاد وپوست دخت
 واپس آينه وشونده وشكستكي كم از ناكوارد الخلفج الخلفه
 صوره الخلقج والخلقه آفرينش الخلة نيام شمشير وآنچه بجاند از
 طعام در دندان الخللج الخلل والخلم دوست الاخلاء والاخلام
 ج والخلم جاي آهو وكوند الاخلامج الخلفي خليفتي م الخمار مقفه
 الخمرج الخمر خمر كوشك بنايت دانه ان اشتر بلده هند الخامر
 ج الخمر انكه دوزي اشتر باب آيد وسمه دونه انكه دوزيچم
 باب آيد الاخماسج والخمس ملك من ملوك اليمن الخمر كرك ودر

الاجماعج الخيزري خواره الخنابان مه دوسي بني الواحدة
 خنابة الخناق رسن كبدان خود كشد الخنار كرسكي سخت
 الخشعة اشتر بيارشير الخند يان مرحم بد الخند يان اسبغال
 كويند وخضى رانيز كويند وهوين الاضداد الخناذيرج الخنزير
 ريش كردن وخوك نر الخنزيرة خوك ماده الخنازيرج الخنصر
 اكشت كالوج الخناجرج الخنيز زن پير الخناطيرج الخنطارة
 زن كه بيار خند دوزي كند الخنطيل رعه كاودشتي الخناويل
 ج الخنوص مجه خوك الخنايصج الخواذ ان تب كه وقت
 ان نهانند كه كي آيد الخوان خوان نارسه الاخونة والخونج
 ي الخياريك ودر كزين والخياري معرب الخيار شمر خياريچنير
 الخياط سوزن ودر شتر رانيز كويند الاخياطج الخيزر كوياري
 ونوعي است از بوي خوش خيره الله وخيره كزيده خدي عتر
 وجل الخيزري كلي است الخيس والخيسة يشبه الاخياسج
 الخيط كله اشتر مرغ الخيفة ترس الخيفج الخيم خوي الخيمج
 كتاب الباب الال المفتوحة الداء ودر الاداءج
 رجل داء مرددي دردمند وداء الفيل علي كرساق بر آاسد
 ازان وداء العليب علي است كه موي بريزد از مردم وداء دوي
 دردي سخت الداب والداب خوي وكار الدابة جنبنده الداب
 ج ودابة الارض خوره الدابريس دوييس سم اسب وپير كه از

نشانه بکنده الدَّوَابُّج والدَّيْرُ الاصل الدَّيْرُ بسخورد الدَّوَابُّج
والدَّوَابُّج خربند هندی الدَّوَابُّج پستاد الدَّوَابُّج شمشیر
دیرینده نیک گرفته الدَّاجُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْحَاجَّ اَي الْغِلْمَانُ
الدَّاجِنُ کوسفند و مرغ دست آموز الدَّاجِنُ ج الدَّاجَةُ
بازی کودکان یقال الدَّيْنَادِحَةُ داحس نام اسپ است
معروف الدَّاحُوسُ کریشک الدَّواحِسُ ج الدَّاجُولُ دام
داجول الدَّواجِيلُ ج الدَّاخِرُ خوار الدَّاخِرُونَ ج الدَّاخِسُ
در دناخن الدَّاخِلُ در اینده الدَّاخِلُونَ ج ودَاخِلُ الْمَدِينَةِ
شهر الدَّاخِئَةُ دودان الدَّواخِنُ ج الدَّوْدَاءُ آخرب از ماه
الدَّارُ والدَّارَةُ سرای الدَّوْدُ والدَّيْرُ والدَّيْرَانُ والدَّوْدَةُ
ج و دار السلام سرای سلامت از آفات و دارُ الْمُقَامَةِ سرای لیسان
یعنی بهشت و دارُ الْهِجْرَةِ میندر رسول و دارُ الضَّرْبِ و دارُ التَّكَةِ
سرای درم زدن و دارُ التَّمَرِّجِ و دارُ السَّمَرِجَةِ سرای خراج و
دارُ الْمَرْضَى و دارُ الشَّفَا بِمَارِستان و دارُ الْمَدَاوَةِ خانه بود بجه
دران زای زخندی و اشارت کردندی و داران جاگرد ایندندی
و الدَّارُ مَا فِي مَنَزِلٍ معروف بن البَصْرَةِ والاحْسَاءُ و دارُ قُلُقُلٍ
معروف الدَّابُّونَ بن مغرب الدَّارَةُ سرای ماه و یک کزه و نگار کرد
الدَّارَاتُ ج الدَّارُ اشتر بسیار شیر الدَّارُجُ سَوْقُ دَارَةُ بَازَارِی
دوان الدَّارِصُ زن حایض الدَّارِصُ موزة سیاه دبانة الدَّوَارِصُ

منه الداروس

ج الدار صینی دایچینی الدایعُ ذره دار الداری بوی فروش
وانکه معقم در خانه پوشد الداریون ج الدایع خواننده
و دعا کنند الداعون والدُعای ج والدایع باقی شیر در پستان
الداعضة استخوان کرد بر سر زانو الداعض ج الدایع باز
دارند بلا و دهنه ماء دایق ابی ج سنده رجل دافع مری باد
مال الدان زن فرجه الدال ناز و داه بر الدالف انکه از پیری
بعضا رود و سیف دایق شمشیری که در نیام بنه ایستد الدالولا
دلالت الدالیب دلاب که بکا و کرد الد والی ج الداماء دریا
و سوراخ موش شی الدام ج یل دایع و دایم شی تاریک الدام
جراحت که بمغر سر رسد و آهن پس بالان اشتر الداملة الدامیه
الدامیه جراحت سر که خون ازان برود الداناق والدایق
شش حبه الدایق داود نام بغیر بیت عم الدای آن
شیر که بر سر آن پوستی بسته بود الدایه بیاوان الدایات ج الدای
بر الدایه سخی الدای ج الدای والدایه مهر کردن الدای الدایات
ج والدایه جای رحل از پشت اشتر الدایان شب و روز الدایره
م و دخی والدایرج الدایض ذره الدایم همیشه الدایم خرد
الواحدة دباة الدایب دبر الدایبون ج والدایب صندوق
که در زیر حصار نهند نقب الدایج دبا فروش و دیبا باف الدای
ج الدایس و شاب کر الدایع پوست پراوی الدایعون ج الدایب

نابيد بود از غریبی الله رک نان میده الله را مک ج الله ن
 خار و توب دین جامه خار کن الله روح باد کمزود بجهنم
 الله دورا شوق بسیار شری الله پراسپ که اندوز رفتن بی
 ریزد الله ریس جامه که سر الله رسان ج الله بن کیه ریزه
 خشک الله ریه آن حلقه که بدان نیره زن آلوده و آنکه
 صیاد پس آن پنهان شود چون اشتر می یابند آن که صید
 او را نه بیند تا او را نتراند از د الله لایح من الله ساسه مار
 که دینیر خاک پنهان شود الله دست دست جامه هم تار می و
 هم فاری ای چهار باش الله سوک ج و الله دست دست الله شج
 دست الله ساج ج الله سکره ده خرد الله ساک ج الله سم جرش
 الله سم جرش کن الله سمج لجا که سر بگردن بوند از اسب الله ساج
 ج الله سیمه العطا والطیعة خوف دین حوضی بن ع
 الله عاوه انکشت لا اله الا الله الله عاوه یلیدی الله عث
 اقل پماري الله عجاو شب بیت و هشم و عین دجاء سخت
 سیاه دعد نام زنیت الله عداغ مرد کوتاه الله عمر هیزم
 که بسیار و دکن الله عن زمین نرم الله عکسه دست بند
 بازی است الله عالج جوان نیکو و نبات که قوه گرفته باشد
 و جوال پر و کزک و خرو تار یکی و نام اسپ است الله عجو
 مهانی الدعوی ج الله عی حام زاده و الله عی به پیری گرفته

الادعیاج ج الله غاول الدایمه الله غده کلکی یقال
 دغری لاصقی ای ارضوا ولا تصافوا الله غفل بجهنم پیل
 الله غافل ج و یقال عیش و علی ای واسع الله غل پشه الادغال
 ج و الله غل خیانت یقال هو ذود دعوات و دغیات ای خلایق
 ردیه ف یاد فار زن بلیه کار کونید الله فاف دین زن
 و دغ کر الله فافون ج الله فتر کا غن بشته الله فافون ج الله فتر
 کندن الله فواف زن کندن بغل الله فف کا ه زن الله فف بملو الله ف
 م الله ففان هر دو سوی زن الله فوف ج من بملو اسب بود الوا حله
 دغه الله ففی نوعیت لنجامه الله فواف کو سفندی که سری
 بر پی کردن رسیده بود و درخت بزرگ و عقاب الله فوف
 اشتر که در میان اشتران بود و یوم دق رونی کرم داء
 دقین دردی سخت که در آن آن نداشت و بر دقین دقین بعضها
 الله فن ج ق الله قاری الا کا ذیب الله قاف ارد فرش الله قاف
 ج الله قد قه آواز سم سوز الله قس حویبه الله قعاء خاک نرم
 الله قمل ج ضعیف و خرا وید و سوزی و تیر کشی الا ققال و الله قال
 ج الله قوقه آخه بحان بدان نرم کندن الله قی منش زدی اشتراجه
 به شیر الله قیق ارد و شی دقین جیزی باریک الله قاف ج یقال
 ماله دقیقه و لا حلیله ای شاه و لا ناقة الله کا و ناقة که کوه
 ندارد و تل نرم الله کا و اشج الله ک شکسته الله کد کان دکه یاره

۷۶
کل حول دیک سالی تمام **ل** الله لاه دول والاولیوم الله لاه
والله لا والی والادیج الله لال ناز والی ایض الله لال عرضه
کنده والله لال ناه بر والی ایض الله لال لاه لال لال لال
الله لال یاس تخمین الله لال یاس بین الله لال لال لال لال
اشتر زفت وقوی الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال
در آسمان و دایره جل دلطاف و نافع دلطاف و اشتر یزید
قریه الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
ایستد الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
و مر دیر الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
نان که در دوغن و انکین کنند و خاک که باد از افاد ابرد
م الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
دیک بند الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
مرحوم نرم خور زمین نرم نافع دمشق اشتر یزید سک رو والی لال
آب چشم الادمع والی موعج والی قطره دمعه امراة دمعه
زنی زود اشک الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
باد و آسیا سک الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
دیم دویی زشت **ن** الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال
بیخیر و آنجه بیفتد جزا را ز اشتر که دران شغی بنود الله لال

بماری والی لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
ناکس الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
ج الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
بر کار و کل آسیا که دران دار الله لال لال لال لال لال لال
والله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
درخت بزرگ الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
که باز بندند الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
اشتر یزید و سخت الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال
الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
والله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
کرام الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
همیشه الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
آواز رعد و کور و باران و کوش **ه** الله لال لال لال لال لال
بدان فرد شود الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
مرحومه يقال ما دري اي الله لال لال لال لال لال لال لال
او الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال
خرد الله لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال لال

٧٧
زد الله حق شجرة الادهاق ج الدهل ياره شب الله هم عدد
بسيار الله هم ج الله هم ديك وكاوسياه وسرخ وكوسفند
نرخالص وشب ببيت هم ماه ويقال دهماء الناس اي جماعتهم
وكثر هم الله هم طعم نرم وخوش الدنيا موضع الله همج
بالجرك جوهه كالتهمرد الله همج ج الله هم اشتراك
شير الله هم ج ي الله يار خداوند دير ويقال ما بالدار يار
ولا ديتود اي احد الله ياص وامرأة دياضه روشن الله يان
باداس دهنه الله يوب سخن چين الله يايب ج الله يودو
الله يوحه ج تاريكي الله يايحج والله يايحج الله يان والله يولون
خوي الله يادن والله يادين ج الله يان معرب الله يايكاه
زاهد ترسيان الاديان والله يوهج الله ياي خداوند دير الله ينج
دينه الله يان ج الله يوق تابوت وطشت وخوان الله يلسق
ج الله ييم ج كرك ازسك وجه خوس وبوستان افروز الله ياسم
ج الله يسمه مورخره يقال جوع حيقوع كرسنه سخت الله يلم جيني
ان احيان واجاكه مورخره ايد ونام جاياكاي است وسختي الله ياس
كوماه الله ياس ج الله يوقه هميشكي وبيابان الله ياسم ج الله يان وام
ان بها جزري الله يون ج الله يان دين دار الله يوق بي رشك باب
اللال المعنوت ب الله ياكه وتر الواحد دباوه دباوه ناميت
بلفظ جايله جهار شنبه را الله ي خوسن و خوي الله يرس مردم

دانه

وان هم جز الادبار والله يوبج الله يسي مرسيه وهرجه بد وماند الله يسي
ج الله يله ياره ناظف الله ي ج الله يله ايله سياه وبرزك كبر ايل
يقال ما بالدار ياي اي احد ج الله يه والله جنة والله جود
الله يه تاريكي الله ي ج والله يه جاي كود انكين وخانه صيا
ج الله يه جنة كنده خيمه وركن كرجل كود الله يايحج ج
الله يان والله يان سياه ج الله يان تنك سال والله يان
والله يود والله يان ج الله يان مابو است در دياك غرق
شده مابو الله يان الله يان ايل مرغ وبنجشك كوي يقال
دخلة ودخيلة اي خاصته الله يان كمال الله يان ج الله يه
هرجه بر آتش افكند الله يان ج الله يان يورنر ونام جاياكاي
الله يان الله يان الله يان ج الله يان شفتالو
الله يان الشكيد يقال شيل دز ويلي كند الله يان كمال الله يان
الله يه خوي الله يان ج الله يه مرغيه ماشد كود الله ينج شك
كاوي الله يود رستن كاه دندان الله ياد ج الله يود كود ايل
الله ياد ج الله يدي در دي مي وركه وجزان الله يان
برزك الواحد ددة الله يان والله يان ج الله يان ساه برزك
ودوشن الله يادي ج ويقال دز يه اي خربة الله يان كود
ان شاد و ان الله يانك ج ج الله يان حبة سوداء ياكهاينو
فرازة الله يان ج الله يان موبيرن الله يان موبيرن كوناه وشت

داركوج

۷۹
 التي رُدج الدرس جامه كهنه الدرس بجبه كربه وان موش
 الدرسه ج الدرس زده وپيرهن زن الادرع والادراع و
 الدرس ج الدرس والرس اشتر برك والرس
 حريه الدرس نوعي است از جامه التي رقهنة نو شيار الدرس
 شير الدرس والدرهم والدرهم والدرهم ج الدرس ساره
 برك روشن الدرس ج الدرس تريك س الدرس سافوي
 ددو مچ اهنيز ورشته ليفين كه كشي بدن استوار كنند الدرس
 ج الدرس اسم آخه سر شيشه بدن استوار كنند ع الدرس عامه مهر و
 پايه ز الدرس والدرهم ج الدرس عامان دودواران جوب
 بر سر جابه كه جرخ بران كرد الواحد دعامه الدرس عمل ماده
 اشتر برك الدرس برك ريك الادعاص والدرعصه ج الدرس
 پايه ز الدرس عام الدرس دعوي بدو دوسب الدرس
 طعنه كنده ف الدرس زودر الدرس فان چاه انباشته الدرس
 ج الدرس بجه وپير وپير اشتر و آخه بدن كرم شون الدرس
 اشتر زودر والدرس خرمه الدرس والدرس احق
 ق الدرس والدرس قراره شلوار كشي بان والدرس قراره و حن
 جين و داهيه الدرس ج الدرس بماري باريك و خرمه خوشه
 كرفته و فراهم كوده الادق ج ويقال ماله دق ولاجل اي صغير
 ولاكبر ل الدرس اشتر زودر والدرس ج الدرس زده نم

و دوشن واحد و جمع دوشن يكسان بود يقال دوشن دلاص
 و ادري دلاص الدرس ناقة كه دندان وي بشده بودان پيري الدرس
 شير م الدرس مغز سر الاد مفرج الدرس آخه ديك بدن بند
 دوشن نام شهرت الدرس حريه سفيده و پير شير سفيده الدرس
 خاشه بر سر آب الدرس كينه و آخه سياه بود از نشان خانه الدرس
 ج ن الدرس والدرهم كونه الدرس عيد ترساين الدرس كياه
 دوشن و سياه يقال ابن عمه دينا اي قريبا ه الدرس برك و پياي
 الدرس اديم سرخ الدرس يلند الابن الدرس اليزج الدرس داهيه
 الدرس ج ي الدرس من الابل مشوب الى دياف و هو وضع
 بالجزيرة الدرس ديا الدرس والدرهم ج الدرس باجنان مردو
 دح الواحد دياجته الدرس خوبها الدرس ج وان زار ديار
 ياده زار ديم نقره ياصد اشتر الدرس ديو سرك الدرس
 ج الدرس خوشه خرمه الدرس الدرس خرمه و كناره ديان اسب
 الادياك والدريوك والدريوك الدرس قبيلة است الدرس باران
 شيار وزي الدرس الدرس كيش الاديان والدرس شمار و يادا
 و ياد شاي و فرمان برداري و خوي و قضا و حال الدرس الدرس
 ج الدرس جاي نشين ديران الدرس و ادري ج الدرس و ادري ج الدرس
 كتاب الدرس باب الدرس المفتوحة ا الدرس عيب الدرس
 تحت تشنه جنانكه لهاي وي خشك شده باشد انشكي الدرس

و ذات الشمال سوي دست چپ و ذات الصد و اندامها
و حاجتها و ذات الجنب در پهلو و ذات الرية در دشت
و ذات و ديقن سخي النارية باد الناريات ج الناقنة كناده
حلقوم الذاقن ج الذال كويل خريت الذال ان كرك الدم و اللان
عيب الذابل زده دراز دامن ج الذباح كوسفند كثر الذب
كاو و دشتي الذيب موي خرد الذيب الذكر الذباب ج
الذبيج و الذبيحة كوسفند كاردی و آنچه قران كنند به منا الذبايح
ج و الذبيح لقب اسمعيل پيغمبر و كويند كه ازان اسحق پيغمبر
عم الذبل اسبي باريك میان و كشف كه ازان انكشري سازند
ح الذخل كينه الذحول ج ر شاة ذراؤ كوسفندي تن سياه
و كوش سياه و سفيد الذراع ذن دو ك ريس يقال ملح ذراعي
و ذراعي عكي فيه و الذرب و الذربة تنزاي زباف و رجل ذرب
و امرأة ذربة تنزبان و بلند آواز و سيف ذرب شميري
بران الذرب درد معده الاذراب ج الذبياسخي الذريح
كو خاد و كويند او را نه بود و الذروح ايض الذريح ج الذر
مور خرد الواحدة ذرة الذرع ججه كا و دشتي الذرعان ج الذرع
سركن مرغ يقال بلغني ذرؤ من قول اي طرف الذرود داند
كه برجاي بر كنند الاذرة ج الذري كرك كرك سري الاذراء ج

الذريحة يشته الذرايح ج يقال موت ذريح مركي فاش الذريحة
الوسيلة و الذريحة آنچه صياد پس آن پنهان شود چون اشري
بامند آن ناميد را پنهان زده الذرايح ج ع الذعاذعة
كره الذعاذع ج امرأة ذعور ذني تر سنده ف الذفوبوي
خوش و ناخوش را پنهان كونه جعل ذفر مروي كنه بغل الذيف
سبك ف الذفن نخ الاذقان ج الذقنا و ذن دراز بريك الذقن
اشري كه سر خود را مي چيناند در رفتن الذكا و زاد الذكر نينه
انه جنبي الذكور و الذكوة و الذكران و الذكارة ج و الذكوعيت
مر الذكور و الذكيرة و الذكران فولاد قلب ذكي دلي تيز
الذلافة كشادي زبان يقال ذلق طلق و ذلق طلق و ذلق
طلق كشادي زبان و رجل ذلق و ذلق مروي سبك زبان و
هوذا سخن و الذلق تنزاي زبان و كه كاه محو را نيمان بكوه الاذلا
ج الذاقة سر زبان الذلول دام الذل ل ج الذليل خوار و نرم
الاذلة و الاذلاء و الذل ل ج م الذما و باق جان الذمة جاه الذك
آب الذمام ج الذمير و الذمير مروي دلي الذمير مروي جوب تنك بود
الذم ج و رجل ذم اي مذموم ن الذنا ان زن كه حيض اند
بيرد الذنب كناه الذنوب ج الذنب دنبال چشم و دم اسب و
اشتر و جزان الاذنان ج و ذنب السرجان بام بالا الذنات م
حقير الذنان نبات الذنوب اسب دراز دم و كوش مردم

ودلو بر آب و نیاده الاذنبه والذنب ج الذنبین آب بینی
 جون تک بود الذنب ج ذوالدرخام خویشاوندان باشد
 ذوات الحماز اسب واشتر و خر ذوات الخف اشتر ذوات الخلف
 کاو و کوسفند و آه و ذوات الخلب مرغان و ددان الذراع
 شکها و شراب لا واحد لها و قیل واحد هاذراع الذراع چاشنی
 الذراع چاشنی که الذوب انکین خالص الذوبان کدازش
 الذود از سه اشتر تاده اشتر الاذ و اذج الذوق تیز نای زبان
 الذهب زرد الاذهب والذهب ج والذهب زرده غایه
 مرغ و پمانه است بر عین و بجل ذهب مروی که زینند حیران
 شود الذیال مر دراز و نیال و جزان الذیال زهراد
 و جزو الذیال ج الذیل دامن الاذیال ج الذیم عیب باب
 الذال المضمومة الذیال مکی و تیز نای شمیر الاذنبه والذنبان
 ج و ذباب العیز مر که جسم و ذهاب کوی است بمکه الذیال باح سکا
 انکشتان و در دکل و الذیال ایض الذیال و الذیال بلیته الذیال
 ج الذیال بنایت سرج الذیال ذخیره الذیال سیدی که
 بید آید درد و پای سر الذیال ازین الذیال کور خاد و
 الذیال ایض الذیال ج الذیال سوك الذیال سر کوبان اشتر
 و بالا و سر کوه الذیال الذیال و فیضان الذیال والذیال
 ج الذیال زهر کشنده الذیال ترس الذیال علوق طرخون نبات

ذفاقه نام شاعری است ک ذکا نامیت آفتاب و الذیال یاد کا
 و سیف ذکر شمیر بران الذیال تیزی شمیر الذیال ج الذیال
 میزم آتش انکیر الذیال ج الذیال والذیال بن دامن
 الذیال ج الذیال خوار ی الذیال نامی دم خروس و آن
 هر مرغی الذیال آب بینی جون تک بود الذیال ج الذیال
 به الذیال کیسو و علاقه و دسه شمیر الذیال و اب ج یقال
 فلان ذو کذا ای صاحب ذو الکفل لقب پیغمبر است عم و ذو
 النون لقب یونس پیغمبر عم و ذو النون لقب عثمان و ذو
 الجناحین لقب جعفر ابوطالب و ذو النقات لقب عبدالله
 ذهب راسی و ذو الشهادتین خزیمه ثابت که پیغمبر عم کو ای او
 بد و قبول کرد و ذو القلین ایشان که با پیغمبر بد و قبله نماز
 کردند و ذو المهرتین ایشان که دو بجهه کردند یکی بجبهه و دیگر
 بمدینه و ذو البیتین شیخ و ذو الاجاع کرک و ذو البیتین آن
 مار که دو خط سیاه دارد و ذو البطن حدث مردم ذو النایت
 کرک را و ذیان العرب در دان عرب ذو النون بنایت ذاین
 ج الذیال پاره شب الذیال اسب نیک رو و ذیلول نام
 مردیت باب الذیال الکسوره الذیال داغ که بر خلق اشتر
 نهند الذیال بنیشت الذیال بویج الذیال کوسفند کشتی الذیال
 ارش و داغ که بر دست اشتر نهند الاذیال ج والذیال نام تریست

ذیال المضمومة
 الذیال مکی و تیز نای
 شمیر الاذنبه والذنبان
 ج و ذباب العیز مر که
 جسم و ذهاب کوی است
 بمکه الذیال باح سکا
 انکشتان و در دکل و
 الذیال ایض الذیال و
 الذیال بلیته الذیال
 ج الذیال بنایت سرج
 الذیال ذخیره الذیال
 سیدی که بید آید درد
 و پای سر الذیال ازین
 الذیال کور خاد و
 الذیال ایض الذیال ج
 الذیال سوك الذیال سر
 کوبان اشتر و بالا و
 سر کوه الذیال الذیال
 و فیضان الذیال والذیال
 ج الذیال زهر کشنده
 الذیال ترس الذیال
 علوق طرخون نبات

از منزلها ماه الن دغان دوساره است الذ ربه بندن آواز
الذ وه سرهم وذرکوهان وذرکوه الذی ج یقال قتل
فی ذروه اذ اخذ عه الذ یخ لعه فی الذروج الذ عبله
والذ عبله اشترسبک دو والن غالب ج ف الذ فاف اب
انذک الاذ فتهج الذ فر اشترقوی الذ فری انجاکه زیروشی
بدان رسد اذ کردن و پس کردن اشتر الذ فرانات والذ فرای
ج ک الذ کوئید و دجی و آذنه و بزیکواری و برتری یقال
کم الذ کوه من ولذک ای الن کوذ الذ کری پندل الذ ل نری
الذ لته خواری م یقال فلان یحی ماره فلان نام پندل خور
نکاه میدارد الذ مر والن مؤرمه حیدر الاذ فاج الذ مته زینهار
صحره الذ مام ج والن م ج الاذ مته ج الذ می زینهار ج الذ یه
کرک الذ یاب ج والن دیان والاذ و ب ج الذ یته کرک ماده
وکنادکی میان پالان وزین الذ یخ کفتارن الاذ فاج والذ یته
ج کتاب الارباب الراء للفتوحه ا الراء کته خرد الراء
کاسه بند الراء ب ج الرأس سرفروش الرأسون ج الراءون
کمای الراء شوی مادر الراءون ج الراءه زف پله الراءات
والراء ب ج الراءجه سودمند رجل رابط الجاش مردی قوی
دل الراءج جهارم الراءیه بالا الراءی ج الراءکله اشترکه کوی
برپای بند دارد الراءج انکه بانذکی عطاخ شود و شود الراءجه

اسمخوان

استخوان میان این بند تا آن بند از انگشتان محرم الرّواحب ج
 دهنم راج ددی تمام الرّاجفة نفخة تختین الرّاجل بیاده الرّجل
 والرّجال والرّجل والرّجالة والرّجلیج الرّاجلة کوسفند
 که شبان کالّاخود بروند الرّاجی امید دارنده الرّاح می و یوم
 راح روزی بادنک الرّاحة تسلی و کف دست الرّاح والرّاحات
 ج الرّاحلة اشتر مسافر و هاده دین یکسان بود الرّواجل
 الرّاحم مهربان الرّاحون ج الرّادین ز فروداد الضعی جاشت
 کاه فراخ الرّادة زن جوان نیکو الرّادة زن همسایه پریس و راه
 نرم و يقال هذا امر لا رادة له ای لا فایده له الرّادفة نفخة
 بازپین الرّادین زعفران الرّادعرتک الرّانح والّادیم
 اشتر که نتواند جنید از نزاری الوارق روزی دهنده الرّازقی
 جامه کتان الرّایانج بانگ رانیه الرّاس سر الارؤس والرؤس
 ج والرّاس الجماعه من قول الشاعر برأس من بنی حشم بن بکر
 ورأس القنطرة سر کوه شاة رأساء کوسفندی سر سایه و بن
 سفید الرّاسخ کوه پنج آرد والرّاسی والرّاسیة ایض الرّاسخ والرّاسی
 والرّاسیات الرّاسلان دورک است الله کف دست الرّاسم
 راه الرّواسم ج الرّاسن سوسن کوهی ریح رأس نیزه نرم
 و طایر داش مرغی بسیار بر الرّاسخ بجّه اشتر که فرادتن آده
 بود الرّواسخ ج جدّه راسخه سیوی آب تلایند الرّاشد پوره

۸۳
 راست الراشد ونج الراشن شاکردانه وکونید که طیفلی
 الراشن ج الراشی بر شیشه ای بچند در روغن نشسته ^{صد} الرا
 باسان الرصد ج الراضع بجه شیر خواره الرضع والرضع
 ج الراضعة دختر شیر خواره و دندان شیر الراضع ج الراضع
 بخیل الراضي خشود الراضون ج الراضیه پسندید الراعب
 سئل که وادی بر کند الراعب ج الراعبی نوعیت از
 کبوتر الراعبه ابر یا رعد الراعب ج الراعب پی پی که روا
 ج الراعبی احمد الراعبه سگی که در بین جاه افکند تا جاه کن
 بر آن نشیند الراعبول دام کوه خوار الراعبیل ج الراعبی ثیان
 الرعاء والرعاة والرعیان ج الراوف مهربان الرافة والرافة
 مهربانی الرافة فرور الرافدان دجله و فرات ابل رافضة
 ورفض اشتراقی بر کنده الرافع بر دارنده و بلند کسند ابل
 رافعة اشتراقی که هر دو زیاب آینه الراقد خواب کننده
 الرقودج الراقنة نند نیکو ندم اندام الراقد خم بر قمر کرده
 الراقد ج الراقول رسن که بیان به خرابین شوند الراقی
 افسون کر الراقون ج الراكب استوسول الراكب ج الراكب آب
 استاده الراكب ج الراكس کاو که در پیش کله دود و کاو کاو
 نیز کونید الراكس ج الراكع پشت خم دهند الراكعون والركوع
 والركع ج الرال بجه اشتراخ و لاشی رالة الراخ نیزه دار

و نیزه

و نیزه زنده و او سر و آود الراسته باد که اثر را بوشد الراسات
 ج الراك خیاات مشک نوع است از بوی خوش الراك ج
 الراكوز دیا الرامی تیر انداز الراج الراكان رعین الراخ کوز
 هندی الراقة کناه الیه که با سویی زمین دارد الراوق بالوله
 الراوق ج الراوول دندان افرونی و آب دهن ستور الراویل
 ج الراوی دوا یه کسند الراوفن والرواة ج الراویة اشترا
 آب کش الراویاج الراهب زاهد ترسایان الرهبان ج
 الراهبنة ج الراهط سوزاخ موش دشمنی الراهط ج
 الراهن کویکنده الراهنون ج والراهن المنزول و شئی را هن
 ای مقيم دائم الراي م اللدراي ج الراكب است الراكبة
 علم الرايات ج الرايح باران شبانگاهي الرايح ج الرايحة
 بوی خوش و ناخوش را نیز کونید الرايح ج الراكب یک وجوب
 آسوست الراو ج الرايض اسب آموز الرايضون والرواض
 والراضة ج الراكم اشتراک بجه دیکری آموخته بود **الرباب**
 م و بر که دیارده ابر دیکر آموخته بود الواحدة ربابة الرباخ
 سود البرج ایض الارباج ج والرباخ دوشه کالسور یجب منه
 الكافور يقال کافور رباجی عند النسبة الرباعی اسب و کاو
 و کوسفند چهار ساله و اشتراش سنه و در هفتم شده الرباع
 والربع والرابعان ج الرباعیات چهار دندان که از پس ثنایا بود

الرباعية لكي الرباعي خدای شناس الربانون ج الرباوة
زمین بر بالا والربی ایض الربی والربی والربی ج الرب
خداوند وپروردگار وبارالارباب والربوب ج والربوب الو
کوسفند سفید سیاه که کمر سرخ دارد ای ران الربی بشم
که بدان قطران برشته اند الربی بجه کادشتی ولبس له
واحد من لفظه الربی باروی شهر الربی کرد کرد شهر دود
محم و فرزند تراناف ورسن که بر بالان بندند ورنه با نیز کوند
الارباض ج الربی سرای الرباع والربوع والارباع ج
والربیع والربعة مرنه دراز ورنه کوتاه ای دهر وکن ک
امراة ربعة الربعات ج على غير قياس الربعة بوي دان الربا
ج الربعة كشادي که میان دیک پایه بود الربی که دران
وقت روید که در می خنک شود والربی والانی ربلة بتره و
الربلة گوشت اندرون دان محرم ورنه کادشتی الربلات ج
الربل بسیار گوشت الربوعت دمه الربوض درخت بزرگ
وقرية الربوض دهی فراخ الربیة بدو بان الربیاج الربی
پسرنه الاطاب ج الربیة دایه الربیة دایه الربیة کله کوسفند
الربیة لما یربط من الدواب الربیع بهار وباران بهاری والربیع
جوی خرد وچاریک الاربعاء ج بیع الاول وبيع الاخر وماه اند
الربیة سک که بدان زود آید و خود که بر سرهند الربیة

رباعی بته الربیة کاجی الربیة فری الربی بالکذمان
انکلت سببه و میانی بود و يقال فی عبثه ربی ای شدة الربی
خوک نالربوت ج والربیة للتطویر الیه من فضله وجمع الربوت
و يقال فلان من ربوت البلد ای من افاضلهم الربی در بزرگ
الربوتیة اندام قهر رنک دندان کشاده و دانت الربی دختی
دبا دبه الربیة رسته که بر انکشت بندند تا بدان چهری یاد
آید الربیام ج الربی جامه بدالربا ج الربی کالابرهم نه
والربیة ایض شاة رنما کوسفند سر بنی سیاه الربیة سرک
و کوند سببه والربیة سببی اندام الربیة ج الربیة دوع
وشر برهم دوشیده ج الربی کانه آسمان الاربعاء ج الرباء
امید ناکه رجا بزرگ کومان الربیة محرم ضعیف ماده
میش لاغر ورسن بازی کر الربیة نالربی بزرگ سر بنی الربی ج
الرباس اشتریا نلک کسند الربیة دبا رجب ماه بزرگوار
ارباب ج الربیة رجب و شعبان الربیة ان لشکر کرمی جنبه
دیده تواند رفت از انبوی الربیة شکر کوتاه و در دپای
اشتر الربی بآنک نخت الربیة بآنک رعد الربی بآنک
و آب کورد دشت الربیة ج الرجل ج الرجل والارجل
ج الرجلات ج شکر رجل ورجل موی نه نلکین و نه شیو میان
این وان الرجل کوسفندی یک پای سفید و زمین نخت الرجلان

بياده الرجلة زن الرجلان ج الرجلان ساره كه انداخته
به يوان الرجوم ج الرجوم سنك بهم نهاده الرجام ج الرجوم
كود الارجام ج الرجوع سركين سوده وثوب رجيع جامه زنك
وكوده الرجل اسب كه بنسايه الرجيم زنده از درگاه خدای تعالی
الرجين جلك يعني دو ك مران الرجاء كاسه فراخ وقدم
رجاء قديم هوار الرجاء جامه شوي الرجال انكه بالان
اشترى فرش الرجيب فراخ رجبه المسجده فراخ ناي مسجد
الرجيب والرجبات والرجاب ج قدم رجاء قديم فراخ الرجل
بالان اشترى با جمله آنها الارجل والرجال ج والرجل رخت
سافروند كاه والرجل نجم كاسه بران نهند الرجال ج الرجال
كوسفند سياه پشت الرجل ج الرجيم زه دان الارحام ج والرجم
خوشا وندى يقال ينهارحم اي قرابة الرجمان بخشايده وندى
دهنده الرحمة والرحموت مهرباني الرجل اشترى الرجل
ج الرجوم ان زنت كرمش در كند وناقده رايند كويند الرجوم
ج الرجاسك آسا و بر اشترى الرجبان دوالرحى والارحام ج الاحبة
رج ويقال رجاء ورجاء اسراده والرجاء زمر كره وكلة اشترى ونام
جايا كه هست ويقال رعى للقوم مهربان ورجاء الحبيب جك
جاي الرجيب فراخ وفراخ شك رايند كويند الرجيب ج الرجيق
شراب وند ونام شراب است ديهت الرجل اشترى الرجيم

مهران الرجاء ج يقال هم في عيش رجاخ وهو الواسع الرخص
نناز پرورده لهم رخص كوشتي نازك ورخص ايضاً رخصه
دستي نرم بحين رخص تنك سست الرجل يرمه ماده الرجال ج
شاه رجاء كوسفندى سرفند وند سياه الرخمة كوكس للرجم
ج الرخص از ان الرجيم نرم اولد الرداء سنك الردى
ج الرداء زن برك سرن الرداء ج وكيتبه رداء لشكر بيار
سوار يقال شئ رد اي ردى ويقال في لسانه رد اي خسته
وفي وجهه رد اي قبح مع شئ من الرجال يقال ما اردى اين
ردى اي ذهب نداهم كه كجاشد الردع خوب يقال ركب
ردعه اذا مات الردعه كل تنك الردع والرداع ج الردم ديوار
الردم ج الردن خرو كويند آن پوست كه با بجه پرون آيد
دد وقت زادن الرده كوايب ديكوه والرداه والرداه
ج الردى بد الردع اعنى الردى انكه از پس بر نيند و
ساره است از پس شرايع الردم جامه پوست الرداء
بادان خرد قطره الردخ الردل هم ناكس الارذال ج يقال رجل
ندل ابلع والردخل والرداع ج جفته ردم وردم كاسه
كه بر شود ان پري الردم ج الردية اشترى لغير الرداء ج
الردان بروج فروش الردان ج الرداق دوزي دهنده
الردان زنده است والردان ايضاً الردن ج الردق رسته

الوزادقج الرزة رمن در الرزع الوحل الرزة بانك
شیر و بعد الرزن جنر آب دركوه الرزن الرزم
آواز شیر الرزیه مصیبت الرزایاج **ر** الرشق رسته
الرساقج الرشاء زن نازك سرین الرش جاه الرس
والرئاسج والرئ ابتداء تب والرئیس ایض والرئیس
باقی یما دی درین شعر رسل موی فرد هشته و معی
رسل اشتی خوش رو والرئم نشان الرئوم والرئمج
والرئم نهاده سرای الارئم والرئومج الرئم الارئانج
الرئوب شمیر که بر خم کاه دیو فرد شود الرئبج الرئوة
آهنک سر دست الرسوات والرئاعج الرئول پیغمبر نهاده
الرئلج ناقه رئوم ناقه که زمین نشان شود از پای وی
از دقتن تحت الرئیل هم **ر** الرشا آیه و الرساعج
کود رشاع کونده آب تلایه الرشاد سندان الرشائی
آنج میبند از خون الرشاشه یکی الرشاش کوشت جرب
الرشاشه کلاب زن و زم روی که کج بران بر دیوار زنند
الرشاش کو سیداد و شواء رشاش نصبت ماؤه الرش
باران اندک الرشاشج الرشف باقی آب که درین خوش
بماند امرأة رشوف زنی خوش بوی دهن الرشج جاه
اندک آب الرشجج الرشم اول نبات که بدید آید الرشید

الرم

راست تقدیر و له غای و بد راه راست الرشید رشته
الرشق کثیده بالا الرصاد راه وان الرصاص الریز
الرصاص والرصاصی الریز کر الرصاع زن لاغر سرین
الرصد اول باران الواحدة رصدة الرصد کیه اندک
الرصراحه زمین تحت الرصف سنک بهم نهاده الوا
رصفة والرصفة بی که بیچند الرصافج الرصوف زن
تنک اندام الرصفج الرصول نوعیست انکامه الرصفة
دوال بافته و کره عنان برقها و اسب الرصایعج الرصیف
جمر و عمل رصیف کاری حکم **ر** الرضاض سنک بیره
خرد الواحدة رضاضة و امرأة رضاضة بسیار کوشت الرضاضة
سیداک الرضخه لفته و در شیر آغشته الرصفة سنک تافته
الرصفج والرصفة کرمه باغ دانو الرصفاتج الرصفة
سنک بزرگ الرضامج الرضوعة کوسفند بشیر رضوی نام
کوپی است الرضیع کودک شوخواره الرضع والرضاعج
الرضیعة دختر شیرخواره والرضایعج الرصیف کوشت بر
سنک بریان کرده الرضافج الرصفة سنک بزرگ الرضم والرضم
ج الرضی پندیده **ر** الرطب تر الرطابج الرطبة سیت تر
الرطل نیم الارطالج و علام رطل غلای نازک الرطوب و
الرطبی والرطیط الحق **ر** الرعاع بد دل و سفله الرعاع بشم

٨٧
 زكین الرعش كالجرج الرعشة ريش خروه الوعشات
 الرعاش ج الرعشة زيركوشي الرعاش ج الرعد تند وكوند
 فرشته است كه ابرامی داند الرعود ج الرعش انكه
 می لرزد الرعلاء كوسفند درازكوش الرعلة كله اسب
 والرعل ایض الرعاع ج والرعلة اشتر مخ وخراء خشك
 الرعاع ج الرعش تندی كه از كوه بیرون خاسته بود
 الرعون والرعان ج الرعناء زن خویله الرعوم كوسفندی
 كه آب بینی ادهی بود از نادی سنام رعیب كوسفندی
 فیه الرعیق بانك قضیب اسب الرعیه زبردست الرعایا
 ج رغاب زمیزرم الرعام جاه ريك امیر الرغام كف شير
 والرغوة ایض الرغی الرغد عیش فراخ الرغوث اسب
 وكوسفند كه بجه را شرمید من الرغاش ج يقال اكل اللدوا
 والرغوث بجی یلنك ناقة رغووا اشتری سیار بانك الرغیب
 فراخ شك يقال قرش رعیب وحوض رعیب الرغیبه عطار
 سیار رعیش رعید عیش خوش الرغیلة آدیله و مسكه
 الرغیفة طعام كه زایسانند الرغیف كرده الارغفة
 والرغف والرغفان ج ف الرقاء رفوكر الرقاعیه والرقاء
 فراخی الرقت القیق من القول وهو القناع الرقت قدح خود
 الارقاء ج الرقعة شاد بوان و مرغزار ودامن زده الرقوف

والرقاص ج الرقص اشتر بر كنند والرقص باقی آب در
 شك الرقع اعراب دبیش الرقع بن بعل و بن ران تا
 بزهار الارقاغ ج الرقام و رقه الرقوف ج الرققاء كوسفند
 كه سوراخ پستانش بسته بود الرقل الحق الرقلاء نخی كه نیکو
 نبود در جامه در حال رقتن الرقود اشتر كه بیک دوشیدن
 قدح بر كنند الرقت ج الرقیع بر دارنده و بلند كنند الرقیق
 یاز و همراه و جرب دست و پا كنند الرققاء ج يقال رقیق
 قفیق ای موافق ف الرقاء امنون كر الرقاعة بارز كانی
 الرقاجی بان كان الرقاص پای كوبه الرقاغ مربع دوز الرقا
 زمیزرم ی ريك الرقام رقم كنند الرقبة كردن الرقب و
 الرقیات والرقاب ج ورقبة الشهر مجری مائه و الجمع الرقاب
 و تجل رقباتی مری برك كردن الرقة علة مابین النقیین
 الرقاق كوراب امراء رقاقة نخی كه كوی كه آب بهر رود از
 روی وی از نیکویی الرقشائو مار بنقطه ها و كوسفند بنقطه ها و
 سفید و آنچه اشترمت از كلور برادر چون شخی الرقطاء كوسفند
 سیاه سفید الرقی پوست كه بران نویسد و كفش بزرگ الرقوق
 ج الرقعة خابن دراز الرقل والرقال ج الرقم نشان الارقام
 ج الرقم سخی الرقم جنبی است از جامه الرقمان هر دو سوی
 رده الواحدة رقة الرقة مرغزار الرقوب ان اشتر كه آب

نخورد تا اشتران دیگر آتش خورند فراتر نیایند و آن از کوشش
 باشد الرقب ج وامرأة رقوب زنی که کودکش فراتر نیاید
 الرقون حنا و کوبند زعفران الرقان ج الرقب نگاه بان
 الرقباء ج والرقب یتیم قمار و نوعیست از بار الرقیات
 والرقب ج الرقیع آسمان الارقع ج الرقیق بند الارقاء
 ج والرقیق تنک و شمشیر تنک را نیز کوبند الرقیم نام و آن
 تحت که نبشته بود بران نامها و اصحاب کهن و کوبند که
 رقیم آن بود است که در آن بود کهن الرقیمه زن خردمند
 الرکاب مصحف کو الرکب زمار الارکاب ج الرکانه
 اشتر که نشسته باشد الرکوب والرکوبه ایمن الرکاب ج
 الرک فرخی در سرای الرک رکته زن بزرگ سرین و بان
 الرکضه جبرئیل و جاه زمزم الرکعه م الرکعات ج طریق
 رکوب دبی کوبیده الرکوه م الرکاو ج الرکوستیه دین
 بین النصارى والصائبین الرکب بره و کوبند جوی رد
 الرکب ج الرکب ست دای الرکاب ج الرکین خردمند
 بارای و سگ الرکبه جاه الرکاب ج م نجه رما و میشی سپید
 لب الرکاخ نیزه کو الرکاخون ج الرکاخ کثر و يقال فلان
 علیهم الرکادای فلان مهان دارست الرکاده هلاکی و يقال
 عام الرکاده سالی که هلاک شوند بدان مال و مردمان الرکانه

کوهی

کوهی که موج می زند از بنوی الواعه آنجا که می چمد
 انیش سر و بر مجم را نیز کوبند الرقال بودیا کو الرثم باقی
 شیر دستان اشتر الارماث ج الرمته سه پایه الرکات والارماث
 ج الرمد و در چشم الارماث ج الرمام درختی است الوحده
 زمرامه الرمس خاک کوبد الارماس ج الرمس یک چشم الرمضا
 یک نرم و زمین کرم و نافه بهاسمیت رمضان شهر رمضان
 ماه روزه الرمضان ج الارمضا ج الرمق رعد و باقی
 جان الارماق ج الرمکه اسپ مادیان پاری الارماک والرماک
 ج الرمل باران اندک الارمال ج الرمل یک الرمال ج الرماله
 کوسفند پای سفید رمله نام زنی است الرموج ستور لک
 زن الرمیضه ستره نیز الریم اخوان دیزله الرام الرمی میخ
 بزرگ قطره آب کبر در دشت الارمیث ج الرمیثه هر چه یتر
 بران زند الرمایا ج الرمد عود و مورد الرمد ج الرمد
 لاله الرنق آب تهر الرنق بانک مکان وزن مصیبت رسیده
 الروح پس از نماز پیشین الرواس سرفروش الروافد جوبها
 که بر پشت جوب پوشش دهند الواحه رافده الروافد
 که بایرونش الواحه را میشته الرقت سرکین ستور الرقت
 ج الرقته سرخی مردم الرقت ج الروح آسانی و بخشایش و
 بوی خوش و نیم باد قشعه روحاء کاسه جرب الروحانیون

فرشتگان و پریان الواحده روحانی الروضه م الروضه
آن چرخ که زربدان دوشن کنند و الروضه م و الروضه
مهر م الروضه م الروضه م غزاد الروضه و الروضه
ج الروضه م ج و الروضه م باقی آب که در حوض جامد است
الروضه م الروضه م و کادزار الروضه م و اسپ یزدل
و لا یوصف به الا کذا الروضه م و الروضه م و الروضه م
سوی سنو الارواق ج الروضه م اول مهر چرخ الروضه م آب
شمس و دوشن الشیخ دوشن جاشگاه دوشن کل شئی اوله
الروضه م زن جوان شکو الروضه م کوسفند که هر که بد و بکند
جامه و بلبه الروضه م ج الروضه م حرف آخر بیت الروضه
الحاجه **هـ** الروضه م و بیابان الروضه م استخوان تنک بر سینه
الروضه م ج الروضه م و اوراد الروضه م و ج الروضه م
غزاد و تیر بزرگ و بیکان تنک الروضه م ج الروضه م و تیر
کاری الروضه م ج الروضه م و الروضه م ج الروضه م ج الروضه م
مهر م و الروضه م و الروضه م و الروضه م و الروضه م
پیشم ای ارده الروضه م آب که در رسم سوراخ الروضه م کرده
و دوده و آن پوست که زنان عرب در پوشند چون حایض باشند
الارضه م ج و جبهه دهل روی بیا کوشش الروضه م و الروضه م
و الروضه م ج الروضه م ج الروضه م ج و جبهه فراج و جبهه فراج و جبهه

جای آب و کشادگی میان دو کوه و کشادگی غایت و الروضه
السکن الروضه م و الروضه م و الروضه م و الروضه م و الروضه م
فربه الروضه م کندم بشیر بخته الروضه م و الروضه م و الروضه م
و بیکان که نه او بقیصه نزدیک بود و بیکان تنک و الروضه م
الخفیف الروضه م خراب آورده الروضه م و الروضه م و الروضه م
الروضه م ج الروضه م کوه دکان **ی** الروضه م و الروضه م و الروضه م
خوش ساق ریا ساقی میراب و عضد ریا بازوی بسیار
کوشش الروضه م ج الروضه م و الروضه م و الروضه م و الروضه م
کننده و خواب کنند و هومنه الاصداد و بیدار و سپهر
و نام رودی است يقال و جبهه ریان روی آب دار الروضه
لکان و جابه و ریب المنون و ریب الزمان و ریب روزگار الروضه م
سپهر غم و روی يقال خرجت اقلب ریحان الله ای رزقه
و یوم ریح روی خوش الی ریحندی که از کوه بیرون خاست
بود الاریاد و الروضه م ج الروضه م و الروضه م و الروضه م و الروضه م
کوه نااموخته الروضه م و الروضه م و الروضه م و الروضه م و الروضه م
بخته بود و الروضه م ج الروضه م و الروضه م و الروضه م و الروضه م
اول جوی و رجل ریح ای علی الروضه م ج الروضه م و الروضه م و الروضه م
از اشتر بر آید که فتمه کنند و يقال بی یوم من النهار و بی الساعه
الطوبیة الروضه م ج زعفران الی سرقوم الروضه م ج و

باب الرء المضمومة **ج** الرياح كبي مائه الرياح **ج** رياح جهاد
جهاد الريان ناخده اي مهر ملاحان ويقال افعل ذلك
الامر بيان ذلك اي باوله ويقال اخذه بريانه اي كله الرب
مي بخته الربوب والرياب **ج** الرج اشتراكه دواقل نتاج زايد
ومعيت ماستد زاغ الرب كوه شير الريان **ج** الربض زن
ديان شهر الارياض **ج** الربيع جهار يك غنجة كريس نكر بركيد
والربيع جهار يك ويرينو الارياض **ج** الربيع مثل البرج الارياض والربيع
ج شاة ربي كوسفندي كه نوزاده بود الرباب **ج** ربي نامي است
جمادي الاخرة والربوبية خدائي الربية نوعيت از حركه
الرب **ج** **ج** الربية بايه الرب **ج** الربلاء والريلاء ديك **ج**
الرجبة سك بزمك سخت ودام كرك وشتوان الرجاء **ج**
الرجبية خراب بن كيك الرجبيات **ج** الرجعان جواب الرجلة
بيادي يقال حمل الله رجلك خدائي تراكوي دهاد الرجعة
جاي كفتار وسك بزمك الرجاء **ج** الرجولة مردي **ج** الرجا
فراخي الرجب **ج** الرضا وخوي تب يقال يعير ذو رجلة
اشترى قوي الرحم مهابي **ج** الرخاء بادرم الرخامي بايت
الرخام سك سنونم الرخ **ج** الرخاخ **ج** الرخص ارياني
نرخ الرخصة كارخوين فراكداشتن الرخص **ج** **ج** الرذاع
دردانها الردام صوت اسفل اللسان الرذن بن آستين

الاردان **ج** الرديني ينزه است منسوب بردينه وهي امراة
الردينيات **ج** الرذالة بد **ج** الرذاق دوتا الرذايق **ج**
الرذ والريز برح الرذ مصيب الارزاع **ج** **ج** الرشق و
الرشد اق دوتا الرشايق والرسايق **ج** الرشح بند دست
الارشاغ **ج** الرسل كينز كخر **ج** **ج** الرصدة افزا رخانه صياد
الرصة كلاه خرد **ج** الرضا اب دهن الرضب **ج** **ج** الرطب
خرا و تر الواحد رطبة الرطب كياه تر الارطاب والارطاب **ج**
الرطوبة **ج** **ج** الرعاف خون بني الارعفة **ج** والرغف **ج**
الرغاف بانك قضيب اسب الرغاب آب يني مرحم جون ستر
بود وآب يني كوسفند الرغب **ج** الرغب ترس الرغوب بد
دل ست الرغوبة زن تمام بالاسفيد الرغائب **ج** الرغف **ج**
كودك برياليله الرغاف **ج** الرغط سوراخ تير الارغاطح الرغيد
كف غلغ **ج** الرغاء بانك اشتر الرغاهي دي يني وجكر كوشه
الرغاة كف شير الرغاء بن پستان الرغنا وان دو ركاست
كه شير دهن در پستان الرغاء يكي الرغل سلمه كياهي است الرغم
آرد آله جامه **ج** الرقات استخوان ريزيله الرقت **ج** يقال في
صوته دفاعة اي دفعة الرقة كاه الرقصة فرصة الرقع
خاد ناخن الارقاغ **ج** الرقعة كادوان الرقيق والرفاق والارفاق
ج الرفاض زعيمه ملك يود **ج** **ج** الرقاد خواب دراز الرق **ج**

٩١
 الرُقَّاقُ نَانُ تَكُ الرُقُوجُ الرُقْعَةُ نَامَةٌ خَرْدٌ وَبَارَةٌ كَدَرٌ
 جَامَةٌ زَنْدٌ الرِقَاعُ جُ رُقْعَةُ الشَّطْرِجِ نَطْحٌ أَوِ الرُّقِيَّةُ أَصْنُفٌ
 الرُّقُوجُ يُقَالُ جَاءَ بِالرُّقْمِ وَالرُّقِيطَاءِ أَوْدَدَ سَخِي **ك** الرُّكَامُ
 أَبْرَبُهُمْ نَشْتَةُ الرُّكْبَةِ زَانُو الرُّكْبِ وَالرُّكَبَاتُ جُ الرُّكْحُ وَالرُّكْحَةُ
 فَوَاحِي دَسْرَايِ الرُّكْحُ جُ وَالرُّكْحَةُ بَاقِي ثَرِيحٌ دِينٌ كَاسَهُ
 الرُّكْلَةُ دَسْتُهُ تَرَهُ الرُّكْنَ دَوْدَمَانٌ وَجَانِبُ الْأَرَكَانِ جُ
 الرُّمَانُ أُنَادُ الْوَاحِدَةِ رُمَانَةٌ وَالرُّمَانَةُ الْقَبَانُ أُنَادَةُ كِبَانُ
 وَالرُّمَانَةُ نَارُ رِقْوٍ وَالرُّمَانِيَّةُ نَادَةٌ وَالرُّمُحُ نِيْزَةُ الْأَرَاخِ وَالرُّوَاخُ
 جُ الرُّوْقَةُ رَسَنٌ كَدَرٌ كَرْدَنٌ سَتُورٌ بِنْدُ نَدِ الرُّوْقِ جُ وَالرُّوَامُ
 وَالْأَرَامُ جُ يُقَالُ دَفَعْتُهُ بِرُؤْمِهِ أَيْ بِكُلَّةِ **ن** الدُّنْبُورِجِ **و**
 الدُّوَلُو سِرَافِي دُؤِي وَيُقَالُ مَالَهُ دُؤَاءٌ وَلَا شَاهِدٌ أَوْدَانَهُ
 دِيدَارُ اسْتِ وَنَدَ كَفْتَارُ الرُّوَا سِي بَرْكُ سِرَ الرُّوَاغِ أَيْ بَطْلِينِ
 أَزْدَلُ جَوْنُ مَهْرَاسِدِ وَالرُّوْعُ أَيْضًا الْأَرَاخُ جُ الرُّوَالُ لَالُ الرُّوْبَةِ
 خَيْرٌ أَيْ وَبَارَةٌ شَبٌّ وَخَرْدٌ وَيُقَالُ رُؤْبَةُ الرَّجُلِ أَيْ حَقْلُهُ وَيُقَالُ
 مَا يَقُومُ بِرُؤْبَةِ أَصْلِهِ أَيْ بِشَأْنِهِمْ وَصَلَا حِمِّ الرُّؤْبَةِ بَارَةٌ كَدَرٌ
 كَاسَهُ بِنْدُ نَدِ الرِّيَابِ جُ الرُّوْحُ سَخْنٌ خَدَايَ عَزُوجِلٍ وَجَرِيلِ **ع**
 وَفَرْشَتُهُ كَمَا اسْتَدَيْكَ صَفٌّ بَرَابَرٌ فَشْتَكَانٌ وَزَنْدٌ كَافِي فِي مَكٍ
 وَرَحْمَةٌ وَفَوَاحِي جَانِ الْأَرَاخِ جُ وَبُوحُ اسْتَلْقَبَ عَيْسَهُ مَرَمٌ
 عَمِ الرُّوْدُ بَنُ زَفَرِ نَزْدِيكَ كُوشُ الْأَرْدَاخِ الرُّوْدَةُ زَنْ جَوَانُ

نِكُو وَالرُّوْدَةُ زَنْ مَسْلَمٌ بَرَسُ الرُّوْدَقُ رُوْدَهُ الرُّوْدُ بَرَسُهُ
 لَيْعَةُ أَرْدَهُ غَلَرٌ رُوْقَةٌ غَلَامِي نِكُو الرُّوْدَانُ حَرَّةٌ وَزَنْدَامَةُ الرُّوْدَانِيَّاتِ
 جُ الرُّوْمُ رُؤْيَانُ الْوَاحِدِ رُؤْيِي الرُّوْقَةُ سِرَافِي الرُّوِيَا خَوَابُ الرُّوِي
 جُ رُؤْيُكَ أَسْتَدُ الرُّهَاءُ بَادَنُ الرُّشُوشُ أَشْتَرُ شَرِّ الرُّشُوشِ
 جُ الرُّهْطَةُ سَوْرَاخُ مَوْشٍ دَشْتِي بَابُ الرُّهَاءِ الْمَكْسُورَةِ **ب** الرُّيَاكُوشُ
 الرُّيَابَةُ زِيَهَارٌ وَأَنْ رُكُوِي كَدَرٌ قَارِدَانُ يَجْعَدُ الرِّيَابِ جُ
 الرُّيَاطُ رَشْتُهُ خَرِيْطُهُ وَنَحْ اسْبَبُ وَبَادَتُ أَزَانُ وَبِطَاطُ الْفَيْلِ
 أَصْلُهُ الرُّيَّةُ بِنَاتِيْسَتِ الرُّيْبِ جُ الرُّيْحُ الْأَبْيَاحُ جُ أَمْرَةٌ رِيْحَلَةٌ نَقِي
 بَرْكٌ وَفَرْجُهُ الرُّيْبَةُ يُشَمُّ كَمَا بَدَانُ قَطْرَانُ بِرَاشْتَرِ الْمَنْدِ وَأَنْ رُكُوِي
 كَمَا بَدَانُ بِرَاشْتَرِ مَرْكُورُوشَنُ كَدَرُ الرُّيْبِ جُ الرُّيْعُ سَبْجَهَارُمٌ وَأَنْكَلُ
 أَشْتَرُ دُؤِي بَابُ آيْدِ وَدُورُوزِيَهْ أَنْكَلُ رُؤْجَهَارُمٌ آيْدُ الْأَبْيَاحُ جُ
 الرُّيْعِيُّ بَارَانُ هَارِي الرُّيْقَةُ رَسَنٌ كَدَرٌ كَرْدَنُ بَرِغَالِهِ بِنْدُ نَدِ الرُّيْقِ
 وَالرِّيَاقُ وَالْأَرِيَّاقُ جُ الرُّيْقِيُّ خَدَايَ شَنَاسُ وَدَانَشْتَنُ الرُّيْقِيُونِ
 جُ وَالرُّيْقِيُونُ هَارَانُ الْوَاحِدِ رِيْقِي **ت** الرِّيَاجُ دَرِ بَرْكٍ وَدَرِ
 بَسْتِهِ رَايْنَزُ كُوشِي الرُّيْجُ جُ وَبِتَاجُ الْكَلْبَةِ دَخَانَةُ الْكَلْبَةِ **ج** الرُّيْجَةُ
 بَاقِي آيْبُ نِيْزَةٍ دَرِ حَوْضِ دِيرِنْدُ نَزْمِ الرُّيْجَارِ جُ الرُّيْجُ وَالرُّيْجِيُونُ
 الْعَذَابُ وَالرُّيْجِيُونُ مَن قَوْلُهُمْ وَالرُّيْجُ فَاهْجُ وَالرُّيْجِيُّ بَلْبِي
 وَكَرْدُ أَرَبِ دَلْعَتِ وَهَقُوبَةُ الرَّجُلِ بَابِي الْأَرَجَالُ جُ الرُّجُلَانُ
 بِأَجْمَةِ شَلَوَارٍ وَيُقَالُ كَانَ ذَلِكُ عَلَى رَجُلٍ فَلَانَ أَيْ فِي حَيَوْنِهِ وَرَجُلُ

الباب اشغله وحل القوس سببها السقف اي خانه زيرين مكان
 ويحل كله ملح الرحلة بفتك وراه كن باب الرجل ج الرحالة
 زين كرازي بوس بود بي جوب الرجال ج الخوخة سست
 الرخود نرم استخوان الرداءم الارديته ج الرداءع كل تنك
 الرداف مركب الردف ج والردف دكونه وانكرازي بر
 نشيد وكشي بان الادخاف ج الردهان باملد وشانكاه
 الرد ويار الارداء ج الردافة كاخلافة الرداء او ان پوشيد
 الردق دوزي وبست كافي لشكر الارداق ج الرزمة پشت
 واره جامه الرزم ج السراغ رس كخرده كاه بنوديان
 بايخ بندك الرشح ج الرسالة بعام الرسالات والرسائل ج الرسل
 شيوه الرسائل ج ويقال على سلك بهوش باش السراغ رس
 جاه الارشيه ج والرشاء اخر من ازمزها ماه يقال هو ارشيه
 او حلال زاده است الرشيق روي تير الرشوة م الرشى ج
 الرضاء بسند يله والرضا والرضوان خشودي ورضوان
 خازن بهشت ج الرعة برهم كاري الرعة لوزة الرعيد
 بالوده ويرد دل دهر اسان والرعادي ج الرعيدة زن
 نرم انلام الرعي آجحه بنر دستور انكناه الرقاء سان كاري
 الرقادة م وان ركو كبر سر جاحت هند واجه بالان وزين
 بدارد الرقاق دقت برداشتن علكه الرقاق رسن كبر دوزي

اشتر بندند الرق ج الرقد عطا ويار و قدح برك الرقاد ج
 الرق نري رجل رفق مدي خرامنده والرقل والرقن اسب
 درازدم الرقة انكراشتن دون باب ايد الارقاء ج
 الرقان منا وزنه درودكر الرقن ج الرقة دم الرقون ج
 الرق بندكي الرقة خلاف الحفاء ك الركاب اشتران بار
 كيرنرو ماده يكسان بود ويكي راد حله كويند نه از لفظ
 وي الركاب ج الركبان دوركاب الواحد ركاب الركب
 ج الركابي ركاب دار الركابتون ج الركازان مال كه از زير
 زمين يابند الواحد ركب الركز او ان ضعيف الاسكان ج
 الركس يليدي وعذاب وكوه مدم الرك باران ضعيف
 الركك ج الرقام جامه كهسه الرقم ج الرقت باقي شيردر
 پستان اشتر وجرگاه اشتر الرمنه درمنه الرمش ج الرمنه
 خاره خرم الرمح ج بلغة طي الرمد والرميد داء خاكستر الرم
 خاك نه دار الرقة استخوان بوسيد الرقم ج الرواؤه نوار الاربويه
 ج الرواق سراپرده بيك عمود الاروقه ج ورواق البيت سقف
 مقدم البيت او ما بين يديه الرواية م الروايات ج الرقص
 ديوار الارياض ج الرمنه باران نرم الرهم والرمم ج الرياس
 دسته شمير الرياش جامه نيكو ومال الرياش رواج الريه عيب و
 مكان مندي الريش ج الريه شج يعني شش الرياش والريون ج الريان

۹۳
 شیر الیاسیلج الیج باد الادواج والیریا ج والیرج الد وکتر من
 قوله نعم ای لا جیل یج یوسف الیرین هم زاد الادواج الیرین مغز
 تنک الیرش جامه نیکو ویکي والیرش بریر ویر مرخ الواحدة
 ریشه الاراش ج الیرصاد ریحان المراد صیرج الیرصادی
 ریحان فروش الیرع بالا وراه الواحدة ریشه الیریا ج الیرف
 دهها نزدیک شهر الیراف ج الیرقاب دهن الیراف والیراف
 ج ویقال انا علی الیرق من ناهدم ویرق المطر اقل شود بویه الیرم
 آهوه سفید الارام ج الیری نهاد وای داری واسه اعلم کتاب
 الزاء باب الزاء المفتوحة / یقال اخذته بواجبه وایه ای کله
 الزاج زاک الزاجل بجه اشتر مرغ وزرعه خایه مرغ وادخله
 دودی پر الزاد توشه الادواج الزاباک شیر الزاج بر مرکب
 الزارعون ج سیل زارع سیلی که موج می زند الزاجی تنوعه خیز
 زاعق نای شود الزاعم الیرقان ج الزاقه زنان که بر زن خاستن
 شوند الزاقه ریز بر فرد مقدار بدستی وینی در الزافات
 والزاق ج الزامه زن نای زن ولا یقال زناره یقال اخذته بواجبه
 ای کله الزاع کوه بلند الزواج ج الزامه اشتر سافر وحرک غیان
 الزواجل الزانته زوین الزانی مرچیلید کار الزناه ج الزانیه
 البیت کوشه خانه الزواجا الزانیه زن یلید کار الزانیات و
 الزوانی ج الزواق سیاح الزاهم الزاهد و ج الزاهق اسب

استخوان اور و قوی و یترکه از نشانه بکند رد الزواق ج الزای
 مرد بسیار خوار زایده الکید جکر کوشه الزاید زیادت کشته
 الزایرون والزواج قصه زایغ کوشکی بلند دهنم زایفک
 ددی قلب **ب** دایمه زبانه سخی تحت الزباب موش کر الواحده
 زیاده الزباب انکور فروش الزباد نوعیت ازبوی خوش
 الزبال سرکه کش الزبانیه دهنج با نان الواحد زبان ویقال
 زاین و زانیه و زبانی و کله از الزین و هو الدقع الیرد کف آب
 وان اشتر و جزان الانواج زبده البحر کف دیا الزبده کف کوشه
 دهن الزبدر خرد یقال مایه زبانی عقل الزبدر جلد لعل الواحدة
 زبدر جله الزبدر نوعیت از کشتی الزبقر زن بدخو الزبشر
 کوهه الزبور نامه الزبورج والزبور کتاب داود هم الزبورن اشتر
 که لکد زبده و شنده الزبج الزبب میوز الواحدة زببیه
 والزببیه کف کوشه دهن و میوزه الزببی میوز فروش الزبیر
 دایمه و نام مردیست و زبیر نام کوهی است که موسی بران باحق
 عز و علامتاجات کرد الزبیل زبیل الزبل ج الزجاج البکینه
 و البکینه فروش الزجاجون الزجاج کوبن باز الزجل بانک پری
 الزحمة زحک مرغیست **ج** الزحف کوهی که یکبار پیش من
 شوند الزخوف ج الزحمة الزحام ج الزخوف اشتر که پای می
 کشد در رفتن الزحف ج الزخیر بریا و شنگ **ج** الزحمة زن

وكنيه الزخات ج الزاد زده كز الزاد ونج والزاد
مرد بازده الزناع بزكر الزاعون ج الزافة كروه الزافات
ج الزافة آب انداز الرب خانه صياد وسوال كاه كو
انجوب وكياه والزيبه ايض الزوب والزيب ج الزيبه
شادروان الزاي ج الزجون مي وكونيه زازر زده
الزاستخوان زير سينه الزوع كشته الزوع ج ويقال ماله
زوع ولا صرع الزعب كحمت عين زفاو ج جمع سز الزرم مرد
بخل الزرب كوشت برودن فروج وتوحيث از بوي خوش
الزروج زنك خرد الزراوج ج الزعارة بدخوف الزعامة
مهرمي وكونيد سلاح الزعرا نك موي تن الزعراع الزعرة
الشديله الذكور الزعاع ج الزعفران م الزعفرانج الزعفة
كست خوار الزعفرانج الزعل نك اطي الزعوم كوسفند كندلند
كه فرباست يانه الزعيم بشوا وپاندان الزعما ج الزعبوي
زرد خرد الواحدة زغبة الزغبه نريد شير بر و غم زيت وسكه
الزغبه سوسن الزغب آب بيار الزغارب ج الزغبه بانك
الزغفة زده نرم فراج الزعف ج الزافة باد سخت الزفاف
كوا نك الزفافة باد سخت بانك الزفن كوا الزفوف اشتر
سبك والزفون اول بانك خا و سخي وناله وبانك آشن
الزفاف خيك فروش الزقب راه تنك الواحدة زغبة شجرة الزقوم

درختیت در دوزخ و گویند زقوم میوه است در دوزخ الرقیق
بانک بلسک **ک** الزکوة آنچه واجب است دادن آن از خواسته
الزکوات ج زکریا نام پیغمبری است عم الزکی بارسا الزکیون و الاثر
ج ارض زکیه نمینی برومند **ل** امرأة زلأونی لا غریبی
الزلائیة زلیبایقال مکان زح و زح ای دحض التکلجة کاسه
طبق الزکجات ج الزلزل ساع خانه الزلزال شفة زلعاو
بی ترکیه الزلعة حوض پر آب الزلج الزلکاه الزلج
والزله آنچه کسی را باز نهد الزلم یتهم الانلام ج الله الزله آنچه
آویخته بود از گردن کوسفند الزلیق بجه که از شکم بیفتد **م**
الزاد نایب و لایقال زامر الزاده شاه راه الزاع محرون
در کاد الزاعة لغة فی المزاعة الزمان روزگار الزمنه ایضا الزمان
والازمنه و الازمنة ج الزمخ اواز الزامجو و الزاجرج الزمخ
درخت بهم در شده از بسیاری الزمخ یت الزمر و الاشی زمره
الذک موی و زلع زمر کشته بی زده و یقال هو زمر الروة
او اندک خیر است زمنه جاهی در مسجد حرام الزمقة کروه و
دندیدن مکان دندان خوردن و بانک دعد الزمانم ج المزع
خا پس پای خروس الر و زین که بر پای ستوانند
الزبانة بی پای الزموع خرگوش الزهر پر باد سرد و سرما و سخت
الزهر بولج و الزواهر ج الزیت استه یجلی زیع الزای مری

٩٥
 تنك باي الزيل آنكه انيس بر نشيند **ن** الزناء مردكوتاه
 الزناينر تنك يده خرد الزنبري نوعيت از كشي الزنيق
 روغن با سمين الزنج زكيان و سياهان الواحد زنجي الزنجار
 زنگار الزنجيل شكويد الزنجيلات ج و زنجيل نام جمه است
 ديهشت الزند سرارش دست و آتش زنه الزنود و الزناد
 والازند ج الزنبلجة بلي حجام الزنعة اخيه اوخته بود از زير ^{روده}
 كلوه كوسفند الزنيق محكم يقال رايي زنيق اي محكم الزنيم سله
 و آنكه نشانه بود در بدي الزنما ج يقال اخذ به بزيره اي طه
و الزوبعة ديسك و الزوبعة ريس من رؤساء الشياطين
 الزوج جفت ويكي رايز كوئيد و هتا و شوم و كونه و غلاف
 هوجج و الزوجة زف الاذواج و الزوجة ج الزود و زوسيه
 الاذواج و الزود زيارت كننده واحد و جمع دين يكسان بود
 قوس زوراء كافي كز شده الزندق نوعيت از كشي الزندق
 ج الزول و الانثى زولة سبك و ظريف الاذوال ج الزونك
 كوتاه زشت الزوديك الزويل دل **ه** الزهاد زمين هم الزهدم
 بجه باز و نام مرد ديت و نام اسپي است الزهر شكونه الاذها
 ج الاذهر ج الزهر لقب فاطمة بنت محمد مصطفی ص رجة الدنيا
 نيتها و نضرها الزهق زمين هموار الزيم فربه الزهوخارة حرمها
 كه تنك در او حرمه بود الاذها ج و ذمق الباطل و الفخر الزهوق

زرف الزهد الوادي القليل الاخذ من الماء و جعل زهيد
 مرد ي الذكر خودش **ي** الزيات زيت فروش الزياتون ج
 الزيافة اشتر خرامنده الزيت روغن زيتون و الزيتون م و
 نام كويت بشام و كويند نام مسجد است آنجا زيد نام و حريت
 و دهم زيف ناسم الزين كويل خوس باب الزوا المصنومة
 الزار بانك شير **ب** الزباد كف شير و آن آب و جران و بنا
 يقال مافي الاثا و زباله اي شئي الزباني سر و كزدم الزبانيان دو
 و الزباني منزليست از منزلها و ماه الزيت الذكر و الزيت بلغة
 اهل اليمن الحية الزيت مسكه الزيت نام الزبود و الزيت ج الزيت
 سرك و موي قفاش و ياره آهن الزيت ج و الزيت نام منتر
 از منزل ماه الزيت سقف خانه صياد الزيت ج و يقال بلغ
 السيل الزيت اي اشتد الامر زير نام مرد ديت الزجاج ايكينه الوا
 زجاجة الزجاج ايكينه فروش الزجاج كناره زونك و آهن بن
 ينه و آنجه آسايان كردد الزجاج و الزجاج ج الزجاج كروه مردم
 الرجل ج **ح** الزجاج برينش و تنك شكم الزخروط اشترين
 الرجل كيوان و آن سانه است در آسمان هضم الزخوطة رمزك
 بازي است و الزجاج ج **خ** الزخرف زرد و ايش الزخارف
 ج و يقال الزخرف الكلام زينة و حسنة الزرافة اشتر و كاويلك
 الزد دمر غيت الزراير ج الزرق باز سفيد الزراق ج الزرقعة

۹۹
 کبودی الزرقم سخت الزرقان دود بود بر سر جاده که جرخ بد
 آن نهند الزرقوق یکی و يقال الزرقوق بن تیر الزرقان و
 الزرقان ج الزرقان و ثريد شیر بود و غریب الزرقان
 الزرقوط ج الواحد الزرقی يقال کرباس زرقی کرباس ج
 الزرقان آب تلخ الزرقان سلاح الزرق و دشت خود و خشت
 الزرقان ج الزرقوق ج کبک الزرقان ج الزرقوک اشتر
 زهر الزرقان ج الزرق ج جبهه است الزرقول مرد سبک
 الزرقان ج الزرقه میان مردم و جزو الزرق ج الزرقه متر
 و زرقام مرد است الزرقان کونک و آن خر و س الزرقان
 ج الزرقان کوی الان ج رجل زکاة مردی بسیار نقد الزرقام
 در دسر و کوا الزرقه خیک مرد الزرق ج الزرقه زرقان باریسین
 الزرقان آب که آسان بکوف و شود الزرقه مرغیست الزرقه
 یازده شب الزرق ج الزرقه و الزرقی نزدیکی الزرقوم نای کوا
 الزرقان ج الزرق شفتونک ای شیء الزرقان مرغیست الزرقان
 بجاده الزرقان و زرقان الزرق نبح الزرقان ج الزرق مرد کوتاه و
 ضعیف الزرقه کوه الزرق الزرق و الزرقه مرد است سبز
 الزرقم جاه زرقم است و زرقم ایض الزرقان آنکه شهوة وی
 قضا شود پیش از آنکه بزین رسد الزرق و الزرقیل بجاده يقال
 لغیت ذات زمین ای فی الزرقان دیم اولاد در زمان الزرقان

دو کتاره و زرقی الواحد الزرقان الزرقان ج الزرقان بر میان بند
 الزرقان ج الزرقان و الزرقان ج الزرقان ج الزرقان ج
 زرقان و زرقی بزرگ و الزرقان ج زرقان و زرقان ج
 سخت الزرقان و آنکه سیاه که در میان غله بود ای سبک الزرق
 دروغ و الزرقان ای يقال ماله زرقای زرقی و الزرق و الزرقان
 بت و رجل زرق و امرأة زرقه کوفاه الزرقان و الزرقان ج
 الزرقان بلیید آن سال است دلمان سیم و الزرقه سیدی
 الزرقان ج زرق و زرقان نام کوبیت الزرقان ج زرقان
 سبک است الزرقه بوی خوش باریس الزرقان ج الزرقان
 آنکه موبدیکر بدمان الزرقه نام الزرقان ج الزرقان ج زرقان
 و بربک و سرج الزرقان ج الزرقان ج الزرقان ج زرقان
 نام مرد است رجل زرق و امرأة زرقه بدخوی الزرقان ج زرقان
 الزرقان ج الزرقان ج الزرقان ج الزرقان ج الزرقان ج
 کلک کوسفند الزرقه شادروان الزرقان ج الزرقان ج زرقان
 الزرقان ج الزرقان ج زرقان ج زرقان ج الزرقان ج زرقان
 آب زرق الزرقان ج الزرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان
 ج الزرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان
 بدشت زرق الزرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان
 الزرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان ج زرقان

الزمام مهتر دیران حساب و مهار دد و ال فیل بر پشت پایدان
الاذم ج الزنجی والزکی بن دبال مرع الزمومة کرده الزيت
آهسته الزناء والزنا یلید کادی الزناق انچه بردمان اشتر
نهند الزیاد کوز الزیلم الزنا یل ج الزیلم ج ضعیف
الزید بق انکه نور فطمت کوبد الزنا یل ج الزیلم ج
جام و الزوا بر بند اشتر الان و دة ج مجل زرق و لواء
زونة کوتاهی الزیاد لویسه و زانوی الزیلم ج الزیلم ج
جامه الزیلم ج سحاب الزیلم ج ساز با وزه لک الزیلم ج الزیلم ج
دیقال فلان زین فشاء فلان با زانان سخن مزاج کوبد الزیلم ج
زیبا الزیلم ج زمین درشت الزیلم ج الزیلم ج زه کریان زیم
نام اسپ است الزیلم ج آیش و یوم الزیلم ج روز عید طلب
زینی سکی جه الزیلم ج نشان و یقال یلک فی غیر زیهاشی کرده
متهاب بود هم کتاب الزیلم ج بحمد الله و منه کتاب السین
باب السین المفتوحة السال بر صند الساب خیک لکین
السوب ج الساباطم و ساباط نام جای که ایست الساباطم
که کوی اشایی کند در رفتن الساباطم ج بانه تنک و هموار
نوعیت از خیز الساباطم یتم یقال فلان سابع الفضل علی قوم
ای تمام الساباطم زده تمام الساباطم و السواب ج الساباطم
که در پیش هم آید در سابقه الساباطم زینر الساباطم کادوان

الزوا ج الساباطم یوست که بچه دران بود الساباطم طلسان
سبر و نیرد رخت است الساباطم ج الساباطم ان خوب که معیار
بران کشند الساباطم سبر بر سر نهند الساباطم ج الساباطم و الساباطم
والسباط ج الساباطم قلا ده سک السواب ج السواب ج
آهن الساباطم میان ساری الساباطم و السواب ج السواب ج کوسفند
فر به الساباطم جاد و الساباطم ج و السواب ج الساباطم ج کنا دریا
السواب ج الساباطم باران سخت که یوست از روی زمین
ببرد السواب ج الساباطم دو کرد الزیلم ج معرب الساباطم ج
یوم ساخن و یلک ساخن دوزی و یی کم یقال ترک فلان
سا و حار دجا هم فلان لیکو حال الساباطم ج پاک و حیران الساباطم
ششم یقال هو سادم نادم او یسما است الساباطم ج خادم خانه کعبه
السباطم ج الساباطم انکه بر و زود الساباطم ج یقال ماله ساد
ولا راحة نیست او ستر که بامداد برود و شبانگاه در آید و یقال
سار با اتباع الساباطم دزد الساباطم ج و السواب ج الساباطم ج
الساباطم ج الساباطم آید و سون السواب ج الساباطم ج
و شهاد الساباطم آید و درخت کمان الساباطم ج الساباطم ج
فراخ کام الساباطم ج و الساباطم ج زان و الساباطم ج و الساباطم ج
ج الساباطم ج ساعدان ساعده الساباطم ج و الساباطم ج
دستوانه و جای رفتن شیر از بستان و مغر در استخوان و آب

در جوی السراحد ج الشاعور تنور زیر زمین السواعیر
 ج الشاعی غم کشته و فرام آید صدقه الشاعج الشاف سته
 السافر دیر السقفة ج وامرأة سافر زنی روی بهمنه الشاف
 دیوم دم و بن یزید الشافیه کرد بسیار از خاک الشافیه باده
 کرد آوج السوا فی ج الشاق موده پای و آن درخت و کبوتر
 نر السقان و الاسوق و السوق ج و يقال ولدت المرأة ثلاثة
 بنین علی ساق واحد ای بعضهم علی اثر بعض و الشاق النفس
 و الشاق من قوله تم و التقت الشاق بالشاق عبارة عن
 الشدة و ساق حر قری نر الشاقه بان یسنان لشکر و دوال
 رکاب و رسته پای مرغ شکاری الساقی آب ده السقا ج
 الشاقیه جوی خرد السواقی ج الشاکرة شب ساکن و الساکن
 م و آب استاده السواکن ج الشاکوت همیشه خاموش السباح
 با سلاح السالغ کا و کوسفند شش ساله السواغ ج و سالیغ
 سته کا و هفت ساله و سالیغ ثلاث سین نه ساله الشالقان
 هر دو سوی کردن از سوی کلو الشافیه یکی السوالف ج الشا
 جای رفتن آب در دود السلان ج الشام درست و بی عیب
 الشامون ج الشام رک زر الواحدة سامة و الشام مری السوام
 ج و سام نام مردیت و سام ابرص جنبی است از کوسک سوام
 ابرص و الابار صرح الشامة خاصه مردم در جنبه که نه دارد

السوام ج الشام حدیث کتبه الشامی لقب مردی است که در
 روز کار موسی عم کوساله ندین ساخت و اسم موسی بن طغر
 الشامط نان بی نمک و شیر که شیرینی وی بشده بود الشامع شنوا
 الشامعة کوش السوام ج الشامعة خرابی دواز السوامی ج
 يقال سام سامة تاملک سامة بلند الشامور المس السوامیر
 ج الشاع صید که از دست راست در آید الشانیه اشتراک کن
 السوا فی ج الشا و مت يقال هو یبعد الشا و الشامیه روی
 زمین و قیامت السامرات ج الشاسک در چشم الشاه و غلاف
 ماه السوامیر ج الشاهی خاموشی کار الشاهون ج الشامیه آن
 اشترکه ویرا گذاشته بودند تا جانکه خواستی چرا میگردی
 بسبب ندی که کرده بودند الشایح دوزه دار الشایحون
 ج و ما و سالیح آبی روان بر روی زمین الشایر دونه و باقی
 خیر السوار ج الشایس سواران السواصر الشاسه ج الشا
 شمیر و شمشیر و اد السایفة ریک تنک السوایف ج الشا
 خواننده و پر سنده السایلون ج السایة چرنده و صه کوسفند
 السوام ج ب سبأ و سبأ و سبأ نام شهریت بمین و يقال ذهبوا
 ابادی سبأ و ایدی سبأ شدند بر آنکه السبأ فی فروش السبأ
 دشنام دهنده السبابة انکشت شهادت السباح شب فروش السباح
 اشاکنده السباب عیدی است تو سبایان السبک سیم بالای

99
السَّبَبُ يُونِدُ وَكَذَلِكَ وَسَبَبُ السَّبَبِ دُورُ دَمٍ وَبَارَهُ ار
دُونَكَ السَّبَبُ شَبَهُ وَبَارَهُ ار دُونَكَ ار السَّبَبُ وَالسَّبَبُ
وَالسَّبَبُ ار السَّبَبُ شَبَهُ السَّبَبُ شَبَهُ السَّبَبُ شَبَهُ
السَّبَبُ ار السَّبَبُ بَرَمُوي وَخَوَاسْتُهُ يُقَالُ مَالَهُ سَبَدٌ وَاللَّبَدُ
نَسَبٌ اَوْ اَلَذَكَ وَبِشَارٍ وَكَوْنُهُ نَسَبٌ اَوْ اَلْبَرَمُوي وَنَه
يُسَمَّى يُقَالُ سَبَدٌ اَشْبَادٌ اِذَا كَانَ ذَاهِبًا فِي الصُّلُوصَةِ السَّبَدُ
سُودَ السَّبَدَاتُ ار السَّبَبُ كَوْنُهُ رُويِ الْاَسْبَادُ ار السَّبَبُ سَرَاءُ
بَا مَدَايِ السَّبَبُ بِيَابَانِ دُونَ السَّبَبِ ار السَّبَبُ سَبَدٌ
كَذَلِكَ مَدَايِ السَّبَبُ سَبَدٌ وَبَارَهُ ار السَّبَبُ كَرِيمٌ بَارَشْدُهُ
دَرِ اَسْمَانِ قَدَمُ سَبَدَةٍ قَدَمِي نَكُونُ اسْتِ السَّبَبَانَةُ زَبَطَانَهُ
السَّبَعُ وَالْاَنبِيَّ سَبْعَةٌ دُونَ السَّبَعِ ار السَّبَعُ الثَّانِي سُورَةُ الْحَمْدِ
وَالسَّبَعُ الطَّوْلُ هَفْتُ سُوْدَةٍ دُونَ اَزْوَاجِ الْقُرْآنِ سَبْعُ
وَسَبْعَةٌ هَفْتُ سَبْعُ عَشْرَةٍ وَسَبْعَةٌ عَشْرٌ هَفْتُ سَبْعُونَ هَفْتُ
وَسَبْعَانَةً هَفْتُ سَبْعَةَ اَلْفٍ هَفْتُ هَرَارٍ وَقَوْلُهُمْ مَا لَهُ دِينُهُمْ
وَزَيْنُ سَبْعَةٍ اَيِ فِيهَا عَشْرَةٌ دَرِ اِيَّاهُمْ السَّبَقُ اَنَّهُ دَرِ مِيَانِ كُنْتُمْ جَوْنِ
بَحْرِ كَزِدْنَدُ السَّبَلُ بَارَانِ بِيَانِ اَسْمَانِ وَزَيْنِ وَخَوَاسْتُهُ
عَلَهُ وَدَامَنِ بَرَاهِنِ وَبَادِيَتِ دَرِ جَنَمِ الْاَسْبَالِ ار السَّبَلَةُ
بُرُوتِ السَّبَالِ ار خُصِيَّةُ سَبَلَةٍ خَايَةِ دَرِ اَزِ السَّبَقِ يَلَنُكَ
وَمَرْدِ دَلِيلِ السَّبَدِ دَلِيلِ السَّبَقِ اَسْبَ كَهْ كَوِي اَشْنَا

يَكُنْدُ دَرِ فَنَنِ سُبُوحَةٍ نَامِيَسْتِ مَكْرَهُ اَعْمَرُ اَللّهُ الْعَبْدِيُّ وَالْعَبْدِيُّ
بُرْدَةُ السَّبَبَةِ زَيْنِ السَّبَابِ اَلْبَيْتُ مَوِي بَسِ وَدُنَالِ السَّبَبَةِ
بَارَهُ جَامَةُ السَّبَابِ ار السَّبَبَةُ فِي السَّبَبِ وَالسَّبَبَةُ فِي السَّبَبِ بَرَمُوي
بَشَكَ بَنِيهِ السَّبَابُ ار السَّبَبُ هَفْتُ يَكُ السَّبَبَةُ زَرْدِ سَمِ كَدَاخْتُهُ
السَّبَابُ ار السَّبَبُ رَاهِ السَّبَلِ ار السَّبَابُ بُوْشَنْدُهُ كَنَاهُ وَ
بُرْدَةُ دَرِ دَرِ هَمِ سَتُوفُ دَرِي سَرِ نَوَالَتِي تَدَجَامَةُ السَّبَبَةِ
بَسِ اَلْكَلْتُ بَا قِي اَسْتِ ار السَّبَابُ شِيرَتِكَ اَزِ بِيَارِي اَبِ السَّبَابِ
سَجْدَةُ كُنْدُهُ السَّبَابَةُ سَجَادَةُ وَنَشَانِ سَجْدَةِ بَرِشَانِ السَّبَابِ
زَيْنَانِ بَانِ السَّبَبَةِ نَامِ بِي اَسْتِ السَّبَبَةُ مَدَايِ السَّبَبَاتِ عَيْنِ
سَجْدَةُ اَوْ جَنَمِي مَرَجِ السَّبَبِ اَبْطَعْمُ بَلَشَنَةُ السَّبَبِ هُوَاوُ مَعْدَلِ
نَدَكْرَمِ وَنَدَسَرْدِ السَّبَبِ بَا نَكْرَمِي الْاَسْبَابُ ار السَّبَابُ جِ السَّبَلِ
دُولِ بَرَكِ السَّبَابِ ار السَّبَبُ اَيَهُ رُويِ وَكَوْنُهُ زَعْفَرَانِ السَّبَبِ
هَزْمِ نَوَالِ السَّبَبِ ار السَّبَبُ نَوَالِ السَّبَبِ وَالسَّبَبَةُ خَوِي السَّبَابِ
ار السَّبَبُ نَوَالِ السَّبَبِ اَوْ يُقَالُ سَجْدَةُ السَّبَابِ هَمِيَسَةُ السَّبَبَةِ دُولِ
بَرَكِ ار السَّبَابُ يَلُكَ السَّبَابُ اَبْرَ الْوَاحِدَةِ سَحَابَةُ السَّبَابِ
وَالسَّبَبُ ار السَّبَابُ جَادُو السَّبَابُ وَنَجِ السَّبَابَةُ زَيْنِ سَعْنِي
السَّبَابُ بَا قِي اَبِ دَرِ مَشَكِ وَسَجَانِ نَامِ مَرْدِيَتِ السَّبَبِ اَشْنَرِ
بَرَكِ وَنَشَكَ بَرَكِ وَدُودِ فَرَاخِ السَّبَبِ اَلْاَسْبَابُ ار السَّبَابُ وَ
السَّبَبُ نَشَنُ وَالْاَسْبَابُ وَنَوَالِ السَّبَبِ اَيِ السَّبَبِ اَيِ السَّبَبِ

فربه بيت كوسفند المتقو جامه كهنه السخوف السخل جامه
 سفيد زينه السخول السخل ج ومانه سخل صدي تمام السخل
 شك برك السخم درختي است السخا و بنايست السخا و السخنة
 كونه روي السخج ابريدان السخج السخور آخه سحرگاه خوريند
 السخوف كوسفند كه بشن فربه باشد و نافر دايتر كويند السخوف
 خرابين بلند السخوج السخوي جامه است منسوب به سخول
 وهو موضع باليمن السخيف بانك آسا و بانك پوست مار السخيفة
 كينه السخيق دود السخيل بانك خرد و رسته يك نوح السخاخ
 زمين نرم السخار اصفون كره السخبر درختي است الواحدة سخبرة
 السختم م و السخيت ايض السخيان كوزكافي السخيتاني كوزكافي
 فروش السخلة بجه كوسفند دران حال كه بزايد نرواده يكسان
 بود السخال ج ماء سخن آبي كرم يوم سخنان و ليلة سخانة
 رودي و شي كرم السخا و زمين نرم السخا و فراخي بيابان
 السخا و يج السخون خوردي كرم كرده السخوف مر و شك خرد
 و جامه شك السخمة و السخين آب كرم السخينة خشم و اراد لاله
 جولا السخي جوانمرد الاسخيا و ج د السدا ج دروغ زب
 السداد راستي و السد دايض السد منج سركا و جارو السد كره
 و ديوار و بند بته السد كره و اعلني است السدس كا و
 و كوسفند پنج ساله و اشتر هفت ساله در هشت شه و السدس

ایضاً السدمان یعنی آن یقال سَدَّ مَانْ نَدَّ مَانْ اَبْناع السد و س
وسمه و السد و س طیلان السدی تدجامه و نم شب الاسداء
ج السد بد رات السدیس شش یک السد یف فربی کوهان
و سد یف نام هر دیت **خ** السداف م السدنی سده و آن روز
بود آن من ماه **ب** السراء درخت کمان السراء شادی یقال
قنائه سراء و نیزه میان بی السراب کوراب و آن در نیم روز آن
بیند السراء سر بیت السروات ج و السرائس ای افضلهم
و سراء النهار باندی روز السراج زین کر السراجون ج السراج
باره و آن السراء زره کر السرائب و نیست نیم ماه و
السرایف السراط بالوده ووش السراویل شلوار السرب مال
الراعی یقال اغیر علی سرب القوم السرب سب الاسراب ج و
السرب آب که در مشک نو کنند تا در زمان آن محکم شود ماء سرب
آبی روان السرج زین فرخ السرج زین السروج ج السرجم
مرد دراز السرج کله کا و واشتو بجا کدشته السروج ج السرجه
درخت بزرگ السرد نامیت جمله انواع زره و السرد درد
که بگوید اشترا و دنا ف یقال سرب سرب اَبْناع السرطان خر خک
وریش رحم و جز آن و جاری که در شکل کاه اسپ و نام بر حی
در آسمان السراطم مرد دراز و فراخ و قوی السراطم ج یقال
سرکان ذخرد جای ما السراجون زودست بیرون آمدن آن

ودرمان الناس ای اوایلم السَّرعُ اَجده ببالک از سر شاخ رزو
 السَّرعُ در از بازیک السَّرعُ شیر السَّراعُ ج السَّرعُ نادان السَّرعُ
 والسَّرعُ دزدی السَّرعُ دزدی السَّرعُ پاره حربی السَّرعُ ج
 السَّرعُ بمسته السَّرعُ و السَّرعُ سربک السَّراعُ و السَّراعُ ج
 السَّرعُ دزدی سخت السَّرعُ نام شهر بیت السَّرعُ کله اشتر
 دران السَّرعُ آن دوال که عند زین بدان بازین بندند السَّرعُ
 ج السَّراعُ ج السَّرعُ تحت الاسرة و السَّرعُ ج و السَّرعُ ج که بکودن
 پیوندان سرو رفتن بجای آب در جوی السَّرعُ نهان السَّرعُ
 ج السَّرعُ آنکه صحبت نتواند کردن بزنان السَّرعُ زود السَّراعُ
 ج السَّرعُ من السَّرعُ ج و السَّرعُ جوی خرد الاسرة ج و يقال
 سري مري من السَّرعُ والمردة و السَّرعُ مقدار جهار صدق السَّرعُ
 ج السَّرعُ کوش ووش السَّرعُ بان السَّرعُ ج السَّرعُ خط الاسطر
 والاسطر و السَّرعُ ج الاسطر ج السَّرعُ السَّرعُ ج السَّرعُ
 فی هند و السَّرعُ ج و السَّرعُ ج و السَّرعُ ج و السَّرعُ ج
 مشک که از پوست کزن باشد و توشه دان السَّرعُ ج
 السَّرعُ نیک بخي السَّرعُ نیک ترسیان السَّرعُ آویشن السَّرعُ
 ج السَّرعُ ضد الحس و السَّرعُ الذراع و السَّرعُ بلع و السَّرعُ السَّرعُ
 و السَّرعُ الاجبیر نام منزلی است از منازل ماه السَّرعُ دزدان مشتری
 و نه دوساره است السَّرعُ بنایست السَّرعُ نیک سربستان

مردم و آنچه بر می نشیند از سینه اشتر و کبوتر ماده و بند دوال
 نعلیه و کوه و شتر و ازو السَّرعُ ج السَّرعُ پیش خروالوا
 السَّرعُ السَّرعُ ریش سربال و السَّرعُ و السَّرعُ نیست او را
 ج ریش و نهان و کوبید نیست او را قلیل و کثیر السَّرعُ و پاره
 شب السَّرعُ دار و که درین ای فکند السَّرعُ و ناقة السَّرعُ
 اشتری زود و السَّرعُ نیک است السَّرعُ ج و السَّرعُ جوی
 و السَّرعُ نام و ریش السَّرعُ اشتر از و خن السَّرعُ السَّرعُ
 دردی بی **ج** السَّرعُ کرسکی السَّرعُ کرسنه السَّرعُ بند
 پیورده **ج** السَّرعُ خاک کور و داس خوشه و نوعیت از خاک
 السَّرعُ خاک السَّرعُ خون ریزنه و آنکه قادر بود بر سخن گفتن
 و السَّرعُ ایض السَّرعُ سفت کرد السَّرعُ ضد العلاء السَّرعُ کشتی
 بان السَّرعُ سفت السَّرعُ ج السَّرعُ بکوه السَّرعُ ج السَّرعُ
 الاسراعُ و السَّرعُ سیدی روی السَّرعُ المسافر واحد جمع
 دین یکسان بود السَّرعُ ج به السَّرعُ ج السَّرعُ السَّرعُ
 کارمیر السَّرعُ راه بر روی شمشیر السَّرعُ ج السَّرعُ و
 قاش خانه السَّرعُ سربستان السَّرعُ ناکسان و دست و پای
 اشتر السَّرعُ جوی ساری و پوست درشت بر دست کار و شمشیر
 الاسعان و السَّرعُ ج السَّرعُ اشتر مرغ زود و بقله سفاو
 اشتری که موی پشایش آنک بود السَّرعُ بلسک السَّرعُ

۱۰۲ ج الشفوف دارو که بادمان بپراکند الشفوف ج الشفوف بترنم قمار
 الشفوف رسول که در صبح کوشد الشفوف ج الشفوف بترنم قمار
 اقتاده الشفوف ج الشفوف جوائم الشفوف لکوک و نوار
 که بر بالان اشتر بندند الشفوف ج رجل سقوت الوجه
 مردی بی شرم الشفوف و الشفوف کشتی الشفوف و الشفوف
 ج الشفوف نادان الشفوف ج و ثوب سفید جامه بد بافته
 الشفوف آب کش الشفوف ج الشفوف و الشفوف بترنم قمار
 فروش الشفوف بچاری الشفوف بچهره اشتر و الشفوف و الشفوف
 ج شفرای است دوزخ و کوبند دري است از دها و دوزخ
 و کوبند نام دري است از درکها آن بگوید با الله منها الشفوف
 بانک بریدن بنحس الشفوف قاش خانه الاسقاط ج الشفوف
 بچه که از شکم بیفتد و نان که از تنو بیفتد و آتش که از آتش زنه
 بیفتد يقال ما ادری این سق بقی ای ذنب ندانم که کجا
 شد سق طری سخت دراز الشفوف بام الشفوف ج الشفوف
 ج الشفوف بچاری الاسقاط ج الشفوف و الشفوف بترنم قمار
 ستون خیمه الشفوف شب الشفوف خوان نان پختن و خن
 کشتی و لویک بر دین و طاق در ساری الشفوف ج الشفوف بچاری
 الشفوف و الشفوف ج الشفوف بترنم قمار و الشفوف
 البریدی **ل** اذن سقاء کوشی خرد و کوتاه سقاب مینی

علی الکسر نام ابی است السکار بند بند و بنید ووش الشکار
 ج الشکار و الشکار کار دکر السکب ان اسب که از دهن
 بی ریزد و نوعیست از خار السکوب ج و ما و سکب ابی
 ریخته و ابی پوسه روان السکنة علة بی هو شی السكر
 بند خرم السكران مست السكری و الشکاری ج يقال سکران
 سکران ایناع سکران ماییت کم میج کارشوند از مستی سکران طاف
 بر از شراب سکران ملغ شویله عقل السکوة مستی و سختی و سر
 کردانی السكرات ج يقال ما ادری این سکع و سق ای ذنب
 ندانم که کجا شد السک و السکی میخ آمین السکن آتش و ارام
 کاه و دلا رام السکوب ابریزان السکب ج السکنة ارامش
 و آنچه در روزگار طالوت در تابوت از آسمان بر زمین آمد آنرا
 سری بود چون سر کوبه و روی چون روی آدمی و دویال
 چون دویال مرغ السلان پوست که با بچه بیرون آید در
 وقت زادن الاسلام ج و يقال وقع فلان فی سلاجل ای فی
 الداهیه يقال ما قرأت الناقه سلاقط ای ما حملت ولد قط
 السلائت کاسه لیس السلاخ الکد پوست از کوسفند بیرون کشد
 السلاسل ریک برهم گرفته و سلاسل البرق که دراز بکشد
 رجل سلاق مردی قوی سخت السلال سلابف السلام بی
 عیب و دود و السلام دود ختی است الواحدة سلامة و السلام

۱۰۳
 والسلامة برستی و غیر السلام علیکم ای یعنی الله علیکم ای علی حفظکم
 التلب جامه که برآید و هو الضاحیاء الشجر و ایضاً خوص الحمام
 الاسلاب ج التلب نیزه دراز السله ناله که دندانهاش مانند
 بود از پیری و سود و سله التلال ج امراه سلتاؤ زنی که خضاب
 نکند التلم نیزه دراز پیکان التلاج ج البلم شلم التلمج
 سرکین مرغ السخ آخرین روز ماه التلس رشته مویش التوس
 ج قرص سلس القیاد اسپ فرمان بردار السلال و السلیل
 آب که آسان بکوفه شود و السلیل نام چشمه است در
 بهشت السلطنة پادشاهی السخ شکاف پای و شکاف در
 کوه الاسلاع و السلوع ج السخ درختی است بلخ السله شکیک
 سر سوس سریت السلف هم سلف و هم داماد السلف و السیف
 پیشینیان الاسلاف و التلوف و التلاف ج السلف و السیف ابنا
 بزرگ التلوف ج السلف مورد دیر و زن بلند آواز السلف زین
 نرم السلفان ج السلقانه زن سلیطه السلق زمین درشت
 التلق آن زن که حیض شود از دیروزی التلم دول یک گوشه
 که آب کشان را بود السلام ج التلم آشتی و مسافری و کردن نهادن
 التلم درخت آرد الواحدة سلمة السلطان سنگ بزرگ و سلمان
 نام مردیت السلمه هشتا سنگ السلام ج التلوف آن ناله که
 بجهت بکند هنوز تمام نشده و آنکه بجهت وی برده باشد یا بکشته

باشد السلب و التلاب ج السلوة خرندی التلوف اشت
 پیش آنک التلج التلوقیه سکی است منسوب به سلوق
 و بی ارض باليمن التلوی ابلین و کر جفور عنیت و کونید مرغ
 بریان السلب اسب دراز وادی را نیز کونید السلام ج یقال
 هو سلیخ بلخ او بیخوارست السلیط روغن زیتون و کونید
 روغن کجند و السلیط مرد فصیح و امراه سلیطه زنی دراز
 زبان السلیقه خوی و ارزن بشیر خجسته التلیل رود فراخ و
 کوهان و آب خوش صافی و التلیل و الانثی سلیطه کودک دران
 وقت که بزیاید و اشتر را نیز کونید و السلیطه گوشت مانده پست
 و نسوکه السلم بی عیب و درست و ما کزیده یقال قلب سلم
 ای سالم السماء آسمان و سقف خانه و هر چه بر سر تو سایه
 افکند و ابر بلند السموات ج السماء الدنيا و السماء السفلى آسمان
 تحتین و السماء العليا آسمان زبرین و السماء باران الاسیمه و التلی
 ج و السماء پشت اسب التماخاک سرکین امیر التملیخ و خیرکی
 چشم لا واحد لها السماء شیرینک از بسیاری آب التماع سرد
 التماع جاسوس التماعون ج التماک ماهی التماکون ج التمامه
 دایره که بر کردن اسب بود برجای و مرغیت از سار مهر و از
 کبوتر که بر آسمان آنکه روغن کا و فروشد التمت ره راست
 التبع ناشرین التبع ایضاً السماج ج السخ جواهر و التماج ج التبع ماده

۱۰۳
 والسلامة برستی و غیر السلام علیکم ای یعنی الله علیکم ای علی حفظکم
 السلب جامه که برآید و هو الضاحیاء الشجر و ایضاً خوص الحمام
 الاسلاب ج السلب نزه دراز السله نازه که دنداناش نماده
 بود از پیری و سود و سله السلال ج امراه سلتاؤ زنی که خضاب
 نکند السلم یتر درازان پیکان السلاج ج البلم شلم السلج
 سرکین مرغ السلج آخرین روز ماه السلس رسته مویش السوس
 ج قرص سلس القیاد اسپ فرمان بردار السلال و السلیل
 آب که آسان بکوفد و شود و السلیل نام چشمه است در
 هشت السلطنة پادشاهی السلج شکاف پای و شکاف در
 کوه الاسلاع و السلوع ج السلج درختی است بلخ السلعة شکیک
 سر سوس سریت السلف هم سلف و هم داماد السلف و السلف
 پیشینان الاسلاف و السلوف و السلاف ج السلف و السلف ابنا
 بزرگ السلوف ج السلف مرد دیر وزن بلند آواز السلف زین
 نرم السلفان ج السلقانه زن سلیطه السلقع زمین درشت
 السلقق آن زن که حیض شود از دیروزی السلم دول یک گوشه
 که آب کشان را بود السلام ج السلم اشی و مسافین و کردن نهادن
 السلم درخت آرد الواحدة سلمة السلطان سنگ بزرگ و سلمان
 نام مردیت السلمه هشتا سنگ السلام ج السلوب آن نازه که
 بجهت بکنند هنوز تمام نشده و آنکه بجهت وی برده باشد یا بکشته

باشد السلب و السلاب ج السلوة خرندی السلوف اشتر
 پیش آنک السلف ج السلوقیه سکی است منسوب به سلوق
 دی ارض باليمن السوی البکین و کر جفور عنیت و کونید مرغ
 بریان السلب اسپ دراز وادی را نیز کونید السلاب ج یقال
 هو سلیخ یلخ او میخوارست السلیط روغن زیتون و کونید
 روغن کجند و السلیط مرد فصیح و امراه سلیطه زنی دراز
 زبان السلیقه خوی و ارزن بشیر خجسته السلیل رود فراخ و
 کوهان و آب خوش صافی و السلیل و الانثی سلیله کودک دران
 دقت که بزیاید و اشتر را نیز کونید و السلیله گوشت مانده پخت
 و نسوخته السلم بی عیب و درست و ما کزیده یقال قلب سلم
 ای سالم السماء آسمان و سقف خانه و هر چه بر سر تو سایه
 افکند و ابر بلند السموات ج السماء الدنيا و السماء السفلی آسمان
 تحتین و السماء العلیا آسمان زبرین و السماء باران الاسیمه و السی
 ج و السماء پشت اسپ السماء خاک سرکین امیر السملای و خیرکی
 چشم لا واحد لها السماء شیرینک از بسیاری آب السماء سرد
 السماء جاسوس السماء عون ج السماء مایه السماء کون ج السماء
 دایره که بر کردن اسپ بود برجای و مرغیت از سار مهر و از
 کبوتر که بر آسمان آنکه روغن کا و فرو شد السمث ره راست
 السج ناشرین السج ایض الساج ج السج حواجر السماء ج السج ماده

[illegible]

وبنواسته خشت و دفین یک تو السبع شوا السماع ج والسبع
 والسبع سم جوی الاسعه والسبع ج السبع فربه السمان ج
 السبع هم نام السبعون والاسماء ج الساروشائی الاسماء
 والسبع ج والسنا والسنا دار ویا است السنام کوهان اشتر
 الاسنة ج السبع اسب بیا روالسنة والسبلة یاره روزگار
 السبوسق سبوسه السنت انکه دیو هیچ خیر نبود السنة
 سال السنوات والسبتون ج والسنة تک سال السنون ج سبتی
 آن سال السند بشیوان وکناره رود ونام جایگاه است
 السندانم السندة نوعیت از درخت و نوعیت از چمانه
 وکوک غله السناد ج السبق پری معله بعد ستم اشتری
 نزدیک کوهان السنت میان راه السوت دیره واکبر السنود
 چیزی باشد از پوست که دیوشند استوار و خود که بر سر
 نهند السنوط والسنوطی انکه هیچ ریش ندارد السناه خرم
 بن که سالی بارارد و سالی نه السند سند یقال هو سبع
 قنع ای جیل فاضل سنان سین نیز کرده السینه یک
 دراز السانین ج و ارض سواک زینی هموار سواک الطريق
 میان راه وسواک الشی ای غیره ووسطه ایض وسواک عندي
 برابرست نزدیک من وليلة السواک شب نیمه ماه السواء
 عوده مردم وکالبدین معنی و میان دل و صورت که بخواب باشند

من مؤلفات
الشيخ
بي بي ولا بد من

وکروه بسیار و کرد کرد شهر و السواد البطن جگر بند السوادی
 دوسنای السوار عربه کنده السوام جرنده و دمه کوسفند
 السور سود السوحن دراز السودا و زین سیاه و میان دل
 شاه سودا کوسفندی سخت سیاه و يقال کله قحچه ولا
 حسنه السودق و السوذا یق جرج السودة قوه می
 السونجان م السونس درو که بکیر داسپ رادر سینه السو
 م السوط تازیانه الاسواط و السیاط ج ساعه سوعاء ساعی
 سخت ساق سواق ساقی دراز و نیکو السوم سختی کداء
 تابستان السوبله پکان السویق دراز السویق پست السویقی
 پست فروش السویج درست اندام السویون و الاسویاء
 ج و قلم سوی قلمی سر راست السویة راستی و داد **و** السهام
 آنچه کرمگاه پند از آفتاب چون فوت عنکبوت و باد کرم
 السه الاسه الاساه ج السهب آب فراخ رود و زمین
 بامون دود السهب ج السهبه جاه زلف يقال هو سهد
 مهد ای حسن الشهر ماه السهدان و السهران سیدالسهک
 زکارا من السهل آسان و زمین نرم السهل و السهال ج
 بعد سهلی بر عی فی السهل السهم نیاره و تیر و آن تیر که بران قرار
 کند الاسهم و السهام ج السهوان پاره شب السهوه نیم کند
 و خانه خرد بر زمین فرود السهوات ج السهوق دلد و دروغ

زن البی اول بشر السووج السیاب خارده خرما الواحدة سیاه
 السیاح دونه السیاه کاروان السیارات ج و السیارات زحل
 و شتری و یغ و زهر و عطار و خورشید و ماه الواحدة
 سیاره السیاع بیه که بر شک انداید السیاق شمشیر و ش
 و شمشیر و السیاقون ج السیال سمن السیب عطا الاسیاب و
 و السیوب ج السیئل بزکوبی السیال ج السیخ آب روان و پاره
 پلاس مخطط که در کند و نوعیت از برد الاسیاح و السیوح
 ج سیحان نام رودیست بشام سیحون نام رودیست بهندستان
 السید مهر الساید و الساده ج السادات ج يقال سید اید
 اتباع السید شومر و بزیر و لقب یحیی یغفر عم و سید الشهداء
 لقب عمر عبد المطلب السیدان حسن و حسین السیدانوق
 شاهین السیر دوال الاسیاء و السیوح السیسان آزادخت
 السیسط زخم السیخ آب روان بر روی زمین يقال هو طعاً
 سیغ لیغ اتباع ای یسوغ فی الخلق السیف شمشیر الاسیاف و
 السیوف ج و سیف الله لقب خالد بن ولید و جعل سیفان و
 امراه سیفانه کفیده بالا السیق ابری آب السیل باران و مین
 السیول ج السیحون نام جایگاه است السیج و السیجک و السیجک
 و السیوح باد سخت السی و السیة بدی السیات ج باب
 السین للفقه و السیات لاحت خواب و در کار السیاط

خاك زفته السببه دشنام دهنه البجة شني ذن ديوان بناو
 كلم سياه سبحان پاكي ودودي از عيب وعجب البجة مهر پيچ
 وطاعة كه نه فرقيده بود دهن سنت وجامه است از پوست
 السبد مرغيت السبدان ج السبدوت انكه بجيز نداد دينا بان
 خاك السباديت ج السبع هفت يك الاسباع ج السوج پاك
ت السرة پرده والسرة نوعيت از خيمه السراي والسهم
 عظيم اللست السوقة معرفة السوقات ج **ح** السخاف كاهن
 السخالة ساو آهن سخام نام سكيت السخات حرام ورشوة
 السخرة سحر باز بسين پش از صبح السخلة خر كوش خراسنة
 تايكي **ح** السخام دوده وچيز نرم وجون پنبه وشعر سخام
 موي نرم والسخام والسخامة شراب كه آسان بكوفه رود
 السخدا آب كه با جديرون آيد الاسخاد ج رجل سجد و كزدي
 ينز السخرة افسوس كننده السخرة افسوس كرده السخل فرد ما يكان
 لا واحد كذ يوم سخن روزي كرم **د** السداد كزفتي بني السدد
 آن ابر كه آفاق پوشد والسدد في لغة قيس روياني وفي لغة
 بني تميم تايكي وهو من الاضداد السدة درگاه وكزفتي بني
 السدد ج السدد ريسه السدد شش يك الاسداس ج السدد
 روشنايي و تايكي وكويند وقت سبيده دم السدد جاه اناشته
 الاسلام والسداس ج ابل سدي اشتراقي فردكلا شته السداد

سراوده السداد ذات ج والسداد كزفتي السداد شش بران السرة
 كله كز السرة جوج خوي وده السراج ج السرج اشتروش
 نو السرحوب اسب وراذ السراج ج السراج ج قابله بود
 از نافع الاسرة ج السرة نافع السرة والسرات ج وسرة الوادي
 ميان رود السرة سورديك الواحدة سر سودة يقال عبت
 من سرعة ذلك الامر عجب شدم از نودي آن كار السرحوب
 رسو السرحوفة زنت نازك دراز بالا السرا عيف ج **ح** السعار
 كبري آتش وسختي كز شي السعال سرفه السعد خنود دايقي است
 السعد ديواني السعن شك خرد السعنة والسعان ج **ح** السفة
 مة و طعام مسافر الاسفة ج السفة خند انكه دهن افكند از
 هر چه باشد السقف ج السماء السقف آسمان تختين والسفة
 السفل لب زيرين السفورة جريد جوبين **ق** السقم بماري
 السقيانوب آب **ك** الشكاك والشكالة ميان آسمان وزيرين
 السكان دبال كشي السكنة موه كه كودك را بدان خاموش
 كند السكر شكر السكري شكر ووشن السكر جة سكوره السكر ج
 ج السكر كة نبيد اهل حبشه وان ارن باشد الشك زه تنك
 حلقه وجاه تنك ومع آهني ونوعي است از بوي خوش و خانه
 كزدم الشكي دود وكر السكب والسكب اسب باز بسين در ساقه
ل السلاء ته خرا الواحدة سلاءة السلاءة انجه بليست از

۱۰۷ کاسه السُّلَّاسِلُ آب که آسان بکوفد و شود السُّلَّافُ می که دست
 بدان نرسیده بود و باز زن ای کوسفند که پیش کوسفند
 دود السُّلَّاقُ بر بستیکی زبان السُّلَّالُ کاش السُّلَّالَةُ هر چه
 بیرون کشند از چنبری چون زنند و جزان السُّلَّالَتُ السُّلَّای
 استخوان اکتشت السُّلَّایاتُ ج شجره سُبُک درختی بی برگ
 السُّلْتُ جردنک السُّلْحُ بجه کبک السُّلْحانُ ج السُّلْحاء کشفند
 السُّلْحاء و السُّلْحَفِیة کشف ماده السُّلْحافُ ج السُّلْطانُ فو
 ده و پادشاهی السُّلْطانی و السُّلْطانیة ج و السُّلْطانُ حجة
 السُّلْفَةُ نهادی و کودهی بینیان السُّلْفُ ج و السُّلْفُ و السُّلْکُ
 بجه کبک السُّلْفانُ و السُّلْکانُ ج طعنه سُلْکُ نیزه زدن راست
 السُّلْمُ نردبان السُّلَّامُ و السُّلَّامُ ج و السُّلْوانُ خرسندی السُّلْمان
 نام پیغمبریت **م** السُّمَّاقُ م السُّمَّاقِیة سُمَّاق و ایقال کن ب
 سُمَّاقُ ای خالص السُّمَّاقُ که جفوم غیبت السُّمَّاقِیة ج السُّمَّةُ
 میوه که کودکان را بداند خاموش کنند السُّمَّاقُ خرمین دراز
 السُّمَرَةُ کندم کوزی السُّمُومُ زنگوش السُّمَّاقِیة مَرْدَسِک
 السُّمَّةُ آنجه بیشند السُّمَّةُ داد و فرهی السُّمَّاقِیة میان آسان
 و زمین السُّمَرِیة نوعیت از کشتی **ن** السُّبُلُ پیش سب و نیز
 درخت بی نبات السُّبُلُ م السُّبُلَةُ خوشه غله السُّبُلُ ج و
 السُّبُلَةُ نام برجیت در آسمان السُّبُورُ سگود السُّبُورُ ج

السُّدُسُ دیبا و تنک السُّنَّةُ صورت روی و نوعیت از
 خط و مدینه و السُّنَّةُ فرموده رسول و کرده اوم السُّنَجُ
 و السُّنَرُ راه روشن **و** السُّوِیَ ضد الحسنى السُّوَادُ دود
 شکم السُّوَارِدُست و بجن الاسورة ج السُّوَالُ مرکب
 چهار پا السُّوَاعُ پاره شب و سواع نام بی است السُّوَالُ م
 الاسولة ج السُّوَابُ نام رودی السُّوَادِیة مرغیست
 السُّوَدَةُ متری السُّوَدانُ جرج السُّوَرِبَارُ و الاسود و
 السُّوَرانُ ج السُّوَرِیَسُ خورده م الاسیاب السُّوَرَةُ م
 و السُّوَرَاتُ ج السُّوَرِیَسُ اصل مردم و جز و خوی و شوک
 السُّوُقُ بازار الاسواقُ ج السُّوُقَةُ نیر دست السُّوُقُ ج
 و سُوُقَةُ الحرب حربه السُّوُقُ بازاری السُّوُلُ آنجه بخوابند
 بخل سُوُلَةُ کثیر السُّوَالُ السُّوَمَةُ نشان در حرب السُّویداء
 میان دل **ه** السُّهَّاقُ تشنه السُّهَّامُ باد کرم السُّهْرُ و السُّهْرُ بیابا
 بیداری و بخل سُهْرَمُ مری آنکه خواب السُّهْرِیة نوعیت
 از خور السُّهْمَةُ نیاره و خویشتی السُّهْمانُ ج السُّهْمُ ساره است خرد
 نزدیک هفتوزنک مبین روشنی چشم بدان امتحان سُهْمِلُ ساره
 روشن در جانب جنوب اهل عین بیند آنرا باب السین
ل السُّوَرَةُ ب السُّبَاوِی السُّبَاوِیة و جرات و کوه تاب و
 جامه باریک و میخ **ع** السُّبُورُ ج السُّبُوتُ شوت السُّبُوتُ

والسبينة نعلين يراسته باسكرك البجل اشتريك وشك
 بزرک الباجل ج امرأة سجلة رجلة نفي بزرک فربه السيد
 كونه دعي الاسباح السبريت لغة في السروت السستانم
 السبط نواسه وكرهه وبنانسته دراز وباريك الاسباطج
 السبطان حسن وخين فرس سبطر اسي كه خود را مي
 كشد در رفتن السبع ان اشتريك يك روز با ب خور و پنج
 روزنه انكه روز هفتم باب آيه الاسباع ج ت السان نام كو
 السارة مة السائر ج السري برده الاسار والسودج
 السري برده دار سنت وستة شش ست عشرة وستة
 عشر شانزده ستون شصت ثمانية ششصد ستة الاف
 شش مراح الجحف برده الاسجاف ج التجل زهار نامه
 السجلات ج ونام ديري است از ديران بغيرم السج
 زندان الاسجان والسجوج السجل سلك كل سجين زير هفتم
 زمين ويز كويند كه جا هي است در دوتخ السماء بندهام
 و پوست خر و ان بات كه كوزا تليين انا ان خوشتر آيد الاسجيه
 ج السج جادوي وشع الاسمار ج السحاب كرون بند عري
 و پوست خر و جزان السجج السخيت سست والسخت
 سخت السخايت ج السجج افسوس و بكاء السخلاطة بلاس
 هودج السداد انجه سر شيشه بدان سخت كند السمد خست

در باديه و پرده سله للتهى در خيت در آسمان هفتم السيد
 اشتريك دوزي آب خورد و جاد و دونه انكه روز ششم
 باب آيد الاسداس ج السدل برده و رسته كوه الاسدال
 والسد و ل ج السراة خايه على السراد درفش السراد
 خط پشاي وان كف دست الاسرا والاسره ج الاساير
 ج السراج جراج و آفتاب السراج السراط لغة في الصراط السرب
 تن مردم و كله كا و دشتي الاسراب ج السرايل پراين وزده
 السرايل ج السراجاب كاسموي السرجين سركين والسرفين
 ايض السرجان كرك السراحين والسراج ج السرداب سردابه
 ناقة سرداج اشتري بزرک السرهان و كزين جز و ذكر و
 نكاح و خط دست وان پشاي الاسراج و يقال فلان في
 سراي في شرف وكرم السراي انجه قابله بان برد از ناف و خط
 پشاي وان كف دست السراط بالوده السراط السراي القول
 يقال عجبت من سراع الاسر وال بالعريه السرايل ج
 السروه بهن چيز والسروه والسريه بكان كرد السري ج
 السراي الجراد والظويك السطاع نام كوهيت السطام كفه
 آتش السع نرغ الاسعا ج السراة كود كه بروند
 در آيد السعلاء والسعلاء بترين غولان السعال ج ف
 السفا آهن كه بر پشاي اشتريزند چنانكه حكمه بر دهن اسب

۱۰۴
 السُّفْرُجُ السُّفْرُجُ نَامَةُ الْأَسْفَاجِ السُّفْرُجُ بِيَاغُ دِيَكٍ وَبِيَرٍ وَ
 السُّفْرُجُ مَادِيَتِ السُّفْلِ الدَّارِزِيرُ خَانَةُ السُّفْلَةِ نَاكَسَانُ يُقَالُ
 فَلَانٌ مِنْ سِفْلَةِ النَّاسِ كَمَا يُقَالُ فَلَانٌ مِنْ عِلِيَّةِ النَّاسِ
 جَمْعُ عَلِيٍّ أَيْ شَرِيفٍ **ق** السِّقَاءُ شَكُّ الْأَسْقِيَةِ جِ الْأَسْقَاقِ
 جِ السِّقَايَةِ جَايَ آبٍ وَبِهَامَةِ السِّقَايَاتِ جِ السِّقَطُ أَخْرِيكَ
 السِّقِيُّ بِنَاوَةُ آبٍ وَزِدَابُ شَكْلٍ **ك** السِّبَاغُ سَبَا السُّكْرُبُ
 بَسْتَةُ الْأَسْكَارِجِ السِّكَّةُ كَوِي وَآهِنُ آسٍ وَرَسْتُهُ خَرَابُ وَبِخِ
 دَرَمِ السِّكِّجِ السِّكِّيْتُ هَمِيْشَةُ خَامُوشِ السِّكِّيْنِ مِ السِّكِّيْرُ
 هَمِيْشَةُ مَسْتِ السِّكِّيْنِ كَارِدِ وَالتَّكَاكِيْنِ جِ السِّكِّيْنِ كَارِدُ كَرِ
ل السِّلَاوُ رُوغْنُ كَلَاخَتِهِ السِّلَابُ جَامُهُ سَوَكُ السُّلْبِ
 جِ السِّلَاحُ أَلَتْ جَنْكَ الْأَلْحِجَّةِ جِ السِّلَاحُ بِهَاشِرِ السُّلْبِ يَمْدُ
 كَاوَجَارِ السِّلْمِ تَنَكِي سَالٍ وَغَوْلٍ وَبِخِي السِّلَاطِمِ جِ السِّلْجِ
 يَعْسَتُ مَادِ السِّلْسِلَةِ زَيْجَرِ السِّلَاسِلِ جِ السِّلْعَةُ أَخْرِيَانُ وَهَنْدِ
 السِّلْعُ جِ السِّلْفَدِ وَالسِّلْفَدُ سِرْجُ سِرْجِ السِّلْفِ هَمِ سِلْفٍ وَهَمِ
 دَامَادِ السِّلْقِ جَفْنَدِهِ وَكَرَكَ مَادِهِ السِّلْكُ رَشْتَةُ السِّلْوُكِجِ
 السِّلْ كَاهِشِ السِّلْمِ أَشَقِي **م** السِّمَاطُ مِ السِّمَاطِجِ السِّمَاعَةُ كَوْشَةُ
 جَوَالِ السِّمَاقِ الْأَعَزْلِ وَالتِّمَاقِ الرَّاحِجِ دُوسْتَادُهُ اسْتِ
 هَرْدُ دُوسَاكِيْنِ خَوَانَتِهِ وَالتِّمَاقُ مَنَزَلِيَّتُ أَنْ مَنَزَلِهَاوَاهِ
 وَالتِّمَاقُ بَارَةُ زِدِ التِّمَاقِ جِ السِّمَّةُ نَشَانُ وَدَاخِ كَبَرِ أَشْرَهَنْدِ

وَجُزْ وَالتِّمَاقُ جِ السِّمَاقِ مَادُهُ دُرْدَانُ السِّمَاقِ يُوْسْتُ تَنَكِ
 كَهْ زُورِ اسْتِخْوَانِ سَرِ بُوْدِ وَنَشَانُ خَشْتِهِ وَبَرْتَنَكُ كَهْ آسْمَانِ اِبْرِيْشْدِ
 التِّمَاقِجِ السِّمَارِ دَلَالُ التِّمَاقِجِ السِّمِمْ كَجْدِ السِّمِمْ كَجْدِ
 فَرُوشِ السِّمَطِ جَامُرِيْكَ تَا الْأَسْمَاطِجِ يُقَالُ نَقْلُ الْأَسْمَاطِ نَقْلِي
 يَكُ تَا السِّمَطِ رَشْتُهُ مَرَوَارِدِ وَدَوَالِ فِتْرَاكِ السِّمُوطِجِ السِّمَّ
 نَامُ نِيَكُو وَبِجَرُ كَرَكِ اذْكَفَارِ السِّمْعَانِجِ السِّمْعَانُ الطَّوِيلُ السِّمْلَاحِ
 عِيدِ يَسْتِ تَرْسِيَانِ **ن** السِّنَاجُ سِيَاغِي وَدُودِ جَرَاغِ بَرْدِيَا
 السِّنَادُ اشْتَرَسَتْ خَلْقُ وَسِنَادُ فِي الشَّعْرِ الْخِلَافِ الرَّدِّيْفِيْنِ
 اِي دِيْنِ وَدِيْنِ السِّنَاطُ رَسَنُ كَرْدِيَانِ مِيَانِ اشْتَرِيْنْدِ
 السِّنَامُ اَنْ جَوْبُ كَبَرِ دِهْنِ بَرِيْغِ لَمَبْدِنْدِ تَا شِرْهَتِ وَانْدِخُوْدِ
 السِّنَافُ رَسَنُ كَبَرِ سِيْنَةِ اشْتَرِيْنْدِ نَدِ السِّنَانِ آهِنِ سَرِيْنِهِ
 وَشَكِ اَفْسَانِ الْأَسْتِجِ السِّنَّةُ خَوَابُ وَكَسَنُ السِّنَابِجِ السِّنُوفُ
 وَالسِّنُوفُ السِّنُوفُ بَلِيْكَ شَكِ السِّنُوفُ اَصْلُ مَرْدَمِ وَبِيْنِ دَنَدَانِ
 وَبِيْنِ پِيْكَانِ الْأَسَاخِ وَالسِّنُوجِجِ السِّنْدُ حَرَامُ زَادَهُ سِنْدُ دُنَامِ
 كَوْشِكِي اسْتِ السِّنْدَاوَةُ مَرْدِ سَبَكِ السِّنِيْنِ سَرِ اسْتِخْوَانِ بَهْلُو
 اَزْ سَوِيْ بِيْشْتِ السِّنَاسِيْنِجِ السِّنْفُ بَرَكِ دَرِخْتِ سِرْجِ
 السِّنْمَانُ مَاهِ وَشِيْمَانُ نَامُ بِنَايَسْتِ مَعْرِوْفِ السِّنِّ دَنَدَانِ وَزَادِ
 الْأَسْنَانُجِ الْأَسْتِجِجِ وَالسِّنِّ كَاوِيْرُ سِنِّ التُّومِ دَنْدَانِ
 سَرِ السِّنَّةِ سَرَقَمِ وَآهِنِ وَبِيْكَ السِّنِّجِ السِّنُوتُ اَنْبِيْنِ السِّنُودُ

۱۱ - کوبه و مهر و استخوان خلق اسب السنان ج السودة
 الاسود ج السواک سواک السوک ج ه السهفستان
 سبتان السهالة ریک که در شانیه بود الواحدة سهلزي
 السباح خار که بر سر دیوار نهند السیاده مهتری و السیاع کاد
 کل یقال هو حسن السیاقه لحدیثه او سخن نیک بهم آورد
 السیب راه کز آب السیوب ج السیة خم کوشه کمان السیاب
 ج السیخ م الاسواخ ج السید و السیدان کک السیراء جامه
 که ابریشم در آن بکار برده باشند السیرة روش السیرج
 السیاء پشت مردم و زرد کف اسب السیاسی ج السیستد
 م السیف کمانه دریا الاسیاف ج والسیف ما کان ملتزقا باصول
 السعف یقال ما له سیف ولا یفقه السیال دبال تیغ کارد
 و شمیر السیالین ج السیما و السیما و نشان و السیما ایضا و یقال
 لا یسیما خاصه السین انکه بیار تنخ کند و طور سینا و سینین
 کوه بسیار درخت که موسی م با حق عز وجل مناجات میکرد
 و کونید سینین مبارک و تیکو السی زمین قواخ و مانند
 یقال یحارسان ای مثلان تمت السینات کتاب الشین
 باب الشین المفتوحة ۱ الشاب مرد جوان الشاب د
 الشبان ج الشاب زن جوان الشواب و الشواب ج المشاة
 کوسفند نر و ماده یکسان بود و کاف و نود شتی الشاء و الشیاء

و الشوی ج غراب شاحب کلاغی سخت آواز الشجره شاکره الشا^{خض}
 یتو که از دور از نشانیه شود الشاخو و توشتر خشت الشواخیر
 ج الشاخ غلام جوان الشاخة سپیدی که هم روی اسب
 بکشد مکدر و چشم وی الشادن آهویه که سردی وی بر آید
 بود الشوادن ج الشارب بروت الشوارب ج الشاربان دو کمانه
 پیرون استاده در زیر دسته شمیر الواحد شارب و الشارب
 شراب خواره الشرب ج الشارة صورت مردم الشالک ج
 الشارح جوان الشرح ج الشارح شاه راه الشوارع ج الشارف
 اشتر بر الشوارف و الشرف ج الشاز و الشاس زمین سخت
 درشت الشارب و الشاسب و الشاصب اسب باریک میان
 الشاسع دود و الشاصر آهویه قوی شده الشواصر ج الشاطة
 زن بالابند و الشاطة البعیدة الشاطی کمانه دود الشواطی
 ج الشاطف آن یتو که بر پوست بکند و بر کوشت نه الشاحنة
 زن الشاعر فایه کوی الشاعر و الشواعر ج الشاعر نشانه
 ج و طاعتها که آنجا کنند الشاغیة دندان افزونی الشافرة الشافرة
 ریش پای الشافع خواش کنده الشافعون ج و الشافع کوسفند
 که بجه که از پی وی فرامیشود الشافی شفا دهنده الشفاة ج الشافو
 م یقال ارض شاکه و شجرة شاکه بسیار خار الشاکر سپاس دارنده
 الشاکرون ج الشاکری جاکر الشاکریة ج الشاک کمانه من الشاکون

والشاك والشاك بالاسلاح وبعير شك اشترى لك الشاكلة
تهي كاه دخوي الشواكل ج الشام زميني است السامة نشان
دوي ونشان سياهي ميان ماه ونقطه كبر جشم افتد الشاخي
والشامخة كوه بلند الشوامخ والشامخات ج يوم شامس
دوي روشن باخور رشيد اموشامل كاري كه بهمه كس
رسد الشان كاريون سر الشون ج الشافي دشمن الشافقة
رسن شادي الشاويقات ج نجل شادي مروي كوسفند
دار الشام الشاهترج شاهتره الشاهد كواه زبان وحاضر
الشاهدون والاشهاد والشهود والشهدج والشاهد زبان
نبان پادشاه وان آب كه باجه پروف ايد در وقت زادن
وساده الشهودج الشاهق كوه بلند الشواهي ج
الشاهسفر شاه اسير غم الشاهين شاهينك تراند وكويند شاهين
برك وشاهين نام مرغيت الشواهي ج وشاهين نام مرديت
نجل شاهي البصر وشاير مروي تير نظر الشايك باسلاح الشايل
ان ناقة كه دنبال بردارد الشولج الشايلة انكه شيرش كم
شود چون هفت ماه از داندش بگذرد الشولج ج الباب
جواني الشاة كناره شمير الشا والشاهج الشاعته جاه زمزم
الشاه برنج كرا الشاهون ج الشب سم الشيب كاجوان
دشي امراة الشبة نبي جوان الشب صد پايه الشبان ج رجل

شبت مروي ايزكن الشبع كالبدن الاشباح ج ورجل شبع
الذراعين مروي بن ارش الشعان سيرا الشاع ج الشبكة كوي
ودام وكوبه الشبك والشباك ج الشيم آب سرد ويوم شيم روي
شرد الشوب اسب كه دست برارد وكاجوان دشني وانجه
بدان آتش برافروزد الشوة كزدم ندد الشبوات ج الشور
برق الشبوط ماهي بحكه الشبة برنج والشبة والشبة مانند الاشبا
ج الشهبان درخت خار آور الواحدة شهبانة الشبيبة جواني
الشام دشنام دهنه يقال شتان ماها وشتان ماينها جون
دورست ميان آن دوراي شت كاري پراكنده عين شراو
جشي فرديله الشوة زمستان الشتاء ج الاشيتية ج البيت
الشوي خانه زمستاني والشوي والشئي باران زمستاني نفور
شيت دنياي كشاده الشين كاسموي وجه شيم روي سري
نفرين الش شيرم بياباني وكياي است كه بدان پوست پير
يد شلة وشنة دسي دست ج الشجة شكستكي سر الشجاج
ج الشجر ميان دهن وكويند نوح الشجر درخت وهربات كه تندند
الواحدة شجرة الشجرات والاشجاج الشجره درختان ارض
شجرة زميني بيار درخت الشجرة الطبية درخت خمر والشجرة الحينة
درخت خنظل الشجرة ذن دليل الشجر شير ومارين الشجاعم ج
الشجر غريب يقال داد شجر وادي بيار درخت وارض شجره

۱۱۲ زینبی بسیار درخت الشیخ مرد دلیل الشیخ **ج** الشیخ

والشیخ یخيل الاشجار والشیخ **ج** وزند الشیخ آتش زنده که آتش

ازان بیرون نیاید وارض **ج** زینبی نرم الشیخ **ج** والشیخ **ج**

کدی الشیخام به فروش الشیخان کرسه الشیخ کداده دریا و عمار

الشیخ مرد دلیل و شکی الشیخ کوسفند از شیرین به واحد

و جمع درین یکسان بود الشیخ به الشیخ **ج** والشیخ سیدی الشیخ

آنکه به دوست دارد و عیب **ج** الشیخ آنکوری آنکه آب شیشه

الأذن نومه کوش و شیشه العین سیدک و سیاه چشم و شیشه النخل

دل خراب و شیشه الرمانه آنکه در میان انا بود یقال **ج** ومانه

شیشه و شیشه الارض سیونک و نخل الشیخ و شیشه الشیخ لاغر

الشیخ **ج** الشیخ سراج یقال **ج** فرس بعب الشیخ اسی فراخ

کام الشیخ اشتی باک کن الشیخ **ج** الشیخ باک است **ج**

الشیخ جوب شکی الشیخ **ج** والانی شیشه خردی کلب و باریک

الشیخ کلبه تن الاشیخ والشیخ والشیخ **ج** الشیخ الغلام

الشیخ خرد کلبه الشیخ **ج** واد دهن الشیخ بزرگ کلبه

الشیخ **ج** بجه دران وقت که بزیاد الشیخ کلبه تن الشیخ و فح

الشیخ **ج** فراخ کوشه دهن الشیخ نام فحلی است الشیخ **ج** سخت

الشیخ **ج** یقال **ج** شیدک آیدک اتباع من الادی و هو العجیب **ج**

الشیخ **ج** مکرک و نوعیت از کتی الشیخ و الشیخ **ج** و شیشه

الشیخ **ج** مکرک و نوعیت از کتی الشیخ و الشیخ **ج** و شیشه

الشیخ **ج** مکرک و نوعیت از کتی الشیخ و الشیخ **ج** و شیشه

الشیخ **ج** مکرک و نوعیت از کتی الشیخ و الشیخ **ج** و شیشه

الرجل **ج** الشیخ **ج** زینبی **ج** یقال الشیخ **ج** الناس ای **ج** الشیخ

الشیخ **ج** سراج **ج** ویزم **ج** کم خشک شده باشد از ان باز کند الواحد

شده **ج** یقال **ج** تفرقوا شد **ج** مد **ج** رای **ج** متفرقات الشیخ **ج** زینبی

الشیخ **ج** نمک و سخی **ج** دین **ج** بوی خوش **ج** الشیخ **ج** نامیست

جمله چیزها که بیاشامند **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ **ج** الشیخ

۱۱۳
کار بر آید و شرک فلان ای حبیبک پس تر فلان الشرع
در از الشرع بی نوعیت از برد الشرع بر کوی اذن شرف
کوشی بزرگ الشرع جای بر آمدن خورشید و خورشید را
نیز یقال طلع الشرع و لایقال غاب شاه شرفا و کوسفندی
که کوش وی بد از ناشکافه بود الشرع کوش لاغر
الشرقة بر آفتاب والشرقی والشرقیة سوی آفتاب بر آمدن
الشرکة دام و را مخرد الشرک ج الشرم پاره از دیر الشرک
مرد در از الشرکت ستر انکت الشرک آب که بتوان خورد
الوجه ناخوش بود الشرک ایمن الشرک زبر یقال شروی
الشیء ای مثله الشرک کفن و باد نام و نام پشته است الشرک
درختی است که از آن گمان کنند الشرک درخت خنط الشرک
هم شراب الشرک بند اصحف و جوال و کهر و کشته و گمان
که از وجوب مختلف کرده باشند الشرک الشرک کوش
تنک کرده الشرک رانده الشرک رسن الشرک شرط نامه
خرید و فروخت و دشته که جامه بر آن افکنند الشرک
والشرک والشرایط الشرکة راه دین الشرک الشرک
ابشور الشرک بر کوار الاشرف والشراف الشرک بنان
الشرک الشرک آن زن که راه کند و کوش و کوش یکی شده
باشد والشرک ایمن الشرک نیره زدن چوب و لایت یقال

نظر الیه شرک انکرید بد و جشم الشرک یقال شرک
ای یابیس الشرک زمین درشت و مجول که بازند الاشرف
ج س الشقاق دل در وی است ص یقال هو علی شصا صاء
امر ای علی عجلة الشصا آهویه قوی شده الشص دزد
که هر چه بیند برود الشص ج ناقه شصا شری که
شیر ندارد الشص و شصا ج الشص مصلب الشص
ج ط الشطایک شاخ کشت الاشطاع ج الشطان رعا
الشطب و یقال غلام شطب ای سمن الشطبة زن بلند
بالا و اسپ دراز و پیش خرد و منبر و هلو خرد الشطب ج
الشطیمة و ناحیت و دودیک بنان الاشط و الشطو ج
و سوی من قوله تم شطر المجد الحرام ای نحوه کوز شطرنج
بنیمه آب الشطیک سوی کوه ان اشتریک کنده دود الشطان
دو الشطوطج الشطط پیداد والشطط والشطن کوس
کریاس الاشطان ج والشطن رسن الشطو کوسفند که یک
دیک پستانش شیرین من الشطج الشطو ان اشتریک هر دو
بهلو و کوه ان او بزرگ شده بود شطون جایی دور و دور
الشطوی جامه است که از مصر آرند شطب کوی است الشطر
غرب شطا استخوان در دست اسپ الاشطاع ج الشطف
سخنی الشطی که جوب الشطیسة پاره از هر چیزی ع الشطاب

ای کثیره الشعاع داس خوشه و رای شعاع ای متفرق
الشعب قیله بزرک و بند سړکت دوبرک شه الشعوب
ج شعبان م شعبانات و شعبان ج شعرة شعث موی کرد
الوده و بهم برشه الشعرة موی و بزوی الاشعار و الشعور
ج الشعراء کوسفند بیار موی و مکی که دوشید اید الشعرة
ج والشعراء نوعیت از شفتا لو واحد و جمع درین یکسان
بود و دوشه شعراء دوشه بیار نبات الشعرة یک تار موی
الشعرات ج الشعرة کوسفند که در میان زنگلهاموی دارد
الشعری شعری شعری و شعری و الشعاع و الشعاعان و
دران الشعاع ج والشعاع نیکو الشعرة سرکوه الشعف و
الشعوف و الشعاف ج الشع دران الشعراء لشکر پراکنده الشعوب
مکی الشعر توره بر الشعاع ج الشیب شک که از پوست بود
الشعاب ج الشعیر ج الواحد شعیر الشعرات ج والشعرة
بر زبان کرد و نشانها ج و طاعتها که آنجا کنند الشعاب ج
الشعیری ج و شعری الشعيلة قیله که می بخشد الشعاب ج
ع الشعاف بوشش دل الشعف ج الشعیر توره یقال فی
غمة شعر بغیر ای متفرقات الشعریة و الشعریة پای که در
پس پای افکند الشغل کار الشعو اعقاب الشعيرة ج و الود

ای قیله الشعاع خواش الشعاع باد سرجه باران و الشیف
ایض الشعرب الشعان دو الشعاع و یقال هو خفیف الشعرة
ای قیله السوال و یقال که شعرة حسنة ای شفاء حسن و یقال
ما کلمه بیت شفا ی بکلمه الشعرة کار بزرک و تیزی کار و
شمیر و جرات الشعرات و الشعاب ج الشعرة ذباب السیف یعنی
تیزی بای شمیر و یقال ما بالدار شعری ای احد الشعف خلاف الود
الشف جامه تنک و پرده تنک الشعوف ج الشفی باقی روشنایی
آفتاب دلا دل شب و الشفی الریدی من کل شیء الشعرة
مهر بانی الشف بزرک لب با فرخی و سوراخ بینی و الشف بانی
الواحدة شف الشعف مرزیک الشعوف اشترکه دوجای باید
شیرش را از بسیاری الشعف ج الشفیر سرجاه الشف ج الشیف
خواهش کند الشعاف ج الشیف صاحب الشعرة و یقال حد
فی آسان شیف ای برود الشفی مهربان ف الشفاء و الشفا
بد بخنی و الشفوة ایض الشفای جوب برده م شكن و شفاق
القرب نوبانک الشفای النعمان لاله کوی و الشفای ایض الشعرة
خاره که سرخی دلمرده بود کیش شفتب کیش بزرک سر و یقال
ما به شقن و لا نقن ای حرکت الشقن و الشقان دوز که کجین
انکریاسک الشقن و الشقان ج الشرة شجره الشقنة بانک

بجشك الشق جوي خسته خردا والشق شكاف قلم وجران
 الشقوق ج الشق مستند الشقصل اسب بيار و الشق
 برادد الشقيقة در ديم سر و كشادكي بيان و ديك و خواهر
 الشقايق ج الشقي بد بخت الشقون والاشقياء و الانثى
 شقيقة الشقيات والشقاوى ج يقال هو شقي لقي اي يلقي
 الشرايع **ك** الشكر فح زب الشكره ان اشتركة بيتان
 برادشربود الشكس والشكس بدخوي الشكس ج يقال
 شكس نكس اتباع الشك خلاف اليقين الشك مانند الامكان
 ج الشكلاء حاجت و كوسفند سياه بر و عين شكلاء جشي
 سرخ الشكوة شك خرد كه از پوست بز غله يشر خواره بود
 الشكاوح والشكوة كولى الشكوب ساس دارنده الشكج و دابة
 شكور سوري كه اندك مائه علف پسند كه الشكوك اشتر
 كه كومانش پيچند تا ز بهرست يانه الشكر اول موي كه بر آيد و
 موي كوتاه كه برين پس اسب بود و آنچه كردا كرد درخت
 بر آيد و موي فح الشكج الشككة كرده الشكاك ج الشكيم
 كوشه ريك الشكمة دهنه لكام الشكم والشكايم ج الشكة كله
 يد شلاء دستي شل الشلم شلم السماء شمير بفت اهل من الشل
 كوشت جرب الشللة بانك آتش الشلة نباتت الشلل شالكون
 پوش اسب وزده نامام الاشلة ج ويقال ذمبت ماشية الاشلية

اي بقة السلايا ج الشاج مان جوين ويقال ما ذقت شامجا
 اي يشا الشمس منك ترسان الشاعية ج الشمال باد شمال
 الشمالات والشمايل ج الشامة هر چه به ابو نيد الشامات ج تاقه
 شجي شتري زودر والشمر ج والشمر دل داز والشمر دل
 اشتر يكو خلق الشمر دل مرد جوان قوي الشمس خورشيد
 ونوعيت از كردن بند الشمس ج الشمس نام بي است الشمس
 موم الشموع ج الشمعل اشتر زودر والشمايل ج الشمعة خوار
 ترسان الشل باد شمال والشمل والشملة باقى خرد بعد از جدين
 ويقال رايت شملا من الناس اي قبيلا الشملة كلم برك الشمال
 ج الشموس اسب كه بشت بد يد الشمس ج الشموع زب بازي
 كن خندان الشمع ج الشمول نايست مي والشمل ج الشميد ر
 زودر والشماو ج الشميط بام ن الشاء والشان والشان
 دشمني الشامي الطويل الشارة العيب زب شامس اسب داند
 الشاعة رشتي الشب خوشي آب دندون و سري آن يد شجرة
 دستي الجوع كوفته الشف زير كوشى الشوف ج الشق الجهميان
 دوفض بود الاشاق ج الشكلم الجح اسوان اردبيان برويد
 الشن شك كهن الشان ج ويقال وافق شن طبقة و بها قيلت
 الشون اشتر بمان نزار و فبر والشوا و بريان كرو بريان
 فوش الشواون ج الشواة پوست سر الشوى ج والشوى

اندامها بکناره نيز چون دست و پاى الشوار قماش خاند و
 عورت مرد شوال معرف الشوايل ج الشواله مرغيت
 الشوب انكين يقال ماله شوب ولا دوت بيت اورا الكين
 ويشير تيره الشوخته دخت كه ازان كان كتد الشو دح
 ماده اشتر دراز الشوذب دراز بره استر الشوذر جادر
 الشواذنج الشوشاة ماده اشترسبك روا الشوصته باد
 كه در بهلو افتد الشوطه تك الاشواطج وشوط باطن
 دوشى كه بر وزن دلايد وشوط براج توده الشوق اردو
 الاشواقج الشوقب مرد دواز الشوك خار الواحد شوكة
 والشوكة ان خاسكه بدان تك كواس راست كند والشوكة
 شدة الباس والحق فى السلاح الشول مردسبك وباقي
 آبه درجوي الاشوالج الشوكة ديب كزدم ونام منزليات
 از منزلهاء ماه الشوقى طيفلى الشولاء اسب فراخ دهن الشوب
 حر الشهاب شير بياراب الشهاباء ان لشكر كرازياري
 سلاح سفيد نمايد وساي تنك بعلته شهاباء اشترى سفيد
 الشهيرة زن سخت پير والشهلاء ايض الشهيد انكين نابالوده
 الشهادج الشهدائق شه دانه الشهراه الشهور والاشهرج الشرف
 جرجه جولا الشهابقج الشهوة آزد الشهواتج الشهيد كواه
 وحاضر وانكه شهادت يافته بود در راه خداي عز وجل

ج الشهيدة هريسه و سريان يقال شهيدج هري في الخلق والصوت
 امرأة شهيرة زني برك وهن الشيق اخرايك خري الشياح
 در منه فروش الشيان خون سيارشان الشى جبر الاشياج
 الشيب سفيد موي الشيعورجوالشيمان مرد دلاور دركار
 وسبك ويزرك الشيخ پير وخواجه الاشياخ والشيوخ والشخه
 والمشيخه والمشيخان والشياخج والمشيخ باران خرد قطره
 وشيخ المرسلين لقب نوح پيغمبر الشيخه پره زن الشيدمان
 كوك والشيدمان انض فرس شيراسي فربه الشيطان ديور
 وديوردم ونوعيت از ماد الشياطين يقال هو شيطان ليطا
 اتباع الشيطم مرد دراز واسپ رانيز كوئيد الشياطمج الشكون
 نوعيت از نبات الشيق كثير الشوق الشيم كوي كدرميان
 غله بود الشيم جزير الشياهمج الشيت اسب كه باقرانند
 ازا بجا كه دست نهاده بود وكونيد اسب در سر اينده باب الشير
 المضمومة ب يوبك شبارق جامه پاره الشير يدست الشيرم
 مرد كواه ونوعيت از خا الشبك دندان الشجاع مرد دلير
 واهل الشجاع والشجاعج وشجاع كرم شك الشجاعة زن دلي الشجون
 رانها زود والواحد يحن يكون الحيم يقال فلان ذو شجون
 اي ذوقون الشح بانك اشتر وكلاغ الشحج الشح
 شير كرازيستان يزدن آيد الشراغ سابه دان رنج شراعي تيره

دران اذن شرافیه کوشی بزرگ الشرف القیب الشرف سوف
 سر استخوان بهلو از سوی شک الشرافیه ج المش شرف غیت
 چند بخشک الشرافیه ج الشرفه سیاه پوش الشرف ج الشرفی
 منسوب الیه الشرفه لکوه الشرف ج الشرفه خار الشرف
 جک نویسن الشرف ج رف زین و شرف نام مدیت الشرف
 ناحیت الاشراف ج الشرفه دستار ج الشرفه سفند
 که از شیر بدو بود واحد جمع درین یکسان بود الشرفه
 دایه بودی شیر و بریک خربزه الشرف ج الشرفه شنی
 و تابش آفتاب الشرف و الاشرفه ج دای شرف برکنده و الشرف
 الشرفه اس خوشه الشرف لک الشرفه شوده و پاره که در کاس
 بند نه و شاخ دخت الشرف ج الشرف وید و یار خرد و نوعیت
 از شفا لکه دودنک دارد سرخ و زرد الشرافیه ج الشرفه
 پاره آتش که می بخشد الشرف ج شرف نام پیغمبر است
 الشرف کار الاشغال ج الشرفه اشتراک خلق الشرف
 ج الشرفه میش الشرافیه ج الشرفی موش که کوشا
 بزرگ دارد الشفاقه باقی لب در مشرب رجل شفای مردی
 بزرگ لب الشرف جای مژه و کناره دم الاشرف ج الشرف
 و الشرفی و نبات الشرف شکاف پای اسب الشرفه
 بر زبر سیدی ای الکذب دودخ الشرفه پاره جامه دوران

دودی بمان دو جای و نیمه از هر چه باشد یقال فی نفسه شرف
 و فقوی ای بقیه حاجه الشرف شکاف دست و پای مردم
 الشرفی حربه نباتت الشرفه سرخی که بالان آمخته بود
 سیدی الشرف پادشاه الشرف دوران الشرف جامه باریک
 الشرفی سرخ خرم الشرف ج الشرفه بازی الشرف آب
 سر الشرفه انکت الشرف ج الشرفه ان دکره در زبر
 دامنک افکنند الشرف سرکه الشرف ج الشرفه دانکوی
 الشرفه زبانه آتش بود الشرفه پاره ازیارات
 الشرفی ج الشرفه ج الشرفی شادیت الشرف درخت
 الشرف شوت الشرف سیاه دانه الشرفه آخر بانک خرم الشرفه
 سیاهی که آمخته بود با سیدی باب الشرفه الکسوف
 الشرفه جوب که در دهن بزغال کند تا شیر بخورد الشرفه
 که زنان روی بند بدان با قفا خود بندند الشرفه و الشرف
 شوت الشرف زبان و دایمه الشرفه کز دم الشرفه ج الشرفه
 نباتت الشرفی ست الاشرف ج الشرفه خارسم الشرف بدان
 قدر قوت که میر شوند الشرف به شیر الاشرف ج الشرفه مانند
 و برنج الاشرفه ج الشرفه الشرفه الشرفه الشرفه پاره کرجه
 بران افکنند و جوب که در پس در افکنند و جوب بود ج الشرف
 ج الشرفه و دیت الشرفه کوهی که شهر نگاه دارند و دشمنی

ح الشَّخْصُ قِلَابُ الشَّيْءِ فَتَحْيَى الشَّيْءُ كَوْشَةُ دَهْنٍ الْأَشْدَقُ
 والشَّدُوقُ **ح** الشَّرَاعُ بَادِيَانِ كَثِي الشَّرْعُ وَالْأَشْرَعُ **ح** الشَّرَا
 بِنْدُ نَعْلِي الشَّرِكُ **ح** الشَّرْبُ يَادُهُ أَبُ الشَّرْحَابِ وَالشَّرْدُ **ح**
 الْكَرْبُ يَمِينُ يَمِينُ عَمَلُ بُوْدِ الشَّرْدُ مَعْرُوهُ الْكَرْبُ الشَّرْدُ **ح**
 الشَّرَّةُ لَشَاظٌ وَيَتَرَى جَوَانِ الشَّرْسُفُ نَوْعِيَّتُ أَنْ خَارِ
 الشَّرْعَةُ دَاهِيْنٌ وَهَذِهِ كَانَتْ وَدَوْدُكَ بَرْنَدُ الشَّرْعُ **ح** الشَّرَاعُ
 الشَّرِكُ وَالشَّرِكَةُ إِنَاذِي الشَّرْطُ دَوَارُ الشَّرِيَانِ غَلَّةُ دَوَارِ
 بَرَكِ الشَّرِيَانِ هَرَكُ كَرَمِي جِهْدُ الشَّرَائِنِ **ح** الشَّرِبُ فِي خَوَارِ
 الشَّرِيْبُ كَثِيرُ الشَّرِ **ح** الشَّرْ زَمِيْنٌ سَمَتْ الشَّرِيْنُ وَالشَّرَا
ح الشَّرِيعُ دَوَالٌ تَعْلِيْلُ الشَّرِيْنِ سَوْدَانُ الْأَشْعَاعِ وَالشَّرْعُ
ح الشَّرِيفُ خَارَهُ كَابُوسُ الشَّرْقُ دَامَ هَبِي الشَّرْصُ
ح الشَّرِطُ نَمِي بَرْدِي خَيْرُ يَقَالُ وَلَنْ فَلَانِ شَطْرُ أَيِّ بَصْفٍ
 ذَكُورٌ وَيَقْتَفُ أَنْتَ الشَّرِطُ **ح** الشَّرِطُ ظُجُوبُ كَوْشَةُ
 جَوَالِ الشَّرِطَانِ دَوَالِ الشَّرِطَةِ وَشَطْرُ ظُنَامِ رُوْدِيَّتِ **ح**
 الشَّرَارُ نَشَانٌ وَجَامِدٌ رُوْدِي الشَّرْعُ الشَّرَاعَةُ نَشَانُهَا **ح**
 وَطَاعَتُهَا كَمَا أَتَى كَتَبُ الشَّرَائِنِ **ح** الشَّرْبُ دَرُوهُ كَوْهَ الشَّرَابِ
ح الشَّرْعُ الْأَشْعَابُ الشَّرْعُ مَوِي زَهَادُ الشَّرْعِي الْعَبُودُ الشَّرْعِي
 الْفَيْضُ الْمَاءُ وَالْفَوْضُ دَوَسْتَارُهُ اسْتِ مَعْرُوفٌ يَقَالُ لَهَا الْخَنَاءُ
 مُهْلٌ وَهَرْدٌ وَشَرِيَانٌ كَوْنِيْدُ **ح** الشَّرْفُ أَفْرُوعِي وَنَقْصَانِي

من الاضداد الشَّيْنُ مَرْغِيْتٌ جَدُّ كَوْتَرِي مَقَارُ وَجَنَكُ
 وَي سِرْخُ الشَّيْنَانِ **ح** الشَّقَاقُ الْخِلَافُ الشَّقْبُ شَكَا
 دَرُوهُ الشَّقُوبُ وَالشَّقَابُ وَالشَّقِيَّةُ **ح** الشَّقْدُ بِجَهْدِ كِبَايَسُ
 الشَّقْدَانُ **ح** الشَّقَرَاتُ كِبْرَاجُ الشَّقِيقَةِ أَنْجَمُ اشْتَرَمَتْ أَنْ كَوِ
 بَرَارِ دَجُونِ شَيْ شَقَا شَقِي **ح** يَقَالُ هُوَذَا شَقِيقَةُ أَيِّ
 خَطِيْبُ الشَّقِصُ يَارُهُ زَمِيْنُ الشَّقِ وَالشَّقَّةُ دَخْ وَنَاحِيَّتِ
 وَيْمِي أَنْ هَرَجَهُ بَاشَدُ **ح** الشَّكَالُ مِ الشَّكْلُ **ح** الشَّكَالُ أَنْكَدُ
 دِيَايِ اسْبِ سَفِيْدٌ بُوْدُ بَخْلَافٌ يَكْدِيكُ وَهُوَ يَكْرَهُ وَكَانَ الْبَرَعُ
 يَبْعُضُ الشَّكَالُ وَالشَّكَالُ أَنْ كَوْسَفَنْدُ كَرْدَسْتِ دِيَايَا وَدِي
 سَفِيْدٌ بُوْدُ وَدَسْنِ مِيَانِ اشْتَرِ الشَّكْلَةُ سِلَاحُ الشَّكْلُ نَازِلُ
 الشَّرْفُ دَسْتَا زَبَانِ الشَّلَاسِفُ **ح** الشَّلَاطُ شِيرَازُ الشَّلُوَالِ دَامِ
 الْأَشْلَاءُ **ح** الشَّمَالُ دَسْتُ چَبْ وَكَيْسُهُ بَسْتَانُ الْأَشْمَلُ الشَّمَالُ
ح الشَّمْدُ خَرَابِ الشَّمْرَاحِ أَنْ سِيْدِي كَرْمِي سَبِيْدِي اسْبِ بُوْدُ
 أَمَّا بَلْبُ نَوَسِيْدِهِ بُوْدُ وَدَسْرُ كَخَرْمَا وَسَرُوهُ الشَّمَائِنِ **ح** يَقَالُ شَرُّ
 شَمَرُ أَيِّ شَدِيدٍ الشَّمِيطُ كُلُّ اسْبِ الشَّمَائِنِ **ح** الشَّمْعُ مِ الشَّمْلُ
 وَالشَّمْلَةُ اشْتَرَكُ بَشَابُ رُوْدِي الشَّقَابُ بِنْدُ سَرْمَكُ وَكُونِيْدِ
 أَنْ رَسْنُ كَرْمَكُ دَابْدَانِ دَرَاوِيْدُ الشَّقُ **ح** الشَّقَابُ كَرْمُ
 الشَّقِيقَةِ خَوِي الشَّقِيقُ **ح** الشَّقِيقَةُ خَوَالِ الشَّقَابِ سَرْمُ
 كَوْهَ وَدَسْمُ دَرَاوِيْدُ الشَّقِيقُ **ح** الشَّقِيقُ بَرِيَانُ الْقِطْعَةِ

۱۱۹
 منه شواءه **الشهاب** سارة روشن وكونه ساره از
 هفت کواکب و آنچه بنسب و در جون آتش و افروخته آتش
 الشهب و الشهبان ج الشهبان کوه تاه **شهر** بر خرمای **شمار**
 نامست شنبه و در جاهلته الشهاب کند بنسب سوخته الشهاب
 نواله الشهب آواز لب اشتد و آب خوردن الشهاب م الشهب
 نشان الشهاب ج شبت نام بغير شبت م الشهب در منه الاشباح
 ج و رجل شبح و مردی و شکرده الشبح کج الشهاب م الشوابن
 ج الشبر و الشبزی آبوس الشبض الشباض و خرمین کابوسک
 الشبعت کردی هم دل الشبع و الاشباع ج الشبعت خوی الشیم
 ج الشبن القحاح الشبنزی نوعیت از جامه و اسم اعلم
 کتاب الصاد باب الصاد المفتوحه الصادت آب کد با
 بجه پرون آید الصاد الوالصابر شکبا الصابرون و الصبر
 ج الصابون م الصابونی صابون فروش الصابی از کبی کبی
 شونده و جنی اند از ترایان الصابون ج الصابیه ماد که بیان
 صاب و شمال جمد رجل صاب مری سخت آواز الصاحب یارو
 همراه و خداوند الصاحبون و الاصحاب و الصحابة و الصحبه و الصحا
 و الصحب ج الاصحاب ج الصحب و الصحب ج صاحب الجيش
 سید سالار و صاحب الموت یونس م صاحب البرید آنکه
 بکان او فرستد صاحب الفیوج آنکه بکان از و طلبند الصاحبه

زن الصاحبات و الصواحب ج الصاحبه بوش الصاحبه نامست
 رساننده و دامیه و الصاحبه صاع الصادک سینه و خرم
 دران وقت که در خاک مراغه کند و ماده را طلب کند و کی است
 میان چشم و سنی الصادق راست کوی الصادقون ج و الصادق
 لقب اسمعیل م رجل صا و امراه صادیه نشه و الصادیه آن
 خرمین کد از آب و در بود الصوادی ج الصاذه و نیز درخت کد
 الصاذه نشه الصرايح و الصاذه حاجت الصراج الصادح
 زیاد رسنه و زیاد رسنه و هم الاضداد الصاددیت کد بر
 نشانه بکلمه کتب صراف و صرافه کج کد آواز الصراف
 ج الصاير شمر بکین الصوامع ج الصاير کد و الصاير
 ج بکوده الصاير کشتی بان الصرايح ج الصاع جهار م و
 نیز شیب يقال بلغ المال کذا فصاعدا اي زاید الصاعقه
 آتش که از ابر بیفتد و بک هلاک کننده الصواعق ج الصاعق
 خوار الصاعقون ج کبش صاف کد ^{و سار} يقال ما بالدار صافو
 اي احد الصافين رک ما زوشت و یک ساق و الصافين اسب
 که سه دست و پای بایستد و بک نامه سم جهارم الصافيات و الصافو
 و الصوافين ج الصافين آنکه آهن روشن کند الصافون مبین
 الصافونه آسمان سیم الصافين ما زوشت و بت سخت کد م
 لحم مال کوشی کد و الصافيه دامیه الصافين بسمان کد

۱۲- الصالحون والصلحاء وصالح نام پسر است عم الصالحه زن
 نیک و نیکو الصالحات ج الصالح کارشناسه و پس ازین
 گویند صانع سته و صالح نسین و هم برین قیاس می روند
 الصانع ج الصانع کوسفند شش ساله الصائم زرویم
 یقال ماله صائم ولا ناطق نیت او را زرویم و نه سود
 الصائم خاموش و شیر تیره الصامغان و الصامغان
 مرد و سوری دهن الصانع ازید کار و الصانع دستکار الصانع
 و الصانع الصائب آن تیر که دست او در جمل صایت
 سخت آواز الصایر یا بکوی الصانع زکر الصانعة ج
 الصایف آن تیر که از نشانه بچید یقال لقیته اول صایک
 و بایک ای اول یثی الصایل حله برنده الصالحون ج الصایم
 روزه دار الصایمون و الصوم و الصیم و الصیام ج الصایم
 آن اسپ که سم نگاه دارد الصوابین ج ب الصبارة الشاء
 سختی هوا و رستان الصباغ رنگ ریز الصباغون ج القب
 آردمند الصبب زمین نشیب و الصبوب ایض الاصاب
 ج الصبر الوطیر سنک سخت الصبایب ج شاة صبغاء کو
 سردبال سفید الصبوح جاشت و آن شراب که از پس صبح
 خورند الصبود بی شتاب الصبرج الصیب خون ریخته
 و آب برک کجده الصبایب ج و جة صبح و صبح یگوید صباغ

ج الصیحة یا مدد الصیر یا ندان و بر سفید الصی صی کوکک
 خورد و مدد مک چشم و بران زبان شمشیر الصبیان و الصبوة
 و الصیحة ج الصیحة دخترینه الصبیاح الصبیان و کمانه
 زخ الوحد صی **ت** الصم سخت یقال عند صم و جمل صم
 و الف صم هرادی تمام الصیت کرده ج الصحاح درست
 الصحاف مصنف و روش الصحراء دشت الصحراوات و الصحایک
 ج الصحراء الانان التي تخرج بیاضها خبيرة یقال لقیته صحرة
 بحر دیم او را در باروی الصحیح و الصمغمان زمین هموار
 الصغفة کاسه بزرگ الصحاف ج الصحل کران آواز الصحن
 میان سرای و قدح بزرگ و بزرگش اسپ الصحنون ج یوم
 صغور و زنی بی بیغ الصبح درست الصحاح ج الصیحة شیرا
 جوشانده الصیفة پوست روی مردم و نامہ الصحف و الصحاف
 ج الصحابة زن بلند آواز الصخذ بانک کوکک یوم صخذان
 روزی کم الصخره سنک بزرگ الصخروج د الصدا و زکار
 آهن و زینک که در چشم کشند شاة صداء کوسفندی که
 با سخی زند الصلای کابین و الصدد قة ایض القد اقة
 دوستی القد ج بانک فاخته الصدد کوه الصدد بیکاه و اول
 ناصر و سینه الصدد و ب و صدر البيت پیش خانه و صدر القناة
 اعلاها صدر کل شیء و له الصدد نیت و شکاف الصد و ج

ج الصلح بکوی نه بزرگ و نه خرد و مرد سبک کوش
 الصدف م الاصلاف ج والصدف کوه بلند و آنچه بلند است
 کله کرد چشم الصدفة اندرون کوش الصدف ج
 الصدفة هر چه بلند نه بر سبل و جوی و قد تسمى الزکوة
 صدقة الصدقات ج الصدق نوره سخت الصد ثمان
 هر دو سوي پشاني و هر دو سوي رود الواحدة صدقة
 الصدوف آن زن کمدی بکرد اند از شوی خرد
 الصدوق راست کوی الصدوق ج الصدي بن مره
 و ازان که از کوه بان شوند و کونک تشنه الصدي تیغ زنک
 کوفته الصديان تشنه الصديک زرجاب الصد و دالا
 ج الصلح و شانی صبح و نه کوسفند الصلح مرغ صوف
 و کونک هفت دونه الصديق دوست الاصل قاض ج
 الصرا و لاء المستنقع اي زرد آب الصري ج الصري
 و الصرا ري کشتي بان الصرا و الصرايوت ج الصرا کشته
 خوشه در کلو آورده الصرا تردیک نعل صراة نعليني بلک
 کتفه الصراف سیم سر کنده الصرافون ج الصرام جرم و دش
 الصرام وقت بریدن خرا الصراية حنظل زرد شده الصرايا
 ج الصري و الصريه شیر ترش الصري سمع سرخ الصرخ
 کوشک بلند الصرخ ج الصرحة میان ساری الصرخه تیر ساری است

منسوب بصر خند و هو موضع بالخزيرة الصرخ الحب الخالص
 رجل صرخ مردی سر زده الصرخ زهرهوار الصرة کوفه و سختی
 کرمه و قوز الصرصر باد سرد الصرصر بانک باز الصرصر اي
 آن اشتر که بیلدهی سختی بود و در مرغی الصرصر اشیات
 ج الصرعم الصرعان بامداد و شبانگاه الصرف الحيلة والتوبة
 والحوادث الصرقان ارزین و نوعیت از خرما الصرفة نام منبر
 از غنای ماه الصرم جرم الصرا بیا بان که در آن آب شود
 الصرفة و الصردی انکبج کورده باشد الصرخ شیر کف
 بنشته و الصرخ الخالص و الصرخ مرد کوهی الصرخا ج
 الصرخ زیاد در صریر بانک در بانک قلم و تخت و نعلین
 و طبع الصرخ بیکند الصرخ ج الصریف شیر تاز و بانک بکره
 و دندان اشتر الصرم خرمن کوفته الصرم شب و روز و هوین
 الاصلاد الصرعة ریک جدا گانه الصرعة و الصرعة جماعة من
 الفصا و السلم دهم صری درمی بانک کتفه جوب برهم اندازند
 و ماء صری آبی که در بماند در بار کین نازد شود ج الصعوب
 آنکه دام نباشد الصعاب ج الصعبة زمین سخت الصعبد و ختیت
 الصعاب ج الصعري جابک و نیرک الصعد تیره که راست است
 باشد الصعاد ج امرأة صعدة زنی راست بالا الصعد بالا و الصعود
 ایضا الصعاد و الصعود و الصعود دشواری قولی هم علی بالصعد

ای شافا الصفتی و الصفتی و دزد بلید الصفتی و الصفتی
 خرد سر الصفتی و زندک مرغیت الصفتی و الصفتی
 الصفتی و اشتراک بجه بیفکند و برجه دیگر شیر و کوی است
 در دوزخ نفوذ بالله منها و الصفتی و زمین بر بالا الصفتی
 روی زمین و خاک بر روی زمین الصفتی و الصفتی
 ج صفتی مضر جایگاه است عصر الصفتی و خوار
 الصفتی جفانه ای کماجه الصفتی انکه برادر آمد بود
 و به تن خرد الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی
 الصفتی کناه خرد الصفتی و الصفتی است بجه
 و الصفتی است سر سخت الصفتی و الصفتی و الصفتی
 و الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی
 بنکر و بنکر الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی
 و الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی
 بصف ای بجانبه الصفتی و روی و یک سوی و بق الصفتی
 ج الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی
 شک و علم و زید و صفتی نام مایی است الصفتی و الصفتی
 محرم و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 زمین و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی

الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی و الصفتی
 کرد آید صف صف و غناگاه من قوله ثم استوا صفتی
 الصفتی و يقال جمع الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 نهد در حال دوختن الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 ج و الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 الا صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 کرد از آب الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 لشکر از غنیمت پیش از آنکه قسمت کنند از برای خود الصفتی
 ج ق الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 کند الصفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 ترش و دو شتاب از صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 آفتاب و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی
 دانه و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی و صفتی

۱۱۳۳
الصلوات والصلوات ولبنة الصلوات شب بركات اي شب نعمة
شعبان يقال لقيته صلوة محمدي وهو اشد المهاجرة حر
الصلوات يبرهن محم وان اسب الصلوات دد والصلوات
كبدان كرم شوند الاصلوات الصلواتة شك كبدان بوي
خوش سايه والصلوات ايض الصلوات ج الصلوة نماز
وددود ورحمة ودعاء واستغفار وكنشت الصلوات ج
والصلوة سورة الحمد وصلوة الاولى وصلوة الظهر نماز
پيشين وصلوة الوسطى وصلوة العصر نماز پين وصلوة
المحساوين نماز پيشين و نماز ميكران قبل خوانند كه قرايت
دران نهان بايد خوانند والصلوة المغرب وصلوة الشاهد
وصلوة العشاء الاولى نماز شام وصلوة الفجر وصلوة
العشاء الاخرى نماز خفتن صلوة العشي نماز شام و خفتن
وصلوة الفجر وصلوة الصبح والعداة نماز بامداد وصلوة
الضحى نماز جاشگاه وصلوة الكسوف نماز آفتاب كرفتن
وصلوة الخسوف نماز ماه كرفتن وصلوة الاستسقاء نماز
باران خواستن وصلوة القصر نماز سفر وصلوة الخوف نماز
دو حرب الصلوات ضد الفساد صلاح مبنی علی الكفر ناميت
مكة الصلوات لاف زب الصلوات نان تنك الصلوات نماز و شب
الاصلا ب ج الصلوات ياره زمين درشت الصلوات ج جبين

صلوات و صلوات پياي روشن و نوجيد الصلوة
الصلوات اسب نشاطي الصلوات شك تحت الاصلوات ج الصلوات
ابسي كه خوي يارد واشتر بيارش و الصلوات ايض الصلوات
كل خشك الصلوات داهيه الصلوات زمين تحت الصلوات
زن كه شوي و يار دوست ندارد الصلوات ج اذن صلوات
كوش از بن بريد الصلوات حه شك تحت سنو و زن صلوات
آتش زنه كه آتش از ان پرون نيابد و قد صلوات ديكي كران
الصلوات دراز الصلوات ج الصلوات اشتر تحت الصلوات جليا
و علم شكر و جربش استخوان و سخت الصلوات ج الصلوات ج
سوي كردن از سوي كل واحد صليق الصلوات نان پين
الصلوات ج الصلوات بلك زخم شمشير م صخرة صماء اي شديدة
وامرأة صماء اي صماء صماء الغرناهي است داهيه و الصلوات
زير درشت الصلوات قد بل الواحدة صخرة و هي لغة دوسمة
الصلوات سخت دراز الصلوات مهر و پناه يار مندان و انكه اول
جوف بود الصلوات زير بلندا درشت الاصلوات ج الصلوات و
الصلوات شمع كه با نيزه اذن زخم اذن صماء كوش خرد
و نشاء صماء كوشندي كه كوش ديكي كوش آهواند و الصلوات
كياه قوي شده الصلوات محم فرمايه الصلوات م الصلوات ج
الصلوات الشدي و بن صلوات و صلوات شيري نماز الصلوات

آن زده که آوازند بد چرن پوشند الصیان دلی الصیر
 گوشت بر استخوان کوفته الصیم خالص میان دل **د**
 الصنا بر سختی زمستان الصجاج صبح زن الصناع زنجرب
 دست الصنع ج الصناع دست کار الصاعون ج الصنع
 جنک الصنوج ج الصنجة سنگ ترازو الصنجات ج الصند
 جندن و مرد بزرگ سر و کفش الصند لی کفش و روش
 الصنعة کار الصنعة کنار کار که ریشه دارد الصنعات ج
 الصنعا و قصبة اليمن الصنعة درختیت الصمبت الا
 ج الصنوبر جلفوزه الصنع جرب دست و شمیر پر استه
 الصنعة کار الصنایع ج **و** الصواب ضد الخطاء يقال
 ما بالذی صواب ای احد عصفور صواب بنحیله آموخته
 الصواع زکر الصواعون ج الصواف پشم فرش الصواف
 ج الصوانة سنگ سخت الصوان ج الصوب ابر که باران
 دارد الا صواب ج الصوت آواز الا صوات ج الصور
 موی پشایی و الصور خراستان الا صوان ج الصیران ج
 الصورة خارش سر الصوغة عمامه الصولک تخم الصولج
 سیم نیک الصولک بنیک سر الصولجان جوکان الصولجان
 والصواع ج الصوم روزه و کلیبا و حدث اشترع الصوان
 روزه دار الصوم و الصیم ج الصومع کنبه الصومعة عباد

جای الصومع ج الصومل زینر توب صوت جامه نهادنی اند
 برای عید و جزآن **ه** الصباء می که با سرخی زنده الصر صلیق
 زن سخت آواز الصوة جای زین از پشت اسب و پس
 کوهان شتر التهل آواز اسب **ی** الصیاح بانک کنده الصیاد
 تخم کبر الصیاع زکر الصیغ باران الصیایب ج رجل صیغ
 مردی سخت آواز الصیغانی نوعیت از خرمایه سیاه الصیحة
 بانک و عذاب یوم صیغود روزی سخت کرم الصید انجم بکند
 از وحش و جزآن الصیود ج الصید آنکه دیک سکن الصیداء
 زن بسیار کوی بدخوی و غول و شک دیک الصید ج اسب
 سخت آواز الصیاد ج الصید لایق و الصید نایق بزمی
 فرش الصیاد لک و الصیادنة ج الصیرم الصید ت نامیت
 دوباه را رجل صیر شتر مردی نیکو صورت الصیرف و
 الصیرفی صراف الصیار فوج الصیرم خورج یکبار در
 شبان روزی الصیف تابستان و باران تابستانی الصیفی زیند
 مرغ از پس پیری الصیفیون ج الصیقل و السیقل الخدای
 روشن کند الصیاقلة ج الصیلم تیغ شمیر و کار دبر ک
 و دایم یقال ماله صیور ای رای الصیغ سنگ الصیغ **ه**
 ج و یوم صیغ روزی سخت کرم الصیهد دراز و کوزه
 آب الصیاه ج الصیور خوارستان الصیاه ج الصیغ بانک

بیل و خوک و کزدم و موش و موش دشتی و بجه مرغ و الله اعلم
 بار **الصاد المضمومة** **ب** الصبابة باقي آب در شک الصباب و
 الصبة باقي شراب بجل صباخ مردی نیکو الصبابة المجادة
 الصبة کورن مردم و از پست اشتر تا جمل و از ده بز تا جمل
 الصبج الصبح بام الصبر زمینی که در آن سنگ ریزه بود
 والصبر اعلی الجنة ومنه الحديث سيدة المتی صبر الجنة
 وكن لك صبر كل شيء اعلاه والصبر قبيلة من عتات الصبر
 ابر سفید و ناحیت الاصابج الصبره کور کند م الصبرج
ج الصخرة الصواء **د** الصلاح بانک خروس الصداد
 سام ابرص جنبی است از کرباسک الصدا بانک جمع على غير قيا
 الصلح در در صر الصلح در دین سر الصلحة بالآوسینه
 ولباحه الصلح الصلح زلف و میان چشم و گوش الاصلح
ج الصلح ف کوه بلند الصلح قد کابین **د** الصراح خالص
 یقلک **د** الصراح الصراحیه مة الصراحیات **ج** الصراح خروش
 الصراد ابرنک بی آب الصرد نشان ریش اشتر و کوسه مرغیت
 الصردان **ج** الصردان دورک سبز در زیر بان الصر و رک
 الصربج الصر تزدک الصرا صرح الصر حور و نون تانک
 الواحدة صر صویر الصرد سر **ج** الصرداء نفس ران
 الصلوك دزد و در دین الصفا لیک **ج** **غ** الصغار خرد

الصفر خردی الصفرات جفرات **ف** الصفاح شک بین الصفار
 حلة زید و اسد غله الصفاریة بجشک زرد الصفرة زردی
 وصفرة البض زرد خایه الصفرة دوی الصفرة دوی فرش
 الصفرة خم و نشکاه سوار از زین اسب الصفف و الصفات
ج الصفن رکو که بدان دست و روی شوند الصفنة پوست
 خایه و اوند که شبان طعام خود در آن نهند الصفق **ج** **ق** الصقاع
 بانک خروس يقال جاء بالصف والبقري الكذب الصفراط جفرات
 الصقع ناحیت الاصلح **ج** الصقل و الصقلة بهلوم مردم و تری کاه
ل الصلاعة شک بین الصلا **ج** الصلب از و پشت الاصلاب
ج و رجل صلب و صلب مردی سخت الصلبة شک افسان
 الصلت کارد بزرگ الاصلات **ج** الصلح بیل الواحدة صلحة الصلح
 آشی الصلصل فاخته و قدح بزرگ الصلاصل **ج** الصلصلة باقي
 آب درین البکر الصلاصل **ج** **م** الصمخ شیر تیر الصممة میوه که
 کور کان را بدان خاموش کنند الصمل انکه قوه وی تمام شده بود
 الصموخ خاندن کوش **ن** الصنان کند بغل الصبور خرد
 بن جدا کانه الصنابج و الصبور نانه دستک شک و باز که بداند
 آب در حوض شود و آنکه فرزند نبود او را الصنابج الصنع خرد
 کوش الصنل خرد سر الصند و ق م الصناديق **ج** الصنع کاد
 الصني شکاف در کوه **و** الصواب ریشک الصبان **ج** الصواخ
 ای بفته القل

خوي اسپ و كج الصواع جام سمين و چهارمين الاصواع والاصواع
والصيفان ج الصورة بيكر الصور والصودج والصود
بوق والصود القرن بلغة اهل اليمن والصود الذي ينفع
فيه اسرافيل عم وصود نام شهرست الصوف يشم مثل الاصواع
ج الصوفانة زن كوتاه رعنا الصوة بك و نشان كه ديبابان
بود الاصواع والصوى ج **هـ** الهواني مي كمر باسرخي زند
بجز در پيه الهادي ج الحوض الصهبة والصهوبة سرخي كه
در موي سر و دم باشد و سرخي كه با سپيدي موي اشترا ميخته
بود باب الصاد الكسوة **ب** الصبا كودي يقال رايث فلانا
في مياه الصباغ سباغ وان خورجني بود سفيد در دكورا
نيك بود الصبغ رنگ و نان خورش الاصباغ والصباع
والاصبغة ج صبغة الله دين الله الصبغة رنگ و روش
الصحة تن درسي الصبح الصبغة ما ياب **د** الصدا براهين
خرد و داغ كه بر سينه اشترينند الصداغ داغ كه بر اشترينند
الصداغ عذرة الصديق راست الاصلق ج الصديق
سخت راست كوي الصديقون ج والصديق لقب يوسف
بنجرم وان ابوكرو الصديقة لقب عايشة **د** الصراشته
كه بر پستان اشترينند و رسته كه بر سر شيشه بندند الصرد
ج الصراط راه الصراطج الصراغ كشي الصرام وقت خرابيدن

الصراع زمين سخت الصرا با سر الصرف مي بي آب و جزيت
سرخ كه بدان اديم پير ايند الصرمة كروه مردم و كله اشتران
ده تلجل الصرمج رجل صريح اي شديد الصراع ج **ن** الصعق
اشتر مرغ خرد سر **ن** الصفاغ نام جايا كه است الصفا ديبند
الصفاغ ج الصفاق پوست اندرون شك الصفاق ج الصفة
نشان الصفات ج الصفر خالي يقال صفر صفر اي خالي الصفر
كلك انجرا و اشترانك شير الصقار دج الصفر ب درويش
الصقار ب ج الصفة خالص **ق** الصفاغ دوي پوش
و خرقه كه در زيرد امك بر افكند الصقيل خرقه خشك الصقلا
نوعي اندازن كان **ل** الصلا اش كه بدان كرم شوند الصلال
بيوند كوي كافي الصلابة كروه الصلابة ج الصلابة عطا الصلا
ج الصلابة سخت الصلاد ج الصل ماركه جون بكرد در وقت
بكشد و داهيه الاصلال ج الصلابة باران بر كنند الصلال ج
الصلبان بنايت **م** الصاخ سوراخ كوش الاصححة والصحج
الصاخ غلاف شيشه الصاغان هر دو سوي دين الصام انجده
سر شيشه بدان استوار كنند الصحاء والصحاة زمير درشت الصرد
اشترانك شير الصار دج الصمم مردم درشت الصممة كروه
الصملاخ خاز كوش الصملاخ ج الصم خفي الصمة دليرو شير الصم
ج الصميت پوست خاموش الصماب سباب اي خردل و هويت

۱۲۷
 والصاب سناپ ومیون برهم کوفته الصنابی اسپ کیت
 یابور که سپیدی باوی آینه بود الصنار جناد الصنارة
 کوش بلغة اهل اليمن والصنارة سردوک ددسته سپر ه
 الصنارات ج الصناعات کالاصناعات ج یقال بصنایته ای
 بکله الصنایت والصنایه منزه دایمه الصنادید ج الصنف
 کوفه الاصفاف والصفوف ج الصن زینل بزک الصنان ج
 والصن نخسین روزا زایام عجوز وکنیر وپوسج الصنیر
 دوم روزا زایام عجوز الصنوبراد الصنوان خرابین که ازین
 دیکری رسته بود الصنوان ج و الصوار شک وهره کاد
 دشتی الاصوره والصیران ج الصوان تخنة جامه الاصوره ج
 الصر خسر الاصران ج الصره خوش الصرات ج الصریج والصری
 اخراب کرمه الصرایج ج والصریج صریح الملعه کذاب الصریج
 آنکه او دایم چیز باز نداند انرا د او دشت بدخوی الصیاح
 بانک الصیار شک وکله کاد دشتی الصیران ج الصیام روزه الصیا
 تخنة جامه الصیت آوازه والصیر صحن وصر الباب شکاف دد
 ویقال انا علی صیر حاجتی ای علی طرف منها الصیر شوکله انهم چه
 کنند الصیرج الصیضاء پوست تخم حنظل الصیمیة بناء و
 خاپین پای خوه وآن خار که تد کرباس بدان راست کنند الصیا
 ج الصیغه صورت گفتن الصیق کرداند هو الصیق ج الصیلة

کره نازبان الصین جین تم کتاب الصاد یعون الله وتوفيقه ه
 کتاب الضاح باب الضاد المفتوحة الضابوک آنکه در خواب
 جنان نماید که در دم رافز وگفته است ای بنبرک الضابی خاکستر
 الضاحجة کوسفند بیار الضاحک خندنده و شک درفشنده
 وایر که سایه افکند الضاحیة نامیت آسمان الضاد مبدل که دران
 وقت که بانک کند الضارب زنده والانثی ضاربة الضارب شب
 تاریک وآن اشتر که لکن زند دوشنده والضاد زیان دهنده الضا
 سخت لاغر المضار ودا سختی الضاری سک شکاری الضواری ج
 الضاعط آنکه آنکود بدلان یفشارند الضاعوط خفتو الضافی
 التام یقال ضافی الفضل علی قومه الضافیة زمره تمام الضال خرت
 کما زان کمان کنند الضال پ راه الضالون ج یقال ضال تالک
 اتباع الضار والانثی ضارة باریک میان الضوامر ج الضار یانیدان
 الضامون ج الضمء ج الضات میفیند الضایین یکی الضیین
 والانثی ضائنة الضواین ج الضائنة زن که بسیار زاید الضاوی
 کدوک ناز سید الضبابة ترم الضبارة اس دست ضبارة
 نام مردیت الضب کینه و شکوفه که از کارد وپرون آید وسماد
 الضباب ج وبعیر ووضب اذا کان بحفرة ورم الضبة سوسمار واده
 والضبة المکون سوسمار که خایه بسیار ازین در شکم والضبة آهن
 که بر درزند الضباب ج أرض ضببة زمینی بسیار سوسمار الضبم

نایست شیر و دامید و الضایح ج الضبع بانک نفس اسپ
 چون بد و دوخ اکثر الضبر کوزیانی الضب سخت الضبط
 اشترومی ناقه ضبعة اشتري بکن آمد الضباع والضباعی
 ج الضبع کفتار و تنک سال الضباع ج الضبع میان بازده
 الضبطی آخه در میان کشته بیای کنند نامرغان بهر استند
 الضبطی که که کورکان را بدان برسانند الضباع طج الضبطی
 قوی الضبیبة روغن و دوشاب درهم آینه الضبیبی
 بد دل و حریص ج الضبحر خنک و الضجور ایض الضجج
 نایست که بدان جامه شونید الاضجاع ج الضجعاء کله کوه
 شفة الضجاء لی کر الضجج بانک کتده الضجج ج الضجج و ان
 اشتراک جرج کند نزدیک دوشیدن الضجج اشتراک بر کانه
 آب و کلاه جاکند الضجج هم بترج الضجج جاکند فراج
 والضجوة ایض الضجج الضجج خنده کتده وضججک نام مرد
 الضجج ضاح والضجج آب اندک اندک درجوی و جزان الضجج
 ج الضجج مسکه و شهید و کارد و خرا الضجج بانک یکی الضجج
 سنک کازان الضجج راه روشن لیلۃ ضجج و بی روشن
 الضجج آخه و بان کتده الضجج الضجج بزرگ الضجج ج
 الضجج نایست الضجج الضجج الضجج الضجج درم زن و
 دودن الضجج کونه و مرد سبک کوش و بان سبک الضجج

والاضرب والضرب ج الضرب انکین سفید و کونید ستر الضرب
 دودن الضرب ج الضرب بانک الضرب ج الضرب و الضرب خلاف الضرب
 الطر کوشت اشتوی و بنا الضرب ج الضرب انکین و ستر اس
 الضرب دندان و جمل ضربه می درشت خوی الضرب پستان
 اشتراک الضرب ج الضرب ضعیف ضربه نام کوهی است الضرب
 درخت کوهی الضرب ج الضرب همزم آتش انکین یقال بانها فی
 ضربه ای احد الضرب کرسنه و بچه عقاب و فرس ضرب اسپ
 دونه الضرب اسپ لکن زن الضرب دندان و اشتراک بدندان
 کند دوشده والضرب شدید والضرب ایض الضرب
 و غیر برهم دوشیده و انکس که تیرا قار بگرداند و غمب الضرب
 خوی خرم و کیسویک ریمان الضرب ج الضرب جاکند الضرب
 کوبی احد الضرب نایست و باقی تن جوف ضعیف و لاغر شود و کانه
 دود الاضرب ج الضرب جاکند بزرگ الضرب جاکند ضربه خنک
 شاه ضربه کوه سفیدی بزرگ پستان الضرب نایست و درویش
 الضرب سوزان الضرب فی قلم الضرب ج الضرب انکین اول
 رای بنود الضرب خلاف القوة الضرب ج الضرب جاکند الضرب
 سست الضرب و الضرب و الضرب و الضرب جاکند الضرب جاکند الضرب
 اتباع الضرب ج الضرب جاکند کوهی درم زن و الضرب
 احق الضرب اشتراک کوهی نش بچند تا فرید است و انکین الضرب

بانگ کوش الضعيفة مرغراتاه الضعيل بانگ جوشيدت
 حجام شيشه را الضعيفة كينه الضعيفين ج **ف** الضفلة بازكان
 الضفلة جملہ آلات ملاهي وجنگ زدند والضفلة ضعیف
 الراي الضفر کشه ورسن تافته والضفر موي تافته وبافته
 الضفيرة ايض الضفايح الضفيرة يك برهم كرفته الضفر ج
 الضف سخي وشتاب وبياري عيال الضفلة كروه مردم
 وكنداره جوي الضفلات ج الضفلة بزرگ واحق وانكريند
 ناقه منقوشه اشري بيادير الضفيرة نوازش الضلال
 في داهير قال ذهب في الضلال والضلال اتباع الضليع بزرگ بملو
 الضمان باينداني الضم جمع ماده اشتريندك وامرأة ضمع
 نفي تمام خلق الضم تر وشمك دخت وخرود بزرگ كوسفند
 الاضمار ج الضم كينه الضم ج الضمران نوعيت از دخت
 الضمة كروه الضم ج الضم ضم ختمين الضام ج الضم زن
 تمام خلق واشترجوان الضم اعراب دبر الضم بجا بجا
 بمانه الضمني ج الضمير دل ولجنه در دل كيرند الضمايح ج الضمين
 بايندان الضمايح ج الضمك تنك الضمور فزند الضمين
 بخيل الاضمة والاضمار ج الضمى بجا دي باريك **و** الضوء شاي
 الاضواء ج الضوء اخر وفي كبر كوند بريد الضوء جانه خرم
 بن دوده الضوايح جمع همتونك كهين الضوايح ج هار دند ان

كه انديس نيست بود الضاحكان دو الضاحكة يكي الضوح كردن
 دود الاضواح ج الضوضاء بانك الضوكة احق كراجان
 الضومر ان شاسيرهم الضوة اواز الضويطة كل وخلاش
 كه درين حوض بود وارد سرشته ست **و** الضل اب
 انك درجوي الضولك جاه انك آب امراة ضواء وضياء
 وضياءة زفي كه حيف نشود الضي ج **ي** الضياح شير
 بيار آب والضح ايض الضباغ وام الضيم شير الضيرت طفيل
 طفيل طفيل وضيرت نام زينت الضيطر بزرگ شك وبزرگ ورف
 الضيطر و الضياطر ج الضيعة خواسته اي زمين وآب
 ودرخت الضياغ والضيغ ج الضيم شير الضياغ ج الضيف
 مهمان واحد وجمع ومكر وموت دزين يكسان بود وديما
 يجمع بالامنياف والضيوف والضيفان الضيفن طفيل طفيل
 الضيافن ج الضيق تنك يقال ضيق لي عيق اتباع الضيكل
 مذهب الضياكل ج الضيم سم الضمران شاسيرهم الضيد ن
 كربة دشتي وقيل ولك الهرة الضيادون ج الضيل خرد ونزار
 يقال ضيل يسل اتباع الضيكة ماريك باب الضاد الضومر **ب**
 الضبايح بانك دوايه الضبارم والضبارمة شير قوي الضبارك
 مذهبك الضباضيب مذهب كوتاه فربه **ج** تجل فجمعة مربي كه
 بيار خبيد **ح** الضمكة انكه بر مردمان خند الضمكة انكه خند

الضَّحَى حاشكاه **ح** الضَّحَامُ بزرگ **ر** الضَّحَاخُ خانه است در آسمان
 چهارم الضَّراس درد دندان الضَّراطم الضَّرْسُخِي وِزَان **ح**
 الضَّفَاء بانگ دوباه و کوبه و بانگ سک چون کرسنه شود الضَّغْبُو
 مردست و خیار خرد الضَّغَابِسُ ج الضَّغْطَةُ شکی **ف**
 الضَّغْبُ شب کرد الضَّغْفَةُ ج **ل** اَرْضٌ ضَلْفُضَةٌ زمینی شک
 لآخ ضَلُّ بن ضَلَّ یجس کسیر یجس کسیر فَمِنْ نَامِ سَکِی است **ن**
 الضَّنَّاک زکام **و** الضُّوَادُ والضُّوُدُ والضُّوْدَةُ زکام الضُّوَاعُ
 بانگ کرک نوا الضُّوَاعُ والضُّوَعَةُ والضُّعَانُ ج و اسه اعلم
 باد الضَّادُ الکسوة **ب** الضَّنَّاکُ مرد بزرگ الضَّنَّاسُ اسب جهنده
 و مرد سخت و محکم خلق الضَّنْطَرُ سخت الضَّنْطَانُ کفتار در الضَّنْطَانِ
 والضَّنْبَعُج الضَّنْبُ زیر بغل **ج** يُقَالُ هُوَ حَسَنُ الضَّنْبَعَةِ کالرکبة
ح الضَّخُّ رَفْثِي أَقْتَاب يُقَالُ جَاءَ بِالضَّخِّ وَالْبَخِجِ اِی الْمَالِ الْکَثْرِ
 الضَّخْلُ بانگ کبی **د** الضَّنْدُ ناهما الاضْدُجُ قوله تم ویقولون
 عَلَیْهِمْ ضِدَّ اِی اَعْدَاءُ یَوْمَ الْقِیَامَةِ وَكَانُوا فِی الدُّنْیَا اَوَّلِیَاءُ و هم
 واحد و جمع درین یکسان بود **ر** الضَّرَامُ میزم الضَّرِزَانُ که
 پیچزند بد البته الضَّرِزَمُ اشترب الضَّرِزُ دندان الاضْرَاسِ
 والضَّرْوُسُ ج الضَّرِزُ باران انک الضَّرْوُسُ ج الضَّرْسَامَةُ
 دایمه الضَّرْعَامُ والضَّرْعَامَةُ شیر الضَّرَاعُ ج الضَّرْفُ دغخت کلکلو
 والضَّرْفُ والاشی ضَرْفَةٌ سَک صَید الضَّرَاجُ **ع** الضَّعْفُ همتاد

و در جلدان عذاب الاضْعَاقُ ج **ح** الضَّغْتُ دسته کلاه و
 خواب شوریده الاضْعَاقُ ج الضَّغْنُ کینه الاضْعَاقُ ج **ف**
 الضَّغْدُ کرک و استخوان درون سُم اسب الضَّغَادُ ج
 الضَّغْنُ بزرگ و احق و کران جان **ل** الضَّلْعُ استخوان
 بهلو الاضْلَعُ والاضْلَاعُ والضَّلُوعُ ج والاضْلَاحُ ج والضَّلْعُ
 کوه جدا گانه يُقَالُ انْزَلَ بِنْتُکَ الضَّلْعُ بِحُلِّ ضَلِّلُ مردی بی
 دین **م** الضَّمَادُ مرهم جراحت مَالٌ ضَمَادٌ مَالٌ بِشِدَّةٍ نَاقَةٌ ضَمْرٌ
 اشتری قوی الضَّمَانُ اندر دین نامه الاضْمَانُ ج **ن** الضَّنَّاکُ زن
 آکنده گوشت الضَّنْبُسُ والضَّنْفُسُ مردست کوشین الضَّنَّةُ
 بخیل الضَّنْوُ الاَصْلُ **ی** الضَّيَاءُ روشنائی الضَّيَافَةُ مهمانی الضَّيَا
 ج الضَّيْلُ کم وکیل الضَّيْسُ صابون الضَّيْفُ اصل مردم و جرد
 الضَّيْفُ کنار رود الضَّيْقُ تنگ الاضْيَاقُ ج الضَّيْمُ کنار رود
 کنار الطَّاءِ و الطَّاءِ المفتوحة الطَّاءُ جوان که سیر نشود از جماع
 الطَّابُ بوی خوش الطَّابَةُ شراب خوش خوار الطَّاحُ بخت سخت
 کرم الطَّاحِجَةُ کرم کاه و طَّاحِجَةٌ نام قبیله است الطَّابِعُ مهر خمر الطَّوَابِعُ
 ج الطَّائِقُ تاوه و الطَّاحِنُ ایض الطَّابِنُ مرد استاد دیابنده الطَّاشُ
 شیرین الطَّاحِنَةُ آس که پیای کرد اند الطَّاحُونَةُ آس آب الطَّارُ
 مرد سَبَلَتْ و سیده الطَّارِفُ مال نوا الطَّارِقُ ستاره بام و آنکه
 سَک زنده الطَّارِقُ ج الطَّارِعَةُ خرگاه الطَّوَابِعُ ج الطَّاسُ م

الطاسات ج الطاط اشترست وورد دراز الطاطاؤ زمین
 نشیب الطاعة زمان برداری الطاعات ج الطاعون م
 الطواعین ج الطاعوت هر چه آرد بر دستند بخردای عمر
 وجل الطواعیت ج الطائی نازمان الطاعون والطعانة
 ج الطاعنة پیداد کرد و پیدادی سکران طاع بر از شراب
 الطافی آن مایه که میرد بر سر آب آید الطاق یکتا الطاقات
 ج والطاق دف الطیقان ج والطاق طیقان الطاقه توانا
 وقوی رسن و یکتا و دست کیه الطالب جونه الطالبون
 والطالب والطلب ج الطال ج سامان کار الطلج ج الطالق
 زنی طلاق داده الطوالق ج وبعیر طالق اشتری روی باش
 خور نهاده کله فی البلقه وناقه طالق لازم علیها وجمع الطلق
 الطالوت نام پادشاهی است سلمان الطامة نامیت رخاخر
 ونامیه والطامک زنی حایض الطیت والطویث ج والطار
 شیر تیره بحر طام دریای پر مکان طان کثیر الطین الطائوس م
 الطوادیس ج وطادیس نام مردیت بطن طاد شکمی تری که دران
 طعام بنود الطاهر پاکله و طاهر نام مردیت الطاهره نامیت
 برنج والطای دیک بز الطهارة الطایة سنگ بز که وزمین دیک
 آید و آنجا که خرما کرد کنند الطایر پند الطیرج الاطیار وکالا الطیور
 ج و طایر الانسان عمل که و قوله تم طیر ابابیل ای جماعت فی تفرقة

والطائر نال بد الطایش تیر که از نشانه بکند الطایع فرمان بردار
 دخوش منی الطایعون ج الطایف خانه کمان و دوسه
 و طایف نام جای که بی است الطایفة کرده دیاره از شب الطوائف
 ج والطایفة کا و کرائی که در خرمن بود الطائفة کینه و يقال
 للطایل فیہ ای لاخیر فیہ **ج** الطباخ خرد و قوت و فرهی
 الطباخ م الطباخنة زن جوان آکنه کوشت الطباشرم الطباغ
 شمیر کر الطباقاء کران زبان و اشتر که کشی نکند الطبال پیوه
 زن الطباخنة تباه ای کباب الطب دانا فحل طب اذا کان
 حاذقاً بالضراب الطبرند والطبرند والطبرند شکو طبرند
 الطبرندینم الطبطاب آن جوب که کوی بدان براندازند
 الطبطبة بانک آب الطبع سرشت والطبیعة ایض الطباغ
 والطباغ ج الطبع زنگار کوفته الطبق بقی وبقی آسمان و
 سردیک و میان مهر پست و کرده مردم و کله ملح و باران عام
 وکشف الاطباق والطباق ج والطبق الحال من قوله تم طبقاً
 عن طبق ای حالاً بعد حال و يقال مضی طبق من الليل بکشد
 پست ترین از شب الطبل م الطبول والطبال ج و يقال ما دری
 آی الطبل یوندا نم که جدم مردست او الطین دریابنده الطبع
 جنبنده است و گویند دیواست الطیب بر شک الاطیبه و
 اللطباء ج الطیغ یختفی **ج** الطمان آس وان الطمانه آس اشتر

واشتر بیدار الطحلاء کو سفند سرخ الطحلاء دوی بنایت
الطون لشکر شکسته هم چرخ داشت و بیدار شیر الطین ارد
الطینه ارده ای بکند و دو غنم نشسته **ح** الطحلاء و الطحائف
ابرد و دان زمیز الطحفاء شب تاریک **ح** الطراوة راشده
لشکر الطراوة دزد که استین تا کریوان بشکافد الطراوة طراز کن
الطراوة تاریک الطراوی طرفه فروش الطراوة آوندی
الطراوات **ح** الطرح جایگاه دور الطرح چاد و آب الطرح
ترخون تبایت طره سوین نام شهریت الطرف چشم و نام
مترسیت از منزلها ماه الطرف ناحیه و کناره زبان الاطراف
ح الطرافه کز بوسانی الواحدة طرفة و يقال هو کرم الطرفين
اونیک اصل است از پیده و ماد الطرفة اشتر که بر کناره مرغزار
جراکند الطرق اسیرک و الطرق آثار الابل بعضها فی اثر بعض
الواحدة طرفة و الطرق ضعیف الکتین الطرق آب کش
اشتر و راه که بزنند و آب شود ددیفته و يقال رکت طرافه
زانوی ست الطرجین معرب يقال هم اکثر عن الطری
و الثری فالطری النبات و الثری التراب الطریجة گوشت
براش اقلند الطری صید و رانده الطریة فرزند دهم و
آن اشتر که دزدان برانند و آن فی که بر دوک نهند چون
می تراشد و خوشه خر الطرای **ح** سنان طری سانی تیز

الطریف مال بنو الطریفة نبات جون سفید بود الطریق راه
الطرق و اللطرق **ح** الطرقات **ح** الطریقة بنی آسمان و کوه
بزرگواران الطرائق **ح** و الطریقة خرابین ددان الطریق **ح**
الطرم ابرستر الطری تاز منوب طری جامه بنو الطرد
تزد خانه الطرع فی رشک الطشت و الطش و الطسة تشت
الطثات و الطسنة و الطسوس و الطسای **ح** الطسوق خل
آسیا الطسوج تسوی الطسای **ح** **ش** الطش و الطشیش
باران ضعیف **ح** الطعام و الطعم و الطعم خورش الماطعة **ح**
و قال رسول الله فی زمرم انها طعام طعم و شفاء سقم و الطعام
نامیت خاص کندم را رجل طعان او که مرد مانزاید کوبد و
الطعم مزه يقال جزو طعموم و طعم بین الغث و النحین **ح**
الطعام فرد ما یکان الطغوی فی زمان **ف** الطقاء ابرتنک
کو طقان کوزه کهسته الطغاف نبات نازک الطفطفه
گوشت پهل و الطغاف **ح** الطف کناره دیا امرأه طفل
فی نازک و نرم الطفل وقت فرود آمدن آفتاب الطفتن
انکه پیش قدم وی فراخ بود الطفتان و بد دل الطغیف اندک
ل الطلا بجه اهوران هر چه نازک دارد الطلاب جوینده
الطلاسة هر چه بدان پاک کنند الطلاع السنا و طلاع الخد
انکه قصد کادها و بزرگ کند الطلاقة کشادگی زبان الطلم

د رخت خار آفر و کونید د بخت ام غیلان و موز الواحد
طلحة و طلحة نام مردیت و الطلع و الطلع کارد و الواحد
طلحة و الطلعة دیداد روی الطلق درد زادن یوم
طلق روزی نکریم و نه سر و بجل طلق الیدین مردی
کناده دست و بعر طلق الیدین ای غیر مقتید و جمعه الطلق
و وجه طلق و طلق در دفع کناده الطلق تک و کوه درین
تا فته و آن شب که پیش از قرب بود الاطلاق ج الطل یاران
نرم الطلال ج الطلعة زین و شراب غرض طعم الطل ج الطل
کالبه تن و نشان سری که از پس و برانی مانده بود الاطلاق
و الطلوع ج الطلوع خالی الخوف الطلوع اشتراک و الطلوع
و الطلوع ج الطلوع طلاله الطلوع ج الطلوع ازین رد کرده
الطلاق ج رجل طلق الیدین اذ اکان سخی الطل حصر الطل
و الطلوع انکه خشک شود از آب دهن بر دندان الطل
زردی دندان و بر عالم الطل ج الطلوع رکوی حیض
م الطلوع نام قبیله است الطلوع طبع کنده الطلوع حیض
یقال ما ادري ای الطلوع هو ندانم که چه مردست او الطلوع
میان دیا الطلوع بیوس و روزی لشکر الاطاع ج الطلوع
الطلوع زین ضعیف و باقی آب که بماند درین حوض الطلوع
نان خشک الطلوع آب کلد زین ن الطلوع افسوس کر

الطوب کروی تیره الطنطنة بانک دود و بریط و بانک مارو
الطنف الثمنه الطنطنة طنفسه روی جامه از ابریشم الطن
ج الطی و اگر قلی بر زبده الطین بانک طنبور و کوش و
مکس و پشه و الطواجن دوازده دندان که از پس خاک
بود الطاحنه کی الطوار کرد کرد سری یقال لا اکلک
طوار الدهر ای ابو طواف القل و طواف آمدن طواف الزیارة
و طواف الصدر طواف بازگشتن الطوافه کربه الطوافات
ج الطود کوه بزرگ الاطواج الطور یکبار الاطوار ج
یقال عدا طوره از حد یک شت طوع الجناب اسپ و نان
بردار الطوف حدث مردم الطوف هر چه در کردن افکنند
وزه کریوان و اثل و توان الاطواق ج الطول نیکویی و افزونی
الطویل دراز الطوال و الطیال ج الطوی کرمی الطویله
م م الطوی جاه پراسته و بجل طوی البطم مردی باریک
میان الطویه دل و الطهء و الطهاف ابر بلند الطهف
نان از نرین الطهور آب پاک کنده الطیان کوزه آیین الطیلة
کل درین حوض بودی الطیار پرند الطیارة ترانوی است
الطیار معیار الذهب و نوعیت از کشتی الطیارات ج الطیاش
سربک الطیان کل کر و کرسنه الطیب پاک و حلال و خوش
بوی طيبة مدینه رسولم الطیارة شیر و پشه را نیز گویند

الطبخ تاده الطبخ الكبر الطبخ كد سيار الطيف صودة
که بخواب بنشد الطيف مرغیت الطیلان م الطیالسة
ج الطیوح تهر الطیاح ج باب الطاء المضمومة **ب** الطباق
سیرم بیابانی الطین طینور الطی پستان کوسفند واشتر
وآن شباع الاطبان ج **ح** الطلب جنری است که بر سر آب
آید چون غدت بته الطحله کوک بین العنقه والیاض **خ**
الطخود یاره ابرنگ الطحایرج الطحنته تحت کویه
الطرافه حیو خشک غده برب و سبزی دندان الطرثوث
اشتر غار الطره موی پشایی و نوده بن دامن و کلاه
ازاد بد رازنا و کلاه روده الطرد والاطراد والطرات
ج الطرطیة زن بزرگ پستان و سست الطرطود دراز
باریک الطرفه الطرف ج الطرموس دروغ زن و کرده
نان و کارد الطرامی ج **ع** الطعمة والطعم خورش
الطعم ج **ف** الطفاحة کف دیک الطفاده سراي اقطاب
الطفیة پش خرمندی الطفج الطفیلم **ل** ابل
طلاحیة تاكل الطح الطلا طلة دامیه الطلاوة نیکوی الطلوم
آب طعم بکنته الطلسة غيرة کلون الذیاب الطلغاء فی
که از کلو بر آید امرأة طلعة فبعة زنی که سر پیش کند و باز
کند ناقه طلق و فرس طلق احدی القوام اسب که سه

دست و پای سفید دارد و یکی نه بجل طلقه مری بیار
طلاق الطل یشتر یقال طال ناقه طل ای ماهالین الطلة شکار و
الطلة کلاه اندک و جامه که مندر الطلعة پیش کردن الطلی
ج **م** الطمانینة آراس الطرموس تحت دروغ زن
ن الطنودم الطنایرج الطنیرانی طنیروزن و طنیر
کن الطن شوی غله الاطنان ج **و** الطوال درازی دراز
الطوال بغایة درازی و این قیاس است الطول درازی
الطول مرغیت الطوب خشت بخت الطوبالة ماده پیش
الطوبالات ج و لا یقال للکلب طوبال طوبی نام درختیت در
بهشت و کویند نایب بهشت و اطوبالک خنک تر الطوب
کوه الطودی و حی یقال ما بالدار طودی و طوبی ای
اخذ الطوط مرد دراز و پشه نایزه الطوفان باران که
هر جای برسد و سختی و تاریکی شب و مری تحت **و** الطوامم
الطوامرج طوبی نام و ادیت که موسی بنان وادی کلام
حقنم بی واسطه شنید **ه** الطهر پاک **ی** الطیوری
مرغ فروش نام الطاء المکسورة **ب** الطیابة مغز که کش
کرد میان در زکیر و الطیابات ج الاطیبة ج و الطیابة
و الطیبة زمین مومن در یکد یکر پوسته الطیاب و الطیاب
ج الطیاع سرشت طباق الشی قدله الطب جادوی

وَيَقَالُ ذَاكَ بَطْنِي وَبَدَنِي أَيُّ مَنِ عَاقِبِي وَشَاقِي وَالطَّبِيعَةُ
يَاوَهُ جَامِعُهُ دَرَاوِيكُ دَرَاوِيكُ الطَّبِيعُ جَوِي خُودِ الطَّبَاعِ
ج. الطَّبِيعُ سَرِيشِ الطَّبِيعُ خَرِبَةُ الطَّالِ سَبْرُ الطَّلُجِ وَيُقَالُ لَيْسَ لِلطَّبِيعِ
طَّالُ الطَّبِيعَةِ يَاوَهُ رُكُوبِي يُقَالُ عَلَيْهِ طَحْرَةُ أَيُّ قِطْعَةٍ خَرِقَةٍ
الطَّحْنُ الْأَصْلُ الطَّحْنُ أَرَدَ ج. الطَّحْنُ الْأَصْلُ الطَّارِزُ كَارِ
عَلِمَ وَاجْتَاكَ جَامِعُهُ فَاحِرٌ وَكَوْغَالِيهِ بَانَدُ الطَّرَافِ خِمَةُ اِدِيمِينِ
الطَّرْفُ ج. الطَّرَافُ صَنْدَلُهُمْ لَحْتَ الطَّرْفُ ج. الطَّرَافُ صَوْعَةٌ
بَزْرُكَ الطَّرْفُ ج. كَاعِدُ الطَّرَافِ نَانُ تَاوَهُ الطَّرْفِ اسْبُكُو
الطَّرْفُ ج. الطَّرْفُ سَاءُ تَارِيكِي الطَّرْفُ سَاءُ وَطَّرِ سَاءُ اِيْضًا وَطَّرِ
رِيكَ بَزْرُكَ الطَّرْفُ قُوَّةٌ وَسِبْهُ الطَّرْفُ الْبَكِينُ الطَّرْفُ ج. دَرَاوِ
طَرَا حُ نَامُ مَرْدِيَتِ الطَّرِافِ تَرِيَانُ الطَّرِافَاتِ ج. يُقَالُ ظَلَانُ
خَبِيثُ الطَّعْمَةِ أَيُّ رَدِي الْمَكْسَبِ ف. الطَّغْلُ كُودُكَ خَرْدُ
يَكِي دَاوِينِدُ وَجَاعِيَتِ رَانِيَرُ كُونِيدُ الْأَطْفَالِ ج. الطَّغْلَةُ خَرْتُونِيَه
الطَّغْلَاتُ ج. الطَّلَاؤُ نَوْعِيَتِ اَزِي وَرَسَنِ كَرْدِيَايِ
بَحَّةُ كُوسْفَنْدُ كَنْدُ طَّلَاعِ الْأَرْضِ بَرِي رُويِ زَمِينِ كَرِ أَفْثَابِ
تَابِدُ الطَّلَحِ اشْتِرَاوَنَدُ وَكَنَدُ الْأَطْلَاحُ ج. الطَّلَحَامُ بِلْ مَادَهُ الطَّلَسُ
جَامِعُهُ كَهَنَهُ الْأَطْلَاحُ ج. الطَّلُوقُ حَلَالُ الطَّحْمُ جَامِعُهُ كَهَنَهُ
الْأَطْلَاحُ وَطَّرِ اِنْبَا زَخَانَهُ الطُّورُ ج. وَطَّرِ اسْبُ جَهَنَدُ الطَّرِشُ
دَرُوعُ زَيْفِ الطَّحْمُ بَسْتُهُ زَيْفَانُ الطَّحْمُ ج. الطَّلُ بَتَرِينِ دَرْدَانِ

الطُّورُ ج. الطَّحْمُ دِيَا يُقَالُ جَاءَ بِالطَّحْمِ وَالرَّحْمِ أَيُّ بِالْمَالِ الْكَثِيرِ
الطَّنَابُ رَشْتُهُ خِمَةُ الطَّنَبِ ج. الْأَطْنَابُ ج. الطَّنَابُ رَطْبُونُ
الطَّنَجُ رُكَاوَهُ الطَّنَجُ ج. الطَّنَقَةُ نَهَائِي اَزَابَرِي شِمُ الطَّنَافِ
ج. الطَّنُ الْأَصْلُ الطَّنُ بَاقِي جَانِ وَتَزَلُ الطَّنُ رَسَنُ كَرِ
دِيَايِ سَتُورِ كَنْدُ وَفَرَاكَ دَرْدَانِ يَاوَهُ جَرْدُ الْأَطْوَالِ ج. وَيُقَالُ
طَالُ طَوَّكَ أَيُّ مَن تَكُ الطَّيْلُ لَشَكْرِي بَزْرُكَ يُقَالُ مَا
عَلَيْهِ طَيْلَتُهُ نَيْتُ الطَّيْلُ دَرَاوِي وَيُقَالُ طَالُ طَيْلُكَ أَيُّ مَن تَكُ
الطَّيْنُ كَلِي وَيُقَالُ مَا أَدْرِي أَيُّ الطَّيْنِ هُوَ دَرْدَانُ كَرَجِهِ مَرْدَسْتُ
أَوِ الطَّيْنَةُ اِنْبَا كَرِ قَصْدُ كَرْدِهِ بَانَدُ كَتَا الطَّوَابُ نَابِ الطَّوَابِ
الْمَفْتُوحَةُ الطَّوَابُ زَنْ بَزْرُكَ بَسْتَانُ الطَّابِ سَحْنُ الطَّابِ
وَالطَّامُ هُمُ سَلَفُ وَهَمُ دَامَادُ الذُّوْبِ ج. الطَّامُ سِيدَا دَرِ
الطَّامُونُ وَالطَّامُ وَالطَّمُ شَفْعَةُ طَامِيَةٍ لِي مَرَايِدَهُ الطَّاهِرُ
بِيدَا سَتِي وَغَلْبَهُ كَنْدُهُ وَطَّاهِرُ الْبَكْدِ بَرُونِ شَرْهَبِ يُقَالُ مَا بَدِ
طَبَّطَابُ أَيُّ وَجَعُ الطَّبِي اِيْوَ الطَّبَاؤُ وَالْأَطْبِي وَالطَّبِي
ج. الطَّبِيَّةُ اِيْوَ مَادَهُ وَزَهْدَانِ اسْبُ الطَّبِ بَزْرُكَ بَزْرُكَ
الطَّرَابُ ج. الطَّرَابُ وَالطَّرَابُ وَالطَّرَابُ دُوبِيَّةُ كَاهَرُهُ مَسْنَنَةُ
الْبَرِجِ الطَّرِيقُ وَالطَّرَابُ ج. الطَّرِيقُ بَارْدَانِ الطَّرِيقُ ج. الطَّرِيقُ
سَبْكَ رُوحِ وَتَزْدَلُ الطَّرَافُ وَالطَّرُوفُ وَالطَّرَاوُ ج. ع
الطَّرُوفُ اشْتَرَاوَنَدُ سَفَرَا دَرْدَانِ الطَّرُوفَةُ زَيْفُ وَهَوُ ج. رَانِيَرِ

کونید الظهاری ج **ف** یقال عود ظفاری منسوب الی ظفار
 ویدی مدینه باليمن النفره ناخنه و عین طفره جشی ناخنه
 برآمد ده **ل** الظلام پیدا دکر الظلامون ج الظلام تاریکی الظلمات
 هر دو سوی بالان اشتراک الظلم آب دندان و دوشنی آن الظلوم
 ج والظلم برف یقال لعینه ادف ظلم ای اول کل شیء الظلوم
 ستمکار الظلم ج الظلم اشتراک من الظلمات ج والظلم ماست
 نارسیده الظلمه ج **م** الظمان تشنه الظماؤج ووجه
 ظمان روی خشک یی کوشش شفه طمناولی باریک **ن**
 الظن الفکر و البقین و هو من الاضداد الظنون جاه که
 ندانند که آب دارد یا نه الظین تمت زده **و** الظود
 ناقه که بدان پوست که بپوگاه کنند مهربانی کند الاطارج
ز الظهر پشت و چهار پای باریک و سوی کوتاه تر از پیر
 و راه دشت و زمین بلند الاظهر و الظهور و الظهران ج
 وظهر اینکم الکف پشت بجه وظهر السماء آن سوی که با آسمان
 دیگر دارد وظهر البک برون شهر و جل ظهر مردی که پیشانی
 و در کد الظهر متاع خانه یقال نزل بن ظهر وظهرکم ای
 فی وسطکم الظهر ایار الظهور ج والظهر اشتراک ویدی مدکر
 و مؤنث درین یکسان بود یقال بعبه ظهیر و ناقه ظهیر **ی**
 الخیان سیرم بیابانی **باب الظواهر المضمومة** **ب** الخبة بنزای

شیر القبات و الطبوت ج **ح** الظراف و الظریف و الظرف کوشش
 و کوتاه الظرفه سک تیز الظرف ج **ط** الظفر ناخن
 الاظفار ج و قوله تم حرمنا کل ذی حافر من الدواب و کل ذی
 ناب من السباع و الظفر ناخنه جشی و یس کوشه کمان **ل**
 الظلامه و الظلم ستم الظلمات ج الظلمه تاریکی الظلم و الظلمات
 ج و قوله تم و الظلمات ثلاثه یعنی ظلمه بعم و ظلمه بجمه و الظلمه
 البطن الظلمه سایه و ان و ظلل ج **ز** الظنبوب استخوان ساق
 پای الظنایب ج یقال اخذ بطوف و کبره اذا اخذ بقفاه
 الظهار سوی کوتاه ترین از پیر الظهر پیشانی **باب الظواهر المضمومة**
ح الظعان نوار هودج **ط** الظلف ننگه کار و کوسفند و
 آمو الاظلاف ج و الظلف الخبز کران نان الظل سایه و دود الظلال
 ج یقال ظل خلیل سایه تمام و ظل محمد و سایه دران و همیشه
 رجل ظلم کثیر الظلم **م** الظل میان هر دو باب آمدن اشتراک الاظفار
 ج یقال ظم و ان حقت زادن نامر دن **ن** الظننه تخته الظنن ج **و**
 الظهارة ابر الظهاری ج الظهری پیشانی و قوله تم و زاءکم ظهر یا
 ای بظهر و هو ان تنساه و تقفل عنه بعبه ظهیر اشتراک که خسته
 باشد کادیر الظهاری ج **ی** الظیر دایه الاطار و الظوار و
 الظور ج **ح** ثم کتابا لظاهر محمد **کتاب العین** **باب العین المفتوحة** **ا**
 الغاب عیب العابد پرستنده العابدون ج و العباد و العبد ج

وَالْعَابِدُ تَكْ دَارِنْدَه الْعَابِدُ وَنَجْ عَابِدِ الْاَوْتَانِ بَتْ بَرَسْت
عَابِرِ سَبِيلِ رَاهِ كَذَرِي وَجَهْ عَابِسْ رَوِي تَرَشْ عَوَابِسْ ج
وَيَقَالُ فَلَانُ عَابِسٌ كَابِسٌ وَهُوَ الَّذِي يَضْرِبُ لِحْيَتَهُ عَلَى عَظْمِ
زُودِهِ الْعَابِسُ الْكَبِيرُ بَايِ وَيَجِي بِرِيلَهُ بُوْد وَبُوْدِي كِبَرِي بَايِ رُوْد
ذِكْرُ عَاتِرٍ اَيِ مَضْطَرِبِ الْعَاتِقِ مِيَانِ دَوْنِ وَكَرْدَنِ وَزَنِ
جَوَانِ وَجَهْ كَبُوْتَرِ كِهْ فَرَا بَرِيْدِنِ آمَدِ وَيِ كِهْنَهْ الْعَوَاتِقُ ج
الْعَاتِلَةُ كَانِ كِهْ سَرِخْ شَدِ بُوْد اَزْ كِهْنِي وَهَاتِكِهْ نَامِ نَبِيْتِ الْعَابِ
مَرْدِ دَرِ شَوْرَهْ دَرِ فُسَادِ كِهْ بِنْدِ بَهِيْ كَسْ بَهِيْ بُوْدِ الْعَابِيَةِ سَخْتِ
سَخْتِ الْعَابِثُ رُكُوْ كِهْ بَكْتَنْدِ صِيْدِ رَا الْعَوَابِثُ جِ الْعَاجِزَةُ اخْتَوَانِ
بَسَلِ الْعَاجِ جِ رِيْخْ عَاجِزَةُ بَادِي بَا كُرْدِ وَخَاكِ الْعَاجِزِ دَرِ مَانْدِ
الْعَاجِزُونَ جِ وَتَوْبُ عَاجِزُ جَامِدِ كَوْنَاهِ الْعَاجِلَةُ اَيِنْ جِهَانِ الْفَاجِ
اَنَكِهْ نَزْدِ رُوْدِ دَسْتِ بَرِي بَايِ خِيْزِ اَزْ بَرِي عَادُ نَامِ قَبْلَةُ اسْتِ
وَيُسَمَّى سَعِيْمٌ وَيَقَالُ طَادَرِي اَيِ عَادُ هُوْ نَدَامُ كِهْ جِهْ مَرْدِ مَتِ
اَوِ الْعَادَةُ خَوِي الْعَادُ وَالْعَادَاتُ جِ الْعَادِلُ دَادِ دِهْنَدِ
الْعَادِلُونَ جِ وَيَزَانُ عَادِلُ تَرَا زَوِي رَاسْتِ الْعَادِلُ
اَشْتَرُ كِهْ هِمِشَهْ دَرِ مَرِغْ زَارِ بُوْدِ الْعَادِي دَوْنَدِ وَدَشْمِ وَ
الْعَادِي بِيْدِ اَذْكُرِ الْعَادُونَ جِ الْعَادِي دِيرِيْنَهْ وَهُوَ مَسْنُوْبُ
اِلَى عَادِ الْعَادِبِ نَامِ جَايْ كَاهِي اسْتِ الْعَادِلُ نَشَانِ الْعَادِلُ عَرَقِ
الْاِسْتِحَافَةِ وَعَادِلُ نَامِيْتِ شَعَارِ رَا الْعَادِلُ مَلَامَتِ كُنْتَدِ

العاذلون جِ وَالْاِثْنِي عَازِلَةُ الْعَاذِلَاتُ وَالْعَوَاذِلُ جِ الْعَاذِلُ
تَنَكُّ الْعَاذِلَةُ عَاذِلَةُ الْعَاذِلِ لَشْكْرِ بَرَكِ وَالْعَاذِلُ عَرْضِ
دِهْنَدِ لَشْكْرِ الْعَاذِلِ جِ وَالْعَاذِلُ بَحَارِي كِهْ مَرْدِ رَا فُسْتِ
وَابَرِ كِهْ سَايَهْ اَفْكُنْدِ وَدَوَالِ لَكَامِ بَرِي شَايِ الْعَوَاذِلُ جِ الْعَاذِلُ
دَوِ سَوِي رِيْشِ الْعَاذِلَةُ بِيَكِ سَوِي رِيْشِ الْعَاذِلَةُ اَشْتَرُ
كِهْ بِيْفَنْدِ وَبَكْتَنْدِ وَجَوِبِ كِهْ زَبَرِ جَوِبِ هَمْدِ وَجَوِبِ زَبَرِ
دَرِ وَحَاجَةِ الْعَوَاذِلُ جِ الْعَاذِلُ شَنَاسَنَدِ وَشِكِيَا الْعَاذِلُ
جِ الْعَاذِلُ زَنِ حَايِضِ الْعَوَاذِلُ جِ الْعَاذِلَةُ زَنِ شُوْخِ الْعَاذِلِ
بَرِهْمِ وَرَجُلُ عَاذِلِي الْاَسَاجِعِ مَرْدِي كِهْ كُوشِ نَدَارْدِ بَرِيْشْتِ
بَنَجَهْ الْعَاذِلَةُ مَرْدِ الْعَوَاذِلِي جِ بَعِيْرُ عَاشِقُ شَرِي نَزْدِيكِ شَدِ
بِمَكِ الْعَاذِلُ نِيْزِ حَبِيْبَانِ الْعَاسِي سَرِ زَكْرُ بَعِيْرُ عَاشِقِ بَرِي
الْعَشِيْقُ الْعَاشِقُ مَذْكُورُ مَوْتِ دِيرِي كِيَانِ بُوْدِ وَيَقَالُ رَجُلُ
عَاشِقُ وَامْرَأَةُ عَاشِقُ يَوْمُ عَاشِقِي رَاوَرْدِ وَزَدِ مَرْدِ مَحْرَمِ الْعَاصِفِ
بَادِرِ الْعَوَاصِفُ جِ الْعَاصِي اَزْ اَنْ الْعَاصِيُوْنَ وَالْعَصَاةُ جِ بَعِيْرُ
عَاصِفِي رَعِي الْعَصِ الْخَاضِعِ وَامْرَأَةُ عَاصِفِي مَرْدِي وَنَفِي جَادِ
الْعَاطِفُ اسْبِ شَمِ دَرِ مَسَابِقَتِ الْعَاطِفَةُ مَرْدِ بَايِ الْعَوَاطِفُ
جِ الْعَاطِلُ زَنِي پَرَايَهْ وَكِيَانِ پِيْزِهْ الْعَاطِفَةُ مِيْشِيْنَهْ وَبَرِيْنَهْ
الْعَافِي خَوَابِنْدِ الْعَافَةُ جِ الْعَافِي وَابْنِيْنِ بَغِيْرَانِ بَعْنِي مَحْدِ
مَضْطَرَمِ الْعَاقِبَةُ سَرَا نَجَامِ الْعَوَاقِبُ جِ الْعَاقِبُ بِيَكِ بَرِي كِهْ بَرَانِ

۱۳۸
بجمله نروید و زن نازیده العُقْرُجُ و دَجُلُ عاقَرُ مردی که
او را فرزند نبود عاقَرُ حاکم از طرخون العاقلُ خردمند ^{قلون} العاقلون
و العُقْلَاءُ ج و العاقلُ بزکویی که بر سر کوه شود العواقلُ ج
العاقلَةُ الذین یعطون الدیة العاقلون کشتاکشت العواقل
ج العاقلون کاجی العاکف شهری العاکفون ج دملُ عالجُ
دیگ است معروف دبادیه و بَعِیرُ عالجُ یا کُلُّ الْعِجَالِ و بَعِیرُ
عالقُ یرعی العلقی العالم این جهان و آن جهان و هر چه ازین ^{است}
در آن العالمون و العوالم ج و العالم ایضاً اهل یک زمانه و هر چه
از مخلوقات عالم گویند العالم دانستند و دانا العالمون و العال
ج العالی بریز کوار و برتر العالیه سر نیزه العوالی ج العام سال
العوام ج العام اسال العام الاول العام للمافی یا عام عام
اول پیرد العام القابل دیکو سال العام آبادانی العوام ج
عام نام مردیت بَعِیرُ عالقُ یرعی العقی و هو شیخ زینت
بالجواز العامل کاردار الحال ج و العامل فرام آرد صدقه
العاملون ج و العام زیر سان العوام ج العامة ضد الخاصة
العوام ج العامة و العمه حیران العمه ج العانه مری زمار العان
ج و العانة کله کورخ العون ج العانل سیهنده العانس دختر
در خانه پدر و مادر بماند بی شوهر العوانس ج و قد یقال
لرجل ایضاً عانس العنس و العنق ج العانک روح سرخ العوانک

ج العان کوه دراز العانی دست یک کوهه العانوب و العناة ج
العانیة شر است منسوب به عانات و بی موضع و یا حیه الحریة
العامة آفت العاهات ج العاهة زنی بلید کار العاهات و العواهر
ج العاهل آن پادشاه که زود دست او بیج دست نبود گویند
زنی که شوهر بخرد او را العواهل ج العاهین در پیش و زلوع
خرم العواهل ج و العاهین الحاضر العاهین تباه کار العاهیون
ج العاهل نازیده العود ج العاهة نغمه العواهل ج العاهل درید
جسم و تیر که از نشانه بکنند یقال المال عاهرة عین ای مایل
فیه البصر کثرت عایشه نام زینت العاری سنخ العوق ج
العانف آن جمع فالکیرم العایل در پیش العایلون و العیل ج
و یتران عایل تراندی کل العباءة طیم که در بر بندند
و العباءة ایضاً العباقة نخعی العبال کل کوبی یقال النع علیه عباقة
ای نقله العباء کران زبان العبا باء احق العبد بنده العبد
و العباد و العبد و العبدان و العبدی و العبدون و الالعبد
و الالعابد و المعبود و المعبوداه ج و العبد جیل من جبال
طوی و العبد بنم عبد مملکه آن که او بنده بود و پدر و مادر
آزاد عبد قن آنکه او پدر و مادر هر سه بنده باشند العبرت
اشک العبرات ج العبرت بیت ساق و عین عبری ج می گویند
العبرس سیسبه یقال فلان عبطة ای نجاة المصعاب و دراز

۱۱۹
العقب مرد جوان تمام و کیم پنهان العقب سبک و جاک
العقب سوسن سپید خوش بوی و تکرر العقبی بساط کوان
مایه الواحده بمقربة العباقریج و العقبی استاد دکرار
که باشد العقبه و العقبه پاره روغن العبل برک پهن
الاعبال ج العبله و سبک سخت العبله باز و سبک العبال
ج العبله نام زینت العین و العینا و اشتر برک تناود
و الناقه عینات العقبه و عقاب دراز منقار البعوثان
کافور سپهر و العینان ایض العینون شیر و زبل عین
مردی ترش روی و یوم عینون روزی سخت العینون ترش
و کوید بوستان افروز و کوید یاسمین و العینون العظیم العینون
زن نیکو سفید العینیه طعام که از کک سازند العینون خلطها
بوی خوش و کوید زعفران العینیه اشتر که بشند و علی
و دم عیبط خونی تازه **ت** العناد قدح بزرک العقب بالا
انگشت میانگین و جهارم العقبه آستانه زبرد العقب ج
العقب اسب که ساخته باشد و فتنه را الاعناد ج العقب
مرد جوان العقبه ناقه که باز بکمر و همیشه فریه باشد و
کمان باری و عمو آهین القتل ج العقبه وقت نماز خفتن
العقبه برغاله چهار ماهه الاعتدله و العبدان و العبدان
ج العقبه اشتر که شیرند و مکرر العقبه الحاضر العقبه

بوی دان و کوید آینه دان العتاج المعتمه ان کوسفند
که در جایگاه بکشد ی درواه رجب برای بتان العتق
ازاد کرده العتق ج العتق بزرکوار و نیکو کار و اسب
کوهری العتاق ج والعتی بیه و دینار عتیق دیناری که
و عتیق نام ابو بکر صدیق است العتیل زرد و العتلا ج **ت**
العتا و ستور در سرائند و العتولایم العتیل بزرک شکم العتیری
کشت بر آب باران العتف بزرک ریک یکد عتاء و دستی شکسته
و کز رسته العتفم اشتر بزرک سخت العتواء و کفتر بیا روی
العتوج اشتر بزرک العتوج اشتر زرد و نیکو خلق العتیر
شخص ج العتاج کرد و دود و دینال فحل عتال و نهر عتاج
بانگ کنند العتاجان دوده و ابوه العتاجه اشتران و کوسفند
بیار العتاساء ماده اشتر بزرک و تایلک العتاج خیرک و مرداحق
العجب شکلی الاعجاب ج العجب استخوان که نشست مردم بدان
باشد دین دین اسب العجوب ج و طیف عجز لکی ستر ناقه
عجریته اشتری که از شلطنه دود و دین العجریه کوساله العجز
و العجز کونته و این لفظ مرد و دینا کوید و العجز کونته درخت
الاعجاب ج العجز از دین بزرک سرین و ریک بزرک العجس سته
کمان العجله کرد و دین و جرج جاه العجل ج و العجل کل من قوله نعم
خلق الانسان من عجل ای من بین الجمالان شباب زده و العجل

ايضا العجلزة اسب تحت كوشة العجم بركه جزاز عرب بود
الواحد عجمي الاعاجم حج والعجم خسته خذ الواحد عجمه
العجم اشتران خذ العجماء جها رباي العجماء ح العجم
داو ياخذ الناقة في جبايه وهو شبيه بالعقل ناقته
عجماء اشترى دروزه دان كرفته ويقال ناقة عجماء
بينه بالعجم العجم اشترى برك العجمه نوعيت ان
خذ العجمه بركين وكا ويرى ان يكونه وسريام شير العجم
والعجماء حج والعجمه رمي ونام ريكيت والعجمه العجمه
العجم شكت العجم بانك العجمه انك صحت نتواند كود
بانان العجمه كونه من العجمه حج ولا يقال عجمه مخافه
الناس العجمه خيم العجمي في مادد العداء اسم العداء اب
دنده العلاب ريك تلك العداء كوز شمر العداء داد العداء
دشمن العديس درديشت واشترى برك العداء شمار العداء
ح العدس شريك الواحد عدسه والعدسه هرجه
برجهد از مردم اي خوراك العدل داد و داد دهنه وكواه
راست وحق ودرديك دهر وقيمة العدول حج العدوم نيتي
ثوب عد في جامه است منسوب بعدن وهو موضع يقال
ما ذاق عد وفا ولا عذافا اي شيا العد و دشمن الاعدا و
العداء حج الاعادي حج العدول قبلة من اهل بحر الهندية

جنسيت از نبات تابت العدل يد شمره وانشد يقال هو عدل
اي مثله العدل بهم بار العدل لاخرج العدل ثم درويش العدلية
نهمه كدر دول نهند العدلي حج العدلي بيا كان پش
لشكر و عدلي نام وديست العذاب باد افراة العذاة
نيز خوش ككشت را شايه العدلية ايض العد و انت حج
العذاب آب خوش العدلية سر زبان و سر شاخ درخت و
طراة سر نيزه و دول تانايانه وجران ورشته تراو و دول
كدر كردن سك افكندن و وصل طيلسان و خاشه بر سر آب
العدلي حج العدل و زن دوشيره العدلي حج و عدل داو نام ز
العذوة بشره و سري و حوت رحم العدل حج العدلي خاشه
جسم العدلي درخت خذ العدلية اذنين العدل و كشت
خوي العدلي الحال العدلي حج العدلية موي سر زبان و هما
موي باز كردن كودكان و هماي خسته العدلي حج العدلي
ناحيت العراء دشت الاعرا حج العراة ينزه جنبان العراء
نبت الواحدة عراة والعراة ملح بياده العراة م العراة
ح العراء كا و جسم و هو نبت و بانك اشترى حج العراة بياري
و عز خويشان العراء ينزه جنبان و ابر بارعد و برق العراف
اختر كوي العراق داو راز العراقيل داهيه العرب تازي
زبانان و تصغيرها عرب بلاء الواحد عربي العرب العاربة

۱۱۱
 والعرب العراء عرب خالص والعرب دوحه العرب تن
 موم ودواب وجوي كد آب تحت دوحه العرب ج العرب
 روم العرب العرب العرب سربني العرب العرب كاهيت
 كد بلان پوست پيراييد العرب دق غايب شدن خوي
 العرب بانصد اشترا تاهار الاعراج والعروج ج العرجاء
 كفار فاده العرب ج عرجلة كروي بيا دكان العرب الذكر
 العرب كركي وحفنه ذال عربس تحت وشفت خانه العرش
 ج وعرش القدم پشت پايم وعرش السماء چهار ستاره است
 فدر از عوا العرب ميان سراي العراض والعراض ج
 يقال هو عراض يرض اتباع اي نشيط العرض هنا و بال و
 بركوه العرض ج وقوله تم عرضها السموات والارض اي
 سعتها ويقال كل الحين عرضا اي لانسال عن عمله العرض انج
 بجيزي بايد وقماش خانه وخواست الاعراض ج وقوله تعالى
 لو كان عرضا قريبا اي غاية قربة العرب طيبك العربات
 والعراط ج العراط داند والعطيل اي عمار لوبه للصبيان
 العرب سرد العرب بوي خوش العراء كفنا ديار موي
 عرفت انجا كد كند العرب ريش دست ورجل معرفت
 يوم عرفت دوزخهم ذوالحجه العرب خرد وكونه نير سياه
 العرب استخوان باكوشت وكونه بي كوشت العراق ج العرب

و زنبيل ويقال القيت منه عرف القربة اي الشدة والعرف ديوار
 زدين الاعراق العرب نواركه بركانه خيمه دوزند
 العرب جوب سردول العراق ج العرب كركه ان بيار كوشت
 العرب ميتاد ما بهي العرب ج العرب كوشت بي استخوان العراء
 مار بقطه اسرخ و سياه العرب خرمه كوفته و فراهيم ناكوده
 العرب حمز و بناب و موش و شتي العرب ج العرب شكر بيار
 العرب كياه سرب العرب شكاف پايم اسب العندلس
 البيل الكثير العرب استر سحت العرب ذن شوي دست
 العرب ج عروبة ناميت ادينه طالعوس بجانه شوي شده
 العرب ج ويقال ايض للرجل عروبي العرب ج العروض مكره
 و مدینه و اشتر بارام كرده و بزغال و ناحيت و تراذوي شعر
 و طريقة ان العروضات والاعراض ج العرب شيك العرب
 سرك با نيت زرد و كونه زرد و العرب كد اشتر كد كوه
 بجند تافه بهت يانه يقال ما بالدار عرب اي احد العرب
 غريب العرب خيمه كه از جوب دكياه فحفته ذال العرش
 والعرايش ج العريض بين العراض ج ويقال بلد عريض
 ايض اي حسن النبات والعريض كوسفند كه فراجو
 امه بود اي تو شتر العرضان ج العرب انكه قوم خود را
 بشناسد العراء ج العريفة ديك شيرين العرب كوهان

۱۱۴۲
 اشتر و طبعه العراييج العربيه و العربيه بيته شير و العربيه
 كوشت العربيه خرابين عاريتي و باد سر و العراياج
 العزاء النسب العز و تنك سال العزاز زمين سخت عزاييل
 نام ابليس عليه اللعنه العز ان ابراهيم العزاق تو عريت
 الواحله عزاقه العزوب و العربيه انكه شوي نداد و
 الرجل ايضاً عربك العزقه اهوره ماده و عرق نام رشت
 العزاق و دود كه من تد العز لا و دهن مشك العراي
 ج العزيم الصبر و القوة من قوله قم اولوا العزم من الرجل
 العز و اشتر كه سوراخ پستانش تنك بود العزاق العزاق
 بار بسته كه مغر نداد العزير من المرحى العزاييج العربيه
 في همتا و دشوار رايند كوئيد الاعزقه و الاعزاق و العزاز
 ج يقال هو عزير من عزير من اللز و هو الفضل العزير بك
 يري العزيمه افسون العرايم ج س العسا قبل كوراب
 العسال انكبين و دوش و قير و جبان و كرك العساله جاي
 انكبين العصب قدح بنك و كرا و كشن اشتر العصبك زب
 العصبك يترنك العس و دشوار الاعزاز ج و يوم عسر و ي
 سخت و دشوار و عسر ايضاً العسس م الواحله عايش الله
 العطوس و دختي است العساس و دواه العسس كرك
 العسقه خوشه انك و خرد للعسلان كرين زك و عسقلان

نام شهرت بشام و هو عروس الشام العسكر لشكر العساك ج
 العسكران عرفه و منا العسكرة سخي العسل انكبين العسلي
 نشان جودان العسلق دراز كردن و اشتر مرغ نو و كرك
 و كوراب يد عمامه دستي بند ما خشك العسوس اشتر كه شير
 ندهد درميان مردمان العسوف ستمكار العسيب دنيب
 و غزه اسب و قصب پروين و پيش خرم العسب و العسبان
 ج و العسيب جبل معروف العسيق مردور العسقاء ج
 العسل جاروب و عطار و قضيبي پيل **ش** العشاء
 شام الا عيشه ج العشار راه بان و ان كرده يك برون كند
 ان مال مردمان العشارون ج العشبه مردم پير كه خشك شده
 بود از لاغري مذكر و مؤنث درين يكسان بود عشقه ده
 العشقه زن تزا و خشك و خرم بن باريك ساق العشاق
 ج و ساق عشقه ساق اندك كوشت العشق ترك نباتيت
 العشمه مردم پير العشم ج العشط و العشق الطويل العشواء
 اشتر كه انچه پيش بود نپسند العشوه از اول شب تا چهار يكي
 يوم عشوراء و زدهم محرم العشوزنه و العشوزنه الشديه
 العشر ده يك العشر هم سار العشراء ج العشيره خويشان العشري
 و العشيره از عاز شام تا غا خفتن عيشه ان شبانه **ص**
 العصام الا عصي و العصي ج و عصا الساق استخوان ساق

۱۱۶۳
 بای و يقال كثير العصار اي كثير القوم والعصار الحمار العصار
 كلاه وروش العصار شيره كرو وروغن كرو العصب يوزر
 الاعصاب ج وغم عصب كوشى بسيار ي و يقال زيد من
 عصب القوم اي من خياهم العصب خيوشك بردين
 وبر العصبه خوشيان بدري كه ميراث برند واحد و
 جمع دين يكسان بود يوم عصب روي سخت العصر
 آخري و بين والعصر روزگار الا عصر والعصير العصار
 شب و روز كويند بام داد و شبانگاه العصر نياه كاه العصر
 كرد العصار ان استخوان كه نشست مردم بدان بود العصار
 ج العصار روزگاري و ما دونك كيا ميت الاعصار ج الا العصار
 زن كه كوشند نداد بران العصارى مردم سخت العصار و كو
 كه دستها و وي سفيده بود العصار ان اشتر كه شيرند بدنا
 دانهاش بنندند العصار اشتر تيز رو و باد سخت العصار
 جكر كند العصار مة العصار ج العصار شير العصار
 العصار والعصار برك كشته العصار اشتر كل شي العصار
 نازمان العصار ج ض العصار دشنام دهنه العصار
 شير بران شاه عصار كو سفيدي مغز و شسته و العصار
 اسم ناقة النبي العصار والعصار بازو الاعصار ج والعصار
 الانصار من قوله نعم و اكننت محمد الصلوات عصار العصار

در بازو و آنچه بريله شود از دخت العصار بازوي درو
 مند عصار عصار بازوي بسيار كوش العصار و در بازو و
 هر دو لان در العصار نكر و تابيت العصار قوط كراسك نر
 العصار بازو كوش باي امينه العصار ج العصار بخت بخت العصار
 اسب كزنده و جاده سرتك و علق عصار بندي بديركشاي
 بغير عصار ياكل العصار العصار خراب كن كوتاه كه دست بدان
 رسد العصار ج العصار الهنك و ارض عصار زمني بيا
 عطا عصار عطاوم العطاره ايض الا عطيه والعطايام
 العطار بوي وروش العطارون ج العطاره دلي و شير و نيز
 كويند العطاران شنه العطارش والعطش والعطاشي ج يقال
 عطشان عطشان اناح مكان عطش جايكايي انك آب العطش
 برغاله العطشة بانك يك پس ديكر العطش خفتن جاي اشتر
 نرديك آب الا عطان ج العطش پوست دم كرفته العطوط طيفو
 مرغيت العطوف مهربان و شايسته قوس عطوي كافي نرم
 عطاءه والعطايط كراسك العطا والعطايام العظم استخوان
 الا عظم والعظام والعظامه ج وعظم الرجل بالان تري في اللث
 العظمه تيزاي ارش العظمه بركي العظم برك و بزرگوار العظام
 العظام ج العظام ج العفا كوه خرد در حال كه باشد والعفا
 الاعفاء والعفوة ج العفا خاك كه انر بوشاند العفانان تري و

درختی است که از آن آتش بیرون آید و وقت کشتن دادن
 خرا العفارة کرد و خرا العفارة کنیزکی که شبانی کند
 العفائف پاک دامنی العفافة دبر مردم و جزو العفج و
 العفج رود کانی الاعفاج ج العفج خاک بر روی زمین
 يقال لم يثب على عفر اي بعد شهر العفراء شب سیزده ماه و
 کوسفند خالص العفر في شير قوي العفليل مردم کراچان
 وکلم برك العفص مازد العفصف غمرا الطح رجل عفت
 وامرأة عفت پاک دامن العفلة افزونی که در آن موضع
 بود چون تنگی مردار والمرأة عفلاء العفلق کنیزک برك
 وبرک زن العفن بوده العفج و العفج احق العفنفش
 بنده العفوا افزونی العفوف عفو کشته العفوا خاک آلوده و آن
 تری العفیف والاشی عقیقه پاک دامن العفایف ج ق العفایف
 باقی بمانی لا واحد لها و قبل واحد با عقول العفان زمین
 و آب و درخت و ضیاع و متاع خانه و خرابی را نیز عفار خوانند
 يقال بیت کثیر العفاری المتاع العفان زهرا بسیار کوش
 ذاء عقام دردی سخت العقب بی سفید العقب ج الاعقاب
 ج العقب پاشنه ونواسه الاعقاب ج ويقال عقب الشهر
 اذا بقيت منه بقية العقب تک از پس تک العقبتم العقب
 بمان و زینهار العفود ج والعقب نامیت ده الا عفت ج

رجل عقیق مردی کزفته سخن العقیقه دیک برهم کزفته العقر
 کوشک العفود ج العفوة ان اشترک برب حوض بایستاد
 خوردن را العقب کزدم و یاردم بند و برجیت دلاسمان
 العقبه کزدم ماده و دوال تراند و بند نعلین بر پشت پای
 العفایف ج امرأة عفری خلقی ذی شرم بی العقص مرد بخیل
 و یک که راه نبوده در آن شاه عقصا و کوسفندی سرو یا پیر پیچیده
 العفقف شک العفایف ج العفقفه بانک شک العقل خرد و ساه
 العقل ج والعقل دیت و العقل والعقم نوعیت از جامه العفقاء
 عقاب نیز جنکال العفقف یک برك العفوة بیان سرائی العفود
 سک کزنده العفوف اسب استن و سباع را نیز گویند و هوام
 الاضداد العفوف ج العفان ج العقل دار و کزکم را به بند العقیق
 آنکه با تو عهد بسته بود و العقیق خلیفی العقیصه موی پیچیده
 العفان والعفایف ج العقیق مهر اسب و نام یکا هیت العقیقه
 موی سر کزک چون بر آید و موی موی باز کردن و آب اندک
 در میان رود و شعاع برق العفایف ج العقیقه زن کرامی و
 عقیقه المال بهترین خواسته العقم زن ناز آید و مرخ را نیز گویند
 و باد بی مهر العقم ج ويقال الملك عقم لت الرجل يقتل اباه علی
 الملك العکة والعکرة بن زیان والعکرة بنجاه اشترک و صد
 العکرج والعکرة دروی و رغن و سرکه و جزان العکرة کرد و شیر

يتره العكس ناهما العكس بدخوي العكبات العكبات العكبات
 اشترى سيار العكك والعكك ديوتر العكوب كروا العكك دم
 فبه وكوتاه العكسية نوعيت از طعام العكس شيركه
 بر خور دين ريزند وفرهاج انكود العكسية سبد و ايو
 عيكك و عكك روزي سخت كرم العكسي شيرتير **ل** العلاء
 بزركواري و برتري للعلاء سدان كد بران ككك خكك كند
 العلاء والعلاء ج العلاء علف و دش يقال ما بالارض علف
 اي مرتج العلاءة دوستي العلاءة تشابه العلاءات ج العلاءة
 سخت دانا العلاءية اشكارا العلب زمين درخت و نشان
 رسن و نوارا شتر و جزان العلوب ج العلب سوسمار پير
 العلبان درخت كه از ان مسوك كشد العلبان ماده اشتر كند
 كوشت العلب ديكوند مره العطاء و كوسفند كه كردن وي
 سياه بود و ديكر اندام سبد العمل كويناك مره العلفم الاعلاء
 والعلوب ج العلوبات ج العلق مي وشكله جامه العلق بكرة
 با حمله آلتها الاعلاق ج والعلق جلعو العلقية و العلقية
 خون بسته العلق ج ويقال نظمة من ذي علق اي من هوى
 ولقيت منه علق القرية اي الداهية و دخل علق مردي
 آويزنده للعلم بي للعلاق ج العلق نوعيت از حار الواحد
 علقاة العلكة زمين خاره العلم دم سخت پيروكته برك

الاعلار ج العلق دم شربت العلة موندل العلم علم جامه و علم
 لشكر وكوه و نشان كد ديبابان بود و نشان لب زرين الاعلام ج
 العلندى اسب زفت خلق العلكى تكس العلكى ج العلق
 اشكارا العلقوة والعليقة كوسفند پير و ابي العلق زيكه شوي
 دوست ندارد و اشتر كه بجه دايي بويد و شيرين بد و مركي العلة
 حيران العلهان كرسن العليان برتري و زمين بلند ناقه عليان
 اشترى دراز برك العلب نان كندم و جوب هم آيخته العلب
 برياف فبه العليقة اشتر كه بفرشي تا تر ابروي خوار بار آرد
 و توبه كه برستو كند العلق ج العليل بمار العليم دانا العلق
 بزركوار العلية ج والعلى اسب سخت خلق و علق نام مردي است
م الماء منع تنك العمار حمامه كه در سربندند و مورد الهامية
 مة العمار سختي و ليل عمار شي تا يرك الهامية نادان و كوري
 و تاريكي العمار كوشت ميان دندان العروق و العرق مر و اريد
 كه ددين زير كوش بود و عمر نام مرديست العمار دواستخوان
 ددين و ان العمار دم دراز و كرسب بنايست العمار مردي
 بدخو العلب كرك العوق بزجاه الاعناق ج العلق نام جاك
 العمل كار الاعمال ج العمار برادير الامام والعوم والعوم ج
 العمة خواهر بيدر القات والعوم ج والعمة كروه مرمان العمار
 ج تمام خلق يقال ان جسمه كعم و انه لعيم والجسم العمود

ستون وجوب خمر و شاهینک ترانو و العمدج الاعماد
 ج وعود القلب میان دل و عود الکبد میان جگر و عود
 الصبح نام بها المعیته بهم دسته کرده رشتن را الاعمیة و
 العمدج المعیتل شیر و مردم کراچان العیلة حدث مردم
 العمدج مهر العمدج و قلب عید دلی شکسته عید
 آبادان و ثوب عید جامه محکم بافته و دخل عید مردی کور
 دل و قوم عود ج طریق عید دایه و در هر عید جوی
 دور و العیة خرابین دوازدهم ج العناء بیخ العناء
 انکود و زوش العناق اشتراده و بزاده و سخی و نو میدی
 و عناق الارض سیاه کوش العنوق ج العنان ابرک نشان
 باریدن بدید آمده بود العنان آه و نر العنبرم یقال عنب
 شجر العنبر شیر العنبر سخی و العنبر فی القرآن الزنا
 العنبرم دیر جلد و سپر و سپر و عنب نام و دیت
 العنبره مکس سک و عنبه الشتاء سخی کرم و تابستان العنبره
 شیر و اغر بسیار کوش العنود زن دیر العنبره جز ماده نرک
 العنبدل نرک سر العنبدل لب نرک و دستان العنبدل خون سیاو
 العنبره بزاده یک ساله و نرک و آه و ماده و عقاب ماده و
 نرک بندد للاعتر و العنودج و العنبر نام اسی است العنبره نیم
 نیم و عنبه نام قبیل است العنبره و نرک و العنبره الناقة

الناقة القلیمة العنبر الناقة السریعة الریقة الخلق العنشط
 بخوی و العنشط و العنشر الطویل العنوة موی برا
 کرد اگر سر العنصری ج العنط در ان کردن العنفة موی
 زرب العنقاء نرک در ان کردن و دایه و العنقاء سمرج العنقر
 مر نکوش العنقر الدایه العنک سیک باز بین از شب
 العنک و العنکاء و العنکاء و العنکاء و العنکاء تنده العنک
 و العنکاء و العنکاء ج العنک بنایست العنکاء العنکاء
 العنم درختی است در بادیه العنم جند انکه بتوان اناسمان
 دیدن الاعماد ج یقال اخذ عنة ای تم العنود ان اشتر
 که نه اچر کند و لشکر و انر کونید و العنود و العنود سهند العنود
 ج العنیف انکه صبح کار نتواند کرد و رجل عینف مردی روشن
 العنبة بول اشتر که در آفتاب نهند تا سوکودد و در اشتر کرن
 مالند و العواء بالقصر و المذ نام منزلیست از منازل ماه العواء
 دیر مردم العواء بر بطرین و العوارض شاتر ده دندان کدان
 لب بدید آید هشت زبر و هشت زبر العارضة یکی العواء
 خرو و العواء هم شهر ماه شام و هی خمسة العولم اشتر و نام دیت
 و ان اسپ که اشنا می کند در فتن العوان زن کن بانو و کاونه
 جوان دند بر العون ج و حوب عوان که یکبار دیگر کرده باشد
 العوانه خرابین جدا کانه العوانه و الاخی عوبه بجبه جوز العوج

۱۲۷
 کز بی جوبه یقال فیہ عوج ولا لوج اتباع العوجا مکان و
 ماده اشتراک میان العود اشتراک برینہ الاعواد و
 العودہ ج العودہ اشتراک بر العودہ جہا شاحہ العودہ
 ج الکلمہ العودہ البقیعہ ای سخن زشت العودہ انکہ بناء
 داشت آن حاجت آید العودات ج وعودت مرد و زن
 والعودہ شکاف العودہ و شک ای دائرہ سبجہا انکور
 دہم بستہ العودہ اشتراک بر العوج زیر سید العودہ دان
 احق الکلمہ العوضاء العربیہ والعوضاء الشیخہ عوض
 وعوض نامست روزگار العوطب دایمہ العوف شیر
 و خرده دممان وعودت مرد و حال و نام بنایت و نام مرد
 العوکلہ زلف خویله و یک بزرگ العولق غول و یقال حد
 طویل العولق ای طویل الذنب العولک رکیست در نہ دان
 کوسفند العولک ج العون یار و یاری و پیادہ خراج
 الاعوان والعون ج العون اشتراک و مار و آہود و لاکرد
 العواجم ج العوق اشتراک و کاسیہ و کلاغ سیاہ و این کوید
 و بلسک کوئی و یک لاجوج العوقان دو ستارہ است
 دہ ہلوع فرقدین العویثہ والعویثہ ترنہ و الکلام عویص
 سخن غیب **م** العهد زینہار و بجان العہودج والعہد باران
 از پس باران العہادج والعہد منزل کہ ہر کجا شوند باز آنجا آیند

و یقال کان ذلک علی عہد فلان ای زمانہ و عہد ی بہ ولم یک لنا
 دہم اورا و نہ جنین بود **ی** العیاء والعیان اشتراک کشتی کند
 والعیاء در دست العیاب عیب کشتہ العیاء شیر و مرد دیر
 کہ بشب کرد و در شکن العیاف فال کوئی العیب م العیوب
 ج العیبتہ جامہ دان العیاب ج و عیبتہ الرجل موضع شرم العیام
 اسپید و العیثہ زمین نرم العیثہ الاثر العیثوم پل مادہ و کفار
 مادہ العیدانہ خرابہ دران العیو السید والعیر استخوان بر خاستہ
 در میان شانہ و کوہہ چشم و تندی کوش اند و تندی
 پشت پای و تندی میان شمشیر و تندی میان پیکان و تندی
 میان برک و دخت و کوہہ خر و خریا نیز کوید الاعیان والعیان
 والعیولاء ج و غیر السراہ مرغیت و غیر المذللہ مرغ جوین
 العیرانہ اشتراک قوی العیس آب کشتن اشتراک العیجور اشتراک
 سخت العیثوم بنایت العیثوم زلف و نافہ بزرگ العیظا
 والعیظان زلف دراز کردن و اشتراک دراز کردن و این کوید العیظون
 زلف تمام خلق و اشتراک این کوید العیقہ کنارہ دیا العیلام کفتار
 نر العیلة در ویشی العیلم دیا و جاہ بیار آب العیال ج العیامان
 تشہ بشیر العین چشم و چشمہ آب و نظارہ الاعین والعیون
 ج و قولہ نعم و لمصنع علی عینی ای منظور می و قولہ نعم فانک
 با عیننا ای بخت نراک و محفظک والعین چشمہ خورشید

وجشم ترازد وباران پوسته و مال کزین و مال نقد و نذر و چشم
 بد و دیده بان و مستی و نفس چتر و سوراخ شک آب و آب
 که از سوی قبله عراق بر آید و کوهان اشتر و نقال لقیته اول
 عین دیدم او را پیش از هر چیز العیاء ماده کا و دشتی و عین
 عیناء و چشمی بزرگ و شاه عیناء و کوسفندی کرد کرد چشم
 سفید العینان دو کرد پیش زانو زد و ساق العیوف اشتر
 تشنه که آب می بوی و بخورد العیوف ساره است روشن
 بر کنده بجم العیون شود چشم العیاء اشتر زود در العیول
 و العیوم ایض العیوب مرد ضعیف بجل عی و عی بوی کران
 زبان یقال یو عی شی اتباع باب العین للضوء **ب** العیاب
 بشر آب دریا العیوب نباتات ناقة عیو اشعار اشتری که برو
 سفر کنند و یقال عیو عیبه و عیوها ای سخنها العیو که بجوی
 العیوی سدر که بجوی العیو و العیو دینه بد کی العیینه
 کبریت العیوفان خورده العیاب فترج العیول العیول الخافی
 السیرع الخی الشرای بزرگ شک و شبانه دیدی و الجمع العیول
 العیوم زیوف دشتی العیون دود العیون ج العیو خوی العیو
 ج العیول سدر که خرم العیال کل ج العیول شیر تیره العیون
 بجم جریه و عثمان نام مردیت العیون سریش العیون ج
 و عیون الیخ اول یاد ج العیاب سخت شکفت العیاب عیو

مردم و مردم سخت العیاب لاغر العیال و العیال و العیال
 یوم العیال پیش خورده العیاب الطیاح و العیابین دلاله ای
 آنکه بیغام بر د بیان زن و شوی العیابین ج العیابین زن
 دلاله العیابین ج العیابین و العیابین رکیست اندرون است
 اسب العیاب العیو خایکینه العیج العیو سوز العیو کروک
 بر شکم و جایگاهها و دیک العیج العیو مود بزرگ یقال
 افقت الیه یجری و یجری ای بامری کله العیو کرد دخت
 الامحاج العیو نهادی العیو لغت فی العیو العیو بستی زبان
 و لغت دیک العیو موم مرغیت از مرغان شب **د** العیو سارکار
 العیو دج العیو بستی العیو و العیو و العیو مول دیرینه
 العیو و از من سخت خشک و العیو و العیو العیو و ان ستم
 العیو که ناز و د العیو و العیو یات ج **د** العیو ماده
 اشتر بزرگ و سخت العیو نام تارن میزی است العیو دوشتری
 و آن معی که سوار بکیرد چون خوابد که بر نشیند و در عیانه
 العیو ج العیو و العیو رای بهانه العیو که آنکه مردمان را بیا
 ملازم کند العیو لوق سدر که انکور العیو یقی ج العیو راه آورد
 العیو ج و قوس عیو که کانی بن العیو مرد بزرگوار
 العیو اشتر بزرگ العیو اشتر بزرگ و کوه بزرگ العیو
 یازی زبانان العربان و العربون و یون العربون جوب خوشه

۱۱۹
خدا العراجین ج العزیز دست و پای اشتر العزیز مهانی زن
کردن العزیز کوشت کردن عرق الحایط روی دیوار
العزیز بهانه و سازگار و بند کشتی والعزیز جها پای
و آن زن که توان باشد بر خند مت شوهر العزیز اشتراکه از
نشاط بربک سودود العزیز کناره فرج زن و بالوسر
کوه العزیز پس اسب و کویک خرجه و عادت و یکوی و بالا
الاعراف ج العزیز درخت و شک نجل عرقه مردی یاب
عرق العزیز بی ساق که با پاشنه پیوسته بود و عرقوب
الاکبر فی بجلها بمنزلة الركبة فی یدیه و عرقوب العظاها
العزیز دست که بدان بر خورده شونده العزیز لرزه تب
العزیز گوشه و حلقه و سینه شمشیر و بامیت شیر و نام
درختیت و آنچه انکه در آن افکنند العزیز ج و عوده نام زن
العزیز در جوبه العزیز دانه العزیز والعزیزان برهنه الاعراء
ج العزیز ناحیه العزیز نام بتیت العزیز اول اشتراک کشته
العزیز ج عزیز نام بنعمت عم العزیز بجه سک از
کرک العزیز والعزیز والعزیز در وینی العزیز قدح بزرگ
الاعشاش والعشاش والعشیش ج عساف نام جایگاه بیت
العسقل در از حق العسقل نوعیت از شفا و العسقل
ج العسل و الصلوح شاخ تر و نازک العسل ج العسل به دین

الاعشان ج ش يقال جاءوا عشارا ی عشر عشر امدن
ده ده العشب کلاه تر العشر ده یک العشر اشتراک ده سالد
آبسن العشار العشر درخت کثیر و العشر العشر العشر
دیونشش الاعشاش والعشاش والعشیش ج العشوة شعله
آتش ص العصاره کثیر العصاره بکه کشت که بیفتد
العصبة کوه مردم از ده تاجمل العصب ج والعصبة جم
سرم العصر روزگار العصر بناه کاه العصف دین
عزه العصاره ج العصف یلم و کاینه و این کونید العصف
پادشاه و نام و پاره از عاغ و کیت در جل و استخوان و بند
بر پاشای اسب و سپیدی باریک که از چشم اسب بگذرد و استر
بر کزیده و ملخ و کزکی و سم جوی و بیخ کشتی و بنشک العصاره
ج العصفری بنشک فروش ص العصاره بزرگ بازو
العصاره و البارد العصاره در دست العصر و ط مردم و
مایه العصاره خسته العصاره الدامیه ط عطار دیر و آن
ساده است در آسمان دوام العطار عطسه العطار در
که کودک را بکشد که هر چند آب خورده میر نشود العطار
اشتر بیاد و شب تا نیک العطب بنیه الاعطاب ج عطبة
پایه بنیه نیم سوخته العطولة زن در از کردن العطایل ج العطط
کوه خر العطل زن بی برایه و بفر عطل اشتراک بی من الاعطال ج

والعطل كان في نه الاعطال ج العطر **خ** العظام برك
ف العفانة كونك بنبه العفانة باقي شهر ديبستان شتر
العفانة سر هريك العفنة موي بشاي شهر العفنة يقال
لقية عن عفرای عن فتره عفره العفنة كرا **ق** العقاب
مرغبت الاعقب والعقبان ج والعقاب علم برك وده
كدر آب حوض وعقاب البيران سنك كه درين جاه بود
كه دول را ياره كند العقار مي العقاد داروي خاشاك
العقار ج العقار طه ناميت مي بلطفه اهل شام العقار
دود ياي كوسفند العقافه جنك العقار دود ياي شود
العقام در دخت يقال جئت في عقب شهر كذا وعقبانه
اذا جئت بعد مضي طه العقب سر انجام العقبة ياره خودي
كه درين ديك بكنارند خداوند ديك را والعقبه النوبة
العقب ج العقبي سر انجام وپاداش وان جهان العقدة خريك
وبسكي زبان وضعت وقصبت سك العقدة ج العقرب
پستان وانجا كه بايد استرازل حوض آب خوردن راو
العقربنياد سراي الاعقاد ج العقرة والعقرة بالان كه پشت
ریش كند العقربان كز دم نر العقلة بند العقل ج العقوة
بادافراه العقوبات ج العقبات جنسيت از موك العقاب
دود العكازة عصا تيكه زدن العكازات ج العكالد و

والعكالد والعكيط شير تيره ليل عطاس شير تاريك العكدة
شك روغن العك ج العكدة شلج شك العكس والاعكان
ج العكوة بن ديب اسب وديك ريمان العك ج **ل** العلالة
كنك وروغن برهم آيخته العلالة باقي ترك العلام حنا علاوة
الريح وسفالتها زبر ويزباد العلاله ص كرا بجان العكدة كادو
العكب والعكاب العكيط الضخم العلابطج العلبطة رمة كوسفند
العك زفت خلق العجوم كز ورواب بسيار ويايكي العلاجم
ج بعير علط اشترى كه داغ ندارد العلطة كردن بند
بهن ونبيل كه زبان برروي كشد العلطج الععل عويت
مرحم وكونيكه نر العلفه بارموز العلوقة انكه موي بسيار
دارد برين يقال جاء فلان بعلق فلق اي بالذاهية العلقه
والبلقة والعكوم الناقة الصلبة رجل علقه موي كه نهان
خويش اشكارا كند علو الدار زور سراي العلو بن كوراي
وبرتري العلوان والعليان عنوان نامه العلوان ج العلوي
برتري العلق درخت خست خاواور العلقاء سره كد بر
تاك بعد العلوية حجر بياض العلاجي ج **م** العالة ذرق
العامل العاليج شير تيره العمر زدن كافي عمر م العمران ابوبكر
وعمر العمره مة واصلها الزيادة العمرج العمرس برده خرد
العمرس ج العمر طرد العماريطج **ن** العناب برك يني

١٥١
العُتَابُ يَجِدُ جِيلَانِ وَتَجِدُ كُنْهَ خِصَّةِ كُنْهَ وَالْقُصْلُ
وَالْعُقْبَلَةُ اَيْضَ وَالْعُقْبَلَةُ جَوَاسِبُ الْعُقْبَةُ مَوِي رِيَشُ
الْعُقْدُ مَيُونُ الْعُقُوجُ اسْبُ نِيَكُ رُو الْعُنَاجُجُ جُ الْعُقُودَةُ
غُلَافُ شَيْثَةِ الْعُقُوجِي مَرْدُ مَكْبَرِ الْعُنُشُوشُ شَاوَةُ الْكُورِ
اِي خَوْشَةُ الْكُورِ كَمَا الْكُورَانُ بِخَوْشِهِ بَاشِدُ الْعُنَاشِيشُ
جُ وَالْعُنُشُوشُ يَاقِي مَا يُقَالُ مَا بَقِيَ مِنْ مَالِهِ الْاَعُنُشُوشُ الْعُنُشُ
اَصْلُ مَرْدَمٍ وَجَزْءُ الْعُنَاصِرِ جُ الْعُنُصْلُ وَالْعُنُصْلَةُ بَيَازِ دَشْتِي
الْعُنُصُوبُ مَوِي يَرَكُنْدَةُ كُورِ كُورِ سَرَوِ غُوشِ غِلَّةِ الْعُنَاصِي
جُ الْعُنُطَابُ وَالْعُنُطُوبُ وَالْعُنُطُبُ مَلْحُ نِزَالِ الْعُنُطِيَاءُ وَالْعُنُطُوتُ
مَلْحُ مَادَةِ الْعُنُطُوانِ وَالْاُنُشُ عُنُطُوانَةُ زُشْتِ كُورِي الْعُنُطُ
تَاكِرُ الْعُنُفُوانِ اَوْ جَوَافِي الْعُنُفُ كُورِ وَكُورِهِ الْاَعْنَاقُ
جُ الْعُنُقُ نَحْوُ فِي الْعُنُقُودُ الْكُورِ الْعُنَاقِيْدُ جُ الْعُنَّةُ شَاوَةُ الْاَشْرُ
الْعُنَنُ وَالْعُنَانُ جُ الْعُنُونُ وَالْعُنِيَانُ سَرَامَةُ الْعُنَادِيْنِ جُ وَ
الْعَوَاؤُ بَانَكُ كَرَكِ الْعَوَادُ خُورِدِي كَمَا يَكُونُ بَارِ اَرْدَنِ الْعَوَادُ
عَيْبُ الْعَوَاوُ مَرْدُ دَلِ وَخَاشَهُ دَرِجَتِهِمْ وَبِلَسِكِ مَرَعِيَّتِ
الْعَوَاوِيْنُجُ الْعَوَاوُ بَانَكُ تَكْمُ سَتُورِ دَرِ وَقْتُ زَفْتَنِ الْعَوْدُ
وَالْعَوْدُ اَصْلُ مَرْدَمٍ وَجَزْءُ الْاَعْوَادِجُ وَالْعَوْدُ جُوبُ
دِرَخْتِ الْعِيدَانِجُ الْعَوْدَةُ تَعْوِيْدُ الْعَوْدِجُ كَيْشُ عَوْسِي
كَشِ مَيْشِي بَرَكِ الْعَوْدُكُ اَنْكُهُجُ كَارُكُشَايِدِ اَنْدُ وَيُقَالُ

لَقِيَتْ ذَاتُ الْعَوْدِ اِي تَعْبُدُ الْاَعْوَامَ هُ الْعِيدَةُ يَمَانُ الْعِيدُ
جُ وَالْعِيدَةُ وَصِيَّتُ نَامِرٍ وَالْعِيدَاتُجُ الْعِيدُونُ نَرَكْسُ شَكْلَتِهِ
بَابُ الْعِيدِ الْمَكْرُوبِ الْعِيدُ بَارِ الْاَعْبَادِجُ الْعِبَادُ عَبْدُ اللَّهِ
عَبَاسُ وَعَبْدُ اللَّهِ عَمْرُو عَمْرٍو عَامُ الْعِبَادَةِ يَرِيَشُ الْعِبَادَاتُ
جُ الْعِيدُ يَكُ مَكْلُ اسْبُ وَاحِدُ الْعِبَادِيْدُ يُقَالُ مَدُّوا عِبَادِيْدَ
اِي نَعَرَتْوا اِعْبَادِيْدَ دُكْنَارِهِ رُودُ وَجُوبِي الْوَاحِدُ عِبْرُ
الْعِبْرَانِيَّةُ وَالْعِبْرِيَّةُ لَغَتُ وَبَيَانُ جِهْرُودَانِ الْعِبْرَةِ بِنْدِ الْعَبْرِجُ
تُ عِنَاقُ الطَّيْرِ مَرَعَانُ شَكَارِي الْعَبْرِ اَصْلُ مَرْدَمٍ وَجَزْءُ
وَبُوعِيَّتِ اَزْخَادِ وَمَرْتَكُوشُ وَكُورِ بِنْدِ مَشِكِ الْعَبْرَةِ
خُوشِيَانُ نَزْدِيكِ وَعَبْرَةُ الْمَشَاهِدِ دَسْتُ بِلِ الْعَبْرِ يَسُ الْعَبَادُ
الْعَضْبَانُ الْعَبْرِيفُ مَرْدُ بَدِ بِلِيدِ كَمَا يَكُ بَنُودِ اَزْجَمِ كَنْدِ
الْعَبَارِيْفُجُ تُ الْعَبْكَالُ شَاخُ خُرَايِ سَرْزَكِ الْعَبْيَانُ كُنْفَادِ
الْعَبْرِ كُورِ دَرِ حَرْبِ اَزْجَمِ سَتُورِجُ الْعَبَانُ مِيَانُ فَحْمِهِ وَ
خَصْمُ الْاَعْبَجَةِ وَالْعَبْنُجُ الْعَبْرُ مَرْدُ كُونَاهِ فَرِيدِ وَبِنْدِ ذِكْرِ الْعَبْرِ
فَرِيدُ بَانِيَايِ الْعَبْلُ كُوسَالَهُ الْعَبْلَةُ مَادَةُ وَبِلِ الْعَبُولِ اَيْضَ
كُوسَالَهُ الْعَبْلُ مَشِكُ كَمَا اَنْ سَرِ بُوَسْتِ بُوْدُ وَبِنَايِيَّتِ الْعَبْلَزَةِ
اسْبُ سَخْتِ كُوشْتِ الْعَبْلَادُ اَوَانُكَا نَ وَيُقَالُ فُلَانٌ فِي عِدَادِ
اَهْلِ الْعَبْرِ اِي يُوْعَدُ مِنْهُمْ الْعَبْرَانُ كُنَادَةُ دَرِيَا الْعَبْرَانُ رُودُ كَادُ وَيُقَالُ
عِدْلَانُ الشَّابِ اِي اَوَّلُهُ الْعِدَّةُ وَعِلَّةُ الْعِدَاتُجُ الْعِدَّةُ اَبُ

۱۵۲
جمله الاغراض العدة كروه شرمه واذوقت ذلك نكاح
تا ديكر نكاح العدة فنة نكاح العدة كروه ازده تا بجا
العدة فاج العدة هتا و تنك بار الاعدال والعدة ولج
خ العدة لان دوسوي ريش و دوال از دوسوي روي
اسب الواحد عذار والعدة سرفساد العدة دج
والعدة داغ كه برپس كردن اشتري بود بر جاني العدة
والعدة دج العدة خوشه خرم الاعدا والعدة وف
ج العدة كشت يراب ياران الاعدا العدة يوط الذي
يخرج عند الجماع والمرأة عده يوطه **و** العراب اسبان واشتران
تازي العرابانك اشتر مخ نر العراب رس كه دست اشتر
بدان با كردن بند نه العراق كنار ديا وعراق نام زمي العراق
كوفه و بصره وعراق العرب در دونا كه درين شك بود
العرب دودي و برس كه ديسي اشتر كند العرب ديوكند
بنايت العرب باص شير فراخ سينه واشتر قوي العرج سك
صيد العرب ما رمنه بي زهر العرب زمير مواد العرب رغن
اشتر تحت العذام جوب خوشه خرم العزال يشه شير و آبه
بماند از گوشت بر خوان و آبه كه نكه بان خود را سازد و درخت
العرب زلف الاعراض العرب آبه ستايند و نگويند از مردم
وتن مردم و كناره رود الاعراض العرب عنة ان اشتر كه از نشاط

بريك سورود العرف الصبر العرفاض تازيانه عقابين العرف
رك واصل مردم و بخر درخت العرف والاعراف ج والعرف
المدني رسته كه از ياي بر آيد العرس اشتر قوي العراسة
كاله دان العرنة بخر عرته و هو نيت يقال سقاء معروف
دفع بالعنة العرني بليته و بين سبي العراين ج و عرني الباز
بيني و يقال انا عر منه اي خلوا العرني والعرسيه بيته
شيد **و** العز او باران بيار العرة كروه العرود ج يقال
مطر عر باراني تحت العرة في ههنا و ههنا جامليت وعرة
نام زينت عز دايمل فرشته و كيم العرقات انكه دخته نكند
دبازي و در زمان العرهل كيونر العرامل ج **س** العريار
والعريارة بخر كفار الزرك العسائر ج العسيرة و منده في
نهر العسيرة خوشه انكو خرد العسود جنبه است مانند
بوف كردك المسودات و الفسود ج **ش** الشعاء شياكه و
العشاء الاول والعشاء الاول وقت نماز شام والعشاء الاخر
العشاء الاخر وقت نماز خفتن و دعمان العشاء من زوال
الشمس الى طلوع الفجر العشاءان وقت نماز شام و خفتن العشر
انكه اشتر يك روز آيد خورده و شته روزنه انكه بوزدهم باب
اول و اين غايه لما بود العشر ياره كه بشكند از ديك ميكند للعشاء
ج العشر ينيه بشتاين العشرة شب كودي بجل عشيق كيو

العنق **ص** العصابة سر بند و عصابة كله اسنان
 و مرغان العظام بند شك العظم و الاعضاء ج العظمة دست
 آوین و رین العظم ج العصبان نافر **ن** العضا دواغ
 که بر بازو اشتر نهند العضا دة بازوی درای دالان در
 العضا دتان دو العضا ی ج العظام دنب غم اشتر الاعمدة
 ج العضا دة و دختان خا و الواحدة عضة العضا دة
 العضا ی ج العضا ی بد کوه العضا ی ج العضا ی و العضا
 نوعیت از خا العضا و اندام الاعمدة ج **ط** العضا ی و
 العضا ی و ی خوش العضا ی ج العضا ی دوش الاعطاف ج
ظ العظم بزرگ و بزرگ و بزرگ العظم یل و شب تا یک العظم
 فراخ خوی **ف** العضا ی و اشتر مرغان العضا ی غلاف شیشه
 العضا ی ج العضا ی و شکسته زبان العضا ی و دکانی الاعفاج
 ج العضا ی و طیر و خوک العضا ی و ی پشانی شیر العضا ی و ی
 پشانی ستود و کویل خرده و دامیه العضا ی ج العضا ی و العضا ی
 دیود ستبه العضا ی ج یقال عضا ی نفیة اذا کان دلیا اتباع
 لیث عضا ی کوش خرک جنبه العضا ی ج زب بزرگ شکم
 ست العضا ی نهفتگی و پاک امی العضا ی و خرده در حال
 که باشد **ق** العضا ی عضا ی و ی بند العضا ی
 زانو بند اشتر و خراج یک ساله العضا ی ج العضا ی یک دانه کوه

بند العضا ی ج العضا ی و ی بند العضا ی ج العضا ی و ی
 حدث کوهک الاعفاج ج العضا ی و ی بند العضا ی ج العضا ی و ی
 آن رسن که دست اشتر بدان با کردن بند ند العضا ی و ی
 العلم ج العضا ی و ی کوهک العضا ی و ی بند العضا ی ج العضا ی و ی
 العضا ی و ی کوش ماده العضا ی و ی کوهک و ی بند العضا ی ج العضا ی و ی
 العلم ج العلم و ی العلم و ی العلم ج العلم و ی العلم و ی
 که بر بازو اشتر نهند العضا ی و ی دوش العضا ی و ی
 در کردن آویند العضا ی و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 که بر دوش بود و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 کردن العضا ی و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 العضا ی و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 دوزن العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 ج العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 شغال بلفه حیر العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 الصوت و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 اشتر و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 دوزن العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی
 العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی العلم و ی

1012
العاجل والعامة آباد في العمارات ج العامة مة العام ج عمران
نام مرديت سلمان العتيق نائيت العمة بند بند دستار العمم
ج العيت الرجل الجوز الطريف ويقال العيت الرجل الجاهل
الضعيف **ن** العناج رسن كه سر دول بدان بندند العنا
دال لكاه كه سوار و دست كيرد والعناك ايوو ويقال
عنان فلان اليه اي امر وشركه عنان اذا اشركا على السواء
العنب والعنباء انكود الواحدة عنبه الاعناب ج وعنب
الثعلب سنبكود العنبريق الخيث الفاجر العنفس زن في
شرم وبجه دوابه العنفاذ خوشه انكود العنك سبك بازبين
شب العنق انكه صعبة نتواند كرد باز نان وامرأة عنيته زني
كه تخواند مردي **و** العوج ليكي العوض بدل الاعول ج
ه العباد والعبياء اول جواني العهن بشم دكنين العهوي ج **ي**
العياد جاشي زرد العياف لعبت دختران العيال العيابل ج
واحد العيال عيل العيان آهن بيسك العبن ج العيد جشن
الاعياد ج وعيد الفطر عيد دونه كشاي وعيد الاضي عيد
كوسفند كشان العيدية اشتر كه منسوبت بعيد وهو
فحل نجيب العير كاروان العيرات ج عيلنك ستره عيس نام
ينعمر بيت عم العيشة زنده كافي العيص دختستان والعيص
الاعول وعيص نام مرديت العمة بترين والعيه نيمه كتاب الع

بحمد الله تعالى كاد **الف** الفين للفتوحة **ا** الغاب والغابة
بيشه شيرحم غاب كوشتي شب بروك شته ابل غابة اشتراف
كه روزي آخوردن و روزي نه وغواب ايض الغاب زن
نايك وزم الغايدية ابرامدي الغايدات والغواضي ج
الغايدية دايد الغواضي ج الغار سولاخ دركوه وشكر و
دشك ونام درختيت دبايد الغيران ج الغارن شك و فرج
والغار الاعلى والاسفل ج وكلم الغايب دوش و نود كوهان
اشترود و رمج الغوايب ج الغارة نارا ج الغارات ج سوق
غارة بازاري كاسد الغايزي غز و كنده والغارون والغارات
والغري ج الغاسق شب تاريك وآب سرخ الغاشية زين شو
الغواشي ج والغاشية غاش كارد وشمير و ناميت رستاخيزا
والغاشية الحادثة الغواشي ج الغايب خشمكين مجلس غاض
باهله مجلسي براسوه بغير غاض ياكل الغضابل غواض ج ويو
غاض روزي سخت تاريك الغاف درختيت دبايد الغافر
پوشنده كناه الغارون والغفر ج الغاق دهم غيت الغنق
ج الغال رود دشوار الغلان ج الغالي كران و غلو كنده الغار
مة الغوالي ج الغامر ضد العام الغامض زمزمه وار ويقال
مسئلة غامض لا تعرف الغانية آن زن كه بي نیاز باشد از
آرايش و كويند آن زن كه بشوي خود پسنده كند الغواني ج

۱۰۰
 الغاوي في راه الغاوي والغاوي الغاوي بيان كار الغاوي
 ج والغاوي علم كخار بر در حكان زنده شان را جل غاير
 الحاجين مدي كه درون شده بود استخوان ابرو و
 او دماء غاير آبي بهان در زير زير الغاوي كرمكاه الغايط
 حدث مرم وزمير فراخ نشيب اللغولط والغيطان ج
 الغايله ندي و سخي يوم غايم دودي ينع ناك **ب** الغيب
 انجه ان پوست زير كلوكا و ايجته بود والغيب انهم الغراء
 زمير ونوعيت انبات الغيرة والغيش تاريكي لخرشب الا غاش
 ج الغبوق ان شارب كرمكاه خورند الغيبة شرب
 الغيبة باران كه زمير جرب كند الغيط ان زمير كرمكاه
 ان بلند بود ميان ان هواد ويا لان اشتر الغبط ورجل
 غير الراي مدي ست راي **ب** الغم تحت كوا **ب**
 الغث لاغر الغثات ج الغراء الغوماء من الناس الغني والغنيان
 منش كرم الغيثه يليم الغيثه طعام بادي **ب** الغد فرد الاغدي
 ج بعد غد پس فرد اغداه غد فرد ايام غد تثن ان بامداد
 الغدا و جاشكاه الاغدي ج الغدا بامداد و صلوة الغدا غا زيامداد
 الغد رستك ليل غد ده شي تحت تاريك الغد في آب سيات
 الغد بر آب كرم در حشت الغد و الغد دان والاعدي ده ج
 الغديته موي سر زان و كوجو لا مكان الغدا يرج **ب** الغد قاتله

زن سليطه الغد ان كياه كه ان ميان كشت بر كنده الغد مذم
 سيار الغد مده آواز الغدا يرج يقال ذو غدا يري ذو صياح
 ولجب الغد دان اسب نشالي **ب** الغراسرشم الغارة نالزوي
 الغارة تادان و عذاب تحت الغرب يده و كويند سبيد
 دان آب كه بريند ببيان جاه و حوض و سيم و كويند جام ميم
 و در دك كيرد كوسيند را در چشم الاغراب ج ويقال اصابة
 سم غرب اذا كان لا يدري من راء الغرب جاي فرود شدن
 اقصاب و جاي اشك چشم و تيري دندان و تيراي زبان
 و تيراي شمير و دول برك الغروب ج ويقال غروب كل شيء
 حده والغرب عرق يسيق فلا ينقطع مثل الناس و شاة غراء كوسقدي
 كرم و چشم دي سبيد بود الغرب و العريته سوي فرود شدن
 خورشيد الغرب نيد كه انخر كنده الغرب كرمي الغرآن كرسنه
 الغرب والغراش والغراش والغراش ج ويقال جارية غرب اللوح
 كناية عن الهيف الغرب نوعيت ان شالو الغرة ج الغر شبح جامه
 و شبح ران الغرآن و شبح الغر دكا و جوبين الغر من نهال درخت
 الاغراس ج الغر من تك اشتر الغر من نشانه الغرة بانك ديك
 الغر كياهيت كه بدان پوست پيرايه الغر در خيت الغر
 شكفت يقال لاغراي لا عجب الغر ديو فرينده و هر چه
 بدان غره كنده الغر ف ان جاه كه ازان بدست آب توان

خروج الغري نيكوي يُقال رجل غري مدي نيكو الغريب في
شهر تو الغري بائع الغريد كادنا آرموده الاغراج الغريوة
خوال الغري بائع الغريض نان فطير دلم غريض كوشي نازك
الغريف بشير الغريفة الجلفة التي تكون في أسفل قارب
السيف تد يدب الغري في دراب غرق شبه الغريم تاوان
زده الغري بائع الغزال آهوبه والاني غزال الغزالان ج
والغزال آفتاب واول جاشگاه الغزال ديمان فروش الغزال
ج الغزاة والغزاة قصه كه بجوي دشمن كند حرب الغزاة
ج الغزال ديمان الغزال انكه دوست دار حديث كودن
بازنان الغزير والغزيرة اشتر بيار شهر الغزال والغزاي ج
س الفساق آخه اتق دوزخيان بود چون زرداب وجن
ان الغزال جامه شوي ومده شوي الفساق ج الفسق
اول تاريكي شب الفسول ان آب كه بد ان خود را بشویند
وهر چه بدان دست بشویند غسل الميكة عار بن حنطة
ش الغشب ان بيايان كه دران راه نبرند الغشم ستم الغشيم
مرد دلي كه ازان را خرد بجز باندان الفسول ان كوسفند
كه مدي او سپيد كرفته بود الفسوة پوشش الغشوم سكار
الغشي پوشي الغضا تاغ الغضا كل خانه الغضادة
نازي الغضبان خشكين والغضوب ايض المرأة غضبي زني

خشكين

خشكة غضايح الغضا او زمر خوش خاك ويقال اباد الله غضاءهم
اي غضاءهم الغضمان فجده وحضبه الغضفوت كبريا سكر
يقال يوحض بض اتباع الغضف هستي كوش واذا غضفا
كوشي ست الغضن والغضن شخ كوش وجران الغضن
ج الغضنة جثم خانه يزين الغضفر يراخت غضفوة كوشي
سببر ولسيا كوش الغضو ساسر الغضلاء تاغستان الغضض
شكوفه كه انكارد ويديد آيد العطاء والعطاء نوعيت
انكوتو العطاء سويلا خاثره بند الواحدة غططة الغطش
سكار وكند بصر الغطيط بانك موج آب الغطيط اوان
خفته وبانك يوز الغفار پوشيده كاه والغفور ايض
الغفادون القوق الغفر كوم ستم ونام منزليت از سانكاه
الغفر موي ساق پاي زن وپرنجامه الغفيرة موي كوش
ويحل غفيرة مدي در كنارنده ويقال ليس لهم غفيرة اي لا يغفرون
الذنب الغفقة بانك جرج الغلاء كرا في نوح الغلاظة
در شتي رجل غلان مدي تحت تشنه واشتر دليز كويند الغلث
انكه تحت كار زار كند الغلس تاريكي آخر شب الاغلاش ج الغلصة
سزاي كلو الغلامم ج الغلف كيا هست كه بدان پوست پيرايه
الظفك كياه سرب الاغلاش ج الظفقيش الذ امة الظفك بند
دال الاغلاش ج الظفقة دوزخيت كه ازان پوست پيرايه

الفلانة الفلانة بالونه وآب كد ديمان دخت رود
 وتلك الاعلال ج الفلانة وحين اي نام كنتم وجوبهم آيخته
 الفلانة اذا بنايت العليط ستر الفلانة الفلانة الفلانة
 تشك ٢ الفلانة سخي وجهه غطاء بشاني بيار موي الفلانة
 ما ان موي الفلانة غمر كنده الفلانة بركة آقا باريوشانه الو
 غمامة الفلانة ج الفلانة بيار كد هر جبر بياروشد الفلانة
 ج ويقال فلان غمر الرداء فلان بيار حلا عطاس وخرش
 غمر ابي بيار دو الفلانة كد اب والفلانة سر كداني وسخي
 الفلانة ج ويقال امرات اللوت اي شداية الفلانة كد ما نازوده
 الفلانة كد جشم الفلانة بانك الفلانة ج فتر غمقة دهي بيار
 آب بغير غمق اشترى دواز كد الفلانة الفلانة ج الفلانة
 اشترى كد كد اشترى بجند تاخر بهت يانه يقال يمين غموس
 نفس صاحبها في اللتب وطعنة غموس طعنة فراخ الغموس
 يكن الغموس ج الفلانة يهوشى وكل نم تركه بربان افكند الفلانة
 خرابوه الفلانة نان كد ددو غن وكنين شكلن الفلانة والغم
 است مريم غناء دهي بيار مريم ودو غناء غناء مرغاري
 خوش وخرم الغم كد سفند اسم جنس الغم ج الفلانة
 مة الفلانة ج الفلانة تو انكر اللغناء ج الفلانة ج الفلانة
 الفلانة ج الفلانة غموسك مرغيت پوسته بلكي خور

الفلانة زياد رس وفياد الغورث اشترى من سينه ويقال الفلانة
 غورث موي اي واسع الخطو كد موي الغورث اب نهان زيد
 زير وغورث كل شئ فعم الغورث زيد الغورث مريم آيخته
 اذ جني وبلغ بياده الغورث زير نم ودوري الغورث وياه
 الغورث ج الفلانة ناريكي الفلانة ج الفلانة بيته وان
 الفلانة سايه ميع وسايه بامداد وشانكاه وسايه علم الغيب
 نابدي الغورث ج الغيب باران الغورث ج والغيب كياه
 الغورث زان نازك ونم الغورث ج الغورث فراخ كاد ددو
 برامه وسومار وغورث نام مديت الغورث ج جوان نازك
 غورث ج الغورث رشك الغورث والغورث رشك الغورث والغورث
 الغورث زان رشك الغورث جواني يقال غيب من غيب اي
 قليل من كثير الغورث بيته الغورث والغورث ج الغورث
 الغورث مده كاد وشي الغورث اب بردي زير وساعد غيل
 ارشي زير الغورث زير زير الغورث كد نيكو وكشف نوال الغورث
 ج والغورث نام جا كاهيت الغورث تشنه الغورث والغورث م الغورث
 والغورث ج والغورث اشترى شجرة غناء ددو بيار شاخ
 الغورث ج الغورث سخي ناريكي شب الغورث ج وادهم غموس
 ابي تحت سياه الغورث بي را هي وغي نام ددو ددو
 بار الغورث المضمومة الغورث كد الغورث باقي شب وباقي بااري

وباقي حيف الغبر باقي شير که در بستان بماند الا عيار ج
 الغبرة کوردنک الغبسة خالستر کون الغبراء سجدا رک
 و بنيد اهل حبشه وان ارا دنت باشد **الغناء** خاشبه
 بر سر آب الاغناء ج **الغلاف** کلاغ و سپاهيه الغد ^{فان}
 ج و شعر غدا ف موف در از سپاه الغدة والغداة کون
 و شيد و طاعون اشتر الغد ج الغد رسل کوشک الغد و
 والغدة و بامداد الغدي ج الغلام الجراف **الغراب**
 کلاغ و تيزي سرهين و تيزي تبر الا غريبة والغرابان
 ج الغرادة شمال و خرد الغرائق الغرائق ج الغرب الغريب
 الغرة سیدی روی الغرج و غرة الشهر اول ماه و
 آن تاسه روز کونيد و بقول کتب غرة شهر کنا بنتم در
 اول ماه و غرة کل شئ اوله الغرنة کند جامه الغرج ج
 الغرنة تنک اشتر الغرض ج الغرضوف استخوان تنک
 که بتوان خايد آنرا و شرک کوش و کرجک پني الغراضيف
 ج الغرفة جرد الغرف ج والغرفة ناميست آسمان ششم
 والغرفة ياره شريک الغراف ج الغرلة آن پوست که بتريد
 در حشکاه الغرم تا وان الغرمول قضيب اسب الغرؤق
 مرجوان الغرائق ج والغرؤق والغرينق مرغ آبي
 الغرائق ج الغرود آنجه بدان رفيعه شوند از متاع الغريبي

بغير

بغير مستويك الغريو و هو غل کرم **الغز** جنسيت ان
 ترکان **الفس** الليم الضعيف الفسل اسم من الاغسال
 فحل غسلة کشي که بيار کشي کند و بار دار کند الغسنة ياره
 موي الفصن ج **الفصة** آنجه در کلو بنده الفصص
 ج الفصن شاخ دخت الا عصن والا عصان والفصون
 والفصنة ج **الفصوف** استخوان تنک که بتوان خايد
 آنرا و شرک کوش و کرجک پني الغضاريف ج **الغطاط**
 بام **الفقر** بجه نرکوي الا غفار والغفرة ج والا نثي
 غفرة الغقة البلغة من العيش الغفل کاه و انزوده
 الاغفال ج ويقال ناقه غفل اشترى که داغ ندارد و
 ارض غفل زميني که بچ نشان دروي بنود و کتاب غفل
 اي غير مقيد **الغلاثة** روغن و شمشک و شير الغلام
 ريدک والغلة شته الغلواء اول جواي **م** يقال غلاد
 الناس اي زحمتهم الغبة الجوعة غلاد نام کوشکيت بين
 الغرکاه و انزوده الا غمار والغران ج الغرم کونا الغمر
 قدح خرد امرو غمة کاري پوشيده الغنة اسيد الغلول
 بخند نباتيت و زمين نشيب بيار دخت الغمة اندوه
 و تاريکي الغم ج الغمضا سر جاکي بان بيت ليلة غمي شي
 که ماه نتوان ديد از سين يا از کرد **الغنج** ناز الغم غنيمت

١٥٩
 الغنيمَةُ تَوَاتُكْرِي وَالْعَوْلُ كُنْدُ وَالْأَعْوَالُ وَالْفِيلَانُ ج
 بَابُ الْغَيْنِ الْمَكْسُورَةِ **ب** الْغَيْثُ أَنْكَ اشْتَرَدُوْنِي بَابُ آيَدٍ
 وَرُوْدِي نَهْ وَأَنْ تَبْ كَدُوْنِي آيَدٍ وَرُوْدِي نَهْ **د**
 الْغَنَاءُ الْجَمْعُ يَرُوْدُ بِشَ بِلَانٍ بِأَشَدِّ الْأَعْدِ يَنْجُ **ر**
 الْغَرَاءُ سَرِيحُ الْغَرَارُ تَنْزِيْلُ شَيْءٍ وَرَاهُ الْأَعْرَاجُ ج
 وَيُقَالُ وَلَدْتُ الْمَرْءَ ثَلَاثَةً عَلَى غَرَارٍ وَاحِدٍ أَيْ بَعْضُهُمْ
 عَلَى الْبَعْضِ وَقَوْلُهُ لَا غَرَارَ فِي الصَّلَاةِ أَيْ لَانْقِصَانِ
 وَيُقَالُ نَوْمٌ غَرَارٌ أَيْ قَلِيلُ الْغَرَارَةِ مَوَدَّةُ الْغَرَارِ جِ الْغَرَارُ
 وَقَدْ دَخَلَ كَثُتَنَ وَكَرَدَ وَخَطَّ الْغَرَالُ غَرِيْلُ الْغَرَابِلُ
 جِ الْغَرَابِلُ غَرِيْلُ فَرُوشِ الْغَرِيْبِ سَخَتْ سِيَاهُ الْغَرَابِلِ
 جِ الْغَرَارُ كَارِهٌ وَأَنْ مَوْدَةٍ وَاللَّيْثُ غَرَّةٌ الْأَعْرَابُ جِ الْغَرِيْسُ
 أَنْ يُوْسِتَ كَمَا يَجْعَلُ بَرْدٌ آيَدُ دَرْدُ وَقَدْ زَادَ الْأَعْرَابُ
 جِ الْغَرَارُ كَالْيَانِ بِيَابَانِ الْوَاحِدُ غَرَّةٌ الْغَرِيْسُ يُوْسِتُ
 تَنْكَ زَيْبُ خَايَمَةٍ الْغَرَارُ جِ الْوَاحِدُ نَارُكَ الْغَرِيْفُ
 بَيْشَةُ الْغَرِيْلُ وَالْغَرِيْبُ جِ رُوْفَنُ الْفَيْسَلِ أَشَانُ
 وَخَطِيْ وَغَسَلَةُ الطَّيْبِ سَرِيْحُ الْفَيْسَلِ جِ الْفَيْسَلُ جِ هَرَجِدُ
 أَنْتَنَ دُونِ خِيَانٍ بَرُوْدُ **ش** الْغَنَاءُ يُوْشُشُ دَلُ الْأَغْشِيَةِ
 جِ يُقَالُ شَرِبْتُ غِيَاثًا أَيْ قَلِيلَ الْغَنَاءِ نَارُكِي جِشْمُ وَالْفَنُوَّةُ
 أَيْضُ الْغَشِّ كَيْنَهْ **ض** الْغَضَارَةُ كَأَسَدٌ يَرُوْدُ الْغَضَارَاتُ
 جِيْنِي

والغفليم

وَالْغَضَائِرُ جِ **ط** الْغَطَاءُ يُوْشُشُ وَسَرْدِكُ وَأَنْ تَبُوْدُ
 حَزَانُ الْأَغْشِيَةِ جِ الْغَطْرِيسُ سَوَاكُ مَتَكْرُ الْغَطْرِيسُ
 مَهْرُ الْغَطْرِيسُ جِ وَالْغَطْرِيسُ جِ بَابُ الْغَطْرِيسُ جِ دَرْمَاهُ
 غَطْرِيسُ وَهِيَ مَسْنُونٌ إِلَى غَطْرِيسٍ بِلُ عَطَا الْغَطْرِيسُ دَرْمَاهُ
 وَجِلُ غَطْمٍ أَيْ وَاسِعُ الْخُلُقِ **ق** الْغِقَارَةُ دَقْعَةٌ كَانَتْ
 وَأَنْ رَكُوْكَ دَرْدِيْرُ دَامَكَ يَرَاكَ كُنْدُ وَابَرُوْدِيْرُ الْغَلَا
 نِيَامُ شَيْءٍ وَكَارِدُ الْغُلْفُ جِ الْغُلْفُ دَرْمَاهُ الْغُلُ كَيْسَهْ
ك الْغَمَاءُ كُلُّ يَمٍّ تَزْكِيْرُ بَرِيَانٍ أَفْكَتَنُ الْأَغْمِيَةِ جِ الْغَمَامَةُ مَهْرُ
 بِنْدُ سَوْدُ الْغَمَامِ جِ الْغَمَامُ يَامُ شَيْءٍ الْأَعْمَادُ وَالْغَمُودُ جِ الْغَمُ
 كَيْسَهْ الْأَعْمَادُ جِ الْغَمَامُ سَوْدُ الْغَمَامِ تَوَاتُكْرِي الْغَمَامُ فَرَادُ
 دَرْمَاهُ وَفَرَادُ الْغَمَامِ أَشَانُ اِهْلُ دَمَةٍ وَهِيَ مِنْ أَصْطِلَاحَاتِ الْفُقَرَاءِ
 الْغَيْثُ خَوَارِيْرُ الْغَيْثِ جِ وَالْغَيْثُ دَيْتُ الْغَيْثِ جِ الْأَغْيَارُ جِ
 الْغَيْلُ بَيْشَةُ الْغَيْلِ جِ الْغَيْثُ مَرْدُودُ وَتَجْدُ بَرُوْدُ أَنْ
 مَرْدُودُ كِتَابُ الْغَيْثِ جِ الْغَيْثُ وَتَوْفِيْقُ كِتَابُ الْغَمَامِ الْغَمَامُ
 الْمَفْتُوحَةُ **ا** الْغَاءُ كَفَّ أَبُ الْغَائِجِ دَاوُدُ وَكَشَائِدُهُ الْغَائِجُ
 جِ الْغَائِجَةُ سَوْدُ الْحَمْدِ الْغَائِجُ حَتَّ مَاءُ فَتَرِيْ أَبِي نَزْكُمُ
 وَنَزْكُمُ الْغَائِجُ دَاهُ دَاوُدُ مَرْدُودُ كَرِهَ خَوَاهِدُ بَكْدُ الْغَمَامُ
 جِ الْغَائِجُ أَشْتَرُ جَوَانِهِ بَارْدُ الْغَائِجُ جِ الْغَائِجُ طَشْتُ وَخَوَانُ
 وَكَوْنُهُ مَسْنُونُ الْغَمَامِ جِ الْغَائِجُ بَاهُ كَارِدُ وَدَرُوْعُ زَنْ

۱۸-
الفاجر من الجمار والفرج واللائق فاجر الفواجر
الفاجر واللائق فاحشة كست خور الفاحشة كقادر
الفواجر ج شعر فاجر موي سياه الفاحشة دستبويه الفا
كرمه مرغيت الفواجر ج الفاجر فحشته وچيزيك وخرما
كابوسك الفاخر بوي مادران بنايت الفادر بركوي
بیر الفدر ج والفادر كشن كد بازنده بود از كشي الفواجر
ج الفادر موش القارة يكي وقارة المسك نافه شك الفاجر
والفاجر كمان كه زمش از قبضه دور بود الفادر شادان
للفاخر ديكانه الفارس سوار الافراس والفرسة والفرسان
والفراس والفوارس ج وفارس بارسان الفارس كاسير
وانكس كه فريض داند لمحمة فارضة ريشي بزرگ الفارط
انكه از پيش برود ورسن راست كند الفارطج الفارطان
دو ستاره است پيش نبات النفش الفارق جدا كنه الفارقة
ابوكه بديده آيد بس بركند الفاركة ان زن كه شوي با
دوست ندارد الفوارك ج الفارقين مقرب الفارقين لعب
عمر خطاب الفارة انه اسب كه زيرك باشد در رفتن
وخر و اشتر را نيز كويد الفرة والفرفرة ج والفارة انبارده كنده
الفار هوت ج الفارة خمر خرد الفارات ج الفار ر نوعيت
انور الفاس بتر وتوره لكام وكناره تحده از سوي قفا

الفوس ج الفايج مثل الفايج الفاسر جوي الفاسرات والفوا
ج الفاسق نافرمان و دد وقع زن الفاسقون والفاساق والفسقة
ج الفاسي فسك كنده الفاسون والفساة ج الفاسية خرد والفا
الخرات الفواصل ج الفاضلة زده فراخ الفاضلة حليمه الفوا
ج الفاطر نواز بنده الفاتمة نوعيت از بوي خوش الفاغية
شكوفه حنا الفافاء انكه زياتر با فاكردد دستخ كفتن
الفائق يعجز بان الفاتمة درويشي مرأة فاقدة زني شوي
مرده الفاتمة سخني الفواقر ج الفاقع زده زده ويقال اصف
فاقع زده ج الفاقعة سوارك اب الفاكاحق يقال
هو فاك ناك اتباع الفاكه خوش نش الفاكهون ج الفاكهة
ميوه الفواكه ج الفاكهن انكه ميوه فروشد الفاكه م الفول
ج ويقال بجل فال الذي مردي ست زاي الفالج اشت
دو كوهان الفوالج ج الفالج بيرون الفالجون ج والفالج بماند
تعليقت معروف ويقال في الامثال انامن هذا الامر خارج من
خلاوة اي انامن بري القالوذ والفالوذق بالموده الفابي
كوش كوسرين والفايل ايض الفاليت في ين كرده الفايي
فال كوي الفايي خرد فروش الفانيدم الفانيد ي ماسد
الفاني نيست شونده ويا يائنده الفانون ج الفانوسيان دو
كوه الفايحة زمين فراخ مامون كه بماند دو بلند ي الفواجر

ج الفایده مة الفوائد ج الفایز سکار الفایز ج الفایز
آستانه زورین در الفایق آنجا که سر بگردن پیوند داد
اسب **ت** الفتی و جوان الفتو و الفتی و الفتیه و
الفتیان ج و الفتیان فی سوره یوسف عم العبد و العلمان
و فتی موسی یوشع بن نون الفتاة زن جوان الفتیات
ج الفتاء جوانی الفتاح داور و کشاینده و یاری دهنده
الفتاحون ج الفتال دیشتاب الفتان شود انکیزنده الفت
کشاد داب بر روی زمین و نقطه زور الفتوح ج الفتواء
عقاب الفتوح ج وید فتواء دستی بند با نرم الفتحة انکشتی
بی نیکن الفتوح و الفتحات ج الفتوحند آنکه میان دو پیغمبر بود
در آمدن القرابت ج الفتوح سال فراخ و روشنای صبح الفتوح
درد زیر ناف و خایه الفتوح نان مالیده الفتیت ایضا ناقه
فتوح اشتیری که سودا خاستنش فراخ بود الفتوی م
الفتاوی ج الفتیان و الفتیان شب و روز رجل فیتق المسار
مردی تیز زبان الفتیل انجم در میان جوی خسته خراب بود
الفتیله پلیته الفتل و الفتایل ج **ت** الفت ارنه هندی
الفتح راه روشن الفجاج ج و الفج فراج نای در میان دو کوه
و الفجوة ایضا الفجوات ج الفجاء آن که از پیش از قبضه
دور بود و الفجواء ایضا الفجربام و صلوته الفجربام و الفجر

الکاذب بام بالا و الفجر الصادق بام پنا الفجاج بسیار کوی
الجمیعة دو سخت الفجای ج **ج** الفجایک افزار و خاص
بیازار نیز کوبید الفجاء ج الفجاش زشت کوی الفجاء
انکشت و روش الفجامون ج الفجت هزار خانه الافغان ج
الفجاء بی زمان و زشتکاری الفجاج نام جویست در
بهشت الفجل کث الفحول و الفحال و الفحالة و الفحل ج و الفحل
حصیر از پیش خرابی الفجم انکشت فحمة العشاء سختی تاریکی
شب الفجاء و الفجوى مقصود از سخن الفجج بانک مار
و بانک خرس الفجل کشتی بغایه نیک ج الفجاء سفالینه کرد
الفجاری سفالینه و روش الفجت ماهتاب الفجاء الفجاء و الفجج
ج الفجة خر خفته الفجج ایضا الفجد ران و قبيله کم از بطن الافغان
ج الفجم بزرگ الفجام ج الفجور ناز و ماده اشتر بزرگ پستان
انکشت شیر و اسب بزرگ قضیب الفجج ج الفجاء بدلی که خوردا
بدان بر مانند الفجاء مان خط الفجاء بزرگ و سخت آواز الفجاء
دهن بند الفدان الت بزرگ و کوبید آن کا و کبر و کشت کنند
الفدا دین ج ید قد عطاء دستی که خرده اش از سویی کریشک
کثر بود الفد غم مرز بزرگ خلق الفد قد زمین همواره و الفدان
ج فداک نام جایگاه است الفدم آنکس که در اند در سخن الفدن
کوشک الفد و بزرگویی پیر الفد ج الفد ید بانک سخت **د**

الفَرْجُ ثَمَنٌ يَبْرُزُ قِمَارٌ **الفَرْجُ** بَدَلُ الْفَرْجِ كَوْنُهُ فِي الْفَرْجِ
ج. الْفَرْجُ بُوَيْسَتَيْنِ دَوْدُو بُوَيْسَتَيْنِ فَرْشُ الْفَرْجِ فَرَّاسْت
كُنْتَهُ الْفَرْاسْتُ سَوَادِي الْفَرْاسُ م. الْفَرْاسَةُ بِيَدَانِ جِرَاجِ
الْوَاحِدَةِ فَرَّاشَةٌ وَالْفَرْاشَةُ ج. هَادِكُوشِ سِرْمُوجِ سَبَكِ وَأَب
أَنَدَكِ دِرْخُوضِ دِيرَةِ قُفْلِ وَكُونِ بَنَدِ دَرِ وَأَنِ آهِنِ كَدَعْنَانِ
دِرَانِ بَنَدِ نَدِ الْفَرْشِ سَرَكَيْنِ شَكْنِبِ الْفَرْشِ ج. الْفَرْجُ تَبَاعِ
زَنِ وَشَكَفِ كَوهِ وَجَايَا كَاهِ يَمِ الْفَرْجُ ج. الْفَرْجُ الَّذِي لَا يَزَالُ
يَتَكَلَّفُ فَجَبِ الْفَرْجَانِ سَيْتَانِ وَخِرَاسَانِ الْفَرْجِي م. الْفَرْجُ
وَالْفَرْجَانِ شَادَانِ الْفَرْجُونِ ج. الْفَرْجَةُ مَرْجَدَانِ الْفَرْجُ ج. مَرْجُ
كَمَا بَشَدِ الْفَرْجِ وَالْفَرْجُ وَالْفَرْجُ وَالْفَرْجُ ج. الْفَرْجُ جَايَا كَاهِ
مَغْرَسِ الْفَرْجِ غُلَّةِ شَاخِ بَرَامِدِهِ الْفَرْجُ يَكُونُ الْفَرْجُ رَجُلُ فَرْجٍ
أَي فَا تَوَاحِدِ وَجَمْعِ وَهَذَا كَرْمُوتُ يَكُونُ الْفَرْجُ ج. الْفَرْجُ زَعِ بِنَبِهِ دَانَةِ الْفَرْجِ
خَيْرِ الْوَاحِدَةِ فَزَعُ حَقَّةِ الْفَرْجِ ج. الْفَرْجُ زَعِ بِنَبِهِ دَانَةِ الْفَرْجِ
أَسْبُزُ وَدَاهِي يَكُونُ الْفَرْجُ ج. الْفَرْجُ فَسَكِ الْفَرْجُ
ج. الْفَرْشُ رَجَبُ بَكْسَرِ أَشَدِّ وَاشْتَرَجُ وَكَشْتُهُ بَلَنْدُ شَدِّ وَبَابَانِ
فَرَاخِ الْفَرْجَةِ بَادِلُ الْفَرْجِ فَرْمُودَةُ خَدَايِ عَزِجِ وَجَلِ وَسِيرِ
رَغْنَةُ كَمَا نِ وَنَوَعِيَّتِ انْخَرَامِ الْفَرْجِ ج. الْفَرْجِي أَنْكَ فَرَايِضِ
نِيكَ دَانِ الْفَرْجِ أَنْكَ بَشِ بَرُودِ وَدَلُ وَدَسْنِ رَاسْتِ كُنْدِ
وَلَحْدِ وَجَمْعِ دِيرِ يَكُونُ الْفَرْجُ مَوِي سِرْمُوجِ شَاخِ دِرْخَتِ

وَأَن كَانَ كَدَارِ شَاخِ كُنْدِ الْفَرْجِ ج. اِمْرَأَةُ فَرْجَاءُ ذِي بِيَادِ
مَوِي الْفَرْجَةِ بَشِ بَرَكِ الْفَرْجِ ج. الْفَرْجُ أَقْلُ بَجَهْ كَدَ اشْتَرِ بَزِيدِ
وَكَانَتْ الْعَرَبُ تَدْبِجُ لَأَصْنَافَهُمَا بَرَكَا بَنَكِ وَالْفَرْجُ الْقِسْمُ الْفَرْجَةُ
أَعْلَى الْجَبَلِ وَالْجَمْعُ الْفَرْجُ الْفَرْجُ الْفَرْجُ الْفَرْجُ الْفَرْجُ الْفَرْجُ
الْفَرْجُ ج. وَفَرْجُ الدَّلْوِ الْمَقْدَمُ وَفَرْجُ الدَّلْوِ الْمُؤَخَّرُ وَنَزَلِيسْتِ
أَن مَنَازِلَهُ وَطَفْنَةُ فَرْجَاءُ طَفْنَةُ فَرَاخِ جَرَا حَتِ الْفَرْجُ وَشَبَكِ
الْفَرْجُ كَشْتُهُ سِرْمُوجِ وَفَرْجُ الْفَرْجَانِ ج. الْفَرْجُ وَفَرْجُ
دُشَنَائِي وَجَمْعُ الْفَرْجِ بَجَهْ كَادُ شَتِي الْفَرْجُ ج. الْفَرْجَانِ دُوبَرَادَانِ
وَأَن دُوسْتَارُهُ بَشِينِ اسْتِ اذْهَنُوتُكَ كَيْنِ اذْنُ فَرْجَاءُ
وَفَرْجَةُ كُوشِي سُسْتِ فَرْجُوتُكَ كَانُورِ سِيرِمِ الْفَرْجُ وَالْفَرْجَةُ
بُوَيْسَتَيْنِ الْفَرْجُ الْفَرْجَةُ بُوَيْسَتِ بَرِ الْفَرْجُ ج. أَن كَانَ كَدَ بَشِ
أَن بَضْعِ دُوبَرَادِ الْفَرْجِ أَيْمِ الْفَرْجِ كَرْنِيكَ جُودِهِ مَرْجِ الْفَرْجِ
ج. الْفَرْجَةُ الدَّاعَةُ الْفَرْجَةُ كُودِهِ بِيهِ وَبَدَلِ دِرَاسِ
الْفَرْجُ أَن زَنِ كَدُ شَوِي رَادُوسْتِ نَدَارِ الْفَرْجِ لَبَارِدُهُ كُنْدُهُ
الْفَرْجُوتُ ج. الْفَرْجُ يَكُونُ مِيَانَهُ دَانِ الْفَرْجِ ج. يُقَالُ
فَرْجُ الْعَصْرِ يَكُونُ دُورَكَادِ الْفَرْجِ بَجَهْ كَادُ شَتِي الْفَرْجِ
الْفَرْجُ جَبَرُ وَاجِكِ الْفَرْجِ صَيْدِ سِرْمِ الْفَرْجِ ج. الْفَرْجِ
كُودُهُ خَرِ الْفَرْجِ كُوشْتِ مِيَانِ شَانِهِ وَهَلُ الْفَرْجِ وَالْفَرْجِ
ج. الْفَرْجِ فَرْمُودَةُ خَدَايِ الْفَرْجِ ج. الْفَرْجِ الْوَاسِعِ الْفَرْجِ

کروه الفریقہ خرابین دان کو سفند کہ شب کم شود الفراق
ج الفریک کندی بمالیدن رسید و کوندست مال الفری
کادیزک **ن** الفزارة مادیر الفزارة خواهر پیر الفزارة
کادشتی الافزانج ورجل فزمری سبک یقال فزنت
اتباع **س** الفضاوس شمیر کند الفسل ناکس الافسال
والفسول والفسلاتج والفسل نهال خرابین الفسلان کابل
الفسوم الفسوکثیر الفسوفسج الواسع یقال بیت فسج
خانه فراخ الفسج گوشت از هم بریزید از بختی الفسیط
آنچه بیفتد از ناخن جون بچینند و بشیر بر سر خرما الفسل
نهال خرابین الفسلاتج **ش** الفش بار خا رسم الفشقة
بانتک بغیر الفشل در ضعیف بدل غلق نشین بندی
زود کشای **ص** الفضا دزدک زن الفضاوس نیکین فز
الفص نیکین انکشتی الفصوصج والفص بند کاه الفصوص
ج الفصیل درست و راست والفصل جدایی میان دو چیز
الفصولج الفصیح نهوید اسخن الفصحاءج الفصیل دیوار
در پیش قلعه والفصیل کونک از شیر باز کرده و بجه اشتر
نیز کونک الفصیل والفصلاج فیقال اجتمعوا بفصلهم ای
با جمعه الفصيلة دوده مردم که کم از قبیل باشد **ض**
الفضاخر و میوین برهم آمیخته الفضاو زمین فراخ و خالی

الافضیةج الفضاوس سیم کوه الفضاوس دوه فراخ الفقل
افزوت و نیکوئی الفضولج الفضلة نامیست ای را الفصیح
نمید که از خانه خرما کنند الفضیف لب خوش کوانده الفضيلة
نهال تطوع الفضایلج **ط** الفطر شکاف الفطونج الفطن
باریک بین الفطون والفطوری آنچه بدان روزه کشانند
الفطرم الفطیم کونک از شیر باز کرده الفطرمج **ظ** الفظاظة
درشتی الفظ درشت خوی یقال انه لفظ بظ اتباع والفظ
آب شکیبه الفظوظ والفظاظج **ع** الفعال کار نیک الففعالی
العقاب بغیر صندیل ساعد فم ادشی و بید **غ** الفغر نقطه
زود فغور و لقب پادشاه جین الفغرة دمیدن بوی خوش
الفغور شکوفه حنا **ق** الفقاء آن پوست که با بجه برود
آید در وقت زادن الفقارة مهره پشت الفقارج الفقار
نادان الفقار ایضا الفقرة سوراخ بن الفقارج الفقرد
آنکه پشت مهره اش در دکاند الفقرد ویشی الفقارج الفقرة
شمال الفقیر یکی و این نظیر نیست الفقرةج والفقعة کل زرد
الفقورین رحم الفقید که شده الفقیر در پیش الفقراءج
والفقیر آنجا که آب برود آید از کار بر دان کو که درین خرما
بن بود الفقیرج الفقیر آن که دانا بود بحلال و حرام الفقراء
ج و فقیر الامم لقب عبد الله بن مسعود **ک** الفکار کشاننده

الفلكان دور في الفلك يكي الفلكون ج الفلك ستاره چند
 بر مثال دایره مردمان عامه آنرا کاسه دوشان خوانند
 و يقال في فلان فلك اي استرخاؤ في رايه الفلك از جای
 بیامد که بای الفلك خوش منش الفلكون ج **ل** الفلاة بیابان
 الفلوات و الفلاج الفلج ج الفلاج پروزی و آنچه سحرگاه خورند
 الفلاج بزکری و جویند الفلاجون ج الفلاک بادریسه و روش
 و بادریسه که الفلا و دایره یزی و روش الفلته شب سیم ماه
 الفلکان اسپ نشاطی الفلج جری خرم الافلاج ج و الفلج کشاکی
 که میان دندان ثیابا و دایره بود و آب روان الفلج بخشش
 جای آبجوف باشد و دلد رخنه کرده ای کشت الفلج
 و الفلج زمین راست کرده از هر کشتن را و الفلوجیه ایضا
 الفلایج ج الفلج کشاکی لب الفلج مرد ضعیف و دلد لغز
 سرن و سک الفلح ج الفلح بخت و بخت سیمین
 یا همین بر عنان الفلوس و افلاس ج الفلق میان دهن الفلق
 زمین هموار الفلقان ج و الفلق بام و دوشانی بام و کلوی که
 برای نهند و الفلق فيه روايه الشدي جاهيت در دوزخ
 نعوذ بالله منها الفلک آسمان و جرح و کلمه اس الافلاک ج و الفلک
 پاره زمین کرد الواحده فلک الفلک بادریسه الفلک ج الفلک
 رخنه کارد و شمیر الفلک ج الفلکس آنکه دو مادرش یاسه

برستار باشد الفلک کوه اسپ الافلا و الفلا و الفلاوی ج
 الفلک کیم خرد الفلوجیه زمین بر استه الفلام فوج رین الفلجیه
 یک پاره از پاره های خیمه الفلق بند کاه کردن الفلیقه الدایره
 شعر فیل موی بهم در شده الفلیقه موی سر زنانه الفل من
 الافواج و بصغیر فویه نقول في النصب فاه باللف و
 بالرفع فوه بالواو و في الخفض فيه بالياء كقول الجارية
 يا اناه اذركي فاه غلبني فوه لاطاقة لي لغيره الفلک کور
 الفناه کار و ده الفنات ج الفنج دست بند یا زیست
 الفنک الفنک شاخ درخت الافنان ج الافانین ج شجره
 فنواه درختی بسیار شاخ و هو علی غیر قیاس الفیق کشتن اشتر
 الفیق و الافناق ج الفنیقه جوال خاک کشت الفنایق ج الفینک
 و قیاده زنج الواحد فیک و قواج القران اول سوره نساء
 قرآن الفوت بالله هر آنکشی بد از نا الافوات ج الفوج کرده
 الافواج ج الافواج و الافواج ج الفوجه دمیدن بوی خوش
 الفوجات ج و الفوجه ایضا الفود یکسوی و مرکب الافواج ج الفود
 آنچه زنانه دندان نشسته چون بسفر شوند الفواد ج ج الفود
 خشم و کنون و الفود الحجه الفود پروزی طعام نوقی
 طعمی میخته از هر جنبی امرأة فوعاء زنی بزرگ دهن محالته
 فوعاء کلمی در دندان الفود غلام و به تمام خلق و لانی فوده

الفهاد يوزدان الفهد فون الفهود والفهادج والفهد ان
 آهين كدره بيان رحل اشتر بود الفهدك يوزماده الفهدك
 دويان كه كوشت بر سينه اسب الوحده فهدك رحل فهد
 مردى كه درانك دد سخن الفهدك مكر دن الفهادج الفهدك
 لغت و زبان كهوكان الفهدكيات ج الفهدك اردشير
 الفهادك دل نه الفهادك بختنه الفهادك پل وان الفهادك
 ج الفهدك دودكر الفهدك بىك الفهدك ج الفهدك سداب
 الفهدك سري فراخ الفهدك سكوده الفهدك ج الفهدك زعفران
 دوي لب اسب وفيد نام جايا بيت الفهدك خاكستر
 ارض فهدك زيبى بيار موش الفهدك دوح پوزنه الفهدك
 والفهدك والفهدك سر دكر رحل فيصل مردى سخن كوي
 الفهدك اسب بيار دد الفهدك زيبى هموا الفهدك بيان
 كدران آب بنود الفهدك ج رحل قيل التري مردى ست
 راي الفهدك دسك زيبى اسب الفهدك لشكر كدره الفهدك
 ج الفهدك دودخ الفهدك مردى بىك شعر فهدك موي دانه
 الفهدك سايه الفهدك غنمه وسايه ازبى نوال الاقياء والفهدك
 ج الفهدك والانشى فهدك بيار خوار ورحل فهدك مردى سخت
 فيصح الفهدك بمانه خمر دكر دكر دكر فهدك مردى پدل
 دلم فهدك كوشى بريان والفهدك انجا كه كدره دوان بريان

كند با الفهدك المهدك الفهدك ريزه ريزه وان ماله
 الفهدك داودى الفهدك خمر طير يقال لقيت منه الفهدك ابي
 الفهدك وديم ازبى الفهدك ج الفهدك الفهدك ج
 الفهدك جاي بىك الفهدك الفهدك الفهدك الفهدك
 الفهدك خمران الفهدك ج الفهدك الفهدك الفهدك
 دجله وفهدك الفهدك فهدك فهدك يك يك الفهدك
 كادشتى الفهدك خمر كدران فهدك كند والفهدك
 الفهدك الفهدك فهدك فهدك فهدك فهدك
 فهدك الفهدك فهدك فهدك فهدك فهدك
 انكه دانه نكه دانه وان كان كدره فهدك دود
 الفهدك كدك سايه انكشان وجزان الفهدك ج الفهدك
 مكر دكانه الفهدك فهدك فهدك فهدك فهدك
 ماه آبان وبي اهنو خاشود اسفند وخت سفود وبي
 از دوازدهم شهر دد وسمى الايام المستقرة والمختارة اي بىك
 الفهدك فهدك كدك الفهدك فهدك الفهدك فهدك
 الفهدك فهدك فهدك فهدك فهدك فهدك
 افتد وبيك مرد دل كدك فهدك فهدك فهدك
 وكزاف كاري ديدنه وان اسب كدك فهدك فهدك
 فهدك فهدك فهدك فهدك فهدك فهدك

ج الفوطوسه بني خوك الفوطوم جنك مونه الفرعل واللاشي
 فرجلة كجه كقار الفراع ج الفرفور كفن ميش فربه
 والفرفور طائر الفرق والفرفان قوي والفرفان بام
 الفرف برجن الفرفان نان برين في الفرفوسه والفرفوسه
 سواربي فرفج نام انكر ميت **ج** الفسام الفسائط
 سراي بولاه الفسائط والفسائط ايض الفسائط
 والفسائط طبع والفسائط كروه بيا الفسائط سار
 الفسائط بته الفسائط فالح الفسائط فالح سيم الفسائط
 اسب بارين دد سابقت **ج** الفصعل بجه كروم
 ويقال الفصعل بالقاف ايض **ج** الفضالة ازوني
 كد انجزي سريانه ارة فضل في ديك جامه **ج**
 الفطاد شكاف كارد وشعر الفطاد شمالي **ج** الفقاخ شكوة
 به جبه ياشد الفقاخ تقع الواحد ققاعة الفقاخ سوار
 آب الفقاخ ج الفقاخ تقع فوش القم زفر الفقان
 دوزفر **ج** فلان وفلانة كناية عن الاديبيين والفلان
 والفلانة كناية عن البهايم الفلفل يبل الفلك كشي واحد
 وجع دين يكسان بود الفلق شفق الوسفيد **ج**
 النعم والنعم دين **ج** الفنتي والفنتي كادوان سراي
 والفنتي م الفنتي والفان الفند سيسن الفنتي

اشتر تمام خلق وزين نانين **ج** الفواد ج الاقوة ج
 الفوارة كف ديك الفواق اسكل والفوق ماين الفلبي
 فوذك الفودج يودنه الفوق الطباء الواحد لها من لفظها
 الفوطمة الفوطج الفوق يوده دل الفوقه نقطة
 سبيد كد برناجن افتد الفوق ج الاقواف ج الفوق سواد
 تير الاقواف والفوق ج والفوق شكاف فيج الفوق باقلى
 الفولاد يوب القوم كندم وكويك سير القوان كندم
 وجو الفوقي كندم فوش فوهه الطريق سرياه الاقواه
 ج على غير قياس وفوهه التهر دهن جوي الفوهه سروي
 خوش الاقواه ج الفويغه موش ماده الهناق اسكل الفهر
 مدرسه جهودان باب الفاء الكسورة **ج** الففان دخل
 بن الففان پوست ادين كد دبالان كشد الففان بالاي
 ميان سياه واهام الففان آشوب الففان ج **ج** الففان خريجه
 هندی الففان كندم الففان **ج** الففان دلي كد خود باب ان
 برهاند والقدي والقدي ايض الففان دهن بند الففان ج
 الففان بارة كوش الففان ج **ج** الففان سمة الففان جبه
 بك تراند الففان ج الففان جامه يقال ما عليه فاف اي
 ثوب الففان يركاد الففان شكاف جامه الففان ج الففان
 شانه كد ايب رايان بك كندم الففان دس باغي كد ددان خري

بود و نامیت بهشت را الفرائض و الفرائض هم الفرائض و الفرائض
 الفرائض نوعیت از نبات الفرائض زمین فراخ الفرائض شلی
 الفرائض سول اشتر الفرائض الفرائض اسم بین الفرائض
 خرتوت الفرائض یاره بنیه الفرائض الفرائض یعنی خوک فخر
 نام یاد شاهیت کافراعت الله یقال ذهب دمه فخر عای با
 وهدد الفرائض بنفشه الفرائض کله کوسفند جدا کرده
 نرواده یکسان بود الفرائض کوده الفرائض الفرائض موش
 الفرائض کوه شمشیر الفرائض میش تا بجل الفرائض بیرون
 الفرائض والفرائض اسب بازی بین در مسابقت الفرائض
 کثیر الفرائض الفرائض عید ترسیان الفرائض پوست خراش
 الفرائض سیست تر الفرائض الفرائض اسم الفرائض
 الفرائض روزه کنای واحد و جمع و مذکور و مؤنث دین یکسان
 بود یقال رجل فطر وامراه فطر وقوم فطر ای روزه
 کشاده الفرائض آفرینش الفرائض موردانه الفرائض تنک الفرائض
 الفرائض یعنی خوک الفرائض دسته تود و کارید الفرائض
 مهر بیت الفرائض الفکر والفکر اندیشه الافکار والفکر
 رجل کلیر کثیر الفکر الفرائض ناکهات الفرائض پمانه آب
 الفرائض یاره جگر الافلاک الفرائض یاره کوشت الفرائض الفرائض
 آنچه میفقد از کوهها چون یکسان الفرائض نام بنیت الفرائض

باره پوست القلع ج القلق سختی و آن کما که انجوب کرده
 باشد القلقه باره نان القلق ج القل زمین بی نبات الافلال
 ج القلوا سب کوه الافلا ج **ن** القناء پیش در ساری الاقنبه
 والقی ج القنجان بکان القند باره انکوه بد و ازنا الافناد
 ج القند برفه شک القنطیسه بنی خوک **ه** القهر شک که
 بدان سک سائید الافراج **ی** القیاحیه بیاله القیاحیات
 والقیاح ج القیاحان دو آهن کزازد و سوزی زبانه ترازو و
 القیاح یکی القیاح خاک نمک با زینست القیام هودج القوم ج
 القیام والقیه کوه القیون ج القیقه آن شیر که کرد آید در
 پستان بمان دوشیدن القیقات والقیق ج الافواق ج
 الافواق ج القیل بل الافیال والقیول ج والقیل سست رای
 کتاب القاف باب القاف المفتوحه **ا** القاب اندازه و خانه کما
 و هما قبان یقال قاب قوس مقدار کانی القاب سیم سال القابته
 بانک رعد یقال ما أصابتنا العام قابة ای قطره من مطب القابل
 دوهم سال القابله قد اشب و دایم القوابل ج القابض ذکر کرده
 و تنک کسته و نخی القابولا والقابولا کاجی رجل قاتر جلی
 با پشت ستور ساخته یوم قائم روزی کرد گرفته القاعه میان
 ساری والقاعه مثل القاد اندازه یقال قاد دمع ای قد و
 دمع القادح سیاهی دندان القوادح ج القامحه کرم که در

۱۶۷
 ددخت نقد القادر توانا القادر والقادره پیش بالان اشتر
 و بهر متر از بال مرغ و آنکه از سفر برسد القودم ج و قادم
 الانسان داسه المقادمان دوستان پیش و آن اشتر که
 بمیان او و آب شئی مانده بود و آن کشتی که ملاح از بهر خویش
 دارد القاره تل که بر بلبل بنود القار والقارات والقود
 ج القارة خرس ماده القارات ج القار خور که در دشت
 بجزر القادح اسب هموه شده ای بیخ ساله القرح والقواح
 والقح والقاح ج يوم قات روئی سرد القارس سراء
 سخت القارض شیر زبان که القارعه تیر که بر نشانه آید و
 بنقد القارعه غنی و نامیت و ستاخره و فراخ ج و رای القا^{رن}
 آنکه تیر و شیر دارد و آنچه ج و عمر هم کند القاروره شیشه
 القوا ریج القادر ری شیشه که قادن نام کافری است القا^{ری}
 میزبان القاری خوانند القاریون والقرا ج القاریه سار
 جنر و گویند سیاه قلب قاس دی سخت القواری ج القاروره
 بیاله القاس اندازد يقال قاس ریخ ای قلی ریخ ریخ قاس نیر
 سخت القاسط به لاکر القاسطون ج القاشرة آن جراحت
 که پوست برود القاشور اسب باز بین هم در مسابقت
 القاصب قولند القاصد نزدیک و آسان و سبک و قصد
 کنند القاصران تیر که بنشانه نرسد و ماء قاصری سر قاصو

الطرف آن زن که جز بهر خود نکند القاص قصه کننده
 القاصون والقصاص ج القاصع سورخ موش دشتی القواص
 ج القاصف باد شکند القواصف ج القاصیه ناحیه القا^{ضیه}
 شمشیر بران القواصف ج القاصی حکم کنند القضا ج القا^{ضیه}
 مرکب وجه قاطب رویی بهم کشیده و دندان بید آمد
 یقال ج و قاطبه آمدند هم قاطع الطريق راه زن لبن قاطع
 شیر ترش القاطن میقم القطان ج القاع زمین هموار و نرم
 اللقواع والقیعة والقیعان ج القاعة میان سرای القاعیدن
 ازده بنده و خرابی کوته که دست بدان رسد القواعد ج
 القاعده بنیاد القواعد ج القاعب باران سخت چنانکه بوی
 از روی زمین برود القاعله کوه بلند القواعل ج قاف کو^{هیت}
 کردجهان در کوفته از بوجد القاف مانگی بی یاز بود از مردمان
 و يقال لخذ بقاف بقیته اذ الحن بقفاه القافل الله دست دی
 خشک شده بود القافله کاروان با زبیده انج و جزان القوافل
 ج القافیه پیش کردن و خرسیت شعر القوافی ج القاف مرده داند
 القافل نمیسر نیامیت القافلی کامل القاقم القاقوره بیاله
 القوافینج القال جوب لوالقال والقیل گفت و کوی اسمان
 لامصدران القالب کالبه هر چیز القالب خانه سرخ شده شفته
 قالصه بی بازین جسته القاطون خرزهره هندی القالع آن

دایره که در زیر غلغلین بود و آنرا مکروه دارند القایم
 القامة بالاعرجم و بکوة بزرگ القامات والقیم ج القام
 بیان دیا القایت فرمان بردار القاتون ج القاضی بخیر کیم
 القاض ج القاضی شک دان مرغ القاض ج القاضی
 القاضی خواهند و خرسند القاضون ج القاضی اصل القوا
 ج و پس بفرمان محض القاه فرمان برداری القاهر میکنند
 و مقهور کنند القایه خایه مرغ القاید سرهنگ القاده و
 القواد ج والقاید الحد ول القایف آنکه در فرزند نکرده تابند
 مانند یانه و پی بر القایفون والقاف ج القایف نیم دور القایم
 پاینده و دست شمشیر و برپای ایستاده والقایم العین که چشم
 برجای باشد و نه بیند و میزان قائم تر از وی راست القایه
 ج راغ پایه و مرکب جوی و قایم الباب آسانه در باب القایه
 م الاقیمی ج القایم جامه اسپید که از مصر آید الواحد قیطی
 القیالیم القیالات ج القیان کیان القی نیم ندر پیرهن القی
 بک القی ج القی که القیونج القی یاره آتش القی بانک
 بنی اسب القی شک القی بکوه شاه قیلا که سفیدی
 سر در پیش پیچیده و عین قیلا جشی که در پیش کرد
 القیله مهر که بر گردن اسب بنده القول باد مشرق
 والقول دایه القی ج القی بانک القی کاده استخوان

و آنک زشت القی ج یقال هو قی سق اتباع و جیج
 دوی زشت القی پایتان و کوی مردم انسه تاجل القی
 ج القیله بنده و خسته سر و گردن مردم انکی بد رویه که در
 پس پشت دهند القی ج یقال لا یعرف قبلان دیر القی
 آن کنش اشتر که زود بار دار کند الاقیمی ج القیله جند آنکه
 بسراکت بکند القیله ایض القی یزدو القیله
 جند آنکه به کف بکند و القیله ایض القیله بر زبان
 شمشیر القی ج القی بالان کرافات سیت
 خوش و سخن جین القیاد درخت بادام تلخ و کونید درخت
 کثیرا و درخت خار آورده و نوعیت انخاب القتال باقی تن
 القتال و کش القتال کرد سیاه القی بالان اشتر الاقتاب
 ج القی سیت خشک القی جوب بالان اشتر والاقتاد
 والقیود ج القیله کرد والقی ایض القیله خورده که جوب
 خورد القی ج القیود دروغ زن والقی ایض القیود
 آنکه دادن نیند از بخل القیود ج القی بیری و سیریح
 زده القیله کشته القی ج القی نند زار خورش و لایزل
 کذلک والقی کنه القی خیار باد رنگ الاقتاد ج
 القی الدی یبع القی و هی جمع القیله و هی القی
 الفاسد بلفظ اهل العین القی مردم و کور کافه بن کور

۱۶۹
اشترى القُدَّ والقُدَّاجُ القُرَّ اشترى بَرَّ القُرَّ والقُرَّ دَمَ بَرِّ
القُدَّاجُ بَرَّ بَرَّاشٍ والقُدَّاجُ والقُدَّاجَةُ سَكَّ أَشَّ القُدَّاجُ
دِيكُ نَوْشٍ وَدِيكُ كَرِّ القُدَّاجُ والقُدَّاجُ القُدَّ بِالْأُ
مَرْدَمٍ وَبُوسَتٍ بَرَّ خَلَّةِ القُدَّ وَدَجَّ القُدَّ لَانْدَاةٍ وَبَرَّ كَرِّ القُدَّ لَانْدَاةٍ
بِحَ وَبَلَدَةِ القُدَّ بَسِيتٍ هَفَمَ مَاةٍ رَمَضَانَ القُدَّ سَطْلَ القُدَّاجُ
نَسْتِي جَشَمَ از بَسَادِي نَكْرَسْتَنَ القُدَّ نِيرِيَايِ وَيَاكِيَاةِ الاَقْدَامِ
بِحَ وَقَوْلُهُ تَقَمَّ قَدَمُ صِدِّقٍ اَيَّ سَابِقَةٍ خَيْرٌ قَدَّ مَوْلَاهَا القُدَّ وَجَّ
أَنْ جَاهُ كَرِّ بَدَسْتِ اَزَانِ آبِ تَوَانِ خُورِدِ القُدَّ وَمُ تَبَسَّ
القُدَّ مَجَّ القُدَّ اَيَّ مَجَّ القُدَّ بَاقِي خُورِدِي دَرِيَنَ دِيكُ القُدَّ
كُوشَتِ خَشَكُ كُودِهِ القُدَّ يَكُوشَتُ بَدِيكُ بَجَنَدِ والقُدَّ
تَوَانَا القُدَّ مَجَّ دَرِيَنِهِ وَبَسِيتِ القُدَّ مَا مَجَّ يَقَالُ قُدَّ قُدَّ
دِيكِي خُوشِ بُوِي **د** القُدَّ خَاشَهُ كَرِّ دَجَشَمَ افْتَدِ وَخَاشَهُ
سَرَابِ القُدَّ مَجَّ الاَقْدَامِ مَجَّ القُدَّ فَتَرَّ وَزَكَمَنَ القُدَّ جَلَّةٍ
بِسَ سَرِ القُدَّ وَالْقُدَّ لَانْدَاةٍ القُدَّ يَلِيدُ القُدَّ دُورِ القُدَّ
اَيْضَ القُدَّ وَدَانِ اشْتَرَكِ دُورِ خَبِيدِ از اشْتَرَانِ **د** القُرَّ
بَسِيتٍ وَمَا يَهْ آسَ الاَقْدَامِ وَيَقَالُ وَقَعَ فَلَانِ فِي قَرَاهَارِي فِي
الْقَابِ مَتَرِ القُرَّ سَكَّ دُورِ وَقَابِ فَرَشِ القُرَّ مَتَرِ القُرَّ
بِحَ القُرَّ خُوشِيِ القُرَّ زَمِينِ كَرِّ كَشَتِ رَاشِيدِ وَأَبْ خَالِصِ
الْأَقْرَحِ القُرَّ كِيَّ اِدَّ القُرَّ لَانْدَاةٍ وَأَدَامَ كَاهِ القُرَّ كِيَّ

دُرِّيِ القُرَّ سَبْرَ سَبْرَ القُرَّ لَانْدَاةٍ كُوشَتِ القُرَّ بَعَثَ أَنْ سَبَّ
كَاهِ بَادِيَاةٍ رَسَدِ القُرَّ زَمِينِ كُوشَتِ القُرَّ بَعَثَ أَنْ سَبَّ
بَادِيَاةٍ وَبَادِيَاةِ القُرَّ بَعَثَ القُرَّ كَرِّ كَرِّ القُرَّ
بَسِيتٍ بَرَّ القُرَّ زَمِينِ دَرَشَتِ بَلَدِ القُرَّ كَرِّ كَرِّ وَنُوعِيتِ
از بُوَدِجِ وَيَوْمَ قَرَّ وَلَيْلَةُ قَرَّ رُوزِيِ وَبُسِيِ سَرْدِ وَيَوْمَ القُرَّ
رُوزِ دُورِ اَضْحَى القُرَّ سَرَادِ سَبْرَ سَبْرَ القُرَّ سَبْرَ كِيَانِ وَكُوشَتِ
تَرَاوِي بَرَّ القُرَّ وَامَ دَسْتِ بَدَسْتِ القُرَّ بَحَ القُرَّ
كَأَخَذِ القُرَّ بَحَ القُرَّ سَبْرَ بُوَشِ القُرَّ بَحَ القُرَّ
اَسْكُرُ كِيَا بَسِيتِ كَرِّ بَدِ انِ بُوَشِ بَرَّاشِ القُرَّ بَارَكُوشِ
وَالْقُرَّ بَرَّ جَشَكِي كَرِّ اشْتَرَكِ بَادِيَاةٍ وَرَاشِ قَرَّ زَمِينِ دَكِ
القُرَّ بَلَدَةِ القُرَّ بَحَ القُرَّ كُوشَتِ بَحِيَّ دَانِ نَهْدِ
جُونِ بَسْرَ شُونِ القُرَّ بَحَ القُرَّ وَالْقُرَّ وَالْقُرَّ زَمِينِ
دَكِ بَعَثَ القُرَّ اَوَّلِ دُورِ كَانِ القُرَّ بَحَ القُرَّ
بَحِ آسِيتِ وَبَحِ كِيَا بَحَ القُرَّ كَشَنَ اشْتَرِ القُرَّ بَحَ القُرَّ
السَّيِّدِ القُرَّ سَكَّ اَهْنِ القُرَّ بَحَ القُرَّ بَلَدِ بَلَدِ القُرَّ
كُوشَتِ وَبَحِ اَدِ وَبَحِ سَرِ سَرِ سَرِ سَرِ سَرِ سَرِ
سَرِ دَكِ سَرِ دَكِ نَهْدِ وَبَحِ سَرِ سَرِ سَرِ سَرِ سَرِ
وَالْقُرَّ بَارِ عَرِّ وَخُرُوفِي كَرِّ دَانِ مَوْضِعِ بُوَدِجُونِ تَنَكِي
مَرْدَانِ وَالْمَرْأَةُ القُرَّ وَيَقَالُ هَذَا عَلَى قُرَّ هَذَا اَيَّ سَبْرَ دُرِّي

الشمس وخورشید وقرن صوراسرافیل ^{سند} شاة قرناء کو
 سردا وقرن جعبه از پوست دوخته وآن رس که دواش را
 بدان باز بندند القرنی جنسیت از خردا وادام دم زدگو
 القرنفل م القرنوت کبابی است که بدان پوست پیرا بند
 یقال سقاء قرنوی القرع قدح می وناوه کل الاقراج
 القرؤ یاکي وپی غازی زن وپومین الاضداد الاقرؤ و
 الاقراؤ وقرؤ ج ناقة قرؤ وادرا زیت وایقال جمل
 اقری القرؤه سون سک القرؤ آب سرد که خود را بدان
 بشویند القرؤن اشتر بسیار شیر که دوجای باید شیرش را
 از بسیاری وآن اشتر که دود خوی کند وقرؤن وقرؤ
 النفس یقال سمحت قرینته نفس او راست بایستاد القرؤی
 روشای و هم دیه القره خازن القهوب کاویر القراهب
 ج القرب نزدیک و خویاوند الاقراء وقرء ج القره دیه
 دجایگاه مود القرع ج القرینان مکة و طایف القرع خسته القرع
 ج و القرع چاه که نوکند باشد القرع تحت آب که بدید آید
 در چاه و طبیعت القرع ج القریش آب سرد و گوشت یخنی
 القریش شعر و شغوار که شود بر آرد القریخته مهل که از کرویون
 بر آرد القرع اشتر بر کزیده کشنی وآن اشتر که عله بر جستی
 دارد القرع ج و القرع السید القریعة بهترین مال و قریعة

البيت سقفه القرن بهما القرناء ج و القرن وقرینه النفس
 القری جوی کشته زاده الاقریه وقریان ج **ف** القران قرین
 فوش وقر کرین وقر کرم قزو یقال قزو نذ انباع القرع
 دیک افرا الاقراج ج القرع ابر پاره پاره الواحه قرعة و
 القرعة موی پرکنده کرد کرد سر القرع ج القرع ناکس واحد
 وجمع و مکر و مؤنث دین یکسان بود بجل قدم و امراه
 قزم و قوم قزم **س** القسام یگوید القسام او که مال و انجند
 القسامی آنکه جامه دیجد القسب خرما خشک القس وانشند
 ترسیان القسوی ج القسطال و القسطل کرد حرب القسطال
 ج القسطوی المید القسطاس سنک عطار که بدان بوی
 خوش سایند القسفا س راه غای القسم سوکند الاقسام
 ج القسمه زودی القسمات ج القسور بنا بیت و القسور و
 القسورة شیر و تیر اندان و القسورة تاریکی اول شب القسوس
 اشتر که نهاجر کند القسیب بانک آب و جبه قسیم روی نیکو
 القیمه بوی دان القسی جامه است از مصر آید القسیات ج
 و دهم قسی دومی بدیوم قسی روزی سخت **ش** القشاش
 آنکه از هر جای چینی می جوید و می خورید و مکر قشر خرما لب
 بسیار پوست القشع خیمه از پوست الواحه قشعة القشوع
 ج القشع مری و کوس بر القشاع ج و القشع الفکوت و

والحرب والوت القشم خاره سبز نارسیده که نتوان خورد
 القشوة آجده آلات راسقان دران هند القشوات والقشاة
 ج. القشيب جامه نو القشيب ج. ص القصا ناحيت القصاب
 كوشت فروش و ناي زن القصار كاند القصاره كاندی
 يُقال قصار الشيء وقصره اي غايته القصاص قه كوالقصاص
 كاسه كوالقصاص بازي كوسيف قصاف شمير ي برنيا
 القصب جامه است معروف الواحد قصبي والقصب
 الهندي في هند والقصب والقصبا في والقصبا في
 استان القصبه يك في والقصبه كود زمين القصاب ج
 والقصبه كعب غله وسانه شهر القصب ج والقصبه كن كاه
 نفس واستخوان مغر دار واستخوان بازو ورفتن جاي آب
 از چشمه و ناي بيني القصر كوشك ووقت غاز ديكر القصور
 ج. القصر يماري که در كردن بود که از بيت نتواند نيكست
 يُقال منه قصر القصر بن كردن وبن درخت القصر ج القصر
 والقصر سر سينه والقصر كج والقصر سخن والقصره كاسه
 بزرگ والقصر والقصر ج وقصره المساكن كاسه درويش
 سانه جندست بر مثال كاسه دخنه شده القصر بزرگ بر آمدن
 وبن خرد والقصر ايض القصر انكه صبر نتواند كرد
 بر كرسكي وعود قصف جوي بست القصره يايه القصر

كفه غله القصره روه كوسفند شاه قصا و كوسفندي سر و شسته
 القصر كوتاه القصر ان اشتر كه كناره كوشش بریده بود
 و كوسفند را بنز كوئيد القصبه موي مرغول كرده القصاب
 ج. القصيد كوشش خشك كرده والقصيد الخ الكثير القصيد
 م. القصاب ج. القصبه كوتاه القصاب ج. القصبه ان زن كه بنگارند
 او را كه برون شود والقصوره ايض القصاب ج. القصبه
 نبات القصبه بانك عدل وديا القصل خوي القصبه
 رستن جاي طاع القصبه دور القصبه ان اشتر كه برون نشيند
 و بدو شند او را بهر نفاست والقصاب ج. ص القصاره
 درشت القصابه انكه كارها زود فصل كند القصبه سبست
 تر القصر خاك كه بر مري جامه نشيند القصر سنك كه
 دريان بود ياد كنند يُقال جبر قصير القصره زمين بلند
 القصران ج. القصر قاض شر كه ترك از استخوان فرسيه يارد
 القصر شمير كناره ريزيده القصبه شاخ درخت القصبه و
 القصبان ج. القصبه عورت مرد و تراشتر و اشتر نام نكرده
 و شمير بران و كان كرايك شاخ كرده باشند و بد و فرو ناشكافه
 و تراشیده راست كرده و جراغ يايه القصب ج. والقصب
 واد معروف و يُقال جاء بقصيصه وقصه اي باجمعه والقصب
 و جرم خشك لاغر و شمير بايك القصر والقصر ج. القصر ان

پوست که بر آن نویسد و آن جوکه ستود بادند **القظم** و **القظم**
 ح **القضية** حکم ط القطا که تو مرغیست الواحدة قطاة و القطاة
 کونته اسپ القطاح رسن کشتی القطاح وقت خرما
 بریدن القطاح برنده القفاح وقت انکو بریدن القطا
 کالک جین القطای جرج القطان بنه فروش القطر سرشک
 و باران الواحدة قطرة القطران آنکه در اشتر کرکن مانده
 شمر قط و قطط موی سخت زکن قطاطح و قط هرگز
 یقال ما رایت قط ندیدم او را هرگز یک قطعا دستی بریده
 القطعة بریدی دست القظم اشترست القطن میان درد
 سرین مردم القطنه هزار خانه شکنجه المظوع آن جا که جوف
 باران نیاید آبش کم شود المظوف اسپ و خرخر کام
 القطیبه شیر کوسفند و اشتر بهم آینه یقال انا القوم
 بقطیبه ای جماعتهم القطیع تازیانه و کله کوسفند الاقطاع
 و الاقاطیع و القطعان ح قطیعة الریحة محلة معروفة ببغداد
 القطیفة شب بوش و قطایف المظف و القطایف ح
 القطن خدمتکار ح القعاب و القعبة ح ذو القعدة نام ماه
 از آنها ذوات القعدة القعر بن جاه و قعر البيت بن خانه
 کون قعران کوزه که اندک آب بود درین آن القعس
 آن که پشت وی در شده بود و سینه پرده آمله القعسر ح جوب

۱۷۲

دست اس القضم و الاثنی عشرة عنکبوت القضي یتره است
 منسوب بقضب و هو اسم رجل القعفر و رجند القعقاع
 شاه داع و قعقاع نام مردیست القعقعة بانک سلاح و پوست
 خشک و بانک سبوی نزدیک آب پرشدن القعوب ناخن
 القعر بکده که انجوب بود القعراء زن باریک ساق القعور
 اشترکه نشست و شاید القعدان ح القعادین ح القعید
 باران بسیار القعید هم نشین و آن صید که از پس در آید
 و آن ملخ که موز پر نیارده باشد القعیدان دو فرشته است
 بر راست و چپ مردم الواحد قعید القعیدة زن القعارة
 ح قصعة قعیر کاسه دود و در **ف** القفایس کردن الاقفا
 و الاقفیة و القفی ح و یقال لا افعله قفا الذی ای ابد القفاد
 نان بی القفاس و القفاس قصص کما القفا فی التدریس بیان
 انگشتان برید القفال قفل کما القفان لیان القفراء بسن
 دستار دینال و در نگارشته القفیدان خریطه عطار القفر زمین
 خالی القفال رجل قفر و امرأة قفر قفر اندک گوشت القفش
 کفش و یقال ما ریت فی القفش و الفوش ای فی النکاح و الاکل
 القفشیل کفیلز القفصم الاقفاس ح القفعا درختیست
 واذن قفعا کوشی باهم بسته القفعان موز الوک القفعة
 کوبین و نایل روغن کران القفح ح القف تره خشک القفل

کیاه ریزه خشک و القیل لیض القمند مردم پس و بزرگ پای
درد مایه و فاحش زبان القفوق کارد و خرا و بناست و القفوق
الکافور القفوق کویج الاقفره و القفران ج القفیه ان کوسفند
کمان سوي قفا ویر اکبند القفی انجه کبی و بربند ان خور و
ل القلاء تا و مک القلاء آب بخش القلاس کلاه دوز و کلاه
دوش و جگر قلاس دریا کف افکن القلب دل القلوب
ج و القلب خرد من قوله تم لک کان که قلب ای عقل
و القلب میان لشکر و نام من لیت ان مناد ماه شقه قلاء
کبی باز کردیده القلبه بان کردید کی لب و يقال مایه قلته
ای داء القلب حشم خانه و کوجبر کردن و کوبن انکت
اشنوی و جشم زانو و آب استاده دریلان و ماش هندی
القلاب ج القح زردی دندان القل دست رنجن پجید
القلس رسن کشتی القلوس ج القلس ترشی که از کلو بر آید
القلطی مردم خرد القلع اوند سبک و زکین القلع روزیانش
تب و القلع پادشاه و بزرگ الواحده قلعه القلعه دن القلاع
و القلع ج القلی اریز خالص و شمیر پوست بزرگ پهن
منسوب الی قلعه لعنه القلعه بانک قفل و کلید القلخامه
نراشیده و تیر که بدان قاز کنند الاقلام ج القلمان دو کارد
القلمس دریا القلامیس ج و القلمس و القلمس متر فراج خوالقلسوه

والقلمس کلاه القلاس و القلاسی ج القلشی و القلاسی
کلاه دوز القلوص ج جود و القلوص ماده اشتر جوانه القلص
و القلاص ج القلاص ج القلانم مردم کواه بزرگ سر و مردمسک
القلب جاه القلب و الاقله ج القلبم جاه بسیار آب مایه
قلص ای بلند برآمده در جاه القلب جایی خرا القیل انک
واحد و جمع درین یکسان بود القلیتمه القلاب القاق
آقابه کوالق کدم القحه انجه و ادهن بر آکنند ای بکن القحده
بلندی پس سر القاحد و القاحید ج القمر ماه الاقار ج القمر
ماہتاب و لیله القمر شی ماه ناک القمران ماه و خورشید القمعه
مکر خرد که بر سر آب بود القمص ج القطر بر سر آسخت القمع
انجه از کوره چشم بر جبهه القمعه بکی و القمعه بن کوهان اشتر
و کس اشتر و هو القمع ج القمقام مهر و دیار بزرگ و عدد بسیار
و کفه خرد القماق ج القل شیش الواحده قلعه و بجل قلی مودی
خوار القیم سر و اوار القیم ایض القماق ج القموص سکرده القمص
ج القمعه دار و که و ادهن بر آکنند القمص پیران الاقصه و القمص
و القمصان ج و القمص غلاف دل القمص المصیح القمی کودک براد
برآمده و بن خرد القناخوشه خرا الاقنا ج القناء کایز کن
القناه کایز القنات و القنی ج و القناه بالای نزه القنات و القنا
ج القنی ج القناد قد و دوش القناص خچر کبر و القنیص ایضا

١٧٣
القنّاص ج القنّان نام کومیت القنبریس شیراز القنبصه
نذ کوتاه زشت القنبلة کله اسب القنابل ج القندم القنود
ج رجل قنله و قنله مودی بزرگ سر و قنود مثل
القنن سوسن کوی القنص آنجه بکرنده از وحش و خزان
القنص ایفم القنّاص ج القنطرة بل القناطر ج اذن قنفا
کوشی خرد و ستر القنوش پیرزن نژاد آمله القنطالوس
السّواء القنفل قد ج بزرگ القنفل آوند شیر القنائل ج
شجره قنواء ای طوبلة القنوط نومید القنطج القنیع خرسند
القنیف پاره شب و بسیار آب القولو نیز خالی قنار ج
القران آیهاء بزرگوار تر والقوالع الشداید یقال الناس قناری
فی الارض ای شهوده القواس کمان کمر القوام استند بر است
کردن کارد ای کندن القوامون ج القوام بالاد و مردم و است
القیم ج القوام دست و پای اشتر و اسب الواحده قائمه
القود القصاص القودا و ناقه دراز کردن القود ج القوراء
سرای فراخ القوز یک کورد الاقواز و القیزان ج القوس
کمان الاقواس و القیاس و القسی ج و القوس پاره خرد در بن
جلبت و نام برجست در آسمان و قوس قزح کمان سام القوس
جوی خرد القوط صد کوسند الاقواط ج القوقاة بانک مکیان
القوئل ناخته نر القول کفتار الاقوال ج الاقاول ج القوم

کوه الاقوام ج الاقدام ج القوس پیش سر اسب و زود خرد
القواس ج القود اسب فرمان بردار القوی توانا الاقویاء
ج القهار شکنده کامهء بند کمان القهب مدیس و کوه
بزرگ و القهب سپید تیره رنگ و القهد ایض القهبس الذکر
القهبی بک نر القهدیش خرد و نرس ناشکفته القهرمان کار
فرمای القهار ج القهر منک سخت یقال رجع القهری الی
خلف العروة ی القهرس و درازی القیاسه اشتران
بزرگ الواحد قیسری القیاسه ملوک و میان الواحد
قیصر القیام پاینده القییم الاقیاح و القیوح ج القید بند
القیود ج و قید القوس داغ که بر گردن اشتر نهند برین شکل
و قوس قید الا و ابیسی که برو صید کند القید و اسب
و خرد راز پشت القیادید ج القید و مینی کوه القیوان کاروان
القیروانات ج بعلر قیسری اشتری سخت القیصوم بوی ماران
بنایست القیض مانند پوست زوین خایه مرغ القیطون
کجینه القیاطین ج القیظ کرم الاقیاط ج القیم کرم القیام
ج القیعون بنایست القیقب و القیقبان آزاد درخت کزانه
کمان کسند القیل مهر الاقوال و الاقیال ج والقیل شراب که نیم روز
خوردن القیم پاینده و آنکه قاضی او را بپاکند القیمه راست القین
جای بند از نعل اشتر و القین انکر و بنده القیون ج القینة برادر

١٧٥
 القيان والقيانات ج القيني بالان اشتر القنور داروكة
 في آرد القبول سرباي نيم روني القيوم يابنده باب
 القاف المضمومة القباط ناظف القبايح بانك خوك
 القبايق ج هارم سال يقال قبالة عيني برابر چشم من القبة
 خركاه القيب والقبايق ج القبح زشي القبايح ج القبرة
 كوينك القبرج قبضة رفضة كركاز كيرد بكذا رد القبطية
 نوعيت از جامه امراة قبعة طلعة زني كم بيش كند
 وياز برد القبل خلاف الدبر الاقبال ج والقبل برابر و
 اشكارا و قبل الشاء والصيف اولها القبلة بوسه القبل
 ج القيراء كوينك القيسطاء والقيسطاء ناظف والقيسطي ناظف
 فوش ق القنار بوي ديك ويرياني القنوكند اسمان
 الاقنار ج القنرة خانه صياد القنرج القنوس اجود
 النحاس القيلة نام زنيست ق القم بيار عطا وقم
 نام مديست ج القباب سرفه خشك القمار والقمار ان
 درد كه كوسفند را كيرد القح الخالص والجافي القح استخوان
 دنب غره اسب د القل احس ديلر القلاد درد شك القلاد
 اشتركش القلش مهر بين القلش پيش رو القلش اول
 يراز بال مرغ القلحة ياره خوردني القلحة نواناي القلح
 ياكلي القلح مؤس مهر وديرينه القلح ميس ج القلحة ونيش دو

القدس ياك د القلحة كوش مردم وديرينه القلح ذج القلح
 دكوش وديركند رود القلح ذكيك القلح ج القلحة
 زن خيس كوتاه ويقال ماله قدح ماله اي شئي القلحة
 تندي سركوه القلح ج د رجل قراء مردی خواننده
 ويقال قراب الف نر خيك هزار القراء سربستان وكنه الاقودة
 والقراء ان ج القراة اخه ددين ديك بته بود القراض بابونه
 وهو نور اللخوان القراض ياره زر القراطه سونكي ج راغ
 كه بايد الداخت القرامه يشك نان كه بتنور واكيد القرا
 نوي وان صد و چهارده سورة است وشن هزار دويست
 سي و پنج آيه است و هفتاد و هفت هزار و مئصد كله است
 و مئصد هزار و بيت و يك هزار و شص و نود حرف
 وقوله نعم وقرآن الفري حلو الفجر القرب هيكاه تانزه
 شك الاقارب ج القربان هر جبدان نديكي جويند بخداي
 تعالى وقربان الملك زواره وخاصته القربة نديكي القربان
 والقرب ج القربن كرنه وهو معرب القربن كله وهو ايض
 معرب القرب نديكي وخوشي القرآن مردم آبلد برنا آمد
 ونوعيت از شمالو الواحدة قرانة القرد طاي كان ديرييه
 واصل فارسي معرب اي كردماند القرد وديز دشت بلند
 القرد وديه ميان پست القرا ديك ج القرا سر القرد اخه دد

۱۷۴
بن دیک کوفته بود القرد دغن دان تجام القردح
دخیت القردل فرطیه القردوم تحت کفشر القردوم
کفر بزرک القرض کلجه الواحدة قوصة الاقراص والقصة
ج القرضوب دزد وانکه بجزندارد وشمیر بران القرضوب
ج القراط کوشواره القراطج القراط نرم استراسپ
واشد وخر والقراطاة والقراطان بشما کند القراطی
بغل طاق القراطی ج القرم کارینه القرمه مة و بهترین
مال القرقی قرقوبی جامه است القرقور کشتی دراز
القرقوف کردند وسمی القرقوفان از کک القرقوف
آردان وکوک بکند صیاد خود را وایشان کتو وکتنا القرقوب
ج القرناس بینی کوه القرنه تیزنای کارد ویکان والقرنه
احدی شعبتی الرحم القروء الاطهار والحیض ویهومن
الاضداد والاقراء ایضاً واحدة قرء قریش نام قبیله پیغمبر
صلی الله علیه وآله وسلم القرة ماریت القسائی
شمیری است منسوب به قساس ویهو موضع الحدید
باد مینیه القسطار کیسه دار القساطیر ج القسطاس ترازو
بزرک القساطیس ج القسطانة قوس قزح القسط دون
وکر دویای ونوعیست از بوی خوش ش القشام آفتی
که خرابن دارد القشامة آخه بماند برخوان که هیچ کار نیاید

القشویر بر دیک تب القشمان کرکس نور القشابة
نای که بر بند القشاب ج والقشابة موی مرغول کرده
القضار والقضاری غایبه يقال قضار الشئ ای غایبه القضا
کفته غله والقضالة والقضامة ایضاً القضا رستن
جای موی کرد اگر در سر القضا قص اشتر قوی و شیر
مرد کوتاه القصب رود کاین مردم الاقصاب ج القصری
بهلوه زبرین والقصری ایضاً القصة موی پشانی القصص
ج يقال ماله من الشعر قصة ولا قصة اتباع القصة سوراخ
موش دشتی القصعل ج کزدم والقصة مردم کوتاه
القصوی تانیت الاقصی ای دورتر القضا به
بپرند از دزد يقال ما علیه قضاء ای عیب القضا
شیر که ترک از استخوان فرسید بیارد القضا مده سک
آبی وقضا مة نام قبیله است القصبان طاع نذ القطاة
بره القطارة آخه برود از خم القطب آن نقطه که مدار فلک
بدانست والقطب مع آسیا ويقال قطب القوم ای سیدهم
القطبة بکان یرو نشانه القطر کناره آسمان الاقطار ج
والقطر عود القطرب دیونر القطر بلیه سرایت منوب
بقطر بل ویهو موضع القطع وما القطعة بارة زمین القطط
الذي لو تقع من است بیضه ما انکسرت من قصر القطل

درخت بریده القطن و القطن بنیه الاقطان ج القطيعاء
 نوعیت ازخام **ع** القعاذن و آن دره که اشتر و بکیرد
 در سرین القعاض آن دره که کوسفند را در حال بکشد
 القعاع آب تلخ القعال آنجی بریزد از شکوفه در القعده
 نهایی القعدات ج رجل قعده و القعده آن اشتر که نشسته
 شایه الاقعه ج و ضجعه مردی که می نشیند و می خسب
 رجل قعد ذلغریب الباء الى الجبة الکبر القعقاعی آنکس
 که چون برود از پاهای او بانک آید قعد المعاجات آنکس
 که هر کس او را کار فراید **ف** القعاد دستوانه القفس و القفص
 کوفتان القف زمین بلند درشت القفان ج القف جایی
 سوراخ برود و ک دان نهان القفان ج القفل م الاقفال
 ج القفلی قفل **ک** القلاب در ددل القلاع در دهن
 القلاع میثاقی درختیت القلاعه و القلاعه سنک بزک
 در مز فراخ القلاعه سنک و نکین القلاعه پشتک نان
 القلاق بنایتست القلان آنک القلام کامل القلاعه آنجی بفتد
 از باخ چون بچینند القلب دست و بچن یک تخت ساده
 ج و القلب و از خرم القلب ج رجل قلب مردی کار کرد آن القله
 لواء القلون و القلات ج القلوزم تحت کفش در فی الحیر الدنیا
 دانه قلعه ای کیتی سرائی کنند است القلعة آن پوست که

درخت بریده القلقل و سبک القلاق ج القلقان بنایتست القل
 آنک و قل بن قل بچکس بر بچکس القله سر مردم و سر کوه
 و سبوه بزک القل و القلان ج القلوح سوسن کوی القلنیسه
 کلاه القلاسن ج القلیس بناکان ابن محمد بن الصباح بناء بالین
 القاش خرده خانه الاقش ج یوم قاطر و زنی سخت
 القامه آنجی برود بند القمان کف می القموی م القماری
 ج رجل قمر مردی خرده القم پاره خرده القم ج القطره
 جایی شکر القمه افتابه القام ج القمل ملج پیاده الوحده
 قمله القیاسیمین **ن** القناری بزک القناحه پس درو
 اهل الیمین جوکان القناق بزک بینی القنان کند بغل و القنان
 و القن آستین بر این القنان دو آستین الاقنان ج القنب
 غلاف ذکر اسپ و اشتر و کناره فیج القنبه کونیکه القنابر
 ج القنبه زن کوتاه القنبه کوتاه القنبه غلاف خوشه
 القناب ج القنبه کله اسپ القنابل ج القنبیط خایه کرم
 القند ع فی رشک القناد ج القنرعه موی پرکنده کرد کرد
 سر القناد ج و القنعان خشنودی القنفذ ج القنای ج
 و القنفذ چرماده القنه سر کوه القن و القنای ج و القواء
 آن دارد و کفی آرد القواء هک که از کویان بر آید چون کویان
 باز کنند و شکله از خر به بر کیند و خورده ساخت که بفتد

١٧٨
القوارات ج القوام در دپای کوسفند القوب بجده سک ای
وبجده مرغ القوباء کاردنک القوب ج القوت نوشه الاقوا
ج القوت قوت یک شبه القوة تیر و توی رسن القوی
ج القوس صومعه القوف بلندی کوش یقال اخذ بقوف
دقته القوف مرد دراز القولج م القومته بالاء مردم القول
حلت کوالقومه شیر که هنوز شیرین نبود القیاس
کردان بار القاف المکسورة القبال دوال نقیلن که
در میان انکشان بود القیل ج القبت استخوان که نشست مردم
بران بود القبة والقبة هرا توی شکبه القیص عدد بسیار
القبط اهل مصر الواحد قبطی والقبطی نوعیت از کتان
که از مصر آمد القبا ج القبل توانای من قوله نعم لا قبل
لکم ای لاطاقة ویقول قبل فلان ختک ای عنده ویقال
لقیت فلانا قبل و قبل و مقابلة ای مواجهه القبلة پیش القبل
ج القتال کاردان القتب رود کانی ویا لان اشتراک کش
الاقتاب ج القتل دشمن که با تو کار نکند الاقتال ج القتل
مانند یقال هما قتلان ای مثلان القتور کزان زبان
القضاء خیار الواحد قضاء القتل کزان زبان و کونید پر
ضعیف الحف کاسه سرجون بشکند الاحقاف والحقاف
والحقوف والحقفة ج الحف نیم کاسه و جای شراب الحقرة

بهرک الحافز ج القح یریب یریب پیر و پیر یکان و یرقار
الاقحاح والحقاح والمقدوح والاقحاح والقحاح ج الاقحاح
ج والقح دوال وان قح که از پوست بود الاقح ج القح
بارد دوال و سر و کرده نه هم دل القح دج القح دیک
القح دج القح دیک فروش القدم همیشه القح دة
پشوا ویقال القح الرج ای مقداره القح ف سنک
خرد چند فندقی یا جوزی القح علی خیس فرومایه القدم
اسپ زودرو القرب پیری روی زمین که افتاب
بران تاود والقرب والقرب نیام شمیر القرب والقرب ج القرب
م و الجمع القروالت القراف القرفة القراف آن رسن که دو
اشترک ابدان هم باز بندند القربة شک القرب ج القرة کوسید
القرد کی الاقردة والقردة والقردة ج القردة کی مده القرة
سرو القرضاب زد و شمیر بران القراض ج القراض کاغذ
القراض ج و فرس قرطاسی اسپ سخت سبید القراطیة
کزینہ یقال ما علیه قرطیة ای خرقة القراطیم کاردنه القراطیة
پنی مرغ القراطیة الدائمة القرف پشتک نان و پوست دخت
القرف ج القرفة آب پنی جون خشک شده بود و پوست
ای ناشی القرف ج والقرفة التمه القرف سه پره القرف نس
خشک جنبند است القرف نس ملرزبانک نباتت القرمز یک

ارمى القرميل اشتر خرد القرميد كرك يعقوب القراميد ج
 القريش ارمي وامي شود القري طعام مهماني القزح
 ديك افزار الاقزاج ج س القسط داد و دامن و نياوه
 القسل بدل القسم نياوه القسود ستر کردن القسيت و لاند
 القسيس زاهد ترسانان القسيسون ج س القشاد پوست
 درخت القشب زهر کشنده الاقشاب ج و يقال قشب حبس
 في اصل وفي من القشبار جوب دسي القشدة دوعه وكي
 ماده القشر پوست خزنده وجران القشونج والقشر لباس
 الرجل القشة كبي ماده القشعة بلم ص القصارض المثال
 القصدة ياره نيم و بند كعب غله القصص ج القصة مة
 القصص والا قاصيص ج الفصل مرد ضعيف وناكس القصة
 ياره سواك ص القصة دوشيزكي و سلك كه دريان بود يادر
 كنند و كياه شود ط قاطب الجيب آنجا كه سر يد و بر آيد
 اكر يوان القطارم القطر ج القطاع شكر ياره القطر مس
 كداخته و بر ديمي القط نام و نياوه القوط ج والقط
 كبري و القطار ج القطع ياره شب والقطع بلاس اشتر القطوع
 ج والقطع پكان كوتاه و بين الاقطاع والاقطع ج القطع ياره
 انهرجه باشد القطع والقطعات ج القطف بارد درخت
 القطوف والقطف صالح القطق باران خرد قطه القطم

اشترست القطر پوست خسته خرا و قطر نام سكا اصحاب
 كهف است القطنة هزار توي القطنة ناميت جمله جوب
 جون عدس و نخود و جران و هفت دانه القطار ج ل
 القلادة كردن بند القلايد ج والقلد دوزان شب و دست
 رنجن بچكه و نياوه آب القللة دوعه القلع دوز باز شدن
 تب و بادبان كشتي الاقلاع والقلع ج القلع ج القفل بنايت
 مانند عدس القلقلانية فاخته القل لزره القلوكه خربك
 دو القلوب والقلب كرك القلي شار القليان نخود سپيد
 م القادوم دابة قماش ستودي شمس القماط دشته كهواره
 و رسته كه بر ياي كوسفند بندند نزيك كشتن القط ج القطر
 القطرة جاي شكر القمة سر جكاد و بالبراي و كروه مرجم القم
 ج ن القنارة انچه قصاب بكوش ديلان آويزد القناع پوشش
 و طبق ميوه القنب شه دانه و رسن كه از پوست آن كند القنبير
 درسته تركيب القند يد نام شرابيت القند يل م القناديل ج
 القنس الاصل قنسرین نام شهر است القنطار هزار دينار و كوز
 پوست كا و پند زيايم القناطير ج القنطر الدائمة القنع اول
 و آخر يك القنقاس اشتر برك القناع عيش ج القنعان بند
 كوهي برك القنقاس آن خوشه كه بر سر دغ بود و چون
 خشك شود در هوا بشود القنقن آب شناس القنقن ج القن

بنده الاقننه ج القننه بيزد وتوي رسن ليفين القنن ج
القنن خوشه خه القنن ج القنن والقننه والقننه والقننه
اصل مال القننه جاي شراب القننه ج **ق** يقال قوام الاسر
لما يقوم به الامر ولين يقوم به **ق** القنن جامه سپيد كه خري
با آن آميخته بود **ي** القياذ بالهنك القيام بايندي القيامه
ستاخير القيامه ج يقال قيت قويس وقيد دمع اي مقيد
القننه قوت روز وكونيد قوت يك شبانه القنن سياهي
القنن لطيفه داندك القنن ريط ج القنن رك زيرينم از دست
القنن بآنك ماكان وپوست كارد والقنن لاط زين درشت
والقننه پوست زيرين خايه مرغ القنن كفتار القنن راست
القننه اند القنن زين خالي تم كتاب القاف والله الحمد
كتاب الكاف باب الكاف المفتوحة **ا** الكافه سوء الحال الكاف
شرك الكوايس ج الكبول دام صيد الكافي آتش زنه
كداش از ديره ونياید الكاتب دبير الكتون والكتاب
والكتبة ج والكاتب شك دود الكاتم نهان كنده الكاث
غله خود روي الكاتب ترش روي همكيز وكرد كنده
دنام كوهيت الكاشه آجا كه پيش زين بر و بود از اسب
الكوايس ج الكاثر بيار يقال شئ كاثر اي كثير الكاثر رنجو
يُقال كاذ لا اد اباع الكاخر بركوه الكاثر ان صيد كه از بالا

درايد الكاذب دروغ زن الكاذبون والكذاب ج الكاذبه
كوشت برون دان الكاذج الكاره پست واره جامه الكايات
ج الكاذج آب بختن الكايعه خرابن باب نزديك الكاره دژ
الكارهون ج الكاس قدح باشراب الكاسات واللكوس و
اللكوس ج الكاسيد ناروان الكاسف عمكين ووجهه كاسف
ردي تاريك ويقال هو كاسف البال اوبد حال است الكا
يقال دهرها الكاشع دشمن نهان الكاشون ج الكاشم نباتيت
كاظمه جايا كه بيت الكاش كنده خرده دست از سوي انكشت
اشتر بجل قاع مردي بد دل الكاغب زن ناريسان الكوا
ج الكا غدم الكاغدي كاغد فرش الكاف باصلاح آنده
ميان مردمان الكافر ناكورنده الكافرون والكتاف والكف ج و
الكا قريش تاريك وديا وجوي بزرگ دبيره ويقال هو
كاثر بارض الروم اي مقيم بها الكافره زن ناكورنده الكوافر
ج الكاف اشتر بپر كه دندان نمائند بود ويرا نيري الكافه
باز دارند وسمه الكافورم ونام جشمه است دبهشت والكافور
كارد والکوافير ج يقال كافور دياحي الكافي پنده كاد الكفاة
ج الكافي نسيه مومي كاله شر كند وجهه كاخ روي فراهم كنده
ودندان بد يدايه ودهر كاخ روزگاري سخت الكاخر كاه الكواخ
ج الكاخي كاهه فرش الكامل تمام الكاخر انكه دست وي خشك

شده بود القانون من كرايجان والقانون والقانونه آتش
 دان آمین یار وین اللوانین ج کاهل میان دوشانه اللوان
 ج کاهن اختر کوی کاهنون والکهنان والکهنه ج کاهن
 بوده **ب** الکتاب م الکتابه نوعیت انبوی خوش الکتاب
 آنچه پخته بود از بار اراک الکتبه کروه الکتاب ج وکتبه
 الشناو سخنی سزا و دستان الکبد جکر الکباد والکبد والکبد
 ج والکبد قبضه مکان وکبد السماء میان آسمان الکبد راستی
 وبالاد سخنی معیشت و بیخ من قوله تم فی کبد ای فی کابده
 و تعب الکبد و زن بزرگ میان وقوس کبد او کمانی بزرگ
 قبضه الکبد و بزرگ روی و کبر نبایست الکبدیه کبر و کیش
 کشتن میش الکبد والکباش ج والکیش رئیس لشکر الکبد
 نام کوهیست الکبل بند الکبول ج والکبل والکبل کناره دول
 که در نور دند الکبیر بزرگ و بزرگوار و بزرگ برآمد الکبار
 والکبواء والکبواء ج الکبیره کناه بزرگ الکبار ج الکبیر نوعیت
 از غم الکبیره سال که روزی در وی افزایند و آن هر چهار
 سال سالی باشد **ت** الکنان نبایست و نوعیت از جامه
 الکتد میان دوشانه الکتاد ج اکثر کوهان اشتر الکتف شانه
 الکتاف ج الکتف نبایست که بدان خضاب کنند ای و سمر الکتوم
 کان که بانگ نکند و آن کان نیز که در آن هیچ شکاف نبود الکلیبه

لشکر کوه کرده الکتاب ج الکلیت بانگ اشتر جوانه و بانگ جوش
 دیک یقال ما بالدار کیتع ای احد و الکلیفه کینه اندک الکلیله
 آن خرابن که دست بخرا و آن رسد الکتاب ج **ث** الکثا شیر
 تیره که شربش بر سر افکنده بود و الکثفه ایضاً لمیته کثاء و کثه
 لیشی بسیار روی و تجل کث العیبه روی بسیار روی ریش
 الکث نزدیک اکثر دل خرا الکثک خاک و سنگ ریزه الکثب
 بزرگ ریک الکثبه و الکثب و الکثبان ج اکثر بسیار یقال کثیر
 بشیر بد پر اتباع و بجیر ایضاً الکثیرا و الکثیراء ثم ثوب کشف
 جامه نیک بافته و قش و کشف پوستینی کیش روی **ح** الکحال
 بزرگ چشم شاة کحلاء کو سفندی هر دو چشم سیاه و عین
 کحلاء چشمی که کوده وی سیاه بود الکعب غوده و الکتف ایضاً
 الکعبه غوده و الکتف نبایست آسمان و تنک سال الکعبل چشم
 سرمه کرده **د** الکلب خون تازه الکلب آب تیره الکلبه فر به
 یقال ما بالبعیر کد مة اذا لم یکن به وسم الکلب و دان جاه که اند
 بریخ کشند الکلب و م خردند ان کیر الکلبه زمین به رسم ستود
 گرفته **ذ** الکذاب سخت دروغ زن الکذابون ج الکذاب ان تنک
 که بستی چون کلوخ بود الکذب دروغ الکذاب ج الکذب
 دروغ زن الکذب ج **ر** الکراش شوهر بزرگ الکراشی کرباس فرش
 الکراش کو سفندی که شبان کلاء خود برو نهند و اشد من

۱۸۲
الکوز وهو الخبز الکرام و زبان الکرامه طبق سرخم الکرب
ناسه الکرب زیر شاخ خرما و رسن که دو توده تو کنند
و بر جوب سرد و لب بندند کوز کریان کوزه که نزدیک باشد
بر پس شدن الکرب راه کنه آب الکرب ج کربلاء مقل حسین
ع علیهم السلام الکرب کردن الکربم کوتاه زفت الکربان رسن
که بدان برخه شوند و رسن بادبان کشی الکروچ و الکروجه
خرمنزدیک باب الکراج الکرة دولت و الکرة یکنار و الکرا
ج الکربان هر دو کناره روز الکوزن میان سرای و نزدیک هر
الکراون ج الکرسنه مشوی سنکک الکرش شکبه الکراش
و الکروش ج و الکرش العیال الکراش زب بزرگ شک وین
کراش درشت و خرد انکشت الکراشه روی یقال قبح الله
کراشتمه ای وجه الکراغ آب آسمان ساقی کراغ ساقی
باریک و کراغ ایض الکراغان کرسنه الکراشف کرسپ الکراش
کرک الکرم و زو کوریت بند بکوشه الکروم ج الکرم نیکو کار
و الکرم الکرم واحد و جمع و فکر و مؤنث درین یکسان
بود یقال رجل کرم و قوم کرم و امراه کرم و سنوه کرم
ای کرام الکرب کرم الکربیه کرم و الکربنم شمش الکروان
جوسیه مرغیست الکروان و الکراوین ج الکروبی فرشته
مقرب الکروبیون ج الکرویس بزرگ سر الکرووف خرکینز

بوینده الکرویا و الکرویا و کرویاء حول کربت سالی تمام
الکری خواب و جویسته بزرگ کریان خفته الکریوان کلوافش
و الکری بزرگ بزرگ الکریز و الکریض نوعیست از کتک
الکرم بزرگوار و نیکوکار الکرام و الکرامه ج الکریته زن
که بر لب زند الکراپ ج وجه کریه روی که دشوار بود
دیدن وی از زشتی الکریته کار سخت الکری خربله الکرب
تکاک **ف** رجل کز الیدین روی بخیل ید کز دست بند و
سخت و قوس کز کما ف کوتاه اذن کز کوشی کوتاه و
شفه کز ماوی باریک و خرد و رجل کز ماوی و کز ماوی
خرد انکشتان الکروم آن ناقه که دندانهایش غانده بود از
پیری **س** کساب مینی علی الکسر نام سکیست الکساح خاک
دوب الکساد نادوای الکساد همزم شکن الکسر ادم مردم
و آن استخوان که بسی گوشت ندارد الکسورج اذن کشفاء
کوشی از بن بریده الکسکر خرک خاک کشیدن الکسلان کاهل
الکسل و الکسالی ج الکسید ناکس الکسین بنید اهل حبشه و آن از
ارزن کنند **ش** الکش پهل و الکشوج و الکش و الکش و شکک
اشتر الکشکشته بانک کمی الکشیکه تزییه و الکشم یوز الکشم
الکشوت نوعیست از کامه و الکشوت و الشوتا و الشوتا و سرند
که بر طایع بجه الکشوف اشتر که هر سال بار میزد الکشی گوشت

۱۸۳
 بریان کرده الکیش بانک اشتر و بانک ماده کاو و بانک
 پوست مار و بانک جوشیدن شراب و بانک آتش زنده
 الکصيص بانک و کرده الکصيصه دام آهو الکصايف
 ج **ظ** النظام بند بند يقال هو كظ لظ اي ملح النظم
 كنه كاه نفس النظم غمير النظمون والظاوج **ج** الكعاب
 زن ناریستان الكعب بزرگ کوزک الکعاب **ج** دكعب
 الغزال م الكعبه خانه عز وجل الکعبتان کعبتين سطح
 الکعبه فرج زن الکعبه نان کاک الواحدة کعبه الکعبه
 کاک فروش الکعبه مردم کوتاه بزرگ **ف** الکفار ناسپاس
 الکفادون **ج** الکفاده آنچه بزه سوخته بدن پوشیده
 شود الکفادان **ج** الکفاف آن قدر که پسته بود مردم را
 الکفاله بایندانی الکفردیه الکفر **ج** الکفر کوه بزرگ الکف
 بجه دست الکف الکفوف **ج** الکف دودزد الکف
 الخفيب الکف الجده ماء و ساره است معرف و يقا
 لقيه کفه کفه دیم اودا دودا دوی الکفل میان سرین
 مردم الکفال **ج** الکفن م الکفان **ج** الکفون ناسپاس
 الکفر **ج** کفوف و فور اتباع الکفیت نکوسر الکفیت السرح
 الکفیح والکفی بهما الکفل بایندان الکفلاح **ل** الکلاکاه
 تر الکلاء **ج** الکلاء آنچه که کشتی بالا کشند الکلاک **ج** الکلاب

سک وان الکلاء فجه کلانه و بهی معرفه الکلاک بهراث
 بران دون بند و بهی الکلام سخن الکلم **ج** الکلب سک
 الاکلب والکلاب والکالب والکلب **ج** والکلب مع دسه
 شمیر و تورک آس وان دوال که در میان کوزکافی آرد
 چون بخوانند دوختن وان جوب که در دیوار کداند
 وان مع که شک را دران آویزند و درخت خار او رو
 دیوانکی و کلب الفرس خط میان پشت اسب و کلب نام قبیله
 و نام ساره است الکلبه سک ماده يقال کلب الزمان شدة
 الکلبان معرفه قاتن الکلبه پاره زمین درشت الکلب خاز
 بای اناؤ کلب آوندی خازکن الکلبه رعه کوسفند الکف
 پیش روی الکفاه شراب یرم رنگ الککل سینه الکلاک
ج الکلی کرانی و پشت کارد و عیال و یرم الکول **ج** والکل
 آنکه او را نه پدید بود و نه فرزند والکل آنکه در هیچ چیز نبود
 مذکور و سوت درین یکسان بود الکلم خشتی الکوم والکلام
ج الکلمه یک سخن و قصیده و نیز کوبند الکلمات والکلم **ج** و کلمه الله
 لقب عیسی بن مریم الکلمه کمان بنیه زن الکلوب آنکه
 شود الکلاب **ج** الکلیت لیث و ان سک که بدان در سوراخ
 کفتر سخت کند الکلیل کند الکلم هم سخن و جراحت کرده
 و لقب موسی بن مریم **م** الکلمات شمالو الکاء کی و اینرا نظیر نیست

۱۸۳
الکمال والکل تمام الکرة زور خسته کاه الکرات ج ناقه کشته
خردستان و خسته کشته خایه خرد الکام انجن الکون
زیره والکيد اند هکن الکيس الترح الکس ج الکيع هم
الکي مرد دیر الکاه ج ن الکبار طبل یک روی الکناد
وقت در خانه نهادن خر الکاس خاک روب الکب نرو
دست و نباتت الکند و ج کند و الکناد ج ج الکندر کج
الکونج الکند نوحیت از مای الکند مده اشتر نبرک
الکلف نیاده و ناحیه الکاف ج الکفلیته ریش نبرک الکته
زن پسر زن برادر الکناث و الکناث ج الکود ناسپاس
وزمین که درو نبات بنود الکندج الکوف آن اشتر که در
بناه اشتران خسد الکبیل نام درختیت دیادیه الکهور
ابرهوار تمام آب عمر کیند خرمای که در زینل کند از نازکی
الکینس جامه زرد بفت الکینسه کشت جهودان و انچه زمان
دران نشیند چون به سفر شوند الکنایس ج الکینف سپر
و آب خانه و جای اشتر الکینس بنج شک الکی هم کینت الکیناء
ج و الکودای جای کوه الکودات ج الکواز کوزه فروش
الکواز و ج الکواز مشوی هر یک الکوة روزن الکوی
و الکواء ج الکوف صندل الکواد ج الکوی نرینکی بسیار
و کرد بسیار و نام جسته است در بهشت الکویل دنبال کشتی

الکواش ج الکودن اسپ بالاف الکوادن ج الکود اشتر بسیار
الکواش ج الکویج و الکوسق کوسه الکواش ج و الکواش ج و الکویج
مای است در دریای پی در در چون اره الکوشله ذکر خرد
الکوهاء خرده دست از سوی انکشت اشتر کز الکوکب ستاره
و نقطه سپید که بر سیاه چشم افتد الکوکب ج و الکوکب
لشکر و شیره و بنج آمیز و زندان و شک ریزه که رنگ آن
مخالف زمین بود و آب بسیار و کوکب الروضة نورده الکولون
ننگ نباتت الکوم کله اشتران ناقه کوهاء نبرک کوهان
قم کویج دهی ننگ از بسیاری دندان عقبه کوده بلای
دشوار الکاه اشتر نبرک الکاه شمشیر کند فرس کاهام
اسپی دیر و و رجل کاهام و کاهم مردی درویش و کوبند
مردی کران زبان الکف خانه کوه الکوف ج الکهل سی و سه ساله
الکول ج الکله و الکلات ج الکلب باتکان الکلم مردی پیر
و مرد کویاه الکول عنکبوت ی الکیال آن که با پیمد الکیال
ج الکیوت جنازه جهودان الکید النی الکید بان دروغ
زن الکینس نبرک الکیاس و الکیوس ج الکیل پمانه و بنج
الکیال ج الکین کوشت اندرون فرج الکیون ج الکیة داغ
الکیات ج الکیول صف باز پسین در حرب باب الکاف للظفر
ب الکباب خاک الکباد در دجور الکباد و الکبار نبرک الکبة

كدوم دياره يعمان و كرومي مردمان و الكلبة كرومي مردمان
 ابغ الكنج نرف سرخ الكبر پشند و بركي و يقال الولاء الكبر
 اي الاول و لنا الرجل الكبر الداهية و الكبر جمع الكبري الكبة
 بخل كبدايات السماء ميان آسمان و الكتاب دبيرستان الكتاب
 ح الكبة در نمك الكتب ح الكنج مردم فرومايه و بجه روباها
 الكفان ملح الواحله كفانة الكلبة ياره خرا و كتله خير الكتل
 ح و الكتاب يورسك زن الكار بيار الكبة دست ابوي
 دياره بيه و جزان الكتب ح الكحة شش كج كمين الكحل
 سرمد الكحل قطران الكحل اشترى بخر الكدادة دوعه
 الكداس عطسه ستود الكدامة كونه انبرود الكدله جوان
 متكه الكدله يره زك الكدري سك خواره مرغيت الكد
 خرم ناكوفه الكداس ح الكد يه كيم الكدي ح الكد يراء
 خواديشر آغشته الكدبه و الكد يذب دوعه زن الكد يقي
 كدين كازر الكرات كندنا الكراسته الكرايس ح
 الكرايس كراسه فروش الكراع اسب و نام جنسيت الكراع
 و الكراعان ح و الكراع پشته سك لاه و كراع كل شي طرفه
 و الكراع پايجه الاكراع ح الكراعي پايجه فروش رجل كرام
 اي كريم الكربة اندوه الكرب ح الكربك كربه و هو موب الكره
 كوي الكرف ح الكره بنك پوسيله الكرخ كره اسب و هو موب

الكر

الكُرْد وازده و سق الكُرْد م الكرا دج الكُرْدَة كُرْد زمين
 الكُرْد ج الكُرْدُوس ياره لفقرو استخوان بزرگ برکوش
 الكُرَاديس ج الكُرْد باز دوساله الكُرْد جوال الكُرْسف صوف
 دواة وينبه الكُرْسوع كماره خرده دست از سوي خنصر
 الكُرَاسِج ج الكُرْسِي كاه الكُرَاسِي ج والكُرْسِي العلم والملك
 من قوله نعم وسع كرسيه السموات والارض اي علمه وملكه
 لكُرْم زعفران الكُرْك كُنك الكُرَاج ج ف الكُرَاج باهم جستن
 اندام ها و سر ديم الكُرْب كشر الكُرْبَة كشنيرت س الساحة خا
 دفه الكُساد ميزم يزه الكُتب كشر الكُتبه كشنيرت الكُتِج منك
 كه كبركان برميان بندند الكُش عَرَبِي معروف الكُشفة والكُسوم
 خر بلغة حمر السور خرده الواحدة كسرة س الكُشيته پير سواد
 الكُشي ج الكُشي عا و نيرك بنايت ل الكُظر كرده پير و نَشَة
 لكان ع الكُتْبَة فرج زن الكُتْبَة و الكُتْبُورَة كعب علمه الكُتَاب
 و الكُتَابِير ج الكُتْلَة كنده خيمر الكُعيته هزار دستان ف الكُفْر ضد
 الايمان الكُفران ناسبا سي الكُفري كارد و الكُفَة نوره پيرهن
 الكُفُو و الكُفُو ههنا الكُفَا ج الكُفِيَة قوت الكُفي ج ل الكُلاب
 و آن آهين كه را يضر في اهل و اسب زند تا برود الكاليب
 ج الكُلاخ شك سال الكُلاخ شكاف باي الكُلبَة كاسوي الكُنوم پيل
 الكلايم ج الكُفَة بَخ الكُف ج الكُفَل م كونه الكُل همه الكُوحَة

معربۃ الکلمۃ کوده و رقعہ در زیر دست مشک و دستہ کمان
الکلیج الطیلسان است و جب پیکان الکتمہ سرخی نداشت
الکَمَّ اسین الکام و الکتمج و الکَمَّ غلاف شکوفہ الکام و الکام
ج الکتمہ و الکامیم و الکایم ج الکتمہ نثار کرد و کلاه کرد الکَمَّ ج
الکثری انبرد الکیت ی و اسب سرخ کہ بر خنار وی
سیاہ بود و اشتر سرخ کہ بر سیاهی زند الکتم ج الکناد
مرح زفت و کوه خر الکندر ایض الکناستہ خاک دفنہ الکندش
عکس مرغیت الکتمہ دہلیز پرونی الکناست ج الکتمہ ہفت کوب
جون زحل و مشتری و مریخ و شمس و زہر و عطارد و قمر و
الکتمہ پنہان شوند کان الواحد کانئ الکتمہ پایان کار الکتمہ
مۃ السنی ج الکوب کوزہ فی کوشہ الکواب ج الکوبہ طبلک
الکوب ج الکوتہ روزن الکوی و الکواو ج الکوی کوتاہ کوتاہ
الکوخ خانہ فی روزن و کور کہ بر کنارہ کرد و بر کند الکواو ج الکور
جای زنبور و پالان اشتر بلجلہ الہاء آن الکوار و الکیران ج
والکوار آتش دان اہنکار الکورہ شہر الکوب ج الکوز کوزہ الکیزان
والکوزہ ج الکوسم الکوی اسپ کوتاہ الکوخ سراجوان ساق سوج
اشتو الکواو ج الکوفہ دیک سرخ و بہا سمیت الکوفہ الکببہ
کود رنگ بار الکاف المسورہ الکبا خاک رقتہ الکبا و عود
الکباستہ خوشہ خرما الکبد جکر الکبریزاد برآمد الکبر و الکبرائ و بارنامہ

دینگری

و مشهور الکلمه همین فرزندان واحد جمع و مذکر مؤنث دین
یکسان بود الکبریت کو کرد و الکبریت الیا قوت الآخر و يقال
ذهب کبریت ای خالص الکبش اینبر الکبش ج **ت** الکتاب
نامه الکتاب ج **الکته** روغن کل الکتر کو همان اشتر الکتر قلع **ث**
الکنتک خاک و سنگ ریزه **د** الکراؤه مرد خربده الکربتج الکرا
بربط الکراض آن آب که ناقه از دم خود بیفکند الکرباس م
الکرباس ج الکرباسی کرباس فروش الکربال کمان پنبه زن
الکربیل ج الکرم تبر که بدان درخت افکند و الکربین ایض
الکرو دینه پاره خرما الکروز تبریک سر الکرازی ج الکرویم سختی
دوزخ الکرازم ج الکروس م الکراوس ج و الکروس سر که کرد
کرد حوض بر هم بسته بود الکراوس ج الکروس کراسپ
الکرجی ابر بلند الکریه آنجا که بر زمین نشینند از سینه اشتر
الکراک ج الکرافه بن بر که خرما الکریاس بارگاه و خانه برپا ام الکرا
ج **الکسا** و حکم **الاکسیه** ج **الکسائی** حکم فروش الکسر کوشه
خانه و زیر سفه خیمه که بر زمین باشد الکسر پاره نان الکسر
ج الکسف و الکسفه پاره آسمان الکساف و الکسف ج الکسل کمان
پنبه زن الکسوه هر چه درپوشند الکسی ج **ش** الکشم م **ظ**
الکظام بند بسته الکظم ج الکظامه جاه کاردین و آن حلقه که رشته
تراز و دران بندند و آن یی که بر سوزان تیر بچند الکظام ج

الْكَفَّةُ بِرِي مَعْدِه **ج** الْكَفَامُ دِهْنِ بِنْدِ اشْتَرَفِ الْكَفَاءُ دَانِ
 خِمَةِ الْكَفَاءُ فَرَاهِمِ كِيرِنْدِه يُقَالُ كَلَّتْ كِفَا حَاجِنُ كَفْتُمْ بَاوِ دِيَارِوِي
 الْكَفَافُ كَنَارُهُ كَوْشِ الْكَفْتُ دِيكُ خُودِ وَبَارْدَانِ الْكَفَاتُ **ج** الْكَفَّةُ
 نَكَارُ كُودِ بَرِشْتِ دَسْتُ وَبِلَهْ تَرَاذُ وَدَامُ كُودِ الْكَفْفُ **ج**
 الْكَفْلُ سَوَارِدِ وَبِنَاوَهْ وَآنِ كَلِمُ كِدِ بَرِ سَرُ كُودَانِ اشْتَرَا فَنَكُنْدِ
 تَاكْسِي دِيكَرِ بَرِ نَيْسِنْدِ وَآنِ خُرقَه كِه بَرِ كُودَنِ كَاوَنَهِنْدِ زِيرِ
 جُوي وَآنِ مَوي كِه بَرَايِدِ اَزِ پَسِ بِنَقَادَنِ الْكَفَالُ **ج**
 الْكَلْسُ صَارُوجِ الْكَلَّةُ پَشْدِ خَانَهْ وَپَرْدَه زَبَانِ وَنَامِ جَايَكَا
 الْكَلِيتُ سَنَكِ دَرَاذِ **م** الْكِلَادُ رُكُوي كِه كُرمِ كُنْدِ وَبِرِ جَايِي
 نَهِنْدِ الْكَامُ دِهْنِ بِنْدِ اشْتَرَا الْكَامَةُ غُلَافِ خُوشَه كُنْدَمِ الْكَامُ
ج الْكَتَابُ سَرَنَكِ خَرَا الْكَتَاةُ هَلِ يَكِ رُوي الْكَتَاةُ اشْتَرَا
 الْكَتَرُ كُوشْتِ الْكَتَاةُ جَايِ آهَوِ وَكُوزَنِ الْكَتْسُ **ج** الْكَتَانُ
 بُوَشْسِ الْكَتَنَةِ **ج** الْكَتَانَةُ تِيرُودَانِ الْكَتَانِي **ج** الْكَتَنُ خَانَهْ كُوهِ
 الْكَتَنَانِ **ج** الْكَتِفُ تَلِي دَرُزِي وَجُزْدِ الْكَتُوفُ **ج** **ي** الْكَيَانُ
 سَرِشْتِ اِكْلُجِ بَرُكُوهِ اَكْلِرُ دَمِ دَانِ اَمَنُكِرِ الْكِرَةِ **ج** الْكَيْسُ كَيْسِه
 الْكَيَاةُ **ج** الْكَيْلَجَةُ بَچَانَهْ الْكِيَاةُ **ج** الْكَيْلَجَةُ **ج** الْكَيْفَتُ مِ عَمَتِ
 كِتَابِ الْاَلَامِ بِابِ الْاَلَامِ الْمَفْتُوحَةُ **ا** الْاَلُ مَوَارِدِ وَرُشِ
 الْاَلَوْنُ **ج** الْاَلَابَةُ سَنَكِ لَاحِ الْاَلَابُ **ج** رَجُلٌ لَابِنٌ اَيِ ذُو بَنِ
 الْاَلَاتُ نَامِ بَتِيَسِ الْاَلَا حِبْ رَاهِ هُوِيَا الْاَلَا حَقُّ اشْتَرَا نَدِ كُوشِ

الدعوى

درد کند از بانش البته خسته یوان و کوسفند بیار شیر
الکاه و البوة بشراهه البوس هر چه در پوسند و نامیت
خاص زده را البون کوسفند به شیر اللبن و اللبن ج البیب
خرد مند الالباب ج البید جوال خرد البیس جامه داشته
البیکه آن طعام که از سکه و دوشاب و روغن سازند
الکت تک جامه اللحن و الانی لحنی کرسنه اللیا و الی
النامیه ج البیب بانک لبج العسکر بانک لشکر البیب
لشکر بابانک البیبه کوسفند اندک شیر و البیات ج البیف
میان دود البیلاج آنکه زبانش در سخن چسبید البیج سیم
کش البیج البیون اشترکان رو و البیون برک درخت کوفه
ج الحاس کاسه بکک لیس الحاس بنی علی الکسر نامیت
دایمه را اللحم کوش فرش الحان کسند اللحم راه
روشن اللحم الحاد و الحودج الحریخیل تنک خوی اللحم
بوی اللحم کوش اللحم و اللحم و اللحم معنی سخن و سخن
خطا و الحن راه که بر کوبند اللحن و اللحم ج بجل الحن مردی
دانا با عفت کار الحن زفر و الحیان دوزخو الحی ج اللحم اشتر
بی کوش اللحم آنکه فرید بود و اللحم القیل اللحم دارودان
الخص کوش کوفه جسم الحان ج غیر الحان جی که کوفه وی
کوشین بود و ستر الحان تنک اللحم ج اللحم فی بسته

زبان ای آنکه فصیح بنود اللحن معجوف باشد خوش بوی امراه
لحناء کسند فرج اللحناء آن زن که یک تنی کاه وی از دیگر
بز که بود اللحم هم لحن دوزخ لدم نیز نرم لدان
ج اللد و دارو که یک سودین فرکتند اللدیه ان دو
بهلوه کردن و دوهلوه و دود الواحد لدید اللد ج اللدیع
ما کزیده اللیم جامه پیوند بست اللد شراب خوش خوار
اللذیه سخنی الذیات ج ارض لزجه زبانی خارده اذن لزقاء
کوشی با سر بسته الذان الشده الساعه کوز برک رجل
لین مردی زبان آدمی اللصاء کوسفند که یک سردی وی
در پیش آمده بود و یکی باز پس شده و جبهه لضاء پیشانی تنک
اللقب بجل جود لصب کوزی خور الصف کبر الصفیه کبر
و اللصویه دزدی الصفاض راه نمایی اللطاط
آن دایره که بر پیشانی اسپ بود اللط و اللطه زه بند ای مردارید
اللطف نیکو کاری و آنچه بکسی فرستند اللطاف ج اللطیف نیکو
کار و رجل لطیف مردی باریک دان لطاف ج اللطیطة مایچه
اللطیم آن کدنه مادر دارد و نه پله و آن اسپ که یک سوی روی
وی سپید بود سپیدی بچشم ناریسه اللطم ج و اللطم اسپ نیم
دست باقت اللطیمة کادوان که درو عطر بود اللطی اتش
زبان زنده و لطی نامیت دوزخ لافوز با ستمنه اللعاب

۱۸۹
 بازي کر اللعاس کاسه ليس اللعان نفرين کسند اللعاب بازي
 شفته لعشاي بي سياه بام اللعطاء آن کوسفند که کردن
 وي بهنا سياه بود اللعقم کرد و کويند کوراب اللعنة نفرين
 اللعاب ج اللعوة سياهي ويقال کلبه لعوة سكي حريص اللعوف
 دارد که بليسد اللعيب هم بازي اللعيفة نان کا در سين اللعين
 نفرين کرده و آنجه درميان کشته زار بپاي کشد تا مرغان
 بهر اسند و کرک راين کويند **ع** اللعب الضعيف واللعب
 آن برکما سوي شکم بود و آن بد بود و اللعيب ايض اللعط بانک
 آب واللغو باطل اللغوس آنکه حريص بود بر خوردن واللغوس
 الذي **ف** اللغاء ضد الوفاء اللغاء آن زن که راها و ساقها
 دست وي بنرک بود و فخذ لغاء راين کوشين وجبة لغاء
 بوساني بسيار درخت اللفة آنجه کرباس بران بچند جوله
 اللغوف آن زن که فرزند دارد از شوي پيشين اللقية گوشت
 مان پست اللقية عصيدة زفت اللقيف يار يقال ثلاث
 لقيف ثلاث واللقيف ابوه و هم يقال جاوا بلفيفهم و لغفهم
 آمدند هم **ق** اللقاع نزه خر اللقاط خوشه جين اللقب
 در نامه و نام اللقاب ج اللقص مردم حريص اللقط خوشه که
 برچسند و آنجه ببر کنند از برک درخت اللقاط ج اللقص
 سر هر چشم مرغيت اللقلق زبان و لقلق مرغيت اللقايق ج

اللغلاق بانک اللقم راه روشن اللقن لکن اللقوة عقاب و آن
 زن که زود بار کيرد و اشتر و اين کويند اللقاع ج واللقة بماري
 که کيل شود دوي ازان و دول فراخ اللقوج اشتر و شال اللقح
 ج اللقيط حرام زاده و بکوي افکنده اللقطاء ج اللقيطة
 مرد خوار اللقيف خوض بر آب **ک** اللکک گوشت بي
 استخوان و درخت ضعيف اللآذ بکوي ويقال ما ذلک
 لما جا ولا لما طا ولا لما کا اي طعاما اللم گناه خرد و ديوانکي اللم
 بيار و سخت اللوس ان اشتر که کوبانش بچند تا فر به هست
 يانه شفته لمياء بي سياه بام اللواس آنکه بر خوان هر چيزي
 مي جويد و مي خورد اللواف پاي تاده فردش و پلاس باف
 اللوف قوت اللوح تحته شانه مردم و تحته جوب و جز آن
 اللوايح ج اللوذ پناه کاه اللوايح اللوذی تنزدل اللوذ بادام
 اللويح کوزينه اللوعة الحرة اللولب نوايه اي بند امين
 پس در اللون نیک و رنگ دوي راين کويند اللوان ج واللون
 نوعيت از خر اللوي بجاي ناف اللوي نزه خشک اللويثية
 کروه پر کننده از هر جاي **ل** الالهة که الالهوات والالهج واللاهامة
 دزدی الاله زبانه آتش بي دود الالهان سخت تشنه الالهة
 جا کاه سخت از زبان طريق لهم اي مدلل اللهم درد و تين
 يقال لسان لهم و سنان لهم و سيف لهم اللهم انهم اند ممکن

٩٠
 الله سبحانه وتعالى وكان شئ واللاهات والالهة جامعة سادة
 نيك الله باري وعقله واللاهون قوله ثم كوارذا ان تتخذ
 لهوا كناية عن الولد والوراثة رجل لهو مدي بيار باري
 وعقلت الالهيه زبانه التي الالهيه طعما ليست الالهيه
 درمانيه البلاء زير دورا زاب اليف لسكوني قال بالارض
 ليات اي مرتفع القيان الذين يقال فلان في ليات من
 العيش اي في نعيم وحقق النيت شير ومكي اليتوت ج
 وليت عفرين كوش خرك الشيع نام بغيريت عم ليكة نام ديه
 شبيب بغيريت عم البيل شب وبعه جرد اليلالي ج البيلة
 امشب البيلة القابلة والبيلة المقبلة فداشب ليلة كلاء
 شي تاريك واليلاء شب سى ام ماهه ليلتد ان شب الين دم
 الينون والاليناء ج اليم ناكس الينام واللوماء ج واليم العسل
 بار اللام المضومته الباب خالص ولياب الفسق مغربته
 الباخية زف تمام خلق البداة والبداة قبادة اللبات و
 اللبادات ج اللبان كندر والبانة حاجت اللبانات ج والبانة
 نام زينت اللب خرد ومغز هرچيز الباب والالب ج الملهجة
 دام موش اللبد بر وشم برهم كوفته وانكه سقر نكد ونام مرغيت
 ونام مغم كركس لقمان وقال ليد ماي برهم نهاده يقال لم لن
 غمك جندند كوسفندان بشير واليني درختيت شير دارد

بهمون عسل الخ شير اللجة ميان ديا وجره لحي دياي ندف
 الخ يا باب كه سرش نك بود وين فراخ الجوج ج اللجة كوسفند
 اللك شير اللجين يسم الخ الخلد كود اللجة جنبه است
 اللجة بافه كواس واللجة خويشا ودي الخ اللجم نوعيت از
 ماي س اللسان بنايت ط اللطة ما يجه اللطف نيكو
 كادي ونوي دركار ع اللعاب لال ولعاب النحل انكين
 ولعاب النمل نجه كرمكاه پيشت از خورشيد جون تار انكبوت
 اللعاع اقل نبات كه بد يد آيد اللعنة بازيت اللعاب ج
 اللعنة انكه بيار باري كند اللعنة سايه كه در كردن كو
 بود اللعوظ الحريض اللعاطج اللعنة انكه مردمان بر ولعة
 كند اللعنة انكه بر مردمان لعنت كند واين بناي است فاعل
 ومفعول را ع اللعاب پوتير كه از سوي شك بود وان بد بود
 اللغام كف اشتر اللغم ج اللغمة اللغات واللغون واللغ ج
 اللغد واللغد وكوشه كه بر كرد كرد ملازه بود اللغاديد
 ج اللغز بر نك ف اللغاح سيسره ق اللقاط خوشه كه بر
 جيند اللغاع مكن سبز دازايي اللغاعة حاضر جواب اللغعان
 نام جايا كه بي است اللقطه خوشه كه بر جيند اللقاني جهود انه
 طعمايست لقمان نام مرديت لقمان حكيم اللقة بالعربية لقم نام
 مرديت ك اللكال اشتوزرك اللكام كوسيت بشام اللك

١٩١
 ذلك لك الكلفة شككي زبان م الماظة انجه در دهن بجاند
 از طعام الله بنماد و كودهي زبان المزة بدكوي در دوي
 الماظة ياره طعام الماظة المعة انجا كه آب بوي نرسد
 در غسل و طهارة و الثواب بريتو كه از سوي پشت بود
 وان ينك بود و الثواب تشنه الماظة لقمه اللوبة سيان
 الواحد لوبي و اللوبة سنك لاج الثوب ج اللوبيا م
 اللوبة ضيعف اللوح ميان آسمان و زمين لوط نام بغيريت
 عم اللوطي م و الجمع اللوطيون اللوف نوعيت از كليم اللومة
 جملة الات برزكو اللوم ج اللولوم و اريد خوشاب اللابي ج
 الهاق كادشي الهام ان لشكر كه هر چه پند نيت كند
 اللجة و اللنة نهاري اللوم اشتر بيارش و اسب ينك رو
 الهام ج اللوة انجه بدست در دهن آس افكند تا آرد
 كند اللهي ج و اللوة العطاء باللام المكسورة ب الباء فله
 اي اول شير اللباس و اللبس هر چه در پوشند اللبس ج
 و لباس الرجل امراته و زوجها لباسها و قوله نعم و لباسه التقوي
 خير اي الحياء و لیس الكعبة جامعة كعبه يقال هو اخره بلبان
 امه اللبد عند اللبس خشت الواحدة لينة و اللينة خشك بولا
 ث اللثام دهن بند اللثة كوش بن دندان اللثا و اللثي
 ج اللثة ان كودهي كه جايي مقام كند ج اللجام لكام اللجمة

واللجام و اللجم ج اللجام پوست دخت اللجام سرش م
 اللجام نكوشه چشم از سوي كوش اللجام و اللجام داغ
 كه بر كوشه چشم اشتر نهند اللجام م اللجام كوشير
 اللجمة شير اللجم ج رجل حياقي مدي ريش آرد اللجام
 هم لحت و جهم موزه اللجم ج اللدة بنماد اللات و اللوات
 ج ف اللزاجوب كه پودر افكند اللزج و لزان نام اسب
 بغير است م س اللسان زبان و يشوك نغلين اللسن و
 اللسن ج و لسان الصدق شاع نيكو و لسان الميزان زبانه
 تراد و لسان الحمل زبان توه اي مري نوم و لسان الثور كا و
 اللسن اللغة م اللصب شكاف و كوه الصاب ج اللصت
 و اللص دزد اللصوت و اللصوص ج ط اللطاط نمره كونه
 اللطاط زن پورع اللعب بازي م اللفاف باي تاوه و غلاف
 جامه و ان خوشه اللفاف ج اللغام بيني بند اللفت شلم و يقا
 لفت الشيء اي شله اللقية لفتي م اللقاء كازار اللقية
 اشتر و شال القاي ج اللقاح ج اللقط باره و زكره از معدن
 يابند ك اللكام كنده كوش م اللدة موي تابند و ش اللام
 و اللجم ج و اللواء علم لشكر اللوة ج اللوات ان آرد كه بزبان
 آرد بخن بركند اللوي ريك بهم بچيده اللوة ج ه
 اللهازان داغ كه بر زير كوش اشتر نهند اللهب كشادي ميان

دوديك وشكاف دركوه الملهاب واللاهبا واللاهبا ج
اللاهبا جاي فراهم آمدن كوشت ميان زفر وكوش
اللاهبا جاي **ي** ايلياء چيزيت مانند خود بخود آنرا
اللياح كاوسيد دشتي ورتك سخت راينز كوئيد الليا
سريش الياف آب دوات الليث آنجا كه دركوشي بياين
رسد از كردن الليط پوست برون شك مردم و پوست
في اليف پيش باليقه پشم يا ابريشم كه در دوات همد
اللين ندم اللينة درخت خرا اللين ج تمت كتاب اليم
باب اليم المفتوحة الماء آب الامواه والمياه ج
الماب جاي بازكشتن المابض كوزير زانو و زير كلك
المابض ج ارض مابله زميني بسيار شير المابض خرابين
كشتن داده وسك سوزن داده ميزان مائع ترازيوي
نيك ويقال بيبس مائع اذا اشتدت حرته المائم انحن زنا
المائم ج المائرة كارتيك المائل القائم واللاطي بالارض وهو
من الاضداد المائلة چراغ پايه الموائل ج المائور شمير كهر
دار المائم بزه المائم ج المائج آب دهن شور شيخ مائج انك آب
دهن همي دود از بيري المائج بزرگوار المائج و ن ج
المائجل حوض آب المائجل ج المائجل نايك المائجل ج المائج
سپيد خايه مرغ يوم مائجل دوزي سخت كرم المائجل مائه

كفر المائجل الماخوذ كرفته الماخوذ خرابات الماخوذ ج
الماد سيرا ب و آب دار المادبة مهماني المادب ج المادبي
انكيز سفيد و كويند ستر الماذية زده نرم و فراخ و آن ي
كه آسان بگوزد برد الماذية حاجت المارب ج المارب زبانه
آتش المارد ديوستنه المارد ج المارستان پمارستان المارق
آن يركه بر نشانه بلكه ويقتد المارب نرقه بني المارب ج
رجل مار و ضل مربي زكام كرده يقال اديم مار و ط اديمي
پراسته بارطي و هو ثبت رجل مار و ق مربي برهان كوفته
وزرع مار و ق كشته شيك زده المادوقه في محكم خلق المارق
و المارم تنكناي حرب و المارط ايض المارق و المازم و المارط
ج المازن خايه مورد و ازن نام قبيلة است للانس انك قول
يهم كس قبول نكند الماست معرب رجم ماشه خويشا و ندي
نزديك و حاجه ماشه اي ديمه الماسحة عروس آري الماسحي
كمانك مئوب الماسحة و هو رجل قواس الماسدة شيرستان
الماسد ج الماسكي نام جا يكا هي است الماسور بول كرفته الماسورة
زن انام بريده الماسي نايك الماش منك نيايست الماشطة عرس
آري الماشي رونده الماشون و المشاة ج الماشية آن زن كه بسيار
زايد و جهار پاي الماشي ج الماصر كوسفند انك شير الماضر
شير ترش شده يقال ليلة ما طم شي باراني الماعز بزنرو

195
وَجُلُّ مَا عَزَمْتُ سَخْتِ الْمَاعُونِ مَتَاعِ خَانِه جُونِ دِيكَ
وَتَوَدَّ وَاتَشَ زَيْنَ وَجَزَانِ وَهُوَ جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ وَالْمَاعُونُ
الزَّكَاةُ الْمَأْفُوكُ وَالْمَاعُونُ أَنْكَه أَوْ دَارِي وَعَرَفْتُ بِنُودِ
وَقِيلَ الْمَأْفُوكُ أَنْكَه أَوْ أَزْكَرَ دَارِيكَ بِأَزْكَرَ أَيْنَهُ بَاشْتَن
الْمَأْفُوقُ وَالْمَأْفُوقُ كُوشَةُ جِشْمِ أَزْكَرَ بِنِي الْمَأْفُوقِ وَالْمَأْفُوقُ قَطُّ
أَشْتَرُ سَخْتِ لَا عَمْرُكَ بِنُتَوَانِ خَاسْتِ أَزْكَرَ عَمْرِي الْمَأْكُوسُ
رَاهِ بَانَ الْمَأْكُوسُ سَرِي زَيْنِ الْمَأْكُوسِ الْمَأْكُوسُ خُورْدَه الْمَالُ
خَوَاسْتِ الْمَالِ وَالْمَالُ وَجُلُّ مَالُ مَرْجِي بِيَارِ مَالِ الْمَالِ مَالِ
وَالْمَالُ أَيْضَ الْمَالِ آبُ شُورِ وَخَبَرُ مَالِ نَائِي شُورِ الْمَالِكُ
بَادِشَاهُ الْمَالِكُونِ وَالْمَالِكُ وَكَانَكَ خَانِ دُونِ وَكَانَكَ
الْحَزِينِ بُوَيْمَارِ وَهُوَ مِنْ طَيْرِ الْمَاءِ الْمَالِكَةُ يَغَامُ يُقَالُ مَرْهَةٌ
مَامُومَةٌ أَيْ كَثِيرَةُ النَّجَاحِ الْمَالُومُ دَلُّ بَشَرِ الْمَالُومُ وَ
الْمَالُ لَوْ دِيَوَانَهُ الْمَالُومُ أَيْ جَائِ الْمَالُومَةُ أَنْ جَوَاحِتِ
كَدَمِيَانِ أَوْ دَمَاعِ بُوَيْسْتِي تَنَكُ مَانِدُ دَارُ طَامُونِيَّةِ خَانِه دَرِ
بُوشِ الْمَائِنَاتِ دَارِ بِيِ اسْتِ الْمَائِنَةُ تَهِيكَاهُ الْمُونُجِ الْمَانِعُ
بَارِ دَارِنْدَه الْمَوَانِعُجِ الْمَوَدَّةُ وَمَاءُ الْوَرْدِ كَلَابِ الْمَوْرِدِي كَلَابِ
فَرُوشِ الْمَاوِي أَيْ جَاكَ فَرْدِ آيِنْدَه الْمَاوِيَةِ آيِنْدَه وَتَنَكُ بَلُورِ
وَمَاوِيَّةِ نَامِ زَيْنَتِ الْمَاهِيَةِ جَاهِ بِيَارِ آبِ الْمَاهِيَةِ بِيَرْتَنَكِ
الْمَاهِيَةِ اسْتَادِ دِهْمِ كَارِ خُوِيَشِ الْمَاهِيَةِجِ الْمَاهِيَةِ خَدْمَةُ كَارِ الْمَاهِيَةِ

انك از بهاء آب كشد الماخروج الماخروج المنخر في مشية للابدة خوان است
الموايدج الماير انك بخار بار بار د الميار والميارج ميزان مابل
نارويي كيل المايق احق يقال مابق دابق اتباع الماين ددوع
زن والذي يقول ويكفي المونة **ب** المباء والمباوة منزل
والمباوة انجاكه اشترى بكنار الميشوت بركنده والمبجوت
دوبقي الميرة يلكو كاري للبرز آب خانه الميزك انجاكه اشترى
بخسبد المياكج ذرع مبرود كشتي كزده الميصرة علم البطنة
كزدار خريه المياحج المبطون انك بالدارشم المبروددي
زيرين از مردم المباعج المبقلة ترة دار المباقج المبلغ مقدار
المبول تركرده المنة طع الماينج **ب** ليل متاح شي دراز التاع
برخورداري وكالاي خانه وفيرج زين الاستعجج المنة الخيرة
المتين كاه دان المتارينج المبول پرده دل المتربة در شي
التكاء ان زن كه بول باز نتواند داشت المتين يك سوء بشت
وزمير سخت بلند المتون والمتانج المتوث شانه كواس المتوج
جاه كه از بدست كشد بركم المتوق نوعيت از ماهي اللتين
استوار **ب** المنة جاي باز كشتن وانجاكه آب كشي بايتد از
سرجاه المنة جاي كيندره رشم المتانج سومه ها و قرآن دراز وكوتاه
السبع المتانج سويه الحد المبر انجاكه كودك برمين ايد المتانجج
المتعب ناودان كه آب از ان در حوض رود المتاعبج

۱۹۳
ارض مثله زميني بسيار روباه الشعور دندان فتاده للثل
داستان و حديث الامثال ج المثله نقصان المثالب ج المثله
عقوبة المثلات ج المثلث سده المثلث ج ومثلث سده المثله
برق استان المشالج ج المثلوث سده ثور رجل شلوح الفواد
سرمل المثلوث انكه يستهد برو در سوال و رجل شلوث ديكر
غشيان النساء المثلثة دوبيتي ورسن المثاني ج المثني والمثني
دوتا و مثني دود و جبة مثنية جبهه دوتا كه ينيه نلارد المثوبة
ياداش المثلث منزل ارض مثله زميني ريزون ج المجاز
خلاف الحقيقة المجازة كورستان والمجازة راه در شورستان
المجاز ج المجاعة كرسكي المجان را يكان المجبة راه المجبات
ج المجبة بد دي المجبوب ساهه كرده المجبول بزرگ خلق
الحج ماش المجد و دوبيتي المجد و رسن محكم تافته المجد و
زن محكم خلق المجر لشكر بسيار المجر تشنه اشتراكه سير نشود
از آب المجر راه كاه كشان زرع مجر و كشته ملح خورده المجرى
راه المجادبي ج المجس والمجسة رك بنض انجا كه طيب مجد
از دست طعام مجسوب طعمي درشت المجعة زن بليد زبان
المجل نژو ويد مجلة دستي نژو بسته المجلة نامده وشوي غلة
المجلس نشستن جاي المجالس ج المجلود تويوشده المجد و ج دان
المجمع جاي كود آمدن المجامع ج المجمع جاي كود آمدن آب در جاه

المجام ج المجنب بسيار ارض مجنة زميني بسيار بري المجنون
ديوانه المجانين ج المجني ميوه جيله المجوسي كبر المجوس ج
المجوسية كبريك وزن كبر المجوسيات ج المجوف كرسنه المجل
بيابان كدران هج نشان بنود المجل ج المجلود غايه كوشش
المجيد بزرگوار الامجاد ج المجمع خلد ريشه آخسته ج الماح مخن
فروش الماحه اندرون كوش الماحات ج الماحش كلاء خانه
الماحس كاسه ليس المحلله كاركاه جولاهه الماحكات ج الماحلة بيت
مهره و بكرة بزرگ المجلس زلفان الماحس ج المجبوب دوست المجلود
راستي المجبوس باز داشته المجبوكة ماده اشتر سحت يوم سحت
روزي سحت كرم المخذ اصل مردم الماخند ج المخذ راه روشن
المخر چشم خانه كود كود ديد راينز كويند الماخرج المخر الحرام
المخوت ناپينا المخذ جاي حجامت از پشت و دكان حجام المخذ جامة
كهسه قوس محدلة كافي كه يك كوشه وي برتر باشد از ديكر
المخد و دي روزي رحت زده المخد و فاسپ دنب بريد
المخم والمخمرة والمخمرة والمخوت ج المخوت بنج انكلمان اي لشر
غاز المخوم بي روزي المخم جاي تنك از ستور المخانم ج
المخوس بد اختر المشاء روده زرين از مردم المخشه دبر
مردم الماش ج المخر جاي كود آمدن قبا و محشوق باي ينيه
در نهاده ارض محصاة و محصبة زميني باسك ريزه المحسوب

سرخه برکنه زنج محصور کشتی دوده المحصور الذي عسر
 عليه قضاء حاجته من دبر المحصول حاصل شده المحض
 خالص ويرايت المحض المحاضرج المحضة كوتزخانه الخطب
 ينهم دان المحاطب ج امرأة محطوطة الطارفي عوار
 پشت المحطوط دولي المحفد نكارجامه المحافدج المحفل
 انجن المحافل ج المحفوف جامه محفوري المحقوق سزاوار
 المحقوقون ج المحقون يبراست المحك ختمكن المحكر لاصل
 المحل تنك سال المحلول ج ويجل محل اذا كان جاعا في المحل
 المحلب نوعيت ازبوي خوش الحشيت دست اشنان
 المحلج ختنه پنبه ارض محلفه زميني كوترا اشنان المحلثة مة الحلات
 ج والمحلثة والمحل انجا كه فردا ايند الحال ج المحلوج پنبه بريده المحل
 خصلت ستوده المحامل ج المحل م المحامل ج المحود ستوده
 ومحود نام مرديت ونام آن پل است كه ابرمه صبحا جشي
 ملك يمن بلكه آورده كما قال الله عز وجل لم تركيف فعل ربك
 باصحاب الفيل رجل محوق مردمي ابله شده المحوم تب كوفته
 المحود كوشت نه پس بويان المحينة كردش رود الماي ج
 المحوسياهي ماه ارض محواة زمين بسيار مار وحياة ايف محوة
 ناميت باد شمال والمحيا زندكاي المياي ج المحيص كشتن جاي
 ويقال لا محيص كه ولا مقيص ولا نقيص اي لامر بالمحيص

في غلزي زب نصل محقق يكاي تنك المحيوس انكه مادد وپيش
 برستار بوده باشد **محاض** در دزه المحاضه كنزگاه
 رود مخايف الفرم ديهاء بمن الواحد بخلاف المياء نهان دان
 المخايي ج المخزن تورستان المخابج المحبول دل بده المحتوت
 ختنه كرده الخراة والمخرج آب خانه الخروفت شكافته لب وجه
 محروط دوي دراز وحيه محروطة ريشي كيشه المحسول ناكس
 المحشف ج دان الخشب مهر كونه المحشوبة ترونا تمام ارض مخضرة
 زمين ستره استان الخظم بني شتر الخاطم ج جنب محطوب يهلوي
 باريك الخلفة بيدستان طعنة مخلوطة نيزه زدين جب ورا
 ركب مخلوس لا يكاد يري واهلوس ايفر المخلوف شكسته
 المحففة كرسكي المحمود الذي به خمار والمخود خير شده رجل محوم
 القلب مردمي كه در دل دي كينه وحسد نبود الخن مرد داند
 الخنة بيني الخان ج وجه محول ومحول ومخيل دويي باخال
 المخيف دوع المخيفته دوع والمخيط دراز الخيلة ابراميد
 المخايي ج **المدا** ستاينه المدا س باي افزار وخرمزه
 المداك آن سنك كه بران سنك سايند اللدات انجا كه آب رود
 در دود المد بقة موضع الدباغ المد بوع پراسته ارض مد بيته
 زمين بسيار كه وارض مد رجبه زميني بسيار در تاج والمد رجبه
 راه المداي ج المد افروفي آب ديا و مد النهار جاشگاه فراخ

المَدْمُ الامْتِاجُ المَدْمُ كُلُّهُ الواحدُ مَدْمُهُ تَبْرُهُ مَدْمُ كَادِي
 بَرَكِ كُلُّهُ المَدْمُ والمَدْمَةُ اَتَجَاكَ كَتَابُ خَوَانِدِ المَدْرُكُ
 جِ المَدْرِيَّةُ سُرُوِي المَدْمُ شَاوَانِ زَنْ كَكَ كَوَشْتِ نَدَارْدِ بَرْدِ
 المَدْعَاةُ مَعَالِي المَدْعِي جِ المَدْفَعُ جَايِ رَفْتَنِ اَبِ المَدْفَعُ
 جِ المَدْفُوتُ دَرْزَمِيْنِ نَهَانِ كُودِ المَدْلَبَةُ جَنَارِستانِ المَدْلُجُ
 اَنْ مَقْدَارِ كَمِيَانِ حَوْضِ دَجَاهِ بُوْدِ المَدْلُجُ جِ المَدْمُ جَايِ
 اَشْكِ المَدَامُ جِ المَدَايِ غَايَةِ مَدِيْنِ نَامِ شَهْرِ شَيْبِ بِغَمَرِ
 المَدِيْنِ بِنْدِ المَدِيْنَةِ پَرِشَادِ نَامِ شَهْرِ شَيْبِ والمَدِيْنَةُ شَا
 المَدِيْنِ والمَدْنُ جِ العَرَقُ المَدِيْنِي رَشْتِ كَكَ دِيَايِ بَرَايِ
 اَرْضُ مَدْنِ مَدِيْنِي بِيَارِ كَرَكِ المَدَارِغُ شَهْرُ اَكِ
 اَنْكِ سَوَكْتِ بُوْدِ وَاَزْدِ كَرِ سَوِيَا بَانِ الواحدُ مَدْنُ رُغْ
 يَقَالُ اَرْضُ مَدْنِ مَدِيْنِي بِيَارِ مَكْسِ المَدْنُ جِ سُرْهَايِ كُلُوْدِ اَتَجَا
 كَكَ قَرَانِ كَنْدِ وِ كَتَابِ خَانَةِ تَرْسَايَانِ المَدْنُ جِ بَعْرِ مَدْنِ جُوبِ
 اَشْتَرِي مَكْسِ كَفْتِ طَعَامُ مَدْنِ بُوِيَّةُ طَعَامِي كَكَ دَرَانِ مَكْسِ بُوْدِ
 المَدْنُ دُوِيَّةُ تَزْكُودِ المَدْنُ شِرْا بَابِ اَيْمَنْتِ والمَدْنُ اَيْضَ المَدْلَةُ
 خَوَارِي المَدْمَةُ كَوَشْتِ المَدْمَاتُ جِ والمَدْمَةُ الحَرْمَةُ المَدْمُ
 دَاهِ وَاَبِ خَانَةِ المَدَامِ جِ المَدْمِي والمَدْمِي اَبِ نَشَاطِ
 المَدْرَةُ اَتَجَدِ دُرُوِي اَنْزِ جِ جِشْمِ بِلَانِ اَفْتَدِ المَدْرُجُ جِ المَدْرَةُ زَنْ
 الشَّاءُ والشَّوْعُ والشَّوَانِ جِ المَدْرُكُ دَرِ المَدْرَةُ زَمْ المَدْرَةُ

مَرَاقِ الشَّاءِ اَتَجَدِ اَسْرَايِ بَاشْدِ اَزْخَانَةُ زَمَسْتَانِ وَتَابَسْتَانِ
 وَجَزَانِ المَرَاقِ خَوْجِي وَفُوشِ المَرَاوِجِي بَادِي سِرِنِ فُوشِ
 المَرِيَاءُ جَايِ دِيْدِ بَانِ المَرِيَّيِ جِ المَرِيَّيِ اَتَجَاكَ سَوِيْدِ بَجَسْبِدِ
 المَرِيَّيِ جِ المَرِيَّيِ وَفُوشِ جِهَارِ جِهَارِ المَرِيَّيِ جِ مَرْدَنِ دَرَانِ وَفُوشِ
 كَوَتَاهِ اِي دَوْبِهِ المَرِيَّيِ زَمِيْنِ مَوَاكِدِ دَرُوِي جِ نِيَاتِ بُوْدِ المَرِيَّيِ
 جِ دَرَجَلِ مَرْمُتِ الحَاجِبِيْنِ مَرْمُتِ كَكَ بَرَاوِيْشِ بِمِجِ سَوِيْ
 نَبُوْدِ المَرْمُتِ پَايَكَا المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ وَفُوشِ مَرْمُتِ
 المَرْمُتِ وَفُوشِ يَقَالُ مَتَاعُ مَرْمُتِ كَالَايِ بِرْمِ نِهَادِ
 المَرْمُتِ وَفُوشِ جَوَالِستانِ المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ مَرْمُتِ
 خَرْدِ الواحدِ مَرْمُتِ المَرْمُتِ شَادَانِ المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ
 المَرْمُتِ فَرَاخِي المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ وَفُوشِ المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ
 مَرْمُتِ ثَوْبِ مَرْمُتِ جَامَةِ شَيْبِ المَرْمُتِ دَرْمُتِ كَكَ عَرَبِ
 اَشْتِ اَزَانِ پَرُوْدِ اَزْدِ المَرْمُتِ اَزْدِ المَرْمُتِ اَزْدِ اَزْدِ
 وَفُوشِ نِيَاتِ المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ كَكَ كَوَشْتِ مِيَانِ بَارُوْدِ
 سَوِيْ المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ وَفُوشِ اَعْفَانِ المَرْمُتِ وَفُوشِ وَفُوشِ
 مَرْمُتِ وَفُوشِ طَلَاقِ دَادِ المَرْمُتِ رُوِي كَشِيْ المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ
 كَلَنْدِ دِيْلِ المَرْمُتِ جِ وَفُوشِ المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ وَفُوشِ
 المَرْمُتِ وَفُوشِ دَوَاذِ يَكِ كِلِ المَرْمُتِ جِ المَرْمُتِ وَفُوشِ
 المَرْمُتِ جِ وَفُوشِ نَامِ مَرْمُتِ اَتِ المَرْمُتِ وَفُوشِ

من نكوش المزدية مصيبت المازني ج المرسد رين كه ان
كمان بود المرس ج الامراض ج المرس بني وجاي رين
از بني اسب المراسن ج المرسوم المرسد راه فراخ المراسد
ج المرس بعمادي الامراض ج المرساة خشودي المراطوان
انجا كه موي بربايك اندد سوي زيولب رجل مطوب و صاب
الوطوبه و ناقه مري اشتري زود رو و المرسد و المرس عزا
و المرسدي بربشم المرسك ان كبرت كد و ديد شود المراسين
ج المرس ج استان المراسي ج المرس لال المراس انجا كه كشتي و كنه
كشد المرسق زو كك المرافق ج المرفق ساز كاري و سود
المرفوع بود اشته المرف سرد كك لايان المرف اقي كد خرابان
دسد المرقا پايه سرد پايكه آب المراق ج المرقب جاي ديد بان
المراقب ج المرق خوردي المرق ج الامراق ج المرق خوابگاه
المراق ج المرقعان احمق المرق نوم شك المراق ج و قيل المراق
جمع لا واحد له و قيل هو جمع المشرق ثوب مرفوع جامه بون
المركز فقطه بركاد و جايگاه المركز ج المركز راه و انجا كه پاي
سوار بود از پهلوي اسب المراك ج المركز حوض بزمك و كوشه
خود المرم الزحام المرميس الدامية المرقه دهن كا و كوسفند
بين مرم و جايي نكسر المرم بوسين المرم سپرم دشني لم مرم
كوشتي نيك تافته بربان كوده المرم مرم المرمون ج المرقه شك

انرس

انرس زود المرقج و المرقه نام كويست بلكه المرقج اسب نشاطي
المرقج دارد كه در خود مانند المرقه بيان المراسي ج عين
مرماء جني ناسره كوده المرقصه اللرجه المراض ج المرامم
المراض ج المري راه كنه طعام و شراب از كلو المرقه و المري كوانه
و مرم بامرقه المرمج شويده يقال امر مرمج اي مختلط و المرمج
شوي سپيد كه در ميان سر و بود المري ديوسقنه و خردشير
اغشته المربه رين بم تافته المرباج المربني تيد نهاده المربني
بمادي المربي و المراض ج يقال شمس مريضة ان الم تكن حسنة
المربع الخفيف مريم نام ماد عيسى بغير م المري اشتر برباشير
المرباج و المراج مزاج كنده المزادة توشه دان المزاد نيارت
جاي المزالق شهر كه از سوي كشت بود و از يك سوي بيان
الواحد مرف المزلة سركين دان المزابل ج المزبونة جاه بنك
پرواسته ارض مرفه زميني سركين داده المزل انجا كه كوت و برون
كوت بربان المزخة زن المزخات ج المزعة كشته زار
المزاج ج ارض مزعة زميني كشته المزكوم زكام كوده المزبوج
كاه كل نعل مزعومة يعني زكام كوده يوم المزي روز ديسنه
المزي بربغت دل المزية الفضيلة و النساء شيان كاه المباح
زمين بجماي المسافة دودي راه المسيلة المسال ج المساء
راه دوده ارض مسبعة زميني و دستان المسوعة ان سوره
المسوت مرمم

۱۹۸
بجه دي ددخوره بود المجد مکت المساجد المجد الحرام
مسجد مکه والمجد الاقصى مسجد بيت المقدس المسجد ان
مکت مکه ومکت مدينه ومسجد الخيف مسجد يست برما
المجد انجا که بر زمین نشیند در سجود از پشانی السجود
سجده گرفته المسجود پر کرده والمسجود شیر که آب بران غلبه
دارد المسجود زیر که در آن سنگ ریزه بود المسجود زن للامر
سربن المسجود نشان مار بر زمین المسجود کرسنه المسجود
کامش گرفته المسجود جادوی کرده أرض سجود زمینی به
تیشه کرده المسجود مة المساجد من تافته وليف
المسجد جاي بند آب المسد مة انچه انا نکت زیر انکتری
بود المسرب والمفرج جاکاه المسارب والمسارج المسربة
خط موی از پیشه تاناف المشرجة جراع دان المسر شادي
المسرد ماشی المسرد بواکی المسرد انجا که نرم بود از پوست
استر المسارج المسربة کرسکی بجل مسفوع وامرأة مسفوعة
بجشم کرده المسقاہ آب دان مرغ دخنه جوی المسقط انجا
که بجه بر زمین آید المساقطج المسقوي کشت براب رود و
کادیر لک پوست المسوکج المسک بخیل المسکه سردست
عاجین المسکج المسکه سرای دیم زن المسکرجای بنداب
المسکن جایگاه الساکنج المسکنة بجاری ماء مسکوب آبی روان

پوسته وآبی ریخته المسحة سلاح دار المساحج المسح انجا که
پوست از کوسفند بیرون کشند وانجا که جامه در کوبه بر
کنند المسک راه المساکج المسلوح کوسفند بکار دامه
المسلوفة کندم بی پوست البيض المسلوف خایه جوشیده
المسلول دل بشده وخایه بیرون کشیده ودق رسیده
يقال اديم مسلوم ادی بی پوسته بسم وپوست أرض مسودة
زمینی خاک کهن داده يوم مسوم روزی که در و باد کرم
آید المسون صوت کوه زبان و غیره المسن بوجه مسون
روی کشیده و ماء مسون آبی متغیر شده وسان مسون سانی
تین المسوس بای زهر و ماء مسوس آبی بمان خوش و شود
بعبر مسوم شتری در گرفته المسح لقب عیسی بنجری وان
دجال لعین ودم بی نقش وسم کداخته و مرد بسیار جماع و
دوست وارش دست و دستار درست و خوی المسحة کیسو و
کمان المساحج المسخ ناکس ووجه مسخ روی بی نمک و بلع ایضا
و طعام مسخ طعامی بی نمک و يقال مسخ بلع الذي لا طعم له المسطرة
باقی آب یتره در حوض المسک بخیل المسل راه کندن آب هر جا که
باشند المسایل والاسئلة والسلائج **ش** المساء دونه
المشاد مکرر زمین المشاداتج مشارف الشام دیها و شام الوا
مشرق المشاطة عرس آری المشاطة شانه کرم المشاکة خارستان

199
والشوكه ايضا المشامة سوي دست چب ارض شاهه زيني
بياركو سپند رجل مشوح الذراعين مدي يهن ارش
دست ومشوح الذراعين ناميست شيراز المشاة والمشاخانه
ومشاق والمشاخه زمستان الشجرة درختان المحوم بيه كنده
المخلب مورش كبره الشرب شميدان جاي المشرب الشرب
المشربخانه بريالا المشاربج المشرع المشوخ المشارج المشرقي
شميريت مسنوب بمشارف شام المشرق جاي برآمدن آفتاب
المشارقج المشرقة برآفتاب المشرود دسن بزور برافته
المشك مسخره ولكي كه از باي ستوديرهن آيد المشطود
غمره بر كنده المشعب راه المشاعبج المشعر جاي عبادة در
جج المشاعرج والمشعر الحرام مزدلفه المشفوه انكس كه از وي سوال
بيار كند المشقا سرا المشاقج المشقة سخي المشقاتج المشكول
آن اسپ كديك دست ويك پاسپيد دارد الشمس زرد آلو
المشعة باي المشاء انكهم كس اولاد شمن دارند واحد وتينه
وجمع درين يكسان بود المشوش دستار خوان المشوف اشتر
مست وديهم مشوف دمي روشن المشوم بداختر المشايهمج
المشوه والمشي داروكه شك براند المشوي بريان كوده الواس
المشي سر بريان المشك جاي كرد آمدن المشاهج المشهودم
المشايهمج المشوم يزدل المشع آب زين باخون زين ايمحة المشيق

جامه كه نه المشمة آن پوست كبرج دران بود المشوخاء درستان
صجر مشوعم وشيم دوي باخال مصاد بلندي سر كوه
الامصدة والمصندانج المصافة صوف دان يقال مصام الفرق
اي مقامه المصان انكه پستان شتر بجوشد تا اواز دوشدن
بشود از بخلي المصيح جاي بام دميدن وقت آن ماء مصوب
آبي ريخته المصبودة سوكند ثوب مصبوع جامه رنگ كوه
المصدة سينه كرفته المصريح كشي كاه المصارعج حاقه مصرود
سمي تنك المصطبة جاياكه بغداديه المصنف جاي صف بر
كشيدن المصافج زرع مصود كشته آسه زده المصقول
شمير روشن كرده وثوب مصقول جامه نيكو شسته المصطحة
واحدة المصالح المصل ترف المصلي ترف والمصنعة حوض
بزرگ يا جاي كه براي آب كشيدن كنند المصانعج المصواء
آن زين كه كويشت ندارد بهر دان ناقة مصورة اشري كه شيرش
انك اندك پرون آيد المصايرج المصوف كيك بريان در
سر كه المصون نكه داشته المصيصة دام المصايدج المصيرود
المصرانج المصايرجج والمصير جاي باز كشتن المصيف جاي
تابستاني المصايفج من المصايرج آن بجه كه در پشت كش
باشد از ستود المصبوحة شك آتش زنده سرخ ورفيده نان بخن
المفجع خوابگاه المضاجعج المصفاة بر آفتاب المصرب والمضربة

مقدار بدستی از سر شمشیر مضارب ج المضرب جی کرکس سید
وهر چه سید باشد المضروبش سکن و آنکه او را در دندان
گرفته بود المضرب زین کرده کم کنند در آن یقال علق مضنة
کالایی که بر آن بخلی کنند المضوک لکام کرده المضود ایض
المضون غایله المضوفة مضی المضیر شیر ترش المضرة دوع و
المطایشت الامطاع المطاف طواف کاه المطح جاي
دیک بختن المطایح ج المطبوب جادویی کردن المطبوع بخت
ودیای دوتا بافته المطحن اس کده المطحول آنکه میل او در
کند المطر باران الامطار ج والمطران مهر و سیاهان المطربة راه
جد کانه المطارب ج المطرح نهال المطرقة کرستان المطروح سیکند
المطروق آب ستود در رفته المطروقة آن زن که هر یکندی
شویی کند نال المطلع جاي برآمدن خورشید و وقت برآمدن
خورشید المطالع ج المطلوقة در دزه کوفته در هم مطلي دمی
اند و المطورة جاي که بکنند آب و نان در آن پنهان کنند
المطرفة المطار ج طعام مطیبه طعامی که نفس را خوش
آید لیلۃ مطيرة شی بارانی المطیطة باقی آب تیره در حوض
و آن پیش بارشته که کرد اگر در حوض در آرد نامهر کنند المطا^{بط}
ج المطین کلزار المطیة اشتراک نشست شاید المطایح ج
المط انار دشتی المطرة سنک لاج المطلة الظلم المطنة آنجا که فرود

آید المظلم ستم رسیده و است نارسیده المظنون پنداشته
المعابة العیب یقال فیه معابة رجل معاذ مردی بزدار
المعاش زیستن جاي ثوب معافی حاشه است منسوب
بمعاف و بی حی من الی المعاذة تعویذ المعاقب بند قبا المعاق^{لحق}
دوامه و فترک المعان جايگاه المعبد عبادت جاي المعابد ج
و معبد نام مردیست المعبر کنده راه رود المعابر ج المعنوه دل
شده المعبر ست کمان المعاجس ج المعجون سرشته المعاجین
ج المعلة جاي طعام بختن در شک المعرج المعلة خرما نرم المعد
آنجا که کنار زین بران بود از اسب المعدن کان المعادن ج
المعدوم نیست المعذرة عذر المعاذیر و المعاذیر ج المعذر و کام
فراده و خسته کرده رجل معر مردی اندک تن ارض معر زنی
انک نبات المقرم بخت و خجانه و کناه المعرف دوی المعارف
ج المعرفة جاي بش اسب المعارف ج المعرفة آشنایی المعارف
ج المعرك و المعركة حربه المعارک ج المعرور که بر آید بر معر و شته
جاي که بن او بستک پیراسته بود و سرچوب المعروف نیکو
المعارف ج و رجل معروف مردی که بدست ریش دانه رد و جبه
معروف روی و گوشت المعز و الغیر بز و واحد المعز اعز و الانثی
معزة المعز و زمیخت بیار شک رینه المعزج المعزک ناحیه
المعازک ج المسور دشواری المعشبة گیاهتان المعشک مروه

العاشر ج العصبية زف بحكم خلق العصية نافراني المعاصي
 ج العض خشمك العصبوب افكار المعطس بني العاطس ج
 المعطن خفتن جاي اشتري كنار آب المعاطن ج المعطن زمين
 كه نبات نبود دران المعقل بناه المعافل ج المعقلة ديه و
 اكبر المعافل ج ومعقله نام جاياك بيت المعقم زانوكاه المعاقم
 ج قوس معقوبه كافي سخت كرده به ي المعقودم المعقول
 خرد و خرد داده العللة بزركي المعالي ج المعلم نشاني كدر
 بيايان بود المعالم ج العلوب راه روشن المعلوم دانسته
 المعمر منزل فراخ باب و كياه المعامير ج المعمان ستمتي كوان
 المعود دل شكسته المعنة آب انك كه ميره المعنى مقصود
 از سخن المعاني ج المعوخره و تر المعونة ياري المعون ج المعهد
 انجا كه هر جاشوند با نجا باز آيد المعاهد ج المعيشه زيشتن
 المعاش ج المعين ان آب كه مي پشند كه جوف مي رود المعاش
 ج انص مقيو هه زميني علت كن **ع** المعالجاي فروشدن
 آفتاب المعاد والمغارة سودا خ دركوه المعين بن دان و آنجه
 كرد كرد آنت و آنجه نرم بود از پوست اشتر و جاي اسپك
 كليل المعابن ج المعشوم الحانع مع وجود الحر المعند مرد
 جوان نازك نرم اندام والمعد با تكان للمعد يه بوراين
 المغرب جاي فروشدن آفتاب المغارب ج المغرة كل سرخ

المغز دستن جاي دندان و جاي اسپك كليل المغارن ج
 المغرض جاي بريند اشتر المغارض ج المغرم تاوان المغارم
 ج المغرود فريفته قوس مغرقة و مغرقة كافي بحكم كرده بشري
 المغزى انجا كه قصد سوي دشمن كنند بحرب المغاريج
 المغسل انجا كه مردم را بشويند المغسله جرحه دان المغاسل ج
 ثوب مغسول جامه شسته المغفلة موي زيولب المغص
 برينش المغص اشترينك الامغاص ج المغصوب خشم
 كرفته المغفلة ان اشتر كه خاك خورد با كياه تاشكش در دكند
 يقال سقاء مغلوب شكلي پداسته بجان و خرا المغوم كوش
 نه بس بيان و تخمير المغطيس ان شك كه آين بخود كشد
 المغم غنيمت المغارم ج المغني انجا كه فردا آيد المغاني ج الغيب
 المغرب الغيض بخود آب الغايفن ج **ف** المغاز والمغارة رستن
 جاي والمغارة پروزي و بيايان المغاوير ج المغمخ خزينة المغفلة
 دوك ريسه المغفول نافته المغص اشان كوا المغلص ج المغز
 نانش المغاير ج المغز كرخين جاي المفرش جامه دان و هر چه
 بلكتر اند المغارش ج للفرق كشته سر و سرد و ابي المغارق ج
 المغرغ پناه جاي المغسول ناكس المغسل بندكاه و ميان دريك
 كه آب انجا بايست المغاسل ج المغصول و المغطوم كوك از شير
 باز كرده المغلوج انكه از چاري اندام او كليل شده بود المغاليج ج

رجل مفود مردی بی دخل المقنوة سایه کاه ق المقام شمار کاه
مقام ابریم سنی است که نشان پای ابریم عم برانجاست المقرة
کورستان المقابیح المقبض رده بنا المقابض ج والمقبض
دسته شمشیر مقبض المفتاح دسته کلید ومقبض الزحادسته
آس دست المقبوض بسده نعل مقبولة بغلی د وال کرده
المقتوی خذ مت کاد المقنوت ج المقنأة خیار زار المقافیح
ج المقد زمین هموات المقنأة توانای المقد و دیکو بالامقنأة
شرایست منسوب به مقد دی قریه بالشام المقد رستن کاه
موی از پس کوش اذ مقد و ذه کوشی کرد المقرفیح یقال
یشی مقر حرمی تلح المقربة خویشی المقرعة کدستان رجل
مقود مردی سرازده وسقاء مقوط مشکلی پراسه بقرط
المقود کشتن اشتر رجل مقودن الحاجین مردی پوسته ابرو
المقسوة کشت که بدان بخش کنند المقصر الغایة ثوب مقصود
جامه قصاره کرده المقصورة زن پردکی المقصوبات ج ومقصود
الجامع مة المقاصیر ج المقضبة سبت زار المقطنة بنیه زاد
المقعة نالی وجای نشستن وایستادن ونشگاه از مردم المقاعد
ج المقلة سنک که بدان آب تمت کنند د سفر المقلة هلاک
الطین المفلوکل بیان کرده المقمة دهن کاه وکوسفند المقناة
والمقنوة والمقنوة سایه که آفتاب بران تابد عین مقنأة

جخی سرخ منه للقط جاي تابستان المقبل موضع القبلولة ک
المکاء جاي دوباه وخرکوش للکود المکوء ایضا الامکاء ج الکاء
بازستان المکان والمکانة جايگاه الامکنة والمکانات ج الاماکن
ج الکنت د پورستان المکن بان والمکن بانه سخت دروغ زن
المکر کل سرخ ونوعیست از خار وستان المکونج المکرمة بزکرای
المکرم والمکرمات والمکایم ج ويقال أرض مکرمة زمینی بسیار
نیات ورجل مکرمة مردی خیر وناقرة مکرمة اشتری بسیار شیر
المکروبة زمینی کور زکرده المکرم جاي بنیاد المکرمون عملکن
المکفوف ناپنا المکافیف ج مکتمة المکن خایه سوسمار المکود
کوسفند که شیرش اندک شده بود المکنج المکون آن سوسمار
که خایه بسیار دارد در شک المکوک پمانه المکایک ج المکوک و
المکول جاه اندک آب المکک والمکک المکک ج رجل طیب مردی
آهسته المکیز جاي کمر واستوار ل الملا یا بان دور الملا وخویش
وکوبی بزکواران الاملاوح الملا ب نوعیست از بوی خوش
الملاک مهر بزکواران الملا و ج الملا ح کشتی بان و عک فرش
الملاحون ج الملاحه تک زار الملاذ بناه الملاذ والملاذ سخن
فرش الملاذة باداهستان الملاهمة ماله زمین الملاغم کرد کرد
پروین دهن الواحدة ملغم الملبس رجه در پوشند الملایس
ج المجاء بناء کاه الملایح ج المجان انکه پستان ستود بچوشت

۲۰۳
تا آواز دوشیدن بشنود از بخلی المجرای میان پشت شاه
طجاء کوسفندی که پاره از سپید بود پاره سیاه و کتبه
طجاء لشکری که سپید نماید از روشنی سلاح المجره حربه
الملاحج الملوک راه روشن المروم لازم گرفته ارض
مساء زمینی مشت ارض ملقنه زمینی بسیار دزد الملعوب
بازی کاه الملعوبج الملعون نفرین کرده الملاحجج و الشجره
الملعونه درخت زقوم درختیست در دوزخ الملقنه سنگ
سکوی اللق و اللقاتج الملقونه بجده اشتریدان وقت
که در شکم مادر بود الملک زشته الملائکه و الاملاکج ملک الموت
فرشته مرگ الملک الماء الملک پادشاه و الملک ایض الملوک و
الاملاک و الملائک و الملائکج الملک و الملکت و الملکوت پادشاهی
المل و الملل زود سیر المللج و الملل جامه یک در المله جایی
سکار و يقال خبر طله الموم دل بشده کتبه ملومه لشکری
که در ده الملوان شب و روز الملونه زود سیر واحد و جمع
دین یکان بود الله بازی کاه الملهوف اند که نرجل ملج
مردی شیرین ملاح و املاحج و سمک ملج مایه شود الملیج ان
کشن اشتر که نادره استن کنند و هو کالعقم من الرجال
الاملحهج و طعام ملج طعامی بی خوار الملیج ان بیابان که در د
آب بنود الملل سکار و الملیکه تب کرم الملاء توانگر الملی هنگام

م المحزون الله شانه او در دکنه المحزون اشتر سخت خلق المحزونه
نیز که غنست بکارند پس آب دهند المده کلو خشتن ظل محزون
سایه دراز و همیشه المراه ارض محزون زمینی پس کرده
المسوخ ساده کرده عضد مسخوخه بانوی کوشه المسوخه
زن حکم خلق المموس دل بشده المشوق کشیده بالا المشق
و المحض راه المطول شمشیر دراز المحقوت انکه هم کس او را
دشمن دارند المحقوب مایه شود المکوره زن شکو ساق
ارض ملحه زمینی نکو المملکه پادشاهی المملکج المملوکج
کرده خبر مملوح نای خوش نمک و سمک مملوح مایه شود
المملوس خایه پیرون کشیده المملوک درم خرید المملیکج
ن المنابورن الدرهم مایقال و سبعة و خمسون درهما
و شبع درهم و یوزن الایتر اربعون استار مائة و مائة نام
بتیست در عرب المناحة جایی مایه زنان المناخلی غریب که
المناربستان که در بیابان بود المناه م و جرایع پای المناور
و المناربج المناطقی که کر المناع باز دارند المنال منفعت
النائم خواب النامة کلیم که شب بپوشند المنا و المن یکن
النان و المنان در دمنه الامناء و الامنانج المنان منت
برهنده المنبت رستن جایی المنابتج منیع نام جایگاه بیت
فیقال کساء منجانی بفتح الباء المنبع انجا که آب براید پس منبوت

کلی روغن کرده المینو خوراه باز نهاده المتوفی کنده ریش
المنج یکن المنجاء رستن جای النجمان دواستخوان بیرون خاسته
بجول پای المنجفون دولاب آسیا یقال سقاء مجویک
مشکی پراسته بنجب دهنو قسری ساق النخل المنجود انده کن
المنجاة آن مقدار که میان جاه و آب کشنده بود المنجی سرهای
کلو و جای قربانی و جای کردن بند از سینه المناجیح المنجی
سویاخ بینی المناجیح رجل مخوف مرده بد دل المنجول
ارد پخته المندل والندل و المندي عود یقال عنه منده
ای معده و غنی المنل و ف پنبه زده المزعمة العزیمه والرای
المنزل والمنزلة جای فرود آمدن المنازل و المنزلة المرتبة
عند الملك یقال عطاء منزله ای قیل المتروک بد دل
هراسان المنج جای بافتن کرباس للنایج المنسک آنجا که
قربان کنند دبح و جای عبادۃ الناسک المنسم کناره
سول اشتر الناسک المنشلة جای حلقه انکشتی از انکشت
المنسم بوی خوش و کویند نام زینت عطارة المنشورم
المناشیرج المنصب اصل مردم و جزاد المناصبج المنصبه
جلوه گاه عروس المنصف نیمه راه المنصور المنصوره یافته و
منصور نام مردیست المنصور بدهم نهاده المنظر المنظر
ج والمنظر آنجا که چشم بران افتد از دوی المنظر جای دیده

بان المنفعة سود المنافع المنقوش زده یک منقوطه دستی
آبله شده المنفوه ضعیف دل المنقب پیش ناف اسپ المنقب
و المنقبه والنقل والمنقلة راه درکوه والمنقبه آنجا که ببطار
بشکافد و منزه این کویند المناقبج المنقصة عیب المنفع
جای کرد آمدن آب الناقعج النقل پای اخرا المنقولة موزة
بجهد پاره المنكب دوک و ایا شخمه و کناره زمین المناکبج
المنکبان مردود و دوش و مرد و بازوی در یقال طعام منقول
طعامی موکد ای که موردان افتاده بود المن ترنکین
دیکن الامنانج المنوع آنکه دادن ببیند و تنک دست و
کمان سخت المنعج المنون روزگار و مرکب رجل متون
کثیر الامنان المنع راه ذایح النایجج المنه آنجا که خالی
بیفتند از دیرای المنهل المنجور المنایجلج المنهوک آنکه
اند و یا عشق تن ویرانداخته بود المنوم آنکه سیر نشودان
طعام المنع یرسم تمام المنیحة اشترک بد هند تابشیر و یشم او
منفعة کویند المنع استواء یقال حصن شیخ دزی استوار المین
کوه ضعیف المنیة پوست که در اول دباغته پراسته بود
المنی آب که بجه ازان بود الامنیةج المنیة تقلید مرکب النایاج
و الموات آنجا که بفراید و الموات و الموات آنجا که جان ندارد یقال
اشتر الموات و لا تشتر المویوان الموات زمین که ملک نبود و ارض

مَوَاتٌ زَيْنِي كَمِ دَانِ مَكِي بِاشِدِ الْمَوَارِدُ آسِ دَسْتِ الْمَوْتِ
 حَاكِمِ كِبَرَانِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوْتِ وَعَدَهُ جَايِ وَجَدَانِي بِمَيَانِ
 دَوِجِ الْمَوْتِ مَكِي مَوَاتِ الْقَوَادِمِ دَلِ رَجُلُ مَوْتُونَ
 مَوْدِي كَمِ بَرِيدِ بُوْدِجَانِ اَوِ الْمَوْتِ بِمَيَانِ الْمَوَابِدِ جِ
 الْمَوْتِ نَوْرِدِ آبِ الْمَوْتِ اَيْضِ الْمَوَابِدِ وَالْمَوَابِدِ الْمَوْجِدِ
 مَيِ الْمَوْجِدَاتِ جِ مَوْحِدُ يَكِ الْمَوْحِلُ جَايِ رَجُلِ
 اَرْضِ مَوْحُوشَةٍ زَمِيرِ سِيَارِ وَحْشِ الْمَوْحُوشِ اَنَّهُ سَيِّدِي
 دَرِ مَوِي اَوِي دِي اَمَلِ بُوْدِ الْمَوْحُوشُونَ جِ الْمَوْدُونَ كَوْدِ
 نَارِ سِيْدِ الْمَوْدِ دَاهِ الْمَوْدِ دَاهِ آبِ الْمَوْدِ جِ الْمَوْدِ
 اَبْخَوْدِ الْمَوْدِ دَبِ اَمَلِ الْمَوْتِ الْمَوْتِ مَوْدِ الْمَوَابِدِ
 جِ وَالْمَوَابِدِ لِلْمَوْتِ بِالْمَوْتِ بِالْمَوْتِ بِالْمَوْتِ بِالْمَوْتِ
 كَمَا الْمَوْضِعُ وَالْمَوْطِنُ وَالْمَوْتِ جَايَا الْمَوَابِدِ وَالْمَوَابِدِ
 وَالْمَوَابِدِ جِ الْمَوْضِعُ زِدِ بَاغِي الْمَوْطِنِ سِرْجِ جَايِ الْمَوَابِدِ
 جِ الْمَوْعِدِ وَعَدَهُ وَعَدَهُ كَاهِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوْعِدِ بِدَلِ الْمَوَابِدِ
 جِ الْمَوْعِدِ كَرَفَتِ الْمَوْقِفِ بِكَامِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوْقِفِ
 تَمِيكَاهِ وَآخَا كَجِ كَسَدِ وَشَمَارَكَاهِ دَقِيْقَةِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوَابِدِ
 الْوَجْهِ وَالْقَدَمِ الْمَوْقُودَةِ كَوَسِيْدِ بَزْمِ سِرْمِ الْمَوْقُودِ
 كَرَانِ كَوَشِ يُقَالُ رَحَا مَوْقُوعَةٍ اَسِي تَزْكُرُهُ الْمَوْكِبِ
 كَرِي سَوَابِلِ الْمَوْكِبِ جِ الْمَوْكِبِ اَشْيَانِ مَعِ كَرِي كَرِي

يَابَرِ دِيوَادِ الْمَوَاكِجِ الْمَوْتِ اَنْجَا كَمِ بَزْمِ اَبِدِ الْمَوَالِدِ جِ
 الْمَوْتِ بَارِ خَلَايِ وَدَوَسْتِ وَمَهْتَرِ دِيَارِ وَشَرَاوِدِ وَهَمِ عَمِدِ
 وَبِرِ عَمِدِ وَهَمْسَايِهِ وَهَمْسَيْنِ وَآزَادِ كَسَدِ وَآزَادِ كَرْدِ وَ
 نَكِدِ دَارِنِ وَزِيْنِهَارِ دِهْنِ وَآلِ كَسِ كَمِ بَرِ دَسْتِ تَوَسِيْلَانِ
 شَوْدِ الْمَوَالِي جِ وَالْمَوَالِي الْعَصْبَةِ مِنْ قَوْلِهِ تَعَالَى وَآلِ
 خِفَتِ الْمَوَالِي مِنْ وَدَائِي الْمَوَابِدِ بَيَابَانِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوْتِ
 آفَتِ رَسِيْدِ الْمَوْتِ رَجِ الْمَوَاتِ جِ وَالْمَوَاتِ جِ لِلْمَوَابِدِ اَنْجَا
 بِمَشْنَدِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوْتِ بِأَرْدِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ
 الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ
 وَنَامِيْتِ آفَتَابِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوَابِدِ
 وَالْمَوْتِ الْحَقِيْقِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ
 جَايِ بِجِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ
 الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ
 مَتَاعِ خَانَةِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ
 كَمِ مَسْنُوبِ عَمْرِى حَيْدَانِ وَبِي قَبِيْلَةِ الْمَوَابِدِ جِ الْمَوَابِدِ
 الْمَوَابِدِ جِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ
 الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ
 رَجُلِ مَهْمُوسِ مَرْدِي كَاهِشِ كَرَفَتِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ
 جِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ بِدَلِ الْمَوْتِ

الماويج المهيبة لانه هر كس زود بترسد واوراينكو دارد
 المهيبة زن كران كاوين المبيع راه المايحج المهيبة فرد بخينه
 يقال ميم اي ماكل الميبن خوار المهناءج وعاو مهيبي اي
 ضعيف وهو النطفة يقال مهيبي و مهيبي اي ضعيف
 الميبيمة الميت والميت مرده الاموات والوقت والميتون
 ج ارض ميتة ميني فرد نافته ميتون نام زينيت الميرة
 دست جب وجب لشكر والميرة توانكري اليسوراساني
 وديران الميتة ميتة نام زينيت المتازمين بزم الميتج
 الميدان سربس الميادين ج يقال اذا وقع الرحيق في الجبالة
 اميدي ام مرجول اي دام ديد دست صيد افتاده است
 ياد رباي رجل مرق مردى يرقان شده وندع مرق
 كشته شيك زده اليس درخت جي اليسوراساني ورشته
 بنير فرد نافته عيسون نام زينيت الميثوم شوم الميعة
 اول جواني واول تك اسپ رجل ميل مرد بيار مال الميلة
 ليك بهيم گرفته وكونيد درخت بيار شاخ و بستان دستا
 دنبال فرد كاشته الميعة اشتر زود و الميعة دست راست
 لشكر و خجتي الميون خمسة الميابين ج و ميمون النقيب
 مبارك بي المين دروغ الميون سخت دروغ زب
 باب الم المصنوعة الماويق ديوانه الماوم برك

سرب المبارك المائ المبارك الذي فيه حياة الاشياء
المبارك ماه رمضان عظم الله حرمة المباركة ببركة كرده
المباركاتج والليلة المباركة شب براءة اي شب يحمي
شعبان والمباركة كنتم دنان خوشه الحمر المباشرة ان ماديان
كه قصد غل كند البشاع خريه البتلة نذ اذا خلق المبحر
شير بريد المبحر آب كرم كرده المبرك شكر طير زد بلغة اهل
العين المبرك انك سخن تكويد از خشم المبركة ابريا برف
المبرك رسن ودسته دوقد سينه جولا دنوعيت انجا
المبرك ان اشتركة شير دهل پيش ازا انك بن ايد المبرك مرده
دهنده المبركة المضيفة رجل مبطن وامرأة مبطنة باريك
ميان ارض مبطنة زينو ميار تره ثوب مبقم جامه بمقم
رنك كرده المبرك اندمكن پشيمان وكويد خورشيران
شفة مبطنة بي پراما سيد البوة منزل ثوب مبهم
جامه بكارينه رنك كرده امر مبهم كاري پوشيله ارض
بهمه كنيرة اللهم وهونبت رجل متاض مردي سيد بام
المبسط محشك ستوت المتارب فرهنك امره نده
المتارق مر كوتاه المتالي رسيد المتاهل رن كرده المتاهلوت
ج المتبتل برسند المتبع كا وباجه المتبتلع الله دعوي
زيركي وطرقي كند وباشد الخيرة جاي كير المتحبت ديو

المحدث لا غر المحقق زين شرم كين المحقق اندك گوشت
 از نزاری المتدین دین دار المتدینون ج یقال انسان
 متراصفه دندانهها در پهلوی یکدیگر دسته المترب تواتر
 المترب انکه کونه روی بکشته بود از خشم المترب
 انکه غله بنهد امید کرای را المترب انکه زن بسیار گوشت
 المترب انکه کوسفند که از بالا در افتد و بچرخد میزان مترب
 ترازی بحکم المترب عرج بر بالیده المترب انبارده المترب
 ج یک مترب دشتی ترکیه و لب را نیز گویند المترب زن
 کرده المترب چون ج المسح با سلاح المشدق انکه دهن
 وی می پیچد در سخن المترب ق صدقه دهنده المترب
 ج المترب نشان بنیر المترب زاری کنده ارض متطامنه
 زمینی جف آب المتطبیب بزشک المتطبخ ابرسیاه رجل
 متطین و متطیر مردی بد مکان بد اندیش المتطعة الخجند
 المتطکل جوب خوشه خط المتربة عرب بنه خالص المقطم
 بزرگوار المتعفف از حرام باز ایستاده المتعق انکه در
 در شود در سخن والمتعق ایضا المتعق دندان برآمده المتعق
 ستم کار متکبر المتعق خفته المتعق فراخ سخن المتعقون
 ج امروءه متعق زنی دست تمام در بسته ثوب متعقوب
 جامه بسودا خا المتعقون مکان و المتقی برهیز کار

المقون ج المتك تبخ و گویند برادر و مقار مرغ و آنکه
 بکارد خسته کننده المتك و تکیه جای و تکیه کرده المتکی تکیه
 کننده المتکبر بزرگ منن المتکبرون ج خبز متکبرج نایف
 کراش گرفته المتلاحکة ماده اشتریخت المتلاحمة ان
 جراحت که از گوشت بکند و به سحاق نرسد وزن تنک
 فرج رجل متبک مردی با سلاح المتک مال کهن المتلقیان
 دو فرشته است برداست و جب مردم المتلیه اشترا بجه
 المتاحل مرد دراز المتعج ان محم که بعزم یا بروزه یا بقران
 از حم بیرون آید المتعقد البعید المتعقت انکس که قصد
 کند تا ویراد سخن دارند المتقول بسیار ال ذکر متعذر ذکر
 سخت المتنبل تیر دار المتنبی و المتنبی دعوی پیغمبر
 کننده بد روغ المتدی جای حدیث کردن المتز نزهت
 جای المتز لقات ج المتطع انکه سخن با کام افکند المتواضع
 فروتن ارض متواضعة زمینی جف آب خبز متوبل نایف
 کوادی در کرده المتوبل نمک المتوسط میانجی المتوضا
 آب خانه المتوضات ج المتهود التائب التهم ابر بکالک کننده
 امروءه متهم زنی که دو بجه زاید بیک شک ث الماثنة زمین
 دیگر باره کرده الماثن هم زانو رجل متنت مردی بسیار
 گوشت پستان المثوی تواتر يقال ارض مثویه کثیره الثری

المُتَعَفِّرُ لَشُكْرِ سَيَّارٍ وَأَنْجَاكَ آبُ بَيْتٍ بُوْد دَر دِيَا الْمُتَقَاتِ
دَاغِ كَدِ بَرِ صَوْبِتِ دِيكَ بَايَه بُوْد وَأَنْ زَنَ كَه شَوِشِ دُو
زَن دِيكَوَرْدِ اَرْدِ جَزَاوَمِنِ الْاَلْفِيَةِ رَجُلٌ مَنَفِي مَرْدِي كَه سَه
زَن دَارِدِ الْمُتَقَفُّ اَنَّهُ دَاسَتْ كُنْدِ الْمُتَقَفِّ تَرَهُ دَاسَتْ
كُودِه الْمُثْقَلُ زَن كِرَانِ شَدِه اَرْضُ شُقْلَةٍ زَمِيْنِي كِرَانِ
خَرَا جِ الْمُثْلَمَةُ وَعَقُوبَتِ الْمُتَلَجِّ الْمُثْلَكِ سِيْكِي وَسَرِشْتُهُ
كَه بَاشِدِ اَزْ شُكِّ وِعُوْدِ وِعِزْمُ مَوْسَى مُثْلَةً اَسْرُهُ رَحْنَه
دَر اَفْتَادِه الْمُثْلِي تَايِنَتْ اَلْاَمْلُ الْمُتَرُّو الْمُتَرِّشِرْ دِنْدَانَه
بَر اَمْرِهِ شَجَرَةٌ مُثْمَرَةٌ دَر خِي بَارِ اَوْ اَمْرٍ لِّلْغُلِّ نَهْ كَسْنَدِ
الْمُثَوَّرَةُ بَارِهَ كُودِه الْمُجَا حُ آبُ كَه اَز دِهِنِ بِنَفَكْتَدِ وَيَقَا
مُجَا حُ الْعِنَبِ شَرَابِ وَمُجَا حُ الْغُلِّ اَنْكَبِيْنَ بَر كُزْبِيَه وَمُجَا حُ
الْمَزْنِ بَارَانِ الْمُجَاهِدِ غَازِي الْمُجَاهِدِ وَنَجِ الْمُجَبَّرِ اسْتَوَا
بَنَدِ الْمُجْتَبِيْ بَر كُزْبِيَه الْمُجْتَبُونَ جِ الْمُجْتَمَعِ خَطَرِيْشِ فَرَاهِمِ
دَسِيْدِه كَلْبَةٍ مَجْ سِيْ اَبْسَنِ الْمُجْدَرِ اَبْلَهْ بَر اَمْرِهِ الْمُجْدَلِ
بَر زَمِيْنِ اَفْلَكْنَدِ الْمُجْدَرِ مَر كُوتَا هِ الْمُجْدِيْ اَنْ اَشْتَرَكِه پِيْرِدِ
كُوتَا نَشِ بَدِيْدِ اَمْرِهِ بُوْد رَجُلٌ مُجْتَبٍ وَمُجْدَرٌ وَمُجَرِّشِ مَرْدِي
دِر كَادِه اَز مَوْدِه الْمُجْدَرِ شَمِشِ بَر مَنَدِ حَوْلِ مُجَرَّمِ سَايِ تَمَامِ
كَلْبَةٍ مُجَرِّشِ سِيْ بَا جِدِ الْمُجَرَّمِ كَنَاهِ كَارِ الْمُجَرَّمُونَ جِ فَرَسِ مُجَرِّشِ
اَبِيْ بَرِيْكَ شُكِّ الْمُجْتَمَعِ خَارَةُ خَرَا يَمِ نَجْتَهِ الْمُجَرِّجِ كُوشْتِ

نَزَارُ وَفَرِهَرُ وَدَرِيْكَ وَهَوِيْنِ الْاَضْدَالِ الْمُجْسَدُ جَامَةُ زَبِيْنِ وَجَاهُ
زَنَكِ كُودِه بَر عَفْرَانِ شَعْرٌ مُجْعَدٌ مَوْيِ جَعْلُ كُودِه الْمُجَفَّرِ اَسْبِ بَرِيْكَ
شُكِّ وَنَاقَةُ مُجَفَّرَةٍ نَاقَةُ بَرِيْكَ شُكِّ الْمُجْفَلُ بَادِ سَبَكِ وَالْمُجْلَلُ
اَبْرَارُ عَدِ الْمُجَلِّ فِيْ شَرْهٍ وَفَرَاخِ شُكْرِ الْمُجَلِّ اَنَّهُ كَرَا سَه دَايُوسْتِ
كُنْدِ الْمُجَلِّ كَرَا سَه پُوسْتِ كُودِه الْمُجَلِّيْ دُوشَنِ وَاسِبِ كَه
بَيْشِ هَمِ بُوْد دَر مَسَابَقَتِ الْمُجَرِّ هَرْ جِدِ بَر اَنْتَشِ اَفْلَكْنَدِ الْمُجَرَّةُ
يَحَا زَه وَانِ الْمُجْتَا سِيْرِ الْمُجْتَبِ اَسْبِ كِيْلِ بَايِ جَدَا مُجْدَلُ
دِيوَارِيْ كَلُوْخِ بِيْحِيْنِ الْمُجُوْدِ مَقَامِ نِيْكَ بَا زَحْلُوْءِ مُجَوَزِ
حَلَوَايِ كُوزِ مَغْرَدَانِ كُودِه الْمُجَوَّفِ اَسْبِ كَه سَبِيْدِيْ بَه
شُكِّ وَيِ رَسِيْدِه بُوْد الْمُجَوْنُ نَايَا كِيْ الْمُجْزَمِ الْمُجِيْبُ يَا سَخِ كُنْدِه
الْمُجِيْبُونَ جِ الْمُجِيْرُ رَهَانْدِه وَنَهَارِ دِهْنَدِه حِ الْمُحَارِفِ
بِيْ رُوْزِيْ الْمُحَاشِ نَانِ سُوْخْتِهِ الْمُحَاقِ دُو رُوْزِ اَخْوَاهِ
كَه مَاهِ پَنَهَانِ شُوْدِ الْمُحِبِّ دُوسْتِ الْمُحِبُّونَ جِ اِمْرَاةُ مُحِبِّلِ
اِذَا كَانَتْ نَزَلِ الْبَنَاهِمِ غَيْرِ حَيْلِ الْمُحْتَاجِ نِيَا زَمْنِ الْمُحْتَالِ حَيْلِ
كَرِيْقَالِ مَا لِيْ عِنْدَ مُحَمَّدٍ اَيُّ بَدِ اَيَّامِ مُحْتَدِمَاتِ رُوْزِهْ وَاسْتَحْتَكَمِ
الْمُحْتَرِ اَنَّهُ عَطَا اَنْكَ دِهْدِ الْمُحْتَرِفِ بِيْشِه وَدِ الْمُحْتَرِفُونَ جِ
الْمُحْتَسِبِ مِ الْمُحْطَبِ مِيْزَمِ دَانِ وَهِيْزَمِ اسْتَا نِ الْمُحْتَكِرِ اَنَّهُ غَلَّةُ
بَنَهْدِ اَمِيْدِ كَرَا فِيْ رَا الْمُحْتَلِمِ خَوَابِ دِيْدِهِ الْمُحْتَكِ كَارِهْ اَز مَوْدِه
الْمُحْتَكِ اَيْفِ الْمُحْتَلِ شِرْزْدِه فَرَسِ مُجَلِّ اَرْبَعِ فَرَسِيْ كَه جِهَارِدِ

۸-۲ پای سپید دارد و مجل ثلث مطلق بد او رخل آنکه در
 پای و دستی سپید دارد یاد و دست و پای و دیگر نه
 الخ زرده خایه مرغ الحدث نوکنده الحدث حدیث
 کنده الحدث آنکه هر چه بیند شده جنان آید الحد
 آن زن که شوی را سوگ دارد الحد شمیر نیز الحد
 آن کان که یک گوشه روی برتر باشد از دیگر بیت محد
 خانه خربت الحد آزاد کرده و قبل الحد فی بی اسرائیل
 کالمعکف فی سلیقلم محد قلی مرکز الحرم تازیانه ناپرس
 ماه محرم الحرام ج الحرم کرم گرفته المهرن ج المحسن نیکو
 کالمحسنون ج المحسن آن زن که کودک در شکم او خشک
 شده بود المحسب آنجا که شکم اندازند دبح المحصد رسن
 محکم تافته المحصرم بد خو المحصنة زن پارسا و زن آزاد
 و شوی کرده المحصنات ج المحصی شمارنده و داناد و توانا
 المحصنون ج المحللة اشتراک کردند و شدند ویرا تا پستانش بزرگ
 نماید المحق خلاف المبطل المحقون والمطلون ج المحلب
 الناصر المحل از حرم بیرون آمده المحلات ج الات مسافر
 که چون آن با وی باشد هر جا که خواهد فرود آید المحلثان
 آسیا و دیک المحلف آنکه بشک باشند در باغی او و کیتی
 محلف کیتی که بشک باشند و کیتی او المحلقن آن خار که

مرد و به روی نخته بود محلم نام جو بیست بحرین و نام مرد
 شعر محلوک موی سخت سیاه المحلی آنکه سافت را بیم
 کند وجه محار دوی سرخ بام محمد بغایت ستوده و نام
 پیغمبر است ام ارض محضه کثیر المحض البیالی المحقق
 شها که ماه در میخ تابد امروءة محمقة زنی که فرزندان حق
 زاید المحلج رسن سخت تافته حار محلة خری سخت خلق
 المحمومی ابر سیاه مامو محمی آبی تافته المحتب اسپ کز دست
 المحنق اشتراک کند گوشت لاغر رجل محنک مردی آزموده
 رجل محوج مردی خداوند حاجت الموصل شکم پیروزی خیزه
 الموط دیوار بست کرد محوق عظیم الحوق المول یک ساله
 المختاروی الحیات ج الخا بر بزرگ المخابرون ج المخابرة
 بر که در او اند المخابر ملک پنی الاخطرة و غلط الشيطان
 آنچه در کرم گاه پسند از خورشید چون تار عنکبوت المختا
 زن پردکی المخت ترس گاه المختون ج المخیل دیونده
 المختال کشنده المختالون ج المختبط آنکه نیکوی تو جوید
 بیخوشی که دارد المختط آنکه موی بر آورده بود مختطف الفواد
 برده دل المختفی کفن دزد المختج آنکه کس او را بنیدر المختل
 جامه بیای المختلق تمام خلق شده المختمر خیر شده الخ مغز
 استخوان الخاخ و المختج الخدج کاسته خلق و تمام مدت

الخُجُونُج اسدُ مُحَمَّدٍ شیری در پیشه شونده الخُدَّة
 زن پر دکی الخُد ریح تازیانه محکم بافته الخُدج کجینه الخُد
 جای پای رنجن و رکاب پایچه و بز کوی سید لنگ و
 فرسُ مُحَمَّد اسی که پای او بجای خال سید بود الخُجفة
 شلوار دراز و فراخ و قد بُنی عنها الخُرَظم خورش خشکین
 که نشان خشم در روی نبیند جلد مُخَرَّد دیواری بر چین
 کرده الخُشَل ناکس الخُشَف آهویجه الخُشَم سست سست
 بَطْنُ مَحْضَر شکی باریک تَعْلُ مَحْضَر نظنی باریک الخُضْرُون
 شاعران که اسلام و جاهلیت دریافتند ثَوْبٌ مَحْطَط جامه
 بخطها جنب مَحْطَف پهلوی باریک و فرسُ مَحْطَف اسی بیان
 باریک الخُطَم خارِه خر که دران خطها بدیده آمد بود الخُطُ
 بسیار خطا اَرْضُ مَحْفَق دیمین سبک خراج اَرْضُ مَحْلَة ذات
 خَلَّة الخُلب جامه بسیار صورت و نکاد الخُلک آنکه دین پر شود
 الخُلُص نیم پر الخُلُص یک روی الخُلُصُون ج الخُلُف اشن زرد
 دهم شده و پیش ازین نام نباشد بلکه گویند مَخْلَف عِلَم و مَخْلَف
 عابین و مَخْلَف ثلثة اعوام و گویند یازلُ عابین و همچنین
 میگویند تابا بش سخت شود آنگاه ثرا عود گویند و ماده
 عوده و بجلُ مَخْلَف مَلَف مردی که مال بدست آرد و
 بدید الخلق کودک صورت بدیده آمد و تیر و نوکرده المخلوق

نسر و ابر هوار تاریک الخُرَم کوسپند سر سپید و بن سیاه
 الخُستة خربزه پنج پهلوی محکم کوشی کنده الخُث ست مرد
 الخُثیث ج الخُثق جایگاه خوه از کورن الخُثک خنیا کرده
 الخُثس اشن زرد کرده ثَوْبٌ مَحْل جامه پاسبان الدُّبُرَة
 پاره بریده از گوش کوسپند و درین آویخته الدُّم والدُّم
 بی الدُّبُر آنکه بر خواجما زاد شود الدُّبُر جامه در کشته
 المدج تمام سلاح یوم مدجن دوزی تاریک از میخ المدخل
 موضع الدخول المد رطل و ثلث عند اهل الحجاز و رطلان
 عند اهل العراق المد پاره از روزگار المدج المدکب و الاشی
 مد رکه رسید المدر هم سخت پر و رجل مد هم مردی بیار
 دم المد عِد ع حرام زاده ابل مد قاه اشتری بسیار بشم
 و بیه المد قاتل ج المد قع درویش المد قعون ج المدق
 کوبه و دسته ماون المد قاج المد ققه کوشتاب المد کم
 سخت سیاه و تاریک اشقر مد قی اسی بود که باز روی زرد
 و بجلُ مد قی اشتری سرخ روشن فرس مد قی اسی که نشانها
 بزرگ دارد المد نف پهای کران و بجلُ مد نف مردی
 برجای بماند المد و کولک و کرد دینار مد و دینار کی کرد
 اللُّهْن الدُّاهِن و الجمع مد هِنُون و المداهِنُون المد هِنُون
 روغن دان و جناب در که المداهِن ج المدیه کاره قلم و کاره

خوان المذبح للذبيحة اشتراط کرده غلام مذاب غلامی
 کیسود و از المذبح شمشیر نیز المذبح آنکه مادرش شریفتر
 از پدر بود و اصله فی البعل المذکور پند دهنده و پند پذیرنده
 المذکور و ذبح المذکور نیزه و آن شمشیر که کناره پولاد بود و
 میانه نرم آهن امروء مذکوره ذبی که سپهر زاید المذکوره
 آن زن که برخفت مذکور بود المذکی اسپ بهم شده
 الذکیات و الذکی ج المذکور کنده المذرجای دوش
 و کردن از دم و جای نش اسپ و آنکه دست در دم نافر کند
 تا بجه او نرسد یا ماده المذنب خدایم بخت المذنب و المذنب
 بزکرده و کیت مذهب کیتی که دور مویش شرح بود و زیر
 الموائ دوروی المربط المربطون ج المراج انجا
 که شبانگاه انجا باز آیند المراز کوزیانیست المراسل زن شوی
 موده یا بشته الموائ نیزه نرم الموائ ج الموائق نزدیک سید
 بخواب دیدن الموائقون ج المربط پرورده یقال یصل
 مربط بیان سکره المربیات و المربیات بر فرجه چون بنفشه
 پرورده و جزان المربطه چهار سوی المرباب کان مند المربابون
 ج المرباخ اسپ پنجم در سابق المربط انجا که بار انجا گذارند
 المربط آن خسته که او را بانفس با جنکاه بردارند المربطون
 نام اسپ پیغمبر المربط آنکه از دین بر کشته باشد المربط ج آن

تیر که بر نشانه آید و خرد بشکند المربطی رشوة ستاننده
 اسنان مر تهته دندانهای رسته نزدیک یکدیگر المربطی
 پسندیده ارض مر تفعه زمین بلند آب المربطی نشست
 جای المربط پنبه آنکه المربطی اسپ که سم پایش در دست
 آید و خامر جنة آسی کران دو المربطی خلاف القدر دیر
 المربط نوعیست از بردیم المربطی آسیاساز المربط و المربط
 آن اشتر که پستان وی پر شیر شده بود و بران نزدیک
 شده المربط در سنج مردار سنک ثوب مرم جامه پیوند بست
 المربط و طعام مرطعای تلخ امواج و مر البقول نرم که
 نتوان خورد آنرا المربط و آنکه هر کس از و نیکی یا بد
 المربط مهر کرده و مالیده المربط شیرازه کرده المربط
 پیغمبر رساده و جزئی بیرون گذاشته المربطون ج المربطه
 یکدانه بزرگ از کردن بند المربط ج ثوب مرم جامه
 بخطها جود مر صق کوزی سوزنک و مر صق ایض المربطه
 دوغ شیر برد و شید المربط محشیر المربط ج المربطه
 زن شیر دهنده المربط ج المربط تیر بر بنقاده المربط
 ج المربط مرغیت مانند دلج المربط و شیر که هنوز تیر نشده
 بود المربط دارد که خواب آرد ثوب مرم جامه پیوند بست
 المربط آنکه ساخت بیم کند و کراسه داشت کند و ترکیب کننده

۲۱۱
 المکتون ج المركب فراهم آورده المرمک مقاصد باز خیز
 مرمک نانی خاکستر آلود المرمک خون آلود المرقه مردی
 المرقح خوش کرده ارض مروضه بهار ورض المرقق
 می بالوده المصنف شمشیر نیک اذن مرصفت کوشی نیز
 و بایک المرمی آن زن که آبستی وی بدید آمد بود
 المرمی والمرمی والمرمی آبکامه المریا و تخم کرکه در میان
 غله افتد المریطاء پوست تنک ازناف تا زمار میان
 شکم المریطاء ج المریق کانیره المراء نوعیست از
 خمر درهم مزایق درمی بسباب اند و ده المزارع بر زکد
 المزارعون ج هابضاعة مزجاة بضاعی اندک ارض
 مزدعرة زمینی کشته مزدلفة رمان مزارعی ترش
 شیرین المزة آن می که اندک مایه ترش شده بود المزعة
 یاده کوشت المزعج المزعج شیر ذوب مزعج جامه بزعفران
 نیک کرده المزک اندک شهود را ترکیت کند المزعج سبست
 وعطاء مزج عطای اندک بیت مزلق خانه سوز کرده
 نجل مزلم وامرأة مزلمة سبک روح و میانه بالا المزل
 جامه ببرد دیکشید المزمهر سخت خشم و سرخ چشم المزمهل
 آب مانی المزنة ابر سفید المزنج الزند فرو مایه و تنک
 خود و ثوب مزنگ جامه اندک بهنا المزم اشتر خرد و شئی مزم

چیزی اندک المزودة خودی بهمان بیت مزوق خانه
 نکار کرده دهم مزوق ددی بروی دیکشید المزمین
 موی پیرای المزمین ج **س** المساخ بلید کالمساحون
 ج والانی مساخة المساخات ج المسافر سفر کتده المسافر
 والتفرج السالم عهدی المسالمون ج المسحة انکشت شهاده
 ارض مسبطة زمینی بسیار سبط و هویت ارض مسبعة
 زمینی بسیار دد المسکر جوان تمام بالادشعر مکر موی
 فرد هشته المسبل تیر ششم قمار المسبة خرد بشه المسجرو
 المقامین زهار خواه المساسر دست فابند داده يقال فلان
 مستبد برویه فلان خود مرادست المستشر شیران المستحاضة
 آن زن که همیشه خون می بیند المسحت بر انگیزنده بر خراج
 المستحقة کا و بکشن آمده المستحقة زن تنک فرج المستحج انجا
 که آب بر خود دیزند از کرمایه المستحیر ابر کران بار المستراح
 آب خانه شعر شتر سل موی فرد هشته المستشر اشترویه
 وان که اشتراستین از غیر استین داند المستشهد شهادت یافته
 در راه خدای عزوجل ایام المسترقه دونه و بنجه السطیل
 بام بالا المستطر والمسترعض بام بهنا المستعان اندک یاری زد
 خواهند تویب المستربة عرب نه خالص السفاث او که
 زیاد از خواهند تویب مستغسل جامه بشتن رسیده المستق

۲۱۲
بایند بستره مستقر دوال بوسین المساقج المستقر
جای المتقی مشته کبر المسکت بهوش التیم بارزه المتق
کوستن ارض مستقر زمینی زمستان المستقره آن
نن که نکا دخا هد المستقر هل بد دل المستقر ابر سپید
ارض مستقره زمینی هموار المستقر فی کان المستقر
ج شعر مستحکم موی سخت سیاه رجل مستحکم مردی
کران از بیماری ماء مستحکم و مستحکم آبی کرم فعل مستحکم
فحلی که دهن دی بستره بود المستحکم والمستحکم والمستحکم
کودک نیک پرورده قرص مستحکم و ل ای پی سپیدی بران
رسیده قبر مستحکم کوی پی پی المستحکم روشن المستحکم ابر
نزدیک المستحکم دارودان المستحکم ج ثریه المستحکم
اذا کانت بالتهن والفانید المستحکم باد که بریدی
رود المستحکم آن زن که کودکی افکاره کند المستحکم والمستحکم
بجیل بیت مستحکم خانه شیفته المستحکم کیسکه المستحکم
بنیخیر المستحکم برکاشته المستحکم زنجیر و پنج ساله المستحکم
المستحکم المستحکم آنکه رنگ او بکشته بود از نژادی المستحکم
اسم سیم در سابق المستحکم کینرک سرود کوی یقال
جاء مستحکم اسمدا ای غضبان یوم مستحکم روزی سخت
کرم المستحکم ذکر سخت المستحکم باریک باریک میان المستحکم

والانی مستحکم بزراد برآمد المساقج المستحکم بالشی بزرک
وسنده المساقج المستحکم دوزکاد بیت مستحکم خانه خربشته
و قیر مستحکم کوی بلند ثوب مستحکم جامه هموار رجل
شعب مردی بسیار کوی بی شربده جامه دوزخ و د
جف المستحکم دارو که شک براند برود مستحکم بریدی جوت
سوفار تیر نکا کرده للشی شاکاه المستحکم بد کرد کار المستحکم
ج ثوب مستحکم جامه بخط مستحکم بد والها المستحکم برکاشته
المستحکم المستحکم شمشیر **دانش** بوی مشاجر اشتري
که درخت خورد الشازر الشدید المستحکم سراسخوان
که نرم بود المشاطه آخه بیفتد از موی در وقت شانه
کردن الشان پی رطب الشاوب غلاف شیشه المستحکم
ج المشت کاد همر شده ثوب مستحکم جامه سیر رنگ للمستحکم
شیر با بجه المشتله آن زن که شوی دیگر نکند از مهر بانی
که باشد بر فرزند المشاق آرزومند المستحکم خرنده
ونام ستاره است در آسمان ششم المستحکم به آند رجل
مستم مردی بسیار به المستحکم المستحکم والشیرکی ابناز
کیزند المستحکم ج المشط شانه المشاط ج مشط القدم
استخوان پشت پای مشط الکشف استخوان شانه المشط آن
اشتر که نمی بتان دی بستره بود ثوب مشط جامه کوی داد

الشطرنج شانه کرد شانه فروش الشطرنج الشطرنج نان
 از برشت الشطرنج م الشطرنج م باب آینه الشطرنج
 شعر کتبه شطرنج لشکر پرکنده زمان شکل اناری
 ترش شیرین شطرنج شمره کبی بازین جسته الشطرنج
 آن اسپ که سیدی روی وی بنویسند نرسیده
 بود الشطرنج آفتاب پرست ماء شطرنج آبی بافتاب کرم
 کرده الشطرنج اشتر زود بود و قبا و شطرنج قبا بیجین
 لحم شطرنج کوشی باره کرده الشطرنج اشتر مست شطرنج شکر
 درختی بسیار خار امروءه شطرنج زنی که شویس حاضر بود
 الشطرنج کو دیک ماهه بناء شطرنج بنای برافراشته الشطرنج
 مرد سخت دیر **ص** المصاب مرد دل بسته دبی شکر
 المصاب خالص المصابغة رشوت بجل معبى وامرؤه
 مصيبة بسیار فرزند المصعب خیک باموی المصعب م
 المصاحف ج درهم مصداق دمی زنک گرفته المصداق
 سخت سینه شاه مصدق کوسفندی سینه سینه المصدق
 بر است دارند و صدقه ستانده المصدق قون ج المصدق
 صدقه دهنده المصدق قون ج المصرا آن اشتر که ند و شند
 ویرا تا پستانش بزرگ نماید مصراث نعیمت از خردا یوم
 مصراع دوزی بی میخ المصطاد خر ترش شیرین المصطاف

جای تابستانی المصطرسم تنک المصطف بركزیده المصطفون
 ج المصطكى علك روی المصعب کشن اشتر و مصعب
 نام مردیت المصعبات اشتران بالا کرده المصعبات
 مصعبین الزیر وابنه المصعبه بار زیر بشک عروج المصعب
 ج أرض مصفره زینر که نبات او خر بود رجل مصفاة مردی
 زرد بام المصعب والمصعب بن سر المصطفون والمصطفون ج
 والمصعب یرشم قمار المصطفى باب آینه المصطفى بی بالوده
 المصطفى مرغ انخانه بشده نوب مجلب جامه بجلیا کرده المصطک
 شمیر برهنه المصطی نیکوکار المصطون ج و مصطی نام مردیت
 حاکم مصطلح خری سخت بانک لحم مصطلح کوشی کنده المصطلح
 بریده کوش المصطی نماز کننده و باقی کرم شونده واسپ
 دهم در مسابقات المصطی المصطیات ج فرس مصطی اسپ
 که هیچ نشان ندارد ألف مصمت مصتم زای تمام المصمت
 سنگ سخت المصتم شمیر که بر استخوان بگذرد المصتمه سختی
 المصنوعه صوره کنده المصنوعون ج المصیبة غم و اندوه که مردم
 رسد المصیبات والمصاب والمصاب ج **ص** الورد
 المصاعف کل صد برك المصاعفة زده دوتا بجل مصعب
 مردی حکم المصرة نامه استوار خلق امروءه مصرة زنی بابنا
 المصربة نهالی المصبر خون الود ثوب مصبر جامه سیر

۲۱۶
 نك المضرى كاد ان موده المضرى ان اشترى كستان
 دي برش شده بود و برادن نزيك آمد المضرى غط
 خشمين المضرى بر يلو خفته المضرى در مائه المضرى
 ج المضرى ياره كوشتم نم چون خايد المضرى ج
 المضرى خربزه ينج يلو المضرى كوشتم پس يلو
 المطابق ان اسب كه باي هم آنجا رند كه دست نهاده
 بود المطاع فرمان برده المطاع بجه سوسمار المطبق ان
 تب كه نشود و طيلسان مطبق طيلسان دوتو المطبق
 ان شمير كدام بيفكن المضرى شيرازه كه جرش بر سر
 آورده بود المطرب م رنج مضرى نيزه راست المضرى انكه
 جامه را علم كند المضرى كلم خربزه المضرى ج مال مضرى
 مالى نو آرقن مضرى كثره المضرى قهرى نبت امروءه مضرى
 نفي سرانكشان در بسته و شاه مضرى كوشندى كناره
 كوش سياه المضرى او بخت جشم المضرى ان زن كه كوش
 بد شواري بيرون آيد للمضرى انكه بد سخن بود المضرى
 جوان تمام بالا المضرى آهو و اشتر با بجه المضرى ج مضرى
 المضرى و نيشم انيام مجوز المضرى انجا كه اسبان مسابقت را
 بدارند المضرى زن طلاق داده المضرى ج المضرى و منك
 المضرى كسانى كه بخودى خود بفرود شوند المضرى و ن

ج دهم موقوف دمي بروي در كشيده المظم اسبي تمام خلق
 نيكو ثوب مطيب جامه بوي خوش كرده و مضرى بمرغان
 كرده المظم فرمان بردار المظم ج ط المظم تاريك
 نجل مظهر مدي سخت پست ع المعارف آشنا المراك
 مرد كاندلي الماعز خوش زيت الماعز انكه از بهر
 مردان حج كند ابل معاينه اشترافى كه يكبار كياه شود
 خورند ويك بار كياه شيرين الماعز بجشك الماعز انكه
 با تو عهد بسته بود المعبدة كشتي بغير كرده و اشترى بقطران
 اند و ده المعبز خواب كز ارينه المعبز ان كوشيد كه سالي
 پشمن برو بگذارند و نيزند المعبز نكرس ان المعبز
 اشترى فرود كه اشترى المعبز ج ايام معتد لاث و دونه و ميا
 نه كم و نه سرد المعبز ي پيدا دكر المعبز و ن ج المعبز انكه
 بسيار نياز بنمايد و بخوابد المعبز من البيل راه زن المعبز
 حركه المعبز خواننده المعبز ازاد كرده المعبز مي كهنه
 المعبز شكسته المعبز بر ميه المعبز انجا كه خلق را عاجز
 كند المعبز ج امروءه مضرى نفي بزرگ سربى مكره مضرى
 ماده كادي با كوساله باب مضم دمي قفل كرده و حرف
 المضم اب ت ث المعد ساخته المعدل انكه عدل را
 تركيت او كند المعدم در ويشتي المعد رجاي افساد المعد

۲۱۵
کودک نیکو پرورده الموعوب اسب کوهی و يقال ما بالدار
موب ای احد الموعوب انکه جنک انکیز يقال ایدم معرفت
ایدی پیراسته بعزمت و هویت العرس دیک دان الموعوب
کوشت ناخته الموعوب آنجا که حج کنند الموعوب نیک کوهی
ومی باب اینخته ثوب معرفت جامه بپیرک رنگ کرده
الموعوب عزیز کنند الموعوب تقوید فروش الموعوب درویش
الموعوب درج والمعاصرج والموعوب آن زن که دشوارزاید
المعسر لشکرگاه المعشبه کیاستان المعصب آنکه شکم خو
بسک سخت کرده بود از کشتی الموعوب بجای زنان رسیده
المعاصرج الموعوب ابر نزدیک رسیده باریدن المعصقة
باد سخت ثوب معصق جامه بکاریره رنگ کرده المعقل
آن تیر که می پیچد در رفتن ثوب معصق جامه که بر
بازو علم دارد المعصدة آن اشتر که بر بازو داغ دارد
المعصدة خار خرم که بخت دارد درجه المعقل آن کودک
که بد شواری از وی جدا شود والمعقل الجیش الذي
ملا الارض كثرة ارض معصنة كثرة العفص ومعصنة
كثيرة العضاة المعطل زن که بر پایه بروی نهند المعطی
دهنده المعطية كمان نرم المعطوف آن تیر که می لرزد در رفتن
ثوب معظلم جامه بنیل رنگ کرده المعفر بچاک الود

المعفر آن زن که فرزند خود را از شیر باز کند باز شیر دهد
وباز از شیر باز کند و همچنین بدرجه درجه المعقبات
فرشتگان نگاه دارند المعقبه كمان سخت کرده به پی
ارض معقره زمینی بیارند دم رجل معكر مردی
اشتر ذات روح معكب نوره سست المعلقه نه با شری
ونه پی شوی ارض معللة زمینی دیگر آب داده المعلم
آگاه کنند المعلم در آموزنده العلون ج العللة سکه کاری
يقال ما لي عنه معلند دای بد العلوق دواں فترک
المعاليق ج المعليج احق المعلى تیر مهم قار دپای افتاد
جولاه و نام مردیت رجل معمر مخول مردی که نیاکان
پندری و مادری کریم دارد المعنى آن پست که پوشیده
بود معنی آن المعوذ آن دایره که بر جای قلاده اسب
بود و آنرا دوست دارند المعول نوحه کنند ثوب معوق
جامه بلا جور درنگ کرده المعيد آفریننده دیگر بار
آن اشتر که کشتی بیارند المعير عیار کیر ثوب معير
جامه کور چشم المعین سکه چهار چشم و ثوب معير جامه
بجشمه المعین یار **ع** المغار رشته محکم نابافته المغامر آنکه
در میان حرب شود المغاسم مرد دایره که پاک ندارد از هر چه
کند المغتسل شسته و آن آب که خود را بدن بشویند

۲۱۶
المقتل قتلته المقتل اشترست ثوبك مقتل جامه بد بافته
المفتور وچراست خاره همچون صمغ المفتور ايضا
المفاير والمفاير ج بيار مفتول اشترى طاعون گرفته
ابل مفادج شعرة مفتول ورت موي دراز المفتول
آنكه قصد كاري كند وباك ندارد از هر چه كند المفتول
آن اسپ كه سپیدی بجشم او رسیده بود المفتول
كم دار المفتول و نوعیت از شمالو المفاير ج المفتول
آه بایچه المفاير ج المغزیة آن زن كه شویش بغزو
شده بود ثوب مفتول جامه بد المفتول و غنینه
توبرتو المفتول بزكوي بایچه المفاير ج المغنلة بفام
فرستاده المغنی جو شیده المفتول در كارها تا آن مرده المغنی
م المغنی سرود كوي المغنی بی نیاز كنده المغنلة آن كوكه
بكنند صید را المغنیات ج المغنیة آن زن كه شویش غایب
بود المغنی زیاد رسیده المغنیان وقت فرو شدن خورشید
المغنیة آن اسپ كه بر غارت كند و مغیره نام صحابی است
المغیل والمغیل آن زن كه با كودكي در شیر بار كبرد المغیل
كودك شیر زده **ف** المغاضة زن بزرگ شكم و سست
وزره و راح المغنات جای آتش در زمين المغنات درویش
المفتوح و موده خلایي تم المغنات ج المغنات تافته المغنی

مسئله جواب كنده المفتول ج المفتول زشت كوي
المفتول آنكه شعر نتواند كفت المفتول و المفاير ج المفتول
تمك ثوب مفتول جامه سرخ هنر ديك المفتول كران زیبا
شاه مفتول كوسپندی كه یكي زاده بود دجاجة مفتول
مرغی باكرشيك المفتول آن كشته كه ندانند كنده او
مفتول القلب م المفتول آنكه ج كند بی عمر المفتول آن جاره
كه استخوان سر بشكافد و بشكند المفتول بین سر خفاف مفتول
موز باجنبك المفتول اسپ بلند و بش و كردن المفتول ریخته كود
المفتول آنكه زنان و برادر دست ندارند المفتول بپاه كار
المفتول و ج المفتول آن زن كه چون شویش بخود خوانند
بهانه آرد المفتول شیر تازة المفتول شیر تازة المفتول آن زن
كه راه كند ببول و كودك یكي شده بود از وی المفتول روزه كشته
المفتول آن دلخ كه بر صورت افغی بود انا مضم افندی بر
المفتول دندان كشاده المفتول نيك بخت المفتول ج المفتول نو
از جامه شعرة مفتول موي باهم جسته المفتول كلك و مفتول
المفتول و غیره شكافته زرد الو و جزو المفتول آنكه شعر نيك كند
ثوب مفتول پستان جند باد ریشه شده سيف مفتول شمیری
رخنه شده و ریش مفتول اسپ باكره المفتول و المفتول آنكه ندانند
كه جكويد از پیری المفتول نازنین ثوب مفتول پاره زفت

۲۱۷
برد موقوف بر دی بکشها سفید رجل موقوف مردی
سخت نصیح نوب موقوف جامه بر و دنگ زنگ کرده
رجل مفیت مفید مردی که مال بدست آرد و بدید
المفیض آنکه تیر باد قمار بگرداند ق رجل مقابل مدایر
مردی نیک کوهر المقابلة پاره بریده از گوش کوسفند
و در پیش او بختد المقابلة مردان جنکی شیئی مقارب
چیزی نزدیک با زانی المقام جایگاه المقام المقامات
ج المقامی آنکه سخن ازین کل و کوی بیت مقب خانه
بکند المقب پنجم ساله رجل مقبل الشباب مردی
نوجوان المقبل توانا المقدی جماعتی المقدی آنکه
بدواقت کنند المقتر دد ویشی والمقتر و ج المقتر دیک
المقتل درگاه از موده المقدرس پاک کنند المقدم فراش
دارنده مقدمه الجیش پیش آهنگ لشکر مقدمه الرجل
پیش پالان اشتر مقدم العز کوشه جسم از سوی بینی رجل
مقدد و امروءه مقدده سبک روح و میانه بالا رجل مقف
مردی بکوش آنکه از فریبی المقرب آن اسپ که بچرا کند
از عزة و نفاست المقرب آن زن که نزدیک رسیده بزه و
خراب نیز المقارب ج المقرب فرشته نزدیک کرده المقربون
ج المقربس آن تیر که بر نشانه آید المقرب آنکه بدید و بی

بنده بود و در آزاد و اسپ بد نژاد المقارب ج المقرب کشت
اشتر بناء مقرب مکجشت بخته و سنگ بیت مقربس
خانه بچوب کبند کرده آدم مقرب ادیمی پراستد بفرود
و بی بیت المقرب قرآن خواننده المقرب ج وامروءه
مقرب زنی حیض و ابستر المقرب خوش نمک المقرب
مرد سبک المقسط دادگر المقسطون ج المقسم سوکند
خونده طعام مقشب طعامی زهر الود المقشر بسته
المقشر آنکه پوست از روی مردمان باز کنند المقشقا
قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد شعر مقصب موی
تلو کرده المقصص آنکه موی پیش سردی بریده بود
و بیت المقصص خانه که بکج کرده المقصعل آنکه هر چند
نیست کند از دلیری مقطعة الاشجار و مقطعة البساط
خرکوش المقعب هم حرف المقعب برجای باند و ثنی مقعد
پستانی کوتاه بیک مقعد چاهی تمام باب نابرده المقعبس
السید المقل مرغ آجی کوک المقفعل خشکی دست المقل
خط و بندی المقله هم جسم المقل ج المقل اندک مال المقله
جای و مال شمیر از دوش المقلس جوب باز المقلم هم کوتاه
المقبح کمان کر لیلی مقربشی مایه ناک المقطره برهم نهاده المقنع
خوددار المقنی کازین کن المقور اسپ بایک میان حاجب مقوس

ابرویی مانند کمان المقوی بی توشه المقوون ج المقیت
توانا و قوه دینده المقیتون ج المقیتة عروس آرای
ک کاهوشان فریب مرغیت الکافی ج الکاتب آنکه
خود را از خولج باز خرد الکادی خرنده الکادون ج
الکاسر نیم خیمه الکاسرون ج الکادح الحامد لحم مکیت
کوشی کباب کرده الکبت آنکه خط آموزد الکبت دستان
و ثوب مکبت فيه کتابة بقله مکبتة اشتري حلقه بواقند
الکبتی الکشی جامه پوشنده جوز مکتر کوزی آنکه الکثل
بکوتله الکث در تک الکخلان دو استخوان بیرون خاسته
اند روت دست اسپ الکحل یکی الکحلة سرهم دان الکحل
ج الکد آن اشتراک بجمودی فرایاید و همیشه بسیار
شیر باشد الکدم اشتراک بزرگه الکدن خرد الکدب بدفع
دارنده الکدن بون ج الکرب اسپ سخت خلق الکدکن
آنکه مادرانش پرستار بوده باشند الکدین کیست که خفت
مکتر موزه که پای در دند کند در هم مکتر ددی شکسته
الکعب بردن بکار امروه مکعب زنی نارستان وندی
مکعب پستانی چند بجوی شده الکعب اشتراک بیه در کوه نش
بند آمله بود الکعب ابر بر هم نشسته مکفی الطعن روز
هفتم ایام مجوز الکعب آنکه سگ را صید کردن آموزد

المکبتون ج المکبة باقی آب درجه الکج وجه مکلم
دوی کرد الکس کور کزیده مکلة آنکه کرد بر کرد
کاسه کوشت نهاده بود ارض مکلة زمینی کیهستان
الکنان بنایت بد مکنة دینی نروبسته **ل** الملاء ج
الملاء والملاآت ج والملاء زکام رجل صلاح لی صلح الملاحم
رسم محکم تافته الملاحي آنکه سپید الملاءه پاره از دوزک
المبتقة نریدیم نرم الملبن بسیار شیر الملبن والمبن فراته
الملبن خشت زن الملبی ریش آور الملاح تشنه سکران
ملح و ملطح شوریده عقل يقال ما لي عنه ملتد اي بد الملم
کیل الملاجم ج المله سپیدی که آمیخته بود با سیاهی الملح
المحف سهنده الملم نوعیت از جامه خنر طم نای بکوت
آنکه ثوب مللم جامه پیوندیست خف مله مومنه هم تحت
کرده الملمصق سندره الملقفة نامه باریک الملممة و صر که بد
در تنوب بندند و خف ملکه موزه پاره برد وخته فرس
ملع اسپ طبعه حار ملع خرمی آبستنی بدیده امده الملممة
لشکر کرد کرده يقال غلام لم مرد آهاده الملة الحادثة و
النائلة والجمع الملات الملول سر محبوب الملا میل ج خلوا
ملو خلوا فی بادم مغرد کرده الملاح آن شیر که بنوزنیک
یرم نشده بود ثوب ملتب جامه سخت سرخ کرده الملاج

آن کوشت که نیک بخت نبود ^{۲۱۹} المتری کان فله المهر
 ج المجل شیط طم بکشته المخانه آن اشترکه کردن بکشد
 نزدیک دوختن المذ کشیده المرقشیر بریده المهرشته
 حکم یافتن المهرث آنکه صبور باشد در خصومة کردن
 المارث ج بخت ^{مهر} خانه ساده کرده محلس ایضا
 المهرض بهار داد المرقشیر سرد کوی که کدایان کویند
 المسک بخیل و فرس مسک الایامن و مطلق الایامن
 اسپ که دست و پای راست سپید دارد نو ب ممشق
 جامه بکل سرخ رنگ کرده نو ب مضمض جامه رنگین المحصل
 آن زن که فرزند افکانه کند المهرشیر سرخ رنگ المفل آن
 زن که با کودک در شیر بار کرم الملق الفل سکن مماه
 کار دی آب داده فرس مهر اسپ با کوه المیت میرانده
 المناخ الجاکه اشتر بخوابانده المادی من بزیل کر المناث
 هم زانو المناقی آنکه کفر نهان دارد المناقون ج المنع جایی
 گیاه المستدی جایی حدیث کردن البتعث نشان پزیر المفتح
 سخت خشکین المنق کنده المنجیه آن زن که فرزند نجیب زاید
 المجل موی المنجیان شرک حولا المنخسفة جاه بسیار آب
 أرض منخفضة زمینی جرف آب و منخبطه ایض المخل ارد بین
 المناخلج المنخی اردین فروش المنخنة کوسفندی بکوانشار ^{کشته}

خانه آری المجل کایا زنده
 و منخبطه موی از موده
 المنخنة آب سرد

المنخود سودا خ بینی المناخیرج المنذج بکان کرد المنذ مک
 اذیماری بهر شله المنذ دیم کنده المنذ دونج شعور
 منبرج و منسدل موی فروشته الجواری المنشات کثیرا
 باد وان کرده المنشی کاتبه خواننده المنصف با نهم آورده
 المنصل تیغ شمیر المناصل ج و منصل الاول و منصل
 الالسته لقب ماه و جب أرض منصبة کثیره النصی و هویت
 المنقل و المنقل نعل بند المنقحة آن کان که نهش انقبضه
 د و بود المنقرجاه خرد سرتک المناقیرج المنقلب جایی باز
 کشتن المنقلة آن جراحت که استخوان بیرون گیرند از وی
 خف منقلة موزة بهار المنقی م المنقی آنکه کندم پاک
 کند المنقیة اشترکه استخوان او مقدر ارد المناقی والمنقیات
 ج المنکر خلاف العرف أرض منصبة زمینی پاک کرده
 المنقة القوة المنج المنودل آنکه می لرزد از پیری
 المنوقة اشتر رفعت آموخته أرض منهل زمینی یک آب
 داده المنیب آنکه هر چیزی با خدای کردد المنیر روشن
 المنیة کام المنی ج ^و الموبد حاکم کبران الموابدة ج الموات
 مری المواره موی خر که بیفکند المواصر نیم خیمه المواء
 بانک کریمه ابل موبکه اشترانی کرد کرده المواتان مرکب هار
 یای الموتة نوعیست از دیوانکی الموتکات باد با بتفادت

دجستن و شهرهای قوم لوط الواحله مؤتفکه المؤمن
جماعتی المؤمن روزیجم ازایام مجوز و نایست ماه محرم
المؤمن استوار داشته المؤمنون ج المؤمن ان زن
که کودک نکو سار زاید ثوب موج جامه نیک بافت
رجل مؤمن مردی بزرگ رخ الوردة المؤمنة کل دوری
مؤخر العز کو ششم المؤمنة فرایس دادند المؤمنة
پس کوه زین المؤداة بیابان که مردم را هلاک کند
المؤدب فرمید آموز المؤمنون ج رجل مؤدب پیش
مردی تمام در دینی و در شتی رجل مؤدب مردی تمام
سلاح المؤمنم المؤمنون ج المؤمن آن خاک که با دفا
ارض مؤدب زیننی بسیار خوش بیست مؤدب خانه
بشکاه المؤمن والموسع توانکر المؤمنون والموسعون
ج والموسر آن زن که آسان زاید وجه مؤسّل روی
کشیده اذن مؤسلة کوشی تیز و باریک ومؤللة ایض
الموسی ستره الواسی ج وموسی نام پیغمبر است هم المؤمنة
آن زده که بعضی حلقها و برنجین دارد مؤسّر العنقین کمر
کودان المؤمنة در بسته المؤمنة آن جراحت که استخوان
پید کند ما مؤغر آبی نافته ارض مؤغلة زیننی پاک کرده
المؤق صندل پیش بند الامواق ج المؤق کوشه چشم از

سوی بینی الاماق والاماق ج المؤقة آتش افرخته المؤمن
خرابن کوان بار المؤمنة زن آبتن کوان بار المؤمن
نرکویی سپید لنگ المؤمن فی کاف المؤمنون ج المؤکنة
خارده خراکه رنگ بخته در آورده بود المؤمن میان عربی
دعوی و کرای زاده المؤمن علت برسام المؤمنة زن بلیک
المؤمل امید دادند المؤمن اسب هفتم در سابق المؤمن
ایمن کنند و با در کنند و کردند المؤمنون ج المؤمنة
ماده المؤمنون ج المؤمن ان که ماده زاید المؤمن هم زاد
وموس نایست بنجینه را متکب مؤن دوشی سر تیز
المؤوی دزد افشار المؤمن کار بزرگ المهاجرون
یاران مصطفی م که از کله بدینه آمدند از برای دین الواحد
مهاجر المہجج مردم کوشین ست المہجج خرابن جوانه
المهتدی بریاه راست المهتدون ج المهتر پیر بزرگویی
المهتس فی هوش المہجج جان المہجج ج المہجج آنکه چشم
او در مخاکب افتاده بود از لاغری المهر کوه اسپ الامهات
والمهات والمهارة ج المهر والمهره گوشت بریان کرده المهرق
مهر کرده المهادق ج المہففة والمہففة زن باریک میان المہل
مس کداخته و کونید تیرکی زیت رجل مهلت مردی بجا کرده
حاجب مهلت ابودی مانند ماه نو المہللة آنکشت شهادة المہللة

۲۲
نواورد المهند شمير هندی المهند من تقدیر کنند
المهوان بیا بان دور اذن مهو بر کوشی بیار موی المهن
کواه براسی وقل الحافظ **ی** المیتر نواورد باب
ایم الکسوة **ا** مائة صد مائتان دویت مئون و مائت وای
ج فرس مثال اسپي سبک **ب** البند لک دامک المبدل
والبند لک جامه باددونه المبادل ج المبراة رنه وکاره
المباري ج المبرد سوهن المباد ج المبری کاره قلم المبرع
نیش بطار المبراع ج المیزق خيودان المبارق ج سوراخ
آب خور کوابه المبادل ج البشام آنکه دندان بسیار سپید
کند البضع نیش رک زن المباح ج بجل مبطان مردی
بزک شکم از بسیار غوره البکار خرا و بکاه رس الماکر
ج الملاق کلدان روي **ت** المتام نیک که هم دقدو
زاید بیک شکم المتایم ج المترس جوب که پس خطا کنند
المتاس ج امروه متغال نیک کوی بکار نداد المتلاف آنکه
مال بسیار تلف کند المتل نزه قوی هالشیخ فصولي **ث**
الثال ماشه الامثلة ج والثال بستر المثل ج والثال آنجه
بپی وی روند الما اذنان که در کاسه شکند بر دوزن
مشفاف اسپي که زین پس افکند المتقال بحساب التمام دهم
وسد من وثلثا شجرة وبحساب الطاسیح اربعة وعشرون

طسوجا بحساب الشجرة ستة وستون شجرة اصطلاحا
المثاقيل ج والمثقال هم سبک المثقب ومته المثاقيل ج المثل
مانند الامثال ج المثنة آن اوند که شبان نوشه خود دران
هند **ج** امروه مجبال نیک ستر خلق المجبنة نیرت المجدل
آنجه در میان کشته نایبای کند نامرغان مهر اسند المجدل
دوبال مرغ الواحد مجداف والمجداف والمجداف روي
کشتی المجدح کجسته است ونام ستاره است المجادح ج المجدل
کوشک المجادل ج المجدام آنکه کاه از دود فصل کند المجدة
داس که بدان سم پیرانید الجراف والجرفه پای روب
الجارف المجره بالهنک ودوال مته المجره سوزن جولاهه
المجرشة والمجشة آس دست الجناع آنکه بسیار جزع کند
المجتاب الغليظ المجمع احق ونبذ جوا المجلعة کاه والمجامل
ج المجلد الخرقه المجلد والمجلد ج المجمع لتکيل المجمع المجمع
ج المجنب سیر المجن والمجنة سیر فراخ که مردم با پوشد المجان
ج المجوف کوز سم المجادف ج المجلد پیران خرد المجاول
ح الخال عقوة المجره مداد دان المايرج المجنبي بستر آنک
المابض ج المبطن لورک المايط ج المجنة کاره قلم المجاج
میل جراحت والجراف ایض المجره میان بند المجره شیشه حجامت
الماجم ج المجن جوکان الماين ج المجدی نشکرده الماين ج

۲۲۱
 الحراب جاي امام در مسجد الحاربيج والحراب ورواه
 يقال الحراب اشرف المجالس الحراث تنور شود الحراك
 دوا شود الحاربيج الحراية بنه دان الحرك حرب دوت
 الحاربيج والحرب ج الحرضه اشان دان الحارضي ج الحزم
 آن رسته كه بر خرقه بندند الحاشي توبه شكسته شود
 الحاشي ج الحشاء يكلم درشت الحاشي ج الحش مر جك
 آيند الحش توبه الحاشي ج الحشة داس كياه بر الحصد
 داس ددوكر الحاصد ج الحصن زيل الحضاء و شود
 شود الحاض ج الحفنة كوترخانه والحض اسب دونه
 الحفار سكه الحافرج المحققة الحقات والحق ج الحقد
 زيل واخود بلاسين الحافرج الحفن دال اس الحار
 ج المحقن ماست دان الحاقن ج الحك به قيشه براشنه
 الحش ايض الحكر جاي دالكو الحلاج هم ذكر الحاليج ج
 والحلاج والحلج بورك الحلاج الحلال آنجا كه فرود آيند
 الحلب جاي الحالب ج الحلق ستر الحالق ج وكساء
 حلق كلي درشت جناكه موي از تن ببرد از درشتي الحاق
 آن زن كه فرزند احق زايد الحاق ج الحمة آفتابه كه بدان
 آب كرم كنند الحام ج الحراسپ بالافي الحار ج الحل دال
 شمير الحامل ج الحنة آن اشتر كه بابا نيس افكند الحنة
 آريش

آريش الحنج ج الحنك آنجه زنان فزانخ دان بندند الحور
 آين كه درميان بكوه بود رجوبه نان بختن الحوفة جارب
 خضر الحيال زمين كه سالي بكارند وسالي نه الحفنة وكوي حيص
 الحاي ج الحيص والحفنة كچه افروشه الحايض
 ج الحدة بالاش سر الحذف و تركن الحاذق ج الحذقة
 دبر و دم الحدم شمير بران الحراق ذفت الحاربيج ج الحز
 دوش الحاربيج الحش الحديقه التي خرش بها والجمع الحارث
 الحراط سكه جرج كو الحاربيط ج الحرق خرم تركند دران
 الحش والحشف مرد دليوش دو الحفنة عصا الحاضر
 ج الحصف ورفش بدين كو الحاصف ج الحصل شمير
 بران الحاصل ج الحضب كوسان زك ريز الحاضب ج
 الحظ نشان كش و ترك جولاه الحاطج الحقيق شمير
 الحفنة دده الحافرج الحلة توبه الحالي ج الحلاف روتا
 وانكه بسيار خلاف كند وعده الحاليف ج الحلب تلخ
 شمير و جنكال مرغ الحالب ج رجل مخلط مزيل مري درنده و
 دوزنده الحلي داس كياه الحمة جارب الحنقة كودن بند
 الحانق ج الحوض كچه شراب الحارضي ج الحيط سوزن
 المداد آنجه بدان بنويند المدجة كلاه تن المدحة ستايش
 المدح ج المداة سخراره للداري ج المدة يوم المدح ماء

۲۲۲
مدار آبی ریزان المی را بشو آبجا که تویته خوانند المیده
جک المیده و المیده المیده لاینین المیده ج
المیده آنکه زبان شوم باشد المیده المیده المیده سود
المیده نوره میان آنکه وجوب پنبه زن المیده اعین
ج المیده هشته پنبه زن المیده کلوخ و آنجه بدان خرم
نرم کنند المیده المیده المیده المیده المیده جشم
نزد المیده مال نوشته خشت در دیوار المیده موزه وجوه
نان بختن المیده و آنجه بدان آینه روشن کنند و آنجه
بدان خرمن نرم کنند المیده و آنجه المیده و آنکه آن سنگ
بدان مشک ساین المیده و آنکه المیده المیده مکس
و آن المیده المیده ج کارد المیده ج المیده و المیده و
مشتن المیده ج المیده آنکه کردن بنده المیده کارد آن
زن که همیشه نوبت المیده المیده کجیلز و راه کنه
آب در نشیب المیده ج المیده روان در کناره آیه لا واحد
لها المیده و در زبان المیده و المیده و آنکه که در آن
دو غن کتا زن و جز آن المیده باغ آنکه راز نگاه ندارد
المیده ج المیده دست افزار کاسه بند المیده آینه المیده
و المیده المیده در دکر المیده جها ریک و جها ریک
غنیمت که بیس لشکر بیکر و اول باران و آن اشتراک در

اول کشنی بار کیر المیده ج المیده آبجا که خرم کردن المیده
ج المیده رسن المیده ج المیده جوب بار بزنه دان المیده
ج المیده دیک روین المیده ج المیده ج آبجا که خود را
بشوند وجوب جامه شوی المیده ج المیده سنک
زودین آس دست و آن سنک که در جابه افکنند تا آب هست
یانه و میراش نام میده المیده کلوخ کوب المیده و المیده
تخته زیرین در المیده آنکه او را در حرب اندازند المیده
قوة و کش المیده المیده المیده المیده المیده المیده
کش زرد و المیده المیده المیده سیاه المیده دوک المیده
ناودان و کوبند کشی دراز المیده ج المیده کلوخ کوب
المیده ج آن جوب که زیر زنند المیده ج المیده دو
ستاره است یا شعیران المیده بانک المیده لکتر کشنی المیده
ج المیده تینا وک و اشتراک خوش رو و المیده ج المیده
و المیده آب جین و المیده ایض و المیده آنجه در زیر
نمد زن بود تا خوی بچیند و نرم آستر المیده ج المیده و
المیده بشو جبری باشد که جولا آب بدان بر کوباس زنند
المیده زکو که سر قلم بدان پاک کنند المیده ج المیده
انگشتوانه المیده و المیده قاطر که بر زبان زنند المیده و راه فراخ
المیده سنک که بدان خسته خرم کوبند المیده ج المیده

دسته سیرکوی المرقه آنجه بدان خرمن نرم کند المراض
ج المراط نوعیست از جادو المراط والمروطج المراط
مثل طایس تشدد بصوت الطور المرافق آن اشترکه پستان
او داپستان بند دردمند کوده بود جناتکه که جون او را
بد و شد خون برود المرقه قدح بزک المراقج المرفق
رونگ و ساز کاری و آب خانه المرافق المرقه باش
تیکه المرافق المرقه قال اشترود و المرقه کال رجل که بایس
می افتد المرقه کانپر کاد المرقه کشته خانه کان و هم از کشتان المرقه
تغادر المرقه کنج المرقه تیر نشانه المراقج المرقه دهن کوسفند
و کاد قوس مر نان کمانی بانک کن المرقه است دان
المراقج المرقه و صده باد بزن المرقه جوب سرمه و تیر جرج
المراقج المرقه کمان مندی المرقه سخت نشاطی و کشته زده
المرقه تیر بربتاب و المرقه بهرام و آن سارده است در آسمان
بنجم المراقج آمیزش المرقه ج ناقه مرق و تراق اشتری
سک دو و المرقه قلم المرقه بنده کوتاه المرقه آن اشتر
که بای می کشد در دفتن المرقه کوزه المرقه بنید
ازن المرقه ذوبین المراقج المرقه فی المرقه ج
آن زن که آرام نیکم بر یک جای المرقه مار کشته المراقج
زن لاغر سرین و کلید دان که بدست کشاید المراقق آن

اسپ که بجه بسیار فکند و نثره بند المرقه نای که بزنند
المراقج المراقج زنی که شوی بسیار کند المراقج دسته
در بستان المرقه و نثره دان المراقج المراقج بربط
المراقج س المساب خیک انکین المساد و المساد
خیک روغن المساب مهره بیتج المساب ج راحت المساد
تنور شود و المساد و المساد و المساد ایض المساد بیل المساد
ج المساب بلس و بیان المساب ج المساب آن اسپ که دفتن از
همی زید المساب عمل جولاهه و المساب ایض المساب و المساب
ج المساب زبان و امن کام زید نچ اسپ و هناد آنجه آهن
بدان روشن کنند و داس و جوب سای و موم و لیر و کوره
خورد و جلاد و ساقی و باران یک و دهن شک و جامه
پنبه و دشته یک تو المساب ج المساب آفتابه المساب نو
ازنخ المساب کوزه و تنه جوبی باشد و دوشاخ که بدان
کبیاس تنند المرقه جواغ دان المساب ج المساب درفش
المسار ج المسطار نوعیست از شراب المساب جوب میان
یخه و خوان که بران آرد باز بزند و کوزه بهن و جنب
و آب در کوه المساب ج المساب خط کش المساب ج مسع ناست
باد شمال را المساد و المساد آنکه جنک انکین و تنور شود
المسار ج و مسع نام مردیت المساد و المساد آنکه قوی

باشد بر سفر کردن سفره آن اشتر که بر و سفر کنند
 و جادوب المشقن جوب ساي و ماله بر زکرا المساقن
 ج ناقة مسقاب آن ناقة که هم بر زاید المشقام بهار کن
 المشک شک رجل مسکیر کثیر الشکر المسکین بهجاده المساکین
 السلاح پوست مار جون بيفکنند و پوست کوسفند
 جون پيرون کنند و خر که فرو ریزد المسالنج ج السلاح
 اسپ کلید المسابطج الملاق والملاق قوي سخن
 المسلة جوال دوز المسال ج السلي جوال دوز المسلفة
 ماله بر زکرا المشاد يخ آهين المساميرج المشاک کالبد
 وجوب خمر المساميرج السمع گوش المساميرج المشاق
 آن اشتر که بار فرايش راست افکند المسانيفج المش سنک
 کرای حمام المسانج المساواة ابر که بر زمين کنند المسواط کعبه
 عصيده المساويطج المساوکم المساويکج المساواة بالش
 جرمين المساويج المسياح آنکه میان مردمان راه کند به سخن
 چيني المسياح والمسيعة ماله کل **ش** المشاة زنبيل کن
 المشج آب مرد و زن هم آميخته الاشاجج المشخ سنک کرای
 المشاخذج المشخ جوب که زیر فلک رز نهند المشدة
 میان بند المشذب داس رزب المشاذبج المشراق بام هواد
 المشربة بجای آب المشاربج المشرطيش حمام الشارطج

المشط شانه المشعب سوزن و دست افزار کاسر بند المشاع
 ج المشعلة مشعله دان المشاعلج المشقن ج المشقن ج المشاقفج
 المشق کل سرخ المشقص بکان دراز المشاقصج المشاة طاق
 چراغ و درزن المشاکج المشکور زرد الوشیر بن خسته المشش
 زرد الوالمشعة شمع دان المشامج المشعل شمیر بران المشال
 ج المشلة کلم که در دوختن بچند المشا آنکه هم کس اودا
 دشمن دارند المشقص کوساله المشوار آنجا که شود عرضه
 کنند بر خردار المشود عامه المشاودج المشول دیک کاوجاد
 المشايط آن اسپ که زود فر به شود المشاع آنکه راز نگاه
 دارد وامرأة مشاع زین بازی کن خندان **ص** المشباح
 چراغ المشباحج والمصباح آن اشتر که چراغ نکند تا روز بلند
 براید المصبة آب دستان المصابتج المصبة جراج المصفاة
 آوند المصداق بنیاسک ای روزن خانه و سوراخ که در جنب
 بود المصايفج المصدة عتالش سر المصايدج المصرة
 جامع بزک الامصاوج دمصر نام شهر بیت والمصر الحاد المصود
 ج المصان الکوفة والبحرة وجماع اقان المصايد آنکه طاقه سزا
 نمارد المصراع نیم بیت الواحد مصراع المصرب ماست دان
 المصرد زبان و آن تیر که از نشانه بگذرد المصرم داس دوک
 تراش المصفاة بالوزن المصافي ج رجل مصقع قوي سخن

۲۲۵
 المضطرب الخمدان آمن روشن کنند المصاقل ج يقال
 حمار مصك خري سخت قوي واشتر دانيز كويند المصلی
 باي دام المصالي ج المصوكة بجاروب خمه المصيدة دام
 المصايد ج **ض** رجل مضحك مردی بسیار خنده المضحكة
 خنري كه بدان آب اندازند المضارب دام مرغ المضارب ج
 المضرب زخمة المضارب ج المضرج ركوكه كودك راين ان
 بجند المضارب ج المضارب ميدان واسپ باريك ميات
 المضمعة جوف كه بر كردن كاوند المضياع كم كنده **ط**
 المطبخ ديك المطابخ ج المطقة كرد نابازي است المطحون آن تير
 كه دور نشود المطرد مك المطارد ج المطرقة خايك وجوب
 ينسب زنه المطارق ج الطعام آنكه طعام بسیار خورد الطعام
 نيزه زنده المطاعين ج المطمعة كفكر المطايع ج المطلازمين
 نرم المطاي ج رجل مطلق مردی بسیار طلاق دهنده المطاع
 آن زن كه طمع نمايد و دست ندهد المطهر المطرازة بنا المطامر
 ج المطلة جوبة نان بخن المطوسر كه خنر المطاوع المطوف
 الصاحب المطهرة مة المطاهر ج **ظ** النظة سايه وان المظلات
 ج المظنة آمن در كه خلقه بران آيد **ع** المعجزة نوعيت
 از كشي خرد المعجزة بكان بين المعابل ج امروءة معجزة زني
 بزرگ سرين المعجزة معجزة میان بند المعاجز ج المعنزة

بروده المعاذير ج المخرأج ترد بان والمعرج ايض المعارج والمعارج
 ج المعراض آمن بولاد ويوف بر المعارض ج المعراض بامه كه
 كينوك را دران غرضه كنند المعارض ج المعراية آنكه كوسفت
 ذور برود المعزالي في تير و دست المعازيل ج المعزف روده
 كه بزنند المعازف ج المعزف كنند المعازف ج المعزى تير
 المعشار ده يك المعصاد كج عصيد المعصبي سر بند
 ورك بند المعاضيب ج المعصر كروش المعاصر ج المعصر
 تحت روعنر و كوين المعصم جاي دست از دست العالم
 ج المعصا يهلوي در دكونيد المعاضيد ج المعصدة درهم و
 بازو بند و نوشه دان مسافر كه دريان و افكند المعاضدة ج
 امروءة معطار زني كه عطر بسیار بكار دارد المعطال زني
 پرايه المعطف زنه المعاطف ج المعطر آنكه عطر بسیار
 بكار برد مكر و مؤنث دين يكسان بود المعفاج جوب جا
 شوي المعقاب آن زن كه يكبار يسر زيك و يكبار دختر
 المعاقب ج المعفاض زن كست خوالع زني كه پشت
 ريش كند المعقص تير كز المعلاق دواله ركاب و در آويز
 سر در المعاليق ج المعلف آخر المعالف ج المعن مرد نفوس
 و آن اسپ كه باهراسي بر ابري كند در رفتن و كويند آنكه
 برهراسي پيشي كند المعواج نيك كرده المعوان يار المعود

تبریزین المعاولج المعوز والمعوزة دامتک وان رکوکو ^{وکل}

دوان یجند المعاولج المعول کیند وکارد ویا نایند المعاول

ج المعاولج کلانی الامعاء المعیار پای سنک **ع** المعرفه

کجیلز المعاولج المعول دوتک المعاولج المعول دوتک

تراش المعولج دیر المعولج المعولج المعولج المعولج دخت

المعولج والمعولج والمعولج والمعولج المعولج المعولج

تیر برتاب المعولج کلید دان کد بکلید کشاید المعولج بندجوه ^{للم}

المعولج انکه نان بسیار کند المعولج بسیار غارت المعولج المعولج

عصا شمیر المعولج **ف** المعولج والمعولج باب زب و تود

شور المعولج والمعولج کلید المعولج والمعولج اسنان المعولج

دنانه کلید المعولج والمعولج کاذ المعولج والمعولج

المعولج نیشتر المعولج المعولج زیان المعولج المعولج

والمعولج کلوخ کوی الفضال فضل کشته المعولج جامه باد روزه

المعولج المعولج زک اود وان اسپ کد بر کونه برود **ق**

المعولج سن اشتر المعولج المعولج ان رسن کد بر بند ند

واسان مسابقت از انجاد کنتد والمعولج ایض المعولج

نیم دسته کا واحد و دستوی در المعولج کورنا بازی است المعولج

اشتر بزک کوهان المعولج در شونه در کارد المعولج اند ازه

المعولج المعولج فرایش شونده المعولج المعولج شکر ده

المعولج

۲۲۶

المعولج کجیلز المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

بسیار آب المعولج والمعولج نام جایگاهیت المعولج

ناخن پیرای المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

اهنگ المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

المعولج ناخن پیرای المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

بکوبد المعولج والمعولج شمشیر بران المعولج المعولج

نار المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

کد بر پای دزدان نهند المعولج المعولج المعولج المعولج

سر المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

در المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

ج المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

نیاید مقایست ج المعولج والمعولج کلید المعولج والمعولج

ج المعولج المعولج ان کد تابستان فرید شود المعولج المعولج

ج المعولج کلید المعولج کور کلید المعولج کجینه المعولج

سیم پیرای و خلاف تراشید والمعولج المعولج قلم دان المعولج

المعولج جاروب و دهن کا و کوسفند و اهو المعولج المعولج

خود شکن المعولج المعولج انی معولج تاجمل و جوقی سواران

المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج المعولج

المقنعة بجوتك المقود افسان المقادير ج المقوس غلاف
كمان وان رسن كه پيوند واسيان مسابقت از انجارها
كنتد المقادير ج المقول زبان رجل مقول مرد ينيك
سخن المقوم نيم دسته كاوجار **ك** الكبة چراغ پا وانجه
بر سر طبق انكند الكبات ج الكتل زنبيل الكايل ج الكناز
بيار كوي الكسال ان زن كه كارتكند دايه مدح بود
الكاسل ج الكسحة والكسنة جادوب الكاسح والكاسن ج
الكعب سر كه دياي كسند الكاعب ج الكدة كين كادر
الكوات آهن داغ الكاوي ج الكوس كينك آس تيز كردن
الكياي پمانه الكايل ج **ل** اللطاف يلهو اشتراكه كه بود
دنان اللبن كالبد خشت وجاي شير اللابن ج الملح نمك
ويسه ويشير وبركت وحرمة والملح الطيب نمك خوش وعا
ملح آبي شور الملح ان اشتراكه از انجو و فرائز شود و دخل
دندان كير الحمام تحت زدين از دد الملح كان دينير بود
لسان طيب زباني بران المحقة جادو الملاحف ج الملح
نمك فروش المحية نمكينه الملح لعق اللدس ان شك كه
بدان خسته خرا كويند اللادس ج اللدم كوان احق وام
لدم كنية تب اللزام انبر اللزوم خرك كادكر اللطا واللطاء
واللطاة ان جراحت كه بدان پوست شك رسد كه زير

استخوان سر بود وفي الحديث اللطاة بها واللطاء اسياو
روغن كير اللطاس شك بزرگ الملاطس والملاطس ج
يقال هو ملط خلط اوي اصل وفي بني است الملاطس
سم تحت الملاطس ج الملاط كناية ديا وكهني روغن
الملقعة كعجة طعام الملاعق ج الملقعة بندك بيع الملقطان
جين الملة كيش الملل ج الملوأخ خروسة وان مرغيت كه
صباد بر دوي دام بنيد نامرغان برو كرد آيد وان اسب كه
فره نشود وان اشتراكه زود تشنه شود الملوأ ماله كل
الملوأت مشفرة الملوأ بري روي عذمين كه بران آفتاب تاب
الاملاج الملوأ كبر دنا كه بر جيك بچند الملقعة دوات شوي
م المخاط كلن المخض والمخضة شك شير زدن الما
ج المراح اسب نشاطي وارض مراح زميني تير بر المراض بمار
كن المصح لكيل المساج والمصح ماله جولا له المشط شانه
دان الماشط ج المطر جامة بالين ورشته كاري الما طرج
المحقة نمك دان الملسة والملقعة ماله كل المالحق ج **ن** النبذة
بالش سر النابذ ج المنبرم المنابرج المنبض كان بنبه زن المنفعة
ايض المنابح والمنشاش حو جيك المنابح زن بيار فرزند
المنجاب ان زن كه فرزند نجيب زايد وان تير كه نه بردارد
ونه بكان المناجب ج النجاد يار رجل منجر مرد ينيك تحت دو

۲۲۸
المنجى سلك كرم كه در آب افكند تا آب كرم شود المنجل
نيزه فراخ جراحت و داس المناجل ج المنجم عمود ترازو
المناجم ج المنجاز سركوب المناجيز ج المنجات والمنجات
زنده المناحيث والمناحي ج المنحة ان اشترى كبد هند
تاثير ديشم وي نفع كيرند والمنحة العطاء المنداس زن
سك سر المنصف كان ينيه زن المنادف ج المندعة
بركه برنان زنده المنفعة ايض المنادف والمناسف ج المنديل
دستار المناديل ج ومنديل الغر دستار خوان المنزع يتر النساء
والمنسأة والمنسأة والمنسأة عصا المناسي ج المنج زير شانه
اسب وشانه كواس المناسي ج المنسر ازي من تاجه و مقار
مرغ شكاري للناسف ج المنصف سب و غز كرا المناسف ج
المنسفة او كه بدان زمين راست كند المناسف ج المنشاره
المناسي ج المنشال كوشه آهني المنشل خاد والمناشل ج المنصب
ديك پايله آهني المناصب ج المنص سوزن المناصف ج المنصف
خدا كاد المناصف ج المنصيل در دام موش ونوي در زير زمين
كرا آب رود دران النطق والمنطقة كرا المناطق ج رجل منطبق
مردمي نيك سخن النعب اسب سر جنيان بي مانيكي النعاب
ج المنفاخ والمنفخ دم اهنكر المنافع والمنافع ج المنفعة بينر مايه
المنقار كلب مرغ و كيتك آس يتر كودن المنقار والمنقار سكنه

الناقر والمنقار ج المنقاش موي جين و آهني نكار كودن المناقش
ج المنقاش كوشه آهني المنقب سكنه ومنه المنقبه آهني آهني
بدان بكشايد المنقعة ديك سكين المنقاع ج المنقل زير و
المنقل جند وموزة كهنه المنقل ج المنقاص والمنقص موي
جينه المنايص والمناميص ج المنه سباس المنج المنوال
بروك توبوه جولا المناويل ج ويقال هم على منوال واحد
اي على ريشي وكذلك رعو على منوال اي على ريشي المنهاج
راه فراخ المناهج ج المناجكة قران كند ديج **ه** المهاد
بستر و دام كاه المهدج المهدج باد بانك كنده المهدى طبق
هديه المهدى بسيار كوي المهادي ج المهراس باون سكين
المهرج اسب بسيار و المهادي ج المهرجان مهر جان و آب
شانزدهم ماه بود المهراف زن بسيار خنده المهرام سرجاكي
بازي است المهرجك المهادي ج المهرج شير المهرانغ ج المهاد
والمهرم انكه سخن فرو ريزد المهنه الخدمه المهن ج المهياف
ان اشترى كود و دشمنه شود **ي** الميتر سوزن دان الماير
ج الميتره التهمة والجح الماير الميثان ان زن كه عادت شده بود
او را كه همه كوشايد الميتره مراد الميتره جوب كوي
الميثاق بمان المواثيق ج الميثاق نشان كوش الماير ج الميثاقه آهني
بر مردمي زين افكند تا نشست سوار آسان بود المواثيق والمواثيق

۲۲۹
 المجره دارودان الواجر الجح كويه الجنة كين كازد
 الواجر الحار خراو زستان الميغ پراهن كالميدعة
 دانك الميغ ج الميغ نمة مناده المياد ج دجل مبر
 مردی بيار نكاح الميراث م المواير ج الميراث اشتكره زو
 باب شتاب الميرة كينه الميرج الميرة خوار باد الميرج الميراث
 ناودان الماغب ج الميزان تراذ والموازين ج قال الله تعالى
 و وضع الموازين القسط ليوم القيمة وقال ونضع الموازين
 والميزان نام برجست در آسمان الميزان ازال الميزان ج الميزان
 ان كيو تركه بال برهم زند در حال پريدن الماسيق ج الميسم
 نيكوي وآهن داغ الموايس والمياسم ج الميشار والميشار اده
 الموايس والمياشير والماسيرج الميشعة شفت حوله الميضاء
 آب خانه الميطرة سرمنه الميغاد وعده و وعده جاي المياعيد
 ج الميغاش ان ديك كد شوار بود رفتن دران الميغاش مكار
 الميقات الميغال من الوقت اي هنگام وان جاي كد اذان الحرام
 كيرند حاجيان چون ذات عرف اهل عراق را ديلم اهل عينا
 وذو الحليفة اهل مدينه را و جحفه اهل شام را و قرن اهل
 نجد را المواقيت ج الميقد جاي آتش الميقد خايسك و
 كيتك وان جوب كد كازد جامه را بر آن كويد و آنجا كد بار بران
 نشيند از جوب يا از خشت المواق ج الميقف والميقاتي آخه

جوش ديك بران نشانند سكال و سكال و سكال فرشته
 دونه الميكة ديك سفا كاسه برك الميلا د وقت زادن
 الميلا ج الميلا سرهم جوب و سكا فرسك الميلا ج الميلا
 سرين سكا الميلا ج الميلا بريد و كويند ريش الميلا ج نرم
 آهن وان زك كد هم دختر زايد الميلا ج تمت الميلا
 كتاب النون باب النون المفتوحة ۱ التاج باد زود
 التاج والتاجي سخي التاج و دان پيشتر التاج و التاج
 والتاج ج والتاج السيك والتاج اشتري التاج ج يقا
 ما بالدار ناي اي احد التاجل تير دار التاج نامور التاجل
 زن بسيار فرزند و زك نايق آتش زك بسيار آتش و نايق
 ناميست ماه رمضان را التاجل ان كوسيند كد سرفديزي اند
 پيني وي هفتد والتاجل ايضا التاجل م التاجل ددان خرد
 التاجل ج نايق ناميست صفر را التاجل ان در دك ازان
 به نشود التاجل مباد التاجل خون تازه بغير نايجل
 يرمي الخيل و هو يبت التاجل ج التاجل اوند شراب
 التاجل التاجل اشتري سكا رو والتاجل باز سين رو
 از ماه التاجل ان دورك اناسپ كد خون كشانده ازان التاجل
 تزار التاجلون ج التاجل سوي التاجل ج التاجل استخوان
 پوسيله و يقال ما بالدار ناخر اي احد التاجل ان دايه

که بر جای آید بود از اسپ و بی تکر و کوب و بنال اشت
 و بزکوبی بر التاد التامیه یقال مضیه نادره ای مرتفعه
 التادی لجن التادیة آن خرابی که از آب دور بود التادی
 آتش و داغ که برستورند التادی و التادی و التادی
 و نار الجناح آتش که از سم است و بهیچ التادی نادر
 التادی نازک التادی که کوزندی التادی دور التادی
 سختی و واقع التادی و یقال ما عنده نازک ای شی
 التادی نان خشک التادی نامست که التادی سخت
 کنند و منوخ کنند التادی الغایه التادی و التادی
 ج التادی بالتادی و القاد دیشی که بر کوشه چشم افتد
 و جایگاه دیکر التادی فراموش کنند التادی ج التادی
 تیرد و فنا شب نام مریمیت التادی رک اند و وف ساق
 دست التادی التادی افراد پیش سر و آن زن که با
 شوی ارام نیکر التادی و ارض نازک زمینی بلند
 آب التادی آن کا و کما از زمینی بر می شود التادی
 ج نخد نازک دانی اندک کوشش التادی از کودکی بر
 آمد و مکر و مؤنت درین یکسان بود و التادی و التادی
 التادی نامیه التادی اول ساعتها و شب التادی بضمه
 و دزدی التادی ج التادی دهنده التادی ج

یقال یقین ناصح سیدی سید و اخضر ناصح و اصغر ناصح
 التادی خد مکار التادی و التادی ج التادی
 راه که آب التادی التادی بکان بیفتاده التادی
 موی پشانی الناصه ایض التادی ج التادی البعید
 التادی اشتراک کش التادی ج وجه ناصح روی تاز
 و یقال اخضر ناصح سیدی سید التادی مل نقد جون
 زد و سم التادی بنیه نازک التادی ج التادی آن سید
 که از پیش در آید یقال ما لک ناصح و لا خابط نیست اودا
 کو سید برینه و نه اشتراک و التادی نامست شریکین
 و یقال اصابع ناصح ای امر شده التادی دشت و آن و د
 و التادی و التادی ج التادی جاسوس التادی
 قیضا التادی ناطف و دشت التادی اشتراک و کوسفند
 و التادی سخن کوی التادی و التادی پمانه خمر التادی
 و التادی ج التادی نکرده التادی ج و التادی سیاه چشم
 که مردمک اند و آن بید آید التادی ج التادی دورک از
 سوری بینی التادی چشم التادی ج دجاجة ناطم مرغی که
 خایه دارد التادی کلاوه و ریمان بوعر ناصح اشتراک سید
 التادی زمین نرم التادی ج التادی بر آسیا التادی ج التادی
 دو ساره است از حوز التادی فعل شد و کوه خردشتی التادی

۲۳۱
زن نازک و نرم الشاعرات و التواعج الشاعرة آسباب
التاغص مرشانه الناعبة ابتداء و بادست واستخوان
پهلوان پس يقال ما بالارنا فح ضرمة اي احد النافذ
ان تتركه از نشانه بكنهه النافض تير نيم قمار النافض
تب دزه النافطة كوسند برينه يقال ماله نافطة
ولا حافظه ليست او رانه برينه و نه ميشه النافع سود
دهنده و نافع نام مرد است النافق و النافق سوزاخ
موش دشمن النافق ج النافلة نواسه و ان طاعه كه نه فر
بود و نه سنت التوافل ج النافذ و الانثى نافذة و نجوب
التفجح النافذ اشتراجه التوق و التياق و الاينق ج الايانق
جمع الاينق النافذ سيم كرين التافرجنك و جنك زنده
و ان تتركه بر نشانه آيد التافض شراب ترش دم نافع خوفي
تازه التافور بوق و التافور الصود التافوس آخه ترسان
دروقت نماز خود بزنند التوافيس ج النافذ از بهاري
به شده التفرج النافذ جاه كه آتش برسيده بود و جبل
نال مدي بيار عطا التوال ج الثالثة ميان سراي التاموس
رازداد و خانه صياد التواميس ج و التاموس الكبر لقب
جبريل عم النامي افزاينه التوامي ج التامية تاك زل التاماء
بد دل التاماء اول سلافي التامخواه كسر ك التاموس

ستودان كبران التواميس ج التاموق ناوي تلوانا ووقه
نور التاموة ايض التاموي اشتروفره التامول كينرك كبريتا
از جاي برخاسته بود التوامول و التامول ج التاموض و التاموض
كويشت ميان بازو و بجه كويتر كه فرايرين آمدن بود التاموض
ج التامقان دو استخوان از دوسوي روي اسب التامق
يكلي التاموق ج التامول تشنه و سيار و هو الاضداد و يقال
ناهيك اي حيك التاميم التاميات ج التامية تب هر روزه
وداميه و التوامي ج التامية نوحه كنده التوامي ج يقال
بينهم نائرة اي عداوة التاميط ركيست دروازوي پشت
يقال هو طايغ نايغ او سخت كرسنه است و قيل التاميع العطشا
التاميل عطا و عطا دهنه التام خفت التامون و التوام و
النيام و التوم و التيم ج سوق نايمة كجا بازاري كاسد
التامخير الانباء ج التامات او از پوشيده التامات زدن بان
التاميح سخت او از التامح بانك كنده التاميد و دش رجل
تبار اي فصيح التامش م التامض لرزنده التام تير كردن
فروش التامون ج التام هر چه بر ويد التامات ج التاموت ج
التام ابله التام كبريت يقال جلس نذة اي ناحية التام بالخرس
و التام التام لقب التام ج التام انجا كه طبيب بجد از دست
التام تخست آب كه بد يد آيد در جاه و التام و التام كروي ياند

درس و ادعای الواحد بناطی و بنای الانباط حج شاه
 بظاء کوسقندی پهلو سپید البع درخت کثیر و البغ
 در تک آرد البتو حل السدر النکة سریشة النکة حج البتل کثیر
 والصیفر و هو من الاضداد البتل یترب البتال حج البهر حج بهر
 البیب بانک کث بزک البیب کل ذویجن کرده البیثة
 خاک از جاه برارد البیث حج البیدم الانبذ حج والنبیة
 سنله البیل م البی آگاه کنده از خدای تعالی البیون
 حج والنبأ والانبیاء حج البی بغیر و بزکوار البیون حج
 البیث فقط سپید که بر ناخن افتد البتل اشتد مرغ
 البیث اسب بزه نزدیک و کا و زائده البیثة مة البیث
 حج البیث خبر البیث من پاشیده البیث نام مری است
 از منازل ماه والبیث و البیث کوب زودین و نده فراخ
 البیث زب بسیار و زب البیث خاک که از جاه بر آید حج
 البیث جوب بود حج البیث و البیث و سکاری البیث بیرونی
 البیث حج کل خوردی البیث ان زب که سیر نشود از جماع
 البیث آریند و مصلح و البیث در ذکر البیث و حج البیث
 بلیدی البیث پوست درخت البیث حج البیث خوی البیث
 زمین بر بالا و داه بر بالا البیث و البیث و البیث و البیث
 حج و قوله تم و هدیناه البیث ای طریق البیث و البیث و البیث

البیث سخت و البیث البیث البیث و البیث و البیث و البیث
 حج البیث کثی البیث که سیر نشود از آب البیث اصل مردم و کونه
 روی البیث ان تشنه و پاشنه بیزین در و بیزین نام البیث
 البیث بلید البیث زه و زاد و لب زه البیث حج عین بلاء
 حبشی فراخ بزک و طعنه بلاء عطش فراخ جراحت البیث
 ساره و بهر نام که ساق ندارد و بهر نام فراموش جرمش عم
 بخواندن قرآن البیث و البیث حج و البیث و البیث خاص
 برین و البیث و البیث البیث البیث و البیث و البیث
 حج و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث
 بلید البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث
 آبی کوارنده البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث
 البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث
 خاک نشانه البیث خاک که از جاه بر آید و البیث ای
 صواب البیث کاجی و صفر جویین البیث ان در دکه ازان
 به نشوند البیث خوی و خون سیاه البیث و البیث و البیث
 هم از البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث
 حج البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث
 بیل البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث
 البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث و البیث

الحسان زحل وريح الخوض كوش آتبه الخطه سرفه كوسند
كه اذان يبرد الخل كوشا بكن الواحدة تحلة الخل والخل
والخفيف نزل الخل والخفج الخوالناحية والخو الطريقي
الانخاوج الخوض كره خرف شير النخايج الخب
كويه الحاف الخب سم كاره يزيده الخبته خوي الخب اواد
الخبره روز بارين ازاه الخبره خوي ونوار بشين ونوار
كه بكناره خمره ووزن الخبض بكوش آتبه الخوض ج
الخبط اوادخ الخاخ خ ياف ونخ ووش الخخ الخاخ و
الخج الخاس برده فوش الخخه خوي كويند بنده الخخه بوسيله
وكه الخخه خابن والخل ايض الخيلات ج الواحدة تحلة
الخوة بزيكوا ري الخور انكه شير نكلارد نا انكشت دد
بني افكند الخبره شير بوش بدم ووشه الخب
بانك كاوند **د** النذات قوس قزح النذاف بينه ذب
نجل نذ ب مدي كارداي النذ آتبه الانلاب ج و
النذ ب نشان ريش الانلاب والنذ ب ج نجل نذ س
نطس مدي ديا ونده النذ بوعيت ازبوي خوش
النذم والنذامه شماي النذمان شيمان والنذامه والنذيم
نم قدح الندام والنذام والنذامه والنذامه والنذامه
حديث كردن الانذيم ج النذم والنذم والنذم والنذم والنذم

والانذيم ج ارض نذيمه نيمز نيمز النذيم والنذيمه همتا
النذيم بينه زده **د** النذم واجب كرده النذم وج
النذم بدم كنده النذراء والنذم ج والنذم اسم النبي عم
والنذم الانذام **د** النذم نركس النذم نركس
النذم المايه بن مامد **د** يقال بينهم نزاعه اي
خصومة النزاع جاه كه آب بكشيد باشند والنذم ايض
النذم انك النذم سبك ونيرك وآب نه النذم ج النذم
نامه سبك جهته نزاعه شماي فراخ زرق نرق كشته
زده مند ويقال فلان نرق نرق اي طياش حيران
النرك سوما نر النرك انزوي كه اذان نختن آيد
النركه عليست معروف ارض نركه زميني نخت رجل
نروان مدي سبك ونيرك النروان نروان نروان ج
كه آتش بدست كشتن والنزيع ايض النزيع بانك آموالنزيع
النزيع النزعاء ج النزيع انكه ضعيف شده بود ان
بيرون آمدن خون بسيار رجل نزيه مدي نيركوا
ومكان نزيه جاياي خالي **س** الشار كيت اندرون
ران ودر پاي النساء ج الساب سب كنده الساب
جولاه السابون ج الشم الشب خويش الساب ج الشم
خانه انكوت الشركس وهو طائر والنسر الواقع دوساره

معروف و يقال لها الشرا و تسمى اناء سفان
 آوندی پر چنانکه از سر شود الشل زه و زاده الشل باقی
 که در پستان بماند و شرمه اخیر النخلة دمه و شخص الشم ج
 الشاسی مردم آبی و گویند دیومردم جنبی است از خلق که یک
 پای می چهند الشوف آن است که کلاه کند پیش دهن الشو
 آن است که ستود که از دهنش گیرند الشی رگویی حیض الشی
 والشی شیر یا آب آخته الشی بر باد الشایاج الشیب خویشتن
 و آنکس که از دهنش بود والشیب غزل يقال فلان شیخ
 و حده فلان یکنانه روزگار است فی همتا الشیخ باقی جان
 الشیخه سخن چینی الشایج الشیف نشان بر پهلوی
 اشتران پای که فراوی زنده الشیخه آنچه در آن کنند بماند
 الشایک و الشک ج الشیل غسل که اخته و پیکه از مرغ
 بیفتد الشیم با دهنم و خوش الشام ج الشی فراموش کننده
 الشیون ج **ش** الشاشاسه الشاب یرکر الشاد
 زمین بر بالا و الشرا ایش الاشان و الشو ج الشا ص ابر
 دور از زمین الشاطم الشب المال و العقار الشوق
 هزار آب الشخ راه کنز آب الشاخ ج الشرد میدان بوی خوش
 الشی پست در دستک الشف سک یا شنه الواحدة نشقه
 الشم درخت کیم الشننه بانک زده الشوا بر چون بدید

آید الشوان مست الشادی ج و الشوان خبر پر سنده و
 الشیان ایش الشو ج آب اندک الشوط جاه که یک کشیدن
 آب برسد الشو ج دار و که بیان دهن و و کنند الشی
 کناره حوض الشخ آواز الشید شعر الشیش بانک جوشیدن
 دیک و بانک سبوی الشی شطه آنچه ان مال کاوان یا وند دینه
 الشایطج الشیل گوشت که بزند فی توایل الشیله کوشتاب
 النصاح نصیحت کننده و در ذی النصال پکان کر النصیب
 هر چه بیای کنند برای پرستش چون سنگ و مانند آن و
 النصیب اعراب زود شاه نصبا و کوسفندی که سر ویش را
 برآمده بود النصارت و النصاری مردم ترسانه النصارت
 و النصاریه زن ترسانه و نصاری النصاریات ج النص الحديث
 المرفوع النصف نرجوان و نرپر فکر و مؤث درین یکسان
 بود النصفون و الاضاف ج کوز نصفان کوزه نیمه آب
 النصفة داد النصیل پکان یر و یغ شمشیر النصیل و النصول
 و النصال ج النصوح توبه خالص که از آن باز نکرده النصیب
 نیاوه الانصبة و الانصباء ج النصیبه آن سنگ که بیای کنند
 بر کناره حوض النصایب ج النصاح النصیر الشامر النصاء ج
 النصیف کواشم النصف ج و النصیف نیمه النصیل نر زید
 کلوه کاد و جزه النصیلة کروه و دیمان النصی نبات

سپید کندمه النصیته بین چند **ض** النصائح کلاب آبدار
عین نضاحه جسمه بیاد آب النصیح حوض فراخ الانضاح
ج النصیح کلابهم نهاده والنضید ایض الانضاح ج النصیر
زرد والنضیر ایض الانضیر ج النصیر تاریک روی النصیر زردیم
النضاض مادی آلام النصوح بوی خوش النصیح بخته النصیح
جوی وحوض فراخ النصیح ج النصیضه تشنه و باران اندک
النضایض ج النصی استخوان کردن وجوب تیر الانضیج
ط النطاق کمر خوش النطع کام الانطاع والنطوع ج رجل
نطس مردی دیوانه النطشان تشنه النطفه زیر کوشی
النطف ج رجل نطو مردی نیک سخن النطاط دراز النطاط
ج النطوط کاسر وزن النطول بختکاو النطی والنطیح آن
صید که از پیش داید و آن اسپ که بر پیشانی دود اید و دارد
دبی تکره و رجل نطیح مردی بداختر النطیحه کوسپند بزخم
سر و برده یقال مابه نطیش ای قوه النطیله آنچه جانان از
نان در تنود تا بسوزد **ظ** قوم نظاره قومی که می گردند
بجیزی النظر مهلت النظر سخن راست کرده بردن و سه
ساده است نزدیک بجود و یقال نظم من جراح و یهو اکثر
النظناظ مرد بسیار سخن النظره اند النظائر والنظراء ج
ع رجل نعال مردی فتنه انکیز و عرف نعال دکی که

که خون بسیار رود اذان النعام اشتر مرغ الوحده نعامه
والنعامه شاه راه و آن دیوار که بر دو سوی جاده بود و جوت
میان بکره و نشان که در میان بود و کسیت در پای و
کردی مردمان و تابیکی النعائم ج و نعامه لقب مردیست
و نام ایی است و یقال افعل ذلک نعامه عین بکم آنرا
بسر و چشم النعائم نام منزلیست از منزلهای ماه النعت نشان
النقوت ج النعل مرد دلازدیش و گفتار از النعمه ماده
یش و ماده کاردیشی النعاج ج حمار نحر خری مکس کوفته
النعمه الارض خواب کران النعش جنازه النعف مارتفع
من الوادی النعل م و نعلین و آیین بن نیام شمشیر و زین و پی
و پشت خم و کوشه کان و زین درشت النعال ج النعم چهار پای
النعمان والانعام ج الاناعیم ج النعاه والنعمه والنعم ناز و سایش
یقال نعم و نعمه عین و نعم عین بسر و چشم دبی کله الايجاب
النعناع والنعمع بودند النعف شکاف لغ اشتر النعوس
آن اشتر که خواب کند نزدیک دوختن النعیب بانک کلاغ
النعیق بانک شبان که بر کوسفند زین النعی خبر مرکب
النعبة الجرعة النقص اشتر مرغ نر النقص سر شاهه النقف
آب پنی مردم چون خشک نبود النعفة کرم پنی کوسفند
النعف ج النعمه آواز النغوض ناقه بزرگ کوهان النعبة الصوت

۲۱۳۶
الحسن النقيض بانك كلاغ **ف** النقاوت والنقاوت دمنده
والنقاوت بادير النفاخته دام امير النفاحات ج النفاط نقاطه
دار النفاطة نفت النفاق ردايي النفاطة جزا انك يوم
النقد ودرسيم عيد اضحى وليلة النقاوت ان شب كه حاجيان
از ما باز كردند النقاوت كروي مردم از سر تاده النفس
دمه الانفاط ج النفس تن مردم و جزو وجان وخون
واب دمت وحشم زخم دوشي النقاوت ج النقاوت انجبه
بيفتد از چيزي خون بيفشانند وانجبه بيفتد خرا النقاوت
كروي كه راه از اجاسوس و جزان پاك دارند والنقاوت
ايضا النقاوت ج النقاوت نفت النقاوت آبله دست ويد
نقاوت دوشي آبله شده النقاوت المنفعة والنقاوت انك منفذ
دارد والنقاوت نفاق وسر ايه الانفاط ج النقاوت النقاوت
والنقاوت ج النقاوت غنمت الانفاط ج والنقاوت سهرم دوشي
النقاوت طاعت كه نه فريضه بود ونه سنت النقاوت ميان
اسمان و زمين ميان دكوه النقاوت ج النقاوت اسب
كردن زن وان ناقة كه شيردي بيرون آيد از بستان بحر
دوختن النقاوت ان ناقة كه از هر چيزي بهر اسد النقاوت آهوه
جهنده النقاوت كاجي النقاوت كان النقاوت ج النقاوت كروه
مردم كه برخيزند از براي كاري النفس قعبي النقاوت ارد

كه آياي اندازد **ق** النقاوت ريك الانقاوت ج النقاوت
سم زن النقاوت انجبه بيفتد انطعام النقاوت نقد كن و تحشير
فريش النقاوت و ج النقاوت كنده كره النقاوت ان آهون كه بيان
نقش كن ذكر النقاوت نكار كره النقاوت ج النقاوت ابريشم
فريش النقاوت انك كراسه دانقطه زن النقاوت ج النقاوت
باركش النقاوت ياه دكوه و درون خانه النقاوت والنقاوت ج
النقاوت حاضر النقاوت و نقد البك دوان النقد كوسپند خرد
والنقاوت ج والنقاوت تحشير رجل نقل مردی خورده دندان
والنقاوت كودك زادي و بن خرد و حافر نقل سمي بوسه كن
النقاوت ان اشتر كه از دندان باز ستانند النقاوت ايضا النقاوت
ج النقاوت مهايي خاص النقاوت نكار النقاوت ج النقاوت كراي
وزمير خوش خاك و حوض آب الانقاوت والنقاوت ج والنقاوت الصقوت
النقاوت ان درد كه بگيرد در خف اشتر وانرا كليل كند النقاوت شك
نجل نقل مردی حاضر جواب النقاوت ينزه النقاوت كينه النقاوت
سلاتك اي كواب در كتمان والنقاوت دارو كه در آب آغازند
والنقاوت ايضا النقاوت سالار النقاوت ج والنقاوت زبانه ترازد
النقاوت كوپشت خسته خرا ولاك كه آرد سرشند دران ويقال
فلان كرم النقاوت الاصل النقاوت ماسد النقاوت بانك
عقاب و مرغ خانكي و بانك محل و محل و بانك خايدن علك

وبانك فرو آمدن دیوانه و النقیض و النقیضه ضد الشیء
و النقیضه ماه در کوه النقیض شراب که از میوه کنند و جاه
بیار آب النقیضه باز آمدن از سفر و شرب است النقیضه ج
النقیض بانك و مرغ خانه النقیضه صندوق هم تحت النقیض
ج ک النکال عقوبة النکب در حکم اشتراک کرد در
شانه کاه النکباء آن باد که ماه آن راه این جملات بود
معروف باشد النکبة مة النکبات ج ناقه نکباء اشتري
بی شیر رجل نکرم دی انکار کنند النکراء المنکر شفة نکفة
بی سرخ از بیاری خون النکفة کون کردن النکف ج النکوع
زن کوتاه النکع ج النکمة بوی دهن النکشة سخی النکیر النکار
م النمام سیسنبور و سخن جین النمرینک و ابرینک زک
النمور و النمار و النمرج النمرأ کو سیدینک زک النمرأ پلنک
ماحه النمرأ ج و النمرأ کلیم خرد النمرج و النمرش نقطه کبر
ناخن افتد النمرش آن کار که نقطه ها دارد النمرط کوه مردم
و النمرط جامه باز کشیدن النماط ج النمطي غط فروش النمعة
آنجا که از آهانه سر و يقال نمعة القدم ای خیال هم النمل آنکه آدم
نیکو بر جای النمل و النملان مود النملة یکی النمل ج و النملة
آن ریش که سر بسیار کند و شکاف در کتافه سم ارض نملة
زیمنی بسیار مود النملة سبیدی که بر ناخن افتد النمل ج

النم و النعم من جین النیر آب کوانده النیمة سخن جینی
النیم و النمام ج النواة حنسة خرا و یخ درم شک النویات
و النوی ج و النواة الحاجة النوی ج النواذن انتمت
النویج و نوار نام زینت النوال العطاء النود شکوفه
الانوار ج النویج کردون النود و نم و آن نخستین روز
باشد از فرودین ماه النوض روبات الانواض ج النوط
جمله خرا که اندان خرا بود النیاط ج النوع کونه جنس الانواع
ج النوف کومان و کتافه فرج الانواف ج النوفل دیار مردم
بیار عطا و نوفل نام مردیست النوفلة غمک دان النواک
کوی باز و برک جولا الانوال ج و يقال نواک آن تفعل
کذا باید که جین کنی النعم خواب النویج باد و دود و النود
نیل رجل نوم مردی بسیار خواب النوی دوری يقال ماها
نویض ای قوه و حكمة ه النهار و شانی روز النهار
و النهار ج و النهار بجه جرد النهاری انکر النهاری انجه بغایت
بیانند النهار ج النهاری مرد پروماده اشتریزک النهاری راه فراخ
النهار اسب بلند و النهار در کوفی النهاران حوض پر آب
النهار جوی النهار و النهار يقال نهار جوی بیار آب و رجل
نهار صاحب نهار النهاری مرغیست النهاری بجه کرک النهاری ج
النهار اندکی کوشش و ان النهاری مردم بزرگ تمام در خلقت

وكرک و جرج الهنض میان دوش و کتف اشترالان هنض
 ج التهل اول شربت الهنض هت الهنض جامه تنک الهنوق
 خربانک کنده رجل نو مردی باز زنده از منکر رجل نر
 مردی خرچ مندی الهنض گوشت خام الهنض و الهنض بانک
 شیر الهنض ان طعام که از دانه حفظل و آرد سازند الهنض
 بانک خر الهنض مرد دیر و شیر را نیز گویند و هنیک نام
 مردیت یقال جز و دهنیه ای نهایت فی السخن **ی** الهنض
 بهاد که در مقابل دیکری جهد النید لان دیون پرک
 النیران آفتاب و ماه النیرک سخن چینی النیرج کرد و ن
 النیر و نود و النیرانج النیرک معرب النیرک ج النیرب
 داه مود با مودیم و داه راست النیر ان رک که دل بد و
 آویخته بود از دین النیرل دول و پمانه خر النیرل ج
 النیرف و النیرف الزیاده و یقال عشره و نیف و مائة و نیف
 النیرف نیفه شلوار النیرف ج النیرم بانک شیر باب النون
 الضمومة النیرج بانک سک النیراعه سبوسه سر النیرطه سبیدی
 که زبردست اسپ بود النیرل سک استیجا النیرل ج و النیرل
 اللقه الصغیره النیرة یغمیری النیرج بسیاری و غر خوشان
 النیرة سخن لطیف النیرف ج **ج** النیرت غلاف دل النیرت
 ج النیرج بیروزی **ج** النیرب سرفه اشتر النیراعه تراشتر جوب

النیر سرمه النیراس و دود النیرام جره مرغیت النیر
 بن کوه النیرل عطا **ج** النیراعه باقی علف که ستور بکن ارد
 النیراعه مغز پست مهر النیراعه و النیراعه خیر که از دهن
 بیندازند النیراعه سبوس النیراعه دوست کافی **کلمه** عر
 النیرج و النیراعه کرین جیر النیراعه پیش بینی النیرج النیرج
 کوزانو النیراعه ج النیراعه که با بجه بیرون آید و یقال
 ما دری ای النیراعه یوندا نم که جبه مردست **اد**
 النیراعه قوس قزح النیراعه شیون النیراعه ج النیراعه
 زمین فراخ النیراعه ج النیراعه اندکی از شیر النیراعه ج
 النیراعه بسیاری مال **ج** النیراعه پیم و النیراعه و النیراعه
ج **ج** النیراعه آن درد که کوسفند را می کرد تا بجه النیراعه
 بانک آبه النیراعه آب اندک النیراعه روزی و آنچه پیش
 آینه هنند و افزونی که از زبان نختن آید الانیراعه **ج**
 النیراعه کرچک مرغیت النیراعه ج النیراعه پرویشم اشتر
 و مرغ که بیفکند النیراعه آینه از آن باز نویسد النیراعه ج النیراعه
 آب که از درخت برود جوب بیرون النیراعه پاره آرد النیراعه
 ج النیراعه قریانی النیراعه ج **ج** النیراعه تر النیراعه ج
 النیراعه خورده اده النیراعه کف شیر نشبه کفتار ماده النیراعه
 انسون النیراعه ج النیراعه رسن که بر کردن بزغال کنند

۱۳۱۸
النَّصَبُ هِرَجِه بِيَاي كُنْد بَرَاي پَرِسْتَش دَا الْاَنْصَابُ ج
ق النَّصَابُ نَوَاسْتَه خَشْت النَّضَارُ زَر و شَمَشَاد
النَّضَاخَةُ فَرِيد بَارِ پَسِن نَضَاوَه الْهَنَاءُ پَسِن رَك حَنَا
ط النَّظْفَةُ آب كِه بَجِه اَزَان بُوَد النَّظْفُ وَالنَّظَافُ ج
النَّظْلَةُ اَوْد شِير پَمُودَن النَّظْلُ ج **ع** النَّعَاسُ خَوَاب
النَّعَامُ بَادِ جَنُوبِ النَّعْمَةِ خَرَمَكْسِ النَّعْمُ وَالنَّعْرَانُ ج وَالنَّعْمُ
اَلْكَبَرُ النَّعْمُ وَالنَّعْمُ ضِدَّ الْبُؤْسِ وَالْبُؤْسُ النَّعْمُ ذَكَر دَرَان
غ النَّعَاشَةُ سَرِزْدَه غَسِيَتِ النَّعَاشِيُّ مَرْدَم كَوَنَاهُ النَّعْبَةُ يَك
شَرِبَتِ آبَ النَّعْبِ النَّعْرُ سَرْمَك مَرِغِيَتِ النَّعْرَانُ ج النَّعْفَةُ
كُوشَت كَرْد كَرْد مَلَا زَه النَّعَانُ ج **ف** النَّفَاةُ يَارَه كِيَا
النَّفَاةُ ج النَّفَاجَةُ بَن كَلَك پَرَا مَن النَّفَاجَاتُ ج النَّفَاجَةُ
سَوَارَكِ آبِ النَّفَافُ دَرْد كُوسِنْدَه النَّفَاةُ بَدِ النَّفْعَةِ
يَنَكِي النَّفْسَانُ زَا بِلَغَانِ النَّفْسَاوَاتُ ج النَّفَاسُ ج النَّفْصَةُ
يَارَه اَرْد النَّفْصِ وَالنَّفْصَاةُ ج النَّفْصَةُ لَرِزَه تَبِ النَّفْقَةُ
سَوَارِخ مَوْشِ دَشْتِي يَوْمُ النَّفُودِ دُورِ سِم عِيد كُوسِنْدَه
كَشَان **ق** النَّقَاحُ آب سَرْد دَكَلَشَايِ النَّقَادَةُ تَخْمِيرُ
النَّقَازَانُ دَرْد كِه كُوسِنْدَه رَا بَكِرْد دِيمَرْد اَزَانِ النَّقَازُ
بَجِه بَخَشَكِ النَّقَالَةِ پُوسْت بَرِغَالَه وَآشِيَانَه مَرِغِ النَّقَاةُ
مَهْرَبِن جِنَرِ النَّقْبَةِ اَوَّل كَرَكِي اَشْتَرِ النَّقْبِ ج وَالنَّقْبَةُ سَوَارِخ

مَنَ وَكُونَه وَازَارِ سِفَه دُوحَتَه النَّقْبُ ج النَّقْلَةُ سَكْرَه النَّقْرُ
زَر و سِم كِدَا خَتَه وَنَقْرَه الْقَفَا مَغَاك قَفَا النَّقْرِ ج وَالنَّقْرَةُ
كُوَابِ اِسْتَادَه دَرْد و د النَّقْرَةُ دَرْد پَشْت كُوسِنْدَه النَّقْطَةُ
مَنَ النَّقْطَةُ وَالنَّقَاطُ ج النَّقْلُ مَنَ النَّكَاتُ دَرْد لِفَاحِ اَشْتَرِ
النَّكْحَةُ بِيَا رَنَكَا حِ النَّكْلُ اَن اَشْتَر كِه بَجِه اَو مِرْد و اَو مِيشَه
بِيَا رَشِير بَاشَد اَلْكُوزِشْت وَشَكَفَتِ اَلْكُيَّاءُ اَن بَاد كِه
بِمِيَان بَاد صِبَا وَشَمَالِ اَيِد **ل** اَلْمَلِكُ دَرْد خَت كُوسِنْدَه
اَلْمُرْقَةُ بَالَش بَرِشْتَنِي وَبَالَش كَرْد مِيَان بَالَان مَهْنَد
اَلْمَارِقُ ج اَلْمُحِي بِشِير وَيَقَالُ مَاهِرَا مَحِي اَي اَحَدُ اَلْمِهْرَانِ اَشْتَرِ
كِيَا پِي اَسْت كِه اَشْتَرَان خُورِنْد **و** اَلنَّوَارُ شَكُوفَه اَلنَّوْبُ كُوزُ
اَنكَبِن كِه بِيَا پِي زِنْد اَلنَّوْبَةُ سِيَاهَانِ اَلوَاحِدُ نَوْبِي اَلنَّوْبُ اَيِ
اَلنَّوْبِي كَشْتِي اَن اَلنَّوَابِي ج نَوْبُ مَن اَلنَّوْبُ دُوشَايِ اَلنَّوَابُ
ج اَلنَّوْبُ دُوشَن كِنْدَه اَلنَّوْبَةُ اَهَلَكِ اَلنَّوَابُ مَن اَلنَّوْبُ بَرَكِه
مَرِغِيَتِ رَجُلُ نَوْمَةٍ مَرْدِي فِي نَام وَاَنكِه بِيَا رَخَوَاب كِنْدَه
اَلنَّوْبُ مَاهِي بَزَرَكِ اَلنَّيْنَانُ ج اَلنَّوْبُ دَوَات وَتَبِزِي شَمِيرِ اَلنَّوَابُ
ج اَلنَّوْبُ نَام شَمِيرِ سِت مَعْرُوفِ اَلنَّوْبَةُ جَاه زَنَخِ اَلنَّوْبُ ج
اَلنَّوْبِي اَن جُوي كِه بَكِنْد كَرْد اَكِرْد خِمَه آب بَارَان رَا اَلَا نَاءُ
وَاَلَا نَاءُ وَاَلنَّوْبُ ج اَلنَّهْا اَلقَوَارِيرُ اَلنَّهْا قُ بَالَك خَر اَلنَّهْوُ
دِيَكِ اَلنَّهَابِي ج اَلنَّهْبِي مَرِجِه بَغَارِت بِيَا بِنْد اَلنَّهْرُ اَلْفَرَصَةُ اَلنَّهْسُ

۲۳۹
 لغت فی الهمس وهو طائر الهيمته خرد الهی ج **باب**
 النون المكسورة **ب** النور خانه كنند وجو وجران
 الانبارج والنور چیزست که چون برآشتر برود پوست
 اشتریبامسد البازج النوراش چراغ البازیش ج **ح**
 الجاء ابرکه آب ریخته بود الجادد دالک شمیر الجدد
 ج الجاد اصل مردم الجارة درود کری الجاف کيسه که
 بر شکم کشتن بریندند تا کشتی نکند و پاشنه روزین در
 الجفج الجفس پلیدی **ح** الجاس اصل مردم الجیز
 نیک دان الخایرج الخلة عطا الخی مشک روغن
 الاخارج **ح** الجاس آوازه و آن پایه کوز کاف باشد
 که کفشگر بر سر کالبد زند **د** الندا الندا ج **ر**
 النزیان نوعیست از خر **ز** التراب زه **س** السترین
 ستون السترین معرب الشع والشعة نوار ادیمین و دوال
 تافته الاساع والشعج و شع نامیست باد شمال و السنی
 رکوحیض النساءج النشیمة **س** الشواء باقی
 علف که شود بکند ارد **ص** النصاب اصل مال که چون
 بدان حد رسد زکوة واجب شود و دسته کارد و شمیر
 و شکوده و درفش و جرآن و اصل مردم النضاح دسته
 النضجج و نضاح نام مرستی النضج نوعیست از جامه

سید النصف نیمه و داد الانصافج النصبه مهترین چیز
ف النفر آن اشترکه از بسیاری رفتن لاخر شده بود
 الانصارج **ط** النطاق خوی النطاق کم و ازار النطقج
 النطاسی و النطیس بجشک اساد و زیرک النطع کام و
 النطع نطع الانطاعج **ظ** نظام الامور نوای کاب
 نعم ضد لبس النعمة ضد الشدة و الجمع النعم **ق** النفاس
 زایمانی و التفاض نوعیست از جادد النفوة الخدیفتد
 از چیزی **ق** النقاب روی بند النقبج و رجل نقاب
 مردی دانا بکار و او پوشیده النقرس در پای و النقرس
 و النقریس بجشک دانا النقر دال المال النفس سیاهی
 دوات الانقاسج النقص آن اشترکه از بسیاری رفتن
 لاخر شده بود الانقاضج النقل نعلین که منه الانقال
 ج النقیق اشتر مرغ نوالنقائجج النقر استخوان مغز دار
 الانقاج النقی مغز استخوان **ک** النکت ریمان تاب
 داده الانکاجج النکس مردم فرومایه ناکس و تیر نکونسا کرده
 الانکاسج النکل بند که بر پای هندی و آهین لکام الانکالج
م المنج چیزست که از دمار بکزد و بکشد **ه** النهایه پایان
 کار النهایتج الهی آب کیرد رشت النهاجج **ی** النياط
 رک دال النیاف اشتر مرغ ترار بلند نرو ماده یکسان بود

۲۱۴
 التي كوشت خام النير علم جامه وجوب كبر كردن كا
 نهند الا نياح النيران حج النير الخشبة التي ينسج عليها
 النيطل داهيه وپمانه النيل م والنيل رود مصر والنيلج
 نيله ثوب ينلج جامه نيله النيلوفر نيلوفر النيق بالا كوه
 النيقه نيكوفي النيم پوستين ددان موي وكونيد پوستين
 كهينه النية مة النيات حج تم كتاب النون بحمد الله تعالى
 كتاب الواو باب الواو المفتوحة | الواو ا و ا ب
 باندام خلق والانشي واو الواب اشتر برك ونيكو
 سم حرف الواو كواب در سنك كه آب در انجا بايست
 يقال بالداد واو ا ب اي احد الواو ا و ب دل ضعيف
 الواو ا ب باران برك قطم الواو ا ب استخوان بند كاه زانو
 وسر بازو الواو ا ب في نياز الواو ا ب و ن ج الواو ا ب خنك
 الواو ا ب الواو ا ب ترسند الواو ا ب ج الواو ا ب خنك كن كه نشا
 خشم در دوي او بديد بود الواحد يلكيت بحقيقت
 الواحد و ن والوحد ان والا حد ان ج الواو ا ب ا ف ا ز
 سخت الواو ا ب رود كله الاو ا ب حج يقال وقع فلان في وادي
 تحيب و هلك وتضل اي في الداهية الواو ا ب ميراث كبرند
 الواو ا ب و الواو ا ب و الواو ا ب ج رجل وارد الشقة مردي
 او بخت لب و وارد الارنبه سر بني ددان و وارد الشعر ددان

موي شفة وارده لبي او بخت الواو ا ب طفيل بر طعام طيل و ف
 سايه فواخ شجرة وارده درختي بابرک سبر الواو ا ب پير و نه
 وانش بركنده ويقال للرجل الكريم وادي الزناد الواو ا ب
 كناره كاد الوز ب ج الواو ا ب سك شبان وانك لشكر دا
 كرد كند الواو ا ب ج الواو ا ب ميان پالان اشتر و واسط
 نام شهر است الواو ا ب ج نيم دسته كاد جاد الواو ا ب ج
 نياز و دانا بكار و فراخ كخط الواو ا ب ج شاة واسق
 كوسپندي آستن الواو ا ب الراغب الى الله تعالى واسق
 نام سكيت الواو ا ب ان زن كه نكار كرد كند بريست د
 الواو ا ب الضراب القماز والجمع الوشا الواو ا ب داي و خالص
 و در دناك الواو ا ب صفت كنده الواو ا ب ج الواو ا ب
 ان زن كه بر ميوندد بوي خود بوي جود الواو ا ب
 نبات هم در شده الواو ا ب دندان امرءة واضع زني سر
 برهنه الواو ا ب پند دهنه الواو ا ب ج الواو ا ب بانك الواو ا ب
 طفيل بر شراب الواو ا ب ج الواو ا ب د و بلندي از دو
 سوي رخ كه در وقت خايند بديد آيد و جون مردم
 پير شود نتوان ديد الواو ا ب خادم خانه جليبا الواو ا ب نياز
 الواقعة ناميست ستخيزا و داهيه راسر ج واق زيني كه
 پشت رانگاه دارد الواو ا ب لشك اشتر و كوسفند الواو ا ب

۲۴۱
آن در دکه بکیر مردم را الوالد یله الوالد و نج الوالد
مادر الوالد انج الوالدان پله و مادر الوالد دروغ زن
الوالده والانشی والهنه حیران الوالی کاردار الوالده
ج الوامق دوست دارنده وامق نام مردیت الوان کران
احق الواد اشتر نرد و کران الواهب بخشنده الوامون
والوالب ج الوامف خادم خانه جلیبا الوامغه زیدین
و کساره بی کردن الوامون والوامی ست **ب** الوباد
الوباء بیماری عام الاوباء والوبیة ج الوبال سراجام بد
الوبرسم روز ازیام عجز الوبرسم اشتر الاوباء ج
الوبرة جیزیت کمتر از کبره دنبال ندارد الوبر والوباء
ج الویش نقطه سپید که بر ناخن افتد الویل باران
بزک قطم الویلة میانه دوشانه الویل کدین کازد
که جامه بدان کوبد وعصا بزک و پشته میزم والویل
کران و ناکوار و سخت **ت** الوتج اندک الوتد میخ الاواد
ج والوتد بلند ی کوش از سوی روی الوتقیق لاجع
که والوتریکانه و کینه الاوتاد ج الوتود الوترة مکان
الاوتاد ج الوترة رک اندرون ذکر الوترة والوترة آن
حلقه که بدان تیردن آموزند و یقال مانی عمله و تیره
ای فتره و یقال مازال علی و تیره و حیدر ای علی طریقه

واحدة الویتر کل سپید الویتن رک دل که آن جوت پیر
مردم میرد و کونید رکیست سپید در میان ماز و پست
کانه قصبة **ث** الوثاق بند الویل لیف الوثن بت
الاوثان ج الوثنی بت پرست یقال فراش و تیره
بستری نرم ثوب و ثیق جامه نیک بافته الوثیقة استوار
و باه خرد و فروخت الوثایق ج الویل رسی لیفین
الوثیقة سنک و الجماعة الخیش **ج** الوجاج پرده
الوجب بد دل الوجبة خورد یکبار در شبان روزی
الوجبات ج الوجج کوز الوجد الوجدة توانکری
الوجدة کواب در رکوه الوجاد ج وجرة نام جایگاهیت
و یقال کلام وجیز و وجزای موجب الوجع درد
الاوجاع والوجاع ج الوجع درد مند الوجاعی ج الوجعا
بیرمردم الوجل ترس الاوجال والوجال ج الوجم سنک بد
هم نهاده الاوجام ج ناقة وجناء اشتری سخت کوش
الوجنة افراد رخ الوجنات ج یقال مادی من وحن
المجلد ندانم که چه مردست او الوجود دارو که بیان دهن
فرو کنند الوجة روی الاوجة والوجوه ج والوجه من
قوله نعم بلی من اسلم وجهه لله ای دینه و قوله عز وجل لا
وجهه ای الله والوجه اقل روز و خشودی والوجه

۲۴۲
النار حيث التي قصد وبها الوجهة القبلة من قوله ثم فتم
وجه الله اي قبلته الوجهة طعام كذا في وشر ساند
الوجين سبك الوجيه دوي شناس وان كويك كذا خلا
بن زايد ح الوحا والوحاة بانك الوحدة والوحدة
يكاني الوجركية الاوحانج الوحدة جنبه است
جون كراسك الوجج الوجش منه الواحد وحشي
الوجوش والوجيش ج الوجش دهم الوجشة اند
وتهايي الوجشي برياي كذا بدشت دارد ووحشي القوس
بشت كان شعر وحف مويي بيار ونكو الوجفاء
ان زمين كذا دران سبك بيار بود الوحافي ج الوجمل
م الاوحال والوحول ج الوحم ان جنه كذا زنت آستن
ارز وكندا الوحي ان زن كذا وير اجيزي ارز وكند رجل
فحواح ووحوح مدي سبك الوحي النار الوحي الهام
ديغام وسخن پنهان واشارت ونبشته الوحي ج الوا
تها ويكانه يقال هو وحيد تحيد اتباع يوم وجم دوزي
سخت كرم ح الوخر جنز انك الوجش ورومايه الوجشة
جله خ الوحم بلكوار الوخراخ فربه كمي لرزد الوجيفة
آند الله جامه وبنود الوجايف ج الوخيم ناكوارنده
الودك ج بش فروش الودج بك كردن ستويك قصاب

برد الود جان دوالاوداج ج الودمخ جوين وودنام
بني است الودس اول نبات كذا بد يد ايد يقال ما دري
اين وودس هو اي ذهب الودعة كوش ماهي الود
مرغزار سبز الودق باران كذا بياي ببارد الودقة
نقطه سرخ كذا بر چشم افتد الودك ج بش الودودست
دار مطيعان الودوق والوديق ان اسب كذا كشن
خواهد الوديد دوست الوديس نبات خشك الوديع
ساكن الوديعتمه الودايغ ج يقال دفتة وديفة
مرغزاري خوش ونازه ان بياي نبات الوديقه كراما
نيم دوزان الودايق ج يقال دجاجة وديكة اي سمينة
الودي والودي كذا دوزخا الواحدة ودية الودي مدي
آب د الوداج زن تباه كذا فرومايه واشتقاقه من الودج
والودج سركين كذا بر چشم كوسيد كيرد الواحدة ووجه
الودج ج الودرة ياره كوش الودر والودم دوال كوش
دوالاودام ج الودمة ياره جكر الودم ج يقال ما به وديته
اي عيب الوديلة آينه ياره سيم را بكار برده الودايل
ج د الوداء نواسه من قوله ثم بيشناه باسحق ومن
ديا اسحق يعقوب يقال هذا بني من الوداي اي ابن ابني
دوراييس وكونيد بش وهو من الاصل الوداق خضرة

الارض من الخيش الورق كراسه نوبس ويجعل ورق
محيي بيار دم الورق كل الواحدة دودة والورق شير
شير دد بام واسپ مكلون الورق دودة الزعفران
لاله الورق زعفران وزيد الورق شان كوت كره الورق شان
والورق شير ج الورق وحل كه ستود ديان افتد وي خيزد
الاورق الورق بد دل وير خيزد كاري الاورق الورق الورق
ير خيزد كاري الورق الورق دم الاورق والورق
ج الورق ورق كافت وبرك دخت وكوسفند وخون
بسته كه از جراحت يفتد الاورق ج شجرة ورقه درختي
بيار برك الورق سري الاورق ج الورق جنسيت
كتر از سوسمار يا دنبال دراز الاورق والورق ج الورق اما
الاورق ج دندنة ناميت ذوالقعدة بالورق دندنة خويله
الورق آفريد كان الورق آفريد سست الورق
رك كودن الورق دندنة الورق خراب بن بيا
برك الورق بيه زهر الورق انكه باد سجد الورق
الورق پناه جاي الورق ج الورق جنسيت از كواسك
الواحدة دودة الورق خورديكارد دندنة الورق
ج الورق دندنة الورق ستاره است در جانب جنوب
الورق دندنة سبك الورق خاك كيشدن الورق

الحريص الورق دستور الورق الورق الورق الورق
الورق كوشك خشك كرده وبزوي خرا و دسته ترة
س الورق اسب فراخ كام و خراين كويند الورق
كياه زمين الورق خازن و سنج جامه خازن الورق
ميانه وبسند يده وبر كزيده الاورق ج وقوله نعم وجعلنا
امم وسطا اي عد لا الورق اشتر واد الاورق والورق
ج الورق برك نيك الورق خستين باران الورق خواب
سبك الورق خفته الورق وسوسه كنده واوران بيايه
وصياد وسك الورق اشتر كه در داند بوده باشند
الورق ج الوسيلة نريكي الوسيلة ج وجه وسيم روي
نيكوس الورق كوسپند سبيد الورق خانه الكوت
الورق وشك يقال وشكان اي سرغان الورق آب
انك الاورق ج الورق نكار كرد بر پشت دست الورق
ج يقال ما عيشتك وشمة اي طرفه عين الورق اشتر دم
سبك الورق دارو كه عيان دهن وركند الورق عيش
از جامه الورق ج الورق جوب نيزه الورق رك كوش
وينج درخت وان جوب كه بدان كنند در دوده فابريه الورق
ج الورق بالمش الورق ج الوشيطه ناكس الورق شيطه باره
استخوان زيادتي در استخوان اصلي پوسته وخوي در

۱۴۱۴
الوشایطج الوشیعة بند کی و ماشوره جولامه و کورده
کریاس که بشمزد و بردی معنی الوشایطج الوشیع آن دیوار
که بسازند کرد اگر دیوستان از شاخ درخت و جزان
الوشیق کوشت یخنی که بسفر برند الوشیک ذو دیتال
بینها و شیعة ای کلام شر و عدو **ص** الوصاة وصیت
الوصایل ثبات عانیة الوصیب درد الاوصاب ج
الوصیب بیمار والوصیب الغیب والوصم ایض والوصع
بخشک کوبی الوصل مانند یقال هذا وصل هذا ای
مثله الوصاوص روی بند خرد الوصاوص ج الوصوص
سوراخ روی بند که بدان بنکوند الوصید میان
سرای و آسانه درو نبات نزدیک بهم الوصیة شوالگاه
الوصیة جک الوصیف غلام خرد الوصفا ج الوصیفة
کنیزک خرد **الوصفا** الوصایف ج الوصیلة زمین فراخ
و آن کوسپند که هفتم شکم بزادی دود و ماده و هشتم شکم
بزادی نری و ماده و آن نر و نیکشندی برای آن ماده
الوصی م ولقب شیث پیغمبر علیه السلام و خویشت نزدیک
الوصیة اندرز الوصایح **ف** الوصاء والوصاح نیکو الوصع
پیرایه درهم وضع درمی نیکو روشن افصاح ج الوصر
جربش کاسه الاوصار ج الوصر آنچه بماند انطعام در
کاسه

کاسه الوصر جناتک تصاب و خوان نان بختن الوضوء
آبدست و جبهه و ضی روی تاز و ضاع ج الوضیع مردم
فرومایه الوضیعة زبان و پنبه جامه و آنچه در خانه نهند
الوضایع ج الوضیعة مهمانی مام الوضیف نوار **ط**
الوطب شک شیر الطاب والاولطب ج الاوطب ج و
الوطب مر جانی الوطباء ذن بزرگ پستان الوطح کل
که بر جنکال مرغ بندند الوطح حاجت الاوطار ج
اذن و طغاء کوشی بسیار موی الوطن آرامگاه الاوطان
ج الوطواط بلستک و مشب پرک الوطیة غراره الوطیس
نویله منین الوطایس ج **ظ** الوظیف لنگ الاوظیفة
ج الوظیفة و بزیده الوظایف ج **ع** الوعابانک الوعث
زمین الاوعاث والوعوث ج الوعشاء آن ریک که دشوار
بود رفتن درد والوعشاء ایض و یقال وعشاء السفر
بغ سفر الوعر زمین درشت الاوعاد والوعود ج
الوعق والوعقة بدخوی الوعک والوعكة تبشیر
والوعكة جنک جای الوعل بزکوبی الاوعال والوعول
ج وعل نامیست ماه شوال و یقال ما اجد منه وعللا
ای بد الوعر رویه الوعد عتبانک شغال و بانک
شکم اسپ الوعاع ج الوعوی مرغ طریف الوعی ریم

٢١٥
يُقَالُ مَا لِي عَنْهُ دَعِيَ أَيُّ بَدُّ الْوَعْدِ بَادِفَاهِ الْوَعْدِ
أَوَانِشْكُمُ الْوَعْدُ كَارِزْدَارُ وَبَانِكُ مَكْسٍ وَبِشْهِ الْوَعْدِ
ضَعِيفُ الْوَعْدُ أَنَّكَ بِنَافِي خَذَمَتَكَ الْوَعْدُ الْوَعْدُ
الْوَعْدُ نَجُ الْوَعْدُ يَتَرَدَّدُ قَارُ وَأَنَّا لَضَعِيفُ بِنُودِ
وَالْوَعْدُ بَاتِيكَانُ وَالْوَعْدُ بَانِكُ الْوَعْدُ كَيْنَهُ وَوَعْدَةُ الْقَيْظِ
سَخِيحَةُ كَرَاءُ عَمُونَ الْوَعْدُ مَرْدُ ضَعِيفُ وَشَرَابُ طِفْلِي
الْأَوْفَالُ جُ الْوَعْدُ بَرْدُ الْوَعْدُ أَرْدُ شِيرُ **ف** الْوَفَاةُ
مَرَكُ الْوَفَاةُ جَعِبُهُ كَرُ الْوَفْدُ كَرُوبِي كَرُ جَابِي آيَنُ
الْوَفُودُ وَالْوَفَادُ جُ مَالُ وَفَرُ مَالِي بَسَارُ أَذُنُ وَفَرَاوُ
كُوشِي بَرِكُ الْوَفَرَةُ مَوِي تَانُومُ كُوشِ الْوَفَضَةُ يَتَرَدَّدُ
الْوَفَاضُ جُ الْوَفَضَةُ أَخْجَهُ سَرْمِشْهُ بِلَانِ سَخْتِ كَسَنَدِ
وَأَن خَرَقَهُ كَرُ بِلَانِ آتَشِ بَرَكَنَدِ الْوَفُوقُ مُوَاقِفَةُ **ف**
الْوَفَاقُ بِمِ سَخْتِ وَوَجَّةُ وَفَاقُ رَوِي سَخْتِ بَرِيسْتِ الْوَفَاةُ
تَنُورُ تَابُ وَكَلْنُ تَابُ الْوَفَارُ آمَسْتَكِي الْوَقْبُ أَبْكِرُ الْوَقْبَةِ
كُوشِي بَرِيسْتِ سَرُ كَاسِ وَجَاهِ دَرَكُوهِ وَجَابِي كُوشِ الْبَلِينِ الْوَقْتُ
يَنَامُ الْوَقَاتُ جُ الْوَقْدَةُ غَايَةُ كَرَاءُ تَابِستانِ وَأَن يَانُزْدَهُ
رُوزِ يَاشَدِ الْوَقْرُ كَرَانِي كُوشِ الْوَقْسُ أَنْكَ مَایَرُ كَرَكِي
أَشْتَرُ كَرُ بَرِيدِ آيَنِ الْوَقْسُ مَادُونِ النَّصَابِ الْوَقْصُ
بِزَمِ دِنِزِهِ وَبَجْهَ مِیَانِ دُورِ فَرِیْضِهِ بَاشَدِ دَر زَكْوَةِ الْوَقَاصِ

جُ الْوَقْطُ جَنِبَرُ آبِ دَرَكُوهِ الْوَقَاطُ وَالْوَقْطَانُ جُ الْوَقْفُ
مُ الْوَقَافُ جُ وَالْوَقْفُ بِأَيِ رَجْعَتِهَا مِیْنِ الْوَقْعِ بِسْتِهِ
الْوَقْعُ سَمِ اسْبِ كَرُ ذُرُوسَايَدِ الْوَقْعَةُ كَارِزْدَارُ الْوَقْلُ
دِرْخْتِ خَرَاهَنْدِي الْوَقْلُ بَرَكُوبِي كَرُ بَرِيسْتِ كُوشِ الْوَقُودُ
بِزَمِ آتَشِ الْبَلِينِ الْوَقُودُ آسْتِهِ الْوَقُودَةُ بَانِكُ سَكِ دَر
دَقْتِ تَرَسِيدِنِ الْوَقِيبُ بَانِكُ غَلَاظِ ذَكْرُ اسْبِ الْوَقِيبُ
كُوشِي بِلَايِ الْوَقِيبَةِ أَبْكِرُ دَر دَشْتِ وَيُقَالُ رَجُلٌ نَقِيرُ
وَقِيرُ الْوَقِيبَةِ كَارِزْدَارُ وَكُوبُ آبِ دَر سَكِ كَرُ آبِ بَاسْتِ
دَرَانِ الْوَقَايِعُ جُ سَكِينُ وَفِیْعُ كَارِدي تَرَكُ الْوَكَاةُ
مَرْدُ دُونْدِ الْوَكَبِ خَارِجَاهُ الْوَكْمَةُ نَقْطَةُ سَیْدِ كَرُ بَرِيسَاةُ
جَنَمِ أَفْتَدِ الْوَكْرُ أَشْيَانُهُ مَرِغُ بَرِ دِرْخْتِ الْوَكَاةُ الْوَكُودُ
وَالْوَكَاةُ جُ الْوَكْسُ زِيَانُ وَبَجْهَ كَرُ مَاهِ بَلِیَرِ دَرَانِ الْوَكْفُ
نُطْعُ الْوَكْفُ بَنُ كُوهِ وَغِیْمُ دِنِزِهِ الْوَكْلُ مَرْدُ ضَعِيفُ
الْوَكْنُ أَشْيَانُهُ مَرِغُ بَرِ كُوهِ يَادِیَوَاةِ الْوَكِيرَةُ مَهْمَانِي بِنَا الْوَكَايَرُ
جُ الْوَكِيفَةُ سَتُوكُ الْوَكِیْعُ وَالْوَكَايِعُ جُ وَيُقَالُ فَرَسٌ وَكِیْعُ
أَسْبِي سَخْتِ وَسَقَاءُ وَكِیْعُ شَكِي كَرُ آبِ نَرُودِ اَزَانِ الْوَكِيلُ
كَارِزْدَانِ الْوَكَلَاءُ جُ **ل** الْوَلَايَةُ يَادِشَاهِي الْوَلَايَاتُ جُ الْوَلَجُ
رَاهِ دَر دِيكُ الْوَلَنُ فَرِیْنْدِ وَاحِدُ وَجَمْعُ دَرِیْنِ بَكْسَانِ بُوَدِ
وَيُقَالُ مَا أَدْرِي أَيُّ وَلَدِ الرَّجُلِ هُوَ نَاغَمُ كَرُ جَبَرُ مَرْدُ سَتِ

وولد الولد نواسه اولاد الاولاد و يقال ما ادرى ما
 ولعة اى ما حبسه ندام كمچه باز داشت اولد الولعة
 دول خرد امريده و لود زائنده الوليعة دوست خا
 الوليعة غراره الولايح الوليعة دختر زاده و پير
 الولايح الوليد كودك نو زاده و بنده الولده و
 الولدانح الوليع كارد و نود خا الوليعة اردشير الوليعة
 طعام عروس الولايح الحيف دوست و بار الاطبايح
 الوليعة بشما كند و هويد الولايح الحمد سخي
 كواء شب ديوم و مدد و نبي كرم هوكن الوناء
 آن نن كه هوش برياي خيزد الوج و الون خيك
 الوئم حدث مكس الوهاب و الوصب و الوهب
 بخشنده الوهاج و بخشنده الوهم و الوسط زمين
 خلع شيب الوهاد و الوطاح الوهلة كو خنبر كودن
 الوهل و الوهادح الوهق كند الوهوق الوهل
 بد دل يقال اول و هله اى دفعه الوهم انديشه الاولهام
 ح الوهم اشتريك و ده راست الوهن ياره شب امريده
 و هانده زين كه هوش برياي خيزد الوهن انكه مرد مانرا
 بر كارد ارد يقال فى السقاء و هينه اى عيب ي الوج
 كاجار و ح و ويل و ويس و اى الوين انكور سياه الويد

۱۲۱

بأنك الوَيْصُ كُرويه وويل نام وودیت در دوزخ وگو
سکیت در دوزخ نفوذ بالله منه الوَيْتَةُ دیک بزرگ
باب الواء المضرومة ج الوَجَلُ تو انکری الوجود
هستی **و** الوُسْطَى انکت میانکن وناث اوسط
الوُسْعُ توانایی تو انکری **ش** الوُشَارَةُ خرده ایه
یقال عَجِبْتُ مِنْ وَشَكْ ذَلِكَ الامر ووشکان ای من عت
ذلك الامر **ط** الوُصَاةُ وصیت کنند الوصلة پیوند
ض رَجُلٌ فُضَاءٌ مَرِيٌّ نیکو روی یقال حملت المرأة
وضعا ولفضا ای در اول حیض بارگرفت الوضوء دست
وروی شستن **ع** الوُعَاؤُ آواز شک اسپ الوَهْلُ
مردمان محشم **ق** الوَقُودُ آتش **ک** رَجُلٌ وَكَلَةٌ
نکله مری که کار با مردان کناد ان عجز الوکنة اشیانه
مراغ الوکن والوکنات **ج** **ل** الوَلَدُ فرزند الاولاد **ج**
والولد یکنون واحدا وجمع رَجُلٌ وَاثْنَتَانِ یُولَعُ بآلهای
باب الواو المكسورة ت الوُرْطاق **ث** الوِثَارُ والوِثْرُ
چیز نم الوِثاق برید الاوثق **ج** **ج** الوِجَاحُ پده وان
وان مقدار آب که بنحوض بیوشد الوِجَارُ جای کرک
تلقب بالاجر والوجر الوجهه آنجا که روی کنند
ودین و قبله **ح** الوِجَامُ آن جنس که زن آبتن آرزو کند

٢٢٧
 الوداج رك كرت ستور كرتضاب برود الوددوت
 الوداك سرين پوش الودك ج الودب هر روزه
 وانشور وكرهبي ردي باب نهاده والودد النوبة
 الوداج والودد الجزف يقال قرووت ورودي اي جزوي
 الودد كليل وبزه وسلاح الاوداج س الودادة
 بالث الوسايد ج الوداخ انج دبر افكند الوسخ
 والوداخ ج الودجك الوصل بند كاه الاوصل
 ج الوداغ اوند الاوعيت ج ودعاء اليزان خانه
 تراود والودعاط كل زرد وكويند كل سيد الوعط
 ج الوداق دخور وسراوارق الوداء سپر الوقاية
 معرفه الوقايات ج الوقر خوار الاوقان ج
 الودك ويند شك وجزان الاوكيت ج الودك دان رسته
 كركا ودايان بريند نه نديك دوختن الودك بالان
 خروكف ج كتاب الوداء باب الوداء المفتوحة
 الوداء نشان تباخه دندوي كوكك الوداي خاك كور الوداء
 كرواده الوداج غاز كنده وخاب كنده وهو من الاقدار
 الوداجه كرمكاه الوداجه الوداجي بناكر مسنوب الى
 وهو اسم بلك الوداج كينرك خرد الوداده بانك رعد الوداد
 شر كدوان رتم بود وزيوتك الوداي راه نماينه الوداد

والهداة ج والهداي كرون الوداي ج الوداي والهداية كاد
 كدديش كله ردد الودايات ج الوداي والهداية دسته
 دست وكويند ستون اس والهداية عصا يقال ماله هادي
 ولا دق اي صادر عن اللاء ولا واردي بغير مريم برعي الهرم
 ايل هوارم ج هاروت وهاروت دوفرشته اند بابل الهادون
 ماه ونام برادر موسى عم الهاديت باد سر الهاديت ان جراحت
 كد سر استخوان را بشكند الهادوم انج طعام بكوارد الهادول
 باران بزرگ قطم الهطل ج رجل باع لاه مردی بددل و
 باع لايغ ايض رجل باع مردی كرسنه الهاله سراي ماه و
 هاله نام زينست الهايك هلاك شده الهالكون ج والهكي
 الهالك اي هلك مسنوب الى هالك بن عمرو بن اسد بن خزيمه
 وكان حداثا الهام استخوان مرده الواحدة هامة هات
 نام وزير فرعون لعنه الله والهامة ميان سر وكونك غلبت
 الهام والهامة ج يقال هامة القوم اي سيدهم الهامة مخند
 الهوام ج الهامة زمين بي نبات ونبات هامة اي يابسة
 كوز باع كوزة آب تلاينه الهامل اشتراكه تاجناخه
 يخوار هجر ميكند الهمل والهمل ج الهمل ج الهاموم بيه
 بيار جريش الهامومة ابر بيار بانك يقال هاهن البعير
 هامة اي تخمة الهاون مست الهاديت بانك سخت

۱۸۸
التهباء کرد که بر وزن خانه در آید الواحدة هباءة
التهباء كفتار بسیار روی و کپی بسیار روی را نیز گویند التهبال
صیاد الهبر ریک الهبوط جمل هبر و بر اشتوی چشم آورد
فربه الهبر پاره گوشت الهبرج الهبطة زمین نشیب و
الهبوط ایضا الهبط کله و روی الهبل لیف الهبل سخت
یر الهبطع والهبطق احمق الهبوة باد که کرد آرد و باد
هرب الهبوجة زمین دک الهبول آن زن که او را فرزندان
نماند بود الهباب کوراب الهبهي شبان و گویند قصاب
الهبيب بانک کشن نزد وقت کثیف يقال هبیت الفواد
کودک الهبيب دانه حفظ الهبط اشتراغ
الهتاو والهتاو پاره شب الهتانة زن سبک دست در دو
رستن الهتانة گمان بانک کن الهتك کف بنا بست الهتن
والهتون ابریزان الهته بجان باز افکند
الهجاؤه هجا کنند الهجر والهجر کرگاه الهجس آواز که
بشوی و در نیایی که چه میگوید الهجعة پاره شب الهجل
موفی که در میان دو کوه الهجولج الهجعة پیش از جمل
اشتر الهجومج و يقال هجمة الشتاء سختی سر و زمستان
و هجمة الصيف سختی کرم و تابستان الهجوع پر درغ سر
الهجوم باد سخت که خیمه را بکند الهجاج النفوذ الهجر

حرف بزرگ و کرگاه و کیه خشک شده الهجعة شیر
یرم الهجن انکه مادرش بنده بود و پدر ازاد واسپ
بد نژاد الهجنج الهناب ریشه تاب الهنال شاخ
درخت که راست رسته باشد الهنک برک باریک جوش
برک سر و کز الهنابج الهنم مرد بزرگ و دخی الهنة
بانک آسمان والهنة مه الهنس مورد الهنف نشانه
الهنافج شفته هلا لای الهی آویخته الهنم ویرانی سر
جاه الهند والهند و پاره از شب الهند و باد بانک
کن الهندی بجه ببر الهندی والهندی آنچه بخانه
خدای عزوجل فرستند قربان الواحدة هندية وهندية
والهندی العروس والهندية آنچه بکسی فرستند الهديا
والهدياچ الهدي آواز الهدي بانک کبوتر و بانک اشتر
الهديل بانک کبوتر و کبوتر را نیز گویند الهذار
والهند پهلو کوی يقال انه لهند رعد اتباع يقال
سکین هند و کاردی بوان الهواخان وان
الهراة شکره جویین کلک هرا سکي بانک کن الهراس
هرسه فروش الهراس نوعیت از خا الهرا میل موی
جوت بیفتد هرا غنة نامیست شیر و نام مردیت الهراس
شیر و گویند کریم الهرا ثم سنک ست الهراغ خوان روان

۲۴۹
 الهرم تخت پیر الهمون والهرمی ج وامرؤة هرمة الهرات
 ج والهرمة شرفاده الهرمة بنایت الهم مع الرجل السبع
 البكاء الهرم نفع بش نر الهرم انج الهرم انهم بریزید
 الهرم شیر فراخ دهن واسپ رانز کوید وآن زت
 که داه کند بول وکودکش یکی شده بود الهرم دودیدن
 سک الهرم ستمه الهرم ایس ج الهرم ستمه الیکر الهرم ایس ج
 الهرم افوس کنند الهرم از هزارستان الهرم از
 الفتن الذي يتر فيها الناس يقال فيه من بليدة اذا لم
 يكن فيه الهرم بانك رعد ونام بحريت از عرض شعر
 الهرم بيه الهرم آواز رعد وهرمة الملك جاه زمزم رجل
 هنر نبر مردی بدخوی سیف نقره از شمیری جنبان
 الهرم بربانک باد الهرم پاره از شب واحق رانز کوید
 الهرم ج الهرم بربانک نزار الهرم ج الهرم بانک رعد
 س الهرم آواز پوشیده ش الهرم کوز دست
 واسپ که دود عرق کند ورجل مشن الیکر مردی آسان
 کاد الهرم کلاه رینه خشک ص الهرم واهصو
 شیر شکند حید واهصهاض شیر الهم ص کرک
 ص الهم ص کله مرغان واسپان الهم ص واهصبة پشته
 الهم ص واهصبة ج واهصبة باران بربانک قطره الهم ص

ج الهم ص ج الهم ص ج الهم ص ج الهم ص ج الهم ص
 کنند الهم ص ج الهم ص ج الهم ص ج الهم ص ج الهم ص
 الذي يتر فيها الناس يقال فيه من بليدة اذا لم
 يكن فيه الهرم بانك رعد ونام بحريت از عرض شعر
 الهرم بيه الهرم آواز رعد وهرمة الملك جاه زمزم رجل
 هنر نبر مردی بدخوی سیف نقره از شمیری جنبان
 الهرم بربانک باد الهرم پاره از شب واحق رانز کوید
 الهرم ج الهرم بربانک نزار الهرم ج الهرم بانک رعد
 س الهرم آواز پوشیده ش الهرم کوز دست
 واسپ که دود عرق کند ورجل مشن الیکر مردی آسان
 کاد الهرم کلاه رینه خشک ص الهرم واهصو
 شیر شکند حید واهصهاض شیر الهم ص کرک
 ص الهم ص کله مرغان واسپان الهم ص واهصبة پشته
 الهم ص واهصبة ج واهصبة باران بربانک قطره الهم ص

مكتبة

ووهو ما كان الواحد بمجة الهرجل اسب نيك دو والهرجلة
 اشترنود دو والهرم معرفة الهرزات والهرمزج والهرمة
 الوسوسة الهرزات ج الهرم لوان ندم امرأة همتي الحديث
 زني بياركوي الهرم اشتر فر الكاشته الهرم كرك واشتر
 زود دو والهرم انديشه الهرم ج الهرم شير كرم دو
 الهرم چاه بياراب الهرم بانك شير واول نهان الهرم
 ج الهرم زن بيرنادر برآمد رجل همتي العول مرد ي تيز
 دل الهرم شير مرد قوي الهرم باران ندم الهرم فرج
 الهني الشئ الحقيق الهرم شير الهرم هنك الهرم ج الهرم
 نام منزلي است ان منازك ماه الهرم بنيد اندرون جشم الهني
 كوانده الهرم كام الالهو ج الالهو ميان آسمان و
 زير الالهو ج وقوله تم واخذتم هواء اي خالته لا عقل
 فيها وكل هواء يقال فلان بعيد الهمة ويقال لاهوادة بينهم
 اي لا صلح الهو اس شير الهو اس ج الهو اس الباطل الهو
 بياركوي الالهو ج الهرم زمين هوار الهو كفتار بيا
 موي والهو برك النوصن الهو ته راه دراب الهو جواد باد كه
 خيمه بركه وماده اشتر زود دو الهرم ج الهرم بيا بان دور وآن
 بيا بان كره دو بهج راه بنود مرد كران جان وده برد استاد و
 لكركشي وشب دلد و باقي خطوب الهو ج الالهو كوان

الهرم ج الهرم ج انجه زيات دلدن نشيند جون بسفر شون الهو ج
 ج الهو ته كمو الهو كركه كوسيند الهرم اشتر قوي الهرم
 باد سر الهو ته جاد والهو قات والهو قاج الهرم صعب
 الالهو ج الهرم آرامش الهو هواء مرد ضعيف بد دل
 احق الهرم الهو طلة كره ي اندازند وان الهو ته صور
 الهو ات ج الهو ام انكه
 الهو لدن ج الهو يقال هيت لك فراتراي الهو ج
 عقاب وان كرك وهرم نام مرد هيت الهو ج الهو ج كازار
 الهو جانه مرد اريد برك الهو ج مرد كرا جان واون نديك بن
 وديشه جامه الهو ج باء دفتن زود الهو ج باد شمال الهرم
 احق الهرم قوله نعم الهو ج نان ووهين وثران بناتيت
 الهو ج نبت وكونيد اشتر غار الهو ج شير شكسته صيد الهو ج
 شير مرد قوي وهرم نام مرد هيت الهو ج والهو ج شكستي
 وشكستي شك ازاكواريدن الهو ج لشكر انك الهو ج كروه
 مردمان وبانك مردمان وماده اشتر برك الهو ج روبا الهو ج
 والهو ج ياتيله الهو ج بانك الهو ج غول الهو ج باد كرم وآن
 باد كه ميان باد جنوب ودهو ج الهو ج زني باريك ميان
 الهو ج مرد فراخ شك خورنده الهو ج والهو ج اشتر مرغ الهو ج
 والهو ج والهو ج بانك دريا الهو ج بانك زخم شير الهو ج

خوبترک واسپ برزک وبت خانه الهیا کلج یقال جاء
 بالهیل والهیلان اذا جاء بالمال الكثير الهیلکون داس الهیاء
 بیابان که دران آب بنود الهیایان تشنه الهیین آسان
 الهیفته اوان پنهان الهیوب بد دل وهراسان یقال بهیها
 یهات دوداست باب الهاء المضمومة ب الهیاریه
 سبوسه سر الهیج اشترکه دلخرتاج زاید الهیاع ج الهیعه
 ماده یقال ماله مبع ولا یبع یبل نام بنیت الهیوع خواب
 الهییه گفتار خرد و هییره نام مردیت و یقال لا ایتک
 هیین بن سعد ای ابدا ت الهیاف اوان زاد ج
 الهیخته زشتی د الهیلاب والهید ب والهید ب دیشته
 جامه الهیلاب والهید بک شب کوری والهید ب مره چشم
 ویرک دخت الالهلاب ج الهیلاب والهید ب مرغ سیاهان م
 الهیابید والهیداب ج الهیخته والهید ون آراش الهیدن
 والهیدان ج الهیدی زده داست الهید واع پاره از شب د
 الهیدارمه پیوده کوی الهیدام شمیرین الهیدره بسیار کوی
 الهیدلول مره سست وریک دران الهیدایل ج وهن لول
 نام مردیت هیل نام قبیله است د الهیاء سخن پیوده
 الهیاء در دیت که بکیر اشترا الهیخان کوه الهیوان خرد
 الهیوع بشیر الهی بود آب بسیار بانک الهی خانه کدم

دجو وجزان الالهراج ن الهیاه افسوس کنند الهیوه
 افسوس کرده الهیوه افسوس ع الهیج ازان ددخت
 ق الهیفته آنکه بسیار تکیه کند ک الهیاع سرفه الهیعه
 مره احق ل الهیاس کامی الهیلام کوشت یخی الهیلب
 موی دتبال اسپ الالهلاب ج والهیل کاسموی الواحده
 م هلبه وقلبه الزمان سخی زوزکاد الهیعه آنکه بسیار
 زاری کند م الهیام متر برزک همت الهیوم بد کوی پیش
 ن الهیافته پیه الهید وافی شمیریندی هیوه ضد اشتر
 و الهیوه زمین نشیب بود نام پیغمبریت عم یقال ما ادری
 ای الهیوز یوندا نم که چه مردست اولالهراج الهیوف خانه
 عنکبوت وباد کرم الهیون خواری ی الهیلام دیوانه از عشق
 دتشل زده اشتراب الهیاء المکسوره ب الهیبه آنجه
 بخشد الهیاب ج الهییز ی متر برزک واد دست بخن
 سیمین الهیرقی ذکر واینکه الهییکه زن نازک نرم الهییه
 سبوسه سر ونبه ملکه الهیاری ج الهیل اشترینک الهیلع
 فراخ شکم الهییق خدمت کار الهیایق ج ت الهیرفش ودا
 ج الهیاء ضد المدح وحروف ابیات ت الهیاب رس که
 خرده پای اشتر به ان باز انو بندند و هجاء القوس زه
 کان الهیایان اشتر سیدین واحد وجمع دین یکسان بود

وَدُعِيَ بِجَمْعٍ بِالْمَجْمُوعِ جَدَائِلُ زُخَانِ الْبَحْرَانِ دَوْبَهَتْ
تَحْسَتَيْنِ جَبْشَه وَدِيكِرْ مَدِينَه الْبَحْرُسُ بَجْدُ دَوْبَاهِ دَجَلُ
بَحْرُ عُرْمُ دِرْدَانِ وَاحِقُ الْبَحْفُ كِرَانِ وَاحِقُ وَاشْتَرِ
مَرْغُ پَرْدُ الْهَيْدَانُ كِرَانِ وَاحِقُ الْهَيْدَبُ وَالْهَيْدَمُ وَ
الْهَيْدُ مَلُ جَامَةُ كَهْنَه الْاَوْدَابُ وَالْاَوْدَامُ وَالْهَيْدَامِلُ جُ الْهَيْدُ
مَرْغُ بَدَلُ ضَعِيفُ يَقَالُ هَيْدَةُ الْاَمْرَايِ جَهْتَه **د**
الْهَيْدُ رِيَانِ پَهْرُوه كُوِي **ر** الْهَرَاةُ عَصَا الْهَرَاوِي جُ الْهَرْدُ
خَادِمُ آتَمِي كَهْ الْهَرَايِقُ جُ الْهَرُّ جَايِ خَاكْسَرِ الْهَرَجَابُ
دَوْدَانِ بَزْمَكُ الْهَرَجَايُسُ شَادِرِ الْهَرْدَبُ بَدَلُ الْهَرْدَبَةِ پَهْرَه
زَنْدِ الْهَرْدِي دُرْدُجُوْبَه الْهَرُّ كُوِي زِي الْهَرْدَانُ جُ الْهَرُّ كُوِي
مَادَه الْهَرُّ جُ الْهَرُّ شَفْتَه دَوْلُ بُوْدَه الْهَرُّ شَفْتَه كُوَسْبِنْدُ بِيَادِ
شِيرِ الْهَرُّ طَالُ الطَّوِيلُ الْهَرُّ طَهْ پَرْمِشِ الْهَرُّ طُجُ مَرْغُلُ مَلِكِ
دَوْمِ الْهَرُّ كَوْلَه زَنْ بَزْمَكِ سُرِينِ الْهَرُّ نَاسُ شِيرِ الْهَرُّ مِشِ كَادِ
الْهَرُّ مِرْدُ نَوْعِيستِ اَز مَادِ الْهَرُّ بَزْمِشِ الْهَرُّ قُ اشْتَرِ مَرْغُ
جَوَانِ الْهَرُّ جُ كُرْكُ سَبَكِ الْهَرُّ لَوْ جَاغِ الْهَرُّ مِيْ مَرْغَمِ **م**
الْهَرُّ شَبُّ اشْتَرِ بِيَادِ عَرَقِ الْهَرُّ هُمْ زَمِينِ نَشِيبِ فَرَاخِ الْاَهْمَامُ
وَالْهَرُّ هُمُ جُ **ط** الْهَرُّ طَلُ كُرْكُ **ف** الْهَرُّ اَبْدَانِ كُودَه
وَيَقَالُ شَهْ هَرُّ اِيْ لَيْسَ فِيْهِ عَمَلُ **ق** الْهَرُّ قُلُ اشْتَرِ مَرْغُ جَدِ
الْهَرُّ لَانِ مَاهِ نَوْتَا سَرِيبِ هَلَالِ كُوِيْنِدِ پَسِ قُرْ كُوِيْنِدِ الْاَهْلَهْ

ج. و الهلال غلام نیکو دوی داشتند و آب اندک دین جاه
و کنده سنگ آس دست چون بشکند و این که کرد اگر د
نیز بود و کار د کرد و از الهلباجه و الهلوف احق يقال
ما له طمع و لا هلع ای ما له شیء الهلع الجدی و الهلع العنق
الهلوق آب بینی چون خشک بود الهلقام شیر و مرده داز
بزک فراخ شکم الهلکس ناکس الهلوف کران بزک ریش
و دروغ زن و اشتر بزک م الهلاج اسپ راه و الهلاج
ج. الهم سخت پر و امروءة همته و يقال الله بعيد الهمه الهمانم
الهمیع و الهمیع مرکب ن الهنا عطا الهنا آنچه داشت و کن
مانند الهنبر بجه گفتار و کوه خر الهند دوست اشتر و هند
نام زینست و الهند نام زمینست و سیف هندی شمشیر
هندی الهند باء و الهند یا عشتی الهن من انجن ی
الهیام یک نرم باریک الهیاط سختی و هو الهیاط و الهیاط یعنی
الجهنم و الصیاح الهیاد شمال الهینة الهون الهیاء یاده
از شب کتاب الیاء باب الیاء المفتوحة ا الیاء آنچه
مانند از شیر دستان کوسفند الیابس خشک و یابس الماء
جوی خشک یا جوج و ما جوج دو کرده اند که سکنه بر ایشان
سد ساخت الیارج و الیارق پاره که در سردست کنند
الیاسر مقام البسرج الیاسم و الیاسمین و الیاسمون یا سمن

البافع مر آساشده ولائى يافعة اليفعج اليا فوخ بلندي
پش سر اليا فوخ واليوافوخ ويا فوخ الليل پش تري از شب
اليا قوت م اليوا قيت ج اليجوت بد دل پيرين نام
ريگست معروف اليبس خشك ييش الماء جوي خشك
ت يقال مافي سيرة يتم اي ابطاء اليين كوكب كذكونا
نايك اليتيم بي پدر الايتام واليتامى واليتيم ج وهو من
الهام مالا ام له ومن الد لا اخت له اي لا مثل له
يثرب نام مرديست ونام مدينه رسول صلى الله
عليه وآله وسلم يقال فصل يثربي منشوب الي يثرب
يقال فلان يحفنا ويرقنا اي يعطينا ويميرنا اليجو
كوه خرابجوم شب سخت سياه ودود و سياهي ونام
اسب نهمان مندرست ملك عرب يحيى م عم
اليد واليد دست الاليد واليدي ج الالادي جمع الالدي
واليد القوة والنعمة والملك والخير ويد القميص آستين
ويد المحار دسته مودن وان سيركوي ويد الفتاح دست
كديد ويد الفاس دسته تود ويد القوس قبضه
كان ستمها العليا كوشه ذودين كان ويد الباب اعلاه
ويد الدهر هميشه يقال لا افعله يد الدهر اي ابدا دجل
يد ي وامرأة يد يه مردي وزي جرب دست وديك

يدي جامه فراخ يقال ضرب عليه اذاجر عليه يذبل
نام كوي است اليراع مر بد دل دي اي وتوله كه
نزيند الواحدة يراعة واليراعة اجد شب جون آشي
نمايد وقل نام تراشده اليراع ج اليرعج موش دشتي
وكوشت پشت مردم اليراع ج اليرسوب جلونك
اليراسيب ج اليرقان علت زير اليرقوع كرسنه سخت
اليرمع سنك سپيد اليراع ج اليرنا حنا اليرنج پوست
سياه ر دمع يراي ويزي ويزي منشوب الي خي
يزن وهو ملوك من ملوك خمير اليسانوا نكري
ودست چب اليسر مقام وانكه بد ست چب كازكند
اليسانج اليسر خط كوخست فراهم پوسته وداع كه
بريان اشتريند اليسر نام پيغمبريست م اليسر آسان
ش اليشب يشم اليعسوب اسب بسيار دود
وجوي بزرگ اليعايب ج اليعر واليعر يزغاله كه بر
دام بندند براي صيد اليعسوب مهر دمان وكوژ
پهنه راز كوژان انگين وسوزنك وهو طائر اصغر من الجراد
طويل الذنب اليعاسيب ج يعصر نام قبيلة است اليعفد
تلح كيو اليعفور بحما هو قوة كرفته اليعاقب ج ويعفونام
خير پيغمبر است م اليعقوب م ونام بك نر اليعاقب ج

اليعلول سوارك آب اليعاليل ج اليعلة آن اشترکه کادرا
 شاید اليعلات ج ولا يقال يعامل اليعور نو عیست
 از درخت یعوق نام بی است **ع** یعوق نام بتیست
ف الیفاع زمین بلند و فراخ الیفع والیفعة مر داسا
 الایفاع والیفعة ایض ج و جاریة یفعة ایض الیفع
ق الیقین درخت کد و الیقظ و الیقظان بیدار
 الایقاظ و الیقاظ الیقوی سید سید يقال یفص
 یقوی سیدی سخت سید الیقن و الیقین یکان
 و يقال الیقین مری **ل** الیلک آمن بولاد و سپر از پوست
 الیلک الایض من کل شیء الیلقة بزاده سید الیلع
 کوراب و دودغ زن الیلعی هر چه بیند یشد جنان آید
 الیلقی قبا الیلامق ج یلمم جایگاهیت الیلخ و الیلخج
 عود الیلند د سخت خصوصه **م** الیمام کبوتر خانه الوا
 یمامة سیف یمانی شخیری یمانی الیمور مر دواز و مکن
 سک الیم دیا الایام و الیموم ج الیمن نام زمینست و
 النسبة الیمان و یمانیة رجل یعود و امرة یؤدة نالک
 و یؤد نام جایگاهی است الیمین دست راست و سویی
 دست راست و اقل روز و سکنه و قوت و داد الیمان
 ج و الیمین المنزلة الحسنة يقال فلان عندنا الیمین ای

۲۵۴

الیلق

زوال ۱۲۱۸ خورشیدی
 یازدهم شد

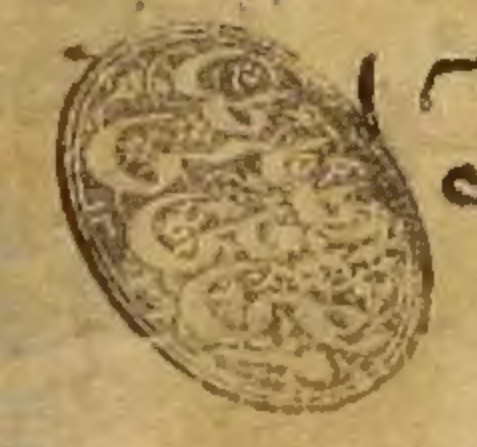
بمنزلة الحسنة **ن** يقال طیرینا دین مغلانی پراکنده الینب
 با یکان الی **خ** خاسم الینوع چشمه آب الینایع ج الینم بنا
و الیوم روز الايام ج الیوم امروز یومئذ آن روز الیوین
 نو مید **ز** الیهوف تیز دل الیهافیف ج الیماء بیابان
 که در آن آب نبود الیمور دیک بزرگ الیمایع ج الیموری
 جهود الیمود و الیمود ج الیمودیتر جهودی وزن جهود
 الیمودیات ج الیمورسک سخت باد الیم المضمومة **ب**
 الیموسه خشکی **ا** الیمنا و الیمنا و حناس الیمسانی
 الیمروی کرمیت که در میانه تره بود الیمایع ج
 الیمری آسانی و دست چپ الیمریات ج **ع** الیمار
 بانک ماده نر **ی** الیمن خجستی الیمن خجسته کلی است
 الیمنی دست راست الیمنات ج **و** یوح نامیست افتا
 الیمین صلوات الله

یازدهم شد
 کتاهخانه آستان قدس
 روز مخطی

۲۵۵

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
باز من شد

واز بین
۱۳۵۶

کتابخانه آستان قدس
ریخته‌گری
روزه‌خانی

